

**CUMHURİYETTEN GÜNÜMÜZE
MERSİNLİ ŞAİR VE YAZARLAR**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MERVE ÇAMSARI

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

**TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI
ANABİLİM DALI**

**MERSİN
ŞUBAT - 2018**

**CUMHURİYETTEN GÜNÜMÜZE
MERSİNLİ ŞAİR VE YAZARLAR**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MERVE ÇAMSARI

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

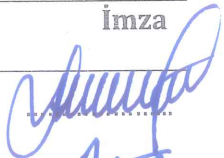
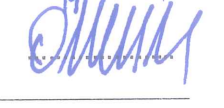
**TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI
ANABİLİM DALI**

**Danışman
Prof. Dr. Nilgün ÇIBLAK COŞKUN**

**MERSİN
ŞUBAT - 2018**

ONAY

Merve ÇAMSARI tarafından Prof. Dr. Nilgün ÇIBLAK COŞKUN danışmanlığında hazırlanan "Cumhuriyetten Günümüze Mersinli Şair ve Yazarlar" başlıklı bu çalışma aşağıda imzaları bulunan jüri üyeleri tarafından oy birliği ile Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Görevi	Ünvanı, Adı ve Soyadı	İmza
Başkan	Prof. Dr. Nilgün ÇIBLAK COŞKUN	
Üye	Doç. Dr. Ayhan KARAKAŞ	
Üye	Yrd. Doç. Dr. Orhan ÖZDEMİR	

Yukarıdaki Jüri kararı Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 22.../02.../2018 tarih ve 2018.../39... sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof. Dr. Süleyman DEĞİRMEN
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

Bu tezde kullanılan özgün bilgiler, şekil, tablo ve fotoğraflardan kaynak göstermeden alıntı yapmak 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümlerine tabidir.

ETİK BEYAN

Mersin Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliğinde belirtilen kurallara uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada,

- Tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlâk kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- Atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak kullandığımı,
- Kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı,
- Bu tezin herhangi bir bölümünü Mersin Üniversitesi veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı,
- Tezin tüm telif haklarını Mersin Üniversitesi'ne devrettiğimi beyan ederim.

ETHICAL DECLARATION

This thesis is prepared in accordance with the rules specified in Mersin University Graduate Education Regulation and I declare to comply with the following conditions:

- I have obtained all the information and the documents of the thesis in accordance with the academic rules.
- I presented all the visual, auditory and written informations and results in accordance with scientific ethics.
- I refer in accordance with the norms of scientific works about the case of exploitation of others' works.
- I used all of the referred works as the references.
- I did not do any tampering in the used data.
- I did not present any part of this thesis as an another thesis at Mersin University or another university.
- I transfer all copyrights of this thesis to the Mersin University.

20 Şubat 2018 / 20 February 2018

İmza / Signature

Merve ÇAMSARI

ÖZET

"Cumhuriyetten Günümüze Mersinli Şair ve Yazarlar" adlı çalışmada Mersin ili sınırları içerisinde doğmuş ya da Mersin'e yerleşerek kendisini Mersinli kabul etmiş şair ve yazarlar üzerinde durulmuştur. Çalışma Mersin merkez olmak üzere Anamur, Aydincık, Bozyazı, Çamlıyayla, Erdemli, Gülnar, Mezitli, Mut, Silifke, Tarsus, Toroslar ve Yenışehir ilçeleri ile sınırlandırılmıştır. Bu çalışmada Mersin'deki şair ve yazarlar, eserleriyle birlikte ele alınıp incelenerek aslında edebiyat dünyasının temsilcileri ile onların yaşadıkları kent arasındaki ilişkinin ortaya çıkartılması ve bu ilişkinin kent kültürü üzerindeki rolünün belirlenmesi hedeflenmiştir. Bunun için öncelikle literatür taraması yapılarak şu an hayatta olmayan temsilciler tespit edilmiş, akabinde Mersin'deki edebiyat ve kültür dernekleri aracılığıyla yaşayan şair ve yazarlar belirlenmiştir. Hayatta olan şair ve yazarların, hayatları, sanatçı kimlikleri ve eserleri gözlem ve görüşmeler yoluyla, ayrıca mevcut yazılı kaynaklar aracılığıyla tespit edilmiştir. İncelemeye alınan şair ve yazarlar, biyografik yöntemle tanıtılmış, eserleri arasından seçilen örnekler; biçim, içerik açısından tahlil edilmiştir. Böylelikle bir kentin sahip olduğu tarihi, coğrafi ve kültürel özelliklerinin içinde yetiştirdiği şair ve yazarlara etkisi, aynı zamanda söz konusu edebiyat temsilcilerinin yaşadıkları kente etkisi üzerine tespitlerde bulunulmuştur. Böylece bütünsel bir bakışla Mersin ve ilçeleri odak noktası yapılarak söz konusu edebi eserlerin ve temsilcilerinin Mersin kültürü üzerindeki etkisi ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Edebiyat, Şair ve Yazarlar, Kent Kültürü, Mersin

Danışman: Prof. Dr. Nilgün Çıblak COŞKUN, Mersin Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Mersin.

ABSTRACT

The poet and writers who were born in the Mersin province borders or who settled in Mersin and accepted themselves as domestic were mentioned in the study entitled "Poet and Writers From Mersin From The Republic To Today". The study is limited to Anamur, Aydıncık, Bozyazı, amlıyayla, Erdemli, Gülnar, Mezitli, Mut, Silifke, Tarsus, Toroslar and Yenişehir districts in Mersin. In this study, the poets and authors of Mersin were examined with their works in order to determine the relationship between the representatives of literary world and the city they lived in and to determine the role of this relationship on urban culture. For this, firstly the literature was searched and the representatives who were not alive at the moment were identified and then the poets and authors who were living through the literary and cultural associations in Mersin were determined. The identities and works of poets and writers who are alive have been identified through observations and interviews, as well as through existing written sources. The poets and authors who are taken into consideration are introduced with biographical method, selected samples from their works; form, and content. Thus, the influence of the city on the poets and writers whom it has cultivated in its historical, geographical and cultural characteristics and on the influence of the literary representatives in the city were also determined. Thus, with a holistic view, the focus of Mersin and its districts has been tried to put forward the influence of literary works and their representatives on Mersin culture.

Key Words: Literature, Poets and Writers, Urban Culture, Mersin

Advisor: Prof. Dr. Nilgün ÇIBLAK COŞKUN, Department of Turkish Language and Literature, University of Mersin, Mersin.

TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın başlangıcından sonlandırıldığı ana kadar karşılaştığım her türlü sorunun aşılmasında bana yardımcı olan, hoşgörüsü, desteği ve bilgisiyle bana yol gösteren değerli hocam ve tez danışmanım Prof. Dr. Nilgün ÇIBLAK COŞKUN'a teşekkür ederim. Ayrıca tez konusuyla ilgili kaynakların taranmasında yol gösteren Okt. Dr. Aslı Bali'ye ve tezimin biçim ve teknik açıdan düzeltilmesinde katkıda bulunan Okt. Çiğdem Kalegeri'ye; çalışma sırasında görüştüğümüz, bilgilerine başvurduğumuz kültür-sanat derneklerinin yönetici ve üyelerine ayrıca çalışmamıza konu olan şair ve yazarlara da teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
İÇ KAPAK	i
ONAY	ii
ETİK BEYAN	iii
ÖZET	iv
ABSTRACT	v
TEŞEKKÜR	vi
İÇİNDEKİLER	vii
KISALTMALAR VE SİMGELER	x
1. GİRİŞ	1
2. KENT KÜLTÜRÜ BAĞLAMINDA ŞAİR VE YAZARLAR	4
2.1. Şair ve Yazarların Yaşadıkları Kent Kültürü Üzerindeki Etkileri	4
2.2. Kent Bağlamında Şair ve Yazarları Konu Edinen Çalışmalar	5
2.2.1. Kitaplar	6
2.2.2. Tezler	7
2.2.3. Makaleler	8
3. MERSİN'İN COĞRAFI, TARİHİ VE SOSYO-KÜLTÜREL ÖZELLİKLERİ	10
3.1. Coğrafi Yapı	10
3.2. Tarihi Yapı	13
3.3. Sosyo-Kültürel Yapı	15
4. MERSİN İLİNDEKİ KÜLTÜR- SANAT DERNEKLERİ VE BU DERNEKLERİN FAALİYETLERİ	18
4.1. Kültür-Sanat Dernekleri	18
4.1.1. Arslanköy Dayanışma Kültür Derneği	18
4.1.2. İçel Sanat Kulübü	20
4.1.3. Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği (MEŞYAD)	22
4.1.4. Mersin Yazarlar Derneği (MEYAD)	23
4.1.5. Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği (TDED) Mersin Şubesi	24
4.1.6. Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği (TAŞYAD)	26
4.1.7. Tarsus Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği (TASKED)	26
4.1.8. Diğer Dernekler ve Kültürel Etkinlikler	28
4.2. Kültür-Sanat Derneklerinin Mersinli Şair ve Yazarlar Üzerindeki Rolü	29
4.3. Mersinli Şair ve Yazarların Kent Kültürüne Etkisi	30
5. CUMHURİYET SONRASI MERSİNLİ ŞAİR VE YAZARLARIN HAYATLARI VE ESERLERİ	33
5.1. Mersin'de Doğmuş Şair ve Yazarlar	33
5.1.1. Abdullah Tufan	33
5.1.2. Abdulkadir Bulut	35
5.1.3. Ahmet Deniz	36
5.1.4. Ali İhsan Bilir	37
5.1.5. Ali Kaplan	40
5.1.6. Aydan Yalçın	42
5.1.7. Behzat Ay	44
5.1.8. Bekir Yıldız	45
5.1.9. Çınar Arıkan	46
5.1.10. Çiğdem Dokuzoğlu	50
5.1.11. Efsun Gültekin	51
5.1.12. Hakan İlhan Kurt	52
5.1.13. Halil Aksoy	56
5.1.14. Halil Gülşen	57
5.1.15. Halit Bilen	59
5.1.16. Haşim Can	60

5.1.17. Hüseyin Gazi Kılbaş	61
5.1.18. Kenan Şahbaz	63
5.1.19. Kutlay Toker	64
5.1.20. Mecit Gür	65
5.1.21. Mehmet Ali Elçin	66
5.1.22. Mehmet Babacan	67
5.1.23. Mehmet Coşkundeniz	69
5.1.24. Mehmet Doğan	70
5.1.25. Mehmet Örsel	72
5.1.26. Mehmet Reşat Ata	73
5.1.27. Mete Yıldız	75
5.1.28. Mine Bahçeci	76
5.1.29. Murat Arıcı	81
5.1.30. Mustafa Gezmen	82
5.1.31. Nejmiye Duru	83
5.1.32. Nurhan Yıldız Bakaner	84
5.1.33. Orhan Kır	85
5.1.34. Ömer Aybat	87
5.1.35. Ömer Karayılan	88
5.1.36. Özdemir İnce	90
5.1.37. Ramazan Sevgili	93
5.1.38. Remziye Çelik	94
5.1.39. Rüştü Aydın	95
5.1.40. Sabahat Çelik	97
5.1.41. Sadık Yaşar	98
5.1.42. Şadan Köse	100
5.1.43. Turan Ali Çağlar	101
5.1.44. Üzeyir Güleç	103
5.1.45. Ümran Yıldırım	104
5.1.46. Yurttaş Şahbaz	105
5.2. Mersin'e Yerleşmiş Şair ve Yazarlar	106
5.2.1. Abdullah Coşkun	107
5.2.2. Abidin Güneyli	108
5.2.3. Afet Kırat	109
5.2.4. Ahmet Kadayıfçı	111
5.2.5. Ali Gülmez	112
5.2.6. Atifet Gezek	113
5.2.8. Ayşe Kantaroğlu	114
5.2.7. Aydın Gürz	114
5.2.9. Bedriye Korkankorkmaz	116
5.2.10. Cemil Şensever	118
5.2.11. Eyüp Ekinci	121
5.2.12. Fatma Özger Bilgiç	122
5.2.13. Günay Özdemir	124
5.2.14. Hamit İzol	125
5.2.15. Handan Uçak Tunca	127
5.2.16. Hanife Mert	128
5.2.17. Harun Özmen	130
5.2.18. Hüseyin Emrem	131
5.2.19. Hüseyin Güney	132
5.2.20. Kader Kutlu	134
5.2.21. Kemal Karslı	135
5.2.22. Meryem Özdemir	136
5.2.23. Murat Ali Bilkay	139

5.2.24. Mustafa Doğan	141
5.2.25. Münevver Nehir Aslan	143
5.2.26. Müberra Gönen	145
5.2.27. Nafiz Nayır	146
5.2.28. Orhan Özdemir	150
5.2.29. Sabahattin Özkan	153
5.2.30. Sezai Topal	154
5.2.31. Su Kübra Deniz	156
5.2.32. Suzan Alptekin	157
5.2.33. Süheyla Deniz Ergüler	159
5.2.34. Şah İsmail Ateş	160
5.2.35. Tamer Konca	161
5.2.36. Tülay Aslan	162
5.2.37. Yılmaz Aksoy	164
5.2.38. Yunus Özkan	166
5.2.39. Zehra Selçuk Üçgül	166
5.2.40. Zeynel Abidin Aygün	168
6. MERSİNLİ ŞAİR VE YAZARLARA AİT ESERLERİN İNCELENMESİ	170
6.1. Şiirlerin Biçim ve İçerik Özellikleri	170
6.1.1. Mersin'de Doğmuş Şairlerin Eserleri	170
6.1.2. Mersin'e Yerleşmiş Şairlerin Eserleri	173
6.1.3. Değerlendirme	176
6.2. Roman ve Hikâyelerin Biçim ve İçerik Özellikleri	177
6.2.1. Mersin'de Doğmuş Yazarların Eserleri	177
6.2.2. Mersin'e Yerleşmiş Olan Yazarların Eserleri	183
6.2.3. Değerlendirme	188
7. SONUÇ	190
8. ŞİİR ÖRNEKLERİ	192
8.1. Mersin'de Doğmuş Şairlerin Şiirleri	192
KAYNAKLAR	328
FOTOĞRAFLAR	334
ÖZGEÇMİŞ	342

KISALTMALAR VE SİMGELER

1. Genel Kısaltmalar	Tanım
Bkz.	Bakınız
C	Cilt
cm	Santimetre
F	Fotoğraf
K	Kaynak kişi
Km	Kilometre
km ²	Kilometre kare
m	metre
MEŞYAD	Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği
MEYAD	Mersin Yazarlar Derneği
S	Sayı
TASKED	Tarsus Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği
TAŞYAD	Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği
TDED	Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği
TDK	Türk Dil Kurumu
TS	Türkçe Sözlük
vb.	ve benzeri
YÖK	Yükseköğretim Kurumu
2. Şair ve Yazar Kısaltmaları	Tanım
AB	Abdulkadir Bulut
AbG	Abidin Güneyli
AC	Abdullah Coşkun
AD	Ahmet Deniz
AfK	Afet Kırat
AhK	Ahmet Kadayıfçı
AİB	Ali İhsan Bilir
AlG	Ali Gülmez
AT	Abdullah Tufan
AtG	Atifet Gezek
AY	Aydan Yalçın
AyG	Aydın Gürz
AyK	Ayşe Kantaroğlu
BK	Bedriye Korkankorkmaz
CŞ	Cemil Şensever
ÇA	Çınar Arıkan
EE	Eyüp Ekinci
EG	Efsun Gültekin
FÖB	Fatma Özger Bilgiç
GÖ	Günay Özdemir
HA	Halil Aksoy
HB	Halit Bilen
HC	Haşim Can
HE	Hüseyin Emrem
HG	Halil Gülşen
HGK	Hüseyin Gazi Kılbaş
HİK	Hakan İlhan Kurt
HÖ	Harun Özmen
HUT	Handan Uçak Tunca
KaK	Kader Kutlu

KeK	Kemal Karşlı
KŞ	Kenan Şahbaz
KT	Kutlay Toker
MA	Murat Arıcı
MAB	Murat Ali Bilkay
MeB	Mehmet Babacan
MeD	Mehmet Doğan
MeG	Mecit Gür
MiB	Mine Bahçeci
MÖr	Mehmet Örsel
MÖz	Meryem Özdemir
MRA	Mehmet Reşat Ata
MuD	Mustafa Doğan
MuG	Mustafa Gezmen
MüG	Müberra Gönen
MY	Mete Yıldız
ND	Nejmiye Duru
NN	Nafiz Nayır
OK	Orhan Kır
ÖA	Ömer Aybat
Öİ	Özdemir İnce
ÖK	Ömer Karayılan
RA	Rüştü Aydın
RÇ	Remziye Çelik
RS	Ramazan Sevgili
SA	Suzan Alptekin
SÇ	Sabahat Çelik
SDE	Süheyla Deniz Ergüler
SKD	Su Kübra Deniz
SÖ	Sabahattin Özkan
ST	Sezai Topal
SY	Sadık Yaşar
ŞİA	Şah İsmail Ateş
ŞK	Şadan Köse
TA	Tülay Aslan
ÜG	Üzeyir Güleç
ÜY	Ümran Yıldırım
YA	Yılmaz Aksoy
YÖ	Yunus Özkan
YŞ	Yurttaş Şahbaz
ZAA	Zeynel Abidin Aygün
ZS	Zehra Selçuk

1. GİRİŞ

İlk ve ortaçağlarda sözlü edebiyat geleneğinin yaygın olduğu bilinmektedir. Sözlü dilde olsun, yazılı dilde olsun, şair ve yazarlar da toplumsal dönüşümlerden etkilenmekte ve eserlerine bu dönüşümlere göre yön vermektedir. Özellikle Sanayi Devrimi'nden sonraki dönemlerde belirginleşen sanayileşme ve köyden kente göç olgusu, şair ve yazarları da etkilemiş, giderek halk kültürü ürünlerinin köklü değişikliklere uğramasına neden olmuştur.

Ülkemizde Cumhuriyet'in kuruluşunu izleyen yıllarda nüfusun % 81'i köylerde yaşıyordu ve tarımla uğraşanların ancak %14' okuma yazma biliyordu (Tekben, 1962: 8). Okuma yazma oranının düşük olması, doğal olarak sözlü edebiyat geleneğinin henüz yaşıyor olmasının en önemli göstergesidir. Okuryazar oranının arttırılması için okuma yazma seferberliği düzenlenmiş, daha sonra da altı yaşını bitiren her çocuğa ilköğretim zorunluluğu getirilmiştir. Bu zorunluluk, yeni kurulmuş olan Cumhuriyet'in kendi kararlarını verebilen ve çağını anlayabilen yurttaşlar yetiştirmesi açısından önemli olmuştur. Bu ıkışlar zamanla sanayileşmenin de ilerlemesine zemin hazırlamış sayılabilir.

ukurova bölgesinde yer alan kentlerde sanayileşme başlamadan önce tarım işçisi olarak Çukurova'ya çalışmaya gelen köylüler, çalıştıkları yerlere kendi kültürlerini de taşımıştır. Türküler yakınlaşmış, yan yana çalışan ırgatlar yeni tanıştığı insanların halayında sıra tutmuştur. Bunların her biri, ulusal kültür ortaklığına, bir başka deyişle kültürel kaynaşmaya önemli katkılar sağlamıştır. Sanayileşmenin başlamasıyla dünyanın gelişmiş ülkelerinde de olduğu gibi daha önce tarım alanlarına gen köylüler, bir iş bulabilmek umuduyla artık kentlere göçmeye başlamıştır. Çok geçmeden Çukurova bölgesinin önemli kentlerinden biri olan Mersin de g alan kentler arasına girmiştir ve günümüzde çok g alan kentlerden biri haline gelmiştir.

Kentin cazibesi, şehir hayatının ekonomi, eğitim, sağlık ve refah gibi kişiye sağlayacağı imkân ve fırsatlarla ilgilidir. Mersin, g edenlere uzun vadede fırsat ve umut sunabilmektedir. Verimli topraklara, balık çeşitlerinin bol bulunduğu bir denize, uluslararası ticaret yapan bir limana sahiptir. İklimi nedeniyle kış ayları kısa ve nispeten ılık yaşanmaktadır. Bu da ısınma sorununu maddi bakımdan en aza indirmeye fırsat tanımaktadır. Daha çok doğu bölgelerden g almasının sebeplerinden biri de budur. Ayrıca tarımda makineleşme sonucu açığa çıkan işgücü, toprağın aşın parçalanması, kan davaları gibi olumsuzlukların kişileri göç etmek zorunda bırakmaktadır. Bütün bunlarla birlikte Mersin kenti pek çok inanç yapısına ve farklı kültürlere de ev sahipliği yapmaktadır. Böyle çok yönlü bir kentin g alması da kaçınılmazdır.

Aldığı glerle birlikte geniş bir kültürel yelpaze oluşturan Mersin, yetiştirdiği sanatçılara da yön veren kentler arasındadır. Dünyada özellikle de son yıllarda mekânın sanatçılar üzerine olan etkisi çok yönlü bir şekilde ele alınmaktadır. Böylece hem kültür tarihine

hem de edebiyat incelemelerine yönelik yeni bakış açıları geliştirilmektedir. Ülkemizde ise şehirlerin kültürel tarihine yönelik yapılan çalışmalar oldukça azdır, hatta hangi şairin hangi şehirde yetiştiğine yönelik olan çalışmalar bile sınırlı sayıdadır. Bu bağlamda alışmamızda Mersin’de yetişmiş şair ve yazarlar belirlenmiş, ardından kent-sanatçı bağlamında bu şairlerin ve yazarların eserleri ele alınmıştır. Böylece hem kent kimliğine yönelik çalışmalara hem kültür tarihi çalışmalarına hem de edebiyat incelemelerine bir katkı sağlanmaya çalışılmıştır.

Ülkemizde kültürün en önemli öğelerinden biri olan mekânın sözlü ve yazılı edebiyat ürünlerine ve bu ürünleri yaratan sanatçılara olan etkisi de yeterince incelenmemiş durumdadır. Hlbuki dünyada kent ve o kentin içinde yetişmiş sanatçılar birbirinden bağımsız olarak incelemelere konu olmazlar. Bu nedenle çalışmamızdaki en temel amacımız kent ve sanatçıyı birlikte ele alarak kent kültür tarihi oluşturma yolunda bir adım atmaktır.

Mersin, sürekli g alan bir kent olduğuna göre, burada köy kültürüyle kent kültürünün yan yana, kimi zaman i ie geçmiş vaziyette, kimi zaman da birbiriyle çatışarak bir arada yaşadığını anlamak zor değildir. Bu ilişki zinciri edebi ürünlerde de kendini gösterir. Kent kültürü ile köy kültürünün sentezi Mersin’de halk ozanlarıyla modern şiir yazan şairleri bir arada görmek mümkün kılar. Dolayısıyla Mersin’de yaşayan şair ve yazarların Mersin’de var oluş biçimlerini, buna bağlı olarak da Mersin kent kültürünün seyrini eserlerinden izlemek de mümkün olabilir. Bu nedenle bu çalışmada Mersinli şair ve yazarlar, eserleriyle birlikte kapsamlı olarak araştırılmış; aynı zamanda Mersin’in Mersinli şair ve yazarlara etkisi üzerinde durulmuş ve Cumhuriyetten günümüze doğru tarihsel bir süreç içerisinde değerlendirilmiştir.

Bu amaçla öncelikle Mersin ili sınırları içerisinde yayınlanmış dergiler ve gazeteler incelemeye alınmış, ardından Mersinli şair ve yazarların eserlerinin yayımlandığı süreli ve süresiz yayınlar ayrıca dijital ortam verileri taranmıştır. Mersinli kimliğiyle tanınan şair ve yazarlar, çeşitli dernekler ve kılavuz kişiler aracılığıyla tespit edilmiştir. Söz konusu bu kişilerle yüz yüze görüşmeler yapılmış, hayatları ve eserleri yazılı ve dijital olarak kaydedilmiştir. Alan araştırmasında gözlem ve görüşme yöntemi kullanılmış, kaynak kişilerle yapılan görüşmelerde önceden hazırlanan sorular doğrudan kaynak kişilere yönlendirilmiştir. Daha sonra eserleri arasından incelenecek olanlar özellikle kent kültürü bağlamından hareketle seçilerek yazıya aktarılmıştır. Bu eserler de biçim ve içerik açısından incelenmiş ve elde edilen veriler çalışmanın sonuç kısmında değerlendirilmiştir.

Mersinli şair ve yazarların yaşamları biyografik yöntemle ele alınmıştır. Bu bağlamda kronolojik sıraya göre şairlerin ve yazarların yaşamları hakkında bilgi verilmiş aynı zamanda eserlerinden örneklerle yaşam ve yapıtları birlikte değerlendirilmiştir. Böylece bütünsel bir bakışla Mersin ve ilçeleri odak noktası yapılarak mekânın şiir ve diğer eser üretimine etkisi ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Yüzyıllar boyunca farklı kültürlerin buluşma noktası olan Mersin ve çevresi, kültürel değerler açısından zengin bir görünüme sahip olup sözlü ve yazılı pek çok edebiyat ürününe ev sahipliği yapmıştır. Bu edebiyat ürünleri ve bu ürünlere can veren sanatçılar, tarihsel olarak bir bütünlük içinde incelenmemiş ve bu anlamda Mersin'in kültür tarihi tam olarak ortaya konulamamıştır. Çalışmamızda bu eksikliği giderebilmek için Mersin'de doğup büyüyen şair ve yazarlar ele alınmış, böylece Mersin kültür tarihini oluşturma yolunda önemli bir adım atılmaya çalışılmıştır. Mersinli şairler ve yazarlar hakkında yazılmış çeşitli antoloji denemeleri mevcuttur. Ancak bunlar arasında derli toplu olarak hem şairlerin ve yazarların hayatlarını hem de onların eserlerini ele alan kapsamlı bir çalışma henüz gerçekleştirilememiştir. Bu nedenle alışmamızda, Mersinli şair ve yazarların eserleriyle birlikte araştırılması ve onların yaratımları olan ürünlerin kapsamlı olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Böylece Mersin ili içerisinde yetişmiş olan şair ve yazarların kent-sanatçı bağlamındaki ilişkileri tüm yönleriyle ortaya çıkarılmaya çalışılmış, hem kültür tarihi araştırmaları hem de edebiyat dünyasındaki çeşitli incelemeler için bir örnek oluşturulmuştur.

Çalışmamız Mersin ili ve Anamur, Aydıcık, Bozyazı, Çamlıyayla, Erdemli, Gülnar, Mezitli, Mut, Silifke, Tarsus, Toroslar ve Yenişehir ilçelerinde doğmuş ya da yetişmiş olan şair ve yazarlarla sınırlandırılmıştır. Dernek faaliyetlerinin, merkezde daha aktif gerçekleşmesi ve şair ve yazarlara ulaşma imkânının daha fazla olması sebebiyle alışma, Mersin merkezde yoğunlaştırılmıştır. Bu şair ve yazarlara ve eserlerine ulaşma ve inceleme yapabilme adına tarihsel sınır Cumhuriyetten günümüze olacak şekilde belirlenmiştir. Çalışma içerik olarak söz konusu şair ve yazarların kısa hayat hikâyelerini ve tarafımızdan seilmış bazı eserlerinin incelenmesini kapsamaktadır. Mersinli ozanlar ve Cumhuriyet ncesi yazar ve şairler bu çalışmanın dışında tutulmuştur. Çalışma boyunca söz konusu şair ve yazarlar Cumhuriyetten günümüze kadar geçen süre içinde ortaya koydukları eserlerin kent kültürüyle bağları açıklanmaya çalışılmıştır.

2. KENT KÜLTÜRÜ BAĞLAMINDA ŞAİR VE YAZARLAR

2.1. Şair ve Yazarların Yaşadıkları Kent Kültürü Üzerindeki Etkileri

İnsan etrafına sanat aracılığıyla baktığı zaman gerçekliğin farkına varacak ve nasıl bir çevrede yaşadığını, yaşamını nelerin çevrelediğini anlayacaktır. Sanatçı, içinde yer alan duyarlılığı sayesinde çevresi ile yaşam arasında bağ kurarak kendisinde var olan estetiği de sanat yoluyla dışa yansıtacaktır. Kentler de sanatçının üretimlerine yani eserlerine sonsuz kaynak oluştururlar. Toplumları çağdaş uygarlık düzeyine ulaştıran kültürel gelişmenin kaynağı olan kentler, tarihsel süreçte kendilerine özgü birikimler ortaya çıkarmışlardır. Bu birikimler kentin içinde bulunduğu doğal çevre ile etkileşimi sonucu başlamış, kültürel birikim ile şekillenmiştir. Buna bağlı olarak “Kentlerin de kendine özgü bir kültürü vardır” (Koçak, 2011: 261). Söz konusu bu kültür de edebiyat temsilcilerini ve onların yaratımlarını büyük oranda şekillendirmektedir.

Türkçe Sözlük’te, kültür, “tarihi, toplumsal gelişme süreci içinde yaratılan bütün maddi ve manevi değerleri yaratmada, bunları gelecek kuşaklara iletmede kullanılan, insanın doğal ve toplumsal çevresine egemenliğinin ölçüsünü gösteren araçların bütünü” olarak tanımlanmaktadır. Kültür kavramına, “bir topluma özgü düşünce ve sanat eserlerinin bütünü”, “muhakeme, zevk ve eleştirme yeteneklerinin öğrenim ve yaşantılar yoluyla geliştirilmiş olan biçimi”, “bireyin kazandığı bilgi” anlamlarının verildiği de görülmektedir (TS, 1998:1436).

İnsanın bir toplum üyesi olarak varlık kazanması, ancak bir kültürü benimsemesi ve özümsemesi ile mümkündür. Kültür; toplumun ve insanın öğrendiği, edindiği; bilgi, sanat, gelenek, görenek, yetenek, beceri ve alışkanlıkları içine alan ve toplumsal değerler içeren bir olgudur. Toplumların genel özellikleri kültürleri ile oluşur. Kültürün geleceği topluma, toplum da insana bağlıdır.

Kent kültürünün oluşması, korunması ve geliştirilmesinde birçok kişi ve kurumlara çeşitli görevler düşmektedir. Bunlar içerisinde, yaşadığı kenti tanıtmaya ve geliştirmede şair ve yazarların da yeri yadsınamaz. Bu kişilerin gerek belediyeler gerekse çeşitli kurum ve kuruluşlarla işbirliği içerisinde olarak, yaşadıkları kentin kültürünü edebi eserlerine taşımaları ve bu eserleri de toplumun diğer üyeleriyle paylaşmaları gerekmektedir. Bu noktada özellikle dernek faaliyetleri bu paylaşımların yoğun olarak gerçekleştirildiği ortamların yaratımında önemli bir rol üstlenmektedir.

Kent kültürünün göstergelerinden biri olan kentsel imgeler, yani “doğal, tarihi ve kültürel kent belleğinden beslenilerek tasarlanan yeni somut ya da soyut yaratımlar” büyük kentlerde, varlığını daha fazla hissettirmektedir. Anadolu kentlerinin bellekleri ile ilgili özgünlükler, dolayısıyla imgeler üzerinde yakın dönemlere kadar pek durulmamıştır. Bu yüzden

de ulusal kent imgeleri genellikle büyük Őehirlerden seçilmiştir. Zamanla köyden kente doğru glerin yaŐanması, bu iliŐkiyi farklı boyutlara taŐımiŐtır. Bunun yanında tarihi mirasta, kentsel imge yaratımında önemli bir etkindir (zdemir, 2011: 78). Kentsel imgelerden, daha çok meŐhurname, seyahatname, gezi ve anı yazısı, hikâye, roman, resim, fotoğraf, radyo ve televizyon programı, sinema filmi gibi farklı türlerde değişik Őekillerde yararlanılmaktadır (zdemir, 2011: 79).

Yaratılan imgeler temelinde, kent kimliğinin oluŐturulması, geliŐtirilmesi, benimsetilmesi ve yaŐanarak yaşatılması olanaklı hale gelmektedir. Bu kapsamda kent imgelerinin kentlerin tutkunları olan ve kent belleğinden beslenen edebiyat temsilcilerinin eseri olduğunun da vurgulanması gerekmektedir (zdemir, 2011: 80).

Şair ve yazarlar açısından bakıldığında değerli ve özgün olmak için kültürden yararlanmak akılcılık olduğu kadar, bir zorunluluktur. Dolayısıyla kent kültürü ve edebi ürün arasındaki bağı, şairin ve yazarın bilerek ya da farkında olmadan kullanması kaçınılmaz görülmektedir.

Şair ve yazarlarla onların doğup büyüdükleri ya da yaşadıkları kentler arasındaki ilişki oldukça köklü, çok yönlü ve karmaşıktır. Bir anlamda kent, yazarı; yazar da kenti besler, büyütür, dönüştürür. Yaşadıkları kentlerle bütünleşen ve ölümsüzlük kazanan nice yazar, nice şair vardır. Yazarlar ve şairler, yaşadıkları kentlere yeni imgeler, yeni ve farklı boyutlar ve kimlikler kazandırırılar. Böylelikle sanatçılarca yaratılan bir bellekten söz etmek mümkün olur. Bu bellek sayesinde kentler canlanarak konuşmaya, öykülerini anlatmaya başlarlar. Bugün kültür turizminin temel çekiciliğini oluşturan da bu özgün kültürel bellektir. Bu kapsamda yazar ve şairler kentlerin kültür turizmine de doğrudan ve dolaylı olarak kültürel değer kazandırırılar (zdemir, 2011:108).

Şair ve yazarların çevresel çabaları, bulundukları yeri yaşanabilir duruma getirerek, yeni bir kimlik kazandırma isteklerini ortaya çıkarır. Bu çabalar, sanatı ve sanatçıyı daha geniş çevrelere seslenir hale getirerek, bulunduğu kent içerisinde varlığını duyurmaya ve sanatın sınırlarını geniŐleterek insanların sanatsal etkinliklere katılmalarını sağlamaya kadar uzanacaktır. Dn olduğu gibi bugün de, yarın da kent kültürü edebiyat temsilcilerini, onlar da kent kültürünü beslemeye devam edecektir.

2.2. Kent Bağlamında şair ve Yazarları Konu Edinen alıŐmalar

Edebiyatımızda şairler ve onların yaşadıkları Şehirleri birlikte ele alan ilk önemli eserler tezkirelerdir. Tezkireler şairlerin yaşamlarını anlattığı gibi onların doğup büyüdüğü Şehir ve ortamları hakkında da önemli bilgiler vermektedirler. Tezkireler dışında özellikle şair antolojileri de sayıları sınırlı olmakla birlikte şairlerin yaşadıkları Őehirler hakkında bilgi

vermişlerdir. Çalışmanın bu bölümünde bundan önce konuyla ilgili olarak yapılan çalışmalar arasından ulaşılabilenler kısaca tanıtılmış ve bu çalışmanın diğerlerinden ayrılan yönlerinin ortaya konması amaçlanmıştır. Bu bağlamda biri 3, biri 2 cilt olmakla birlikte iki antoloji, iki tez ve dört makale hakkında kısaca değerlendirmeler yapılmıştır. Söz konusu çalışmalar Cumhuriyet sonrası dönemde yaşamış olan şair ve yazarlarla kent kültürünü birlikte ele alan çalışmalardır. Dolayısıyla bu başlıkta âşıklık geleneği temsilcisi olan halk şairleri ile divan edebiyatı temsilcisi olan şairlere yer verilmemiştir.

2.2.1. Kitaplar

Çalışmamızın konusu olan Mersin ili ve ilçelerinde yetişen şair ve yazarlar hakkında bilgi veren çok az eser bulunmaktadır. Bu eserler, kronolojik sırayla verilmiştir.

1982 yılında Anadolu Yayıncılık tarafından yayımlanan *Yurt Ansiklopedisi*'nin beşinci cildince yer alan *İçel Maddesi*'nde Mersin'de doğup büyümüş on bir şaire yer verilmiştir. Bu şairlerin yaşamlarından bahsedilmiş ve onların eserlerinden örnekler sunulmuştur.

Mine Bahçeci, Gündüz Artan, Abidin Güneyli, Sabahattin Özkan ve Mehmet Babacan'ın hazırladığı "İçel Şairler ve Yazarlar Antolojisi" adlı 3 ciltlik eserin ilk cildinde, önce Cumhuriyet'ten önceki Mersin hakkında tarihsel bilgiler verilmiş ve şairler "İçel Doğumlu Şairler" ve "İçel'de Görev Yapmış Şairler" olarak sınıflandırılmıştır. İçel yani Mersin doğumlu 44 şair ve Mersin'de görev yapmış 11 şair şiirlerinden örneklerle kısaca tanıtılmıştır. Bu cildin ikinci bölümünde Cumhuriyet Döneminde Mersin'in durumu hakkında bilgi verildikten sonra , "On Yıl ve Halkevi Yılları (1923-1951)" başlığı altında 17 şaire, "Akkahve Sanatçıları (1948-1962)" başlığı altında 28 edebiyat temsilcisine, "1970'li Yıllara Kadar" başlığı altında da 29 sanatçıya yer verilmiştir. Bu üç başlık altında şair ve yazarlar çok kısa bir şekilde tanıtılmış ve şiirlerinden örnekler seçilmiştir. Kitap, 106 sayfadan oluşmaktadır.

Antolojinin ikinci cildinde 1970 yılından günümüze şair ve yazarlara değinilmiştir. Bu ciltte İçel'deki "Durgunluk Yılları (1970-1986)", "Yeniden Canlanma (1986 sonrası)" başlıklarıyla söz konusu dönemlerde Mersin'de yaşanan edebi gelişmeler değerlendirilmiştir. Bu ciltte, "İçel Doğumlu Şairler" başlığı altında 24, "İçel'de Yerleşen Şairler" başlığı altında 22 ve "İçel'de Görev Nedeniyle Bulunan Şairler" başlığı altında 17 şair ve yazara yer verilmiştir. Birinci ciltte olduğu gibi bu kitapta da şairler çok kısa tanıtılmış ve şiirlerinden örnekler verilmiştir. Bu kitap, 129 sayfadan oluşmaktadır.

Antolojinin üçüncü cildi ise öykücülere ayrılmıştır. Bu kitapta "İçel Doğumlu Öykücüler", "İçel'de Yerleşmiş Öykücüler" ve "Görev Nedeniyle İçel'de Bulunanlar" olarak sınıflandırılan yazarlar, bu sıraya göre değil doğum tarihlerine göre kronolojik sırayla tanıtılmıştır. Öykücülerin, özgeçmişlerine kısaca yer verildikten sonra, imkânlar ölçüsünde öykülerinden

Örnekler verilmiştir. 154 sayfadan oluşan bu kitapta 25 yazar yer almaktadır. Bu antolojide âşıklık geleneği ve âşık edebiyatı temsilcilerine de yer verilmiştir.

Abidin Güneyli'nin, "Mersin şairler Antolojisi 2009" ve "Mersin şairler Antolojisi 2010"adlı art arda çıkarılan iki kitabı bulunmaktadır. "Mersin şairler Antolojisi 2009", MEşYAD'dan gönüllü üyelerin yardımıyla ortaya çıkarılmış bir eserdir. Kitapta 53 edebiyat temsilcisi yer almaktadır. Bunlardan 41 tanesi şair, 12 tanesi ise yazar-şair niteliği taşımaktadır. Söz konusu şairlerin ve yazarların özgeçmişlerine kısaca yer değinilmiş ve şiirlerinden örnekler verilmiştir. Antoloji toplamda 162 sayfadan oluşmaktadır. Bu çalışmanın devamı niteliğinde olan "Mersin şairler Antolojisi 2010"da 62 edebiyat temsilcisine yer verilmiştir. Bunlardan 53 tanesi şair, 9 tanesi ise yazardır. Birinci ciltte olduğu gibi bu ciltte de yer alan şair ve yazarlar Mersin'de yaşayanlar ve Mersinli olup başka yerde ikamet edenler olarak sınıflandırılmıştır. Kitapta bu şair ve yazarların özgeçmişlerine yer verilmiş, şiirlerinden örnekler sıralanmıştır. Bu antoloji, 190 sayfadan oluşmaktadır.

Yukarıda kısaca tanıtılan antolojiler, bu çalışmaya kaynaklık etmeleri bakımından da önemlidir. Bu kitaplarda tanıtılan şair ve yazarların hayatları hakkında çok sınırlı bilgi verilmiştir. Öte yandan bu çalışmalarda, Cumhuriyet sonrası edebi geleneğin temsilcisi olarak karşımıza çıkan şair ve yazarlar arasında âşık edebiyatı temsilcileri ile divan edebiyatı şairleri de tanıtılmıştır. Oysaki "Cumhuriyetten Günümüze Mersinli şair ve Yazarlar" başlıklı bu çalışmamızda incelemeye alınan şair ve yazarlar, çalışmanın adından da anlaşılacağı üzere, cumhuriyet sonrası dönemin temsilcileridir. Bu temsilciler, hem sayıları oldukça genişletilerek hem de hayatları hakkında ayrıntılı bilgiler verilerek tanıtılmıştır, ayrıca eserleri biçim, içerik ve üslup açısından incelenmiştir. Tezimizde çalışmaya dâhil edilen şair ve yazarların yaşadıkları kente katkısı ve kentin söz konusu edebiyatçılara etkisi üzerinde de durulmuştur.

2.2.2. Tezler

Yapılan kaynak taraması sonucunda mekânsal açıdan şair ve yazara dair sınırlı sayıda yüksek lisans ve doktora tezi çalışmasına rastlanılmıştır. Yapılan çalışmalarda ya divan şairlerinin ya da âşıklık geleneği temsilcilerinin incelendiği göze çarpmaktadır. Bunlar çalışmanın konu sınırının dışında yer almaları sebebiyle burada tanıtılmamıştır. Bu çalışmaların dışında yalnızca iki yüksek lisans tezinde kent-şair ikilisinin kurulduğu tespit edilmiştir.

Söz konusu çalışmalardan ilki, 2000 yılında, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İngiliz Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı ğrencisi Funda Pehlivanoğlu tarafından yazılan The Liverpool Poets (Liverpool şairleri) isimli yüksek lisans tezidir. Bu tezde Liverpoollu şairlerin 1960'larda yazdıkları şiirler üzerinde durulmuştur. şairlerin tüm şiirlerinde tutarlı bir biçimde tekrarlanan tek öğenin, elit ve popüler sanat ile kültürün

harmanlanması ve yer değiştirilmesi olduğu vurgulanmaktadır. Çalışmada, Liverpool şairlerinin eserleri hakkında yapılmış çeşitli ve değişen eleşitirilerin, eserlerin popüler olmasının altında yatan ana unsur olduğu ortaya çıkarılmıştır. Bu tez, sanat, popülarite ve var olan edebi beğeni arasındaki ilişkinin, eserlerin oluşturulmasını, biçemini, sunuluşunu ve eserlere yönelik tutumlarını belirleyen ana etmen olduğunu ortaya koymaktadır.

Diğer alışma ise, 2007 yılında, Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı ğrencisi Ayşe Erdoğan Taşralı tarafından hazırlanan "*Ata Terzibaşı, Kerkük şairler:1*" adlı yüksek lisans tezidir. Tezin birinci bölümünde Ata Terzibaşı'nın hayatı, edebi şahsiyeti, eserleri ve sanatı hakkında bilgi verilmiş, ikinci bölümünde ise Kerkük şairlerinin hayatları ve eserleri üzerinde durmuştur. Bir antoloji niteliğindeki çalışmada Ata Terzibaşı'nın Kerkük şairleri adlı eserinin birinci cildinin Osmanlıcadan günümüz Türkçesine aktarımı yapılmış, Irak-Türkmen Edebiyatı hakkında bilgi verilmiştir. Tez, 181 sayfadan oluşmaktadır.

Çalışmamızın konusunu oluşturan Mersin ve ilçelerinde yetişmiş şair ve yazarlar hakkında ise herhangi bir tez çalışması yapılmamıştır. Bu alışma, bu bağlamda yapılmış ilk yüksek lisans tezi olma niteliği taşımaktadır.

2.2.3. Makaleler

Yapılan kaynak taraması sonucunda kent-şair ya da kent-yazar ikilisine değinen sınırlı sayıda makale ve bildiri çalışmasına rastlanılmıştır. Bunlar arasından çalışma sınırları içinde bulunanlar ise kronolojik olarak sıralanmıştır.

1992 yılında Ahmet Sevgi tarafından "Giritli şairler" adıyla, Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi'nde bir makale yayımlanmıştır. Sevgi, bu makalesinde Girit'ten kısaca bahsetmiş ve Girit adasında yetişmiş 15 şairi ve onların şiirlerini ele almıştır. Makale, 19 sayfadan oluşmaktadır.

2012 yılında Jasss dergisinde yayımlanan ve Abdullah Harmancı'ya ait olan "Cumhuriyet Dönemi Edebiyatımızda Aksaraylı şair ve Yazarlar" adlı makalede, Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatı içerisinde çeşitli edebi türlerde eser vermiş olan Aksaray doğumlu şair ve yazarların hayatları ve eserleri hakkında bilgi verilmektedir. Ayrıca söz konusu edebiyatçıların, edebi kişiliklerine ilişkin değerlendirmeler yapılmaktadır. Çalışmada, lke edebiyatını kapsayacak şekilde, ulusal düzeyde isim yapmış olanlar ve bunlara göre daha mahalli bir çizgide kalmış olanlar yer almaktadır. Örneğin; Nusret Kemal Otyam, Fikret Otyam, Mahmut Makal, Nahit Eruz, lk Uluırmak, Hayrettin kesiz, Zeynep Ankara, Ali Ekecik, Mehmet Can Doğan gibi isimler, bütün ülkeye yayılmış edebiyat dergilerinde eserler yayımlamış, eserlerini daha büyük ve kapsamlı yayınevlerinden bastırarak daha geniş kitlelere ulaşmışlardır. alışmaları daha yerel

apta kalmış olan şair ve yazarlar ise, daha çok kendi imkânlarıyla bastırdıkları kitaplarla ve yerel yayın organlarındaki ürünleriyle kendilerini göstermeye çalışmışlardır. Bu makale 40 şair üzerinden yapılmış değerlendirmeleri kapsamaktadır ve 34 sayfadan oluşmaktadır.

Mekn ve şair birlikteliğinden yola çıkan Medine Sivri, "Eskişehir'in Kültür ve Edebiyat Elçileri: şairler ve Eskişehir" isimli makalesini Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi'nde 2013 yılında yayımlamıştır. Çalışma, Eskişehir'in yetiştirdiği kültür ve edebiyat elçilerinin en azından bir kısmının şiirlerini, kültür ve edebiyat açısından önemlerini, Eskişehir'le olan bağlarını, bunu şiirlerine yansıtışlarını tematik olarak irdelemektedir. Bu alışma, Erol Bykmeri, Sennur Sezer, Enis Batur, Haydar Ergülen, Rahmi Emeç ve Ekrem Budak'ın şiirleri ile sınırlandırılmıştır. Bu şairlere ait şiirler, çeşitli açılardan irdelenmeye çalışılmıştır. Makale, 29 sayfadan oluşmaktadır.

Murat Ak ise 2016 yılında, Aksaray Üniversitesi, İslami İlimler Fakültesi dergisinde yayımlanan, "Edebiyatımızın Klasik Döneminde Aksaray şairleri ve Aksaray'da şiir Ortamı" isimli makalede Aksaray'da klasik dönemde şiirleri tespit edilebilen 13 şaire yer vermiştir. Klasik dönemde Aksaray'da yaşamış şairler tarafından tasavvufi düşünce temelinde, çoğunlukla sanat kaygısı güdülmeksizin telif edilen şiirlerin, dinî ve hikem gerçeklerin aktarıldığı araçsal metinler olduğu tespit etmiştir. Bu makale, Cumhuriyet ncesi şairlere yer vermesine rağmen özellikle mekân-şair bağlamını dikkate aldığı için, bu çalışma açısından önemlidir. Makale, 32 sayfadan oluşmaktadır.

Ayrıca MEşYAD derneğinin çıkarmış olduğu "Maki" dergisinde ve İçel Sanat Kulübü'nün "İçel Sanat Kulübü Aylık Bülteni"nde de, şair ve yazarların kısaca özgeçmişlerine değinilip, şiir ve yazılarından örnekler verilmektedir.

Kaynak taraması sırasında bu çalışmalar dışında, Mersinli şair ve yazarlar hakkında yapılan başka çalışmalara rastlanılmamıştır. Yukarıda bahsi geçen makaleler kent-sanati ilişkisini yalnızca doğum yeri olarak ele almaktadır. Çalışmalarda, üzerinde durulan şairlerin eserlerinde bulunan kentsel imgelere, eserlerin kent kültürüne katkılarına, kentin, sanatçıya kazandırdıklarına değinilmemiştir. Bu yönüyle, bu çalışma önceki çalışmalardan ayrılmaktadır.

3. MERSİN'İN COĞRAFİ, TARİHİ VE SOSYO-KÜLTÜREL ÖZELLİKLERİ

Mersin sanayi, ticaret, tarım ve turizmi birleştiren ve hızla büyüyen bir kenttir. Aynı zamanda bir liman kentidir. Bereketli Çukurova'nın tarım ve sanayi rnleri Mersin Limanı'ndan ihraç edilmekte ve tarımın ve sanayinin ihtiyaı olan ithal ürünler de yine bu limandan girmektedir. Batısı Türkiye'nin ve Akdeniz'in en parlak turizm merkezi Antalya, doğusu tarım ve sanayi yöresi Adana ile çevrelenen ilin güneyi boydan boya Akdeniz; kuzeyini ise Anadolu anakarasından Toros sıradağları ayırmaktadır. Tarihin eski dönemlerinde olduğu gibi Akdeniz'in büyük limanlarından birisi ve bir deniz ticaret merkezidir. Ayrıca, Mersin, 2014 yılı ADNKS sonuçlarına göre 1.727.255 nüfus ile Türkiye'nin 10. büyük ilidir (www.mersin.gov.tr/nufus, 2017).

Mersin'in kültürel yapısı, pek çok şair ve yazarın yetişmesine imkân tanımış ve şehir sahip olduğu özelliklerinden dolayı farklı şehirlerden pek çok g almıştır. Gle şehre yeni şair ve yazarlar da gelmiş ve şehrin kültürüne katkıda bulunmuştur. Mersin, coğrafi yapısı, tarihi ve sosyo-kültürel yapısıyla gerek Cumhuriyet ncesi gerek Cumhuriyet sonrası dönemde pek çok şair ve yazara ev sahipliği yapmış bir kenttir. Söz konusu şair ve yazarlar ile kent arasındaki etkileşim edebi eserlere de yansımıştır.

Çalışma kapsamında ele alınan 56 şair, 15 yazar ve 15 şair-yazara ait edebi ürünlerde farklı biçimlerde Mersin'in coğrafi, tarihi ya da sosyo-kültürel özelliklerinin yansımaları görülmektedir. Bu şair ve yazarlarla, onların edebi eserlerinin incelenmesine geçmeden önce kentin bu özelliklerine kısaca değinmek gerekmektedir. Bu bağlamda çalışmanın bu bölümünde araştırma alanı olan Mersin ili, coğrafi, tarihi ve sosyokültürel açıdan daha yakından tanıtılmaya çalışılmıştır.

3.1. Coğrafi Yapı

Araştırma alanı Mersin'in coğrafi özellikleri bu bölgede verilen eserlerde de kendini açıkça göstermektedir. Bu edebi eserlerin daha iyi ve doğru anlaşılması açısından kentin coğrafi özelliklerinin bilinmesi yararlı olacaktır.

Mersin ili, eski adıyla İçel, Akdeniz bölgesinde yer almaktadır. Kuzeyinde Konya ve Niğde şehirleri, doğusunda Adana, batısında Antalya ve güneyinde de Akdeniz bulunmaktadır (ıblak, 2003: 5).

İlin yüzölçümü 15853 km² olup topraklarının %49,5'i ormanlıktır. İlin Akdeniz kıyısında 321 km'lik kıyı şeridi bulunmaktadır. İlin kuzeyi orta Toros Dağları'yla çevrilidir. Bolkar Dağı Medetsiz Tepesi ilin en yüksek tepesini oluşturmaktadır. Tarsus ve Mersin'in bir kısmı

ukurova'nın devamı niteliğinde olup geniş düzlükler halindedir. Batıya doğru Silifke ve Anamur ilçeleri dışında ovalar daralmaktadır.

Mersin'de yerleşim, genelde Mersin körfezi çevresinde gelişmiştir. Burası doğuda Karataş burnundan başlar, batıda İncekum burnuna kadar uzanır. Arada kalan kısımlarda, kayaç türlerine ve akarsulara bağlı olarak çok sayıda küçük büyük koylar gelişmiştir (şimşek, 2010: 13).

Mersin, 36-37° kuzey enlemleri ve 33-35° doğu boylamları arasında yer almaktadır. Kentin kara sınırı 608 km, deniz sınırı 321 km'dir. Mersin'in büyük bir kısmını oldukça yüksek, engebeli ve kayalık Batı ve Orta Toros Dağları oluşturmaktadır. Ovalık ve hafif eğimli bölgeler ise bu dağların denize doğru uzandığı il merkezi, Tarsus, Silifke gibi alanlarda gelişmiştir. Bunun dışında kalan düzlük veya hafif eğimli bölgeler, kuzeyde dağların arasında veya yüksek kesimlerinde görülmektedir (şimşek, 2010: 12).

Orta Toros Dağları Mersin ilini İç Anadolu Bölgesi'nden ayırmaktadır. Kuzeydoğudan, kuzeybatıya ve güneye doğru yükseklikler azalmaktadır. Bolkar Dağları'ndan batıya doğru, Kmpet Dağı (2473 m), Elmadağı (2160 m), Alamusa Dağı (2013 m), Büyük Eğri Dağı (2025 m), Kızıldağ (2960 m), Naldöken Dağı (1754 m), Kabaklı Dağı (1675 m) nemli ykseltilerdir. Ayrıca Karaziyaret Dağı, Tol Dağı, Sunturas Dağı, Balkalesi, Ayvagediği, Makam Tepesi ve Kaşkaya Tepesi güneye doğru uzanan diğer önemli ykseklikleridir. Mersin'i kuzeydoğudan Gülek Boğazı (1250 m) ve kuzeybatıdan Sertavul Geçidi (1990 m) İç Anadolu'ya bağlamaktadır.

Toros Dağları'nın üst kısımlarında akarsuların, derelerin, atmosferik koşulların ve bölgede bulunan fayların etkisiyle çeşitli düzlükler oluşmuştur. Bu düzlüklerin yüksekliği 700–1500 m arasında değişmektedir.

Toros Dağları'nın üst kısımlarında akarsuların, derelerin, atmosferik koşulların ve bölgede bulunan fayların etkisiyle çeşitli düzlükler oluşmuştur. Bu düzlüklerin yüksekliği 700–1500 m. arasında değişmektedir. Belli başlı yaylalık alanlar; Mersin: Aslanköy, Gözne, Fındıkpınarı, Soğucak, Bekiralanı, Mihrican, Ayvagediği ve Güzelyayla Tarsus: Namrun (Çamlıyayla), Gülek ve Sebil; Erdemli: Sorgun, Küçük Sorgun, Toros, Kkfındıklı ve Gzeloluk; Silifke: Balandız, Uzuncaburç, Gökbelen ve Kirobası; Anamur: Abanoz, Halkalı, Kaş ve Beşoluk; Bozyazı: Elmagz ve Kozaa; Gülnar: Bardat, Tersakan ve Bolyaran; Mut: Kozlar, ivi, Dağpazarı, Sögütözü ve Sertavul Yaylası'dır.

Mersin ve çevresinde yer alan ovaların büyük bir kısmı Toros Dağları'nın güney eteklerinde akarsular tarafından ve yamaç eğimine bağlı olarak taşınan tortularca oluşturulmuştur. Tarıma oldukça elverişli olan bu alanlar, Mersin-Adana sınırından başlayıp Silifke'ye kadar, dağlara paralel, şerit şeklinde uzanmaktadır. Bunlar yerleşim alanlarına bağlı olarak; Yenice, Tarsus Mersin, Erdemli ve Silifke Ovaları olarak adlandırılmaktadır. Ülkemizin en verimli ovalarından olan Çukurova'nın batı uzantısı ilde yer alır. Bunların dışında yine

dağların eteklerinde Aydıncık, Anamur ve Bozyazı ovaları gibi birbirinden ayrı küçük düzlüklerde gelişmiştir. Dağların arasında Mut ilçesi çevresinde yer alan düzlük alanlar Göksu Irmağı'nın etkisiyle gelişmiştir.

Mersin ilinin en büyük iki akarsuyu Göksu Irmağı ve Tarsus (Berdan) Çayı'dır. Bunun dışında Akdeniz'e dökülen çok sayıda irili ufaklı çay ve dere yer almaktadır. Bunlardan bazıları; Mersin'de: Mezitli Deresi, Tece Deresi, Müftü (Efrenk) Deresi, Deliçay Deresi; Anamur'da: Dragos Çayı, Sultan Çayı, Melleç Deresi; Aydıncık'ta: Menekşe, Gözsüzce Deresi; Bozyazı'da: Siniçay Deresi, Aksaz Deresi; Erdemli'de: Alata Çayı, Lamos Çayı'dır.

Mersin ilinde yer alan doğal göller; Silifke'de: Akgöl, Keklik Gölü, Paradeniz Gölü; Gülnar'da: Aygır Göl, Kamışlı Göl, Uzun Göldür. Bunlara ek olarak, yörede Gezende ve Berdan Baraj Gölleri ve çok sayıda sulama amaçlı yapılmış göletler bulunmaktadır.

Mersin ili, bulunduğu konum itibarıyla Akdeniz iklim kuşağına sahiptir. Ancak ilçenin sahip olduğu yeryüzü şekilleri, Akdeniz ikliminin, bölgenin tamamına sahip olmasını engellemiştir. Kentin kuzeyi Toros dağlarıyla çevrili olduğundan daha çok karasal iklim özelliklerini gösterirken, güney kısmında ve ilçe merkezlerinde Akdeniz iklim koşulları etkisini göstermektedir (Uğur, 1996:7).

Mersin ili ve çevresinde yaygın olarak tipik Akdeniz ikliminin etkisi görülür. Yazları kurak ve sıcak, kışlar ise ılık ve yağışlıdır. Ortalama yağış miktarı 1930-2001 yılları arası dönemde 603 mm olarak hesaplanmıştır. Son 30 yıllık döneme bakıldığında yıllık ortalama yağış 450-736 mm arasında değişmektedir. Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü'nün yağış gözlem istasyonu verileri, dağlık kesimlerde yağışların daha yüksek olduğunu göstermektedir. Yıllık ortalama sıcaklık 18,7 C°'dir. Yıl içinde sıcaklığın en düşük olduğu aylar Ocak ve Şubat; en yüksek olduğu aylar ise Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Kıyı bölgelerinde hâkim rüzgâr yönü güneybatı-batıdır. Kent içinde yıllık ortalama rüzgâr hızı 2,1 m/s olarak ölçülmüştür. Nispi nem oranı son 30 yıllık dönemde ortalama % 64,1 olup, yıl içinde birbirlerine yakın değerler sunmakta, % 60,0 - % 66,6 arasında değişmektedir. Yıllık ortalama kapalı günlerin sayısı 40,7 gün olarak gerçekleşen bölgede, deniz suyunun ortalama sıcaklığı 20,8° olarak ölçülmüştür (www.mersinkulturturizm.gov.tr, 2017).

Mersin ili, bitki örtüsü bakımından da çok zengindir. Arazinin sadece yüzde 5'i tarıma elverişli değildir. Geri kalan toprağın yüzde 55'i ormanlık ve fundalıkla kaplıdır. Yüzde 25'i ekili ve dikili alandır. Yüzde 15'i çayır ve meralarla kaplıdır. Ovalar tahıl ve diğer ürünleri yetiştiren tarlalarla, kıyı şeridi muz ve turuncgil bahçeleriyle ve vadiler meyve ağaçları ile kaplıdır.

Bu bölgenin bitki örtüsü ise genellikle Akdeniz iklimine uyum sağlayan makidir. Defne, Yabani Zeytin, Keçi Boynuzu, Mersin, Zakkum, Böğürtlen ve Kuşburnu da yetişmektedir. 100-1000 m. arasında Meşe, 100-1200 m. arasında Kızılçam, 1500 m. Karaçam ve 2000 m. yüksekliklerde Sedir ve Ardıç Ağaçları bulunmaktadır (www.mersin.bel.tr, 2017).

3.2. Tarihi Yapı

Çalışma konusu olan Cumhuriyet sonrası Mersinli şair ve yazarların eserlerinde zaman zaman bölgenin tarihi dokusuna ve bu dokunun kente yüklediği anlamlara değinilmektedir. Kentin tarihi özellikleri hem burada yetişen edebiyat temsilcilerini hem de onların üretimleri olan edebi eserleri etkilemiştir. Dolayısıyla Mersin'in tarihi yapısına kısaca değinmek çalışma konusun değerlendirilmesinde yardımcı olacaktır.

Herodot, bölgenin Hypachoea diye adlandırıldığını, Fenikeli Age-nor'un oğullarından Cilix'in buraya gelip yerleştiğini ve onun adından dolayı bölgenin Kilikya adını aldığını aktarmıştır. Fakat Kilikya adı ilk kez, "Chilakka" şeklinde Asurca yazıtlar üzerinde rastlanmıştır. Bu nedenle bugün Kilikya adının Asur kaynaklarında, özellikle Dağlık Kilikya için kullanılan "Chilakka" kelimesinden kaynaklandığı kabul görmektedir. Aynı Asur kaynaklarında Ovalık Kilikya ise Que olarak adlandırılmaktadır (Demir, 1992, akt. Şimşek, 2010: 13-14).

Diğer yandan Mersin, tarihte, Tarsuslu Aziz Paul adı ile ve Mark Antuan'ın Kleopatra'ya evlenme hediyesi olarak Alanya-Mersin arasında bulunan toprakları vermesi ile de bilinmektedir (Şimşek, 2010: 14).

Klasik devirde, Kilikya olarak adlandırılmış olan Mersin; sırası ile Hititler, Frigler, Asurlular, Persler, Makedonyalılar, Romalılar ve Bizanslıların, XI. yüzyılda Selçukluların, XIV. yüzyılda Karamanoğulları ve Ramazanoğullarının XV. yüzyılda da Osmanlı İmparatorluğu'nun hâkimiyetine geçmiştir. Yumuktepe ve Gözlükule'de yapılan kazılarda Mersin'in tarihten önceki devirlerden beri önemli bir yerleşme merkezi olduğu anlaşılmaktadır. İl merkezi Mersin'de bulunan Yumuktepe'de, 1937'de Liverpool Üniversitesi Arkeologlarınca başlatılan kazıda; en alt tabaka olarak "Neolitik Devri" tespit edilmiştir. Kazı çalışmalarının devamı bu yörenin Neolitik dönemden sonra Maden Devri ve Tunç Devri arasına bir geçiş yaptığını göstermiştir. Yumuktepe'deki kalıntılar hemen hemen aynı şekilde Tarsus'taki Gözlükule'de de yer almaktadır.

Bir süre yörede Hititlerin hüküm sürdüğü görülmektedir. Hitit Kralı Hattuşil yöreyi imar ve ıslah etmiştir. Daha sonra Asur kralı III. Salomossa'nın ele geçirdiği Mersin yöresi, MÖ 528 tarihinde İran hükümdarlığına geçmiş, MÖ 527 de yöreyi ve Kıbrıs'ı Yunanlılar ele geçirmişlerdir. MÖ 334 senesinde yöre, Büyük İskender'le Makedonyalıların eline geçmiştir.

MÖ 261-246'da yöreyi, Mısır Hükümdarı Batlenios Ogustos zapt etmiştir. MÖ 70'li yıllarda Romalıların eline geçen Mersin, Roma İmparatorluğu'nun ikiye ayrılmasından sonra Doğu Roma toprakları içerisinde kalmıştır.

İslamiyet'in yayılmasından sonra Halife Osman zamanında Mersin ve civarı Arapların eline geçmiştir. Daha sonra bölge, 718 yılında halifeliğin Abbasilere geçmesiyle 853 yılında

Sultan Mehdi, yöreyi Abbasilere katmıştır. Sonra Selçukluların eline geçen yöre, bu dönemde kısmi “Haçlı İstilas”na uğramış ve Selçukluların zayıflamasından sonra Karamanoğulları’na geçmiştir.

Osmanlı Padişahı Yıldırım Beyazıt zamanında yöre, Osmanlı idaresi altına girmiştir. I. Dünya Harbi’nde İtilaf Devletleri’nin istilasına uğrayan Mersin, Milli Mücadele ile 3 Ocak 1922’de tekrar Türk hâkimiyetine girmiştir. 1924 yılına kadar sırasıyla Adana Vilayetine bağlı bucak, kaza ve liva merkezi iken 1924 yılında müstakil Mersin vilayetinin merkezi, 1933 yılında Mersin ve İçel vilayetlerinin birleştirilmesiyle oluşan İçel vilayetinin merkezi olmuş, 28 Haziran 2002 tarihli Resmi Gazete’ de yayımlanan 4764 sayılı Kanunla da ilin ismi yeniden Mersin olmuştur.

Mersin’in tarih sahnesine çıkışı 19. yüzyılın ortalarına rastlamaktadır. Osmanlı döneminde küçük bir kumluk kasaba olarak belirtilmiştir. Kıyı köylerinde soyları Hititler’e kadar uzanan, Osmanlı döneminde Lazkiye’den gelip yerleşen, sadece tarım ve balıkçılık ile uğraşan Arap kökenli halk yaşamaktadır (www.mersin.gov.tr, 2017).

Mersin’in kaderi ise, özellikle Amerika iç savaşının olduğu sıralarda dünyadaki pamuk kıtlığını gidermek amacıyla Çukurova’da gelişen pamuk üretimi ve bölgenin 1866’da demiryolu ağına bağlanması ile değişiklik göstermiştir. Bu dönemde Mersin hızla, Çukurova’nın tarım ürünlerinin ihraç edildiği bir liman kenti ve ticaret merkezi haline gelmiştir (www.mersinkulturturizm.gov.tr, 2017).

Doğu Akdeniz sahilinde, önemli bir liman kenti olan Mersin, palmiye ağaçlarıyla gölgelenen yolları, şehir parkı, modern otelleri, yakınlarındaki tarihi kalıntıları ve sayısız kumsalları ile gezenlere her türlü olanağı sağlamaktadır (www.mersin.web.tr/mersin-tarihi, 2017).

Ayrıca kentte inanç turizmi açısından önemli olan iki de merkez bulunmaktadır. Bunlardan ilki, Hz. İsa’nın havarilerinden St. Paul’un Tarsus’ta bulunan evi ve kuyusudur. Bu yerler Vatikan tarafından Hac yeri ilan edilmiştir. Diğer merkez ise Müslüman ve Hristiyan âlemince önemli olan ve Silifke/Taşucu’nda yer alan erken Hristiyan devrinde hac yeri olarak kabul edilen Azize Aya Tekla (Meryemlik) adındaki önemli dini ziyaret merkezidir. Ayrıca dini açıdan önemli ziyaret yerlerinden olan Tarsus/Ashab-ı Kehf Mağarası da il sınırları içerisinde bulunan önemli ziyaret yerlerinden biridir (Şimşek, 2010:14).

Kentte su kemerleri, yapı kalıntıları, höyük ve Roma Hamamı kalıntıları görülmektedir. Kent içerisindeki anıtsal yapıların hemen tamamı 19. yy. eseridir. Kentin eski mahallelerindeki bu eserlerin de çoğu Türk-İslam eserleridir.

Hamamlar ise, liman kentlerinin vazgeçilmez yapılarından. Bu, eski çağlardan bu yana süren bir ihtiyacın sonucudur. Kiremithane Mahallesi’ndeki Hadra Hamamı (1903), Hastane Caddesi yakınındaki Küçük Hamam ile merkezdeki çarşı içinde bulunan Büyük Hamam da

Mersin 19. yy.da bir liman kenti olarak hızla gelişirken yapılmıştır. Çevreyi gezdikçe Ortaçağ ve Bizans dönemi kalelerine sıkça rastlanılmaktadır. Bunların bir kısmı Mersin çevresinde, Tırmıl (Tumil / Gotbes) Kalesi ve kent içinde, Doğu Sebze Hali'nin doğusundadır. Bu kalelerin bir kısmı Arslanköy, Belenkeşlik, Çandır (Paparayn), Dümbelek, Evciler, Gözne, Hebilli, Hisar (Ziyarettepe), Kale, Kalegediği gibi kalelerdir(www.mersin.web.tr/mersin-tarihi, 2017).

3.3. Sosyo-Kültürel Yapı

Mersin yöresi, geçmişte olduğu gibi günümüzde de renkli ve canlı bir kültür yaşamına sahiptir. Toros dağları ile denizin kaynaştığı bir coğrafyada; kökleri Orta Asya'ya dayanan Türkmen ve Yörük kırsal kültürü, Türkiye Cumhuriyeti'nin yaşam biçimi, bayram ve kutlama günleri ile kaynaşarak modern bir sentez oluşturmıştır. Bu kültürel doku, kaçınılmaz olarak şair ve yazarları da etkilemiştir. Ürettikleri edebi eserlerde işlenen konular, seçilen sözcükler vb. bu sosyo-kültürel yapının etkisi altında şekillenmektedir.

Mersin, toplumsal açıdan değerlendirildiğinde kozmopolit bir yapıya sahip bir kent olduğu görülmektedir. Mersin halkı, dini inançlar açısından da farklılık göstermektedir. Mersin'de 3 semavi dine inanan insanlar bir arada yaşamını sürdürmektedir. Nüfusun büyük çoğunluğu Müslümanlardan oluşmakta olup, Yahudilik inancına sahip olan insanlar ise en küçük kesimi oluşturmaktadır. Gayrimüslim nüfus ise çoğunlukla Ortodoks ve Katolik Hristiyanlardan oluşmaktadır. Mersin'de gayrimüslim halkın ibadetlerini rahatça yapabildikleri kiliseler de bulunmaktadır. Bunların yanında Mersin Büyükşehir Mezarlığı'na, üç dine mensup kişilerde defnedilmektedir. Bu da, Mersin halkının, diğer dinlere mensup olan kişilere göstermiş olduğu hoşgörünün açık bir ispatıdır (Şaman, 2009: 28).

Mersin, çok göç alan illerden biridir. Göç ve sosyal yapının şekillenmesi arasında çok yönlü bir ilişki bulunmaktadır. Bilindiği gibi göçün değişik tipleri sosyal yapının üzerinde bir yansıma olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bireysel açıdan hemen her durumda, daha iyi bir yaşam arayışının ürünü olarak karşımıza çıkan göç, kimi zaman, ekonomik olanaklardan yararlanma isteği ile kimi zaman ise çevreyle ilgili dayatmalar ya da bir otoritenin gündeme taşıdığı politik gerekçeler ile (sürgün, zorunlu iskân ve savaş vb. biçimde) ortaya çıkabilmektedir (Göktürk, 2006).

Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgelerinden Mersin'e doğru sürdürülen göç hareketleri öteden beri belirli bir oranda devam etmekte iken son yıllarda yoğunlaşan göç, etnik bir karaktere bürünmeye ve öyle de algılanmaya başlamıştır. Mersin'de 1980'li yıllardaki yoğun nüfus artış hızının en önemli nedeni, yine göçlerdir. Mersin'in göçte cazibe merkezi olmasının başında, tarım ve ticaret imkânları, coğrafi yapısı, iklimsel avantajı ve hemşericilik bütünleşmesi gelmektedir.

Göç ve göçle birlikte karşı karşıya kalınan işsizlik, konut ve barınma, kentte uyum, çevre kirliliği, eğitim, sağlık, ulaşım, alt yapı gibi sorunların ise çözümü beklenmektedir. Çalışma konusu itibarıyla incelenen edebi ürünlere de bu sorunların zaman zaman yansıdığı görülmektedir.

Mersin'in sosyo-kültürel yapısı değerlendirilirken kent kültürü içerisinde önemli bir yere ve işleve sahip olan el sanatlarına da değinmek gerekir. Yörede iğne oyası ve kilim dokumacılığı oldukça yaygındır. Erdemli'nin dağ köylerinde göçebe olan Türkmenlerin yaşama biçimini yansıtan motiflerle dokunan kıl heybe, çuval ve kilimler üretilmektedir. Silifke'de halk eğitim merkezinin açtığı kurslarda makrome, tül bez, seramik çiçekler; Say Mahallesi'nde sıcak döğme, demir araç ve gereçler, ayrıca evlerde nakış, piko, trikotaj işleri; Akdere ve Işıklı köylerinde sepet, bıçak, çatak üretimi; Kirobası, Sarıyadın, Karadedeli, Hasanaliler köylerinde çul, çuval vb. dokumaları yapılmaktadır. Gülnar'da Kazanlı ve Saray Mahalleleri'nde bölgeye özgü halılar kilimler dokunmaktadır. Mut'ta kilim dokumacılığı çok yaygındır. Kıldan dokunan bu kilimler geometrik ve bitki motifli olup, renk uyumları çok güzeldir. Bu kilimler desenlerine göre değişik adlar alırlar; "Mor Ayak", "Yürek Üstü" gibi. Dağ köylerinde koyun ve keçisini otlatan çoban boş zamanlarını, ya kaval çalarak ya da ağaçtan yaptığı tek mil ile çorap örerek, ip eğirerek geçirip özellikle Hacıahmetli köyünde dokunan kıl heybe, kilim ve çullar; renk, desen ve dokunuş bakımından yörenin bütün özelliklerini taşır. Mut'un yakın köylerinde genç kız ve kadınların işledikleri beyaz danteller de çok ünlüdür. Bozyazı'da boncuktan çanta, kolye, bilezik, su kabağından biblolar, abajurlar yapılmaktadır. Anamur'da Bozdoğan, Güleç, Karalar bahşiş köylerinde koyunyününden bölgeye özgü desenlerle karakteristik "Ala Kilim" ve seccade dokunmaktadır. Tarsus'ta Halk Eğitim Merkezi ve Kız Meslek Lisesi öncülüğünde kamıştan biblo, buğday sapından tablo ve benzeri eşyalar yapılmaktadır. Çamlıyayla'da, Sebil'de yapılan iğne oyları yörenin en özgün etnografik eserleridir. Biçimlerine göre bu iğne oyları "Kızlar Coşturana", "Mindilli", "Adalya", "Menekşe", "Sevda Çiçeği", "Kayıklı", "Karpuz Çiçeği", "Berber Aynası", "Elma Çiçeği", "Gül Domuru" gibi adlarla anılmaktadır (www.mersin.gov.tr, 2017).

Kültürün göstergelerinden biri de giyim kuşam biçimidir. Çalışma sırasında ele alınan edebi ürünlerin bir kısmında yöresel kıyafetler de anılmaktadır. Mersin ilinin giyim kuşamında, öteden beri değişik etkiler görülmüştür. Ekonomik durumdan, etnik ayrılıklardan, doğa koşullarından kaynaklananlar bunların başında gelir. Mersinliler yaşamın her alanında ve giyim kuşamda geleneksel özelliklerini büyük ölçüde korumaktadırlar. Mersin'in köylerinde kadınlar, özellikle yaz mevsiminde şalvar ve üzerine uzun kollu yakasız renkli buluz giyerler. Başlarına da tülbent denilen beyaz örtü veya renkli boncuklarla işlenmiş yağlık bağlarlar. Erkekler ise ceket ve kasket kullanırlar. Kışın yaşlı kadın ve erkekler boyunlarına "çalma" denilen geniş ve uzun boyunbağı bağlarlar(www.mersin.gov.tr, 2017).

Mersin bölgesinde yaşıayan Yörük kadınları  etek adı verilen elbiseler giyerler. Altına göz alıcı renklerden yapılmış şalvar, üstüne bluz yerine ceket kullanırlar. Başlarına renkli poşu bağlarlar. Yörük giysilerinin hemen tümü dokumalardan yapılmaktadır. Yazlık giysiler ince ve boyanmamış ipliklerden dokunur. Kışlıklar, dokunduktan sonra sıklaşması için suda çiğnenir. Buna “depme” denir. Sonra karaya boyanır. Kadın başlıklarında kalın dokuma poşular egemendir. Kimileri poşunun altına, alnı kapatacak biçimde, kimileri de üstüne “yağlık” adlı verilen bir örtü bağlarlar. Ak, mavi ya da sarı, uzunlamasına çizgili gömlek giyilir. Yaz mevsiminde erkekler pantolon veya şalvar üzerine gömlek giyerler. Dağ köylerinde bu gömlekler üzerine yn kazaklar giyilir. Buralarda el dokumacılığı gelişmiştir. Pamuklu düz ve çizgili bezleri dokuyup, kendilerine giysi dikerler(www.mersin.gov.tr, 2017).

Kentleşme hareketi modern kıyafetin en uzak köylere kadar girmesini kolaylaştırmıştır. Günümüzde erkeklerin pantolon, ceket giymeleri, başı açık bulunmaları bölgenin alışılmış kıyafeti olmuştur. Kadınlar şalvar yerine entari, ceket yerine manto kullanmaya başlamışlardır (www.mersin.gov.tr, 2017).

Cumhuriyetten günümüze Mersinli şair ve yazarlara ait edebi ürünler incelendiğinde Mersin’in coğrafi, tarihi ve sosyo-kültürel özelliklerinin etkilerini açıkça görmek mümkündür. Gerek şiirlerde gerek roman ve hikyelerde varlığını hissettiren bu özellikleriyle Mersin ili edebiyat temsilcilerine ilham veren bir kenttir.

4. MERSİN İLİNDEKİ KÜLTÜR- SANAT DERNEKLERİ VE BU DERNEKLERİN FAALİYETLERİ

4.1. Kültür-Sanat Dernekleri

Dernek, kazanç paylaşma dışında, kanunlarla yasaklanmamış belirli ve ortak bir amacı gerçekleştirmek üzere, en az yedi gerçek veya tüzel kişinin, bilgi ve çalışmalarını sürekli olarak birleştirmek suretiyle oluşturdukları tüzel kişiliğe sahip kişi topluluklarıdır.

Spor, siyaset, edebiyat, kültür, sanat vb. konular üzerine kurulmuş birçok dernek vardır. Bu derneklerin görevi, bir amaç doğrultusunda, üyelerini bir çatı altında toplamak; yeniye, yeniliklere teşvik etmektir.

Tezin bu bölümünde Mersinli şair ve yazarların ye oldukları, aktif olarak yer aldıkları kültür-sanat dernekleri üzerinde durulacak, bu derneklerin faaliyetleri, şair ve yazarlar üzerindeki rolü değerlendirilecektir.

Mersin'deki kültür ve sanat derneklerinin yeleri yalnızca şair ve yazarlar ile sınırlı değildir. Derneklerin tamamında şiire ve edebiyata gönül vermiş çeşitli meslek gruplarından üyeler bulunmaktadır. Bu yeler, derneklerin etkinliklerine katılmakta ve yardımcı olmakta, aynı zamanda şair ve yazar dostlarına destek vermektedirler. Bu bölümde Mersin'de bulunan yedi dernek kuruluşu, başkanları, faaliyetleri ve yeleri açısından ele alınıp incelenecektir. Ayrıca Mersin'de bulunan söz konusu derneklerin kent kültürüne, diğer taraftan kentteki şair ve yazarlara etkisi üzerinde durulacaktır.

4.1.1. Arslanköy Dayanışma Kültür Derneği

Arslanköy, Mersin'e bağlı bir beldedir. Arslanköy, 14. yüzyıldan itibaren Çukurova ve Karaman yörelerinin halkı tarafından yayla olarak kullanılmıştır. Arslanköy, Türk Halk Edebiyatı'nda önemli yerleri olan Karacaoğlan ve Dadaloğlu gibi halk ozanlarının yaşadığı bölgelerden biri olması sebebiyle de Mersin'in kültür merkezi sayılır. Burada, 1897'de ilk bucak ve belediye teşkilatı kurulmuştur. Ancak 1923'te bu teşkilat kaldırılarak, köy muhtarlık idaresine dnştrlmştir. 1954 yılına kadar muhtarlık idaresinde olan Arslanköy, 1954'te yeniden belediyelik olmuştur.

Arslanköy Dayanışma ve Kültür Derneği, 1986 yılında Avukat İhsan Yıldırım, Doktor Mehmet Arslan, emekli ğretmen Hsn elik, emekli müfettiş Yılmaz Dönertaş, emekli ğretmen mer Yedigz, emekli ğretmen Gülendam Günay, Avukat Süleyman Sevim, Avukat Mehmet şahin, Avukat Ali Arslanköylü, iş adamı zle Demir, ziraat Alp Aydın, inşaat yüksek mühendisi Gıyasettin Yanık olmak üzere 13 kurucu ye tarafından, Arslanköy'de birlik ve

beraberliği sağlamak üzere kurulmuştur. Derneğin merkezi Mersin’dir ve şubesi yoktur. Arslanköy Kültür ve Sanat Derneği’nin yeni dönem başkanı Mehmet zalp olmuştur. zalp, 18 Aralık 2017’de başkanlığa seçilmiştir.

zalp’ten önceki dönem dernek başkanı olan Hüseyin Yıldıray’ın verdiği bilgilere göre derneğin amacı, kültürel çalışmalarda bulunmak, köylülerin bilgi ve görgülerini arttırıcı seminerler ve konferanslar düzenlemek ve kurslar açmaktır. Ayrıca Arslanköylü ğrencilere maddi ve manevi bakımdan yardımcı olmak, okullara araç-gereç sağlamak ve köylüler arasındaki her türlü birlik ve beraberliği geliştirici yönde yarışmalar yapmak derneğin amaçları arasındadır. Arslanköy ve çevresinin doğal güzelliklerini korumak, geliştirmek, kış ve yaz sporları için tesisler kurulmasına çalışmak, Arslanköy’de sosyal, turistik tesislerin kurulmasına yardımcı olmak, okuma salonları açmak, kütüphane kurmak ve yayın organları kurulmasını sağlamak hedeflenmektedir (K. 87).

Dernek, 2002 ve 2003 yıllarının ağustos ayının ilk hafta sonuna denk gelen cumartesi veya pazar günü Arslanköy’de “Arslanköy ve evre Köylüleri Bilim ve Kültür şöleni”ni olarak düzenlemiştir.

Arslanköy’de bulunan bir ilköğretim okulu ve iki liseye kitapların büyük bir kısmı dernek tarafından temin edilmektedir. Bugüne kadar toplam 950 adet kitap okullara teslim edilmiştir. Ayrıca 40 adet Atatürk’n Nutuk kitabı teslim edilmiştir.

İhtiyaç sahibi öğrencilere burs temin edilmektedir.

Güneydoğuda terör ile uğraşan askerlere moral desteği sağlamak amacıyla Arslanköy İlköğretim Okulu ğrencilerinin yazmış olduğu mektuplar, askerlere gönderilmiştir.

Arslanköy’de yapılan ilk ve ortaokul binalarındaki, mavi renkli okul ve sınıf levhaları dernek tarafından yazdırılmış, okul binalarının her biri için önlerinde piriç levhalar bulunan Atatürk büstleri yaptırılmıştır.

Arslanköy’e beş yıl üst üste Avustralya, Kanada, Güney Afrika ve Fransa’dan yamaç paraştleri getirtilip, yamaç paraşütü festivali yapılmıştır. Bu festivali Arslanköy Dayanışma ve Kültür Derneği düzenlemiş ve etkinliğin bütün giderlerini karşılamıştır.

Dernek tarafından 29 Nisan 2016’da Arslanköy Yahya Aydın ok Programlı Anadolu Lisesi’nde derneke alınan 50 adet romanla ilgili okuma yarışması düzenlenmiştir.

Arslanköy Dayanışma ve Kültür Derneği, Mersin’in küçük bir beldesini merkez kabul etmiş olmakla birlikte, derneğin faaliyetleri il çapında ilgi uyandırmaktadır. Hatta derneğin düzenlediği yamaç paraşütü festivali gibi etkinlikler Türkiye’yi de açarak dünya çapında katılımcıya ulaşmıştır. Bunun yanında okuma yarışmaları, kitap bağışları gibi faaliyetler derneğin eğitime verdiği değeri ortaya koymaktadır.

4.1.2. İçel Sanat Kulübü

İçel Sanat Kulübü, 1989 yılında, Mersin’de yaşayan ve kent yaşamına duyarlı çalışmalar yapan bir grup sanatsever tarafından ve kurucu başkanlığını Semih Vural’ın yaptığı bir dernektir. Haziran 2017 itibariyle Sedat Aydoğan, İçel Sanat Kulübü’nün başkanlığına seçilmiştir.

1980’li yılların sonunda, Prof. Dr. Metin Sözen ve arkadaşlarının birlikte hareket etmesiyle, farklı kurumlar İstanbul, Bursa ve Safranbolu’da “Eski Yapıları Koruma” seferberliği başlatmıştır. Bu çalışmalar daha sonraki dönemlerde Mersin’e de yansımıştır. Konuyla ilgili bir grup, 6 Haziran 1988’de bir platform oluşturarak, tarihsel ve kültürel kent mimarlık mirasını tanımak ve tanıtmak için "Eski Mersin Yapıları Haftası" düzenlemişlerdir. Bu kapsamda bir hafta boyunca yarışmalar, fotoğraf ve resim sergileri, panel, konferans ve bir sokak sergisi gerçekleştirilmiştir (İçel Sanat Kulübü, 2010: 8).

1989’daki kuruluşunun ardından İçel Sanat Kulübü dernek binası olarak kullanacağı bir yere ihtiyaç duymuştur. Dönemin valisi Teoman Ünüsan’ın desteğiyle, eski askerlik şubesi binası, Özel İdare aracılığıyla 5 yıllığına İçel Sanat Kulübü’ne kiraya verilmiştir. Bu binada yapılan çalışmalar kurumun başarısını arttırmıştır. Daha sonra iki eski bina daha devlet tarafından kulübe verilmiştir (İçel Sanat Kulübü, 2010:9).

İçel Sanat Kulübü, Sanat Sokağı’nda bulunan yüz yıllık üç binada hizmet vermektedir. Bu binalar, dernek üyelerinin özveriyle çalışmaları sonucu “basit onarım” yöntemiyle, hiçbir yapısal değişiklik yapılmadan, yalnızca yeni işlevler verilerek kente kazandırılmıştır.

Teoman Ünüsan Sanat Galerisi ve Nevit Kodallı Resital Salonu’nun bulunduğu binalar, daha önce devlet daireleri olarak hizmet vermişlerdi. Bir dönem CHP il ve ilçe merkez binası olmuş, Kambiyö Müdürlüğü, İskân Müdürlüğü, Maliye Hesap Uzmanları Dairesi, Kuvayı- Milliye Mücahitleri Derneği olarak da kullanılmıştır. Bu binalar Vali Özdemir Hanoğlu döneminde İçel Sanat Kulübüne tahsis edilmiştir (İçel Sanat Kulübü, 2010: 11).

İçel Sanat Kulübü’nde yapılan etkinlikler ise şu şekildedir (İçel Sanat Kulübü, 2010: 19-24):

Gönüllü olan öğretmenlerin girişimiyle her dönem görsel, işitsel ve gösteri sanatları alanlarında eğitimler düzenlenir.

“Mersin Felsefe Günleri” adıyla Ekim 1994 yılında ilki düzenlenen ikincisi “II. Mersin Felsefe Günleri”, Mersin Üniversitesi Kampüsü’nde bilimsel bir oturumla açılmış, “Teoman Ünüsan Sanat Galerisi”nde Ahmet Kamacı’nın Heykel Sergisi ile devam etmiştir. Daha sonra, Prof. Dr. Ioanna Kuçuradi’nin katılımıyla serbest söyleşiler yapılmıştır. Etkinliğin ikinci gününde “Nevit Kodallı Salonu”nda Prof. Dr. Ulug Nutku başkanlığında “Çok Kültürlülük ve Demokratik Birliktelik” tartışılmıştır. Prof. Dr. Ioanna Kuçuradi, Prof. Dr. Doğan Özlem, Prof. Dr. Bedi

Akarsu, Prof. Dr. Ahmet Inam'ın katıldığı oturumlar tüm gün srmstr. İlk olarak 1994 yılında yapılan “Mersin Felsefe Günleri”nin başarılı olması, ilgi çekmesi, sivil toplum örgütleri ile bilim kurumlarının birlikte çalışmalarına örnek teşkil edecek bir çalışmadır.

Mersin'deki bilimsel kuruluşlarla 1995 yılından beri arkeoloji günleri düzenlenmektedir. İçel Sanat Kulübü gelenekselleşen Arkeoloji Günleri ve Mitoloji Günleri organize ederek yerel, bölgesel, ulusal ve uluslararası çalışmalar yapmaktadır. Bu etkinlikler İstanbul Üniversitesi, Mersin Üniversitesi, Roma La Sapienza Üniversitesi, İzmir 9 Eylül Üniversitesi, Biritish Council gibi bilimsel kuruluşlarla birlikte yapılmaktadır.

İçel Sanat Kulübü, edebiyat söyleşileri, öykü günleri ve “Tarih Dostları Buluşuyor” adlı toplantılar düzenlenmektedir. Bu edebiyat söyleşileri, tanınmış şair ve yazarlar tarafından yapılmaktadır. Ayrıca dernek etkinlikleri çerçevesinde sempozyum, panel ve kongreler düzenlenmektedir.

evre, kültür ve doğa gezileri yapılmaktadır. evre gezileri yöreyi iyi bilen üyeler ve gezi rehberleri tarafından düzenlenmektedir. Geziler sırasında sorumlu kişiler ve rehberler katılımcılara bilgi vermenin yanında yre hakkında bilgiler de toplamaktadır. Bu gezilerde yöresel yeni antik kentler, ren yerleri ve mağaralar keşfedilmiştir. Ayrıca köy gezilerinde köylere bayrak, kalem kitap gibi eğitim gereçleri sağlanmış, böylece geziler birer sosyal sorumluluk projesi vazifesi grmştir. Geziler kapsamında foto safariler düzenlenmiş, bu sayede fotoğraf ustaları derneğin üyeleriyle buluşmuşlardır. Bazı geziler evre ağırlıklı düzenlenmiş; evre projesi, evre temizliği, ağaç dikimi gibi toplu çalışmalar yapılmıştır.

1992 yılından beri Kanlıdivane Antik Kenti'nde klasik müzik konserleri düzenlenmektedir.30 Mayıs 1992'de düzenlenen ve bir çan konseri olan ilk etkinlik, dönem başkanı Fazıl Ttner'in, yönetim kurulunun ve kulüp üyelerinin ortak çabalarıyla gerçekleştirilmiştir. Ankara Devlet Opera ve Balesi sanatçılarının katılımıyla gerçekleşen bu konser büyük yankı uyandırmış, devamında 24 Ekim 1992'de Mersin Opera ve Balesi yaylı sazları aynı yerde yeniden konser düzenlemiştir. 1993 yılında yapılan Kanlıdivane konserinden sonra ise bu etkinlik Devlet Opera ve Balesi'nin yıllık programlarına alınmış ve her yıl düzenlenmeye başlanmıştır.

Dernekte taş ve heykel atölye çalışmaları yapılmaktadır. Mersin'e yerleşen resim ve heykel sanatçıları Suna ve M. Ali Coskunmeri dernek etkinlikleri kapsamında bir sergi açmış, ve bu ilk sergilerinde pek çok eser satmışlardır. Bu durum, Mersin'de resim ve heykel sanatına ilginin göstergesidir. Kulübün galerilerinde 15 günde bir olacak biçimde resim, heykel ve fotoğraf sergileri açılmaktadır.

6 Haziran 1988 tarihinde “Eski Mersin Yapıları Haftası” düzenlenmiş, bu kapsamda bir hafta boyunca yarışmalar, fotoğraf ve resim sergileri, panel, konferans ve bir sokak sergisi gerçekleştirilmiştir.

İçel Sanat Kulübü, yapılan çalışmaları yayımlamış olduğu dergi kimliğindeki bülteni ile çevreye duyurmaktadır. Yapılan bütün etkinlikler, Mersin halkına her zaman açıktır. Kulübün yapmış olduğu etkinlikler, mekânlar arası bir bütünlük oluşturacak şekilde planlanmaktadır. Verilen ara ikramlar, yemekler Lokal Bahçesi'nde yenmektedir ve kulübün bulunduğu sokakta stantlar ve sergiler açılmaktadır (İçel Sanat Kulübü, 2010:9).

İçel Sanat Kulübü Bülteni adındaki dergi, 1991 yılında, 2 sayfa ile yayın hayatına başlamış ve 1995 yılında 24 sayfaya ulaşmıştır. Bugün ise 50 sayfayı geçmiş, kâğıt kalitesi iyileştirilmiş, renkli kapaklı olarak ayda bir basılmaktadır. Böylece başlangıçta iki sayfa olarak yayımlanmaya başlanan kulüp haberleri zamanla kentin tek ve en uzun soluklu kültür yayınına dnşmştir. İçel Sanat Kulübü dergisi her ay bin-bin beş yüz adet basılmakta ve ücretsiz dağıtılmaktadır. Kentin etkinlikler programı da bu dergide yer almaktadır. 2004 yılı başlarında dergi, yüz otuzuncu sayısına ulaşmıştır. 2017 itibariyle 215. sayı yayımlanmıştır. İçel Sanat Kulübü dergisi, yalnızca bir sanat dergisi değildir. Dergide Mersin'in yakın ve uzak tarihi, kültürel ve doğal zenginliği, sanatı, edebiyatı ile ilgili yayımlar mevcuttur. Ayrıca dergi, kent yaşamını tartışan, etkinlikleri yorumlayan, büyük ustaları tanıtan bir içeriğe sahiptir. Zaman zaman özel sayılar, özel ekler çıkartılmaktadır. Kent hakkında araştırma yapmak için kente gelen herkese İçel Sanat Kulübü dergi arşivi kaynaklık etmektedir. Bir süre ikinci yayın olarak İçel Sanat Gazetesi ıkartılıyor.

Konserler ve müzik etkinlikleri ile tiyatrolar da düzenlenmektedir. Bu tarz etkinliklere hem şair ve yazarların hem de halkın yoğun bir ilgisi olduğu gözlenmektedir.

4.1.3. Mersin şairler ve Yazarlar Derneği (MEşYAD)

MEşYAD, 1995 yılında, şkriye Turan'ın ve Mersin'de ikamet eden birçok şairin bir araya gelmesiyle kurulmuştur. Derneğin ilk başkanlığını Ahmet Ayberkin yapmıştır. Dernek, çalışmalarına merkezdeki Uray Caddesi'nde bulunan bir mekânda başlamıştır. Derneğin kuruluşundan itibaren başkanlık yapanlar ve başkanlık süreleri şöyledir:

Ahmet Ayberkin	1995-1996
şkriye Turan	1996-1997
Mehmet Babacan	1997-1999
Mehmet Ali Sulutaş	2000 (2 ay)
Mehmet Babacan	2000-2001
Mine Bahçeci	2001-2003
Abidin Güneyli	2003-2015
Deniz Sheyra Ergüler	2015-2017

15 Aralık 2017'de Mustafa Doğan dernek başkanlığına seçilmiştir.

Dernek şuan, Bahçelievler Mahallesi, Serhat Apartmanı altındaki bir dükkânda faaliyet göstermektedir. Dükkân kiradır ve üyelerin verdiği aidatlar ile ayakta kalabilmektedir.

Derneğin şuan 60'a yakın üyesi vardır.

Derneğin yayın organı olan Maki dergisini, Şükriye Turan'ın teklifi üzerine Abidin Güneyli, kendi başkanlığı döneminde, ilk sayısını 1 Ocak 1997 tarihinde çıkartmıştır. Derginin ilk 9 sayısını da Abidin Bey çıkarmış ve sonrasında üyelerin vermiş oldukları aidatlar ve bağışlarla, dergi 3 ay da bir çıkartılmaya devam etmiştir.

MEŞYAD'ın belli başlı etkinlikleri ise şunlardır:

İki kez Türkiye çapında Maki Şiir Şöleni düzenlenmiştir. Bu şölenlerin ilki 2002'de, ikincisi 2003'te Mezitli İçişleri Bakanlığı Tesisleri'nde yapılmış ve her ikisi de iki gün sürmüştür.

2001 yılında "İçel Şairler ve Yazarlar Antolojisi"3 cilt halinde, 2009 yılında 53 şairi kapsayan "Mersin Şairler Antolojisi 2009" ve 2010 yılında 62 şairi kapsayan "Mersin Şairler Antolojisi 2010" MEŞYAD Yayınları'ndan çıkmıştır.

Adana'da 2016 yılında yapılan kitap fuarına o dönemki dernek başkanı Süheyla Deniz Ergüler katılmış ve derneği burada temsil etmiştir.

Her hafta sonu cumartesi günleri üyeler toplanıp söyleşi yapmaktadır. Bu söyleşilerde ölüm yıldönümü olan şairler yâd edilmekte ve bu şairlerin şiirleri okunmaktadır.

Mersin'de düzenlenen kitap fuarlarında derneğin standı açılıp, burada şiir dinletisi düzenlenmektedir.

4.1.4. Mersin Yazarlar Derneği(MEYAD)

MEYAD, 2006 yılında Yörük Türkmen kültürü üzerine araştırmacı olan Mehmet Reşat Ata tarafından kurulmuş ve ilk adı "Akıl Yolu Derneği" olarak belirlenmiştir. Mehmet Reşat Ata görevini derneğin kurucularından Halit Anber'e devretmiştir. Anber, iki yıla yakın dernek başkanlığı yapmış, 2014 yılının nisan ayında bu görevi, İstikbal gazetesi kurucusu Rüştü Aydın'a devretmiştir. 2014'ten bu yana Rüştü Aydın başkanlık görevini yürütmektedir. Derneğin yetmiş kadar üyesi vardır. Dernek Mersin merkezde bulunmaktadır, ilçelerde herhangi bir şubesi yoktur.

MEYAD, Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda kurulmuştur. Ayrıca toplumun ahlaki değerlerindeki çözümlerin, madde bağımlılığı gibi insan yaşamını olumsuz etkileyen alışkanlıkların zararlarını anlatmayı, bunların toplum hayatında meydana getirdiği erozyona karşı halkı bilinçlendirmeyi amaçlar. Aklın ve bedenin önemini bilen birey, dünyayı atalarından miras aldığını gelecek nesillerden emanet olarak aldığını kavrar ve bunların gereği için çalışmalar yapar. İnsanın gelişiminde güzel sanatların önemini bilir, özellikle gençlere ve tüm topluma estetik değerlerin kapılarını aralar.

Mersin’de yaşayan şair ve yazarlarla bir arada bulunmak, öykü şiir atölyelerinde çalışmalar yapmak, edebiyat yarışmaları düzenlemek, tarihi ve kültürel geziler yapmak, edebiyat dergisi çıkartmak, yurt içi ve yurt dışı edebi ve kültürel çalışmalara katılmak, konuşmacı göndermek, konuşmacı çağırmak, eş değer derneklerle dayanışmada bulunmak; tarih, felsefe, edebiyat alanlarında konferanslar söyleşiler düzenlemek; sanatın her dalıyla uğraşmak derneğin kuruluş amaçları arasındadır.

MEYAD’ın düzenlediği etkinliklerle ilgili bilgiler için dernek başkanı ve İstikbal gazetesinin kurucu yazarı olan Rüştü Aydın’a başvurulmuştur. MEYAD, her yıl, belediyenin de desteğiyle, Ümit Yaşar Oğuzcan’ı anma etkinliği düzenlemektedir. 2017 yılının temmuz ayında dördüncü kez şiir festivali düzenlemiştir. İlki 13.08.2014’te Bekiralanı Yaylası’nda, ikincisi 26.07.2015’te Yeniköy Yaylası’nda düzenlenmiştir. Üçüncüsü 15 Temmuz 2017 darbe teşebbüsüne denk geldiği için iptal olmuştur. Dördüncüsü ise 21.07.2017’de Ayvagediği Yaylası’nda düzenlenmiştir. Ayvagediği yaylasında düzenlenen şiir festivalinde ayrıca dernek, Türkiye’de bir ilki gerçekleştirerek, “15 Metrelik Kitap Yolu” açılışını da Toros Belediyesi Başkanı Hamit Tuna ile birlikte yapmış ve açılış sonrası yola dizilen binlerce kitap, ücretsiz olarak vatandaşlar tarafından alınmıştır (K.21).

Dernek, 1 Ekim 2014 tarihinden beri yılda dört kez olmak üzere, “4 Mevsim Kültür-Sanat-Edebiyat ve Haber Dergisi” çıkarmaktadır.

Dernek üye aidatları, kişilerin derneğe yaptıkları bağış ve yardımlardan gelir elde etmektedir. Ayrıca dernek tarafından düzenlenen çay ve yemekli toplantılardan; gezi ve eğlencelerden; temsil, konser, spor yarışmaları ve konferans gibi faaliyetlerden de gelir sağlanmaktadır. Bunun yanında, derneğin kendi mal varlığından elde edilen gelirler ile derneğin giriştiği ticari faaliyetlerden elde edilen kazançlar da derneğe maddi katkı sağlamaktadır. (<http://www.mersinyazarlarderneği.org/tuzuk-4>)

4.1.5. Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği (TDED)Mersin Şubesi

Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği, mayıs 2008’de Ekrem Erdem tarafından İstanbul’da kurulmuştur. Merkezi İstanbul olmakla birlikte çeşitli illerde şubesi bulunan derneğin Mersin şubesi ise aralık 2008’de Mustafa Erim başkanlığında açılmıştır.

Derneğin amacı; dil bilincinin toplumda yerleşmesi ve gelişmesini sağlayacak faaliyetlerde bulunmak ve bu konuda çalışmalar yapan kişi ve kuruluşlara destek vermektir. Dernek bu faaliyetlerini kamu yararı gözeterek yapmaktadır.

Dernekte yönetici asistanı olarak çalışan Mine Uzabacı’dan alınan bilgilere göre, derneğin hedefleri, dili bir ayrıştırma değil birleştirme unsuru olarak göstermek, Türkçenin fakirleştirilmesini önlemek, geliştirilmesini sağlamak, yaşayan kelimelerin korunmasına

yardımcı olmak, Türkçede karşılığı olan kelimelerin yerine yabancı kökenli olanların kullanılmasına engel olmaktır (K.88).

Dernekte ve dernek dışında edebi söyleşiler, yarışmalar düzenlenmektedir. Derneğin ye sayısı Mersin şubesi için kırk kişidir.

Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği'nin bugüne kadar Mersin'de düzenlediği etkinlikler şu şekilde sıralanabilir:

12.03.2011 "İstiklal Marşı'na Nazire" konulu şiir yarışması.

19.04.2011 Kutlu Doğum Haftası nedeniyle "Naatlarla Peygamber Efendimiz" adlı program.

15.02.2012 Mersin niversitesi ile TDED Mersin şubesinin ortak düzenlediği "Gurbette öğrencilik" konulu anı yarışması.

16.02.2013 XVII. Akdeniz Oyunları Genel Koordinatörlüğü ile TDED Mersin şubesinin birlikte düzenlemiş olduğu "Sloganımızı Siz Bulun" adlı slogan yarışması.

29.03.2013 XVII. Akdeniz Oyunları Genel Koordinatörlüğü, Mersin İl Milli Eğitim Müdürlüğü ve TDED Mersin şubesinin birlikte düzenlediği "Spor, Barış ve Kardeşlik" konulu liselerarası kompozisyon yazma yarışması.

17.04.2013 Mersin niversitesi ile TDED Mersin şubesinin birlikte düzenlediği "Dostluk" konulu anı yarışması.

30.04.2014 Mersin niversitesi ile TDED Mersin şubesinin birlikte düzenlemiş olduğu "Penceremden Mersin" konulu deneme yarışması.

04.06.2015 Mersin niversitesi ile TDED Mersin şubesinin birlikte düzenlemiş olduğu "Bir Mersin Hikâyesi" konulu hikâye yarışması.

10.10.2015 TDED Mersin şubesi Mersin gönüllüleri tarafından yazılan "Mersin şehir Yazıları" adlı kitabın tanıtımı.

26.04.2016 TDED Mersin şubesi ile Mersin niversitesi'nin birlikte düzenlediği "Vefa Yazıları" konulu serbest yazı türü yarışması.

26.04.2017 TDED Mersin şubesi ile Mersin niversitesi'nin birlikte düzenlemiş olduğu "lkem" konulu serbest yazı türü yarışması.

Ayrıca TDED Mersin şubesi kurulduğu günden bu yana "şehir Buluşmaları" adlı programı devam ettirmektedir. Bu program, bir edebiyat syleşisidir. İki haftada bir yapılan programa konuk konuşmacılar davet edilmekte, edebiyat ve kültür üzerine söyleşiler yapılmaktadır.

Dernek, yeni nesil tarafından çok değer görmeyen edebiyatın sevdirilmesini, sürekliliğinin sağlanması ve toplumsal aydınlanmayı kendisine ilke edinmiştir.

4.1.6. Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği (TAŞYAD)

Dernek 1994 yılında "Tarsus Turizm Kültür ve Sanat Derneği" adı altında kurulmuştur. O zamanlar kısa adı TURSAN'dır. Daha sonra Tarsus Turizm Kültür Sanat Şair ve Yazarlar Derneği olarak değiştirilmiştir. Derneğin adı 7 Ocak 2012 tarihinde yapılan olağan kongrede "Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği" olarak tekrar değiştirilerek Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği olmuştur. Derneğin kısa adı TAŞYAD'dır.

Derneğe sırasıyla Orhan Kır, İsmail Ateş, Metin Kurt, Saffet Atlı, İbrahim Örsel, Salim Kara, Halil Aksoy başkanlık yapmıştır. 2018 yılının ocak ayında Doğan Akpınar dernek başkanlığına seçilmiştir. Derneğin elliye yakın üyesi vardır.

Tarsus'ta özellikle kültür, sanat ve edebiyat alanında faaliyet gösteren dernek, her yıl haftada bir gün "Şiir Akşamları" adlı bir etkinlik düzenlemektedir. TAŞYAD, şair, yazar ve eğitimci olan dernek üyesi Salim Kara'nın önderliğinde bu etkinliği düzenlemeye başlamış, 2017 itibarıyla "Şiir Akşamları"nın on üçüncüsü yapılmıştır. Tarsuslu şairler, dernek başkanı Halil Aksoy başkanlığında bu yıl etkinliklere renk katmak ve şairlerin bilgisini artırmak için yenilikler yapmayı hedeflemektedir. TAŞYAD, ayda bir kez toplanarak yerel şairlerden seçtikleri bir şiir üzerine tartışmayı ve eleştirilerde bulunmayı planlamaktadır. Ayrıca bu toplantılarda sevilen şairler anılacak ve bu şairlerin şiirleri seslendirilecektir.

TAŞYAD'ın etkinlikleri kapsamında her hafta cuma akşamları üyeler dernekte toplanmaktadır. Bu toplantılarda, bir şair veya yazar anılmaktadır. Ayrıca edebi bilgiler verilmekte ve üyelere bazıları kendilerine ait şiirleri okumaktadır.

Derneğin eski başkanlarından Halil Aksoy, TAŞYAD'ın bugüne kadar iki antoloji yayımladığını ifade etmiştir. Bunlardan ilki Halil Aksoy'un "TURSAN Şairleri" adıyla kaleme alarak 2010 yılında yayımladığı ve dernek üyesi 35 şairin toplam 160 şiirini ve biyografik bilgilerini bir araya getirdiği bir antolojidir. Bu eser, Tarsus Şair ve Yazarlar Derneği tarafından basılmıştır. Aksoy, derneğin 15'inci kuruluş yıl dönümü nedeniyle böyle bir kitap hazırladığını, bu kitabın ortaya çıkmasında asıl katkının dernek üyesi arkadaşlarına ait olduğunu söylemiştir. Derneğin basımını üstlendiği diğer antoloji ise yine Halil Aksoy tarafından kaleme alınan "TAŞYAD Şairleri 1"dir. Bu kitap 2012'de yayımlanmıştır ve Mersinli ve Tarsuslu şairleri kapsamaktadır. Bunların dışında derneğin düzenli olarak çıkardığı bir dergi ya da gazete bulunmamaktadır (K.41).

4.1.7. Tarsus Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği (TASKED)

Tarsus Sanat Kültür Edebiyat Derneği, 2012'de Gülek ve Yöre Köyleri Çevre Kültür Yardımlaşma Derneği adıyla kurulmuştur. Derneğin ilk kuruluşundaki amaç Mersin Tarsus'a

bağlı Gülek beldesinin sosyal, kültürel, zirai ve iktisadi bakımdan kalkınmasını ve hemşeriler arasında her türlü yardımlaşmayı sağlamaktır.

Dernek çalışmalarında bir yılda ancak yirmi üç üyeye ulaşılmıştır. Daha sonraki çalışmalarda Gülek ve yöre köylerinin büyük şehir yasası ile mahalle olmasından dolayı ve Tarsus gibi büyük bir şehirde sanat, kültür ve edebiyat çalışmalarının yetersizliği sebebiyle 2015 yılının mart ayında ye sayısı henüz otuz iken olağanüstü Genel Kurul ile tüzük değişikliği yapılarak derneğe Tarsus Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği adı verilmiştir. Yani yalnızca Gülek beldesi merkezli kurulan bu dernek, daha geniş bir alana hitap edecek bir kapsama kavuşmuştur. Tarsus Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği'nin amacı, Tarsus'taki sanat, kültür ve edebiyat derneklerini bir çatı altında toplamaktır. Ancak bu amaçla yapılan girişimler ilgi görmemiş, Tarsus'taki tüm dernekleri bir araya toplamak mümkün olmamıştır.

Tarsus Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği'nin merkezi Mersin ili, Tarsus ilçesidir. Başka bir şubesi yoktur.

Derneğin mevcut başkanı Kenan Şahbaz, TASKED hakkında şu bilgileri vermiştir:

Bir eğitimci olarak Gülek İlköğretim Okulu'nda müdür olarak görev yaptığım zaman 2012 yılı ağustos ayında "Gülek ve Yöre Köyleri evre, Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği" adı ile dernek kurulması konusunda pek çok Glekli ve yöre köylerden vatandaşlarla görüştüm. Bizzat rnek dernek, tüzük ve logolar hazırlayıp çevremizle bilgi alışverişlerinde bulundum. Girişimlerim sonucunda Gülek'te bir toplantı yapılarak derneğin kurulması için gerekli evrakların hazırlanması hususunda duyurular yapıldı.

Şahbaz, bunun ardından dernek kurulması için gerekli evraklarla Mersin'e gidilerek Mersin valiliğine bağlı İl Dernekler Müdürlüğü'nden yetki alındığını ve böylece derneğin kurulduğunu ifade etmiştir.

Dernek Tarsus Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği adını aldıktan sonra Kenan Şahbaz'ın girişimleri sonucunda Tarsus Türk Halk Müziği Derneği ile birlikte çalışılmaya karar verilmiş ve birlikte birkaç etkinlik yapılmıştır. Şahbaz, TASKED ile ilgili şunları söylemiştir: "Her türlü ilgisizliğe, umursamazlığa rağmen Tarsus'ta sanat, kültür ve edebiyat alanında çalışma yapan bütün derneklerin TASKED çatısında toplanması ve yetkililerin, sanatseverlerin, kültürümüzü yaşatmak isteyenlerin, edebiyata gönül verenlerin katılması ve desteği beklenmektedir. Türk milleti ancak bu ve benzeri değerleri yaşatarak direnç kazanacak ve sonsuza dek hr yaşamak hakkını koruyacaktır (K.29).

Tarsus Sanat Kültür ve Edebiyat Derneği'nin ilk etkinliği Tarsus Lisesi bitişiğinde bulunan Yapay Şelale zerindeki Şiir Cafe'de gerçekleştirilmiştir. Bu etkinliğe Tarsus'taki şair, yazar, müzisyenler ve diğer sanatçılar katılmıştır. Dernek başkanı Kenan Şahbaz, amaçlarının Tarsus'ta kültür, sanat ve edebiyata destek vermek, sanatın gelişmesini sağlamak, insanları

sıcak bir ortamda bir arada toplamak olduğunu söylemiş ve derneğin etkinliklerine tüm sanatseverleri ve şairleri davet etmiştir.

4.1.8.Diğer Dernekler ve Kültürel Etkinlikler

Kültür-sanat dernekleri, şair ve yazarları bir arada toplayıp kültür aktarımını sağlamıştır. Kültürü nesilden nesile aktarıp gelişmesini ve zenginleşmesini sağlayan da yine şair ve yazarların bir arada olduğu bu derneklerdir. Özellikle Mersin ilinde kültür ve sanat etkinliklerinde dernekler çok etkin rol almaktadır. Yani dernekler yeni zihinlere eski köklerden aktarımın en aktif olduğu alandır.

Sanat kültür ve edebiyat dernekleri sayesinde halk içerisinde imkânsızlıklarla kendi başlarına çalışmalar yapan, eserler veren kişilerin halkla buluşması sağlanmaktadır. Sanat, kültür ve edebiyat dernekleri, değerlerimizin temelini oluşturan, insanımızın düşünce ve yaşayış algısını geliştiren âdeta bir cıracılık kalfalık ve ustalık atölyesi özelliği taşımaktadır. İnsanların ve bilhassa gençlerin yaşadığı her yerde, her anda sosyal hayatını bu ve benzeri çalışmalarla güçlendirme fırsatı bulduğu, geleceğe dönük, özgün fikirler üretmek adına çalışmalar için planlamalar yaptığı görülmektedir. Bir grubun ya da bir toplumun bu değerler ile ayakta durduğu ve çağa, geleceğe meydan okuduğu yadsınamaz bir gerçektir. Bu bağlamda bu derneklerin varlığını koruma ve daha etkin çalışmalar yapmalarının gereği ortadadır.

Yukarıda kısa kısa tanıtılmaya çalışılan kültür, sanat ve edebiyatla ilgili dernekler dışında Mersin'de bulunan dernekleri şöyle sıralayabiliriz: İçel Kafkas Kültür ve Dayanışma Derneği; Amerikan Kültür Derneği; Alman Kültür Derneği; Kıbrıs Türk Kültür Derneği Mersin Şubesi; Mersin İngiliz Kültür Derneği; Mersin Kültür Merkezi Derneği; Mersin Fransız Kültür Derneği; Pir Sultan Abdal Kültür Derneği; Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Mersin Şubesi; Çukurova Tarih, Arkeoloji, Kültür, Folklor Araştırma Derneği; Mersin Kültür Sanat Evi Derneği; Hacı Bektaş Kültür Tanıtma Derneği Mersin Şubesi; Akdeniz Belediyesi Kültür Sanat Derneği; İçel Fotoğraf Amatörleri Derneği.

Mersin'de bulunan kütüphanelere de göz atmak yerinde olacaktır. 1920'lerde Türk Ocağı'nın açtığı okuma odaları bu alandaki ilk kurumlardır. Türk Ocağı 1931'de Halkevi'ne (1931-1950) dönüştürülmüş ve bu dönemde okuma odaları yaygınlaşmıştır. Halkevi; tiyatro, sinema ve yayın alanlarındaki girişimleriyle önemli çalışmalar yapmıştır. Ancak 1950'de Halkevi ile birlikte okuma odaları da kapatılmıştır. 1979'da ilde dört kitaplık bulunmakta olup bunların ikisi okuma odalarından, biri de çocuk kitaplığından dönüştürülmüştür. 1982'de ilde toplam on kitaplık bulunmaktayken, 1997'de bu sayı on sekize ulaşmıştır.

Mersin'de yayımlanan yerel gazete ve dergiler de kültür, sanat ve edebiyata katkıda bulunmaktadır. Mersin'de ilk gazete "Doğru Öz" adı ile 1922 yılında çıkarılmıştır. 24.7.1928'de

"Yeni Mersin" gazetesi yayın hayatına başlamış ve günlük olarak yayınlanmıştır. 26.8.1932'de "Ege" gazetesi yayın hayatına girmiş, haftada iki bazen de üç defa çıkmıştır. "Ticaret Sicili ve Piyasa" gazetesi on beş günde bir yayımlanmıştır. 2.6.1943'te "İçel Postası" ve 1944 yılında "Akın" gazetesi Mersin'de çıkan yayımlardır. ukurova, Güney, Hâkimiyet, İçel Ekspres, Katılım, Yenigün, İçel Ticaret, Yüksel, Mersin Haber, Yeni Sabah, Anamur-Ekspres, Yeni Haber, Yeni Ufuk, Hrses, Yre, Gülnar'ın Sesi, Mut'tan Haber, Silifke, Göksu, Tarsus'un Sesi, Yenises, Tarsus Ekspres gazeteleri de yayım hayatına devam etmektedirler.

Gazetelerin yanı sıra çıkan dergiler ise; Mersin Ticaret ve Sanayi Odası, Mersin Deniz Ticaret Odası, Genç Toros, Yelken, Maki Kültür Sanat ve Edebiyat, Menas ve İleti dergileridir.

Mersin ilinde, kültür, sanat ve tanıtım ağırlıklı yayımlar; belediye, çeşitli meslek kuruluşları, sanayi kuruluşları, vakıf, dernek ve şahıslar tarafından yoğun biçimde gerçekleştirilmektedir.

4.2. Kültür-Sanat Derneklerinin Mersinli şair ve Yazarlar zerindeki Rolü

şair ve yazarların çevresel çabaları, bulundukları yeri yaşanabilir duruma getirerek, yeni bir kimlik kazandırma isteklerini ortaya çıkarır. Bu çabalar, sanatı ve sanatçıyı daha geniş çevrelere seslenir hale getirerek, bulunduğu kent içerisinde varlığını duyurmaya ve sanatın sınırlarını genişleterek insanların sanatsal etkinliklere katılmalarını sağlamaya kadar uzanacaktır (Altıntaş ve Eliri, 2012: 71).

Mersin'deki kültür ve sanat dernekleri özellikle edebiyatla ilgilenen ancak kendilerini ifade edecek mecra bulamayanlara bu anlamda fırsatlar sunmaktadır. Dileyen herkesin dernek merkezlerindeki olanakları kullanması ve buradaki faaliyetlere katılması mümkün olabilmektedir. Böylece imkânsızlık nedeniyle edebi faaliyetlerden uzak kalan pek çok şair ve yazar bu derneklerin çatısı altında toplanmakta ve birer değer olarak kent kültürüne kazandırılmaktadır.

Kültür ve sanat derneklerinin aynı zamanda birer eğitim merkezi olduklarını da göz ardı etmemek gerekir. Burada tecrübeli şair ve yazarların gençlerle bir araya geldikleri, çeşitli toplantı ve söyleşiler vesilesiyle onlara birikimlerini aktardıkları unutulmamalıdır. Bu bağlamda söz konusu dernekler, günümüzde gittikçe azalan ustalık-ıracılık ilişkisinin srdrldğu yerler olması bakımından da son derece önemlidir. Bu ilişki sayesinde genç yazar ve şairler ustaların yol göstericiliği ile yetişmekte, tecrübenin ışığından yararlanmaktadır.

4.3. Mersinli Şair ve Yazarların Kent Kültürüne Etkisi

Yazar ve şairlerle onların doğup büyüdüğü ya da yaşadıkları kentler arasındaki ilişki oldukça köklü, çok yönlü ve karmaşıktır. Bir anlamda kent, yazarı; yazar da kenti besler, büyütür, dönüştürür. Yaşadıkları kentlerle bütünleşen ve ölümsüzlük kazanan nice yazar, nice şair vardır. Yazarlar ve şairler, yaşadıkları kentlere yeni imgeler, yani yeni ve farklı boyutlar ve kimlikler kazandırır. Böylelikle sanatçılarca yaratılan bir bellekten söz etmek mümkün olur. Bu bellek sayesinde kentler canlanarak konuşmaya, öykülerini anlatmaya başlarlar. Bugün kültür turizminin temel çekiciliğini oluşturan da bu özgün kültürel bellektir. Bu kapsamda yazar ve şairler kentlerin kültür turizmine de doğrudan ve dolaylı olarak kültürel değer kazandırır (Özdemir, 2011:108).

İnsan etrafına sanat aracılığıyla baktığı zaman gerçekliğin farkına varacak ve nasıl bir çevrede yaşadığını, yaşamını nelerin çevrelediğini anlayacaktır. Sanatçı, içinde yer alan duyarlılığı sayesinde çevresi ile yaşam arasında bağ kurarak kendisinde var olan estetiği de sanat yoluyla dışa yansıtacaktır. Kentler de sanatçının üretimlerine yani eserlerine sonsuz kaynak oluştururlar. Toplumları çağdaş uygarlık düzeyine ulaştıran kültürel gelişmenin kaynağı olan kentler, tarihsel süreçte kendilerine özgü birikimler ortaya çıkarmışlardır. Bu birikimler kentin içinde bulunduğu doğal çevre ile etkileşimi sonucu başlamış, kültürel birikim ile şekillenmiştir. Buna bağlı olarak “Kentlerin de kendine özgü bir kültürü vardır” (Koçak, 2011: 261).

Türkçe Sözlük’te, kültür, “tarihi, toplumsal gelişme süreci içinde yaratılan bütün maddi ve manevi değerleri yaratmada, bunları gelecek kuşaklara iletmede kullanılan, insanın doğal ve toplumsal çevresine egemenliğinin ölçüsünü gösteren araçların bütünü” olarak tanımlanmıştır. Kültür kavramına, “bir topluma özgü düşünce ve sanat eserlerinin bütünü”, “muhakeme, zevk ve eleştirme yeteneklerinin öğrenim ve yaşantılar yoluyla geliştirilmiş olan biçimi”, “bireyin kazandığı bilgi” (tarih, sanat kültürü gibi) anlamlarının verildiği de görülmektedir (Türkçe Sözlük, 1998:1436).

İnsanın bir toplum üyesi olarak varlık kazanması, ancak bir kültürü benimsemesi ve özümsemesi ile mümkündür. Kültür; toplumun ve insanın öğrendiği, edindiği; bilgi, sanat, gelenek, görenek, yetenek, beceri ve alışkanlıkları içine alan ve toplumsal değerler içeren bir olgudur. Toplumların genel özellikleri kültürleri ile oluşur. Kültürün geleceği topluma, toplum da insana bağlıdır.

Kent kültürünün oluşması, korunması ve geliştirilmesinde birçok kişi ve kurumlara çeşitli görevler düşmektedir. Bunlar içerisinde, yaşadığı kenti tanıtmaya ve geliştirmeye şair ve yazarların yeri yadsınmaz. Bu kişilerin gerek belediyeler gerekse çeşitli kurum ve kuruluşlarla

işbirliği içerisinde olarak, yaşadıkları kenti kültür ve turizm alanında geliştirme ve ileri düzeylere taşımaları gerekmektedir.

Şair ve yazarların kent kültürüne etki etmeleri büyük ölçüde kültür sanat dernekleri aracılığıyla gerçekleşmektedir. Çalışma kapsamında ele aldığımız şair ve yazarların bir kısmı Mersin’de bir kısmı başka kentlerde bulunan kültür sanat derneklerine üyedir. Mersin’deki kültür ve sanat derneklerine üye olan şair ve yazarların dağılımını gösteren tablo şu şekildedir:

DERNEKLER	MEŞYAD	MEYAD	TASKED	Arslanköy Dayanışma Kültür Derneği	İçel Sanat Kulübü	TAŞYAD	TDED
Mersin’de Doğmuş Şair ve Yazarlar	6	15	4	1	5	9	-
Mersin’e Yerleşmiş Şair ve Yazarlar	13	10	-	-	4	-	-

Şair ve yazarların Mersin dışındaki derneklerle olan bağlantılarına da değinmek gerekirse on dört sanatçının çeşitli derneklere üye oldukları görülmektedir.

Ali İhsan Bilir, Türkiye Yazarlar Sendikası, Dil Derneği, Edebiyatçılar Derneği, Avrupa Yazarlar Konseyi, Amerika Birleşik Devletleri Eyalet Şair Birlikleri Ulusal Federasyonu (National Federation of State Poetry Societies), Amerika Birleşik Devletleri Florida Eyaleti Şairler Birliği (Florida State Poets Association) ve Amerika Birleşik Devletleri Florida Big Bend Poets’a üyedir.

Aydan Yalçın, Ankara’da Çağdaş Şair ve Yazarlar Derneği’nin kurucu üyesidir

Duran Abacı, Türkçeyi Geliştirme ve Yayma Derneği başkanıdır.

Hakan İlhan Kurt, İLESAM üyesi ve Anadolu Yazarlar Derneği (Gaziantep) kurucu üyesidir.

Mecit Gür, Ankara Ozan-Der ve Niğde Yazarlar Derneği üyesidir.

Mine Bahçeci, İLESAM ve TÜRKSAV üyesidir.

Ömer Karayılan, Kahramanmaraş’ta Fikir Teknesi Derneği’nin üyesidir.

Özdemir İnce’nin üye olduğu dernek ve kurullar ile buralardaki görevleri şunlardır: Mallarmé Akademisi (Paris, 1983), Uluslararası Şiir Araştırma Merkezi Muhabiri, Centre International d’Etudes Poétiques, (Brüksel,1987), Uluslararası Şiir Büyük Ödülü Seçici Kurul Üyesi (Liège, 1983, 1992), Şiir İçin Avrupa-Akdeniz Şiir Ağı Kurucu Kurulu ve Yönetim Kurulu Üyesi, Réseau Universitaire Euro-Méditerranéen pour la Poésie (RUEMEB) (Strasbourg, 1996) Fas Şiir Evi Dostlar Kurulu Üyesi (Kazablanka, 1998), Uluslararası Şiir Evi Genel Kurul Üyesi, Maison International de la Poésie, (Brüksel, 2000), Avrupa Şiir Akademisi Üyesi,

L'Acad mieEurop enne de Po sie, (Luxembourg, 2002) Ekim 2005 kararıyla Avrupa Şiir Akademisi'nin sürekli yeliğine (permanentmember) seçilmiştir.

Rüştü Aydın'ın Gazeteciler Cemiyeti, Türkçeyi Geliştirme ve Yayma Derneği yelikleri vardır.

Cemil Şensever, Türkiye Musiki Eseri Sahipleri Meslek Birliği (MESAM) yesidir. Birkaç dönem İçel Musiki Derneği ve Mersin Akademi ve Sanat Derneği yeliklerinde de bulunmuştur.

Meryem zdemir, İLESAM yesidir.

Ateş, Anadolu Basın Birliği Derneği yesidir.

Aslan, İLESAM ve BAYŞAD (Bağımsız Yazarlar ve Şairler Derneği) yesidir.

Ğl, İLESAM yesidir.

Mersin'de faaliyet gösteren kültür sanat dernekleri sanatçıların kent kültürüne katkı sağlaması açısından iŐlevseldir. Söz konusu derneklerin toplantıları, imza günleri, düzenledikleri söyleşiler ve varsa yayım organları sanatçıları halkla buluşturmaktadır. Aynı zamanda kent toplumunu sanatın sadece eğlenceden ibaret olmadığı yönünde bilinlendirmekte, farklı edebi türlerin tanıtımını yapmaktadır. Dolayısıyla bu derneklerin kent kültürü üzerinde eğitici bir rolü olduğunu söylemek mümkündür. Dernekler, lkemizde ve dünyada gelişen edebiyat ve sanatın akademisyenler ve halk tarafından tartıŐıldıĐı bir ortam sağlamakta, bu hususlardaki farkındalığı geliŐtirmektedir.

Mersin'deki kültür ve sanat dernekleri kentin tanıtımı konusunda da önemli bir rol oynamaktadır. Bu derneklerin düzenledikleri çeşitli toplantılar, festivaller, imza günleri gibi etkinlikler öncelikle il çapında duyurulmakta, buradan bütün ülkeye yayılmaktadır. Böylece Mersin'in kültür ve sanat alanındaki varlığı ve yeri tüm Türkiye'ye ilan edilmektedir.

5. CUMHURİYET SONRASI MERSİNLİ ŞAİR VE YAZARLARIN HAYATLARI VE ESERLERİ

5.1.Mersin'de Doğmuş Şair ve Yazarlar

Bu çalışmada hayatları ve eserleri incelenen şair ve yazarlardan 46'sı Mersin'de dünyaya gelmiştir. Öncelikle Mersin merkezden başlamak üzere Anamur, Gülnar, Tarsus vb. ilçeler bünyelerindeki şair ve yazarlar derneği, kültürel amaçlı örgütlenmeler vb. aracılığıyla kaynak kişi taraması yapılmış ve bu alan araştırması neticesinde yoğun olarak merkezde ve merkeze bağlı Anamur, Erdemli, Gülnar, Mut, Silifke, Tarsus, Toroslar, Yenişehir ilçelerinde şair ve yazar tespit edilmiştir. Söz konusu ilçelerden Anamur'a bağlı Akine; Mezitli'ye bağlı Fındıkpınar; Silifke'ye bağlı Ovacık; Tarsus'a bağlı Göçük, Gülek, Çavdarlı; Toroslar'a bağlı Arslanköy, Çağlarca ile Yenişehir'e bağlı Erçel köylerinde de araştırma konumuz dâhilinde yer alabilecek şair ve yazara rastlanmıştır.

Mersin'de doğmuş şair ve yazarlardan 44'ü hayattadır ancak ikisi aramızdan ayrılmıştır. Hayatta olmayanlardan Abdulkadir Bulut, 21 Nisan 1943 tarihinde Mersin'in Anamur ilçesinin Akine Köyü'nde doğmuştur. 9 Ağustos 1985 yılında 42 yaşında vefat etmiştir. Behzat Ay, 2 Mayıs 1936 tarihinde Mersin Arslanköy'de dünyaya gelmiştir.12 Temmuz 1999 yılında ise İstanbul'da 63 yaşında vefat etmiştir.

Mersin'de doğmuş şair ve yazarların yaşlarına göre dağılımı 2018 itibarıyla şöyledir:

Yaş Aralığı	0-29	0-39	40-49	50-59	60-69	70-79	80-89
Yazar ve Şair Sayısı	1	2	9	6	0	4	3

Tezimizin bu bölümünde Mersin'de doğmuş şair ve yazarların hayatları, eserleri, ayrıca varsa katıldıkları etkinlikler ve kazandıkları ödüller üzerinde durulmuştur. İncelemeye alınan şair ve yazarlar alfabetik sıralamaya bağlı kalınarak tanıtılmıştır.

5.1.1. Abdullah Tufan

Hayatı

Şair ve yazar olan Abdullah Tufan, 10 Ekim 1930 tarihinde Tarsus'un Göçük Köyü'nde dünyaya gelmiştir.

Abdullah Bey'in babasının adı Hüseyin Tufan'dır. Hüseyin Bey askerliğini, yedi buçuk yıl Halep'te sıhhiye olarak yapmıştır. Sonrasında Balkan ve Çanakkale savaşlarında yine sıhhiye olarak görev yapmıştır. Abdullah Bey'in annesinin adı ise Elife'dir. Elife Hanım da Tarsus'un

Göçük Köyü'ndendir. Sekiz kardeşi olan Abdullah Tufan'ın kardeşlerinden hiç biri hayatta değildir.

Tufan, 1937 yılında Göçük Köyü İlkokulu'nu bitirmiş, 1942'de Haruniye Düziçi Köy Enstitüsü'ne gitmiş ve eğitim hayatını burada tamamlamıştır.

Abdullah Tufan, askerliğini, 1956 yılında İzmit 23. Topçu Alayı'nda asteğmen olarak yapmıştır.

Tufan, 1950 yılında ilk eşi Atike Fatma Hanım'la evlenmiş ve 54 yıl evli kaldıktan sonra eşini kaybetmiştir. 2010 yılında Ayşe Hanım'la ikinci evliliğini yapmıştır. Abdullah Tufan'ın beş kız bir erkek evladı vardır. Oğlunu trafik kazasında kaybetmiştir. Kızları ise ev hanımı ve öğretmen olarak hayatlarına devam etmektedir.

1957 yılında öğretmen olarak Çamlıyayla'ya tayin edilmiştir. 17 sene 10 ay öğretmenlik yaptığını belirten Tufan, daha sonra bir nakil sorunundan dolayı yetkililerle anlaşamamış ve öğretmenlik mesleğini bırakmıştır. Öğretmenlik zamanında yaptığı birikimlerle bir kulübe satın almış, adını da "Öğretmen Gişesi" koymuştur. Orada bir süre satış yaptıktan sonra, başka bir yer satın alarak "Öğretmen Kitabevi"ni açmıştır. Tufan, Bağkur'dan emeklidir.

Sanatı

Öğrencilik hayatında yazmaya başladığını belirten Abdullah Tufan, sanat hayatına atılışını şöyle anlatmıştır:

Köyün ileri gelenleri bizde toplanırlardı. Balkan Harbine katılanların, Çanakkale Savaşı'na katılanların, Tarsus'ta milli mücadeleye katılanların anlattıklarıyla büyüdüm ben. Bir de Düziçi'nin kurtuluşuyla ilgili öğretmenimiz bizden bir konuşma yazmamızı istedi ve güzel olanın etkinlikte okutulacağını söyledi. Ben de gittim, Haruniye'de savaşa katılanları buldum önce. Dede Ağa isminde biri, bir çete toplamış savaş sırasında. "Şu anda harp kuruldu, el âlem ona gerildi / Gaza bize farz olundu, vatan aşkı olan gelsin / Dede der ki ne olacak, takdir yerini bulacak / Belki ulu cenk olacak, vatanını seven gelsin." diyerek, çeteleri toplamış ve Fransızlarla mücadele etmiş. Ben de bunlardan yola çıkarak bir konuşma hazırladım ve benimki beğenildi.

Tufan, çoğunlukla manevî ve millî şeyler yazanları beğendiğini ve örnek aldığını aktarmıştır. Abdullah Tufan, Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

"Erik Ağacı" şiiriyle tanınan Abdullah Tufan'ın çocuklar için yazdığı "Güzel Yurdum" kitabı yayımlanan ilk eseridir. Yine çocuklara yönelik kaleme aldığı "Taktak ile Vakvak" ile "Ali'nin Başından Geçenler" ve "5 Ocak Destanı" eserleri arasındadır. Tufan'ın "Anıların Dörtlükleri", "Anıların Şiirleri" ile İsmet Pınar'la birlikte yazdığı "Seçme 23 Nisan Şiirleri" adlı şiir kitapları da vardır. Tufan'ın hali hazırda devam eden bir şiir kitabı çalışması da bulunmaktadır.

5.1.2. Abdulkadir Bulut

Hayatı

Abdulkadir Bulut, 21 Nisan 1943 yılında Mersin'in Anamur ilçesinin Akine Köyü'nde doğmuştur. 9 Ağustos 1985 yılında vefat etmiştir.

Bulut'un babasının adı Abdülaziz Bulut'tur. Etrafında "Ağineli Aziz" olarak tanınan Abdülaziz Bey, duvarcı ustası ve marangozdur. Konargöçer geleneğini devam ettiren Abdülaziz Bey ve ailesi, diğer yandan çiftçilik, değirmencilik ve arıcılık yaparak yaşamlarını devam ettirmişlerdir. Anamur Ovası'nda, Dragon ayı kıyısındaki Akine Köyü'n kışlık; Toroslarda bulunan Elbalak yaylasını ise yazlık olarak tercih etmişlerdir. Bulut'un annesinin adı ise Habibe Sultan'dır.

Bulut, ilkokulu 1950-1955 yılları arasında altıbk Köyü İlkokulu'nda, ortaokulu 1955-1958 yılları arasında Anamur Ortaokulu'nda okumuştur. 1958-1962 yılları arasında ise Akşehir ğretmen Okulu'na devam etmiştir.

Bulut, askerliğe 24 Mayıs 1964 tarihinde Sivas'ta acemi birliğinde başlamıştır. Usta birliğinde ise Hatay'ın Kırıkhan ilçesi Baldıran Köyü İlkokulu'nda öğretmenlik yapmıştır. 12 Ağustos 1966'da askerlik görevini tamamlamıştır.

Bulut, kendisi gibi ğretmen olan eşi Havva Hanım ile 20 Eylül 1969 tarihinde evlenmiştir. Havva Hanım, aynı zamanda zdemir İnce'nin de kız kardeşidir. Bulut'un, Ekim ve Elçin isminde iki erkek evladı vardır.

Bulut, Anamur, Kırıkhan ve İstanbul'da öğretmenlik yapmıştır. Askerlikten sonra Anamur'un Demirören Köyü İlkokulu'na atanmıştır. 1966 yılında Anamur'da görev yaparken, siyasî nedenlerden dolayı mahkemeye verilmiştir. 1967'de aklanıp görevine dönmüş, ancak 1971'de tekrar tutuklanmıştır. Cezası bittikten sonra İstanbul'a sürgün edilmiş ve öğretmenlik görevine orada devam etmiştir. Öğretmenliğin yanı sıra çeşitli dergilerde eleştiri, söyleşi ve kitap tanıtımı türünde yazılar kaleme almıştır.

Sanatı

Yazmaya şiirle başlayan Abdulkadir Bulut'un eserleri, 1960 yılından sonra Varlık ve Türk Dili dergilerinde çıkmaya başlamıştır. şair, Milliyet Sanat dergisinin düzenlediği "1974'n En Başarılı Genç şairi" yarışmasında dl almış ve bu dlden sonra yavaş yavaş tanınmaya başlamıştır.

Abdulkadir Bulut'un ilk şiir kitabı "Sen Tek Başına Değilsin" 1976'da basılmıştır. şair, bu kitabı kendi parasıyla bastırmıştır. Bu kitabında bulunan şiirlerini, Behçet Necatigil etkisinde yazmış olan şairin, lirik tarzda bir anlatımı vardır. Kelimeleri itina ile seçmiş ve düzenlemiş olması göze çarpmaktadır. şairin ikinci kitabı olan "Acılar Yurdumdur" adlı eseri 1981 yılında

yayımlanmıştır. Şair bu eserinde, toplumcu gerçekçi bir bakış açısıyla siyasi fikirlerini yansıtan bir eser ortaya çıkarmıştır. Ayrıca Bulut'un şiirlerinde yerel değerlere, gelenek ve göreneklere önem verildiği de görülmektedir.

Cemal Süreya'nın "Kasabalı Lorca", Necati Güngör'ün "Alibeyköy'de Bir Yörük Delikanlısı" olarak tanımladıkları Bulut, 9 Ağustos 1985 tarihinde Silifke'den Anamur'a giderken bindiği minibüsün kapısının açılması sonucu minibüsten düşerek hayatını kaybetmiştir.

Şairin daha önce kitaplaşmamış olan şiir, söyleşi, yazı ve mektuplarını F. Saadet Bilir ve eşi Ali F. Bilir "Abdulkadir Bulut Kasabalı Lorca" adlı eserde bir araya getirmişlerdir. Şairin ölümünden sonra bütün şiirlerinin toplandığı "Ülkemin Şiir Atlası" adlı kitap ise 1987'de eşi Havva Hanım ve yazar Erdal Öz'ün düzenlemesiyle yayımlanmıştır.

Bulut'un şiir kitapları, "Sen Tek Başına Değilsin" (1976), "Acılar Yurdumdur" (1981), "Yakımlar" (1982), "Gözyaşları da Çiçek Açar" (1983), "Sen Tek Başına Değilsin-II" (1984), "Yurdumun Şiir Defteri" (1985) ve "Ülkemin Şiir Atlası" (1987)'dir. Bulut çocuklar için üç de roman yazmıştır: "Kahveci Güzeli" (1981), "Üveyikler Göçerken" (1981), "Sakar Tay" (1983).

5.1.3. Ahmet Deniz

Hayatı

Ahmet Deniz, 19 Ekim 1958 tarihinde Tarsus'ta dünyaya gelmiştir. Şairin babasının adı İbrahim Deniz'dir. İbrahim Bey manifaturacılıkla uğraşmıştır. Deniz'in ataları 1900'lü yıllarda 100-150 sene kadar önce, Suriye'den önce Hatay'a, oradan da Tarsus'a göç etmişlerdir. Şairin annesi Kevkep Hanım ev hanımıdır.

Ahmet Bey'in iki erkek, üç kız olmak üzere beş kardeşi vardır. Sabahattin Bey, inşaat mühendisidir. Semih Bey ise Almanya'da yaşamakta ve öğretmenlik yapmaktadır. Kız kardeşleri Zeynep, Nazire ve Semiha Hanım ev hanımıdır.

Ahmet Bey, 1966-1971 yılları arasında Misakı Milli İlkokulu'nda, 1971-1974 yılları arasında Tarsus Ortaokulu'nda okumuştur. Daha sonra Gaziantep Eğitim Enstitüsü'ne başlamış ama siyasî olaylardan dolayı yarıda bırakmak zorunda kalmıştır.

Ahmet Deniz, askerliğini 1981-1983 yılları arasında İstanbul Hasdal'da yapmıştır.

Şair, 2010 yılında Selma Hanım ile evlenmiştir. Selma Hanım ev hanımıdır.

Ahmet Bey'in 2 oğlu vardır. Ege Deniz, Ankara Üniversitesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nde, Akın Deniz ise Hacettepe Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde okumaktadır.

İş hayatına çiftçilikle başlayan Ahmet Bey, sonrasında yer döşemeciliği yapmıştır. 21 sene halde komisyonculukla uğraşmış, 2009 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Ahmet Deniz, şiir yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Geçmişten beri ezberimde çok şarkı vardır. Çok kitap okurum. Sonrasında küçük küçük yazmaya başladım. Aslında öncelikle akrostiş şiirle başladım. Sonrasında zaten sayın hocam Halil Aksoy'un da çok desteği oldu. Çok emeği var bende. Şiirlerimi düzenlemede çok yardımcı oldu. Ben de bu şekilde yazmaya başladım işte.

Nazım Hikmet'i, Ümit Yaşar Oğuzcan'ı çok beğendiğini söyleyen şair, özellikle Mehmet Akif Ersoy'un İstiklal Marşı'nın, kendisinin şiire olan sevgisini daha çok arttırdığını belirtmiştir.

Deniz, Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Deniz'in "Meleklerin Çağrısı" isminde bir şiir kitabı vardır. Kitap 2017 yılında, Tarsus Özbiçer Ofset tarafından basılmıştır. Kitabında serbest nazım biçiminde ve hece ölçüsüyle yazdığı şiirleri bulunmaktadır. Şiirleri, tarihî ve sosyal konular ile doğa hakkındadır.

5.1.4. Ali İhsan Bilir

Hayatı

28 Şubat 1945'te Mersin'in Gülnar ilçesinde dünyaya gelen Ali İhsan Bilir, Faruk Ali B. ve Ali F. Bilir takma adıyla şiirler yazmıştır. Şair, Gülnar'da açmış olduğu eczaneyi 2008 yılında devrettikten sonra Mersin'e yerleşmiştir.

Ali İhsan Bey'in babasının adı Ahmet Bilir'dir. Mesleği çiftçilik olan Ahmet Bey'in ataları Horasan'ın Merv kentinden göç ederek Toroslara yerleşmişlerdir. Ali İhsan Bey'in annesinin adı ise Alime'dir. Ev hanımı olan Alime Hanım'ın okuma yazması yoktur. Ancak Yunus Emre, Karacaoğlu, Köroğlu, Kayıkçı Kul Mustafa gibi halk şairlerinin şiirleri ezberinde yer almıştır. Ayrıca, Kerem ile Aslı hikâyesinin de anlatıcısıdır. Alime Hanım Yörük'tür. Ataları, Orta Asya'dan Maraş'a, Anadolu Selçuklu Devleti döneminde de Karaman'a göç etmişler, 1200'lü yıllarda ise Gülnar'ı yurt tutmuşlardır.

Altı kardeşin en küçüğü olan Ali İhsan Bey'in kardeşlerinden İbrahim Bey sağlık ocağında memur, Ömer Bey gümrük memuru, Mehmet Bey emniyet amiri, Arif Bey Maden Tetkik Arama'da topograftır. Havva Hanım ise ev hanımıdır. Ayrıca Ömer Bey de Ömer Faruk Bilir mahlasıyla şiirler yazmaktadır.

Bilir, 1951-1955 arasında Silifke Bucaklı ve Gazi Paşa İlkokulu'nda, 1956-1959 arasında Mersin Lisesi'nde, 1960-1962 arasında Adana Erkek Lisesi'nde okumuştur. 1963-1964 yılları arasında yalnızca bir yıl İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne devam etmiş, sonra bu bölümü bırakarak 1964'te girdiği İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nden 1969'da mezun olmuştur.

1970 yılında Samsun'da üç aylık eğitimin ardından, 1970-1972 yılları arasında Ardahan'da yedek subay olarak yaptığı askerlik görevini tamamlamıştır.

Ali İhsan Bey, Fatma Saadet Hanım ile 1971 yılında evlenmiştir. Saadet Hanım, Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenidir.

Ali İhsan Bey'in biri kız biri erkek iki çocuğu vardır. Oğlu Mustafa Kuzey, İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi mezunudur. Amerika Birleşik Devleti Florida State Üniversitesi'nde, ölçme ve istatistik konusunda doktorasını yapmış ve şu an Uluslararası Pearson Şirketi'nde, eğitim istatistiği araştırmacısı olarak görev yapmaktadır. Ali İhsan Bey'in kızı Defne, Hacettepe Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunu olup şu an Amerika Birleşik Devletleri Florida State Üniversitesi'nde araştırmacı olarak görev almaktadır.

Ali İhsan Bey, Eczacılık Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Rize'nin Fındıklı ilçesinde 1969-1970 yılları arasında eczacılık yapmıştır. Daha sonra eşinin öğretmen olarak görev yaptığı Elazığ'da bir eczanede kısa bir süre mesul müdür olarak çalışmıştır. Gülnar'da 1972 yılında açtığı eczaneyi 36 yıl işletmiş ve 2008 yılında eczaneyi devrederek emekli olmuştur.

Sanatı

Bilir, şiirle tanışmasını şöyle anlatmıştır:

İlkokula başlamadan önce annemin ve ağabeylerimin okuduğu şiirlerden etkilendim. Onların çoğunu ezberledim. Ayrıca ilkokul yıllarında, milli bayramlardaki şiir okuma görevini çoğunlukla ben üstlendim.

Şiir yazmaya ortaokula başladığım 1956 yılında başladım. Ortaokul yıllarında etkilenecek okuduğum Robert L. Stevenson'un "Define Adası" adlı çocuk romanı, yazınsal yapıtlara ilgimi ve yazma isteğimi daha da arttırdı. Yine ortaokulda okulumuzun düzenlediği "İçel'in Kurtuluşu" konulu kompozisyon yarışmasında ödül aldım. Bu da beni yüreklendirdi.

Şiir yazmayı lise yıllarında da sürdürdüm. İlk şiirim, "Sevgi ve Ötesi" 1961 yılında, şair Ümit Yaşar Oğuzcan'ın yönettiği ulusal düzeydeki Yelpaze Dergisi'nde yayımlandı.

Üniversiteye başladığım 1963 yılında şiir yazmayı bırakıp öykü yazmaya yöneldim. İlk öyküm, "Göçüyoruz" 1967 yılında Milliyet Gazetesi'nin haftalık sanat ekinde yayımlandı.

1990 yılında öykünün yanı sıra yeniden şiir yazmaya başladım.

Ali İhsan Bey, şiir yazmaya başladığında halk şairlerinin, özellikle Karacaoğlan'ın şiirlerinin kendisine yol gösterici olduğunu, bu sebeple liseye kadar hece ölçüsü ile şiir yazdığını ifade etmiştir. Lisede Attila İlhan'ın şiirleriyle tanışmış, serbest nazım biçimiyle şiirler yazmaya başlamıştır. Üniversite yıllarında şiir yazmaya ara vermiş olsa da Nazım Hikmet, Edip Cansever, Rainer Maria Rilke, Yannis Ritsos, Pablo Neruda gibi yetkin şairlerin şiirlerini okumayı sürdürmüştür. 1989 yılında Can Yayınları'ndan çıkan Abdülkadir Bulut'un "Ülkemin Şiir Atlası" kitabında okuduğu şiirler yazma dürtüsünü canlandırmıştır. Bunun yanı sıra, öykülerini yayımlayan "Anadolu Ekini" adlı derginin editörü şair ve eleştirmen Ümit Sarıaslan'ın

yklerinden Şiir tadı aldığını söylemesi ve Şiir yazmasını önermesi Şairi daha da yüreklendirmiŐtir.

Ali İhsan Bey, yk konusunda ise niversite ğrencisi olduğu yıllarda özellikle Sait Faik ve Sabahattin Ali'den etkilendiğini ifade etmiştir. Bu yazarların öyküsündeki dil, anlatım, Őiirsellik ve içerik Şairin yazınsal dünyasına yakın gelmiştir. Bundan başka Yaşar Kemal, Anton Çehov, Maxim Gorky, Franz Kafka, Albert Camus, James Joyce, William Faulkner, Ernest Hemingway, John Steinbeck, Jack Londongibi yazarlardan da etkilenmiştir.

Bilir, Türkiye Yazarlar Sendikası, Dil Derneği, Edebiyatçılar Derneği, Avrupa Yazarlar Konseyi,Amerika Birleşik Devletleri Eyalet Şair Birlikleri Ulusal Federasyonu (National Federation ofState Poetry Societies),Amerika Birleşik Devletleri Florida Eyaleti Şairler Birliği (Florida State Poets Association) veAmerika Birleşik Devletleri Florida Big Bend Poets'a üyedir.

Şairin, yazar M. Ali SulutaŐ tarafından İngilizceye çevrilen ve Şair Susan Bright tarafından düzenlenen "Migration Ballads"(G Türküsü) kitabı 2008 yılında, Kültür Bakanlığı TEDA Projesi desteği ile ABD'de, Plainview Press tarafından yayımlanmıştır. Aynı yıl Susan Bright'ın daveti üzerine gittiği Teksas'ın Austin kentinde yayınevince düzenlenen tanıtım toplantısına katılmıştır. Şair Susan Bright'la birlikte radyo programı ve Şiir okuma etkinliklerinde bir Türk Şairi olarak ülkesini tanıtan söyleşiler yapmıştır. Ayrıca Florida Tallahassee'de, Florida State Üniversitesi, Florida Yazarlar Derneği ve Big Bend Poets topluluğunun adına düzenlediği söyleşi ve Şiir okuma etkinliklerine katılıp Türkiye'yi temsil etmiştir.

13 Ülkenin ağrılı olduğu 2013 Uluslararası Dünya Şiir Günü etkinliği bağlamında davetli olarak gittiği Bosna Hersek Saraybosna'da Türkiye'yi temsil etmiş, Türk Şiiri zerine konuŐmalar yapmıştır.

Şair ve yazar olarak İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Mersin'de açılan kitap fuarlarına katılmış, çeşitli televizyon ve radyo programlarında sanat-edebiyat konusunda söyleşiler yapmıştır. Davet edildiği okullarda söyleşi ve Şiir okuma etkinliklerine katılmıştır.

2013 yılında, İçel Sanat Kulübü'nde Mersin niversitesi ğretim yesi yazar Orhan zdemir'le birlikte, ayda bir gün olmak üzere bir yıl süreyle "Şiir Buluşma Etkinliği" düzenlemiştir.

Ali İhsan Bilir'in "Şyen Sıcak Düşlerim" (1994) adlı bir öykü kitabı, "G Türküsü" (1995),"G Anımsamaları"(2003),"Migration Ballads" (2008) adlı üç öykü kitabı bulunmaktadır. Ayrıca "Eleştiriden Gnceye" (1996), "Gündüz Artan'a Armağan-Mersin'de Aydın Olmak" (2005), "Orta Asya'dan Toroslara Gülnar-Dil, Kültür, Toplumsal Yaşam" (2007), "Abdülkadir Bulut'a Sevgi Sözleri" (2010), "Abdülkadir Bulut Kasabalı Lorca- YaŐamöyküsü, Şiir, Yazı, Söyleşi ve Mektupları" (2010) da kitapları arasındadır. Şairin Şiirleri; İngilizce, Fransızca, BoŐnakça ve Hindu dillerinde, öyküsü ise Fransızca yayımlanmıştır.

Ayrıca Florida Eyaleti Şairler Birliği'nin 2009 senesinde yayımladığı antolojide "Migration Ballads" kitabındaki "Violet Scented Nights-Menekşe Kokar Gece" şiir yer almıştır. Şair Rosemary Petracca Cappelo'nun editörlüğünü yaptığı "Philadelphia Poets"adlı antoloji yapıtta eleştirmen Robert Gorchov'un Migration Ballads'ı tanıtan yazısı 2009 yılında yayımlanmıştır. "Ölümün Rengi" (Color of Death) isimli şiiri 2014 yılında Big Bend Poets'in antolojisinde yayımlanmıştır.

Sonraki yıllarda öykü, şiir, günce, eleştiri, deneme ve söyleşi türünde yazınsal ürünleri; Varlık, Türk Dili, Çağdaş Türk Dili, Anadolu Ekini, Evrensel Kültür, Karşı Edebiyat, Oluşum, Damar, Edebiyat ve Eleştiri, Cumhuriyet Kitap, Dünya Kitap, Kıyı, Işık, Andız, Pencere, Dize, Şiirlik (Almanya), Kültür Sanat (Kıbrıs), Güneş (İsveç), Thanal Online (Hindistan), Diogen-Pre Kultura (Bosna Hersek), Oglinda Literara (Romanya), Elele (Fransa), Philadelphia Poets (ABD), Big Bend Poets-Scribbles (ABD), First Literary Review-East (ABD) gibi ulusal ve uluslararası dergilerde yayımlanmıştır.

Şairin İngilizceden çevirdiği şiirler Afrodisyas Sanat ve Kıyı gibi dergilerde yer almıştır.

Bilir, 2008'de Mersin Valiliği ve Mersin niversitesi tarafından verilen Mersin'de İz Bırakanlar Ödülü, 2004'te "Güz Anımsamaları" kitabı ile Ş. Avni Ölez Şiir Ödülü, 1998'de "Ölü Balık İmgesi" öyküsü ile Samim Kocagöz Öykü Ödülleri'nde ikincilik ödülü, 1996'da "Göç Türküsü" kitabı ile İbrahim Yıldız Şiir Ödülleri'nde mansiyon, 1993'te "Karanlığa Çizilen Sesler" öyküsü ile Orhan Kemal Öykü Ödülleri'nde üçüncülük, 1990'da "Son Yolculuk" öyküsü ile Güneş Dergisi Öykü Ödülleri'nde üçüncülük, 1968'de "Gecenin Erikleri" öyküsü ile MAY Öykü Ödülleri'nde beğeni ödülü almıştır.

1970 yılında "Kuzey" adlı sanat-edebiyat dergisini yayımlamış, yerel gazetelerde kültür ve sanat muhabirliği yapmış, röportajlar hazırlamıştır.

5.1.5. Ali Kaplan

Hayatı

Ali Kaplan, 17 Nisan 1970 tarihinde Mersin'de dünyaya gelmiştir. Yazarın babasının adı Abuzer Kaplan'dır. 1933 doğumlu olan Abuzer Bey, inşaat ustalığı yapmış, 2004 yılında vefat etmiştir. Aslen Adıyamanlı olan Abuzer Bey, Mersin'e yaklaşık 60 yıl önce göç etmiştir. Yazarın annesinin adı Zahide'dir. Zahide Hanım da aslen Adıyamanlıdır ve işçi emeklisidir.

Ali Bey'in üç erkek iki kız olmak üzere beş kardeşi vardır. Adnan Bey emekli reklamcıdır. Abidin Bey Karayolları Bölge Müdürlüğü'nde, Nihat Bey ise özel bir okulda yönetici olarak görev yapmaktadır. Filiz Hanım üniversitede bir firmada çalışmaktadır. Ayşe Hanım ise ev hanımıdır.

Ali Kaplan, 1977-1982 arasında Mersin Sabiha Çiftçi İlkokulu'nda, 1982-1985 arasında Mersin Gazi Ortaokulu'nda, 1985-1988 arasında Mersin Gazi Lisesi'nde okumuştur. 1988'de

Selçuk Üniversitesi Muhasebe Bölümü'ne başlamış ve buradan 1990'da mezun olmuştur. 1991-1996 yılları arasında Anadolu Üniversitesi İktisat Bölümü'nde okumuş, 2017'de ise Mersin Üniversitesi'ndeki İşletme Finansman yüksek lisansını tamamlamıştır. Gazi Üniversitesi Gayri Menkul Geliştirme ve Yönetim Bölümü'ndeki yüksek lisans eğitimi devam etmektedir.

Askerliğini, 1997-1998 yılları arasında Bingöl Kığı'da yedek subay olarak yapmıştır.

Ali Bey 1996 yılında Neslihan Hanım ile evlenmiştir. Neslihan Hanım, sigorta işiyle uğraşmaktadır.

Ali Bey'in Oğuzhan ve Muhammed Metehan adında iki oğlu vardır.

1990 yılında devlet memurluğuna atanan Ali Bey, 1999 yılında Sivil Savunma Teşkilatı'nda şef olmuş ve 2005 yılına kadar da bu görevini devam ettirmiştir. Daha sonra Toprak Mahsulleri Ofisi'nde sivil savunma uzmanı olarak görev yapmıştır.

2005-2008 yılları arasında Kilis Valiliği'nde yazı işleri müdürlüğü, basın ve halkla ilişkiler müdürlüğü yapmıştır. 2008 yılında, Toroslar Belediyesi'nde halen devam ettirmekte olduğu insan kaynakları müdürlüğü görevine başlamıştır.

2011 yılında İstikbal gazetesinde köşe yazısı yazmaya başlamıştır. Ayrıca Tarsus Haber gazetesinde ve Bilgin Haber internet sayfasında iki yıldan beri köşe yazarlığı yapmaktadır.

Sanatı

Kaplan, yazarlığa başlamasını şöyle anlatmıştır:

Kilis Valiliğinde basın ve halkla ilişkiler müdürlüğü yaparken, gazeteci arkadaşların yazılarını okudukça ve hacimli, büyük kitapları gördükçe, insanlarda nasıl bir birikimin olduğunu, bunları nasıl yazdıklarını düşünüp sorguladım ve kendimin de yazabileceğini düşündüm. Bunun üzerine gazetelerde yazmaya, bilgilerimi paylaşmaya başladım. Mersin'e geldikten sonra da Mersin Yazarlar Derneği MEYAD başkanı Rüştü Aydın'ın bana çok desteği olmuştur. Onun teşvikiyle yazdıklarımı ilerlettim ve kitap haline getirdim.

Yazar, Peyami Safa, Cengiz Aytmatov kitaplarını severek okuduğunu ve beğendiğini ifade etmiştir. Kendisine ayrıca en çok örnek olan kişinin Mersin Yazarlar Derneği Başkanı Rüştü Aydın olduğunu belirtmiştir. Kaplan, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Kaplan'ın yayımlanmış tek eseri vardır. "Memurum Ben" isimli kitabında çocukluğundan, örnek aldığı insanlardan bahsetmiş, yaşanmışlıkları ele almıştır. Yazar, şiir de yazdığını ve onları da gazetelerde yayımladığını belirtmiştir.

Kaplan kitabının tanıtımı için 2015 yılında Mersin Toroslar Belediyesi Yunus Emre Kültür Merkezi'nde, kendi imkânları ile ve Mersin Yazarlar Derneği ile bir imza günü düzenlemiştir.

5.1.6. Aydan Yalçın

Hayatı

Aydan Yalçın, 1 Mart 1964 tarihinde Mersin'in Silifke ilçesinde dünyaya gelmiştir. şairin babasının adı Sami Yalçın'dır. Sami Bey, köy enstitüsü kökenli bir ğretmen olup aslen Silifkelidir. Sami Bey, şiir okumayı çok seven, aynı zamanda kendisi de şiir yazan bir insandır. Eşi Aynur Hanım da kendisi gibi okumayı seven birisidir.

İki kardeşi olan Aydan Hanım'ın erkek kardeşi zgr Enver Bey Mersin'de fizik tedavi uzmanı, kız kardeşi Seyran Hanım ise Ankara'da gıda teknikeri olarak hayatlarını devam ettirmektedir.

Aydan Yalçın, 1971-1976 yılları arasında Silifke Esenbel İlkokulu'nda, 1976-1979 yılları arasında Silifke Atatürk Ortaokulu'nda, 1979-1982 yılları arasında ise Ankara'da Tarım Bakanlığı'na bağlı Yatılı Ev Ekonomisi Meslek Lisesi'nde okumuştur. Mezun olduğu yıl Tarım Bakanlığı'nda işe başlamıştır. Sonrasında Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Ekonomi Bölümü'nü bitiren Yalçın, bunun ardından Ankara niversitesi'nde iki yıllık Gıda Teknikerliği Bölümü'nden mezun olarak eğitim hayatını tamamlamıştır. Akabinde evlenmiş ve bu evliliğinden Bengi adında bir kızı dünyaya gelmiştir.

Yalçın, kendi mesleği olan ekonomi alanında 25 yıl boyunca Ankara, Samsun, Kayseri ve Erzincan illerinde çalışmış, 2005 yılında emekliye ayrılmıştır. Yaklaşık yedi yıldır emeklilik hayatı devam eden Aydan Hanım'ın, bu süre zarfında  şiir kitabı çıkmıştır. İki yıl önce Mersin'e dönen Aydan Hanım, şu an, doktor olan kardeşinin fizik tedavi merkezinde müdür olarak hayatına devam etmektedir. şair, bir dönem "Karşın" adlı edebiyat, sanat ve düşünce dergisinin yazı işleri müdürlüğünü de yapmıştır.

Yalçın, Ankara'da ağdaş şair ve Yazarlar Derneği'nin kurucu üyesidir ve ayrıca Mersin'de İçel Sanat Kulübü yesidir.

Sanatı

Aydan Hanım yazmaya nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır:

İlkokuldayken yazmasam da çok yürekte şiir okuduğum için etkinliklerde hep beni seçerdi ğretmenlerim şiir okumam için. Ortaokuldayken de aynı şekilde devam etti bu. İlk şiirimi ise lise birinci sınıftayken yazmıştım. Bir şiir yarışması yapılacaktı. Arkadaşlarım çok ısrar etti yazmam için. Tabii o zaman yatılı okuyorum, aileden uzakta, zlem var, hüzün var. Yarışma da hemen ertesı gün olacak. Arkadaşların ısrarını kıramadım ve o akşam el feneri altında şiiri yazdım. Hüzün içerikli bir şiirdi tabii. Ertesi gün etkinlikte okudum ve çok beğenildi, takdir edildi. İşte o benim ilk şiirim oldu ve bu olay beni şiir yazmaya itti. Ondan sonra hemen bir ajanda edindim ve kk kk şiirler yazdım lise üçüncü sınıfa kadar. şiirlerimi o zaman daha çok "Garipiler" in etkisinde yazdım tabii.

Belli bir kimseyi örnek almadığını belirten şair, her şairden ayrı ayrı beslendiğini dile getirmiştir. Nazım Hikmet'in şiirlerindeki müziği, ahengi; Behçet Necatigil'deki sadeliği, Ahmet Haşım'deki hüznü, Cemal Süreya'daki özgürlüğü, halk edebiyatından Yunus Emre'deki, Karacaoğlan'daki yine sadeliği, akıcılığı örnek almış, bir ağacın kökleri misali, beslendiğini söylemiştir. Aydan Hanım ayrıca opera ve sinemanın da şiir yazmada çok büyük etkisinin olduğunu vurgulamıştır.

Şairin yayımlanmış dört eseri vardır. Yalçın, bunları şu şekilde sıralamıştır:

İlk şiir kitabım "Aşkence" iki basım olarak çıkmıştır. İlk basım 2007 yılında, ikincisi ise 2010 yılında Kül Sanat Yayınları tarafından yapılmıştır. Aşk ve işkencenin birleştiği bir kitap olmuştur. Aşk, ayrılık, özlem üzerine şiirlerimi topladığım bir kitaptır.

İkinci kitabım olan "Ay Konuşsun" ise 2010 yılında Hayal Yayınları tarafından çıkarılmıştır. İsmimin baş harfleri AY olduğu ve kitapta ay ile konuşmalarım yer aldığı için AY ismini, kitabımın adı olarak belirledim. Bu kitabımda da, çocukluğumdan beri ayla dertleştiklerimi, ona anlattıklarımı yazdım.

Üçüncü olarak, "Gül Makası" isimli şiir kitabım iki baskı halinde çıkmıştır. İlki 2013 yılında, ikinci basımı ise 2017 yılında Yazılı Kâğıt Yayınları tarafından yapılmıştır. Bu kitabım "Yolculuk" isimli uzun bir şiir ile başlar. Bu şiir, benim çocukluğumdan bugünüme kadarki yolculuğumu anlatır. Kitaptaki bölümlerden biri hüznün, biri de feministlik üzerine yazılmış şiirleri içerir.

Son şiir kitabım "Kırbaç Düğümü" ise 2017 yılında Yasak Meyve Yayınları tarafından çıkarılmıştır. Bu kitabım ise tamamen ölüm temalıdır. Dört yıl içinde kaybettiğim iki değerli dostuma ithafen yazılmıştır. "Yusuŕ'un Kuyusunda" bölümü Yusuf Uygun'a, bir başka bölüm ise şair Yılmaz Bozan arkadaşşıma ithafen yazılmıştır. Öfkelerimi, her türlü kavgamı anlattığım şiirlerimden oluşan bir kitaptır bu da.

Aydan Hanım'ın şiirleri ayrıca İngilizce, Fransızca, Romence ve Arapçaya da çevrilmiştir. Ayrıca İstanbul Hayal, Samsun Ada, Ankara Patika, İstanbul Mühür dergilerinde de bir süre yazmıştır.

Şuanda da Ankara'da yayımlanan Patika ve Sincan İstasyonu dergilerinde hem yazmaya devam etmekte hem de şiirlerini yayımlamaktadır. Ayrıca şiirsel denemelerinin yer alacağı bir kitap üzerinde çalışmaktadır. Şair, bu kitabını vefat etmiş ama kendisinde iz bırakmış ünlü şairleri temel alarak yazdığını aktarmıştır.

İstanbul, Ankara, Adana ve Mersin gibi şehirlerdeki TÜYAP kitap fuarlarında; Samsun, Ordu, İstanbul, İzmir, Adana, Bartın, Mersin ve Amasra gibi şehirlerde yapılan şiir etkinliklerinde imza günleri olmuştur.

Şiir üzerine birçok ödöl alan şair, "Ödüllerimle değil, şiirlerimle, yazdıklarımla anılmak isterim." diyerek bu konuda fazla açıklama yapmamıştır.

5.1.7. Behzat Ay

Hayatı

Behzat Ay, 2 Mayıs 1936 tarihinde Mersin Arslanköy Kasabası'nda dünyaya gelmiştir. 12 Temmuz 1999 yılında ise İstanbul'da vefat etmiştir. Yazılarında, "Mehmet Gezer" adını da kullanmıştır.

Behzat Ay, 1954 yılında Düziçi Köy Enstitüsü'nden, 1970 yılında da Gazi Eğitim Enstitüsü Eğitim Bölümü'nden mezun olmuştur.

Ay, 1990 yılında Elgiz Hanım ile evlenmiştir. Elgiz Hanım, 1997'de Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü'nden öğretim elemanı olarak emekli olmuştur.

Ay, ilkokul öğretmenliği ve ilkokul müfettişliği görevlerinde bulunmuştur. Devrimci ve halkçı yönü nedeniyle ceza almış, bu yüzden görevi müfettişlikten, öğretmenliğe düşürülmüş, Siirt'ten Erzincan'a sürülmüştür. Son olarak Haydarpaşa Erkek Lisesi'nde görev yaparken 12 Eylül'ün yaklaşmasını hissederek 2 Eylül 1980 tarihinde emekli olmuştur.

Sanatı

Ay, yazılarında, küçüklüğünden itibaren sevgisiz bir ortamda büyümesini, köydeki ağır işleri çocuklarına yükleyen, şefkatini göstermeyen anne babaların zaman zaman şiddete başvuran katı davranışlarını öyküleştirmiştir.

Behzat Ay'ın 1959 yılında yayımlanan "Köyden Geliyorum", 1961 yılında yayımlanan "Başkanın Ankara Dönüşü", 1970 yılında yayımlanan "Gündoğusu" adlı eserleri kasaba ve köy gezilerini anlattığı kitaplarıdır.

"Dor Ali" isimli romanı, 1966 yılında Remzi Kitabevi tarafından yayımlanmış, ikinci basımı 1995'te Broy Yayınevi tarafından yapılmıştır. "Sis İçinde" romanı 1973 yılında Tel Yayınları tarafından basılmıştır, ikinci basımı ise 1990 yılında Milliyet Yayınları tarafından yapılmıştır. "Sürgün" adlı romanı 1975 yılında Tekin Yayınevi tarafından, "O Uzun Yalnızlık" romanı ise 1993 yılında Broy Yayınevi tarafından yayımlanmıştır.

Behzat Ay'ın tek öykü kitabı olan "Kuşku ve Korku", 1992 yılında Broy Yayınevi tarafından basılmıştır. Yazarın "Çırlıçıplak Yüreğimle" kitabı ise 1994'te Gerçek Sanat Yayınları tarafından yayımlanmıştır.

Ayrıca Behzat Ay'ın yazılarının toplandığı "Çanakkale'den Laik Cumhuriyete" (1992), "Atatürk'ten Sonra Kin, Kir, Yalan" (1994) ve "Kan ve Gözyaşı" (1997) adlı kitapları bulunmaktadır.

Ay, Barış gazetesinin Cumhuriyet'in 50. yılında düzenlemiş olduğu "Çağdaş Atatürkçülüğün Yorumu" yarışmasında üçüncülük ödülüne layık görülmüştür. 1982'deki "Abdi İpekçi Dostluk ve Barış Ödülü" yarışmasında "Sınır" adlı öyküsüyle mansiyon ödülü almıştır.

5.1.8. Bekir Yıldız

Hayatı

Bekir Yıldız, 28 Haziran 1991'de Mersin'de dünyaya gelmiştir. Yazarın babasının adı Cumali Yıldız'dır. Cumali Bey, yıllardır Mersin'in Arslanköy kasabasında yerleşik bir hayat sürmektedir. Cumali Bey, geçimini tarım, hayvancılık, esnafılık vb. farklı işlerle sağlamaya çalışmıştır. Cumali Bey'in eşinin adı Şerife'dir. Ev hanımı olan Şerife Hanım aynı zamanda yazar Behzat Ay'ın da yeğenidir.

Yazarın iki erkek kardeşi vardır. Metin Bey, Ankara Üniversitesi Sosyal Hizmetler Bölümü'nde, Mehmet Bey ise 9 Eylül Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği'nde öğrenim hayatlarına devam etmektedir.

Bekir Yıldız, 1998-2006 arasında Arslanköy İlköğretim Okulu'nda okumuştur. 2006 yılında, Arslanköy Yahya Aydın Lisesi'nde birinci sınıfı okuyan Yıldız, lise öğrenimini Mersin Salim Yılmaz Lisesi'nde tamamlamıştır. Kırşehir Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nü, Eskişehir Anadolu Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nü ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni kazanmış, ancak bu eğitimlerini yarıda bıraktığını ifade etmiştir.

Yıldız, rahatsızlığı nedeniyle askerlikten muaf tutulmuştur. Bekârdır.

Bekir Yıldız, Mersin Büyükşehir Belediyesi Ruhsat Müdürlüğü'nde memur olarak görev yapmaktadır. Kısa süre önce PE Haber'de köşe yazarlığına da başlamıştır.

Sanatı

Yıldız, kendisini yazmaya iten şeyin neler olduğunu şu şekilde anlatmıştır:

Ben, yazmaya insanlara olan nefretimden dolayı başladım. Yazdığım şeyler hep insanları anlayamamakla, insanların yanlış yönlerini değerlendirmemle başladı. Ve bir gün "İnsanların bende bıraktıkları kötü izlenimleri not etmeliyim." diyerek kalemi elime aldım. Ortaokul yıllarımdaydı. Güvensiz bir ortamda büyüdüm her açıdan. İşte bunları not ederek başladım önce. Lisede bunları biraz daha genişlettim. Sonra baktım ki bazı şeyleri yazmazsak, bizden sonraki nesiller bilemeyecek. Ben zaten iyi olan hiç bir şey yazmadım. Hep olumsuzlukları bir araya getirdim.

Yazar, Dostoyevski'nin beğenerek ve altını çizerek okuduğu yazarların başında geldiğini belirtmiştir. Ayrıca Orhan Pamuk, Yaşar Kemal, Orhan Kemal, Zülfü Livaneli, Tolstoy, Knut Hamsun da yine severek okuduğu yazarlar arasındadır.

Yazarın yayımlanmış tek eseri olan "Düz Adam", 2017'de çıkmıştır. Kitabın konusu ise Mersin Arslanköy'den Ankara'ya tarih eğitimi için yola çıkan bir gencin hikâyesidir. Kitapta Ankara'nın yaşam tarzına, coğrafyasına değinen yazar, ayrıca gencin başından geçen bazı siyasî olayları, çalıştığı meyhaneyi, özellikle de İstanbul ve Ankara'daki meyhane kültürünü anlatmaya çalışmıştır. Kitap, gencin bir ihanet sonucunda her şeyden kopup, tekrar doğduğu yer olan

Arslanköy'e dönmesi ile son bulmaktadır. Yıldız, ayrıca "Düz Adam" kitabının senaryolaştırıldığını ve büyük ihtimalle 2019 yılında filminin çekileceğini de ifade etmiştir.

5.1.9. Çınar Arıkan

Hayatı

Çınar Arıkan, 14 Kasım 1957 tarihinde Mersin'in Anamur ilçesinde dünyaya gelmiştir. Arıkan'ın babasının adı Hamdi'dir. Hamdi Bey orman muhafaza memurluğu yapmıştır. Ayrıca hikâye anlatıcısıdır. Çınar Arıkan, "Yörük Göçü" adlı hikâye kitabında babasının anlattığı üç hikâyeye yer vermiştir. Hamdi Bey'in mahlası "Dalaklı Hamdi"dir. Arıkan, baba tarafı ile ilgili şu bilgileri vermiştir:

Baba tarafım Anamur'da 23 yıl süre ile şimdi mahalle olan Karadere Köyü'nün muhtarlığını yapmış olan "Dalaklar" lakaplı bir aileden gelir. Dedemin babası ise Osmanlı döneminde Anamur'un postalarını at ile Ermenek ile Anamur arasında taşıyan bir kişidir. "Dalaklar" lakabı da oradan gelmektedir. Asıl olarak Oğuz boyundandılar. Yörük'türler. Yayla olarak 2000 metre yükseklikteki Torosların zirvesinde Kaşpazarı yaylasına göçerlerdi.

Arıkan'ın, annesinin adı Pakize'dir. İlkokul mezunu ve ev hanımıdır. Arıkan, anne tarafı ile ilgili şunları anlatmıştır:

Anne tarafım "İdirizler" lakaplı bir aileye dayanır. Anamur'un Frenk (Ovabaşı) Köyü'ne Karağa Köyü'nden göç ederek yerleşmişlerdir. Dedelerime ait Ovabaşı Köyü'nde "İdirizler Değirmeni" adı ile bir su değirmeni bulunmakta idi. Bu değirmende un ve bulgur yapılırdı.

Dört kardeşi olan Çınar Bey'in kız kardeşlerinden Düriye Hanım vefat etmiştir. Ailenin en küçüğü kendisidir. Kız kardeşi Fazilet Hanım ev hanımıdır. Erkek kardeşi Hasan Ali Bey, yüksek kimya mühendisi, Ahmet Bey ise astsubaylıktan emeklidir.

Çınar Arıkan, ilkokula Anamur Kıbrıs İlkokulu'nda başlamış, daha sonra okul değiştirerek gittiği Bozyazı İlkokulu'ndan 1972'de mezun olmuştur. Anamur Lisesi'ni 1975'te bitirdikten sonra, 1976 yılında Mersin Eğitim Enstitüsü'ne girerek 1979 yılında buradan mezun olmuştur. Akabinde Isparta'da öğretmenliğe başlamıştır. Arıkan, aynı zamanda Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi'nden 2006'da mezun olmuştur.

Askerlikten gözündeki bir rahatsızlıktan dolayı muaf tutulmuştur.

Çınar Bey, 1983'te Fatma Hanım'la evlenmiştir. Fatma Hanım, çeşitli işlerde çalışmış, esnafılık ve terziilik yapmış, elektrikli ev aletleri ve züccaciye dükkânı çalıştırmıştır. Şu anda ev hanımıdır. Fatma Hanım, şiir, deneme ve hikâyeler yazmaktadır. Fatma Hanım'ın şiirleri 4 Mevsim dergisinde yayımlanmaktadır. Ayrıca, Çanakkale Çan Belediyesi tarafından düzenlenen "Allah, Kur'an-ı Kerim, Hz. Muhammed" adlı şiir antolojisiinde üç şiiri yer almıştır.

Çınar Arıkan'ın iki oğlu vardır. Muhammed İbrahim, İnönü Üniversitesi'nde Kamu Yönetimi okumuş, 7 yıl süre ile Anamur Belediyesi'nde basın sorumlusu olarak çalışmıştır.

2017’de bu görevinden ayrılarak “Kayı Film” şirketini kurmuştur. Bu şirkette film, tanıtım, reklam, fuar ve organizasyon işlerini sürdürmektedir. Anamur başta olmak üzere Alanya, Gazipaşa ve Mut’lu şehitlerle ilgili olarak belediyelerin sponsorluğunda belgesel filmler çekmiştir.

Çınar Bey’in diğer oğlu ise Kürşad Hamdi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi İktisat Fakültesi’ni 2016’da bitirmiştir. Müzik ile uğraşmakta, bağlama, gitar ve darbuka çalabilmektedir.

Arıkan, 1979’da Isparta’da öğretmenliğe başlamıştır. Öğretmenlik yaptığı diğer iller Mersin ve Diyarbakır’dır. Anamur’un Sariağaç, Kılıç, Demirören köylerinde öğretmen, Malaklar-Kadılar İlkokulu’nda ise müdür olarak görev yapmıştır. 1992’de Malaklar-Kadılar İlkokulu’nda görev yaparken Anamur Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü’ne müdür yardımcısı olarak atanmıştır.

Bu esnada Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Yöneticiliği, Planlaması, Ekonomisi ve Teftişi Bölümü’nü bitirmiş ve ilköğretim müfettişi olmuştur. Müfettiş olarak Bingöl’de üç yıl görev yapmış, Bingöl’den sonra Konya’ya atanmıştır. Burada da sekiz yıl çalışmıştır. Şu anda görevini Mersin’de sürdürmektedir.

Çınar Bey, İçel Kültür Derneği başkanlığı, Anamur Yöresi Türkmen Kültürünü Yaşatma ve Geliştirme Derneği başkanlığı; Anamur Kültür İhtisas Spor Kulübü, Eğitim Enstitüsü Öğrenci Derneği, Kamu Çalışanları Vakfı yönetim kurulu üyeliği görevlerini üstlenmiştir. Ayrıca Hemşinliler Derneği (HEM), Yüksek Okul Derneği, Türkiye Folklor Araştırmaları Kurumu üyeliği bulunmaktadır.

Sanatı

Arıkan, şairliğe ve yazarlığa başlamasında kendisini sanatla tanıştıran veya sanatla ilgili zorlayan öğretmenlerinin rolünün büyük önem taşıdığını ifade etmiştir. İlkokul dördüncü sınıfta iken öğretmenin teşvikiyle “Yarım Osman” adlı bir oyunda muhtar rolünü oynamıştır. Bu tarihten sonra tiyatro eserlerini ve diğer kitap türlerini okumak kendisinde bir tutku haline gelmiştir. Ayrıca severek okuduğu Tommiks, Teksas, Tarzan, Hara Murat türünden çizgi romanlar da hayal gücünü genişletmiş, doğaya olan tutkusunu kuvvetlendirmiştir.

Arıkan, hikâye yazmasında ortaokul yıllarındaki Türkçe öğretmenin de etkisi olduğunu belirtmiştir. Ayrıca, Türk edebiyatına hizmet etmiş tüm yazarlardan etkilendiğini ve onları örnek aldığını da ifade etmiştir. Arif Nihat Asya, Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Sait Faik, Ahmet Kabaklı, Yavuz Bülent Bakiler, Orhan Kemal, Uğur Mumcu, Mehmet Akif, Nihal Atsız, Yahya Kemal Beyatlı, Necmettin Hacıeminoğlu, Ziya Gökalp, Nazım Hikmet, Attila İlhan, Ümit Yaşar Oğuzcan, Cahit Sıtkı Tarancı, Necip Fazıl Kısakürek bu yazar ve şairler arasındadır.

Arıkan, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği yesidir. Yönetim kurulunda bir dönem sekreterlik yapmış, Maki dergisi yayın kurulu üyeliğinde bulunmuştur. Mersin Yazarlar Derneği yesidir. Halen başkan yardımcılığı görevini sürdürmektedir.4 Mevsim dergisi yayın kurulu üyesidir. Mersin Yazarlar Derneği'ni temsilen halen Mersin Kent Konseyi Yürütme Kurulu yesidir.

Mersin Halk Eğitimi Merkezi'nin düzenlendiği Milli Kültür Sempozyumu (1988)'na "Milli Gençlik Eğitim" konulu, Kıbrıs Türk Kültür Derneği'nin düzenlendiği Kıbrıs Sempozyumu (2010)'na "Asrın Projesi: Anamur'dan KKTC'ye Can Suyu" adlı bildirileriyle katılmıştır.

Mersin Yazarlar Derneği bünyesinde iki yıldır Mersin Kitap Fuarı'na katılmakta ve imza günü düzenlemektedir. Mersin, Tarsus ve Anamur'da 2016-2017'de beş lisede ve üç ortaokulda imza günü düzenlemiştir.

Ayrıca Anamur'da Anamur Kültür Derneği tarafından düzenlenen "Yaz Şiir Etkinlikleri"ne katılmaktadır. Aynı derneğin Taşeli sohbetlerine "Anamur Hikâyeleri" yazısı ile katılmıştır.

Arıkan, çeşitli projelerde tasarımcı, tiyatro etkinliklerinde ise yönetmen olarak görev almış,  eseri sahneye koymuş ve bunlarda rol almıştır. Yarışma, sergi, seminer, usta ğreticilik, toplantı, konferanslar, Anamur yöresi folklor derlemeleri konularında faaliyetlerde bulunmuştur.

Çanakale an'da düzenlenen Türk Dünyası Şiir ve Müzik Festivali (2017)'ne, Antalya Yörük Kurultayı (2016)'na, Beyşehir-Deveboynu Yaylası'nda Yörük şenliği (2015)'ne katılan Arıkan, Bozyazı Kızılca Köyü şenlikleri (2009)'nde konuşmacı olarak görev almıştır. Bunların yanında mit Yaşar Oğuzcan Tarsus şelalesi Şiir Akşamları (2015), MEYAD tarafından düzenlenen Ayvagediği Şiir Festivali (2017), Kitap Yolu (2016), Kitap Tarlası (2016) etkinlikleri Arıkan'ın katıldığı etkinlikler arasındadır.

Arıkan, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği (MEşYAD) tarafından düzenlenen Atatürk Şiirleri Yarışması (2014)'nda Seçici Kurul'da ve Mersin'in Kurtuluşu konulu şiir yarışmasında (2015) jüri yeliği yapmıştır.

Arıkan, ğretmenlik ve müfettişlik görevi sırasında bakanlıktan, valilikten, kaymakamlık ve çeşitli kuruluşlardan maaşla dl, takdir ve teşekkür belgeleri almıştır. Ayrıca, ğretmenlik yaparken "evre Konularının Ders Plan ve Programlarında şşlenmesi" konusunda evre Bakanlığınca açılan öğretmenler arası eser yarışmasında "İçel İl Birinciliği" dln almıştır. Bilgisayar, bilgisayar programcılığı, görevde yükselme, Arapça, İngilizce, avcılık, servis sertifikaları sahibidir.

Arıkan'ın hikâyeleri iki kitapta toplanmıştır. "Yörük G" kitabı, toplamda 202 sayfa olup, Konya'da 2006 yılında, şelale Matbaası tarafından basılmıştır. Bu kitapta Yörük Türkmen

kültürüne ait sözlü edebiyatta anlatılan ancak yazılı edebiyata ilk defa aktarılan; yer, zaman, şahıslar kazandırılarak yazılmış 23 özgün hikâye yer almıştır.

"Taşeli'den Fıkra Tadında Hikâyeler" adlı kitabı ise 116 sayfa olup Mersin'de İnciay Yayınları arasında çıkmıştır. Kitap, Anamur ve Bozyazı insanının yaşamış hayat hikâyelerini konu edinmektedir. Yazar, Taşeli platosunun diğer yerleşim alanlarında anlatılan yaşamış hayat hikâyelerine de kitabın sonraki ciltlerinde tamamlamayı hedeflemektedir.

Arıkan'ın derleyerek yayımladığı Bozyazılı Şair Günay Özdeniz'in şiirlerinin toplandığı "Hazır Ol" (2013) ve "Ömrüm Geçerken" (2014) adlı iki şiir kitabı da bulunmaktadır. "Milli Kültür Sempozyumu Bildirileri"(1988) kitabı ve "Kıbrıs Sempozyumu"(2010) kitabında sunduğu bildirilere ait bölümler yer almıştır. "Türkiye'de Çocuk Oyunları"(2002) kitabında Anamur yöresine ait 16 adet çocuk oyununun oynanış biçimi, sayışma ve kura belirlemelerine ilişkin bilgiler yer almaktadır. Mehmet Doğan'ın "Ömrümün Sonbaharı"(2017) adlı şiir-öykü kitabında "Yörük Kültürünün Sonbaharı Gelsesin" adlı yazısı yayımlanmıştır.

Arıkan, İvriz Köy Enstitüsü mezunu emekli öğretmen Hüseyin Yalçın tarafından yazılan "Gönlümün Yıldızları" (İnciay Yayınları, 2016) adlı anı-belge türündeki eserin editörlüğünü üstlenmiştir. Bu eserde Hüseyin Yalçın, Köy Enstitüleri hakkında ayrıntılı bilgilere ve orada yaşadıklarına ve şiirlerine yer vermektedir.

Arıkan'ın şiirleri, Maki, 4 Mevsim, Anamur Sedir dergilerinde yayımlanmaktadır. Ayrıca kendisine ait www.anamurunsesi.com ve www.anamursedir.com adlı internet siteleri bulunmaktadır. Anamur'un sesi sitesi tamamen Anamur'un tanıtımına yöneliktir. Anamur Sedir sitesi ise edebiyat, fikir, kültür ve sanat ağırlıklıdır. Kendi yazıları da köşesinde yer almaktadır.

Arıkan'ın eserleriyle ilgili çeşitli dergi ve gazetelerde yazılar çıkmıştır. Hâkimiyet gazetesinde 31.05.2006 tarihinde "Yörükler Hakkında 22 Güzel Hikâye", Memleket gazetesinde "Yörük Göçü" Yayınlandı" ve Yeni Konya gazetesinde "Yörüklerin Hikâyeleri Kitaplaştırıldı" adlı tanıtım yazıları yayımlanmıştır. 19.05.2006'da Akdeniz Postası'nda "Yörüklerin Hikâyeleri Kitap Oldu", 01.06.2006'da ise Anadolu Manşet'te "Arıkan'dan Yörük Göçü" adlı yazılarda Arıkan'ın kitabı konu edilmiştir. Arıkan'ın "Yörük Hikâyeleri" kitabının büyük ilgi gördüğünü belirten "Yörük Göçü Hikâyeleri" Kitabına Büyük İlgi" isimli yazı ise 10.07.2006'da Yeni Anamur gazetesinde yayımlanmıştır. Nevzat Çağlar, 18.07.2006 tarihinde Anamur Ekspres'te "Çınar Arıkan ve I. Yörük Göçü Üzerine" adlı bir yazı kaleme almıştır. İskender Muzbeg, Kosova'da yayımlanan Yeni Dönem gazetesinde, 20.07.2006'da "Çınar Arıkan'ın Yörük Göçü Kitabı" isimli yazısıyla kitabın tanıtımını yapmıştır. Ayrıca 04.06.2006'da Hâkimiyet gazetesinde Arıkan'la yapılan bir röportaja yer verilmiştir.

5.1.10. Çiğdem Dokuzoğlu

Hayatı

Çiğdem Dokuzoğlu, 27 Ocak 1975'te Tarsus'ta dünyaya gelmiştir. Babası Cezmi Bey, işçi emeklisidir. Annesi Nerihan Hanım ise ev hanımıdır.

Çiğdem Hanım'ın Çağlar Çağdaş adında bir erkek kardeşi vardır. Çağlar Bey, reklam ajansı sahibidir.

Mersin Kuvayı Milliye İlköğretim Okulu'nda eğitim hayatına başlayan Çiğdem Dokuzoğlu, ortaokul ve liseyi Atatürk Ortaokulu ve Lisesi'nde okumuştur. Dokuzoğlu lise birinci sınıfta iken, ailesinin yaşadığı ekonomik sıkıntı nedeni ile okulu bırakıp çalışmaya başlamış, daha sonra liseyi dışarıdan bitirerek mezun olmuştur.

2002 yılında Aziz Can Bey ile evlenen yazar, 2007 yılında boşanmıştır. Çiğdem Hanım'ın, Bahadır Ulaş isminde 12 yaşında bir oğlu vardır.

Çiğdem Dokuzoğlu, estetişyenlik, sosyal medya danışmanlığı ve yazarlık yapmakta, geçimini bu şekilde sağlamaktadır.

Sanatı

Çiğdem Dokuzoğlu, yazarlığa başlama serüvenini şöyle dile getirmiştir:

Yazarlık hep saygı duyduğum bir şeydi. Ama bir gün yazar olabileceğimi hiç düşünmemiştim. Kitap okumak, daha doğrusu okumak en çok sevdiğim şeydi. Hayatın beklendiği gibi gitmediğini yaşadığım tecrübelerden sonra anlamam ve artık hayatı biraz daha akışına bırakmam gerektiğini fark etmem kırk yılımı aldı. Bir gün yaşadıklarımı kaleme almaya karar verdim. Yazmaya başladım ve ilk kitabım "Çiçeğin Öyküsü" doğdu. Ardından ise "Ezo'nun Öyküsü".

Dokuzoğlu yaşamlarının onlara sunduğu imkân ve olanaklar içerisinde ayakta kalabilen, üreten kişileri örnek aldığını ifade etmiştir. Yazara göre bu insanlar herhangi bir meslekten olabilir, ancak yazarlık çok kutsal ve hayal dünyası ile ifade yeteneğini birleştirebilen özellikli insanların yapabileceği bir iş çok daha özeldir.

Dokuzoğlu, hakkında yazılanlar için "Haber sitelerinde ve gazetelerde çıkan röportajlarımın yanında, her iki kitabımın çıkışında TRT Çukurova Radyosu'nda canlı bağlantı yaptım." cevabını vermiştir.

Dokuzoğlu'nun kitapları, bunların basımını yapan yayınevinin stantlarında ve fuarlarda yerini almaktadır.

Yazarın yayımlanmış iki eseri vardır. Bir kadının kırk yılını anlatan "Çiçeğin Öyküsü"nde; sevgi dolu, kalabalık bir ailede büyüyen, fakat öyle büyümeyenlere denk gelen, anneliğinin erdemi ile ayakta duran, fakat çok fazla özveride bulunmanın onda bıraktığı travma ile baş başa

kalan bir kadının öyküsünü anlatmıştır. “Ezo'nun Öyküsü”nde ise kırsal kesimde yaşayan, 15 yaşında istikbali ve töre arasında seçim yapmak zorunda kalan, tam pes edecekken hayatın ona sunduğu imkân ile hayatını değiştirmeyi başaran bir genç kızın öyküsünü kaleme almıştır.

Çiğdem Hanım, 2016 yılında “Çiçeğin Öyküsü” kitabı için, 2017 yılında da “Ezo'nun Öyküsü” kitabı için basın ödülü almıştır.

5.1.11. Efsun Gültekin

Hayatı

Efsun Gültekin, 2 Kasım 1981 tarihinde Mersin’de dünyaya gelmiştir. Şairin babası İrfan Bey, sendikacı olup 1979 yılında Elazığ’dan Mersin’e göç etmiştir. İrfan Bey’in şiiire ilgisi vardır. Efsun Hanım’ın annesi Hülya Hanım ise ev hanımı olup ailesiyle birlikte, 1980 yılında Elazığ’dan Adana’ya göç etmişlerdir.

İrfan Bey ve Hülya Hanım’ın Efsun Gültekin dışında iki çocuğu daha vardır. Esin Hanım işletme, Seçkin Bey ise basın-yayın mezunudur.

Efsun Hanım, ilk ve orta öğrenimini Mersin’ de tamamladıktan sonra, Niğde Üniversitesi İdari ve İktisadi Bilimler Fakültesi’nin Yerel Yönetimler Bölümü’nden mezun olmuştur. Ayrıca Anadolu Üniversitesi’nin Kamu Yönetimi Bölümü’nü bitirmiş ve Toros Üniversitesi’nde Psikoloji alanında yüksek lisans yapmıştır.

Efsun Gültekin, 2008’de Mersin Valiliği İl Özel İdaresi’ne bağlı olarak sosyal sorumluluk projelerinde görev almıştır. Şu an bir işçi sendikasının genel başkanlığına bağlı bir şubesinde çalışmaktadır. 2012 yılında, bir süre Mersin Tam Sayfa gazetesine haftalık olarak denemeler yazmıştır. Halen Mersin Son Haber adlı haftalık bir gazetede yazılar yazmaktadır.

Sanatı

Henüz ortaokul yıllarında şiiire ilgisinin başladığını söyleyen Gültekin, yazmaya öncelikle karalama defterlerinde düz yazılar yazarak başladığını, son sekiz yılda ise şiiir yazmaya yöneldiğini ifade etmiştir.

Efsun Gültekin’in ilk şiiiri, 2014 yılında Güncel Sanat dergisinde yayımlanmıştır. Şair, “Şiiir Kitabım” adlı tek eseri 2016 yılında Ses ve İz Yayınları tarafından yayımlanmıştır. Gültekin, şiiir kitabının içeriğini “Aradığın, hayatın içindeyse, hayat üretiminde hedeflenen şey bugündür.” şeklinde ifade etmiştir. Gültekin, şiiir yanında deneme ve düz yazının çeşitli türlerinde yazılarının da olduğunu ancak bunları henüz kitaplaştırmadığını belirtmiştir.

Gültekin’in katıldığı etkinlikler ve imza günleri şunlardır:

Türkiye Edebiyatçılar Derneği TÜYAP Kitap Fuarı-İstanbul (2013-2014),

Türkiye Edebiyatçılar Derneği TÜYAP Kitap Fuarı-Bursa (2014),

Türkiye Edebiyatçılar Derneği TÜYAP Kitap Fuarı-Adana (2015),

35. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı İmza Günleri Ruhi Su Kültür ve Sanat Derneği (2016).

Ayrıca, Küçük İskender ile Mardin ve Mersin’de 2014-2016 yıllarında imza günlerine katılmıştır.

5.1.12. Hakan İlhan Kurt

Hayatı

Kurt, 4 Ağustos 1976 tarihinde Tarsus’ta dünyaya gelmiştir. Mart 2009’da iş nedeniyle Gaziantep’e yerleşmiş, Ekim 2016’da tekrar Mersin’e tayin edilip, memleketi Tarsus’a yerleşmiştir. Şiirlerinde kullandığı mahlası ise Kurtbala’dır.

Hakan İlhan Kurt, baba tarafından şu şekilde bahsetmiştir:

Babamın adı İbrahim Kurt’tur. Memurdu, emekli oldu ve Haziran 2001’de vefat etti. Kayseri Hacılarlı Avşarları’ndan olduğumuzu söyledi. Atalarından duyduğuna göre Yavuz Sultan Selim ile Şah İsmail kavgasında, Şah İsmail’in yanında saf tutanlardanız. Şah İsmail’in hezimetini sonrası Osmanlı Devleti tarafından Safevî Devleti sınırlarına zorunlu olarak iskân edilen diğer Avşar kabileleri içerisinde dört kardeş, sürgün sırasında kaçır ve Ceyhan-Kozan taraflarına yerleşirler. Oradan Karaisalı taraflarına, oradan da Tarsus’a bağlı Boztepe Köyü kuzeyine yerleşirler ve uzun süre şehir hayatından uzak yaşarlar. Babamın on altı erkek, bir kız kardeşi vardır. Bozlak okuyan, sipsi üfleyen, bağlama çalan ve şiir yazan amcaoğullarım var.

Kurt, anne tarafından ise şöyle bahsetmiştir:

Annemin adı Hatice Kurt’tur. O da memurdu, emekli oldu ve Ekim 2004’te vefat etti. Annem Menemencioğulları’ndan (İğdir) olduklarını ve Karaman taraflarından gç ettiklerini söyledi. Benim edebiyata yatkınlığım büyük olasılıkla anne tarafımdandır, diyebilirim. Anneannemin yanında kaldım. Namaz surelerini dil ile tekrar yoluyla öğretirken ayet sonlarındaki kafiye düzenine dikkat kesilirdim. Ayrıca televizyon, kitap yahut radyo yoktu köyde ama anneannemde gün yüzüne çıkmamış maniler, şiirler, hikâyeler, fıkralar ve hatıratlar vardı. Çocukluğumu, anneannemin anlatılarıyla besledim. Annem, Topaklı Köyü’ndendir. Dört erkek, iki kız kardeşi vardır.

Hakan İlhan Bey’in, erkek kardeşi Hasan Bey memur, kız kardeşi Fatma Hanım ise ev hanımıdır.

Hakan İlhan Bey, 1986 yılında Tarsus Turgut İğren İlkokulu’ndan, 1989 yılında Tarsus Cengiz Topel Ortaokulu’ndan, 1992 yılında Tarsus Cengiz Topel Lisesi’nden, 2002 yılında ise Niğde Üniversitesi İİBF İşletme Bölümü’nden mezun olmuştur.

Askerliğini, Adıyaman’da, 30 Kasım 2003 - 31 Haziran 2004 tarihleri arasında KSD er ve erbaş olarak tamamlamıştır.

1997 yılında Meral Hanım ile evlenen Hakan İlhan Bey'in eşi, ev hanımıdır. İki erkek, bir kız çocuğu vardır.

Kurt bu zamana kadar sırasıyla; Tarkent Reis gazetesi yazı işleri müdürlüğü, Tarsus ilçe millî eğitim müdürlüğüne bağlı ücretli öğretmenlik, Gaziantep özel güvenlik grup şefliği, PTT Gaziantep Şehitkamil Karaoğlu şubesinde memurluk, PTT Gaziantep PİM'de memurluk yapmıştır. Halen PTT Mersin PİM'de baskı merkezinde memur olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Hakan İlhan Kurt, yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Okuma sürecinde, okuduğunu anlamanın yahut okuduğunu yorumlamanın bir gereğidir, yazmak... Yazmak, sözcükler ya da tamlamalar arasında yığılıp kalmaktan bir kaçış serüvenidir belki de. Ben, bildiğim coğrafyada gezerim. Şayet roman yazma sanatını öğrenmiş olsaydım, roman yazarı olurum; hikâye yazma sanatı ile hemhâl olsaydım, hikâyeci olurum; yontma sanatına merak salsaydım, heykeltıraş olurum. Şiiri sevdim. Küçük yaşlardan itibaren yazmaya başladım, deyip altı boş ve mesnetsiz bir ifadeye sığınmayacağım. Gençliğimin en güzel yıllarını, şiiri öğrenmeye verdim. İki ay boyunca bir Divan Edebiyatı şairinin beytini şerh etmek için uğraştığımı bilirim. Sözcük bulmacası yahut su doku çözmek gibi haz aldığım olmuştur. Sonra yazdığım kısa anlık şiirlerin, zamanla uzun kürsü şiirlerine dönüştüğünü gördüm. Yazdığım şiirlerde hatalarımı aradım, bulduğum hataları bir sonraki şiire aktarmamaya ehemmiyet verdim. Hatıralarımın ve hayallerimin bir maliki olmalıydı; insan unsurunun üzerinde, zamanın biraz daha ötesinde, ruhun ve nefsin tescilini şiirde buldum ve şiire perçinledim. İnsana veya doğaya yahut canlı cansız pek çok şeye, güzelliğini ve çirkinliğini beyandan sakınırım ancak iyi de söylesem kötü de desem bir şiirle nicesinden tebessümler sağdım.

Kurt, örnek aldığı kişiler konusunda ise şunları söylemiştir:

Örnek almak doğru bir tabir midir bilemiyorum, ancak doğrularından doğrular topladığım, hatalarından hatalar çıkardığım şairler oldu. Derin bir tarih, geniş bir coğrafya ve köklü bir edebiyat üzerine tesis edilen edebî hayatta özgünlüğü yakalamak, mahrumiyetin ve yalnızlığın çocuğudur. Eskileri yahut birilerini takip ve tekrar, kendinizi ifade etmenizi engeller. Bütün güzelliklere açık olmak, fakat tesirlerin tamamına kapalı kalmak, sosyal varlık olan insan için olağanüstü bir hâldir. Okuduğum, hâlâ okuduğum ve kıymet atfettiğim şairler var: Türk Şiiri'nin Aksakalı Bahaettin Karakoç... Türk Destan Edebiyatı'nın Alazlı Tuğu Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu. Şüphesiz ki bu iki değerli isim, Türk Şiiri'ne bakış zaviyemi genişletmiştir, farklılaştırmıştır. Yahya Kemal Beyatlı'da tasvir, Faruk Nafiz Çamlıbel'de temaşa, Atilla İlhan'da memleket, Ahmet Haşım'de gece, Ahmet Telli'de çocuk, Ahmed Arif'te isyan, Arif Nihat Asya'da bayrak, Bekir Sıtkı Erdoğan'da günlük ve Cemal Safi'de aşk sözcüklerinin muktedir duruşları, Türk Dili'ni hammadde olarak kullanan müelliflerin, kullandıkları hammaddenin gelişmesinde ve zenginleşmesinde ne derece etkin bir rol oynadıklarının manifestosudur. Şairler, başka şairlerin yalnızca ufkunu açarlar.

Hakan İlhan Bey, Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği üyesi ve Anadolu Yazarlar Derneği (Gaziantep) kurucu üyesidir.

“Kurt’un Köl Tigin Ünlemesi” adlı kitabı, Kasım 2013'te, Kurgan Edebiyat Yayınevi'nde Ankara'da basılmıştır. “Köl Tigin Ünlemesi”, 116 sayfadır. Göktürk Prensi Köl Tigin'in şahsiyetini, katıldığı savaşları ve mücadeleleri, özetle hayatını konu edinen bir yapay destan çalışmasıdır. Çalışma, Türk Destancılık Geleneği açısından Prof. Dr. Naciye Ata Yıldız; Türk Dil Yapısı açısından Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun ve Göktürk Tarihi açısından Prof. Dr. Sadettin Gömeç tarafından basımından önce tetkik edilmiş ve önerilen düzeltme ve düzenlemelerle basımına müsaade edilmiştir. Ayrıca söz konusu yapay destan, bölümler hâlinde Töre Dergisi'nde yayımlanmıştır.

“Eleğimsağma” adlı şiir kitabı, Kasım 2013 ve Aralık 2014'te yine Kurgan Edebiyat Yayınevi'nde Ankara'da basılmıştır. Eleğimsağma, 176 sayfadır. Derinlikli şiirlerin toplandığı bir çalışmadır. Çalışmanın diğer adı, Gülizâr Divânı'dır. Çalışma, Divan Edebiyatı tesiri münasebetiyle ağır bir dille tertip edilmiştir. Muhtevası olan şiirlerde 7 + 7 = 14 hece yoğunluklu olarak kullanılmakla birlikte a / b / a / c / b / c kafiye düzeni ve 6'lık bentler yer almaktadır.

“Kutalmışoğlu Süleyman Şah Ululaması” adlı kitabı, Ağustos 2015'te ve Haziran 2016'da Ötüken Neşriyat tarafından İstanbul'da yayımlanmıştır. “Kutalmışoğlu Süleyman Şah Ululaması”, 118 sayfadır. Mehmet Sağ'ın yağlı boya çalışması “Dört Yön Dört Renk ve Atlılar”, kitabın ön kapağında kapak resmi olarak tercih edilmiş; Ramazan Türkmen'in döneme ait siyah beyaz çizimleri sayfa aralarına serpiştirilmiştir. Kutalmışoğlu Süleyman Şah'ın seferlerini, savaşlarını, anlaşmalarını ve kararlarını konu edinen bir yapay destan çalışmasıdır.

“Belemir” adlı şiir kitabı ise Kasım 2017'te yine Ötüken Neşriyat tarafından İstanbul'da basılmıştır. Belemir, 134 sayfadır. Çalışmada yer alan şiirlerde sade bir dil kullanılmaya özen gösterilmiştir. Bununla birlikte şiirlerde, sehl-î mümtenî söz sanatına yoğunluklu olarak yer verilirken teşbih, intak, hüsn-î ta'lîl, asonans ve aliterasyon, kinaye, tezat, tekrar, tenasüp, istifham, nida, cinas, mübalağa ve teşhis söz sanatları örnekleri de kullanılmıştır. Çalışmayı oluşturan şiirlerden otuza yakını, çeşitli ses sanatçıları ve müzik grupları tarafından bestelenmiştir.

Hakan İlhan Bey ile ilgili bir makale, “Garip Kafkaslı” mahlası ile tanınan Dr. Ahmet Ali Aslan tarafından Aralık 2010'da Çukurova Sanat Dergisi'nde, “Destan Şairliğine Doğru Yürüyen Oğuz” başlığı ile yayımlanmıştır.

Kurt'un Şiirleri Ayarsız Dergi, Kurgan Edebiyat, Şiar Dergi, Edebice Dergi ve Töre Dergisi' gibi dergilerde yayımlanmaktadır.

Kurt, çeşitli etkinliklere katılmıştır. Bunlardan şiirle ilgili olanlar şunlardır:

25-28 Eylül 2014 - 22. Uluslararası Hazar Şiir Akşamları (Elazığ),

25 Mart 2017 - 3. Geleneksel Burhanettin Kocamaz Ŗiir AkŖamı (Tarsus),

Kurt'un katıldığı konferanslar ve imza günleri ise Ŗunlardır:

28 Ağustos 2015 - Türkiye Kamu alıŖanları Vakfı Gaziantep Ŗubesi, "KutalmıŖođlu Süleyman Ŗah ve Destan Edebiyatı" konulu konferans ve imza Günü, Ŗehit Fırat Yılmaz akıroğlu Kültür Merkezi (Gaziantep),

5 Aralık 2015 - Ŗehitkamil lk Ocakları, "Türk Halk Edebiyatı" konulu konferans, Ŗehitkamil lk Ocakları toplantı salonu (Gaziantep),

14 Nisan 2016 - Oğuzeli Belediyesi ve Oğuzeli İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, "Türk Destan Edebiyatı" konulu konferans, Oğuzeli Anadolu Lisesi (Gaziantep),

7 ve 8 Mayıs 2016 - TÜYAP Gaziantep 1. Kitap Fuarı, imza günü, Gaziantep Üniversitesi Maverâ Kongre ve Sanat Merkezi (Gaziantep),

29 Mayıs 2016 - Gaziantep lk Ocakları, Doç. Dr. Erkan Göksu ile "Selçuklu Tarihi" konulu konferans ve imza günü, Gaziantep lk Ocakları Ahmet Kerse konferans salonu (Gaziantep),

29 Mayıs 2016 - Tarsus lk Ocakları, Doç. Dr. Erkan Göksu ile "Selçuklu Tarihi" konulu konferans ve imza günü, Tarsus Güner Baykal konferans salonu (Mersin),

29 Eylül 2016 - Gaziantep Türk-İslam Vakfı, "Gençlerin Kitapları Kitapların Gençleri" konulu konferans, Gaziantep Türk-İslam Vakfı konferans salonu (Gaziantep),

3-4 Aralık 2016 - 2. Mersin CNR Kitap Fuarı, imza günü, YeniŖehir Fuar Merkezi (Mersin),

10 Aralık 2016 - Tarsus lk Ocakları, "Edebî Yönüyle Hüseyin Nihal Atsız" konulu konferans, Tarsus Güner Baykal konferans salonu (Mersin),

11 Aralık 2016 - Osmaniye Belediyesi 1. Kitap Fuarı, imza günü, Osmaniye Cumhuriyet Meydanı (Osmaniye),

14-15 Ocak 2017 - Çukurova 10. Kitap Fuarı, imza günü, TÜYAP Adana Uluslararası Fuar ve Kongre Merkezi (Adana),

14 Mayıs 2017 - TÜYAP Gaziantep 2. Kitap Fuarı, imza günü, Gaziantep Üniversitesi Maverâ Kongre ve Sanat Merkezi (Gaziantep).

Ayrıca Kurt, 31 Mayıs 2013 tarihinde, GmŖhane'de yapılan Uluslararası Dilaver Cebeci Ŗiir YarıŖması'nda, "Gün Secdeye Varıyor Saçlarında" adlı Ŗiiri Mansiyon dlne layık grlmŖtir. 23 Ekim 2013 tarihinde Ankara'da yapılan PTT Geleneksel Ŗiir YarıŖması'nda Ŗairin "Beni Tanır Postacılar" adlı Ŗiiri ikincilik dl almıŖtır. 23 Ekim 2014 tarihinde Ankara'da yapılan PTT Geleneksel Ŗiir YarıŖması'nda "Postacıyım" adlı Ŗiiri yine ikincilik dl kazanmıŖtır.

5.1.13. Halil Aksoy

Hayatı

Aksoy, 14 Haziran 1954 tarihinde Tarsus'ta dünyaya gelmiştir. Mahlas olarak “Garip” ismini kullanmaktadır. Halil Bey'in babasının adı Mustafa Aksoy'dur. Mustafa Bey mobilyacılık yapmıştır ve Tarsus'un Kargılı Köyü'ndendir. Annesinin adı ise Naile'dir. Tarsus'un Sarı İbrahimli Köyü'nden olan Naile Hanım, ev hanımıdır. Naile Hanım'ın kız kardeşi Asiye Hanım ise şair ve yazardır.

Beş kardeşi bulunan Halil Bey'in kardeşlerinden Nafiye Hanım ve Nalan Hanım Çukobirlik'ten emekli, Nuran Hanım ev hanımı, Ahmet Bey Kromsan'dan emekli, Nükhet Hanım ise ev hanımı olarak yaşamlarını sürdürmektedir.

Aksoy, 1966 yılında Kerim Çelikle İlkokulu'ndan, 1970 yılında Tarsus Lisesi Orta Kısımından, 1974 yılında ise Tarsus Lisesi'nden mezun olarak eğitim hayatını tamamlamıştır.

Halil Bey, askerlik görevini, Burdur 58. Er Eğitim Tugayı'nda er olarak, 1982 yılında temmuz-ekim ayları arasında yapmıştır.

Aksoy, Emine Hanım ile 1982 yılında evlenmiştir. Emine Hanım ev hanımıdır. Üç çocuk sahibi olan Halil Bey'in oğulları Mustafa Tevfik ve İbrahim Hakkı öğretmen, kızı Ayşe Naile ise halkla ilişkiler yöneticisi olarak hayatlarını sürdürmektedir.

Aksoy, 1980 yılı nisan ayında başladığı öğretmenlik mesleğinden, haziran 2008'de emekli olmuştur.

Sanatı

Aksoy, 2006 yılından beri Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği başkanlığını yürütmektedir.

Halil Bey şiir yazmaya bir mektup arkadaşlığı sonrasında, ortaokul yıllarında başladığını belirtmiştir. Örnek aldığı bir kişinin olmadığını aktarmıştır. Basılı tek eseri “Karanlığı Söndürün” isimli şiir kitabıdır. Kitap, 2004 yılında Tarsus'ta Güler Matbaası Ofset ve Tipo Tesisleri'nde basılmıştır. Hece vezniyle yazılan şiirleri 23 adettir. Bu şiirlerin biri taşlama (Türk Dil Kurumu taşlaması), biri şathiye, biri destan (Kuşlar Destanı) tarzındadır. Diğer şiirleri ise aşk, Tarsus, Türkçe, Türkiye, nasihat vb. konularda yazılmış şiirlerdir.

5.1.14. Halil Gülşen

Hayatı

Halil Gülşen, 10 Aralık 1976 tarihinde, Mersin'in Erdemli ilçesinde dünyaya gelmiştir. Halil Bey'in babası Rüstem Bey, aslen Erdemlili olup geçimini çiftçilikle sağlamıştır. Dedesi Halil Çavuş, ise âşıklık geleneği tarzında şiirler söyleyen bir Halk şairidir. Halil Bey'in annesi Nazife Hanım ise iyi türkü söyleyen birisi olup 2000 yılında vefat etmiştir.

Halil Bey'in Nezahat, Mustafa, Ahmet, Ali, Ümmü ve Ayşe olmak üzere altı kardeşi vardır. Erkek kardeşlerinin hepsi geçimini çiftçilikle sağlamaktadır.

İlkokulu Erdemli'nin çeşitli okullarında tamamlayan şair, ortaokulu ise Erdemli Mehmet Akif Ersoy ve Esenpınar Ortaokulu'nda bitirmiştir. 1993 yılında Erdemli Lisesi'nden mezun olmuş, 1994 yılında Erzurum Atatürk Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü'nde yükseköğrenime başlamıştır. Bu bölümden 1998 yılında mezun olmuştur. Aynı yıl öğretmenlik mesleğine başlamıştır.

Askerliğini 1999-2001 yılları arasında yedek subay öğretmen olarak Bingöl Adaklı'da yapmıştır.

Halil Bey, 25 Ağustos 2002'de kendisi gibi öğretmen olan Yasemin Hanım ile evlenmiştir. Halil Bey'in, Furkan ve Şeymanur isminde 2005 yılında doğan ikiz çocukları vardır.

Halil Bey, Ordu Akkuş, Bingöl Adaklı, Çorum Mecitözü'nün çeşitli köylerinde sınıf öğretmenliği yapmıştır. Görevini halen Çorum Alaca Mehmet Akif Ersoy İlkokulu'nda müdür yardımcısı olarak sürdürmektedir.

Sanatı

Halil Gülşen, yazarlığa nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Dedem rahmetli Halil Çavuş, 1904 yılında doğmuş. O dönemde Silifke İdadisi'nden mezun tam bir entelektüeldi. Doğuştan şairlik istidadı olan bir insandı. Özellikle milli konularda tamamen doğaçlama şiirler söylerdi. Özellikle Köroğlu Destanı'nı anlatırken Köroğlu ile Bolu Beyi'nin atışmalarını şiir diliyle anlatması beni çok etkilerdi. Bugüne kadar hiçbir kaynaktan rastlamadığım bu şiirlerin orijinal olduğuna eminim. Ancak hiçbir yerde kaydının olmaması büyük kayıp diye düşünüyorum. Dedem 2002 yılında ebediyete yürüdü. Kendisinin aruz vezni ile yazılmış, Osmanlı hattı ile kaleme alınmış birkaç şiiri daha vardı. Bu kayıtlar da ölümünden sonra maalesef kayboldu. Aklımda kalan “Âlim oğlu cahil olmak ar değil mi / Cahil oğlu âlim olmak kâr değil mi” beyti oldu. Ayrıca doğaçlama olarak Yunanlılara söylediği “Kıbrıs adasını almak ister canınız / Akmak ister sizin muntar kanınız / Doymadı mı karnın hileci d..muz / Aslanız çakala meydan vermeyiz... / Aslımız Fatih'tir cesur Alparslan / Yunan yalancısıdır hep söyler yalan / Yoktur bu yalana bizde inanan / Boşuna palavra sallama Yunan! / Mustafa Kemal bizim aslan kanımız / Yunan'ı Akdeniz'e döken ser kaplanımız / Başını

ezeriz eğer kızsarsa canımız / Aslanız akala meydan vermeyiz / Kızarsak Atina'da kavururuz darı / Elinden alırız tüm adaları / Yerinde rahat dur serseri deli / Kızdırıp huyumuzu tutturma bizim / Yakarız meydanı bir ataş gibi / Vururuz başına ağır taş gibi / Tutarız havada şahin kuş gibi / Biz karga kuşuna meydan vermeyiz...” şiiri hafızamda yer etmiştir.

Ayrıca şairliğe ilgi duymamda, halk türkülerinin, özellikle de halk ozanlarının büyük katkısı vardır diyebilirim. Özellikle hece şiiri konusunda kendimi daha verimli görüyorum. Serbest nazım tarzında şiir denemelerim de vardır. Hece şiirinde 7'li, 8'li, 11'li ve 14'l kalıplarda şiirlerim vardır. Gerek Erdemli ve çevresinde, gerekse yaşıdığım orum'un Alaca ilçesi çevresinde halk arasında anlatılagelen bazen komik, bazen dramatik, hem de ders çıkarılabilecek, dilden dile anlatılan halk hikâyelerinin iki nesil sonra unutulabileceğini fark ettim. Bu hikâyelerin çok büyük bir bölümü yaşanmış olaylardır. 2009 yılından sonra, bu tarz olayları konu alan, 7+7=14'l hece ölçüsünde ve genellikle beyit tarzında didaktik şiirlere ağırlık vermeye başladım. Üstelik bu çalışmalarımın yer, zaman ve kişileri bizzat belirttim. Böylece unutulmaya yüz tutmuş bu hikâyeleri edebiyat dünyamıza kazandırma gayretine giriştim. Bu tarzda elli civarında şiirim var. Bunların yaklaşık yirmi beş tanesini kitabımda yayımladım.

Gülşen, rnek aldığı kişiler konusunda ise “Erzurum’da okurken Nurullah Genç hoca ile tanıştım. Ondan aldığım bilgilerin ve Abdurrahim Karakoç’un şiirlerim üzerinde etkisi büyüktür diyebilirim. Ayrıca Necip Fazıl, Erdem Beyazıt, Bahtiyar Vahapzade ve zbek Şair Erkin Vahidov’u da eklemeliyim.” cevabını vermiştir.

2013’te “Sen Gldke Uzaklardan” adlı şiir kitabını yayımlamıştır. Aynı yıl Alaca Belediyesi tarafından düzenlenen şiir dinletisinde imza günü düzenlemiştir (12 Haziran 2013). Çeşitli tarihlerde şiir siteleri tarafından düzenlenen etkinliklere ve 30 Haziran-2 Temmuz 2017 tarihleri arasında Yozgat’ta düzenlenen 14. Sürmeli Şiir Şöleni’ne katılmıştır.

Şairin, “Sen Gldke Uzaklardan” adlı şiir kitabında 96 şiir vardır ve 128 sayfadan oluşmaktadır. Kitap, çeşitli tarz ve konularda şiirler içermektedir. Özellikle Erdemli ve çevresinde yaşanmış ve dilden dile anlatılan halk hikâyelerinin didaktik tarzda ele alındığı şiirler ne çıkmaktadır. Gülşen’in yayımlanmayı bekleyen onlarca şiiri de bulunmaktadır. Ayrıca şiirlerini antoloji.com ve edebiyatdefteri.com adlı internet sitelerinde okuyucularla buluşturmaktadır.

Kitabı hakkında tanıtım yazıları, 2013’te Murat Canbolat ve Salim Kanat tarafından Alaca Birlik gazetesinde yayımlanmıştır.

5.1.15. Halit Bilen

Hayatı

Bilen, 2 Ekim 1946 tarihinde Tarsus'ta dünyaya gelmiştir. Son 15 yıldır da İzmir'de ikamet etmektedir. Şairin babasının adı Demir'dir. Demir Bey, Tekeli Yörüklerinden olup, doğma büyüme Çamlıyayla'ya bağlı Sebil Köyü'ndendir. Çiftçilik ve hayvancılıkla geçimini sağlamıştır. Şairin annesinin adı Teslime'dir ve doğma büyüme Sebilli Köyü'ndendir. Bilen, kardeşleri konusunda bizlere şu bilgileri vermiştir:

Ben annemin ikinci evliliğinden, babamın üçüncü evliliğinden doğan tek çocuğuyum ancak anne tarafından yedi kardeşiz, baba tarafından üç kardeşiz. Anne bir kardeşlerim; Ahmet (rahmetli), Hüsne (rahmetli), Eşe, Mustafa, Zeynep ve ikizi Marziya (rahmetli). Baba bir kardeşlerim: Halil ve Emine'dir.

Halit Bey 1959 yılında ilkokulu Tarsus'ta, 1962 yılında askeri ortaokulu Mersin'de, 1965 yılında lise dengi askeri meslek okulunu ise Ankara'da okumuştur. Bilen, 1965-1991 yılları arasında Genelkurmay bünyesinde 27 sene fiili olarak kara muhabere astsubayı olarak görev yapmıştır. Şair, 1965 yılında başladığı astsubaylık görevinden, 1991 yılında emekli olmuştur.

Bilen, 31 Ekim 1969 yılında Nevin Hanım ile evlenmiştir. Nevin Hanım, işletme fakültesi mezunu olup, MEB ve KGM'de devlet memurluğu yaparak 2003 yılında emekli olmuştur. Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde kütüphane memurluğu, Karayolları Genel Müdürlüğü bünyesinde teftiş kurul başkan sekreterliği yapmıştır. İki kız çocuğu babası olan şairin kızlarından Bilge, kimya mühendisi; Sevim ise İngilizce öğretmenidir.

Sanatı

Halit Bey, şairliğe nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Öğretmen ablaları olan bir çocuk olarak büyüdüğümde, evimizde daima dergi ve kitap bulunurdu. Okumaya başladıktan sonra sıkı takipçisi olduğum Radyo Dergisi ve Hayat Mecmuası'ndaki yazı ve şiirler ile Varlık Yayınları'nın yeni çıkan her kitabının evimize gelmesi beni heveslendirdi. 1957 yılında ilkokul başöğretmenimin teşviği ile okulumuzun şiir yarışması için yazdığım bir şiirim birinci oldu. Bu, beni müthiş mutlu etti. Çocuktum, devamını getiremedim, ta ki Gülnar'da bir mesire yerinde bulduğum bir kâğıt parçasındaki "Bir garip, bir türkü tutturur / Kim demiş unutmak kolay / Seni ne unutturur" dizelerini okuyana kadar. Bu dizeler beni şiiri sevmeye ve şiir yazmaya teşvik etti.

Halit Bey, örnek aldığı kişiler konusunda; "Varlık yayınlarından o dönemde rahmetli Bülent Ecevit'in tercümesi ile yayımlanan, Rabindranath Tagore'nin şiir ve yazılarını örnek aldım. Fakat sonraları Garip akımının şairlerini okumaya başladım ve kendimi bu tarz şiirlere daha yakın hissettim. Orhan Veli, Oktay Rıfat ve Melih Cevdet'i örnek aldım ama daha çok Orhan Veli'yi." demiştir.

Bilen'in, İzmir Altın Nokta Yayınevi tarafından 2011 yılında basılmış "Başucu Şiirleri" adlı bir şiir kitabı vardır. Şiirlerinde genellikle aşk, özlem, sitem ve ayrılık konularını işlemiştir. Şairin ilk basılı şiiri, 1966 yılında Ajans Türk'ün 371. sayfasında, Halit Kır ismiyle "Londozya Meyhanesi" isimli şiiridir.

Ayrıca Bilen, "Bilindiği üzere Mersin Çamlıyayla Sebil kasabasının Tekeli Yörüklerindenim, benim coğrafyamda kullanılan aksan beni daima etkilemiştir. Yöre ağzıyla şiir yazmayı çok severim ve sıkça bu tür şiire yer veririm. Öykülerim de var ancak onları henüz kitaplaştıramadım. Sadece bir tanesini 'Başucu Şiirleri' isimli kitabımın sonuna koydum, sırf köyümün dilini aktarabilmek adına." bilgisini de paylaşmıştır.

Bilen, uluslararası ve ulusal birçok etkinliğe şair olarak davet edilmiş ve katılmıştır. Bunlardan bazıları; Ankara, Amasya, Antalya Kemer, Antalya Göynük, Nevşehir Ürgüp, Mersin Tarsus, Balıkesir Kaz Dağları, Bodrum (uluslararası), İzmir (uluslararası)'de gerçekleştirilmiştir. 2011 yılında Altın Nokta Yayınevi yayımlarından çıkan "Başucu Şiirleri" isimli kitabına da İzmir Kitap Fuarı'nda imza günü yapmıştır.

5.1.16. Haşim Can

Hayatı

Haşim Can, 1 Nisan 1955 tarihinde Mersin'in Anamur ilçesinde doğmuştur. Mahlası ise Tekelioğlu'dur. Can'ın babasının adı Mehmet'tir. Tekeli aşiretinden olan Mehmet Bey, çiftçilikle uğraşmıştır. Zamanında Antalya'dan Mersin'in Anamur ilçesine göç etmişlerdir. Şairin, anne adı ise Fadime'dir. Fadime Hanım da eşi Mehmet Bey gibi Tekeli aşiretindendir. Ev hanımı olan Fadime Hanım'ın okuma yazması yoktur.

Dört kardeş olan Haşim Bey'in kardeşlerinden Kasım Bey, kaynak ustası, Hamdi Bey ise çiftçilikle uğraşmaktadır. Kız kardeşleri Gülhan Hanım ve Gülten Hanım ev hanımıdır.

İlkokul mezunu olan şair, askerlik görevini 1975-1976 yılları arasında Ankara Etimesgut'ta zırhlı tümen kademedede elektrik ustası olarak yapmıştır.

10 Haziran 1979 tarihinde Zekiye Hanım ile evlenmiştir. Eşi ev hanımıdır. Haşim Bey'in bir kız, bir erkek olmak üzere iki çocuğu vardır. Kızı Burçin, ev hanımıdır. Oğlu Mehmet Ali ise devlet memuru olarak görev yapmaktadır.

Haşim Bey, 1970-1977 yılları arasında çeşitli vilayetlerde elektrik ustası olarak görev yapmıştır. 1977 yılında devlet dairesinde işçi olarak göreve başlamış ve 2001 yılında da emekli olmuştur.

Sanatı

Haşım Can, on bir yaşında iken bir ağabeyinin sıraladığı dörtlüklerden etkilenerek şairliğe heveslendiğini ardından da yaşadığı sevdaların etkisi ile şiir yazmaya başladığını ifade etmektedir. Şair, 1980 sonrasına ait şiirlerinde ihtilalin etkisi olduğunu belirtmektedir.

Daha çok Karacaoğlan tarzını sevdiğini ve o doğrultuda yazdığını belirten Can, bunun haricinde Âşık Veysel ve Abdurrahim Karakoç'u da severek okuduğunu ve örnek aldığını söylemiştir.

Haşım Bey'in "Toroslar'dan Akdeniz'e Kendimce Şiirlerim" adlı 2001 yılında çıkardığı bir şiir kitabı bulunmaktadır. Mersin'in yerel gazetelerinden biri olan İstikbal gazetesinde, şair ve kitabıyla ilgili gazete sahibi Rüştü Aydın tarafından yazılmış bir yazı vardır. Rüştü Aydın, 7 Haziran 2009 tarihli, "Haşım Can'dan Birinci Kitap" başlıklı yazısıyla şairin ilk kitabını tanıtmıştır.

5.1.17. Hüseyin Gazi Kılbaş

Hayatı

Hüseyin Gazi Kılbaş, 29 Ekim 1969'da Mersin ili Erdemli ilçesinde doğmuştur. Lakabı "Gazi" olan şairin mahlası ise "Tevhidî"dir. Kılbaş'ın baba adı Hilmi'dir. Hilmi Bey, pazarcılıkla uğraşmaktadır. Hilmi Bey'in kökeni Karakeşli Yörüklerinden olup altmış sene önce Erdemli ilçesi merkezinde yerleşik hayata geçmişlerdir. Şairin annesi Havva Hanım, Konya Ereğlili olup ilkokul mezunudur. Yörük olan Havva Hanım'ın ailesi 1950'li yıllarda Ereğli'ye yerleşmiştir.

Hüseyin Gazi Bey'in dört kardeşi vardır. Sıdika ve Ayşe Hanım, ev hanımıdır. Havva Hanım, ziraat mühendisidir ve Erdemli İlçe Tarım Müdürlüğü'nde görev yapmaktadır. Derya Hanım ise öğretmendir ve Erdemli Şehit Hacı Ömer Serin Orta Okulu'nda çalışmaktadır.

Hüseyin Gazi Bey, 1981 yılında Erdemli Hürriyet İlkokulu'ndan, 1987 yılında Erdemli Lisesi'nden, 1991 yılında Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nden, 2015 yılında Anadolu Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun olmuştur. Şu an Anadolu Üniversitesi'nde İlahiyat Bölümü ikinci sınıfta ve Erzurum Atatürk Üniversitesi Adalet Bölümü ikinci sınıfta öğrenim hayatına devam etmektedir.

Kılbaş, 1994 yılında Hakkâri Dağ ve Komando Tugayı Dağlıca Taburu'nda, yedek subay olarak askerlik görevine başlamıştır. Fakat vatani görevi sırasında, Kuzey Irak'ta teröristlerle girdiği çatışmada yaralanmış ve dört yıl boyunca Gülhane Askerî Hastanesi'nde tedavi görmüştür. Yasa gereği emsali rütbe terfi ile halen emekli albaydır.

Hüseyin Gazi Bey'in eşi Elif Hanım, Çocuk Gelişimi ön lisans mezunu ve ev hanımıdır. Hüseyin Gazi Bey, Elif Hanım ile 4 Ekim 1998 tarihinde evlenmiştir. Şairin adları Fazilet, Ufuk Bilal, Umut Hilmi, Muhammet Mustafa ve İbrahim Salih olmak üzere beş çocuğu vardır.

Hüseyin Bey, tarihçi ve sosyolog kimliği ile ve gazilik makamı ve albay rütbesiyle emekli olmuş bir askerdir. Şu anda Kilis İl Özel İdaresi'nde Encümen Müdürü olarak çalışma hayatına devam etmektedir.

Sanatı

Kılbaş, şairliğe başlama sürecini şu şekilde aktarmıştır:

Öncelikle ortaokul ve lise yıllarında hocalarımdan dil, edebiyat ve tarih başta olmak üzere iyi bir eğitim aldım. Şiire ilgim o senelerde başladı ve sevdiğim şairlerin şiirlerini okuyarak, ezberleyerek devam ettim. Hastanede geçen yıllarda her gün 1-2 gazete, haftada bir kitap ve ayda en az bir dergi okuyarak hayata tutunmaya ve kişisel gelişimimi tamamlamaya çalıştım. Benim, şiirle edebiyatla olan ülfetim de bu yıllarda gelişti. Gazilik sonrası hastanede geçen dönemde okuma faaliyetlerim artarak devam etti sonunda da yazmaya dönüştü. Özellikle geleneksel ölçümüz olan hece vezninde kalemimi güçlendirmeye gayret ettim. Yani doğuştan şair değilim. Azim ve gayret göstererek kalem şairi oldum diyebilirim.

Kılbaş, şairliğine ortam hazırlayan etmenler konusunda da şu bilgileri bizlere aktarmıştır: “Toplumun yaşadığı ortak acılar ve dertler sebebiyle; millî bir duruş sahibi, sorumluluğunun farkında olan ahlâklı nesillerin yetişmesi için kalem ve kelâma sarıldım.”

Hüseyin Bey, ilahî kaynaktan beslenen ve millî renklerimizi, değerlerimizi yansıtan sanatçıların hepsini okuduğunu, örnek aldığını belirtmiş, Hoca Ahmet Yesevi, Yunus Emre, Fuzûlî, Niyazi Mısırî, Mehmet Akif Ersoy, Necip Fazıl Kısakürek, Abdurrahim Karakoç, Sezai Karakoç, Yavuz Bülent Bakiler, Nihat Ferah, Hasan Şahmaranoğlu, Nafiz Nayır, Hiddetî Fikret Oğuztürk gibi isimlerin bir kısmının çağlar sonrası öğrencisi olduğunu söylemiş ve bir kısmının da hayattayken öğrencisi olabilmekten mutluluk duyduğunu ifade etmiştir.

Kılbaş'ın Lâl ve Hayâl, İthafî Şiirler, Kitap Medeniyetimiz adlı şiir kitapları bulunmaktadır.

Ankara Şiir Rüzgârı, Gaziantep Şiir Defteri Antolojisi, Anadolu Âşıkları, Sivaslı Âşıklar gibi antolojilerde hece şiirlerine yer verilmiştir. Yurt içi ve yurt dışında, üniversitelerde, liselerde ve sivil toplum kuruluşlarının tertip ettiği programlarda, tarihî, edebî ve kültürel konularda konferanslar vererek vatana hizmet görevine devam etmektedir.

Şair, Türkiye genelinde pek çok şiir etkinliğine ve şairler buluşmasına katılmış, şiir yarışmalarında birincilik, ikincilik, üçüncülük ödülleri almıştır. Şair, katıldığı yarışmalarla ilgili şu bilgileri paylaşmıştır:

Yarışmalar aylık sistemli bir yarışma olarak Antoloji.com'da "Ankara Şiir Rüzgârı" grubu tarafından Ahmet Eroğlu koordinesinde yıllarca yapıldı. Hece ve serbest olarak iki kategoride yapılan yarışmaya genelde hece dalında her ay, ara sıra da serbestte çok katıldım. Jüri üyeleri merhum Ekrem Yal buz, İsmail Adil Şahin, gibi büyük şairlerdi.

5.1.18. Kenan Ŗahbaz

Hayatı

Kenan Ŗahbaz, 24 Ocak 1955 tarihinde Tarsus'un Gülek Köyü'nde dünyaya gelmiştir. Ailesi, Kenan Bey sekiz yaşında iken Tarsus merkeze göç etmişlerdir. Ŗahbaz, eserlerinde "Ŗehzade" mahlasını kullanmaktadır. Ŗahbaz'ın babası Ŗevket Aydın Bey şoförlük yapmıştır. Dedeleri, Orta Asya'dan İran Horasan'ına, oradan da Gülek'e göç etmişlerdir. Ŗairin annesinin adı ise Hatice'dir. Ev hanımı olan Hatice Hanım'ın okuma yazması yoktur. Kenan Bey'in kardeşlerinden; Nezihe Hanım ev hanımı, merhum Yusuf Beyve Cumali Bey kahveci, Yurttaş Beyise emekli sağlık memurudur.

Ŗair, ğrenim hayatı konusunda şu bilgileri vermiştir:

İlkokula 1963 yılında Gülek'te başladım. İkinci sınıfta iken 1964 yılında Tarsus'a g ederek Duatepe İlkokulu'na (şimdiki Karamehmetler İlkokulu) devam ettim. 1967 yılında beşinci sınıfı bitirdim. Tarsus Lisesi Ortaokulu'na 1967 yılında kayıt oldum. Liseyi de 1973 yılında tamamladım. ğrenim hayatıma üç yıl ara verdikten sonra 1976 yılında Kırşehir Eğitim Enstitüsü'ne kayıt yaptırđım, terör olaylarından dolayı 1978 yılında okulu yarıda bıraktım. 1980 yılında sınava katılarak mezun oldum ve 1981 yılında Samsun Vezirköprü ilçesi Karanar Köyü'ne ğretmen olarak atandım. Öğretmenlik mesleğini sürdürürken 1997 yılında Anadolu Üniversitesi Açık ğretim Fakültesi Türkçe bölümüne kayıt yaptırarak 2000 yılında buradan mezun oldum. Öğretmenlik döneminde idarecilik görevlerinde bulundum.

1982 yılında İzmir Menemen'de kısa dönem askerlik yapan Kenan Bey, Hatice Hanım ile 1983 yılında evlenmiştir. Kenan Bey'in eşi bankacıdır. İki ocuk babası olan Kenan Bey'in kızı Gamze doktor, oğlu Fatih ise bilgisayar mühendisidir.

1961 ve 1968 yılları arasında ırgatlık yaptığını söyleyen Kenan Bey, 1971 yılında lisede okuduğu günlerde lokantada ve kahvehanelerde garsonluk yaparak öğrenim hayatına devam etmiştir. Eğitim Enstitüsü'nde okurken, 1977'den 1980'e kadar Tarsus'ta seyyar kebaçılık yapmış, 1981 yılında da ğretmen olarak atanmıştır.

Sanatı

Ŗahbaz, şiir yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır: "1970'li yıllarda kitap okumayı sevdiğim gibi şiir okumayı da çok severdim. Daha sonra bu şiirleri saklamaya başladım. Sonrasında ise ben niçin yazmıyorum diye düşünüp şiir yazmaya başladım ve yaklaşık kırk beş yıldır şiir yazmaktayım."

Ŗahbaz, rnek aldığı kişiler konusunda ise "Mehmet Akif Ersoy'un ustalığı tartışılmaz. Yahya Kemal Beyatlı, Necip Fazıl Kısakürek, Arif Nihat Asya, Yunus Emre, Niyazi Yıldıırım Gençosmanoğlu gibi birbirinden güzel şiirler yazan üstatlardan etkilenmemek mümkün mü? Ŗiirlerimde daha pek çok şairden etkilenmişimdir. Buna divan şairlerinden Fuzuli, Baki Nedim

de dâhildir. Topluma yön veren, milli değerleri ön plana çıkaran, inancın, adaletin ve insanlığın güvenliği ve huzuru için yazan üstatlar beni de etkilemiştir.” demiştir.

Kenan Şahbaz, Tarsus Sanat Kültür Edebiyat Derneği başkanı ve Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Şahbaz'ın basılı iki şiir kitabı vardır. “Umut Çiçekleri” ve “Sürçülisan-Hicivler” adlı kitaplarından “Umut Çiçekleri” 2008 yılında Tarsus'ta basılmıştır. “Sürçülisan-Hicivler” ise 2016 yılında İstanbul'da basılmıştır.

“Umut Çiçekleri”, öğrencilere dönük milli ve manevi değerleri konu alan, çocuklara öğüt verici özellik taşıyan bir kitaptır. “Sürçülisan-Hicivler” ise pek çok konuda kaleme alınmış hicivlerden oluşmaktadır. Bu kitapların dışında bazı şiirleri dergi ve gazeteler ile sosyal medyada yayımlanmaktadır.

5.1.19. Kutlay Toker

Hayatı

Kutlay Toker, 1 Mart 1973 tarihinde Mersin'in Erdemli ilçesinde doğmuştur. Şairin babasının adı Süleyman Toker'dir. Süleyman Bey, çiftçilikle uğraşmakta ve Mersin'de yaşamaktadır. Toker, anne ve baba tarafının Karaman taraflarından göç ettiğini belirtmiştir. Şairin annesinin adı ise Arzu'dur. Toker'in Hasan ve Kadriye adında iki kardeşi vardır.

Toker, 1980-1985 yılları arasında Şahna Köyü İlkokulu'nda, 1989-1992 yılları arasında Erdemli İmam Hatip Lisesi'nde, 1993-1995 yılları arasında Mersin Dumlupınar Lisesi'nde okumuştur. 1995-1997 yılları arasında Çukurova Üniversitesi Osmaniye Meslek Yüksekokulu'nda okuyan şair, 2011-2013 yılları arasında Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde öğrenim görmüştür.

Toker, askerlik görevini 1999-2001 yılları arasında Ankara Hava Kuvvetleri'nde, hava radar operatörü çavuş olarak yapmıştır.

Kutlay Bey, kamu çalışanı olan eşi Sitem Hanım ile 2004 yılında evlenmiştir. Hiranur ve Süleyman adında iki evlada sahip olan Kutlay Bey'in çocukları öğrencidir.

Kutlay Bey, Mersin Büyükşehir Belediyesi MESKİ Mezitli Şube Müdürlüğü'nde bilgi işlem sorumlusu olarak görev yapmaktadır.

Sanatı

Toker, şiire karşı bir yatkınlığının olduğunu ve amatörce şiirler yazarak şairliğe başladığını belirtmiştir.

Şair, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği'nin etkinliklerine fırsat buldukça katıldığını ve kitabı olmadığı için bir konferans ya da imza günü düzenlemediğini belirtmiştir.

Toker, Mersin Büyükşehir Belediyesi ve Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği'nin düzenlemiş olduğu Atatürk konulu şiir yarışmasında dokuzuncu olmuştur.

5.1.20. Mecit Gür

Hayatı

Mecit Gür, 25 Ağustos 1959 tarihinde Tarsus'ta dünyaya gelmiştir. Mahlası ise Kul Mecit'tir. Tarsus Kaklıktaş Köyü'nden olan babası Durmuş Ali Gür, çiftçilikle uğraşmıştır. Babasıyla aynı köyden olan annesi Fatma Hanım da ev hanımıdır. Dört kardeşi bulunan şairin kardeşlerinden, İsmet Bey çiftçi, Sadık Bey işçi emeklisi, Cevdet Bey çiftçi, Zeynep Hanım ise ev hanımı olarak hayatlarını devam ettirmektedir.

Mecit Bey, 1965-1972 yılları arasında Kaklıktaş Köyü İlkokulu'nda, 1972-1975 yılları arasında Kasım Ekenler Ortaokulu'nda, 1975-1979 yılları arasında Adana Motor Meslek Teknik Lisesi'nde okumuştur. 2000-2005 yılları arasında Açık Öğretim Fakültesi'nde Felsefe Bölümü'nde okuyarak eğitim hayatını tamamlamıştır.

Mecit Gür, 1978-1980 yılları arasında acemi birliği Afyon Emirdağ, usta birliği ise Tunceli olmak üzere askerliğini tamamlamıştır.

1983 yılında Nefise Hanım ile evlenen Mecit Bey'in eşi ev hanımıdır. İki çocuk babası olan şairin, oğlu Emrah jandarma komando astsubay, kızı Merve ise kimya öğretmeni olarak hayatlarına devam etmektedir.

Mecit Bey, memur emeklisidir. Tarsus Time FM'de her Perşembe 12.00-14.00 arası "Şiirlerle Yolculuk" isminde bir program yaptığını söyleyen şair, bu programa üç yıldan beri devam ettiğini ve şiirlerini kendi programında da okuduğunu, programına konuklar aldığını aktarmıştır.

Sanatı

Mecit Gür, şiir yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır: "Şiire Karacaoğlu'nı okuyarak ve severek ilgi duymaya başladım. Çocukken ulaşabildiğimiz kitaplar, Ferhat ile Şirin gibi kitaplardı. Babam bir gün bana 'Sürmeli Bey' isminde bir kitap aldı. O kitap, beni çok etkiledi. Ondan sonra okudukça yazmaya başladım ben de. Çünkü yazmak için çok okumak gerek."

"Abdurrahim Karakoç, en çok etkilendiğim şairdir. Hatta iddia ederim ki, sevda şiirlerini Karakoç'dan daha güzel yazacak kimse de yoktur." diyerek, Abdurrahim Karakoç'a olan sevgisini dile getirmiştir. Ayrıca, Bekir Sıtkı Erdoğan'ın hasret üzerine yazdığı şiirleri de çok sevdiğini belirtmiştir.

Şair; Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği, Tarsus Sanat Kültür Edebiyat Derneği, Ankara Ozan-Der ve Niğde Yazarlar Derneği üyesidir.

Şiirlerini genelde sevda üzerine yazdığını belirten şair, antolojilerde, Tarsus'un yerel dergilerinde şiirlerinin yayımlandığını aktarmıştır. Şairin "TAŞYAD Şairleri-1" ve "Tarsus Şairleri-2" antolojilerinde de şiirleri yayınlanmıştır. Bunun haricinde basılı bir eseri yoktur. Şiirlerini sadece yaptığı radyo programında okumaktadır.

5.1.21. Mehmet Ali Elçin

Hayatı

Mehmet Ali Elçin, 1 Haziran 1954 tarihinde Mersin'de dünyaya gelmiştir. Mehmet Ali Bey'in babasının adı Şahin Elçin'dir. 1949 yılında Adıyaman'dan Mersin'e göç etmiş olan Şahin Bey de şairdir ve şiirleri o dönemin Akşam ve Ulus gazetelerinde yayımlanmış, ayrıca TRT'de "Köye Doğru" programlarında okunmuştur. Mersin'de geçimini bakkal dükkânı işleterek sağlayan Şahin Bey, daha sonra belediyede çalışmaya başlamış, oradan da emekli olmuştur. Yazarın annesinin adı ise Sevim'dir. Ev hanımı olan Sevim Hanım şu an hayatta ve 84 yaşındadır.

Mehmet Ali Bey'in altı kardeşi vardır. Kardeşlerinden, Resmiye Hanım, Remziye Hanım ve Şule Hanım ev hanımı, Hasan Bey işletme mühendisi, Muhittin Bey inşaat mühendisi, Metin Bey ise pazarlamacı olarak hayatlarını sürdürmektedir.

Mehmet Ali Elçin, 1961-1966 yılları arasında Mersin Gazipaşa İlkokulu'nda, 1966-1969 yılları arasında Tevfik Sırrı Gür Ortaokulu'nda öğrenim görmüş, Yatılı Öğretmen Okulu sınavlarını kazanarak Öğretmen Okulu'na gitmiştir. 1969-1972 yılları arasında da Öğretmen Okulu'nu tamamlamış, on sekiz yaşında öğretmen olmuş ve göreve başlamıştır.

Askerlik görevini Mersin Mut'un Karacaoğlan Köyü'nde er olarak 1975-1976 yılları arasında yapmıştır.

1975 yılında ev hanımı olan Emel Hanım ile evlenmiştir. Üç çocuk babası olan yazarın çocuklarından, kızı Eda Hanım ev hanımı, oğlu Erhan Bey İzmir'de gemi makineleri mühendisidir. Küçük oğlu Ersin ise 6 aylıkken geçirmiş olduğu bir havale sonucu zihinsel engelli olarak hayatına devam etmektedir.

Mehmet Ali Elçin'in öğretmenliğe atandığı ilk yer 1972 yılında Adıyaman olmuştur. Sırasıyla Adıyaman Gölbaşı Köyü, Mut Karacaoğlan Köyü, Mersin Çay Mahallesi, Mersin Değirmendere Köyü, Mersin Güneykent Mahallesi ve Akbelen Mahallesi'nde görev yapmıştır. Adanalıoğlu Köyü Mehmet Canbolat İlköğretim Okulu'ndan sınıf öğretmeni olarak 31 Temmuz 2012'de emekli olmuştur.

Sanatı

Mehmet Ali Elçin, yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Babam 1993 yılında rahmetli oldu. Onun yazdığı şiirleri evde buldum. Okul yüzü görmemiş adam, bu kadar şiiri nasıl yazmış, nasıl ezberlemiş? “Ben niye yazmayayım?” diye düşündüm. O zamanlar Cumhuriyet Dönemi yazarlarını çok okurdum. Bir gün, zihinsel engelli çocuğumuzla ilgili başımıza gelenleri yazmaya çalıştım ama bir türlü öyküleştiremedim. Tekrar ne yapmam gerek diye düşündüm ve dünya klasiklerini bir kez daha okumam gerektiğini anladım. Bu defa nasıl ve ne tür yazdıklarına dikkat ederek okudum. Yeterli bulmadım ve şiir ezberlemeye başladım. Ondan sonra zaten yazdıklarımı yavaş yavaş ben de beğenmeye başladım ve böylelikle yazmayı ilerlettim.

Yazar, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Yazarın, 2011 yılında Kurgu Yayınları'nda basılmış “Şehirli Kurnazı” adlı bir öykü kitabı vardır. Kitapta zihinsel engelli insanların durumu, kadına şiddet, magandalar gibi sosyal konuları işleyen on sekiz kısa öykü bulunmaktadır. Şiir de yazdığını belirten Elçin, şiirlerini hiçbir yerde yayımlamadığını aktarmıştır. Ayrıca basılmayı bekleyen iki öykü kitabı ve bitmek üzere olan bir de romanı bulunmaktadır.

Öyküleri; Maki, Yolcu, Arkadaş, İçel Sanat, Yoğunluk, Öykü Teknesi, Yaşam, Sanat gibi dergilerde yayımlanmıştır.

5.1.22. Mehmet Babacan

Hayatı

Mehmet Babacan, 10 Aralık 1936 tarihinde Mersin'in ilçesi Gülnar'da dünyaya gelmiştir. Babacan'ın lakabı “Babacan Hoca” dır. Şiir, öykü, makale ve taşlamalar yazmaktadır.

Mehmet Bey'in babasının adı Ahmet Ali Babacan'dır. Çiftçilik yapmış olan Ahmet Ali Bey'in ailesi Gülnar'a, Osmanlı zamanında Aydın bölgesinden göç etmişlerdir. Aynı zamanda halk ozanı olan Ahmet Ali Bey'in şiirlerini vefatından sonra Mehmet Bey “Selam Olsun” adı altında kitaplaştırmıştır. Babacan'ın annesinin adı ise Rukiye'dir. Rukiye Hanım 35 yaşında vefat etmiştir.

Toplam sekiz kardeş olan Mehmet Bey'in kardeşleri ev hanımı, öğretmen ya da çiftçi olarak hayatlarını devam ettirmektedir.

Babacan, 1945-1950 yılları arasında Gülnar Eskiörük Köyü İlkokulu'nda, 1950-1955 yılları arasında da Düziçi Haruniye Köy Enstitüsü'nde okumuştur. 1992 yılında Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nden mezun olmuştur.

Babacan, askerliğini, 1962 yılında yedek subay öğretmen olarak Sivas'ta yapmıştır.

Mehmet Bey, iki evlilik yapmıştır. Bu evliliklerinden yedi çocuğu olan Mehmet Bey'in bir oğlu gümrük memuru, bir diğer oğlu Erbakan Üniversitesi'nde doçent, üç kızı öğretmen, bir kızı muhasebeci ve bir kızı da eczacı olarak hayatlarını devam ettirmektedir.

Babacan, 1956 yılında ilk görev yeri olan Siirt'e atanmıştır. Sonrasında yurdun çeşitli yerlerinde öğretmenlik ve yöneticilik yapmış, son olarak da Mersin Yaygın Yüksek Öğretim Kurumu'nda ders araçları müdürlüğü yaptıktan sonra 1987 yılında emekli olmuştur. Emekli olduktan sonra iki yıl Mersin Üniversitesi'nde formasyon öğretmeni olarak çalışmıştır.

Sanatı

Yazmaya ilkokul yıllarında başladığını söyleyen Babacan, sözlerine şöyle devam etmiştir: Rahmi Kerem isminde bir öğretmenim vardı. Kendisi hiç yazmazdı ama bendeki cevheri görünce benimle çok ilgilendi. Beni okumaya başlatan da odur. Benim için özel kitaplar getirtirdi. Hatta ikinci sınıfta iken bir gün Gençliğe Hitabe'nin "Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur." cümlesindeki virgölün "damarlarındaki" kelimesinden sonra koyulduğunu gördüm ve öğretmenime "Öğretmenim kudret damarları ne demektir?" diye sormuştum. Israrla virgölün yanlış yere koyulduğunu söylemiştim. Öğretmenimin çok hoşuna gitmişti bu ısrarım. Beni yazmaya çok güzel bir şekilde teşvik eden öğretmenim oldu.

İlkokul üçüncü sınıftayken, bizim arı kovanlarımız vardı. Ben bakardım o kovanlara. Bizde de o zamanlar şiir sever bir öğretmen vardı. Sınıfa her gelişinde bizlere şiirler okur, "Şiir baldır." derdi. Ben de balı arıların yaptığını bilirdim. Şiir bal olunca, şiir yazana da şair denirdi ama o bal yapmıyor diye düşünürdüm. O zaman daha büyük şairler var, onlar arı gibi çalışır diye düşünürdüm. Sonra köy enstitüsüne başladım. Birinci sınıftayken Âşık Veysel bizim okula geldi. Öğretmenimiz "Bu halk şairi Âşık Veysel çocuklar." dedi. Şairi anladım ama arı biçiminde değildi. Demek ki şairler kör olur diye düşündüm. Babama çok düşkün bir insandım. Ondan uzakta olunca da Âşık Veysel'e çok bağlandım. Onun yanına yaklaşıırken anlardı beni, hissedirdi. Bir ay kadar kaldı bizim okulda. Her akşam, hiç konuşmadan ona eşlik ederdim, okulun bahçesinde dolaşırdık. Âşık Veysel okuldan ayrıldığında ağladığım kadar hiçbir zaman ağlamamışımdır.

Babacan, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği'nin kurucu başkanlarından. İki dönem başkanlık yapmıştır. Ayrıca İçel Sanat Kulübü üyesidir.

Babacan'ın yayımlanmış dört eseri bulunmaktadır. 1999 yılında basılan "Anıları Yaktım" isimli şiir kitabını, öğrencilere örnek olsun düşüncesiyle yazmıştır. Hem hece ölçüsünde, hem de serbest tarzda şiirleri vardır. 2000 yılında babasının şiirlerini topladığı "Selam Olsun" isimli eser yayımlanmıştır. 2005'te basılan "Dikenlere Rağmen" isimli kitabında ise anı ve öyküler bulunmaktadır. 2015 yılında basılan "Çakıl Taşları" isimli kitabında ise gerçek olaylardan yola çıkarak taşlamalara yer vermiştir. Şu sıralarda da taşlama dörtlükler yazmaktadır.

5.1.23. Mehmet Coşkundeniz

Hayatı

Mehmet Coşkundeniz, 26 Şubat 1966 tarihinde Mersin’de dünyaya gelmiştir. Mehmet Bey’in babasının adı Mehmet Erdoğan Coşkundeniz’dir. Muhasebeci olan Mehmet Erdoğan Bey’in dedesi Gürcistan göçmenidir. Yazarın annesi Yekta Hanım, Selanik göçmeni bir ailenin kızı olup ev hanımıdır. Dört ablası ve bir erkek kardeşi olan Mehmet Bey, kardeşlerinin ya işçi ya da memur olarak çalıştıklarını belirtmiştir.

Coşkundeniz, ilkokulu Mersin İleri İlkokulu’nda 1972-1977 yılları arasında, ortaokulu Mersin Tevfik Sırrı Gür Lisesi orta kısmında 1977-1980 yılları arasında, liseyi Mersin Tevfik Sırrı Gür Lisesi’nde 1980-1983 yılları arasında, üniversiteyi ise İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü’nde 1984-1993 yılları arasında okumuştur.

Mehmet Bey, askerliğini 2004 yılında Tuzla Piyade Okulu’nda yaptığını ve sağlık sorunları nedeniyle erken terhis edildiğini aktarmıştır.

Üç evlilik yapmış olan Mehmet Coşkundeniz’in, Derin ve Mavi isminde ikiz kızları vardır.

Coşkundeniz her zaman gazetecilik ve yazarlık yaptığını belirtmiştir.

Sanatı

Yazar, bu konuda şu bilgileri aktarmıştır: “1999’da Posta gazetesinin haber müdürü olarak çalışırken sadece kendi duygularımı içeren köşe yazıları yazmaya başladım. Bu yazılar çok ilgi görünce kitaplar yazdım ve bu şekilde yazmayı ilerlettim.”

Mehmet Coşkundeniz örnek aldığı kişiler konusunda, “Nazım Hikmet, Can Yücel, Atıf Behramoğlu gibi isimler şiirde her zaman örnek aldığım şairler. Ayrıca Amin Maalouf şu an kendime örnek aldığım bir yazar. Ahmet Hamdi Tanpınar, Sabahattin Ali de romancılıkta her zaman örnek aldığım isimlerdir.” demiştir. Babasının tarihle yakın ilgisi olduğunu belirten Coşkundeniz, babasının özellikle Osmanlı ve Cumhuriyet tarihi ile ilgili çok sayıda araştırmasının olduğunu aktarmıştır.

Köşe yazılarını derlediği "Aşk Bize Yakıştı" adlı ilk kitabı 2003’te yayımlanan Coşkundeniz’in sonraki kitabı olan "Sen Git Aşk Bana Kalsın" 2004’te yayımlanmıştır. Yazarın denemelerinden oluşan kitapları ise “Alev Alev Aşk” (2003), “İhbar Ediyorum Yüreğimi Sana” (2006), “Aşk Buldu Bizi”(2008), “Ve Kadınlar Ve Erkekler Ve Aşk” (2010), “Sevgiliye-Bu Sevdanın Yolunda”(2011) adlarını taşımaktadır. “Nasıl Yakaladım / Aldatılan Kadınlar Anlatıyor” (2007) ve “Aldatan Kadınlar Anlatıyor”(2009) kitaplarında ise yaşanmış öyküleri anlatmıştır. Coşkundeniz’in “Aşk ve Kül” (2011) ile “Aşk Uykusu” (2016) adlı romanları da bulunmaktadır. Ayrıca “Seni Seviyorum Çünkü Sensiz Olmaz”(2009) ve “Beni Bir Tek Aşk Aldatmadı” (2014)

kitaplarında aforizmalara yer vermiştir. Yazarın araştırma kitabı olarak basılan “Aşk Yakalar Seni”(2008) adında da bir kitabı mevcuttur.

Coşkundeniz, neredeyse Türkiye'nin her yerinde imza günlerine, konferanslara, edebiyat etkinliklerine katıldığını belirtmiştir. Birçok kurum tarafından yılın şair ve yazarı olarak seçildiğini, birçok üniversitede öğrenciler tarafından en beğenilen yazar ödülünü aldığını da eklemiştir.

5.1.24. Mehmet Doğan

Hayatı

Mehmet Doğan, 2 Ocak 1938'de Silifke'nin Ovacık Köyü'nde dünyaya gelmiştir. Doğan'ın lakabı “Uzun Mehmet” tir. Mehmet Bey'in babasının adı Kamil Doğan'dır. Kamil Bey, doğma büyüme Silifkelidir ve ailesini geçimini çiftçilik ve hayvancılık yaparak sağlamıştır. Doğan'ın annesi Ayşe Hanım'ın Mut'tan Silifke'ye göç etmişlerdir.

Yedi kardeşi olan Mehmet Doğan'ın bugün üç kardeşi hayattadır. Zarife Hanım ev hanımı, Şevket Bey ve Mahmut Bey ise emeklidir.

Doğan, Ovacık Köyü İlkokulu'ndan 1950-1951 döneminde mezun olmuş, çevresinde okul olmaması ve yoksulluk yüzünden okumaya devam edememiştir.

1958 yılında bebeğini ve eşini bırakarak askerliğine Sivas'ta başlayan Doğan, iki yıllık askerlik görevini Bingöl'de tamamlayarak, 1960 yılında köyüne dönmüştür.

Mehmet Doğan, önce 1958 yılında Silifke'nin Yenibahçe Köyünden Nazife Hanım ile evlenmiştir. Fakat 2011 yılında Nazife Hanım vefat etmiştir. Mehmet Bey bir süre sonra Ayşe Fatma Hanım ile evlenmiştir. Doğan'ın ilk eşinden biri kız bir erkek olmak üzere iki evladı vardır. Mehmet Bey'in kızı Ümmü ev hanımıdır. Oğlu Hacı Ali ise Erdemli Belediyesi'nde çalışmaktadır.

Doğan, ilkokuldan sonra ailesine yardımcı olmak için bir süre çobanlık yapmıştır. 1968 yılında bir bakkal dükkânı açmıştır. 1973'te Kargıpınarı Kasabası'nın Cumhuriyet Mahallesi'nde muhtar seçilmiş ve 2009 yılına kadar 35 yıl kesintisiz muhtarlık yapmıştır. Ayrıca kendisinin öncülüğünde Kargıpınarı'nda “Hayır İşleri Derneği” kurulmuştur ve Doğan bu dernekte 24 yıl çalışmıştır. Mehmet Bey, Yörük kültürünü yaşatmak için 1997 yılında da arkadaşlarıyla birlikte “Kargıpınarı Yöresel Kültür ve Sanat Derneği”ni kurmuştur. Bu derneğin de uzun yıllar başkanlığını yürütmüştür. Ayrıca kendi uğraşları ve çabaları sonucunda Yörük-Türkmen kültürünü sergileyen “Kargıpınarı Yöresel Kültür Müzesi”ni kurmuştur ve bu müze Mersin'de bir ilk olmuştur. Sonrasında bu müze korunması için Toroslar Belediyesi'ne verilmiştir.

Sanatı

Mehmet Doğan, yazmaya nasıl başladığını şöyle anlatmıştır: “Benim yazmaya başlamam sülalemden dolayıdır aslında. Özellikle baba tarafımda çok fazla maniler, dörtlükler söylenirdi. Ben de onlardan etkilenmişimdir. Tabii kendi içimde de yazmaya karşı bir heves olunca, sülalede de böyle bir durum olunca, ben de yazmaya başladım.”

Mehmet Bey, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Doğan, dernek ve belediyelerin düzenlediği birçok imza gününe katılmış, birçok etkinlikte derece, ödül ve plaket almıştır. Mehmet Doğan’ın yayımlanmış dokuz kitabı vardır. “Talihsiz Ayşe” romanı 1994 yılında yayımlanmıştır. Kitap, yöre halkının sosyal yaşantısını ve çektiği ıstırapları anlatmaktadır. Kitapta anne babası küçük yaşta ölen bir çocuğun, zor şartlar altında kendi halinde büyümesi, daha sonra evlenmesi, bir çocuğunun olması ve çocuğun koyun güderken bir taş yüzünden ayağının kayıp ölmesi anlatılmaktadır.

“Seni Neye Benzetsen” 1996 yılında çıkmış bir şiir kitabıdır. Mehmet Bey’in şiirlerindeki ana tema aşk, gurbet, ayrılık, dağ, hasret, Yörükler, Toroslardır. Şiirlerini hece ölçüsüyle yazmaktadır. “Köyüme Gidiyorum” kitabı, belgesel roman niteliğindedir. 1998 yılında basılmıştır. Köyünde vefat etmiş olan tanıdıklarını, resimlerle ve dörtlüklerle anlatmıştır. “Köyüme Gidiyorum” kitabı önceki belgesel romanın genişletilmiş şeklidir ve 2010 yılında basılmıştır. “Sevmek İçin On Ömür” kitabı 2000 yılında basılmış bir şiir kitabıdır. “Bir Düştü Beklemek” kitabı, hikâyelerden oluşmaktadır. “Göçmen Kuşlar Nereye” kitabı, 2003 yılında basılmış bir şiir kitabıdır. “Yalnız Çınar” kitabı 2010 yılında basılmış bir şiir kitabıdır. Son kitabı “Bekleyiş” ise 2011 yılında basılmıştır ve bu kitap hikâyelerden oluşmaktadır.

Mehmet Bey’in şiirleri, yazıları halen Mersin Yazarlar Derneği’nin 4 Mevsim dergisinde yayımlanmaktadır. Ayrıca Doğan’ın yayınlanmış dört adet filmi de bulunmaktadır. İlk filmi “Tek Kadın”, “Talihsiz Ayşe” romanının filme uyarlanmış şeklidir ve Ovacık Köyü’nde çekilmiştir. İkinci filmi “Kiya”da Doğan, kendi hayatını anlatmıştır. Filmin adı olan “Kiya” muhtar anlamına gelmektedir. Üçüncü filmi “Cabbar”da ise annesi ölen ve öksüz kalan bir çocuğun dramını anlatmıştır. Son filmi “Yörük Düğünü”nde o bölgedeki Yörüklerin evlilikleri anlatılmıştır. Bu filmler, ulusal ve yerel kanallarda gösterilmiştir.

Ayrıca, Doğan’ın kendisinin yazıp oynadığı onun üzerinde piyesi vardır. Mahalleden gençlerle, çocuklarla çalışıp bu piyesleri sahneye koymuş ve derneklerde ve belediyelerde halkla buluşturmuştur.

5.1.25. Mehmet Örsel

Hayatı

Mehmet Örsel, 1 Ocak 1947 tarihinde Tarsus'ta dünyaya gelmiştir. Mehmet Bey'in babası Fahri Örsel çiftçidir. Annesi Alime Hanım ise ev hanımıdır. Dört kardeşi olan Mehmet Bey'in kardeşlerinden üçü vefat etmiştir. Hayatta kalan tek kardeşi Dursun Hanım ise ev hanımıdır.

Örsel, 1954-1959 yılları arasında Tarsus Sadık Eliyeşil İlkokulu'nu tamamlamış, 1959-1961 yılları arasında Tarsus Lisesi'nin orta kısmında okumuş ancak son sınıfta okulu bırakmıştır.

Örsel, 1967 yılında İzmir Narlıdere'de başladığı askerlik görevini İstanbul'da onbaşı olarak tamamlamıştır.

Şair, 1971 yılında, ev hanımı olan Necla Hanım ile evlenmiştir. Üç çocuk babası olan Mehmet Bey'in çocuklarından Dilek ve Arzu ev hanımıdır. Oğlu Murat Fahrettin ise Mersin Tarım Kooperatifi'nde ziraat mühendisidir.

Örsel, ilkokul döneminden, ortaokul dönemine kadar bir hızarda sebze-meyve sandığı yapmıştır. Ortaokuldan ayrıldıktan sonra karo-fayans döşemeciliği yapmış, bir süre sonra da bir tekstil fabrikasına girmiş ve oradan da 1994 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Mehmet Bey, şiir yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Ortaokuldayken Sabri Çoksolmaz isminde bir Türkçe öğretmenimiz vardı. Karne notları yazarken, bize sessiz olmamızı ve tahtadaki şiiri deftere yazmamızı ya da başka bir şeyler okumamızı söyledi. Tahtada yazan da Erzurumlu Emrah'ın bir koşmasıydı. Ben onu defterime yazdım, sonra da ezberledim. Hocamızın çok hoşuna gitmişti. Ben de mutlu olmuştum tabi. Bu şekilde şiir yazmaya karşı bir yatkınlık oldu bende. Sabri Hocam da çok güzel şiirler okurdu. Bizleri de bu konuda teşvik ederdi. Yine o dönem bir edebiyat hocamızın konferanslarına katıldım. Bu şekilde testi dolmaya başladı bende. O zaman yavaş yavaş bir şeyler karalamaya başladım. Yazdıklarımı da Abdullah Tufan hocama gösterirdim, düzeltir tekrar verirdi o da bana. Yazmaya başlamam bu şekilde oldu. Rıza Tevfik, Ziya Osman Saba, F. Nafiz Çamlıbel beğenerek okuduğum şairlerdir.

Şair, Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Şairin, “Zihnindeki Şimşekler” isminde basılmış bir şiir kitabı vardır. 2008 yılında basılmış olan kitapta; vatan, millet, tabiat ve insan sevgisi üzerine şiirler yer almaktadır. Şairin şiirleri Akkoza gazetesinde de yayımlanmaktadır.

5.1.26. Mehmet Reşat Ata

Hayatı

Mehmet Reşat Ata, 5 Mart 1962 tarihinde Mersin’de dünyaya gelmiştir. “Atabey” lakabını kullanmaktadır. Mehmet Bey’in babası aslen Aydınlı ve Yörük kökenli Hüseyin Ata’dır. Hüseyin Bey, Mersin 3. Noter başkâtipliğinden emekli olmuştur. Ata’nın annesi Rabia Hanım ev hanımıdır. Yedi kardeşi olan Mehmet Reşat Bey’in kardeşlerinden Lütfiye Hanım, emekli matematik öğretmeni, Ulviye Hanım emekli öğretmen, Fatma Remziye Hanım ev hanımı, Meral Hanım öğretmen, Mustafa Ulvi Bey elektronikçi, Lütfi Soner Bey emekli makine mühendisidir. Ata’nın en küçük kardeşi Cem ise vefat etmiştir.

Ata, 1969 yılında Kuvay-ı Milliye İlkokulu’na başlamış, taşınınca İleri İlkokulu’na, daha sonra da 3 Ocak İlkokulu’na geçerek 1973 yılında buradan mezun olmuştur. 1973-1976 yılları arasında Mersin Ortaokulu’nda okumuştur. Lisede okurken siyasi olaylar nedeniyle okulu bırakmak zorunda kalmış ve akşam lisesine geçmiştir.

Ata, askerliğini 1982 yılında, yirmi ay, Şanlıurfa’da er olarak yapmıştır.

Mehmet Reşat Bey, 1986 yılında ev hanımı olan Gülşen Hanım ile evlenmiştir. Ata’nın iki kız çocuğu vardır. Kızlarından Hafize sosyolog olarak Sinop’ta görev yapmaktadır. Diğer kızı Rabia ise resim öğretmeni olarak Hakkari Yüksekova’da görevini devam ettirmektedir. Mehmet Reşat Bey, 1978 yılından beri babasının açtığı emlak ofisinde çalışmaktadır.

Sanatı

Mehmet Reşat Ata, yazarlığa nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Bir şeyler yazmaya babamdan zaten özenirdim. Okuma merakım da vardı. Mersin’de o zamanlar Mehmet Acar tarafından Kuvay-ı Milliye isminde bir gazete kuruldu. Ben önce oraya küçük yazılar vermeye başladım. Mehmet Ağabey bir gün bana şöyle dedi: “Niye bir sanat dergisi çıkarmıyoruz biz Mehmet?”. Ben de “Kim çıkaracak onu ağabey?” dedim. Bana “Tabi ki sen.” dedi. Ben de “Ağabey, olur mu, ben burada sadece ufak araştırmalar yapıp yazıyorum.” dedim. Bu şekilde beni yazmaya teşvik eden Mehmet Acar oldu. Zaten onu da kısa süre sonra kanserden kaybettik. Sonra MEYAD’da Rüştü Bey ile tanıştım. Orada İstikbal gazetesinde önce Toroslardan Akdeniz’e, sonra Kuvay-ı Milliye, en son da Atabey isminde bir köşem oldu ve yirmi yıl kadar o gazetede yazdım.

Ata, örnek aldığı kişiler konusunda şu bilgileri paylaşmıştır:

Benim öncelikli örnek aldığım kişiler babam ve babamın amcası Mehmet Emin Çöl olmuştur. Çöl, Sina Savaşı’nda gözlerini kaybetmiş, emekli bir astsubaydır. Gözleri görmeyince, babam onun daktilosunda, onun şiirlerini yazarmış. Şiir tarzları da birbirine uygunmuş zaten. Ayrıca Gündüz Artan da babamla çok samimiymiş. Gündüz Artan bana, Emin Çöl’ün doğduğum yıllarda yayımlanmış makalelerini getirmişti. Onları gördükten sonra da dedim ki, ben de

yazdığıma göre, bir gün gelecek ve benim yazdıklarımla da insanlar tarafından araştırılıp bulunacak. Ve bu dediğim son çıkardığım kitabımda da oldu.

Ata, Mersin Yazarlar Derneği yesidir.

Mehmet Reşat Ata'nın basılı on tane eseri vardır. "Acar ocuk", Mehmet Emin l'n başından geçen bir olaydan (bir kartala binip havalanması) esinlenerek öykü tadında yazmış olduğu eseridir. Yöresel olan, eski bir hikyeyi canlandırmıştır. Kitap, 2002 yılında, İştikbal Gazete ve Matbaası'nda basılmıştır. Ata, "Sidikli", kitabının kapak resmine yeğeni Hüseyin Ata'nın fotoğrafını koymuştur. Mehmet Bey'in babası küçükken altını çok ısılatırmış. Bu yüzden çok eziyet görmüş. Sidikli diye kızdırırlarmış onu. Bir gün Mehmet Bey'in babası "Benim bu başımdan geçeni bir gün yazıp, kitaplaştıracaksın." demiş. Hatta bir gün bir arkadaşı gelmiş Mehmet Reşat Bey'in yanına ve bu kitabı bir psikoloğun masasında gördüğünü söylemiş. Kitap 2002 yılında, İştikbal Gazete ve Matbaası tarafından basılmıştır. "Güneşin Dili", güneş ile bir Türk çocuğunun konuşmasını anlatmaktadır. Yazar, bu kitabı için "Bu da benim bir mitolojik uydurmam." yorumunu yapmıştır. Kitap, 2002 yılında İştikbal Gazete ve Matbaası tarafından basılmıştır. "Mor Teke" adlı kitabında ise kısa öykülerini bir araya getirdiğini söyleyen yazar, babasının başından geçen olayları, gittiği misafirlikte anlatılan olayları ykleştirdiğini ve sonucunu da çocuklara ders verecek nitelikte yazdığını belirtmiştir. Kitap, 2002 yılında İştikbal Gazete ve Matbaası tarafından basılmıştır. Ata, "Kalpak" ta savaşta büyük mücadele veren Binali'nin ruh halini anlatmaktadır. Kitap, 2002 yılında İştikbal Gazete ve Matbaası'ndan çıkmıştır. Ata, "Ben Türk'm" kitabında, şiirlerini başlık vermeden toplamıştır. Kitap, 2002 yılında İştikbal Gazete ve Matbaası'nda basılmıştır. "Yörük Bildirgesi" kitabı ise, 1994 yılında yazdığı bir sayfalık bir yazının genişletilmiş biçimidir. Bu kitap, 2000 yılında ağlar Ofset tarafından basılmıştır. "Ala Gömlek Kara Don" adlı kitapta yazar, babasının şiirlerini toplamıştır. Kitap, 2000 yılında ağlar Ofset tarafından basılmıştır. "Güllü Memet" bir araştırma kitabıdır. Mehmet Reşat Ata, not tutan Güllü Memet adında bir amcanın, tutmuş olduğu notları ve onun hakkında yaptığı araştırmalarını bu kitapta toplamıştır. Kitap 2000 yılında, ağlar Ofset tarafından basılmıştır. Ata, "Kutsal Bekar" adlı kitabı için ise şunları söylemiştir: "Sadık Bektaş Baba Erenler, Mersin'de yaşamış, eşim Gülşen Hanım'ın aile büyüklerinden biridir. Mcerrettir ve mücerretlik küpesi vardır. Hiç evlenmemiştir ve kendisini o yola adamıştır. Onun küçük bir resminden yola çıkarak (şu an kılıcı, mührü, tespihine varana kadar bende) amatör bir ruhla bilgi topladım. Yine çevresinden de onunla ilgili bilgiler alarak, derghla ilgili araştırmalar yaparak yazdım. Hatta Sadık Bektaş Baba diye bir site de kurdum. Sonrasında kismet oldu, Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacı Bektaşi Veli Araştırma Merkezi'nde çıkarılan derginin 49. sayısında on yedi sayfalık makalem yayımlandı. Yine Atlas Tarih'te, sekiz sayfalık, "Girit'te Bektaşiler de Var" başlıklı makalem yayımlandı. Güncelliğini koruyan bir eser oldu ve dünya

Bektaşiler lideri de kitabı çok beğendi.” Kitap, 2007 yılında, İncilay Yayınları tarafından basılmıştır.

Yazar, 2015 yılı Kültür Festivali'nde, “Kutsal Bekar” isimli kitabını imzalamıştır.

5.1.27. Mete Yıldız

Hayatı

Mete Yıldız, 4 Mart 1963 tarihinde Mersin Arslanköy’de dünyaya gelmiştir. Lakabı Şiir Yıldızı’dır. Şairin babasının adı Ahmet Yıldız’dır. Aslen Arslanköylü olan Ahmet Bey, çiftçilikle uğraşmış, 2016 yılında vefat etmiştir. Ahmet Bey de şiirle yakından ilgilenmiş ve şiir yazmıştır. Şairin annesi Fadime Hanım da aslen Arslanköylüdür. Fadime Hanım’ın çalışma hayatı olmaması, ev hanımı olarak yaşamını sürdürmüştür. Yedi kardeşi olan şairin kardeşlerinden Yakup Bey inşaat teknisyeni; Mustafa Bey muhasebeci; Mehmet Beyve Hüseyin Bey çiftçi; Raziye Hanım, Fatma Hanım ve Emel Hanım ev hanımıdır.

Yıldız, 1969-1974 yılları arasında Arslanköy İlkokulu’nda, 1974-1977 yılları arasında Arslanköy Ortaokulu’nda, 1977-1981 yılları arasında da Mersin Endüstri Meslek Lisesi’nde okuyarak, öğrenim hayatını tamamlamıştır.

Şair, askerlik görevini 1985 yılında, önce 3 ay kısa dönem olarak Ankara’da yapmış, sonrasında ise Malatya’da er olarak tamamlamıştır.

Yıldız, evliliğini 1992 yılında Aslıhan Hanım ile yapmıştır. Aslıhan Hanım maliyeden emeklidir. Mete Bey’in iki kız çocuğu vardır. Kızlarından Latife, Mersin MESKİ’de kimya mühendisi olarak görev yapmaktadır. Diğer kızı Selma Senem ise henüz üniversite öğrencisidir.

Yıldız, ilk olarak 1982 yılında ÇİMSATAŞ’ta makine teknikeri olarak iş hayatına başlamış, sonrasında Şişecam’a geçmiş ve buradan da 2009 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Mete Bey, şiir yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Kendimi ifade etmeye başladığım andan itibaren şiire özel bir ilgim vardı. Arkadaşlarım arasında da kafiyeli bir şekilde konuşurdum. Arkadaşlarımdan çok hoşlarına giderdi ve bunları yazsana diye bana ısrar ederlerdi. Ben de ezberim iyi olmadığı halde şiir ezberlemeye yöneldim ve arkadaşların da ısrarlarıyla yazmaya başladım.

Yıldız, şair Abdurrahim Karakoç’un kendisini çok etkilediğini özellikle belirtmiştir. Bütün şiirlerini çok severek okuduğunu, özellikle de “İsyani Sükut” şiirini çok sevdiğini aktarmıştır. “Benim için imge denildiği zaman, aklıma gelen ilk örnek Abdurrahim Karakoç’tur.” demiştir.

Yıldız, İçel Sanat Kulübü, Arslanköy Dayanışma ve Kültür Derneği üyesidir.

Kitabı “Şiir Zamanı” için, 2005 yılında Kristal İş Sendikası’nda imza günü düzenlemiştir. Şairin tek eseri “Şiir Zamanı”, 2005 yılında basılmıştır. Serbest tarzda çok az şiir yazdığını belirten şair, çoğunlukla hece ölçüsünü kullanmıştır. Şiirleri içerik olarak Atatürk ve aşk konuları başta olmak üzere her konuyu kapsamaktadır. Ayrıca çıkmak üzere olan ikinci şiir kitabının hazırlıklarının da son aşamada olduğunu belirten şair, “Şiir Yıldızı” adını vereceği ikinci kitabında da her konudan şiirlerin bulunduğunu ve yine hece ölçüsünde yazdığını aktarmıştır.

5.1.28. Mine Bahçeci

Hayatı

Mine Bahçeci, 11 Ocak 1963 tarihinde Mersin’de dünyaya gelmiştir. Mine Hanım’ın babasının adı Halis Bahçeci’dir. Halis Bey, Mersin doğumludur. Bahçeci, babasıyla ilgili şunları paylaşmıştır: “Babaannem tek çocuğu olan babama hamileyken, dedem Kurtuluş Savaşında şehit düşmüş. Babaannem de Konya’nın Akşehir ilçesinden ayrılıp, Mersin’e akrabalarının yanına sığınmak zorunda kalmış ve Mersin’e yerleşmiş. Babam Avşar’dır. Bakkal dükkânı ve kahvehane işletirdi. Ayrıca çiftçilik yapardı.” Mine Hanım’ın ev hanımı olan annesi Zeynep Hanım’ın ailesi, Adana’nın Feke İlçesi’nden Mersin’e gelip yerleşmiştir. Zeynep Hanım, Farsak soyundan gelmektedir.

Beş kardeşi olan Mine Hanım’ın kardeşlerinin isimleri Zekeriya, Abdul Kerim, Ziya, Ali ve Münire’dir. Ağabeyleri serbest meslek sahibi, ablası Münire Hanım ise ev hanımıdır.

Bahçeci, 1969-1974 yılları arasında Tömük Yeşilyurt İlkokulu’nda, 1974-1977 yılları arasında Erdemli Ortaokulu’nda ve 1980-1981 döneminde de Erdemli Lisesi’nde okumuştur. Siyasi olaylar sebebiyle üniversiteye gidememiştir.

1984 yılında Nuri Bey’le evlenen Mine Hanım, 1987 yılında eşinden ayrılmıştır. Bahçeci’nin Yılmaz isminde bir oğlu vardır.

Bahçeci, yaptığı işler konusunda, “1990 yılında ağabeylerimin ticarethanesinde sekreter olarak çalıştım. Daha sonra Mersin İl Özel İdaresi’nde çalışmaya başladım. 2011 yılında emekli oldum.” bilgisini vermiştir.

Sanatı

Mine Bahçeci, “Şairliğe, yazarlığa nasıl başladınız?” sorusunu şöyle yanıtlamıştır:

Şairlik ya da yazarlık; öyle karar verilerek, planlı-programlı seçilmiyor. Aslında sanatın hiç bir dalı böyle seçilmiyor. Sizde var olan bu meziyet, bir gün yaşamınızın göbeğine düşüveriyor. Ne zaman, nasıl, nerde düşeceği belli olmadan! İsteseniz de kaçamıyorsunuz. Bir de bakmışsınız, o sizin, siz onun içinde büyüüp gelişmişsiniz. Burada sanatçıya düşen

görev, sanatını geliştirip, bilimselleştirmek, çağlar ötesine taşıyabilmek için çaba harcamaktır. Gerek ülkemizde, gerekse dünyada kadın edebiyatçı azınlıkta. Kadın olmanın verdiği toplumsal baskılar maalesef bu yönde de kendini apaçık gösteriyor. Elbette kadınlarımız yazıyor. Ancak gün ışığına çıkmak büyük bir cesaret işi! Kadın hep ortada gibi görünse de yıllarca hep perde gerisinde bırakılmıştır. Buna neden, toplumun kadına biçtiği bazı kavramların kısıtlanmışlığıdır. Cumhuriyet öncesi, yurdumuz kadın şairlerinin biyografilerinde mutlaka bir erkek yerini almıştır. Baba ya da koca! Hiç fark etmez. Cumhuriyet'le kadın da yavaş yavaş erkeğin gölgesinden arınıp, kendi güneşini açmıştır. Bu konuda yeni yeni gelişimler gözlenmektedir. Aşkı, doğayı, erkeği, kadını, bir de kadın duyusuyla dinlemenin farkını yabana atmamak gerekir. Tüm baskılar bu duyuların yaşamsal karşılığını zorlamıştır kadının dizelerinde. Çünkü erkek şairlerimizde olduğu kadar; onlar da yaşadıkları dönemin ötesinde bir bedene sahiptirler. Bunu çağa yansıtmak, çağ ötesine taşımak için de çoğalmaları gerekir. Kadını sevip, sahiplenenler, kadını şiire döküp, kadından şiiri koparma tarafındalar. Özellikle, konu aşk olunca kadın kısıtılmıştır. İster katılalım, ister karşı çıkalım, kadın edebiyatı, birkaç satır arasına sıkışıp kalmaktan kurtulacak; daha yerleşik ve kalıcı ürünlerle dolacaktır. Bu cesaret işidir. Anneliğin verdiği koruma duygusuyla cesareti bastırılan kadın, gereken hızı almıştır artık. Bir kadın olarak benim de birçok sıkıntım oldu elbette. Oluyor da. Önceleri kitap arasında sakladığım şiirlerimi, öykülerimi kitaplaştırmaya karar vermem uzun zaman aldı. Önce kişisel özgürlüğümü kazandım, sonra edebi özgürlüğümü. Ekonomik bakımdan bağımlı kadın ya da birey, her alanda bağımlı olmak zorunda ne yazık ki! İlk şiirimi ve öykümü babamın ölümünden sonra ona yazdım. Yani yazın yaşamı bende de birçok şairde/yazarda olduğu gibi acıyla başladı. Yetimliğin verdiği hüznün ve babadan andaç en küçük çocuk olmanın verdiği ilgi-sevgi akımı arasında gidip gelen, biraz hüzzam biraz rast, karma bir makamda büyüdüm. Bu bana da edebi yaşamıma da hem olumlu hem olumsuz etkiler yarattı. Biraz şımarık biraz olgun ama hâlâ çocuk biriyim. Mutluyum. Küçük sevinçlerden mutlu olacak kadar da büyüdüm aslında. Bir yanımda deli bir yanımda akıllı yaşayıp gidiyorum işte. Yol nerede biterse bitsin umurumda değil. Özgürlüğümün savaşçısı oldum. Kazandım. Alın terimin savaşçısı oldum, bana yetecek kadar kazandım çok şükür. Zaten büyük isteyecek kadar açgözlü olmadım hiçbir zaman. Ve her şeye karşı, düşlerimin peşinden koştum. Birçoğunu, amansız bir savaşla, yara bere içinde de olsa kazandım. Bitmedi bu kavga, son nefesi verene kadar da bitmeyecek. Yaşamak kadar güzel, özgürlük için, düşler için savaşmak da...

Örnek aldığı kişiler konusunda ise Bahçeci, şu açıklamaları yapmıştır:

Şiir, edebiyat bir gereksinimdir. Yaşamı kavramak ve onu bir düzene getirmek kesinliği ile örtüşür. Sanatın her dalı öyledir. İçinde yaşadığımız dünya ile kendimize ait yeni bir dünya, yaşama anlam ve güzellik verir. İnsan emeğinin ürünleri arasında, anlatılması zor olanlardan biri de şiirdir. Şiiri kurallara sınıksız bağlamaya çalışanlar, onun er geç kabını kırıp, taşıdığını görürler. Şiiri severiz ve karşılaştıkça da: "İşte şiir bu!" deriz. Mantiğimizde ölçüsü yoktur. O büyük bir nehirdir. Hangi kaynaktan çıktığı, hangi deltaya döküldüğü, ne yana aktığı, ne renk

olduğu nehir olmasını etkilemez. Kimin nasıl yazdığı da; şiirin şiir olup olmamasını etkilemez. Bir şairi reddetmek, şiiri reddetmektir. Hal böyle olunca da hangi usta ne kadar yoğunmuş bizleri, bilinmez. Hepsine saygı duyuyorum. Yeterli mi? Hiç bir şey yeterli değil. Yeterli olana bağlanıp kalmak aptallıktır. Bağlılık durağandır, öldürür güzel olan her şeyi! “En büyük insan öğrenen insandır, en küçük insan da öğrenecek bir şeyi kalmadığını düşünendir.” Bu söz yaşamımın mihenk taşı oldu. Sokrates'in dediği gibi “Tek bildiğim, hiç bir şey bilmediğimdir.” Oluşanlara değil, oluşacaklara açtım yelkenimi. Her yönden beslenmeyi ilke edindim. Bunu ne kadar yapabildim? Bırakalım da zaman gösterecek. O zaman gelince de eserlerim kalmışsa, tanıklık etsin. Olmadı, zaman; hakkımı avucuma koyup gönderir bir meçhule. Zamandır en büyük yargıç. Çünkü şiir de edebiyatın diğer kolları gibi kalıcı olandır, evrenseldir. Bu bağlamda geniş daltalardan beslenmek en güzeli. Arı ne kadar çok çiçekten bal alırsa o kadar rayıhalı oluyor balı. Yazar zaten kendi yolunu, dilini bulur bu alış verişte. Ancak söylemeden de geçemeyeceğim. Çocukken ağabeyimin eve getirip güzel yorumuyla ses olduğu bir şiir kitabı beni hayli etkilemişti. Okuma yazma bilmiyordum ama “Büyüyünce böyle bir şiir kitabım olmalı” demiştim kendi kendime. Ve ilk dört kitabımı şeklen aynı o kitap gibi yayımladım. Bu kitap, Gülgün Koçman'ın “Menekşelendi Sular” adlı şiir kitabıydı. Ağabeyim hevesi geçince bir kenara terk etmişti, belki unutmuştur bile. Hâlâ saklarım onu.

Mine Hanım üye olduğu dernekler konusunda şunları söylemiştir:

İLESAM, TÜRKSAV, MEŞYAD gibi derneklere üye oldum. Hatta Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği'nin 1995 altı aylık kuruluş yönetiminin ardından, ilk genel yönetimin seçiminden sonra hep yönetim kurulu üyeliği ve 2,5 dönem yani 5 yıl başkanlığını yaptım. Sonra hem başkanlıktan hem de dernek üyeliğinden aynı dilekçe ile istifa ettim. Birkaç yıl sivil toplum kuruluşlarından uzak durdum. Maalesef ki sivil toplum kuruluşları, masum hevesler, güzel beklentilerle kuruluyor, sonra birçoğu tabiri yerindeyse “arenaya” dönüşüyor. İnsanlar benlik duygularını yenemeyince, güzel olan ne varsa kül oluyor.

Bahçeci, şu an Mersin Yazarlar Derneği yönetim kurulu üyesi olduğunu da eklemiştir.

Mine Hanım, kitapları ve şiirleri konusunda ise şu bilgileri paylaşmıştır:

Yurt içi ve dışında, antolojilerde, dergi ve gazetelerde öykü, şiir, makale, söyleşi ve güncelerim yayımlandı. Yayımlanmaya da devam ediyor. İlk şiirim ve öyküm, İstanbul'da, merhum Tahir Kutsi Makal tarafından yayımlanan “Tarla” dergisinin 1995 yılı aralık sayısında ilk şiirim “Bin Yıl Yaşamak”, 1997 yılı mayıs sayısında ilk öyküm “Bir Koca Çınardı Aşk” ve aynı sayıda ilk denemem “Garson! Bir Double Sevinç Getir!” yayımlandı.

Nasıl bir duygu olduğunu sormayın, anlatamam! Anlatılası bir duygu değil o. Ancak yaşayanlar bilir. İlk aşk saflığıyla avuçlarınızın arasına düşmüş, yeni doğan bir bebek gibi. Şiirlerimi en çok aşk ve sevgi olmak üzere hemen her konuda yazıyorum. Bazı şeyler var ki seçilmez. Onlar, birileri tarafından seçilip size sunulur. Ya da içinizin bilinmedik bir kıyısından koşarak gelir, yaşamınızın göbeğine cuk diye oturur. Bendeki konu ve imge de öyle işte. Öyle sanıyorum ki bu soruya olgun bir yanıt alamadınız, bağışlayın. Ne var ki insan

şairse; hiç bir zaman duygu ve heyecanlarından sıyrılmaz. Eluard: “Şair, ilham alandan çok, ilham verendir.” demiş. Bu söz şairin dış dünyanın düzeninden çok, şiirin düzenine sadık kalması gerektiğini vurguluyor. Şiirin düzeni ise ince bir işçiliğe dayanıyor. Aragon: “Şiirin hikâyesi, işçiliğinin hikâyesidir. Buna şairin kendinden çok kim yardım edebilir?” demiş. Bunun doğruluğunu iyi bir okur, iyi bir eleştirmen ve iyi bir şairden daha iyi kimse bilemez. Önemli olan anlaşılacak da değildir. Çünkü her anlaşılan şey güzel değildir. Tamamıyla anlayamadığımız şey İşte şiir budur! Samimiyettir şiir! Bizi kendimizle ve yaşamın farklı sokaklarına yerleştirilmiş aynalarla karşı karşıya getirendir. Şiir, mademki bir söz güzelliği sanatıdır, o halde kıymetlidir. Bu kıymetin konusu, imgesi, şekli ne olursa olsun değişmez. Kısaca söylersek: Şiire özgü bir konu yoktur. Söz işçisidir şair; alır dağarcığındaki madeni, işler. Zekâsı kadardır ziyneti. Şiirin tadına; şairin bilgilerini karıştırmak, şiire karşı ihanettir. Bu sebepten de benim şiirim konusuna, imgesine, bunların seçki ve işlenişine okurum karar vermelidir. Öykülerime gelince hangi olay, hangi anı yoktur ki insanı etkilemesin. Bir de şairseniz, yazarsanız, etkilenmemek ne mümkün? Evet evet, hem duygu dolu bir insan olacaksınız hem de etkilenmeyeceksiniz, olası mı? Hem de değerlerimizin çelik bir çarkta öğütüldüğü böyle bir çağda! Daha doğduğumuz anda başlıyor üzerimize atılan taşlar. Hem ne zaman, ne yönden düşer başımıza bilinmez. Teker teker mi, üçer beşer mi? Anadan mı, kardeşten mi, yârdan mı, yarenden mi? Dosttan mı, düşmandan mı yoldan mı, yoldaştan mı? Hangimiz ne kadar dayanabiliriz açtığı yaralara? Hangimiz yenik düşer, galip hangimiz? Ve hangimiz yaşıyoruz, ölü hangimiz? Kim kârlı bu gidişten, yaşayan ölümler mi, ölse de yaşayanlar mı? Kim, nasıl, nerde, ne kadar, niye? Evet daha bir dolu yanıtsız soru! Hadi yaşayın yaşayabilerseniz, duymadan, görmeden, etkilenmeden. Anısız, ilhamsız yaşayın, yaşamaksa bu yolculuk! Bence etkilenmediklerimizi yazalım, daha kolay olur. Ya da unutalım bu soruyu, unutalım unutabilirsek. Örtelim işleyen yaramızı, üstü kaba bir kabuk, altı kan, katran, irin. Gelin, bir nefes de siz verin, sırtından vuruldu insanlık! Hadi, hep birlikte *bir karanfil koyalım vurulduğumuz yere!* dememek mümkün mü?

Eserleri, Islak Rıhtımlar (Şiir) 1994, Düşlerin Ayak Sesi (Şiir) 1995, Akşam Sefalarım (Şiir) 1996, Çek Şafağa Kürekleri (Şiir) 1997, Düşlem Elçisi (Şiir) 2000, Gel/Sana Doğur Beni (Şiir) 2002, Ballı Tarçın Kokusu (Öykü) 2003, Hayal Bilgisi (Öykü) 2006, Yırtmayın Gök Yüzümü (Öykü) 2006, Hayıt Çiçekleri (Öykü) 2006, Açık Yaralar (Şiir) 2006, Deliler Koğuşundan Mektup Var (Deneme) 2006, Düşersin Yalnızlığım Elimi Tut (Şiir) 2008, Bana Özlemini İmzalar Mısın (Öykü) 2009, Şehr-i Aşk (Şiir) 2011, Düşe Beş Kala (Şiir) 2016, Sesimde Ölüm Kokusu (Şiir) 2016 yıllarında yayımlanmıştır.

“Katıldığınız etkinlikler oldu mu? İmza günleri düzenlediniz mi?” sorularına ise Mine Hanım'dan şu cevaplar gelmiştir:

Kitaplarımın her biri için en az 5-6 yerde ve zamanda imza günleri oldu. Üstelik hiç birisinin tarihini not almadım. Öyle bir telaş içinde geçti ki yıllar. Bir çocuğa hem anne hem baba olmak, iki kişilik yaşam için tek başına çalışmak; evin işini yapmak, akraba eş dost ziyareti, genç yaşta dul kalan ve altı çocuğa bakan fedakâr bir annenin son çocuğu olarak onu da

ihmal etmemek, yine genç yaşta eşinden ayrılmış bir kadın olarak yaşam mücadelesi verebilmek, sanatsal faaliyetlere karışmak, üstelik sanatın para etmediği bir ülkede on yedi adet kitap yazıp yayımlamak ve halen basıma hazır üç kitap dosyası sahibi olmak, ayrıca on bir kitaba düzeltme ve yayıma hazırlama konusunda yardımcı olmak, beş yıl dernek adına başkan olarak Maki Dergisi'nin sorumluluğunu ve yıllarca yayım kurulu üyeliğini yapmak, 4 Mevsim Dergisi'nde de yayım kurulunda olmak, tüm bunlar olup biterken de ayakta ve başı dik kalabilmek! Çok zor. Etkinliğe ve konferansa katıldığım şehirlerin adlarını sayabilirim (1995-2017) Kıbrıs (2 kez), Amasya (3 kez), İstanbul (8 kez), Bolu, Eskişehir, İzmir, Dikili (3 kez), Antalya (Kemer ve Göynük 9 kez), Adana (25 kez) Hatay (4 kez), Aksaray (2 kez), Kırşehir, Manisa, Salihli (4 kez), Elazığ, Maraş Elbistan (2 kez), Maraş Afşin, Didim (2 kez), Kars/Sarıkamış (1 kez), Ankara (9 kez), Mersin (sayamayacağım kadar), Tarsus Karacaoğlan şelale şiir Akşamları (13 kez). Bolu'da T.C. Başbakanlık Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu tarafından düzenlenen "Kültür Hayatımızda Yerel Dergiler ve Yerel Dergi Yayımcılığı Bilgi şöleni"nde; "Ekonomik Güçlükler, Yayın İlkeleri, Basım, Dağıtım ve Ulaşım Teknolojisi" başlıklı bildirimi sundum. Tüm bildirilerle birlikte; T.C. Başbakanlık Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu tarafından kitap haline getirildi. Açık oturum ve konferanslara katıldım. Çeşitli radyoların ve televizyonların edebiyat programlarına katıldım. TRT Ankara, İzmir, Erzurum ve Çukurova radyolarında, yapımcılar ve sunucular tarafından şiirlerim ve denemelerim okundu. Ayrıca iki şiirim de güfte oldu.

Bahçeci, Tarsus'ta düzenlenen Mersin şiirleri Yarışması'nda "Gl/Gün" şiiriyle ikincilik dl, Kemer'de düzenlenen Kemer şiirleri Yarışması'nda "Gönüle Baldır Kemer" şiiriyle nclk dl kazanmıştır.

"Akşam Sefalarım" ve "ek şafağa Kürekleri" adlı kitaplarına M. Selim Akdoğan, Ahmet Ayberkin, Cüneyt Tezsezen, Sadık Yaşar ve Osman Yılmaz nsz yazmışlar; ayrıca Tahir Kutsi Makal (Ortadoğu Gazetesi, 18 şubat 1996), Hülya Karaaslan (Maki Dergisi, yıl:7, sayı:38), Ahmet Otman (Bizim Ece 2002 şairler Antolojisi), İsmail ifti, Hasan Ali Kasır(Günışığı Gazetesi, Elazığ, 19 Haziran 2000), Ahmet zdemir, Kerim şahin, Ahmet Yanar, Ahmet Kara, Sabahattin zkan, Emine akır vs. değerli isimler, Bahçeci'nin eserleri hakkında olumlu eleştirilerde bulunmuşlardır.

Bahçeci'nin şiir ve yazıları İçel şairler ve Yazarlar Antolojisi, Bizim Ece Antolojisi, Maki şiir şöleni 1 ve Maki şiir şöleni 2 Antolojileri, Mersin Gönül'e Düşen Cemre Kitabı, Seveda Kokusu Antolojisi, Kosova'da Bay Dergisi, Bay ocuk ve Bay Gençlik Dergileri, Tarla, Dikili Ekin, Bizim Ece, alı Kuşu, İremcik, Adana Sanat, Söylem, Maki, 4 Mevsim, ıtlık Dergileri, İçel Sanat Kulübü Bülteni ve edebiyat sitelerinde yayımlanmaktadır.

5.1.29. Murat Arıcı

Hayatı

Murat Arıcı, 4 Mart 1967 tarihinde Mersin'in Erdemli ilçesinde dünyaya gelmiştir. Şairin babasının adı Ali Çiftçi' dir. Ali Bey, arıcılıkla uğraşmıştır. Ali Bey'in dedeleri, Karamanoğlu Beyliği'nin, Fatih Sultan Mehmet'in sadrazamı Gedik Ahmet Paşa tarafından yıkılmasından sonra, 1468 yılında Erdemli İlçesi Dağlı Köyü'ne yerleşmiştir. Arıcı'nın annesi Sultan Hanım'ın ailesi de aynı gerekçelerle Karaman tarafından gelmiştir. Altı kardeşi olan Murat Bey'in kardeşlerinden Muzaffer Bey emekli işçi; Havana Hanım, Leyla Hanım ve Kibariye Hanım ev hanımı; Baki Bey çiftçi; Şenol Bey ise güvenlik görevlisi olarak hayatlarını sürdürmektedir.

Murat Bey, 1977'de Yeşildere İlkokulu'ndan, 1980'de Tömük Elvanlı Ortaokulu'ndan, 1983'te Erdemli Lisesi'nden, 1988'de Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun olarak eğitim hayatını tamamlamıştır.

Arıcı, askerlik görevini 1991 -1992 arasında İstanbul ve Muş illerinde levazım yedek subay olarak yapmıştır.

Murat Bey, 10 Şubat 1990 tarihinde öğretmen Ayşe Hanım ile evlenmiştir. Murat Bey'in iki evladı vardır. Oğlu Ali Alper öğretmen, kızı Mısra ise öğrencidir.

Murat Bey, 5 Ocak 1990 ve 23 Şubat 1993 arası Şanlıurfa İmam Hatip Lisesi'nde Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliği, 25 Şubat 1993 ve 20 Ekim 2003 arası Erdemli Çıraklık Eğitimi Merkezi'nde idarecilik yapmıştır. 20 Ekim 2003'ten beri Erdemli Akdeniz Anadolu Lisesi'nde Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Arıcı, şiir yazmaya üniversite yıllarında hocalarının özendirmesi ve arkadaşlarının cesaretlendirmesi ile başladığını aktarmıştır. Etkilendiği şairler konusunda ise "Yahya Kemal ve Faruk Nafiz üstadımdır. Yahya Kemal'in titizliği, Faruk Nafiz'in ise hece ölçüsündeki başarısı beni hep etkilemiştir." şeklinde açıklamada bulunmuştur.

Arıcı, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Arıcı'nın, 2011 yılında Ankara'da Berikan Yayınları tarafından yayımlanan "Yüz Görümlüğü" isimli bir şiir kitabı vardır. Şairin üniversiteden hocası Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun önsözünü yazdığı, 118 şiirden oluşan bu ilk kitabında aşk, ayrılık, ölüm ve toplumsal sorunlar işlenmiştir. Arıcı, ölçsüz ve kafiyesiz yazmayı uygun bulmadığından şiirlerinde ölçü, durak, kafiye ve söz sanatları yer almaktadır. Nazım birimi olarak dördlüğü tercih etmesine rağmen, beyitle yazılmış şiirleri de bulunmaktadır. Koşma nazım biçiminin yanı sıra rubai, mesnevi ve gazel tarzında da şiirler yazmaktadır.

İkinci kitap çalışmasının ise devam ettiğini belirten Arıcı, yazdığı şiirleri edebiyatdefteri.com adresinde, Mersin Yazarlar Derneği'nin çıkardığı "Dört Mevsim", Antakya'da çıkan "Sükut" dergisinde ve internet dergisi olan "Hece Taşları"nda yayımlamaktadır.

Murat Arıcı, katılmış olduğu etkinlikler konusunda "Tarsus'ta yapılan Karacaoğlan Şelale Şiir Akşamları'na beş yıldır katılmaktayım. Mersin Büyükşehir Belediyesi tarafından 13-15 Ekim 2016 tarihleri arasında düzenlenen Âşık Yenicali Sıdkı Baba ve Popülerlik erevesinde Kültür-Sanat Sempozyumu'nda konuşmacı olarak yer aldım." Açıklamasını yapmıştır.

Arıcı, 2010 yılında Mersin İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nce düzenlenen "İstiklal Marşı'na Nazire" yarışmasında nclk dl, 2013 yılında Mersin Büyük Şehir Belediyesi'nin Türkiye genelinde düzenlediği "Atatürk" konulu şiir yarışmasında mansiyon dl, 2015 yılında Toroslar Belediyesi'nin Türkiye genelinde düzenlediği "3 Ocak Mersin'in Kurtuluğu" konulu şiir yarışmasında ikincilik dl almıştır.

Erdemli ağrı gazetesi, Erdemli Hrses gazetesi ve Erdemli Yeni Ufuk gazetesi gibi yerel gazeteler, şairin kitabı hakkında haber niteliğinde yazılar yayımlamış; Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devlet Tiyatrosu Müdürü Hakan Yozcu, Kıbrıs Postası isimli gazetede bir inceleme yazısı yazmıştır.

5.1.30. Mustafa Gezmen

Hayatı

Mustafa Gezmen, 11 Temmuz 1971 tarihinde Mersin'de dünyaya gelmiştir. Şairin babasının adı Bülent Gezmen'dir. Bülent Bey, fabrikada usta olarak çalışmıştır. Bülent Beyin baba tarafı Selanik'ten Mersin'e göç etmişlerdir. Şairin annesi Müzeyyen Hanım ev hanımıdır ve aslen Mersin Glnarlıdır. Müzeyyen Hanım, Gülnar'da Yzbaşıoğullarındandır. Mustafa Bey'in iki kardeşi vardır. Cihat Bey Cumhuriyet savcısı, Melek Hanım ise müzik öğretmenidir.

Şair ilkokulu, 1978-1983 yılları arasında Mersin Gazipaşa İlkokulu'nda, ortaokulu Dumlupınar Lisesi'nin ortaokul bölümünde epilepsi hastası olduğu için iki kez okumuştur. Liseyi ise Açık Lise'nin Motor Bölümü'nde 2000 yılında tamamlamıştır.

Mustafa Bey askerlik görevini 1991 yılında Samsun Ereğli'de sıhhiye er olarak yapmıştır. Epilepsi hastası olduğu için çürük raporu aldığını belirtmiştir.

Mustafa Bey ilk zamanlar birçok işte çalıştığını söylemiştir. Ama hastalığından dolayı hiç birinden bir verim alamadığını aktarmıştır. Şu an sağlık personeli memur olarak çalışma hayatına devam etmektedir.

Sanatı

Okuma yazmayı beş yaşımda iken kendisine annesinin öğrettiğini söyleyen Mustafa Bey, o zamandan beri kitaplara âşık olduğunu, okumayı çok sevdiğini belirtmiştir. O yıllarda Opera Kitapevi diye bir yerin olduğunu ve oradan çok fazla kitap alıp okuduğunu belirten Mustafa Bey, özellikle de Atatürk ile ilgili şiir kitaplarının çok ilgisini çektiğini ve kendisini şiir yazmaya teşvik ettiğini aktarmıştır.

Şiirde anlam aradığını, kafiye aradığını özellikle belirten şair, Nazım Hikmet'i, Mehmet Akif'i, Köroğlu'nu çok sevdiğini ifade etmiştir.

Gezmen, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Şairin, "Kalemi Dertli Şairden Şiirler" adlı bir şiir kitabı vardır. 2016 yılında Herdem Yayınları tarafından çıkartılmış olan kitabındaki şiirlerin konusu genelde aşk ve dert üzerinedir. Şiirlerini serbest tarzda yazmaktadır ve eser toplamda 160 sayfadan oluşmaktadır.

Ayrıca yazıları ve şiirleri Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği'nin Maki dergisinde yayımlanmaktadır.

5.1.31. Nejmiye Duru

Hayatı

Nejmiye Duru, 12 Şubat 1961 tarihinde Mersin'in Anamur ilçesinde dünyaya gelmiştir. Nejmiye Hanım'ın babasının adı Ahmet Ün'dür. Ahmet Bey, Anamur'un ilk lokantacısıdır. Şairin annesi Münevver Hanım ev hanımıdır, fakat şiire ilgisi vardır. Münevver Hanım'ın kendi şiirleri de bulunmaktadır.

Nejmiye Hanım'ın ikisi kız üçü erkek olmak üzere beş kardeşi vardır. Nejla Hanım ev hanımıdır, Nurhayat Hanım ise noterde çalışmaktadır. Ayrıca Nurhayat Hanım'ın edebiyata karşı ilgisi vardır. Şu sıralar kaleme aldığı bir roman çalışması bulunmaktadır. Erkek kardeşlerinden Bülent Bey emeklidir. Cengiz Bey terzilik, Atilla Bey ise öğretmenlik yapmaktadır.

Şair, 1968-1973 yılları arasında Anamur Köprübaşı İlkokulu'nda, 1973-1976 yılları arasında Anamur Lisesi'nin ortaokul bölümünde, 1976-1979 yılları arasında Anamur Kız Meslek Lisesi Çocuk Gelişimi Bölümü'nde okumuştur.

Nejmiye Hanım, 1982 yılında Veli Bey ile evlenmiştir. Veli Bey, Ataş Rafinerisi'nden emeklidir.

Şairin iki kızı vardır. Olcay ev hanımıdır. Diğer kızı Oya ise Konya Halk Eğitim Merkezi'nde öğretmen olarak görev yapmaktadır.

Duru, 1981 yılında Mersin'de ana sınıfı öğretmeni olarak başladığı görevine 21 sene devam etmiş, 2003 yılında ise emekli olmuştur.

Sanatı

Nejmiye Duru, 2010 yılında şiir yazmaya başladığını belirtmiştir. “Şiire ilgim, aslında ilkokul dönemlerimde olmuştu. Kahramanlık ve Atatürk konulu şiirler beni çok etkilerdi. Annem de aynı zamanda Atatürkçü bir kadındı. Hem annemin şiir yazması, hem de benim ilgimin olması beni edebiyata ve şiir yazmaya yöneltmiştir.” şeklinde şiire nasıl başladığı konusunda açıklamada bulunmuştur.

Duru, Cahit Külebi, Cahit Sıtkı Tarancı, Ahmet Muhip Dıranas, Behçet Necatigil, Cemal Süreya, Attila İlhan gibi şairleri çok beğendiğini ve onların tarzlarını kendisine örnek aldığını belirtmiştir.

Şair, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Duru’nun, “İtiraf” adında yayımlanmış tek eseri vardır. 2015 yılında basılmış olan eserinde, doğa ve aşk konusunu işlemiştir. Nejmiye Hanım, şiirlerini serbest nazım türünde yazmaktadır. Ayrıca kitaplaştırılmak üzere bekleyen çocuk şiirleri ve çocuk tekerlemeleri de vardır.

Nejmiye Hanım, Japon Edebiyatı’na özgü “haiku”lar da yazmaktadır. Haiku, Japon Edebiyatı’na özgü bir şiir sanatıdır ve şiirler sadece üç dizeden oluşmaktadır. Üç dizeyle çok şey anlatıldığını söyleyen Nejmiye Hanım, haikularda geniş zamanın kullanıldığını belirtmiş, kitabının sonunda da yazdığı haikulardan örnekler vermiştir.

Şair, 28 Ocak 2017 tarihinde İçel Sanat Kulübü’nde şiir kitabı “İtiraf” için imza günü düzenlemiştir.

5.1.32. Nurhan Yıldız Bakaner

Hayatı

Nurhan Yıldız Bakaner, 8 Mayıs 1968 tarihinde Mersin’in Mut ilçesinde dünyaya gelmiştir. Nurhan Hanım’ın babasının adı Hasan Yıldız’dır. Hasan Bey, Nurhan Hanım on yaşındayken vefat etmiştir. Hayatta iken çiftçilikle uğraşan Hasan Bey “Yörükler” lakabıyla tanınmaktadır. Hasan Bey ve ailesi önce Antalya tarafından Silifke’ye, daha sonra da Mut’un Pamuklu Köyü’ne göç etmişlerdir. Yıldız’ın annesi Meryem Hanım ev hanımıdır. Pamuklu Köyü’ndenolan Meryem Hanım ve ailesi de Antalya taraflarından göç etmiştir.

Nurhan Hanım’ın ikisi kız üçü erkek olmak üzere beş kardeşi vardır. Ayten Hanım ev hanımı, Canan Hanım ise memurdur. Turan Bey çiftçilikle uğraşmakta, Orhan Bey ise özel bir şirkette çalışmaktadır. Aytekin Bey emekli öğretmendir.

Öğrenim hayatına Pamuklu Köyü İlkokulu’nda başlayan Yıldız, ortaokulu Mut Ortaokulu’nda, liseyi ise Mut Lisesi’nde 1986 yılında tamamlamıştır. Üniversiteyi de Açık Öğretim Fakültesi Sosyal Bilimler Bölümü’nde ön lisans olarak 2009 yılında bitirmiştir.

2002 yılında Nejat Bey ile evlenen yazar, eşini 2005 yılında lösemi hastalığından kaybetmiştir. Nurhan Hanım'ın çocuğu yoktur.

Liseyi 1986 yılında bitirdikten sonra bir yıl Karaman'da bisküvi fabrikasında çalışan Yıldız, 1989 yılında Mersin'e döndükten sonra sırasıyla sigortacılık, pazarlamacılık yapmış ve bir eczanede çalışmıştır. 24 yılı aşkın süredir Mersin'de Karayolları'nda işçi olarak çalışan Nurhan Hanım, 11 Ağustos 2017 tarihinde emekliye ayrılmıştır.

Sanatı

Nurhan Yıldız Bakaner, yazmaya nasıl başladığını şöyle anlatmıştır: “Kemal Karslı bana ithafen kendi kitabını çıkarınca çok mutlu oldum ve neden ben de yazmayayım, yazdıklarımı kitaplaştırmayayım diye düşündüm. Ben de aşkı, yaşamışlıklarımı yazmaya başladım ve kitabımı oluşturdum.”

Nurhan Hanım, kendisi için en önemli örneğin Kemal Karslı olduğunu belirtmiş, ondan etkilenerek yazmaya başladığını aktarmıştır.

Nurhan Yıldız Bakaner, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Yayımlanmış tek eseri olan yazarın kitabının adı “Mor Baharın Tomurcuğu”dur. Bu kitabı için, “Aşkima en güzel şekilde nasıl seslenebilirim düşüncesiyle yola çıktım.” diyen Nurhan Hanım, eserinde eşiyile olan anılarını ve bir epilepsi hastası olarak kendisinin verdiği mücadeleyi, hayata nasıl tutunduğunu anlattığını belirtmiştir. Kitabının isminin “Mor Baharın Tomurcuğu” olmasının nedenini ise “Mor, epilepsinin rengidir.” cümlesiyle açıklamıştır.

Yıldız, kitabı için 2017 yılının mayıs ayında, İstanbul Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde bir imza günü düzenlemiştir. Ayrıca 2017'nin mayıs ayında Mersin Mut'ta yapılan Kayısı Festivali'nde de yine bir imza günü düzenlediğini belirtmiştir.

Kazandığı herhangi bir derece veya ödül olmadığını söyleyen yazar, “Benim için en büyük ödül, kitabımın yeniden hayata tutunmamı sağlaması oldu.” demiştir.

5.1.33. Orhan Kır

Hayatı

Orhan Kır, 22 Mart 1948 tarihinde Tarsus'un Çavdarlı Köyü'nde dünyaya gelmiştir. Şiirlerinde “Tarsusî” mahlasını kullanmaktadır. Orhan Bey'in babasının adı Tefvik Kır'dır. Tarsus'un Çavdarlı Köyü'nden Tarsus merkeze yerleşmişlerdir. Ticaretle uğraşmış olan Tefvik Bey hayatta değildir. Orhan Bey'in annesinin adı Meziyet'tir. Ev hanımı olan Meziyet Hanım da hayatta değildir. Orhan Bey'in kardeşleri Sabahattin Bey, Kayhan Bey ve Turhan Bey serbest meslek sahibidir.

Kır, 1960 yılında ilkokuldan, 1967 yılında liseden ve 1974 yılında da Ege Üniversitesi Eczacılık Bölümü'nden mezun olmuştur.

Askerliğini, 1975-1976 yılları arasında Konya Askeri Hastanesi'nde eczacı asteğmen olarak yapmıştır.

Orhan Bey, 1970 yılında Gülseren Hanım'la evlenmiştir. Gülseren Hanım ev hanımıdır.

Orhan Bey'in üç kızı vardır. Seda, eczane teknikeridir ve kendi eczanesinde çalışmaktadır. Meziyet, emekli eczane teknikeridir. Duygu, program yapımcılığı okumuş ve bir süre mesleğini Bursa'da yapmıştır. Daha sonra şehir değiştirerek Tarsus'a gelmiştir.

Orhan Bey, eczacıdır ve halen mesleğine devam etmektedir. Bunun yanında gazetecilik, şairlik, yazarlık yapmakta ve tiyatroyla hobi olarak ilgilenmektedir. Orhan Kır, bu hususlarla ilgili şu bilgileri paylaşmıştır:

Geçmiş yıllarda Tarsus'ta bulunan Güney TV'de 9 yıl, bazı özel radyolarda da yıllarca program yaptım. Bu arada TRT Çukurova Radyosu'nda 17 yıl kadar konuk konuşmacı olarak katıldım. "Gül Yarası" romanımla birlikte bugüne kadar yazdığım 16 kitabım ve 7 tiyatro oyunum bulunmaktadır. Tiyatro oyunlarının yazarlığını yaptım. Ayrıca oyunlarda da görev aldım. Kitaplarımın 4'ü şiir 2'si romandır. Araştırma ve öykülerden oluşan "Tarsusî" serisinde de 4 eserim vardır.

Gazeteciliğe ise 1970'li yıllarda başladım. Köşe yazılarım Tarsus gazetelerinin birçoğunda yayımlandı. Tarsus Vilayet gazetesi, Turunc adını verdiğim kültür ve edebiyat dergisi ve Mersin Haber gazetesinde yazılarıma devam etmekteyim.

Sanatı

Orhan Kır, yazmaya karşı çocukluğundan beri merakının olduğunu ve bu şekilde yazmaya başladığını, bunun özel bir nedenin olmadığını aktarmıştır.

Kır, örnek aldığı kişiler konusunda şunları söylemiştir:

Orhan Seyfi Orhon'u örnek alırdım. Tüm hece şairleri gibi temiz, duru bir Türkçe ile şiirler yazardı. Kişisel duygularını lirik ve incelikli dizelerle okurlarına ulaştırırdı. Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatının yeni alfabeye uyarlanması ve dilin sadeleştirilmesi çabasıyla modern kültürün yazınsal bir karaktere bürünerek halka yansıtılmasında büyük rol oynamış olan üstat, hiciv tarzını hece vezniyle mısralara dökerek, kendisiyle aynı yolu izleyen şair arkadaşlarıyla "Beş Hececiler" olarak anılmıştır. Bu da bende çocukluğumdan beri şiirlerini takip etme isteğini uyandırdı.

Kır, Tarsus Şair ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Orhan Kır'ın yayımlanmış eserleri ise şunlardır: "Filler ve Ziller" (Gazete Makaleleri), "Adımı Can Koydum" (Roman), "Pardon" (Nükteler), "Kat Eksi Bir" (Günce), "Turuncumile" (Roman), "İki Kola Bir Pide" (Şiir), "Gönlüme Cemre Düştü" (Şiir), "O" (Şiir), "Şaka-Tarsusi"

(Öykü-Araştırma), “Göde Şaka-i Tarsusi” (Öykü-Araştırma), “Şahmeranın Çocukları” (Öykü-Araştırma), “Gül Yarası” (Uzun Hikâye).

Kır, imza günü veya konferans düzenlemediğini, genellikle işi icabı iş yerine gelen eş dost ve akrabalarına kitaplarının tanıtımını yaptığını, onların fikirlerini aldığını söylemiştir. Şehir dışından adını duyan, kitaplarını talep edenlere kitaplarını göndermektedir. Ayrıca Mersin’de düzenlenen şiir akşamlarında bulunarak şiirlerini halkla paylaşmakta ve diğer şiir etkinlikleri olduğunda da katılım sağlamaktadır.

5.1.34. Ömer Aybat

Hayatı

Ömer Aybat, 2 Eylül 1955’te Mersin’de dünyaya gelmiştir. Şiirlerinde “Ömer” mahlasını kullanmaktadır. Şairin babasının adı Duran Aybat’tır. Duran Bey, sebze meyve sevkiyatı yaparak geçimini sağlamıştır. Duran Bey ve ailesi, 1940’lı yıllarda Malatya’dan Mersin’e göç etmişlerdir. Ömer Bey’in annesi Ayşe Fatma Hanım ev hanımıdır ve onun ailesi de eşi Duran Beyler gibi 1940’lı yıllarda Malatya taraflarından Mersin’e göç etmişlerdir.

Toplamda 8 kardeş olan Ömer Beyin, 5 kız 2 erkek kardeşi vardır. Kardeşleri ev hanımı, serbest meslek sahibi, mühendis ve muhasebeci olarak hayatlarını devam ettirmektedir.

Aybat, 1962-1967 arasında Mersin Cumhuriyet İlkokulu’nda, 1967-1970 arasında Mersin İmam Hatip Lisesi’nin ortaokul kısmında, 1970-1974 arasında Mersin İmam Hatip Lisesi’nde okumuştur. 1977-1979 yılları arasında Tarsus Yabancı Diller Yüksekokulu’nda öğrenim görerek eğitim hayatını tamamlamıştır.

Ömer Bey askerliğini, 1982 yılında kısa dönem er olarak Isparta’da yapmıştır ve bekârdır.

1977’de muhasebecilik yapmaya başlayan Ömer Bey, 1999 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Ömer Aybat yazmaya nasıl başladığı konusunda şu bilgileri aktarmıştır: “Ben önce lise yıllarımda bir şeyler karaladım. Hatta o zamanlar yazdıklarımı gazetelere dahi vermiştim. Ama sonradan onlar kayboldu tabii. Ama asıl yazma sürecim 1990’lı yıllarda başladı. Ondan sonra da aktif olarak yazmaya devam ettim zaten.”

Şair, belli bir kimseyi örnek almadığını, ama Karacaoğlan’ı, Pir Sultan Abdal’ı, Dadaloğlu’nu severek okuduğunu belirtmiştir.

Şairin ilk kitabı “Bir Avuç Gökyüzü” 2000 yılında basılmış bir şiir kitabıdır. Bu kitabında her konudan şiirin olduğunu söyleyen Aybat, hem hece ölçüsüyle hem de serbest vezinle yazdığı şiirlerine yer vermiştir.

Aybat'ın ikinci kitabı "Kuran Ayetleri-1" ise 2001 yılında çıkmıştır. Şair, bu kitabında 20-25 tane sureyi, Türkçeye çevirip şiirsel bir şekilde düzenleyerek yazdığını belirtmiştir. Kitabın devamının da olacağını düşünerek eserine "1" rakamını vermiştir ancak henüz bu eserin devamını yazmamıştır.

Şairin üçüncü kitabı 2002 yılında yayımlanan "Ömerce" isimli şiir kitabıdır. Bu kitabında ağırlıklı olarak doğa ve insan duyguları üzerine şiirler yazdığını aktaran Aybat, burada daha çok hece ölçüsünde şiirlerinin olduğunu söylemiştir.

5.1.35. Ömer Karayılan

Hayatı

Ömer Karayılan, 23 Mart 1967 tarihinde Mersin'de dünyaya gelmiştir. Şairin babasının adı Yusuf Karayılan'dır. Yusuf Bey Mersin Belediyesi'nde işçi olarak çalışmıştır. Gaziantep'ten göç etmişlerdir. Ömer Bey'in annesi Emine Hanım ev hanımıdır ve kendisinin tahsil hayatı olmamıştır.

Toplamda beş kardeş olan Ömer Beyin kardeşlerinin isimleri Nilüfer, Mehmet, Fatma, Nilgün ve Hakan'dır.

Karayılan, öğrenim hayatı konusunda şu bilgileri vermiştir:

İlkokulu 1974-1977 arasında Mersin Abdülkadir Perşembe İlkokulu'nda okudum. Okuma yazmayı okula gitmeden öğrenmiştim, bu yüzden birinci sınıfı okumadan ikinci sınıftan başladım ve ilkokulu dört yılda bitirdim. 1978-1980 arasında ortaokulu, Atatürk Ortaokulu'nda okudum. 1981-1984 arasında Atatürk Lisesi'ne devam ettim. Lise yıllarımda Orhan Veli ve Ömer Hayyam ayarttı beni, serseriliğe, bohemiğe heves ettim, okulu terk ettim. Zaten çevremde lise bitirmiş hiçbir örnek kimse yoktu. Balık tuttum, kitaplar okudum, kız peşinde gezdim ve bundan hiçbir kızın haberi olmadı. İnşaatlarda çalıştım, su tesisatçılığı yaptım, dövüş sporlarıyla ilgilendim, kum torbaları dövdüm, karada koştum, denizde yüzdüm, bütün bunlardan sıkıldım, okulumu özlemiştim. Bir sürü zayıf dersi tek seferde, bütünlemelerde vererek liseye geri döndüm. İlkokulda kazandığım bir seneyi burada kaybederek skoru eşitledim. Okuldan kaçtığım zamanlarda, arkadaşlarımla kahvehaneye gitmek yerine kütüphanelere gidip şiir okuyordum. Bir ara Mersin Kütüphanesi'nde okuyacağım kitap kalmamıştı, komşu il Adana'nın kütüphanesine dadanmıştım. Sonrasında bir kez girdiğim üniversite sınavında epey yüksek bir puanla Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi bölümünü kazandım. Üniversitede sene kaybetmedim, dört yılda, 1989 yılında mezun oldum. Hayata yetişmem gerekiyordu. Çünkü üniversite yıllarımda bir yandan ulusal bir gazetede ansiklopedi tashihi (redaktörlük) yaparak ailemden destek almadan okumaktaydım.

Ömer Bey, askerlik görevini Ankara Polatlı'da 217. dönem topçu asteğmen (yedek subay) olarak yapmıştır. 1990 yılının aralık ayında başlayan askerliği 16 ay sürmüş, 1992 yılının mart ayında terhis edilmiştir.

Ömer Bey, Nurgül Hanım ile 1992 yılında evlenmiştir. Nurgül Hanım ev hanımıdır.

Üç çocuğu olan Ömer Bey'in çocukları Fatih Can İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde, Alper Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü'nde, Nisa ise Mersin Fatma Aliye Lisesi'nde öğrencidir.

Karayılan bu zamana kadar çalıştığı işleri şu şekilde sıralamıştır:

1993 yılında Türkiye gazetesi ve TGRT medyasında reklam danışmanlığı yaptım. 1997 yılında Mersin'de İhlas Medya reklam müdürü iken istifa ederek Millî Eğitim'de öğretmenliğe başladım. Bir süre Kahramanmaraş'ta ilkokul öğretmenliği yaptıktan sonra, alan değişikliği yaparak yine aynı ilde adalet öğretmenliğine başladım. 2015 yılından bu yana Mersin Zeytinlibahçe Meslekî ve Teknik Anadolu Lisesi'nde alan şefi olarak görev yapıyorum.

Sanatı

Ömer Karayılan, şairliğe başlamasını, okuma sevgisinin devamı olarak yazma arzusunun kendiliğinden geliştiği şeklinde ifade etmiştir. Lise yıllarında şiire başladığını ve yazmaya devam ettiğini belirtmiştir.

Şair, örnek aldığı kişiler konusunda ise şunları söylemiştir:

Lisede edebiyat öğretmenim Nurettin Kaya, karakter itibarıyla beni çok etkilemişti. Öğretmeni sevmek, dersi de sevmeyi beraberinde getiriyor. Okuduğum herkesten etkilendim, beni etkilemeyen şeyi okumam zaten. Şiire başladığım yıllarda en çok etkilendiğim yazar ve şairler Necip Fazıl Kısakürek, Attila İlhan, Abdurrahim ve Bahaettin Karakoç kardeşler, Ahmed Arif, Cemal Süreya, Shakespeare, Yavuz Bülent Bakiler, Konstantin Simonov gibi isimler oldu.

Ömer Bey, Kahramanmaraş'ta yakın dostlarının kurmuş olduğu Fikir Teknesi Derneği'nin üyesidir.

Karayılan'ın kitapları konusunda verdiği bilgiler ise şöyledir:

İki tane şiir kitabım var. İlki "Pazartesi Yalnızları" , 1999 yılında Millî Eğitim Bakanlığı tarafından yayımlandı. Toplamda 53 şiir bulunan kitap, 108 sayfadan oluşmaktadır. İkincisi ise "Hüznün Hazinendir" isimli şiir kitabıdır. 2014 yılında Fikir Teknesi Yayınevi tarafından yayımlandı. İçinde 38 şiir bulunan kitap, 82 sayfadan oluşmaktadır. Serbest tarzda da şiirlerim var ama ağırlıklı hece tarzındadır. Konu olarak da; aşk, ayrılık, ölüm ve hüznün konuları işlenmiştir. Şiir haricinde Millî Eğitim Bakanlığı'nın yayın organı olan "Bilim Ve Aklın Aydınlığında Eğitim" adlı dergide bir süre "Kaptanın Seyir Defterinden" başlığı altında denemeler yazdım. Birçok dergide şiir ve deneme yazılarım yayımlandı.

1990 yılında bir şiirim benim haberim ve iznim olmadan Orhan Akdeniz tarafından bestelendi. Gülseven tarafından "Yastayım Anne" adıyla kasete okundu. 1993 yılında bir

şiiirim Osman İşmen tarafından bestelendi. Fatih Kısaparmak tarafından “Çaresiz İstanbul” adıyla “Portakal Çiçeğim” adlı albümde yer aldı. 2015 yılında bir şiiirim Hüsnü Arkan tarafından bestelendi. “Kırık Hava” adlı albümde Hüsnü Arkan tarafından “Makes Hanım” adıyla yorumlandı. Ayrıca şiiirlerim sık sık Bedirhan Gökçe tarafından çeşitli radyo programlarında ve internette şiiir kliplerinde seslendiriliyor.

Karayılan, Kahramanmaraş ve Malatya kitap fuarlarında kitaplarını imzalamıştır.

5.1.36. Özdemir İnce

Hayatı

Özdemir İnce, 1 Eylül 1936 tarihinde Mersin’in Fındıkpınarı yaylasında dünyaya gelmiştir. İnce’nin babasının adı Ahmet İnce’dir. Ahmet Bey, Mersin’in Çavuşlu köyündendir. Ahmet Bey’in ailesi Mersin’e 1850’lerden sonra yerleşmiş ve bu kentin kuruluşuna katkı sağlamıştır. Özdemir Bey’in annesinin adı ise Nasibe’dir. Nasibe Hanım Demirişik köyündendir. İnce, üç kız iki erkek olmak üzere toplamda beş kardeşidir.

İnce, 1943-1948 yılları arasında Kayatepe İlkokulu’nda, 1948-1951 yılları arasında Mersin Lisesi’nin orta kısmında okumuştur. Liseyi Mersin Lisesi’nde tamamlamış ve 1956 yılında buradan mezun olmuştur. 1960 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü Fransızca Bölümü’nü bitirmiştir.

Askerliğini, 1962-1963 yılları arasında İzmir Bornova 57. Er Eğitim Tugayı’nda yedek subay olarak yapmıştır.

İnce, öğretmen olan eşi Ülker Hanım ile 1962 yılında evlenmiştir.

İnce, Fransızca öğretmeni olarak başladığı iş hayatına 1969 yılından sonra TRT’de devam etmiştir. 1982 yılında emekli oluncaya kadar bu kurumda metin yazarı, dış haberler müdürlüğünde çevirmen, ön denetim ve redaksiyon müdürü, genel müdürlük müşaviri, program ve yayın planlama müdürü ve uzman olarak çalışmıştır. 1982-1989 yılları arasında, çeviriler yaparak hayatını kazanmıştır. 1989-2000 yılları arasında Can Yayınları’nda editör, Telos Yayınları’nda ise editör ve yayın yönetmeni olarak çalışmıştır.

Özdemir İnce’nin üye olduğu dernek ve kurullar ile buralardaki görevleri şunlardır: Mallarmé Akademisi (Paris, 1983), Uluslararası Şiiir Araştırma Merkezi(Brüksel,1987), Uluslararası Şiiir Büyük Ödülü Seçici Kurulu (Liège, 1983, 1992), Şiiir İçin Avrupa-Akdeniz Şiiir Ağı Kurucu Kurulu ve Yönetim Kurulu(Strasbourg, 1996), Fas Şiiir Evi Dostlar Kurulu (Kazablanka, 1998), Uluslararası Şiiir Evi Genel Kurulu (Brüksel, 2000), Avrupa Şiiir Akademisi (Luxembourg, 2002). İnce, ekim 2005 kararıyla Avrupa Şiiir Akademisi’nin sürekli üyeliğine seçilmiştir.

Sanatı

Özdemir İnce'nin ilk şiiri 1954'te Kaynak dergisinde yayımlanmıştır. Ayrıca Pazar Postası, Türk Dili, Değişim, Dost, Şiir Sanatı, Papirüs, Soyut, Türkiye Yazıları, Milliyet Sanat, Yusufçuk, Adam Sanat gibi dergilerde yayınlanan şiirleriyle tanınmıştır. İnce, şiir üzerine kuramsal yazılar ve değişik konularda denemeler, eleştirel denemeler yazmıştır. Şiirleri Fransa, Yunanistan, Bulgaristan ve Makedonya'da kitap olarak yayımlanmıştır. Şiir ve yazıları Almanca, Bulgarca, Çuvaşca, Fransızca, Hinduca, İbranice, İngilizce, İspanyolca, İtalyanca, Macarca, Makedonca, Portekizce, Romence, Rusca, Sırpça ve Yunancaya çevrilmiştir.

İnce'nin şiir kitapları "Kargı" (1963), "Tutanaklar" (1967), "Kiraz Zamanı" (1969), "Karşı Yazgı" (1974), "Rüzgâra Yazılıdır" (1979), "Elmanın Tarihi" (1981), "Kentler" (1981), "Yedi Deryalar Geçsen" (1983), "Siyasetname" (1984), "Eski Şiirler" (1985), "Hayatbilgisi" (1986), "Zorba ve Ozan" (1987), "Başak ile Terazi" (1989), "Burçlar Kuşağı" (1989), "Can Yelekleri Tavandadır" (1989), "Gürlevik" (1990), "Gündönümü" (1992), "Yazın Sesi" (1994), "Uykusuzluk" (1996), "Mani-Hayy" (1998), "Evren Ağacı" (2000), "Ot Hızı" (2002), "Keskindoreke Fındıfalava" (2006), "Magma ve Kör Saat" (2007), "Ağustos" (1936) ve "Annemin Karnında Son Bir Ay" (2008)'dir.

Özdemir İnce'nin seçme ve toplu şiirlerine yer verdiği kitapları ise şunlardır: "Güneş Saati" (1990), "Seçme Şiirler" (1998), "Tekvin" (1994), "Delta" (1994), "Tohum Ölürse" (1994), "Yağmur Taşı" (1995), "Bütün Şiirlerim 1" (2001), "Bütün Şiirlerim 2" (2002), "Bütün Şiirlerim 3" (2003).

İnce'nin "Yazmasam Olmazdı" (2004) ve "Mahşerin Üç Kitabı" (2005) adlı iki eleştiri kitabı vardır. Deneme kitapları ise "Şiir ve Gerçeklik" (1986), "Söz ve Yazı" (1991), "Tabula Rasa" (1992), "Yazınsal Söylem Üzerine" (1993), "Dinozorca" (1993), "Tarih Bağışlamaz" (1994), "Çile Törenleri" (1995), "Bu Ne Biçim Memleket" (1996), "Yaşasın Cumhuriyet" (1999), "Şiirde Devrim" (2000), "Mevsimsiz Yazılar" (2002), "Gördüğünü Kitaba Yaz" (2002), "Pazar Yazıları" (2002), "Tersi Yüzü" (2003), "Isırganın Faydaları" (2004), "Yedi Canlı Cumhuriyet" (2004), "100 Pazar Yazısı" (2004), "Denek Taşı" (2006) ve "Fesatlar Sarmalında Türkiye" (2007)'dir.

Özdemir İnce'nin ilk antoloji kitabı "Bulgar Şiiri Antolojisi" (1971)'dir. Ataol Behramoğlu ile birlikte "Çağdaş Bulgar Şiiri Antolojisi" (1983) ve "Dünya Şiiri Antolojisi" (1997)'ni kaleme almıştır. Ayrıca F. Erdinç ile birlikte yazdığı "Genç Bulgar Şiiri" (1984) adlı eser de bir antolojidir.

İnce'nin tek söyleşi kitabı "Ne Altın Ne Gümüş" (1997) adını taşımaktadır.

Özdemir İnce, çeviri alanında da pek çok esere imza atmıştır. "Maldorur'un Şarkılar"ı (Comte de Lautreamont), "Ben Bir Başkasıdır" (Arthur Rimbaud), "Gaspar de la Nuit" (Aloysius Bertrand), "Bütün Şiirleri" (Yorgo Seferis), "Bütün Şiirleri" (Konstantinos Kavafis), "Şiirler"

(Yannis Ritsos), "Erotika" (Yannis Ritsos), "Graganda" (Yannis Ritsos), "Rumluk & Yaşlı Kadınlar ve Deniz" (Yannis Ritsos), "Evren İçinde Evren" (Alain Bosquet), "Söyle Alain" (Alain Bosquet), "Sessiz Oyun" (Rene Char), "Newyork'a Mezar" (Adonis), "Acı ve Gülümseme" (Abdellatif Laabi), "Küba Şarkıları" (Nicolas Guillen) ve "Zima Kavşağı" (Yevgeni Yevtushenko) kitapları şiir çevirileridir.

İnce'nin Joaquin Murieta'nın "İhtişam ve Ölümü" (Pablo Neruda) ve "Mefisto" (Klaus Mann-Ariane Mnouchkine) adlı iki oyun çevirisi bulunmaktadır. Çeviri sanat kitapları ise "Sembolizm Sanat Ansiklopedisi" (Jean Cassou, 1987) ve "Romantizm Sanat Ansiklopedisi" (Francis Claudon, 1988) adını taşımaktadır.

Özdemir İnce, roman ve düzyazı çevirileri de yapmıştır. Bu çeviriler "Ölü Deniz" (Jorge Amado, 1983,1993), "Çocuk ve Irmak" (Henri Bosco,1981), "Bir Sürgün Ana" (Alain Bosquet,1982), "Moliere Efendi" (Bulgakov 1983, 1990), "Karar Gecesi" (Michel del Castillo,1984), "Simyacı" (Paulo Coelho,1996), "Dişi Domuz" (Marie Darieussecq,1996), "Zamane Delikanlısı" (Regis Debray,1970, 1990), "İlkçağ Tarihi" (V.Diakov-S.Kovelev,1987), "Sevgili" (Marguerite Duras,1985), "Ozan ve Gölgesi" (Paul Eluard,1984), "Adsız Ülke" (Alain Fournier,1981), "Yanık Sular" (Carlos Fuentes,1985, 1996), "Ufacıktım" (Dora Gabe,1981), "Baragan'ın Devedikenleri" (Panait Istrati,1981), "Saptırılmış Vasiyetler" (Milan Kundera,1993), "Yavaşlık" (Milan Kundera,1995), "Fransa'da Sınıf Mücadeleleri" (Karl Marx,1967), "Paris Söyleşileri" (Henry Miller,1991), "Fesat" (Paul Nizan,1975, 1996), "Bir Kişisel Sorun" (Kenzaburo Oe,1994), "Kasırğa Çocukları" (Ostrovski,1973), "Avcı Sıfır" (Pascale Rose,1997), "Göç Mevsimi" (Tayeb Salah,1982), "Krala Veda" (Pierre Schoendoerffer,1970, 1990), "Domingos'un Gerçek Hayatı" (Luandino Vieira,1976) ve "Yakın Çağlar Tarihi" (N.V.Yeliseva-A.Z.Manfred,1975) adını taşımaktadır.

Özdemir İnce'nin aldığı ödüller ise şu şekilde sıralanabilir: May Edebiyat Ödülü (1968), Türk Dil Kurumu Çeviri Ödülü (Yannis Ritsos, "Taşlar Yinelemeler Parmaklıklar",1978), Dünya Kitap Yılın Kitabı Ödülü (Uykusuzluk, 1996), Abdi İpekçi Dostluk Özel Ödülü (1999), Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Röportaj Başarı Ödülü (28 Ekim 2001'de Hürriyet'te yayımlanan "Mersin Mezarlığı'ndan Gelen Evrensel Mesaj" adlı yazısı ile), X. Truva Kültür-Sanat Ödülleri (2002) Mersin-Kızkalesi Rotary Kulübü "Meslek Hizmet Ödülü" (2002-2003), Bülent Dikmener Özel Jüri Ödülü (2004'te Hürriyet'te yayımlanan "Mini Etekli Kızı Diri Diri Yaktılar" başlıklı söyleşi dizisi için), Max Jacob Şiir Ödülü (Mani est Vivant- Mani Hayy!,2006), Başarılı Gazililer Ödülü (2006), Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü (2007).

5.1.37. Ramazan Sevgili

Hayatı

Ramazan Sevgili 15 Nisan 1961 tarihinde Mersin’de dünyaya gelmiştir. şairin babasının adı Numan Sevgili’dir. Numan Bey çiftçilikle uğraşmıştır. Manavgat bölgesinden Evcili Köyü’nün Sancar bölgesine göç etmiş bir aileye mensuptur. Ramazan Bey, kitabının isminin de buradan geldiğini belirtmiştir. şairin annesi Hasibe Hanım ev hanımıdır. Sevgili, soyadının “Habib”den geldiğini, sülalesinin de “Habibliler” olarak bilindiğini aktarmıştır.

Sevgili’nin ikisi kız dördü erkek olmak üzere altı kardeşi vardır. Kız kardeşlerinden Düriye Hanım hastane personeli, Dürdane Hanım ise ev hanımıdır. Erkek kardeşlerinden Nebi Bey arıcılıkla, , Gıyasettin Bey çiftçilikle uğraşmaktadır. şaban Bey esnafılık yapmakta, Abdullah Bey ise Millî Eğitim’de memur olarak çalışmaktadır.

Sevgili, 1975 yılında Evcili Köyü Kızılbay İlköğretim Okulu’nu bitirmiştir. Akabinde ortaokulu Hatay Reyhanlı Ortaokulu’nda tamamlamıştır. 1980 yılında Mersin Gazi Lisesi’nde öğrenimine başlayan şair,1981-1982 yılları arasında siyasi olaylardan dolayı orada barınamadıklarını ve Mersin Dumlupınar Lisesi’ne geçtiğini belirtmiştir. Buraya da aynı sebepten devam edemediğini ve okuldan uzaklaştırma kararı aldığını söyleyen şair, bunların üzerine lise öğrenimini ikinci sınıfta bırakmak zorunda kalmıştır.

Askerlik görevini 1982 yılında şanlıurfa’da piyade er olarak yapmıştır.

Ramazan Bey, 1986 yılında Halile Hanım ile evlenmiştir. Halile Hanım ev hanımıdır.

Ramazan Bey’in üç kızı vardır. Kızları Rukiye, Hasibe ve Meyrem Selen hanımlar ev hanımıdır.

İş hayatına 1984 yılında çiftçilikle başlayan Ramazan Bey, 2015 yılına kadar bu işle uğraşmıştır. şu an Mersin Büyükşehir Belediyesi’nde personel olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Ramazan Sevgili, şiir yazmaya nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır:

Ortaokul yıllarımda Maraşlı bir edebiyat ğretmenim vardı. Bizlere şiirler okurdu. Onun okuyuşu etkilerdi beni. şiiri, edebiyatı sevdirdi bana. Ondan sonra ben de yavaş yavaş yazmaya başladım, yazdıklarımı defterlerimde topladım. Ama yayımlamadım o zamanlar, yaymadım yani etrafa. Tabii şiir yazmalarım biraz seyrekleşmişti. Yıllar sonra MEYAD’a geldim, başkanımız Rüştü Aydın birkaç şiirimi gazetede yayımladı. Oradaki arkadaşları da görünce bana tekrar bir ilham geldi ve yazmayı hızlandırdım. Kendimi yeniden şiire verdim.

Sevgili, mit Yaşar Oğuzcan ve Peyami Safa’yı beğendiğini ve severek okuduğunu belirtmiştir.

şair, Mersin Yazarlar Derneği yesidir.

Yayımlanmış tek eseri olan “Sancar”da, çeşitli konularda şiirlerin bulunduğunu belirten şair, genelde serbest tarzda yazdığını aktarmıştır. Ayrıca Kardelen dergisinde ve 4 Mevsim dergisinde de şiirlerinin yayımlandığını belirtmiştir. Sevgili’nin basılmak üzere yayınevinde bekleyen bir de romanı vardır.

2016 yılının eylül ayında Mersin Büyükşehir Belediyesi’nin kongre merkezinde kitabı “Sancar” için imza günü düzenlemiştir.

5.1.38. Remziye Çelik

Hayatı

Remziye Çelik, 10 Mayıs 1971 tarihinde Mersin’de dünyaya gelmiştir. Şairin babasının adı Hasan Karadağ’dır. Hasan Bey, Remziye Hanım dört yaşında iken kanserden vefat etmiştir. Köken olarak Adıyamanlı olan Hasan Beyler, 1960’lı yıllarda önce Mersin’e göç etmişlerdir. Remziye Hanım’ın annesi Kudret Hanım ev hanımıdır. Çelik’in sosyal medyadaki lakabı “Dinamit”tir. Bu lakap, aslında şairin eşine aittir. Rahmetli eşinin kardeşleri ona “Dinamit” lakabını takmışlar. Remziye Hanım da eşini yaşatmak adına bu lakabı sosyal medya üzerinde kullanmaktadır.

Beş kardeşi olduğunu belirten Çelik, erkek kardeşlerinden Müslüm Bey’in kelle yapıp sattığını, Mehmet Bey’in kasap olduğunu ve Mustafa Bey’in da yıllarca yurtdışında gemilerde çalıştığını ve emekli olup Mersin’e döndüğünü belirtmiştir. Kız kardeşleri Perihan ve Yıldız hanımlar ise ev hanımıdır.

Çelik, Mersin Zeytinli Bahçe Sabiha Çiftçi İlkokulu’nda okumuştur ve 1982 yılında mezun olmuştur. Çelik, öğrenimine devam etmemiştir.

Şair, evliliğiyle ilgili şu bilgileri paylaşmıştır:

Ben 15 yaşında iken eşimi üç kez rüyamda gördüm. Kim olduğunu bilmiyorum tabii. Ama annemler onun ailesiyle görüşürdü. Bir sünnet düğününde ben eşimi gördüm ve içim bir garip oldu. Ama bunun adını koyamadım. Bu arada eşim de beni görmüş rüyasında ve bir falcıya gidip baktırmış. Falcı eşime rüyasında gördüğünün evleneceği kız olduğunu ve evinin yüz metre ilerisinde yaşadığını söylemiş. Bundan üç ay sonra da kayınvalidem gelip beni istemişti zaten.

Çelik, Ali Bey ile 1985 yılında evlenmiş ve 21 yıllık bir evlilikten sonra eşini 2006 yılında kaybetmiştir.

Çocuklarına hem annelik hem de babalık görevini üstlenen Remziye Hanım’ın üçü erkek biri kız olmak üzere dört evladı vardır. Oğullarından Doğan kamuda silahlı güvenlik, Şahin bir işletmede müdür, Hamza ise Hatay’da bir mağazada müdür olarak çalışmaktadır. Kızı Tülay ise Toros Üniversitesi Bilgisayar Bölümü’nden mezun olmuştur ancak henüz çalışmamaktadır.

Remziye Hanım, eşinin kendisini çalıştırmak istemediği için ev hanımı olduğunu ve şu anda ise eşinden kalan emekli maaşıyla ve çocuklarının desteğiyle geçimini sağladığını belirtmiştir.

Sanatı

Remziye Hanım şiir yazmaya nasıl başladığını şöyle anlatmıştır:

Eşimi kaybettiğimde oğlum Doğan asker, diğer çocuklarım ise öğrenciydi. O zamanlar evimize ilk kez bilgisayar girdi. Çocuklar bana “Sen çok sıkılıyorsun anne, bilgisayarda oyun oyna.” dediler. O zaman bir oyun sitesine “Dinamit” ismiyle kaydoldum. Herkes bir buçuk yıl kadar beni erkek bildi. Sonra İzmir’den bir arkadaşım “O kadar ağır sözlerin var ki, sen şair misin?” dedi, “Hayır.” dedim. Bu sözleri yazmamı söyledi ve benden iki dize istedi. Verdim, düzeltti ve bir radyo sitesine attı. Orada baktım okumaya başladılar. Bir süre sonra da eşimi rüyamda gördüm. Mezarı su doluydu ve bana “Ağlama, kalk ve şiir yaz.” diyordu. Ben de sabah kalktım ve kalemi kâğıdı elime alıp yazmaya başladım. 2010 yılından beri de şiir yazarım.

Çelik, “Örnek aldığınız kişiler var mı?” sorusuyla katıldığı her programda karşılaştığını ve örnek aldığı şeyin sadece eşinin sevgisi ve aşkı olduğunu söylemiştir.

Şair, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Remziye Hanım, üç kitap çıkaracak kadar şiiri olduğunu ama özellikle kitap çıkarmak istemediğini, daha çok şiirlerin ve imgelerin serpildiği bir roman yazmaya başladığını aktarmıştır. Romanını 2013 yılında yazmaya başladığını ve acele etmeden yavaş yavaş yazdığını aktarmıştır. Ayrıca hayalinin eşinden yadigâr kalan “Dinamit” lakabını yaşatmak olduğunu ve bunu da kitabının içinde geçirmek istediğini söylemiştir. Çelik, şiirlerinin 4 Mevsim dergisinde, Ortanca dergisinde, Şiir Zamanı internet sitesinde ve Edebiyat Defteri internet sitesinde yayımladığını aktarmıştır. Mersin’de yapılan etkinliklere elinden geldiğince kaçırmayıp gittiğini aktarmıştır.

5.1.39. Rüştü Aydın

Hayatı

Rüştü Aydın, 26 Şubat 1964’te Mersin’in Erdemli ilçesinde dünyaya gelmiştir. Rüştü Bey’in babasının adı Durmuş Ali Aydın’dır. Erdemli’nin Elvanlı yöresinin Çiftepinar Köyü’nden olan Durmuş Ali Bey, 1972 yılında vefat etmiştir. İnşaat ustalığı yapmıştır. Aydın taraflarından göç etmişlerdir. Aydın’ın annesi Eşe Hanım ev hanımıdır ve Silifke’nin Cambazlı Köyü’ndendir.

Rüştü Bey’in dördü üvey olmak üzere sekiz kardeşi vardır.

1972 yılında Mersin Kuvayı Milliye İlkokulu’na başlayan Rüştü Bey, ilkokulu Zübeyde Hanım İlkokulu’nda tamamlamıştır. Daha sonra Mersin Atatürk Ortaokulu ve Lisesi’ne devam

etmiştir. Üniversiteyi ise 1985 yılında Çukurova Üniversitesi Ceyhan Meslek Yüksekokulu'nda tamamlamış, buradan pazarlama teknikeri olarak mezun olmuştur.

Askerlik görevini kısa dönem olarak 1994 yılında Burdur'da yapmıştır.

Aydın, 1986 yılının aralık ayında evlenmiştir. Eşi Fatma Hanım İştikbal gazetesinde imtiyaz sahibidir.

Rüştü Bey'in tek çocuğu olan kızı Habibe, 1988 doğumludur ve İştikbal gazetesinin yazı işleri müdürüdür.

Rüştü Aydın, 1 Ekim 1985'te maliye memuru olmuş, 1994 yılında ise memurluğu yazmasına engel olduğu için bırakmıştır.1997'de İştikbal gazetesini kurmuştur. Ayrıcaİnciay adında bir yapım şirketi vardır.

Sanatı

İlkokul yıllarında gazete ve dergi alıp sürekli okuduğunu belirten Aydın, okumaya karşı bitmek bilmeyen bir sevgisinin olduğunu belirtmiştir.1980'li yıllarda el yazısıyla gazete yazmaya başlamış ve bunları fotokopiyle çoğaltarak ğrenci arkadaşlarına dağıtmıştır. Arkadaşlarından da almış olduğu olumlu yorumlarla daha çok heveslenmiş ve böylelikle yazmaya başlamıştır.

Aydın, Tarık Buğra, Ziya Gökalp, Mustafa Necati Sepetçioğlu gibi tarihî roman yazarlarından ve onların fikirlerinden çok etkilendiğini söylemiştir.

Aydın'ın Mersin Yazarlar Derneği, Gazeteciler Cemiyeti, Türkçeyi Geliştirme ve Yayma Derneği yelikleri vardır.

Aydın'ın senaryosunu kendisinin yazdığı beş sinema, iki kısa metrajlı filmi vardır. Rüştü Bey'in yayımlanmış iki romanı bulunmaktadır. Bunlardan ilki "Zor Sınav" isimli eseridir. Bu eserinde, okuma hevesi olan dört liseli gencin anarşi döneminde Mersin, Tarsus ve Elazığ'da liseyi bitirme serüvenlerini anlatmaktadır. İkinci romanı ise "Mersin'de Sancı" adını taşımaktadır. Bu eserinde de Kürt bir ailenin oğluyla Türk bir ailenin kızının evlilik sürecini işlemiştir. Roman, Mersin-Diyarbakır arasında geçmektedir. Sonrasında biri hikâye, biri şiir kitabı olmak üzere iki ayrı "Gzbebeğim" kitabı yayımlanmıştır. Ayrıca "AB'ye Girelim mi Girmeyelim mi?" ve "Büyük Ortadoğu Projesinin Perde Arkası" isimli iki araştırma kitabı ve "Vampir Mustafa" isminde 8-10 sayfalık mini bir hikâyesi de vardır.

Yazar, "Zor Sınav" isimli eserine 2004 yılında Mezitli Sanat Evi'nde, "Mersin'de Sancı" kitabına ise 2007 yılında İçel Sanat Kulübü'nde imza günü düzenlemiştir.

2016 yılında Mersin CNR Expo Kitap Fuarı'nda yirmi dakikalık, "Yaşamaksa" isminde bir kısa film gösterdiklerini belirten Aydın, filmin gösterildiği hafta başroldeki arkadaşın vefat ettiğini ve daha önceden fuara bildirdikleri için iptal edemediklerini söylemiş, bunun kendileri için çok acı bir tesadüf olduğunu belirtmiştir. "Yaşamaksa"nın konusunu şöyle anlatmıştır:

Bir aile yolda yürürken sokak mağandasının saldırısına uğruyor ve kadın ölüyor. Yazar olan adamın psikolojisi o günden sonra bozuluyor ama yazmayı bırakmıyor. Yazdıklarını bir gün toplayıp matbaa matbaa geziyor ama kimse kabul etmiyor. Daha sonra bir matbaanın önüne bırakıp oradan ayrılıyor. Günlerce sokaklarda kitapçı önlerinden geçerken kendi kitabını vitrinlerde hayal ediyor. Bir gün bir kitapçının vitrininde kendi kitabını görüyor ama kitapçı onu içeri almayı bırak, vitrinin önünden dahi kovuyor. Yazar o kitap benim diyemeden oradan ayrılıyor.

5.1.40. Sabahat Çelik

Hayatı

Sabahat Çelik, 11 Ağustos 1958 tarihinde Mersin’de dünyaya gelmiştir. Şairin babasının adı Ali Çelik’tir. Ali Bey hayvan besiciliği ve kasaplık yaparak geçimini sağlamıştır. Şairin annesi Zehra Hanım ev hanımıdır. Çelik’in mahlası “Hülya Çelik”tir.

Toplamda yedi kardeş olan şairin kardeşlerinin isimleri Nakiye, Perihan, İbrahim, Orhan, Turhan ve Serpil’dir. Kız kardeşleriev hanımıdır. Erkek kardeşlerinden biri memur, ikisi serbest meslek sahibidir.

Sabahat Hanım, 1965-1970 yılları arasında Karaduvar İlkokulu’nda, 1970-1973 yılları arasında Mersin Ortaokulu’nda okuyarak eğitim hayatını tamamlamıştır. Devamını ise kendisi şu cümlelerle aktarmıştır:

Eskiden kızları erken evlendirirlerdi. Ablalarım evlenince kardeşlerime bakmam için beni okuldan aldılar. Ben çok üzülmüştüm. Oysa hayalimde öğretmen olmak vardı ama olamadım. Ben de evlendirildim, bir küçük anne oldum ama yılmadım. Çok kitap okudum. Okuduğum kitaplar her türdendi, ne bulduysam hep okudum. Kendimi geliştirdim. Hikâye ve şiir yazmaya başladım. Sekiz adet öyküm var. Önümüzdeki yıl bir romanım basılacak. “Anne” şiirini evlendikten sonra yazdım. Bu şiiri yalnız kendim için değil, daha küçük ve çok ezilen küçük gelinler için yazdım, onlardan esinlendim. Perincek ise hayal ürünü bir çalışma tabii, binlerce Perincek var Türkiye’de.

Sabahat Hanım, 1972 yılında İlhan Bey ile evlenmiştir. İlhan Bey aynı zamanda Hülya Hanım’ın kuzenidir. İlhan Bey geçimini sebze komisyonculuğu yaparak sağlamıştır.

Üç çocuğu olan şair, kızı Binnur’u bir hastalıktan dolayı 25 yaşında kaybetmiştir. İki oğlundan biri halk eğitiminde neyzendir. Diğeri ise belediyede saha amirliği yapmaktadır.

Ev hanımıyken bayan tekstili üzerine çalışmaya başlayan Sabahat Hanım, zamanla kendi ürünlerini tasarlayıp dikmeye ve satmaya başlamıştır. Bugün de yine küçük çapta çalışıp ve geçimini sağlamaktadır.

Sanatı

Sabahat Hanım, şiir yazmaya başlamasıyla ilgili şu açıklamaları yapmıştır: “Bir gün evde iş yaparken bir şarkı söylüyordum. Birden dilime başka kelimeler, cümleler düşmeye başladı. Şaşırdım, kalem kâğıt aldım yanına, hem iş yapıyor, hem dilimden düşenleri yazıyordum ve böylece bir dolmuşta, bir piknikte veya evde ilham geldi mi yazmaya devam ettim.”

Çelik, Cahit Sıtkı Tarancı, Cemal Süreya, Nazım Hikmet gibi şairlerin bazı şiirlerinde kendini bulduğunu ve bu yüzden bu isimlerden etkilendiğini belirtmiştir.

Şair, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Hülya Hanım, eserleri konusunda şu bilgileri paylaşmıştır:

İlk kitabım “Aşk Tutulması”. Aynı adlı şiirim, antolojide günün şiiri seçildiği için bu adı uygun buldum. Sekiz yüzü aşkın şiirim var. Sekiz adet öykü ve romanım var. İlk şiir kitabım 15 Eylül 2017’de basıldı. İmkânsızlıklar olduğu için geç oldu diye düşünüyorum. Oysa yıllardır bir kitap çıkarmak için can atıyordum. Şiirlerimde her tür konu var: atan sevgisi, doğa sevgisi, aşk, nasihat, çocuk...

Öykülerimde okuyucuya doğru mesaj veren konular var. Bu öyküler, yaşam serüveninde iyiyi kötüyü, insanların amaçları uğruna nasıl değiştirebileceğini ve hatta gözlerini kırpmadan günahsız insanlara nasıl zarar verebileceğini gözler önüne seriyor. Biyografik bir öyküm var, henüz ortalarında. Kadına şiddet konusunu işliyorum ve korkunun kadına nasıl boyun eğdirdiğini yazıyorum.”

Sabahat Çelik, aralık 2017’de Mersin CNR Kitap Fuarı’nda kitabı için bir imza günü düzenlenmiştir. 9 Aralık 2017 tarihinde ise İçel Sanat Kulübü’nde ilk kitap tanıtımını yapmıştır.

5.1.41. Sadık Yaşar

Hayatı

Sadık Yaşar, 29 Ekim 1959 tarihinde Silifke’de dünyaya gelmiştir. Şairin babasının adı Ahmet Tayyar Yaşar’dır. Ahmet Tayyar Bey, kunduracılıkla uğraşmıştır ve Yörük’tür. Şairin annesi Sevim Hanım ev hanımıdır ve Sevim Hanım’ın baba tarafı Giritlidir.

Sadık Bey’in ikisi kız biri erkek üç kardeşi vardır. Kız kardeşleri Sevil Hanım ve Seval Hanım ev hanımıdır. Erkek kardeşi Veysel Bey ise öğretmendir.

Sadık Yaşar, ilkokulu Cengiz Topel İlkokulu’nda 1970 yılında bitirmiştir. 1973’te Atatürk Ortaokulu’ndan, 1977’de Silifke Lisesi’nden mezun olmuştur. Mersin Eğitim Enstitüsü’nü ise 1979 yılında bitirmiştir.

Yaşar, askerlik görevini 1982 yılında, 3 ay 15 gün Burdur’da er olarak yapmıştır.

Sadık Bey, 1981’de Yeter Hanım ile evlenmiştir. Sınıf öğretmeni olan Yeter Hanım, Hatay Reyhanlılıdır.

Sadık Bey'in, Anlayış ve Yeşeren isminde iki kızı vardır. Anlayış Hanım, İngilizce öğretmeni; Yeşeren Hanım ise üniversite mezunu bir ev hanımıdır. Kızlarının ismini neden bu şekilde koyduğu sorulduğunda şu cevabı vermiştir: “Görev yaptığım yerlerde Ayşe derim, beş kişi çıkar, Mustafa derim, altı kişi çıkardı. Sinir olurdum. Ben de çocuklarımın ismini tek olsunlar diye, bu yüzden farklı koydum.”

Yaşar, Hatay, Konya, Nevşehir Adıyaman ve Mersin illerinde görev yapmıştır. En son 2005 yılında Mersin Namık Kemal İlköğretim Okulu'ndan emekli olmuştur. Fakat emekli olduktan sonra uzun bir süre daha çeşitli kurumlarda ücretli öğretmenlik yapmış, özel dersler vermiştir.

Sanatı

Yaşar, şiire başlamasını şu şekilde anlatmıştır:

Şiire başlamam, ilk görev yerim olan Nevşehir'in Gülşehir ilçesinin Gümüşyazı Köyü'nde olmuştur. Orada görev yaparken oturduğum ev mezarlığa yakın yerdeydi. Haftada bir dolmuş geçirdi o bölgeden. Çok sıkıntılar yaşadım orada. Yalnız kaldım, aç kaldım, soğuklarla mücadele ettim... Bu da beni yazmaya yöneltti.

O zamanlar yazdığım şiirlerimi bir defterde toplayıp, kapattım. Hiç bir yere göndermedim. 1995'te Mersin'e gelince burada şair arkadaşlarla tanıştım, etkinliklere gittim, dernekleri tanıdım. Ondan sonra da şiirlerimi yayımlamaya başladım. İlk şiirim, Ankara Damar Dergisi'nde çıkmıştır. Ondan sonra da çeşitli dergilerde yayımlamaya devam ettim. Yalnız ilk zamanlar yazdığım o şiirlerimi hala saklıyorum ve hiç bir yerde yayımlamadım.

Özellikle etkilendiği bir şairin olmadığını belirten Yaşar, bütün dünya şairlerini sevdiğini ve okuduğunu, belli bir kişiye bağlı kalmadığını ve kendini kaptırmadığını da özellikle belirtmiştir.

Şairin yayımlanmış yedi eseri vardır. İlk şiir kitabı olan “Güller Hattındayız”, 2000 yılında çıkmıştır. “Tarçın At” (2002), “Ceylan Girmez Sokağı” (2004), “Fotoğraf Arabası” (2010), “Boyalı Çalgı” (2013), “Aşk Her Şeyi Fetheder” (2015), “Yola Bakan Pencere” (2017) şairin diğer kitaplarıdır. Sadık Bey, şiirlerinde konu olarak ezilen, kaybolan insanlık ve kölelik konularını işlediğini aktarmıştır. Şiirleri, Varlık ve Hürriyet Gösteri Sanat dergisinde yayınlanmaktadır.

Yaşar, 2000 yılında İzmir'de “Arkadaş Zekai Özger” şiir ödülünü almıştır. Ayrıca Mersin, Adana ve İzmir'de imza günleri düzenlemiştir. En son 2010 yılında “Boyalı Çalgı” kitabı için Adana'da imza günü düzenlemiştir.

5.1.42. Şadan Köse

Hayatı

Şadan Köse, 15 Nisan 1954'te Mersin'in Mut ilçesinde dünyaya gelmiştir. Şadan Bey'in babasının adı Mehmet Köse'dir. Mehmet Bey, çiftçilik yaparak geçimini sağlamıştır. İlkokul mezunudur ve Yörük'tür. Şadan Bey'in annesi Fatma Hanım, ev hanımıdır ve 80'li yaşlarını geçmiş olup, Alaçam Köyü'nün en yaşlı üyesidir.

Şadan Köse'nin üçü erkek dördü kız olmak üzere yedi kardeşi vardır. Erkek kardeşlerinden ikisi şoför, biri asker emeklisidir. Şadan Bey'in kız kardeşleri ise ev hanımıdır.

Şadan Köse, 1961-1966 arasında Mut Alaçam İlkokulu'nda, 1966-1969 arasında Mut Ortaokulu'nda, 1969-1972 arasında ise Mut Lisesi'nde okumuştur. 1976-1978 yılları arasında GATA Sağlık Astsubay Okulu'nda öğrenim gören Köse, buradan mezun olduktan sonra iki yıl anestezi eğitimi almıştır.

Köse, öğrenimini askerî okulda gördüğü için 1976 yılından 1998 yılına kadar askerlik yaptığını belirtmiştir.

İki çocuğu olan Şadan Bey'in kızı kendisiyle beraber iletişim sektöründe, oğlu ise Ege Üniversitesi'nde çalışmaktadır.

1979 yılında asker olarak görevine başladığını belirten Şadan Bey, iki yıl doğuda görev yapmış, daha sonra tekrar GATA'ya gelip, iki yıl kadar anestezi eğitimi almıştır. Bundan sonra 21 yıl anestezi teknisyeni olarak çalışmıştır. Askeriyeden 1998 yılında emekli olmuştur. Emekliliğinden sonra dört yıl kadar siyasetle uğraşmıştır. Siyasetle ilişkisini kestikten sonra Türk Telekom bayılığı alarak iletişim sektöründe çalışmaya başlamıştır. Şuanda da bu işi yürütmekte ve emekli maaşıyla hayatına devam etmektedir.

Sanatı

Yazmaya şiirle başladığını söyleyen Şadan Bey, sözlerine şöyle devam etmiştir: "Şiir, bilirsiniz ki ilham gelmeden yazılmıyor. Benim de yazmaya karşı bir ilgim vardı, edebiyata karşı büyük bir ilgim vardı. Bu şekilde yazmaya başladım. Hatta askeriyede olduğum için, oralarda bu tarz şeylere izin vermezler bilirsiniz, mecburen yazar yazar kenarda biriktirirdim. Okul bittikten sonra yayımlamaya başladım şiirlerimi, yazılarımı ancak."

Köse, Nihal Atsız, A. Nihat Asya -özellikle "Bayrak şiiri"- ve Abdurrahim Karakoç'un hayatında önemli isimler olduğunu, onların şiirlerinin kendisine her zaman ilham verdiğini ifade etmiştir.

Köse, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Köse'nin yayımlanmış üç eseri vardır. Bunlardan ilkini askeriye döneminde, 1978 yılında yayımladığını belirten Köse, o zamanlar mecburen kitabında "Velihan Köseoğlu" ismini

kullanmıştır. Kitabının ismi “Yiğit”tir. Bu kitapta, hece ölçüsüyle ve serbest nazımla kaleme aldığı epik şiirleri bulunmaktadır. “Yiğit”i Konya Turan Matbaası’nda on bin adet bastırıldığını belirten Köse, beş bin adetini gençlik merkezine hediye etmiştir. Geriye kalan beş bin adeti almak için, o sıra görev yaptığı Van Erciş’ten Konya’ya geldiğinde, matbaanın bombalandığını ve kitaplarının da bu esnada yandığını öğrenmiştir. Köse’nin ikinci eseri 2004 yılında basılan “Hoşgörünün Adresi” adlı kitabıdır. Bu eserinde Türklüğe hizmet etmiş olan insanlardan, onların yapmış oldukları hizmetlerden bahsetmiştir. Üçüncü kitabı “Aşk Ona Uğramadı” adlı şiir kitabında ise ağırlıklı olarak aşk konusunu işlemiştir. Yine serbest nazım ve hece vezninde şiirleri vardır. Bu eseri de 2015 yılında yayın hayatına kazandırılmıştır. Şiirleri edebiyat sitelerinde ve Mersin Yazarlar Derneği’nin 4 Mevsim dergisinde yayımlanmaktadır.

Şadan Köse, 2015’te İstanbul TÜYAP ve Mersin CNR Kitap Fuarı’nda, 2016’da Adana ve Bursa Kitap Fuarı’nda, 2017’de Mersin CNR Kitap Fuarı’nda kitapları için imza günü düzenlenmiştir.

5.1.43. Turan Ali Çağlar

Hayatı

Turan Ali Çağlar, 14 Temmuz 1952’de Mersin’in Çağlarca Köyü’nde dünyaya gelmiştir. Yazarın babasının adı Hıdır Çağlar’dır. Keşli aşiretlerinden olan Hıdır Bey çiftçilikle uğraşmıştır ve Yörük’tür. Yazarın anne tarafı da Yörük’tür ve Kızılırmak dolaylarından Tarsus’a gelmişlerdir. Turan Ali Bey’in annesinin doğa âşığı bir insan olduğu ve gördüğü her güzelliğe doğaçlama bir dördlük yazdığı bilinmektedir. Yazar, annesiyle bir anısını şöyle anlatmıştır:

Bir gün anamla dağda ekin biçiyoruz. Annem bir türkü söylemeye başladı. Koroğlu türküsüyümüş bu: “ Tokat çarşısından alın bakırı / İncitmeyi fukarayı fakiri / Tuna seli gibi boz rakıyı içirin / Ben gelene kadar...” şeklinde devam etti. “Kimden duydun?” dedim, “Babam söylerdi.” dedi. Sonradan literatürü çok taradım, çok araştırdım, öyle bir türkü bulamadım Karacaoğlan’a ait.

Çağlar, son zamanlarda yazmış olduğu romanın kahramanı olan Zalalı’dan dolayı “Zalalı” lakabıyla da tanınmaktadır.

Turan Ali Bey’in üçü kız biri erkek dört kardeşi vardır. Kardeşlerinden Nazife Hanım, Cennet Hanım ve Hüseyin Bey vefat etmiştir. Taliha Hanım ise ev hanımı olarak hayatını devam ettirmektedir.

Çağlar, 1959-1964 yılları arasında Mersin Sunturas Köyü İlkokulu’nda, 1964-1967 yılları arasında Tevfik Sırrı Gür Ortaokulu’nda, 1967-1970 yılları arasında ise Mersin İlk Öğretmen Okulu’nda okumuştur.

Yazar, askerliğini Isparta’da bir köyde er öğretmen olarak 1971-1973 yılları arasında tamamlamıştır.

Evliliğini bir Yörük kızı olan öğretmen Elife Hanım ile 1971 yılında yapmış, ancak Elife Hanım’ı daha 26 yaşında iken kanserden kaybetmiştir. Sonrasında Aygün Hanım’la evlenmiştir.

Üç çocuğu olan Turan Ali Bey’in oğlu Ertuğrul diş hekimidir. Kızlarından Pınar Başkent Üniversitesi’nde kadın hastalıkları uzmanıdır. Pınar Hanım’ın bu mesleği seçmesinde annesi Elife Hanım’ı bu hastalıktan kaybetmesinin rolü büyüktür. Turan Ali Bey’in Aygün Hanım’dan olan kızı Deniz ise diş ticaretle uğraşmaktadır.

Turan Ali Çağlar’ın öğretmen olarak atandığı ilk yer Eğirdir Gölü civarında bir köy okuludur. 14 yıl ilkokul öğretmeni, 7 yıl müzik öğretmeni, sonrasında sosyal bilgiler öğretmeni olarak görev yapmıştır. 1994 yılında Yüzüncü Yıl İlköğretim Okulu’ndan emekli olmuştur.

Sanatı

Turan Ali Çağlar, yazmaya nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır:

Yörüklük geleneğine ait bilgim ve annemden öğrenmiş olduklarım beni yazmaya teşvik eden en büyük nedenlerdir. Çevremden de olumlu tepkiler alınca yazmaya devam ettim. İçel Sanat Kulübü’nden çok destek geldi. Hatta Fazıl Tütüner’in bana: “Biz kenti temsil ediyoruz, sen de Torosların temsilcisisin.” demesi, beni daha çok heveslendirdi ve daha dikkatli yazmaya özen gösterdim.

Yaşar Kemal ve Sait Faik Abasıyanık, Çağlar’ın severek okuduğu ve örnek aldığı yazarlar olmuştur.

Çağlar, İçel Sanat Kulübü ve Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Yazarın yayımlanmış dört eseri vardır. Bunlardan 2010 yılında basılmış olan “Zalalı” adlı romanında, bir eşkiyayı öldüren silah kaçakçısı Zalalı’yı anlatmıştır. 2012 yılında basılan “Yol Geçen Hanı” adlı öykü kitabında ise Osmani Mahallesi’nde geçen olaylar ve yapılan sohbetler öykü havasında işlenmiştir. Çağlar’ın halk kültürüyle ilgili yaptığı araştırmalarını topladığı “Mersin-Tarsus Halk Kültürü” adlı bir de araştırma kitabı vardır. Bu kitap 2016’da basılmıştır. Ayrıca Tarsus’un Mahrumî mahlaslı halk ozanı Necmettin Eser’in türkülerini derlediği “Tarsuslu Âşık Mahrumî” adlı bir kitabı bulunmaktadır.

Yazar, şu sıralar “Amazanga” adında, yazımına devam ettiği bir çalışmasının olduğunu da belirtmiş, romanının isminin Amazon kadınlarından geldiğini aktarmıştır. Bu romanın ilk 200 sayfasında Hitit kraliçesi Antaksu’nun, diğer 200 sayfasında Antaksu’yla aynı evde doğan Mahmure Hanım’ın ve son 100 sayfasında yine bu evde doğan çağdaş bir kadın olan Çiğdem Hanım’ın döneminde yaşananlar anlatılmaktadır. Yazar, bu romanı yazmak için öncesinde bir yıl kadar çok geniş çaplı bir araştırma yapmıştır.

Çağlar, “Tarsus-Mersin Halk Kültürü” ve “Tarsuslu Âşık Mahrumî” adlı kitapları için 2016 yılında İçel Sanat Kulübü’nde imza günü düzenlemiştir. Ayrıca yazarın “Kalenderis” adlı yarışmada “Sapan” adlı öyküsüyle kazandığı bir birinciliği vardır.

5.1.44. Üzeyir Güleç

Hayatı

ÜzeyirGüleç, 12 Mayıs 1950 tarihinde Mersin’in Erdemli ilçesinde dünyaya gelmiştir. Üzeyir Bey’in babasının adı Mustafa Güleç’tir. Mustafa Bey geçimini çiftçilik yaparak sağlamıştır. Aslı Yörük Türkmen aşiretinden olan Mustafa Bey’in baba tarafı Torosların Kırobası nahiyesindendir. Şairin annesi Durdu Hanım, ev hanımıdır ve aslen Erdemli’nin Uzuncaburç köyündendir.

Toplamda dokuz kardeş olan Üzeyir Bey’in beş erkek, üç kız kardeşi vardır. İki kardeşi vefat etmiştir.

Üzeyir Bey, 1956-1961 yılları arasında Erdemli İlkokulu’nda, 1961-1964 yılları arasında Erdemli Ortaokulu’nda, 1964-1967 yılları arasında ise Mersin Ticaret Lisesi’nde okumuştur. 1967-1969 arasında Ankara Gazi Üniversitesi Maliye Meslek Yüksek Okulu’nda öğrenim gören şair, 1969-1971 yılları arasında okuduğu Gazi Üniversitesi Meslek Yüksekokulu’nun 2 yıllık MaliyeBölümü’nü, Açık Öğretim İş İdaresi Bölümü’nde 4 yıllığa tamamlamıştır.

Üzeyir Bey askerliğini 1972 yılında Balıkesir’de er olarak yapmıştır.

Üzeyir Güleç, 1977 yılında, o dönem kendisi gibi bankacı olan Fatma Hanım ile evlenmiştir.

Üzeyir Bey’in, tek oğlu Serhat, Mersin’de bir bankada müdür yardımcısı olarak hayatını devam ettirmektedir.

Şairin iş hayatı 1974 yılında çiftçilikle başlamıştır. Ardından, 10 yıl Mersin’de Maliye’de görev yapmıştır. Sonrasında 20 yıl bankacılık yapmış ve 2003 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Üzeyir Güleç, şiir yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

17-18 yaşlarımdayken bir arkadaşımız rahmetli oldu. O zamanlar bizim oralarda acı yahut sevindirici bir olay olduğunda onun üzerine destan yazılırdı. Tabii ölen arkadaşımızın arkasından da bir destan yazıldı. O destan beni çok etkiledi. Ben de yavaş yavaş yazmaya başladım bunun üzerine. Yaklaşık binin üzerinde şiir yazdım. Genelde olan olaylardan etkilenerек yazdım şiirlerimi. Yıllarca da kimseye söylememiştim şiir yazdığımı.

Güleç, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Şairin yayımlanmış dört şiir kitabı vardır. Bunlar “Pembe Gül Gonca” (2015), “Pembe Gül Açtı” (2016), “Pembe Gül Diken Açıyor” (2016) ve “Pembe Gül Soluyor” (2017) adlarını taşımaktadır. Ayrıca hâlihazırda yayımlanmayı bekleyen üç şiir kitabı daha olan şairin bu kitaplarının adı “Pembe Gül Ölüyor”, “Pembe Gül Toprak” ve “Pembe Gül Filiz Verecek mi Vermeyecek mi Bilmiyorum” şeklindedir.

Güleç, şiir kitaplarına neden “Pembe Gül” ismini verdiğini ise şu cümlelerle açıklamıştır: “Gençken, güzel bir kadın bana pembe bir gül vermişti. Ben de o zaman gençlik aklıyla kadından hoşlanmıştım. O verdiği gülü hiç unutamam. O yüzden de kitaplarımın adı hep pembe gül oldu ve böyle de devam edecek.”

Şair, şiirlerini hem serbest nazım tarzında hem de hece ölçüsüyle yazmaktadır. Şiirleri çoğunlukla hasret, aşk, ayrılık ve sevgi üzerine olmaktadır. Güleç’in şiirleri, 4 Mevsim ve Maki dergilerinde, ayrıca İstikbal gazetesinde yayımlanmaktadır.

Kitapları için 2015 yılında Mersin Yazarlar Derneği’nde, 2017 yılında da hem Türk Sanat Müziği Nağmeler Derneği’nde ve CNR Kitap Fuarı’nda imza günü düzenlemiştir.

5.1.45. Ümran Yıldırım

Hayatı

Ümran Yıldırım, 2 Eylül 1979’da Tarsus’ta dünyaya gelmiştir. Serbest meslek erbabı olan şairin babası Necmettin Atıcı, aslen Tarsusludur. Ümran Hanım’ın annesi Şerife Hanım da aslen Tarsusludur ve SSK’da çalışmaktadır. Ümran Yıldırım’ın mahlası “Güneyli”dir.

Ümran Hanım’ın ikisi kız ikisi erkek olmak üzere dört kardeşi vardır. Kız kardeşlerinden Gözde Hanım edebiyat öğretmeni, Duygu Hanım ise THY’de hostestir. Evren Bey Antalya’da çalışmakta, Burak Bey ise mali müşavirlik yapmaktadır.

Şair, 1986-1991 yılları arasında Tarsus Cumhuriyet İlkokulu’nda, 1991-1994 yılları arasında Kasım Ekenler Ortaokulu’nda, 1994-1997 yılları arasında da Tarsus Lisesi’nde okumuştur.

1996 yılında Tuncay Bey ile evlenen Ümran Hanım’ın eşi, et ve tavuk üzerine bir market işletmektedir.

İki çocuğu olan Ümran Hanım’ın oğlu Tunç, Çukurova Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü’nde okumakta, kızı Yağmur ise üniversiteye hazırlanmaktadır.

Sanatı

Ümran Yıldırım, yazmaya nasıl başladığını, “Okul yıllarımda edebiyatı çok severdim ve şiirleri de güzel okuduğum için her etkinlikte, her programda öğretmenlerim beni

grevlendirirdi bu konuda. Bende de bu sayede Ŗiire ve yazmaya karŖı bir eğilim oldu.” diyerek anlatmıŖtır.

Belli bir Ŗairi rnek almadığını, hepsini severek okuduğunu ifade eden Ŗair, “Her zaman kendim olmaya alıŖtım, kimseyi örnek almadım.” demiŖtir.

Tarsus Ŗairler ve Yazarlar Derneği ve Tarsus Sanat Kültür Edebiyat Derneği yesi olduğunu aktaran Yıldırım, ayrıca Tarsus Sanat Kültür Edebiyat Derneği’nin başkan yardımcılığı görevini yürütmektedir.

Yıldırım’ın 2015’te basılan “Yokluğuna DŖyorum” isimli Ŗiir kitabından baŖka yayımlanmıŖ eseri yoktur. Ŗair, Ŗiirlerinde çoğunlukla aŖk, ayrılık ve hasret konularını iŖlemiŖtir. Ümran Hanım, kitabından elde ettiği tüm geliri Çocuk Esirgeme Kurumu’na baęıŖladıęını belirtmiŖtir. Hece ölçüsüyle de Ŗiirler yazdığını söyleyen Ŗair, bu kitabında serbest nazımla kaleme aldığı Ŗiirlerini toplamıŖtır. Yıldırım, Ŗiirlerini “Yokluğuna DŖyorum” adlı kendi internet sayfasında (<http://mranyildirim.blogspot.com>), sosyal medya hesabında, yerel ve ulusal gazetelerde de yayımlamaktadır.

Yıldırım, “Yokluğuna DŖyorum” kitabı için 2015 yılında Tarsus AVM’de, İstanbul TYAP’ta, Mersin Kitap Fuarı’nda; 2016 yılında da Adana Kitap Fuarı’nda imza günleri dzenlemiŖtir.

5.1.46. YurttaŖ Ŗahbaz

Hayatı

YurttaŖ Ŗahbaz, 25 Ŗubat 1964’te Mersin ilinin Tarsus ilçesine bağlı Gülek Mahallesi’nde dünyaya gelmiŖtir. Ŗairin ailesi, 1964 yılında Mersin’in Tarsus ilçesine yerleŖmiŖtir. Aile Tarsus’ta yaŖamlarını sürdürmektedir. Yaz aylarında ise Gülek Yaylası’na çıkmaktadırlar. Ŗairin babasını adı Ŗevket Aydın Ŗahbaz’dır. Ŗofr olan Ŗevket Bey, Gülek’te “Ŗahbaz Ŗevket” lakabıyla tanınmaktadır. Ŗairin annesi Hatice Hanım, ev hanımıdır. YurttaŖ Ŗahbaz’ın mahlası “Bir YurttaŖ”tır.

Ŗahbaz’ın dördü erkek biri kız olmak üzere beŖ kardeŖi vardır. Ŗofr olan Yusuf Bey, bugün hayatta değildir. Kenan Bey emekli öğretmendir ve “Ŗehzade” mahlasıyla yazdığı Ŗiirleri vardır. Cumali Bey kahvehane iŖletmecisidir. Zeki Bey ise çok küçük yaŖta vefat etmiŖtir. Ŗairin kız kardeŖi Neziha Hanım evli ve ev hanımıdır.

YurttaŖ Ŗahbaz, 1971-1976 yılları arasında Duatepe (Karamehmetler) İlkokulu’nda, 1976-1979 yılları arasında Tarsus Kasım Ekenler Ortaokulu’nda okumuŖtur. 1979 yılında siyasi olaylardan dolayı bir yıl liseye baŖlayamamıŖ, eğitimine ara vermek zorunda kalmıŖtır. 12 Eylül 1980’den sonra Tarsus Ticaret Lisesi’nde eğitimine yeniden baŖlamıŖ, askerliğini yaptıktan

sonra Mersin Sağlık Meslek Lisesi'nden mezun olmuş ve Sağlık Bakanlığı bünyesinde memur olarak çalışmaya başlamıştır.

Şahbaz, 1984'te askere gitmiştir. Üç aylık acemi askerliğini Ankara Etimesgut Zırhlı Birlikler Okulu Er Eğitim Tugayı Tank Taburu'nda tamamlamış, usta birliği için Ağrı Doğubayazıt Zırhlı Birlikler Tugayı Tank Taburu Karargâh Bölüğü'ne gitmiştir. Burada da 15 ay askerlik yapan şair, 17.07.1985 tarihinde terhis olmuştur.

Yurttaş Bey, 1995 yılında Fikir Hanım ile evlenmiştir. Fikir Hanım ev hanımıdır. Yurttaş Bey'in tek kızı Aybüke, üniversite öğrencisidir.

Yurttaş Bey, gençliğinden bu yana çalıştığı işleri ve bugün hangi işle uğraştığını şöyle anlatmıştır:

İş hayatım bir lokantada bulaşık yıkamakla başladı. Sonrasında garsonluk ve çaycılıkla devam etti. Okulların kapanmasıyla birlikte hep bu işlerle meşgul oldum. Babam şoför olduğu için gençlik yıllarımın yazlarında babamla birlikte Türkiye'nin çeşitli illerine gittim ve nakliye işlerinde ona yardımcı oldum. Askerlik döneminden sonra, 1988 yılında Sağlık Bakanlığı'nda memuriyet hayatıma çevre sağlığı teknisyeni olarak başladım. 03.05.2015 tarihinde emekli oldum. Artık emekliyim. Tarsus Yapay Şelale üzerinde “Şiir Kafe” adında bir yer işletmekteyim.

Sanatı

Yurttaş Bey, 1979 yılında, ortaokul yıllarında İstiklal Marşı'nı ezberlemesiyle şiir hayatının başladığını ifade etmiştir. Kendisini şiire yönlendiren ve şiiri sevdirenin, İstiklal Marşı olduğunu ve o gün bugündür de şiir yazmaya çalıştığını belirtmiştir.

Şair, örnek aldığı kişinin sadece Mehmet Akif Ersoy olduğunu ifade etmiştir.

Şahbaz, Tarsus Şairler ve Yazarlar Derneği üyesi ve Tarsus Sanat Kültür Edebiyat Derneği kurucu üyesidir.

Yurttaş Şahbaz'ın, Tarsus'ta kendi imkânlarıyla yayımlanan iki kitabı vardır. Bu kitaplar, Kültür Bakanlığı arşivlerinde de mevcuttur. İlk kitabı “Milli Edep ve Aşk” ismiyle 2007 yılında, ikinci kitabı ise “Bir Yurttaşın Özünden” ismi ile 2012 yılında çıkmıştır. Şahbaz, şiirlerini millî şiirler, aşk şiirleri, dinî şiirler olarak kaleme aldığını sözlerine eklemiştir.

5.2. Mersin'e Yerleşmiş Şair ve Yazarlar

Bu çalışmada hayatları ve eserleri incelenen şair ve yazarlardan 40'ı Mersin dışında dünyaya gelmiştir. Bu şair ve yazarlar ailevî sebeplerden, geçim sıkıntısı nedeniyle yahut tayin gibi meslekî koşullar neticesinde Mersin'e yerleşmişlerdir.

Çalışma kapsamında ele alınan Mersin dışında doğmuş ve daha sonra Mersin'e yerleşmiş şair ve yazarların sayısı 40'tır. Bu şair ve yazarların tamamı hayattadır. Mersin'e yerleşmiş şair ve yazarların yaşlarına göre sayıları 2018 itibarıyla şöyledir:

Yaş Aralığı	20-29	30-39	40-49	50-59	60-69	70-79	80-89
Yazar ve Şair Sayısı	0	4	7	3	4	2	0

Bu çalışmada ele alınan Mersin'e yerleşmiş şair ve yazarların hayatları, eserleri, ayrıca varsa katıldıkları etkinlikler ve kazandıkları ödüller bu bölümde verilmiştir. Şair ve yazarlar, adlarının temel alındığı alfabetik sıralama ile sunulmuştur.

5.2.1. Abdullah Coşkun

Hayatı

Abdullah Coşkun, 2 Mart 1959 tarihinde Niğde'ye bağlı Divarlı'da dünyaya gelmiştir. 1970'lerden beri Mersin'de ikamet etmektedir. Şairin babasının adı Hamit Coşkun'dur. Hamit Bey, çiftçilikle uğraşmıştır. Ailenin lakabı "Coşkunlar"dır. Şairin annesinin adı ise Senem'dir. Ev hanımı olan Senem Hanım'ın birçok tekerleme söylediği ve ağıt yaktığı bilinmektedir.

Coşkun'un yedi kardeşi vardır. Kız kardeşleri Navruz Hanım ve Huriye Hanım ev hanımı, Elman Hanım ise hemşiredir. Erkek kardeşleri Azim Bey, Haydar Bey, Ünal Bey ve Necip Bey ise çiftçi olarak hayatlarını sürdürmektedir.

Abdullah Bey, ilkokulu 1966-1971 yılları arasında Divarlı Köyü İlkokulu'nda, ortaokulu 1971-1974 yılları arasında Çiftlik Ortaokulu'nda okumuştur. Liseye devam etmemiştir.

Abdullah Coşkun askerliğini, 1980 yılında Çanakkale'de er olarak yapmıştır.

Şair, 1986 yılında Ayşe Hanım ile evlenmiştir. Ayşe Hanım ev hanımıdır.

Coşkun, biri kız ikisi erkek üç çocuk sahibidir. Şairin kızı Tayyibe Betül, İçişleri Bakanlığı'nda uzman olarak çalışmaktadır. Oğullarından Abdulhamit, gemi makinaları mühendisidir. Muhammed Hakan ise Yedi Tepe Üniversitesi'nde mimarlık okumaktadır.

Şair, 1990 yılından beri oto alım-satımı ve emlak işiyle uğraşmış, 2013 yılında da Bağkur'dan emekli olmuştur. Kendisi aynı zamanda hafızdır.

Sanatı

Abdullah Coşkun, şiir yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Bir gün piknikteyiz. O sıralar oğlum Abdulhamit de İzmir'e okumaya gitmişti. Oğlum aklıma geldi, çok duygulandım. Aldım kağıt kalemi elime, 'Kartal olup uçsaydım / Deniz derya geçseydim / Geniş omuzlarına konsaydım / Oğlum Hakan'ım' diyerek devam eden duygulu

bir şiir yazdım. Ondan sonra da zaten yavaş yavaş şiire karşı merak saldım ve yazmayı ilerlettim.

Coşkun, Necip Fazıl Kısakürek ve Abdurrahim Karakoç'un, severek okuduğu ve dinlediği şairler olduğunu aktarmıştır.

Şairin basılmış bir kitabı yoktur ama bir kitap çıkarmak istediğini ve bunun için hazırlık içerisinde olduğunu da aktarmıştır.

Coşkun, 1990 yılından sonra 7-8 yıl İstikbal gazetesinde "Dağarcık" adıyla köşe yazıları yazmıştır. Şair, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Şiirleri, İstikbal gazetesinde ve Dört Mevsim dergisinde yayımlanmaktadır. Şiirlerini vatan, bayrak, din ve sosyal hayat üzerine yazmaktadır.

5.2.2. Abidin Güneyli

Hayatı

Abidin Güneyli, 26 Haziran 1947 tarihinde Osmaniye'de doğmuştur. 1997 yılından beri Mersin'de ikamet etmektedir. Güneyli'nin babası, helvacı ustası Memet Güneyli'dir. Memet Bey'in okuma yazması yoktur. Güneyli'nin annesi Cemile Hanım'ın da eşi Memet Bey gibi okuma yazması yoktur.

Güneyli'nin üç erkek iki kız olmak üzere beşkardeşi vardır. Kardeşlerinden sadece Ayşe ismindeki kardeşi hayattadır ve o da ortaokul mezunudur. Ayşe Hanım Sümerbank'ta işçi olarak çalışmış ve emekli olmuştur.

Güneyli, ilk, orta ve lise öğrenimini Osmaniye'de tamamlamıştır. Ankara'da İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Kamu Yönetimi Bölümü'nde okumuş ve burada istatistik alanında yüksek lisans yapmıştır. Eğitimini 1974 yılında bitirmiştir.

Güneyli, askerliğine Balıkesir Çayırhisar'da başlamış, daha sonra Uşak'ın Sivaslı ilçesine giderek askerlik şubesi başkan vekili olarak askerliğini tamamlamıştır.

Abidin Bey, 1972 yılında ilk evliliğini yapmış ve 1984 yılında bu evliliği bitirmiştir. İkinci evliliğini ise 1994 yılında Handan Hanım ile yapmıştır. Handan Hanım Mersin Üniversitesi'nden halk sağlığı uzmanı olarak emekli olmuş ve 2016 yılına kadar da Şifa Koleji'nde eğitimci olarak görevine devam etmiştir.

Abidin Bey'in sadece ilk eşinden Bahar isminde bir kızı vardır ve o da Erzurum'da Kültür ve Turizm Bakanlığına bağlı bir müdürlükte çalışmaktadır.

Güneyli, Adana Bölge Müdürlüğü'nden emekli olmuştur. Halen Mersin gazetesinde köşe yazarlığı yapmaktadır.

Sanatı

Abidin Bey, küçüklüğünden beri şiir ve nesir yazdığını, ama çevreden utandığı için bunları uzun bir süre gizli tuttuğunu ve kimseye söylemediğini belirtmiştir. Ayrıca yazarlığa başlamasında küçükken mahallelerinde satılan, bir kâğıda basılmış, halk âşığı destanlarını alıp okumasının da etkisi olmuştur.

Abidin Bey, liseyi bitirip Ankara'ya gittiğinde, annesinin ona yeğenleri vasıtasıyla dörtlükler şeklinde destanvari mektuplar yazdırıp gönderdiğini, kendisinin de bu sayede ilk örnek aldığı kişinin annesi olduğunu ifade etmiştir. Annesi haricinde en çok örnek aldığı kişilerden biri Ümit Yaşar Oğuzcan'dır.

Güneyli, Mersinli Şairler ve Yazarlar Derneği'nin başkanlığını yaptığı sırada oraya gelen iki yüz şair varsa, bunlardan en az yüz tanesinin kendisinden bir şeyler öğrendiğini ve etkilendiğini dile getirmiştir.

Abidin Güneyli'nin şiir kitapları "Kırk Bahar Geldi Geçti", "Beş Bahar Daha Geçti" ve "Kırk Beş Bahar Geldi Geçti"dir. Ayrıca basımını kendisinin yaptırdığı ve gittiği okullarda öğrencilere şiiri sevdirmek amacıyla dağıttığı "Elma Şekeri", "Topsuz İğne ve "Pamuklu Şeker" adlı üç şiir kitabı daha vardır. "Deneme ve Öyküler" adlı bir eseri bulunan Güneyli, 2009 ve 2010'da "Mersin Şairler Antolojisi" adında iki eser kaleme almıştır.

Türkiye'nin her yerindeki şiir etkinliklerini takip eden Güneyli'nin katıldıklarından bazıları şunlardır: Elazığ Hazar Şiir Akşamları, Kütahya Simav Şairler Şöleni, Adana Altın Koza Şiir Etkinlikleri, Bingöl Kiğı ilçesi Şiir Etkinliği.

5.2.3. Afet Kırat

Hayatı

Afet Kırat, 16 Şubat 1955 tarihinde Amasya'da doğmuştur. 2003 yılından bu yana Mersin'de ikamet etmektedir. Şairin babasının adı Seyfettin İnce'dir. Seyfettin Bey'in ailesi Azerbaycan'dan göç etmiştir. Seyfettin İnce, uzman çavuşluk görevinden istifa etmiş, sonrasında Amasya'nın Suluova ilçesinde dava vekilliği ve arzuhalcilik yapmış ve emekli olmuştur. Seyfettin Bey, çoğunlukla adını, zaman zaman da "Emmioğlu" mahlasını kullandığı halk şiirleri yazmış, bunlar Amasya'nın yerel gazetelerinde ve Suluova'nın Sesi gazetesinde yayımlanmıştır. Şairin annesi Duhter Hanım, Necati Bey Kız Enstitüsü mezunudur. Öğretmenlik yapan Duhter Hanım evlendikten sonra görevini bırakmıştır. Duhter Hanım, İstanbulludur. Baba tarafı Selanik'ten göç etmiştir.

İki kardeşi olan Afet Hanım'ın ağabeyi Seddar Bey, Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunudur. 25 yıllık edebiyat

öğretmenliğinden sonra emekli olmuştur. Kitap haline getirilmemiş makale ve denemeleri mevcuttur. Afet Hanım'ın küçük kardeşi Sedat Bey ise sanat okulu mezunudur ve emeklidir.

Afet Kırat, 1961'de Suluova Şeker İlkokulu'nda başladığı öğrenim hayatına, 1967'de Suluova Ortaokulu'nda devam etmiştir. 1970'de Amasya Lisesi'ne başlamıştır. Yükseköğrenim görmemiştir.

Afet Hanım, 1973 yılında Arslan Bey ile evlenmiştir. Köy Hizmetleri'nde işçi olarak çalışmakta olan eşi, 1992 yılında vefat etmiştir.

Afet Hanım'ın üç kız üç erkek olmak üzere altı çocuğu vardır. Alev, Bolu İzzet Baysal Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği mezunudur ve 20 yıllık öğretmendir. Ayşin, KTÜ'de muhasebe eğitimi almış, bir süre çalıştıktan sonra mesleğini bırakmıştır. Ayten, Mersin Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği mezunudur. 4 yıllık öğretmendir. Ayhan, Gümüşhane Üniversitesi'nde memurdur, aynı zamanda burada halkla ilişkiler okumaktadır. Aydın, lise mezunudur ve bir otelde pasta ustası olarak çalışmaktadır. Alparslan, ilköğretimini tamamlamıştır ve bir otelde aşçı yardımcısı olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Kırat, şairliğe nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır:

Kendimi bildim bileli edebiyatın içindeydim. Babam yazdığı şiirleri, ezberlediği şiirleri okur, annem masal, hikâye, okuduğu romanları anlatırdı. Yaşım ilerlemeye başlayınca babam sanırım korumak amacıyla bana şiiri yasakladı. Yaşıma uygun romanlar okumamı emretti. Ben de dinlemek zorunda kaldım. Zaman zaman resim ve müzikle de vakit geçirdim. Eşim ve babam vefat etmişti, zor yıllar geçiriyordum. İsyanlarımı içimde saklayamaz olmuştum. Yazmaya başladım, şiir ile kendimi daha iyi ifade ettiğimi fark edince okumaya araştırmaya başladım. 2003 yılında şiir üzerine çalışmaya başladım. 2008 den sonra yazdıklarımı paylaştım.

Afet Hanım etkilendiği şairlerle ilgili olarak şunları söylemiştir:

Çocukluğumda ilk dinlediğim şiir “Han Duvarları” adlı şiirdi. Babam da hece şiiri yazardı zaten. Bulabildiğim bütün şiirleri okudum. Okurken tür şekil olarak ayırım yapmadım. Bir zaman Necip Fazıl hayranıydım ama şiirlerinin daha çok fikir ağırlıklı olduklarını fark edince ondan da uzaklaştım. Farklı olmak istiyordum. Hece şiirinde olabildiğince değişik kalıplar deneyerek öğrenebildiğim bütün sanatları kullanarak yazmaya çalışıyorum. Konularım genelde masal havasında hüznün ve biraz alaylı isyandır.

Şair, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Şairin kendi imkânlarıyla bastırduğu “Denizin Gözyaşları” isimli bir şiir kitabı bulunmaktadır. Bu kitap, şairin 2008 ve 2011 yılları arasında yazdığı şiirlerinden oluşan bu kitap 2012'de yayımlanmıştır.

Afet Kırat her yıl bir veya iki defa şiir dinletilerine katıldığını ancak kendini konferans verecek kadar yeterli ve donanımlı bulmadığını ifade etmiştir. Şiirin satılmasına karşı olduğu için imza günü de düzenlenmemektedir.

Şair, Ürgüp FM'in düzenlediği şiir yarışmasında "Yakarış" adlı şiiriyle üçüncü, İKA Derneği'nin düzenlediği yarışmada ikinci olmuştur. Amasya Belediyesi'nin düzenlediği iki yarışmaya katılan şair "Seherde Uyanan Şehir" şiiriyle ikincilik, "Sevda Şehri Amasya" şiiriyle ise mansiyon ödülü almıştır. Çukurovalı şairler için düzenlenen yarışmalardan birinde "Halıcı Kızın Düşleri" şiiriyle birinci olmuştur.

5.2.4. Ahmet Kadayıfçı

Hayatı

Ahmet Kadayıfçı, 15 Ağustos 1960'ta İskenderun'da doğmuştur. 1975 yılından beri Mersin'de ikamet etmektedir. Kadayıfçı'nın babasının adı Abdulhamit Kadayıfçı'dır. Abdulhamit Bey, Kilis'te lokanta esnafıdır. Abdulhamit Bey'in anne tarafı "Sumakzadeler" aısıyla bilinmektedir. Babası ise Birinci Dünya Savaşı'na katılmış ve "Hacı Gazi" olarak tanınmıştır. Şairin annesinin adı ise Şefika'dır. Ahmet Bey'in "Tosyalı" adıyla tanınan anne tarafı da Kilis'in eski ve yerleşik ailelerindendir. Kastamonu Tosya'dan Kilis'e yerleşmişlerdir. Şefika Hanım, 1933'te okulda kalan en son kız öğrenci olduğu için, ortaokul ikinci sınıfta okulu bırakmak zorunda kalmıştır. Ünlü sanatçı Nejat Uygur, Şefika Hanım'ın akrabasıdır.

Ahmet Bey'in ikisi kız biri erkek üç kardeşi vardır. Gülizar Hanım ressam, Zahide Tülay Hanım öğretmen, Mehmet Uğur Bey ise iş adamıdır.

Kadayıfçı, 1966-1971 yılları arasında Ağrı Cumhuriyet İlkokulu'nda, 1971-1974 yılları arasında Ağrı Atatürk Ortaokulu'nda, 1974-1977 yılları arasında da Tarsus Endüstri Meslek Lisesi Kimya Bölümü'nde okumuştur. 1974 yılında başladığı Erzurum Atatürk Üniversitesi Fen Fakültesi Kimya Bölümü'nü 1981'de bitirmiştir.

Ahmet Bey askerliğini, 1981 yılında Keşan'da yedek subay olarak yapmıştır.

Ahmet Bey, Fatma Hanım ile 1985 yılında evlenmiştir. Fatma Hanım Maliye'de memur olarak görev yapmaktadır.

Şairin iki oğlu vardır. Oğuz inşaat mühendisidir. Diğer oğlu Orhan'ın işi ise lojistik üzerinedir.

Ahmet Kadayıfçı, 1983'te Adana MEM Dershanesi'nde kimya öğretmenliği yapmıştır. 1984 yılında Şanlıurfa HEM Dershanesi'nin kurucuları arasında yer almış ve burada da kimya öğretmenliği yapmıştır. 1987 yılında Mersin MEF Dershanesi Kurucu Üyesi olmuş, 1992'de İçel Koleji Kurum Temsilciliği görevini üstlenmiştir. 2003 yılında başladığı İçel Koleji Yönetim

Kurulu Üyeliği ve A Sınıfı İş Güvenlik Uzmanlığı ile 2005 yılında başladığı Tehlikeli Madde Güvenlik Uzmanlığı vazifelerine devam etmektedir.

Sanatı

Ahmet Bey, şairliğe başlama sürecini şöyle anlatmıştır:

1981 yılından beri deneme maksatlı şiir yazardım. Ancak bunları yayınlamak, paylaşmak gibi bir düşüncem olmamıştı. 2012 yılında şiirlerimden 50 tanesini kişisel olarak bastırdım. Herhangi bir yayın ve dağıtım kuruluşu ile anlaşmadım. Kitabımın kitlelere ulaşımı için bir çalışma yapmaya zaman bulamadım. Buna rağmen Kanal 33'ün Mersin tanıtımı için çıkardığı kitabın giriş sayfasında "Saçların Mersin Kokuyor" şiirim paylaşıldı.

Şair, tüm şairleri okuduğunu, örnek aldığı belli bir kimsenin olmadığını söylemiştir.

Kadayıfçı'nın "Saçların Mersin Kokuyor" adlı bir şiir kitabı vardır.

5.2.5. Ali Gülmez

Hayatı

Ali Gülmez, 2 Ocak 1965'te Adıyaman'da doğmuştur. 1991 yılından bu yana Mersin'de yaşamaktadır. Şairin babasının adı Mehmet Gülmez'dir. "Molla Mehmet" Bey'in ataları Horosan'dan Adıyaman'a göç etmiştir. Şairin annesi Besi Hanım ev hanımıdır.

Gülmez'in biri erkek üçü kız dört kardeşi vardır. Hüseyin Bey Tekel İşletmesi'nden emeklidir. Sultan, Fatma ve Kadime hanımlar ise ev hanımıdır.

Gülmez, 1975 yılında Adıyaman Durukaynak İlkokulu'ndan, 1978 yılında Adıyaman Durukaynak Ortaokulu'ndan, 1981 yılında ise Adıyaman Edebiyat Fen Lisesi'nden mezun olmuştur.

Askerliğinin acemilik dönemini Kütahya'da, ustalık dönemini ise İstanbul Şile'de havacı çavuş olarak 1985 yılında yapmıştır.

Gülmez, Fatma Hanım ile 1985 yılında evlenmiştir. Fatma Hanım ev hanımıdır.

Gülmez'in dört çocuğu vardır. Rehim sınıf öğretmeni, Talip çevre mühendisi, diğer oğlu Aşkın ise bankacıdır. Kızı Seda Almanya'da Amerikan Üniversitesi'nde okumaktadır.

Şair çalışma hayatına 1981 yılında topoğraf çırağı olarak başlamıştır. Sonrasında şantiyelerde yöneticilik yapmıştır. Ayrıca turizm alanında işletmecilik ve yöneticilik yapmıştır. Gülmez emeklidir.

Sanatı

Yazmaya ortaokul yıllarında bir okul defterinde başladığını söyleyen Gülmez, yazdıklarını o günden beri biriktirmiş ve 2000 yılında bunları kitaplaştırmak için düzenlemeye başlamıştır.

Gülmez, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

İlk şiir kitabı “Hardal”ı 2013 yılında İstanbul’da, ikinci kitabı “Mavi Umutlar”ı ise 2016 yılında Ankara’da yayımlatmıştır.

5.2.6. Atifet Gezek

Hayatı

AtifetGezek, 23 Mart 1966 tarihinde Adıyaman Gölbaşı’nda doğmuştur.2005 yılından beri Mersin’de ikamet etmektedir. Atifet Hanım’ın babasının adı Saffet’tir. Okumaya ve şiire karşı da ilgisi olan Saffet Bey, ormancı olarak görev yapmıştır. Saffet Bey’in ataları Kafkaslardan göç etmiştir. Şairin annesi Pakize Hanım ev hanımıdır.

Atifet Hanım’ın üç kardeşi vardır. Şair, kardeşlerinden, yalnızca Almanya’da yaşayan ablasının şiire ilgisi olduğunu ve üç kitap çıkardığını ifade etmiştir.

Şair, On Dokuz Mayıs Üniversitesi Hemşirelik bölümü mezunudur.

Atifet Hanım’ın eşi öğretmendir ve iki çocuğu vardır.

Sanatı

Küçük yaşlardan beri şiire ilgisi olduğunu aktaran şair, şiire ablasından etkilenecek başladığını ifade etmiştir. Atifet Hanım ablasının yazdığı şiirleri çok beğendiğini, severek dinlediğini, böylece kendisinin de şiir yazmaya başladığını belirtmiştir. Şair, bunun dışında örnek aldığı bir şair olmadığını, çünkü her şairin bir tarzı olduğunu düşündüğünü beyan etmiştir.

Gezek, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği’nin ikinci başkanı olarak çalışmıştır.

Gezek’in şiirleri Maki dergisinde yayımlanmaktadır. “İki Mavi” adında, doğa ve sevgi konularında şiirler içeren bir şiir kitabı vardır. Bu kitap, 2011 yılında Can Matbaacılık Yayıncılık tarafından çıkarılmıştır. Toplamda 130 sayfadan oluşan eserde, 120 tane şiir vardır. Şiirlerin konusu genelde sevgi üzerinedir ve serbest tarzda yazılmıştır.

5.2.7. Aydın Gürz

Hayatı

AydınGürz, 8 Şubat 1984'te Kahramanmaraş'ın Elbistan ilçesinde dünyaya gelmiştir. Şairin babasının adı Ömer Gürz'dür. Ömer Bey aslen Sivaslıdır ve esnafılık yapmaktadır. Ömer Bey ve ailesi 1966'da Sivas'tan Elbistan'a, 2000'li yıllarda da Mersin'e göç etmişlerdir. Şairin annesinin adı Gül Hanım'dır.

Aydın Bey'in dördü kız üçü erkek olmak üzere yedi kardeşi vardır. Kız kardeşleri Aysel, Nursel, Nesibe ve Songül hanımlar ev hanımıdır. Erkek kardeşlerinden Hacı Ömer Bey taksi şoförü, Uğur Bey işletmecidir. Rıza Bey ise bilgisayar işiyle uğraşmaktadır.

AydınGürz, 1991-1995 yılları arasında Elbistan İsmetpaşa İlkokulu'nda, 1995-1998 yılları arasında Elbistan Ortaokulu'nda okumuştur. Elbistan Anadolu Lisesi'nde başladığı lise öğrenimini ise Mersin Atatürk Lisesi'nde tamamlamıştır. Daha sonra 18 Mart Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitiren şair bunun yanında Anadolu Üniversitesi Turizm ve Otel İşletmeciliği mezunudur.

Askerlik görevini 2009 yılında Bartın'da kısa dönem olarak yapmıştır.

Şair, 2011 yılında Aysel Hanım ile evlenmiştir. Mesleği muhasebecilik olan Aysel Hanım, şu anda ev hanımıdır.

İki çocuğu olan Aydın Bey'in büyük kızı Aysima 5, küçük kızı Aymira ise 2 yaşındadır.

Meslek hayatına sebze meyve komisyonculuğu yaparak başlayan Aydın Bey, üniversite yıllarında kendi reklam ajansını kurmuştur. 2007-2008 yıllarında Mersin'e taşınan Gürz, burada da bir reklam ajansı kurmuştur. Şair, halen kendi ajansını işletmektedir. Ayrıca bilişim, kreş işletmeciliği ve mobilyacılık üzerine ortaklıkları vardır.

Sanatı

İlk şiirlerini 1994-1995 yıllarında öğretmenlerine yazdığını belirten Gürz, aktif olarak yazmaya 1998-1999 yıllarında başladığını ifade etmiştir.

Mehmet Akif'in, Abdurrahim Karakoç'un, Âşık Mahsuni Şerif'in kendi için ayrı bir yerinin olduğunu söyleyen şair, onlarla aynı topraktan gelmiş olmanın kendisine ayrı bir ilham ve mutluluk verdiğini belirtmiştir.

Şairin yayımlanmış üç eseri vardır. İlk kitabı 2012 yılında yayımlanan "Yosun Tutar Yalnızlıklar", ikincisi 2013 yılında yayımlanan "Düş Okyanusu", üçüncüsü ise 2015 yılında yayımlanan "Kelebek Sevdası"dır.

Aydın Bey,2012'den beri TÜYAP'ın etkinliklerine, Mersin CNR Expo kitap fuarına, Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nin düzenlediği etkinliklere katıldığını belirtmiştir.

Şair, 28 Nisan 2017 tarihinde Osmaniye’de düzenlenen “Ekmek” adlı şiir yarışmasında ödül almıştır.

5.2.8. Ayşe Kantaroğlu

Hayatı

AyşeKantaroğlu, 22 Nisan 1968’de Antalya’nın Finike ilçesinde dünyaya gelmiştir. 1987’den beri Mersin’de ikamet etmektedir. Şairin babasının adı Feyzullah Acarer’dir. Feyzullah Bey, inşaat ustalığı yapmıştır ve Antalya’nın yerlilerindendir. Ayşe Hanım’ın annesi Ümmü Gülsüm Hanım ev hanımıdır ve o da Antalya’nın yerlilerindendir.

Ayşe Hanım’ın, boyacılık yapan Mehmet isminde bir kardeşi vardır.

AyşeKantaroğlu, 1975-1980 yılları arasında Antalya Muratpaşa İlkokulu’nda, 1980-1983 yılları arasında Antalya Emekeveler Ortaokulu’nda, 1983-1987 yılları arasında ise Antalya Sağlık Meslek Lisesi’nde okumuştur. 1997-1999 yılları arasında Açık Öğretim Fakültesi Ebelik ön lisans eğitimini tamamlamıştır.

1989 yılında evlenen Ayşe Hanım’ın eşi Çağrı Bey öğretmendir.

Ayşe Hanım’ın iki oğlu vardır. Alp, inşaat mühendisidir. Berkay ise lise son sınıf öğrencisidir.

25 yıl hemşirelik yapan Ayşe Hanım’ın ilk görev yeri Bitlis olmuştur. Bitlis’te 3 yıl görev yapan Ayşe Hanım, daha sonra Mersin’in Mut ilçesine atanmış, burada da 6 yıl görev yaptıktan sonra Mersin Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi’ne tayin edilmiş, 2012 yılında da buradan emekli olmuştur.

Şair, 6 yıldır Kanal 2000’de “Damla Damla Şiir” programını Müberra Gönen ile yapmaktadır. Sanat, kültür ve edebiyat üzerine bir program yaptıklarını belirten Kantaroğlu, şiirlerine burada yer verdiklerini aktarmıştır.

Sanatı

Kantaroğlu, şairliğe nasıl başlamasını şöyle anlatmıştır:

Ortaokuldaki Türkçe öğretmenimin bu konuda etkisi çok büyük. Bizlere şiir okuması, beni her zaman çok etkilerdi. Hem çok güzel şiir okur, hem de bizleri de yazmaya ve okumaya teşvik ederdi. Onun sayesinde yavaş yavaş şiir yazmaya başladım ve bu zaman kadar da yazmayı sürdürdüm.

Örnek aldığı kişiler konusunda ise Kantaroğlu şu bilgileri aktarmıştır:

MEŞYAD’a üye olduğum zamanlarda Abidin Güneyli hocamdan çok şey öğrendim. O, beni şiir konusunda çok etkilemiştir. Ayrıca arkadaşım, şair Müberra Gönen de beni çok etkilemiştir. Büyük şairlerimizden ise Nazım Hikmet’in “Aşka Dair” adlı şiiri, beni şiire âşık etmiştir.

Ayrıca mit Yaşar Oğuzcan, Cemal Süreya, Turgut Uyar gibi şairlerin şiirleri de beni etkilemiştir.

Şairin “Yasak Elma” isminde 2017’de yayımlanmış bir şiir kitabı vardır. Kitapta her konuda şiirin olduğunu ifade eden Kantaroğlu, şiirlerini, gençleri düşünerek daha kısa, vurucu, felsefi ve esprili bir şekilde yazdığını belirtmiştir. Kitabında az da olsa hece ölçüsüyle yazılmış şiirlerin de olduğunu belirten şair, daha çok serbest nazım biçimiyle şiirler yazdığını söylemiştir. Şu an bitirmek üzere olduğu bir de romanının olduğunu belirten Kantaroğlu, romanını anneannesinin ve dedesinin hayatlarından esinlenerek, onları hayal ederek yazdığını aktarmıştır.

Şiirleri Maki dergisinde, Çağdaş Yaşam dergisinde, Mersin gazetesinde ve Aydınlık gazetesinde yayımlanmıştır.

5.2.9. Bedriye Korkankorkmaz

Hayatı

Bedriye Korkankorkmaz, 19 Haziran 1965’te Bingöl’de dünyaya gelmiştir. 1988’den beri Mersin’de ikamet etmektedir. Babasının adı Hsn Korkankorkmaz’dır. Hüsnü Bey, gazeteci ve yazardır. Hüsnü Bey şiir de yazmıştır ve Bedriye Hanım babasının şiirlerini, onun vefatından sonra “l de Duyarım Sizi” adıyla kitap olarak bastırmıştır. Annesi Emine Hanım ev hanımıdır.

Bedriye Hanım’ın dördü kız ikisi erkek altı kardeşi vardır. Kız kardeşlerinden Hüsniye Hanım ve Mine Hanım emeklidir. Edibe Hanım Bingöl Halk Eğitim Merkezi’nde çalışmakta, zge Hanım ise Adana’da vergi müfettişi olarak görev yapmaktadır. Erkek kardeşlerinden Hasan Ali Bey, Bingöl niversitesi’nde personel daire başkanıdır. Kıvılcım Bey ise Türkolog’dur.

Bedriye Hanım, 1972-1977 yılları arasında Bingöl Sarayıçi İlkokulu’nda, 1977-1980 yılları arasında Bingöl Ortaokulu’nda, 1980-1983 yılları arasında ise Bingöl Lisesi’nde okumuştur. Bedriye Korkankorkmaz, Açık ğretim Fakültesi’nin Sosyal Bilimler Bölümü’nden mezundur.

Hievlenmeyen Bedriye Hanım’ın çocuğu yoktur.

Korkankorkmaz ilk olarak 1987 yılında Konya’da Taşınmaz Kültür Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü’nde memur olarak iş hayatına başlamıştır. Bedriye Hanım, sonrasında Bingöl ve ardından da Mersin’e geçmiş, Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü’nde basın ve halkla ilişkiler danışmanlığı yapmış, 2014 yılında da emekli olmuştur. Emekliliğinden sonra hiçbir işle uğraşmamış, kendisini edebiyata ve yazmaya vermiştir.

Sanatı

Korkankorkmaz, yazmaya nasıl başladığını şöyle anlatmıştır:

Benim sanat hayatım Mersin’de biçimlendi. Babamın çok büyük bir kütüphanesi vardı. Ben o kütüphanede büyüdüm diyebilirim.

Şiir yazmaya, ilkokul üçüncü sınıfta iken Fuzuli’nin “Ne açar kapım, bad-ı sabadan gayrı” mısrasının bulunduğu gazeli okuduktan sonra başladım diyebilirim. O gazel beni çok etkilemişti. Rüzgârdan başka kapısını çalanın olmadığını anlatması, oradaki yalnızlığı anlatmış olması, benim ifade edemediğim yalnızlığımla bütünleşip, apayrı bir yara açmıştı içimde. Ben de kendi kişiliğim çerçevesinde duygularımı anlatabilmeyi önemsedim.

Korkankorkmaz, Fuzuli, Nazım Hikmet, Ahmet Arif, Behçet Necatigil gibi birçok şairin kendisini etkilediğini ifade etmiştir. Örnek aldığı şairlerin, hayat karşısında, yaşadıklarına karşı duruşları olan insanlar olduğunu, ayrıca bu şairlerin yaşadıklarını yazıya geçirmede duyarlılıkları olan ve önce insan, sonra şair-yazar-eleştirmen olabilen insanlar olduklarını belirtmişlerdir. Şair, örnek aldığı kişileri kitaplarında ölümsüzleştirdiğini de söylemiştir.

Korkankorkmaz, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği’nin kurucu üyesidir.

2010 yılında basılan “Yaşamak Çocuğum” adlı ilk kitabını, babasına ithaf etmiştir. Şiirlerinde, acıları, yalnızlığı, çaresizliği ve eşitsizliği işlemiştir. 2011 yılında çıkan “Kitaplarla Söyleşi” adlı deneme/inceleme eserinde ise yazar, dünya edebiyatının önemli isimlerinin yapıtlarını irdelemiş, biyografileri üzerinde durmuş ve onların ruhsal analizlerini yapmıştır. “Kitaplarla Söyleşi” adlı kitabın devamı niteliğinde olan ve 2014 yılında basılan “Ruhlarla Söyleşi” adlı eserinde de, yine önemli yazarlar üzerine kaleme aldığı yazılarını paylaşmıştır. 2016 yılında yayımlanan “Tinsel Söyleşiler” adlı eserde yazar, yine ünlü yazarların hayatlarını, eserlerini, hayata bakışlarını anlatmıştır. Bu kitabın ikinci cildi basım aşamasındadır.

2017 yılında yayımlanan “Eski Eser Karanfiller” adlı şiir kitabında ise yalnızlık, dostluk, ölüm ve adaletsizlik üzerine şiirler vardır. Ayrıca şu sıralar devam eden bir roman çalışması bulunmaktadır.

Korkankorkmaz’ın öyküleri ve şiirleri, birçok dergide yayımlanmıştır. Bedriye Hanım’ın son yıllardaki çalışmaları ise Mersin’den ziyade, Ankara ve İstanbul’daki dergilerde yayımlanmaktadır.

Bedriye Korkankorkmaz, kitapları için 2016 yılında, Cumhuriyet Kadınları Derneği’nde ve Mersin Kültür Merkezi’nde imza günü düzenlemiştir.

1998 yılında, “Yaşamak Çocuğum” adlı çalışmasıyla 68’liler Birliği Vakfı tarafından düzenlenen şiir yarışmasında başarı ödülü almıştır.

5.2.10. Cemil Şensever

Hayatı

Cemil Şensever, 16 Eylül 1956'da Van'da dünyaya gelmiştir. 1998'den bu yana Mersin'de ikamet etmektedir. Şensever'in babasının adı Rıfat Şensever'dir. İş Bankası çalışanı olan Rıfat Bey, 1988'de vefat etmiştir. Cemil Şensever, şiir ile ilgilenen ve birçok şiiri olan Rıfat Şensever ile ilgili şu bilgileri paylaşmıştır:

Babam çok güzel bir el yazısına sahipti. El yazısı ile yazdığı şiirlerden bir kaçını halen hatırası olarak orijinal haliyle muhafaza etmekteyim. Babamın dedesi Kerkük yöresinden göç ederek Van'a gelmişler. Rıfatî mahlasını zaman zaman kullandığını hatırlıyorum.

Şensever'in annesinin adı Neziha'dır. Ev hanımı olan Neziha Hanım, Gültepeliler olarak bilinen Van'ın yerli ailesindendir.

Cemil Bey, bir kız bir erkek olmak üzere iki kardeşe sahiptir. Kardeşleri hakkında şu bilgileri paylaşmıştır:

Rıdvan Hilali Şensever sınıf öğretmenidir, halen Van merkezde görev yapmaktadır. Şiir yazar. Bazı şiirlerinin yerel basında yayınlanmış olduğunu biliyorum. Ayrıca 'Hayattan Şiirler' adlı şiir kitabı ile 'Çiçeklerim' adlı ilköğretim düzeyindeki öğrencilere yönelik yayınlanmış şiir kitapları bulunmaktadır.

Ayşe Çiğdem Şensever ev hanımıdır. Şiir yazmaz ancak müzik yeteneği vardır. Türk Halk Müziği dalında korolarda solistlik yapmaktadır.

Cemil Bey, öğrenim hayatına Van Merkez İnönü İlkokulu'nda başlamıştır. Daha sonra Van Atatürk Lisesi'nde ve deprem nedeniyle hasar gören lise binasının onarıldığı yıl Kazım Karabekir Ortaokulu'nda orta öğrenimini tamamlamıştır. 1974'te Van Atatürk Lisesi'ni bitiren şair, İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilimler Öğretmenliği Bölümü'nden 1978'de mezun olmuştur.

Şensever, askerliğini, Hatay Altınöz Lisesi öğretmeni iken 1981'de dört aylık kısa dönem olarak 59. Topçu Er Eğitim Tugayı Uçaksavar Taburu 1. Batarya'da er olarak yapmıştır. Askerliği sırasında müziğe ilgisinden dolayı tugayın Türk sanat müziği grubunda yer alması, Erzincan orduevindeki programlarda ud ve cümbüş çalarak yer almıştır.

Şensever, 1981'de Türkan Hanım ile evlenmiştir. Türkan Hanım, ev hanımıdır. Türk sanat müziğine ilgisi olan Türkan Hanım'la bestelerini paylaştığını söyleyen şair, bundan büyük zevk duyduğunu da ifade etmiştir.

Şairin iki oğlu vardır. Vaner, 1982'de Van'da dünyaya gelmiştir. Mersin Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nden mezundur. Grafiker olarak başladığı meslek yaşantısına sanat yönetmeni olarak İstanbul'da bir reklam ajansında devam etmektedir. Cem Rıfat ise 1989'da Van'da doğmuştur. Afyon Kocatepe Üniversitesi Turizm ve Otelcilik ön lisans ve Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi İşletme Bölümü lisans mezunudur. Halen Toros

Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Bölümü'nde yüksek lisans öğrenimine devam etmektedir.

Şensever, 1976-1977 eğitim-öğretim yılında vekil öğretmen olarak Van Şehit İbrahim Karaoğlanoğlu, İrfan Baştuğ ve Hüsrev Paşa İlkokulu'nda çalışmıştır. 1979'da Hatay Altınözü Mayadalı Köyü Ortaokulu'nda müdür vekili olarak göreve başlamıştır. 1980-1981 yıllarında aynı lisede öğretmen olarak görev yapmıştır. Kısa dönem askerlik görevinden sonra, 1983 yılında Türkiye Çimento Sanayi TAŞ'ye bağlı Kurtalan Çimento Fabrikası'nda sırasıyla personel memuru, pazarlama ve satış şefi, satın alma şefi, ticaret müdürü, personel ve eğitim müdürü olarak çalışmıştır. 1998-2001 yılları arasında özelleştirme nedeniyle atandığı Mersin Üniversitesi'nde şube müdürlüğü ve idari mali işler daire başkan vekilliği görevlerinde bulunmuştur. Bu yıllarda Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde kütüphane daire başkanlığı yapan şair, 2001 yılında tekrar Mersin Üniversitesi'nde öğrenci işleri şube müdürü olarak göreve başlamıştır. Ayrıca beş yıla yakın bir süre Mersin Üniversitesi'ni temsilen Mersin Valiliği İl İnsan Hakları Kurulu üyeliğinde bulunmuştur. Türk Standartları Enstitüsü tarafından 2009'da verilen TS EN ISO 9000 Kalite Yönetim Sistemi Dokümantasyon Eğitimi, TS EN ISO 9000 Kalite Yönetim Sistemi İç Kalite Tetkik Eğitimi ve TS EN ISO 9000 Kalite Yönetim Sistemi Temel Eğitimi programlarını başarı ile tamamlamamıştır. Mersin Üniversitesi'nde Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı'nda şube müdürü olarak görev yapmakta iken 2013'te emekli olmuştur. 2014 yılında Toros Üniversitesi'nde öğrenci işleri daire başkanlığı görevine getirilmiştir. 2017'den bu yana aynı kurumda Sağlık Spor ve Kültür Daire Başkanı olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Şensever, şairliğe başlama serüvenini şöyle anlatmaktadır:

Babamın şiir yazdığına çocukluğumdan beri şahit oluşum, babamın şiirlerini bizimle paylaşması, şiire ve özellikle müziğe ve kitap okumaya olan merakım birinci etkindir diyebilirim. Van Atatürk Lisesi'ndeki soyadını şimdi hatırlayamadığım edebiyat öğretmenim Ayfer Hoca ile Cengiz Hacıbekiroğlu hocamın edebiyat dersini ve şiiri sevdirmeleri, şiir yazmama etki etmişlerdir. İlkokul yıllarında rahmetli babamın o zamanlar çocuklar için ideal bir enstrüman olarak görülen bir mandolin aldığını hatırlıyorum. Ama ben mandolinden çok bağlamanın sesine hayrandım ve uzaktan gördüğüm bu saz bende hayretler uyandırıyor.

Ortaokul yıllarında flüt ve bağlama çalmaya başlamamla birlikte şiir yazma hevesi de başlamıştır. Neşet Ertaş hayranı bir ortaokul öğrencisi iken halk müziğinin yanında Türk sanat müziğine de ilgi duymaya başladım ud çalmaya yöneldim. 1998 yılında geldiğim Mersin'de İçel Türk Sanat Musikisi Derneği'nde şef Süleyman Güngör'den nota ve makam bilgisi üzerine ders aldım. Ayrıca udî Mustafa Madendağ'dan yardımlar aldım.

Şensever, örnek aldığı kişiler arasında öncelikle Neşet Ertaş'ın olduğunu ifade etmiştir. Neşet Ertaş'ın bir halk ozanı olarak güzel türkülerin sözlerini de yazdığını belirten şair,

Karacaoğlan, şık Veysel, Yunus Emre ve Mevlana'nın şiirlerinin, şık Mahzuni'nin deyişlerinin kendisini çok etkilediğini de sözlerine eklemiştir. Ercişli Emrah'ın da yazdıklarını hemşerisi olarak imrenerek okuduğunu, ayrıca Yahya Kemal Beyatlı, Cahit Sıtkı Tarancı, Faruk Nafiz Çamlıbel, Nazım Hikmet, Orhan Şaik Gökay, Orhan Veli Kanık gibi şairlerin şiirlerinden çok etkilendiğini ifade etmiştir. Güfte yazarlığı konusunda ise Vecdi Bingöl, Mustafa Nafiz Irmak şairin örnek aldığı isimlerdir.

Şair, Türkiye Musiki Eseri Sahipleri Meslek Birliği (MESAM) yesidir. Birkaç dönem İçel Musiki Derneği ve Mersin Akademi ve Sanat Derneği yeliklerinde de bulunmuştur.

Cemil Bey'in aldığı ödüller ise şunlardır:

Kadıköy Belediyesi-KASDAV'ın 2012 yılında düzenlediği Kadıköy konulu şiir yarışmasında "Kadıköylü Bir Esmere Vuruldu" şiiriyle ikincilik dl,

Kadıköy Belediyesi-KASDAV'ın 2011 yılında düzenlediği beste yarışmasında sözleri şair Oktay Zerrin'e ait "İstanbul'u Sende Sevdim" bestesiyle mansiyon dl,

Van Yüzüncü Yıl niversitesi ve Van Valiliği'nin 2012'de ortaklaşa düzenlediği "Van İçin Bir Beste Yap" adlı Türk sanat müziği beste yarışmasında bestekâr Faruk Şahin tarafından bestelenen şarkının "Edremit'ten Bir Gün Van'a Giderken" şiir-güftesi ile mansiyon dl,

Amasya Belediyesi ve TRT işbirliği ile 2012'de düzenlenen "Altın Elma" Türk sanat müziği beste yarışmasında sözleri şair Sevinç Atan'a ait "Olur Sevda ile Baksan Ne Olur Bir Kere Canan" adlı beste ile mansiyon dl,

Amasya Belediyesi ve TRT işbirliği ile 2013'te düzenlenen "Altın Elma" Türk sanat müziği beste yarışmasında sözleri şair Rüştü Okyar'a ait "Yapraklar Dalına Veda Ederken" adlı beste ile mansiyon dl,

Amasya Belediyesi ve TRT işbirliği ile 2016'da düzenlenen "Altın Elma" Türk sanat müziği beste yarışmasında sözleri şair Rüştü Okyar'a ait "Sonbaharda ık Gel Bana" adlı beste ile mansiyon dl.

Şensever, şiirlerinin iki kitap olarak yayımlamaya yeter sayıda olmasına karşın kitap haline getirmeye fırsat bulamadığını ifade etmiştir. Şair, zaman zaman Mersin'in yerel kanalları olan Kanal 33'te ve Kanal 2000'de katıldığı canlı yayınlarda, ayrıca TRT Çukurova Radyosu'nda da katıldığı Hakan Erendor'un sunumunu yaptığı programda uduyla bestelerini icra etme fırsatı bulunduğunu belirtmiştir. Bunun yanında şiirlerinin çoğunu antoloji.com, edebiyatdefteri.com gibi şiir sitelerinde okuyucularla paylaştığını söylemiştir.

5.2.11. Eyüp Ekinci

Hayatı

Eyüp Ekinci, 10 Ağustos 1973'te Bursa Gemlik'te dünyaya gelmiştir. 2008 yılından beri Mersin'de ikamet etmektedir. Eyüp Bey'in babasının adı Yaşar Ekinci'dir. Yaşar Bey, çiftçilikle uğraşmıştır. Yalova'nın yerlisindendir. Eyüp Bey'in annesi Zarife Hanım ev hanımıdır.

Ekinci'nin üç kız kardeşi vardır. Kardeşler arasında tek erkek olan Eyüp Bey'in, ev hanımı olan kız kardeşleri Halide, Hatice ve Ayşe'dir.

Eyüp Ekinci, Gemlik Armutlu İlkokulu'nu 1985'te, Gemlik Armutlu Ortaokulu'nu 1989'da, Gemlik Açık Öğretim Lisesi'ni 1999'da bitirmiştir. 2010'da Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden mezun olmuştur.

Ekinci, askerliğini 1993-1994 yılları arasında Samsun Gölcük'te ve sonrasında İzmir Foça'da yapmıştır. İzmir Foça'da TCG Yunus Gemisi'nde bahriyeli sıhhiye er görevinde bulunmuştur.

Tek erkek evladı olan Eyüp Bey'in, oğlu Ömer Yalvaç öğrencidir.

Ekinci, 1997 yılından beri kamuda memur olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Ekinci, yazmaya nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır:

Ezelden beri şiir yazarım. Profesyonel anlamda bu hayata atılmam bir dostumun tavsiyesiyle oldu. Okul yıllarında edebiyat ve Türkçe derslerim çok iyiydi. Yazdığım kompozisyon ve şiirler beğenilir ve okul panosuna asılırdı. Okuldan sonra da yazmayı bırakmadım. Bir defterde şiirlerimi toplardım. Derken askerlik, evlilik, iş hayatı gibi bazı zaruri sorumluluklar hayatımın büyük bölümünü kapsayınca şiire ara verdim. 2011-2012 yıllarına kadar şiir yazmadım. Sonra yeniden yazmaya başladım. Ve bunları toplamaya başladım. Ardından 2013'te ilk kitabım "Zamanın Yanılgıları" geldi. Ve sonra diğerleri... Artık yazmaya devam etmekteyim.

Eyüp Bey, Salih Mercanoğlu, Mehmet Hameş, Ahmet Telli gibi şairleri sevdiğini, onları ve şiirlerini kendisine yakın gördüğünü aktarmıştır.

Eyüp Ekinci'nin yayımlanmış dört eseri bulunmaktadır. Şiir kitapları olan "Zamanın Yanılgıları", İstanbul Mühür Kitaplığı Yayınları tarafından 2013 yılında, "Yeniler Aşk Kendini" İstanbul Mühür Kitaplığı Yayınları tarafından 2014 yılında, "Kırk4", İstanbul Mühür Kitaplığı Yayınları tarafından 2017 yılında basılmıştır. Çocuklar için kaleme aldığı "Ercü ile Erdü Armodies'ten Kaçış" ise Ankara Panama Yayınları tarafından 2017 yılında çıkarılmıştır.

Eyüp Bey, kitaplarının içeriğinden şöyle bahsetmiştir:

İlk üç kitabım şiir kitabıdır. Günümüz İkinci yeni şiir akımı örneklerinden oluşur. Belli bir konusu yoktur şiirlerin. Hayatın gerçekleri şiirlerimin konularını oluşturur. Ölüm, aşk, hasret

yalnızlık gurbet... Ancak son şiir kitabım diğerlerinden biraz farklı. 44. yaş gününe denk gelen bu eser, adından da anlaşılacağı üzere kırk dört şiirden oluşuyor. Aynı zamanda günümüz yaşayan şairlerinden kendime yakın hissettiğim 44 şairin şiirleriyle başlayan şiirlerimde kendime has mensur şiir tarzını kullandım.

Çocuk edebiyatı tarzında çıkan kitabımda lisanslı satılan ve televizyonlarda sürekli reklamları çıkan pahalı oyuncakların gerçekte o kadar da gerekli bir şey olmadığını, bunun bir özentiden ibaret olduğunu anlatıyor. Çocuklara fantastik bir dünyada yolculuk yaptırarak onları bu tür oyuncaklardan uzaklaştırmayı amaçlıyorum.

Her yıl çeşitli kitap fuarlarında imza etkinliklerinin olduğunu belirten Ekinci; İstanbul, İzmir, Kocaeli, Mersin'in bunlardan bazıları olduğunu aktarmıştır. Kendisinin özel olarak düzenlediği imza günü ise Erdemli'de Dünya Şiir Günü münasebetiyle olmuştur.

Eyüp Bey'in çeşitli yarışmalardan kazanmış olduğu dereceler ise şunlardır:

2000 Termal Kaymakamlığı Deprem Konulu Anı Yarışması Üçüncülük Ödülü,

2014 Güncel Sanat Dergisi Kaygusuz Abdal Şiir Yarışması Seçici Kurul Ödülü,

2016 Güncel Sanat Dergisi Kaygusuz Abdal Öykü Yarışması Seçici Kurul Ödülü,

2017 Güncel Sanat Dergisi Kaygusuz Abdal Şiir Yarışması Birincilik Ödülü.

Ayrıca Eyüp Bey'in şiiri 2016'da Yalova Musiki Derneği Yürüyen Köşk Güfte Yarışması'nda bestelenecek ilk on eser arasına girmiştir.

5.2.12. Fatma Özger Bilgiç

Hayatı

Fatma Özger Bilgiç, 15 Eylül 1971 tarihinde Adıyaman'da doğmuştur. Lakabı Özger'dir. Özger Bilgiç'in babasının adı İbrahim Özger'dir. İbrahim Bey emeklidir. Fatma Hanım, baba tarafıyla ilgili şunları anlatmıştır:

Babamın babası Kürt, annesi Türk. Babam farklı kültürlerin zenginliğiyle yetişmişti. Babam ilkokul mezunu. Şiir yazmazdı ama türkü, ağıt tarzında mısraları dizerdi, yani yetenek vardı ama kalemi eline alıp yazmak zor gelirdi. Dili tatlı, sohbeti güzeldi, gönül okşamayı bilirdi, lügati güzeldi... 15 yıl yurt dışında çalıştı ve sonra belediyeden emekli oldu. Babam annemle yedi yıllık evliyken ikinci evliliğini yaptı. Babamlar beş kardeşti.

Fatma Hanım'ın annesi Rabia Hanım ev hanımıdır. Özger Bilgiç, annesinden ise şöyle bahsetmektedir: "Annem, babam yurt dışında olunca hem anne hem de baba rolündeydi. Cefakâr bir Anadolu kadınıydı. Okuma yazması yoktu. Annemler yedi kardeşti. Baba evinde, koca evinde ezilen Anadolu kadını... Ağıt tarzında içinden geldiği gibi mısraları dizerdi, hem de ağlayarak..."

Fatma Hanım'ın üçü erkek biri kız dört kardeşi vardır. Erkek kardeşlerinden Muhittin Bey memur, Mehmet Bey ve Abdullah Bey işçidir. Tek kız kardeşi Mukaddes Hanım ise öğrencidir.

Fatma Hanım, 1989 yılında Adıyaman Hürriyet İlköğretim Okulu'nu, 1993'te İstanbul Validebağ Sağlık Meslek Lisesi'ni bitirmiştir. 1997'de Eskişehir Anadolu Üniversitesi Hemşirelik bölümünden ön lisans mezunu olmuştur. 2011'de ise Erzurum Üniversitesi'nde Hemşirelik Bölümü'nde lisansını tamamlamıştır.

Özger Bilgiç, 23 yaşında iki yıllık hemşire iken öğretmen olan Yılmaz Bey ile 8 Temmuz 1995 tarihinde evlenmiştir.

Bir kız bir erkek evlada sahip olan Fatma Hanım'ın 1996 yılında dünyaya gelen oğlu Emin üniversite öğrencisi, 2001 yılında dünyaya gelen kızı Deniz ise lise öğrencisidir.

Fatma Hanım, şu an hemşirelik yapmaktadır.

Sanatı

Özger Bilgiç, yazmaya başlama sürecini şu şekilde aktarmıştır:

Okumayı yazmayı çözdükten sonra hep yazma hevesim vardı. Kafamdan uydurur şarkılar, türküler söyledim. Ve sınıf öğretmenim sesimi, yazdıklarımı beğenirdi. Gün geçtikçe de kendimce hep yazdım, yazdım. Üç bine yakın şiir yazmışımdır, defterleri durur. Toplam yedi kitabımda 1202 şiir var. Sıkıştırdım aslında. Kaybettiğim şiirleri düşünerek kitaba girsin istedim. Yazmak kendine dost gibi gördüğün kalemin, yoldaşın, arkadaşın, sevgilin gibi...

Fatma Hanım, örnek aldığı kişiler için şunları söylemiştir: “Yunus Emre, Âşık Veysel, Karacaoğlu gibi halk şairlerini hep divan şairlerinden çok sevdim. Halkın içinden çıkmış, halkın acılarını, sevdalarını, özlemlerini dile getirmiş, asırlar geçse de sade ve anlaşılır, duygu yüklü mısralar, kıvrak zekâ ve öğütler...”

Özger Bilgiç'in yayımlanmış eserleri şunlardır: “Yeni Bir Dünya Kursak” (Tarsus, 2006), “Denize Düştük” (Tarsus, 2016), “Aşka İdam” (Tarsus, 2016), “Hasretin Kavuruyor” (Tarsus, 2016), “Şiir Gözlüm” (Orhan Oyanık ile birlikte, İstanbul, 2016), “Aşkın Kıyısı” (Orhan Oyanık ile birlikte, İstanbul, 2016), “Şiir Perisi” (Orhan Oyanık ile birlikte, İstanbul, 2016).

Özger Bilgiç'in “Bırakma Beni” adlı şiiri Ozan Dertli Şinasi tarafından, “Yürü Dünya” şiiri ise Âşık Ziya Var tarafından bestelenmiştir.

Fatma Hanım'ın şiirlerinin yer aldığı antolojiler ise şunlardır: “Avrasya Şairler Antolojisi” 1-2-3 (Antalya, 2015), “Şairler Seçkisi Şiir Antolojisi” (Sivas, 2016), “Şairlerden Bir Demet 8 Şiir Seçkisi Antolojisi” (Adana, 2016), “Atatürk ve Çanakkale Şiirleri” (Samsun, 2015), “Ateş” (Azerbaycan, 2016), “Turan Açılan Gönüller Şiir Antolojisi” (Azerbaycan, 2016), “Mersin Şairleri (MEŞYAD)” (Mersin, 2008), “TURSAN Şairleri” (Tarsus, 2010), “TAŞYAD Şairleri” (Tarsus, 2012), “Şairler Seçkisi Şiir Antolojisi 9” (Sivas, 2017), “Hocalı Katliamı Şiir Antolojisi” (Kocaeli, 2017), “Allah, Kur'an'ı Kerim ve Hazreti Muhammed Şiirleri Güldestesi” (2017).

Fatma Özger Bilgiç'in katıldığı etkinlikler ise aşağıdaki gibidir:

2015 Antalya Uluslararası Şairler ve Yazarlar Buluşması,

2017 Antalya Avrasya Sanat, Kültür, Edebiyat ve Bilim Federasyonu Buluşması,
2015 Kuşadası şiir ve Müzik şöleni,
8. Geleneksel Sivas Yazarlar ve şairler Deneği Müzik ve şiir şöleni,
2015 ukurova Edebiyatçılar Derneği şiir Etkinliği,
2017 Didim 8. şairler ve şiir şöleni,
2017 Osmaniye şehitleri Anma şiir Etkinliği,
9. ukurova TÜYAP Kitap Fuarı,
2016 CNR Mersin Kitap Fuarı,
2016 Osmaniye Kitap Fuarı,
2017 11. Ankara Kitap Fuarı,
1. Uluslararası an Türk Dünyası şiir ve Müzik Festivali,
21 Nisan Tarsus Yerel Gündem İmza Günü,
11 Mayıs 2017 MEşYAD İmza Günü.

5.2.13. Günay zdemir

Hayatı

Günay zdemir, 17 Ağustos 1963 tarihinde Sinop'ta dünyaya gelmiştir. Günay Bey'in babasının adı Murat zdemir'dir. Murat Bey, 1993 yılında vefat etmiştir. Murat Bey, zabıt katipliğinden emekli olmuştur. zdemir'in dedeleri Gürcü olup, Batum'dan Sinop'a g etmişlerdir. Günay Bey'in annesi Saadet Hanım ev hanımıdır ve el sanatları konusunda çok beceriklidir. zdemir'in anne tarafı da baba tarafı gibi Gürcü'dr ve onlar da Batum'dan Sinop'a g etmişlerdir.

zdemir'in ikisi kız biri erkek  kardeşi vardır. Kız kardeşi Güler Hanım, emekli hemşiredir. Diğer kız kardeşi Gülay Hanım ise yazı işleri müdürüdür. Tek erkek kardeşi Aziz Bey denizci başcavuştur.

zdemir, 1969-1974 yılları arasında hangi ilkokul, 1974-1979 yılları arasında Sinop ğretmen Okulu'nda, 1979-1980 yılları arasında ise Sinop Lisesi'nde okumuştur. 1981-1982 yılları arasında Ankara Güvercinlik Jandarma Astsubay Okulu'nda okuyan zdemir, 1986-1999 yılları arasında Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi İktisat Bölümü'de okuyarak öğrenim hayatını tamamlamıştır.

Günay Bey askerliğini, 1981-2005 yılları arasında jandarma astsubay olarak, sırasıyla Hatay-Serinyol, Kahramanmaraş-Afşin, Diyarbakır-Ergani, Ankara-Çamlıdere, Elazığ, şırnak-Uludere, Adapazarı-Karapürçek, Kars-Sarıkamış, Zonguldak, Tunceli-Pülümür ve Mersin'de yapmıştır.

Özdemir, Sema Hanım ile 13 Temmuz 1985 tarihinde evlenmiştir. Sema Hanım ev hanımıdır.

Günay Bey'iniki kız çocuğu vardır. Damla Özlem, kimya mühendisi; Çağla Meriç ise grafik tasarımcısıdır.

Günay Bey,jandarma astsubay olarak 2005 yılında emekli olmuştur. Sonrasında özel güvenlik amiri, yöneticisi ve eğitim uzmanı olarak özel sektörde çalışmıştır. Son beş yıldır kaligrafi (güzel yazı sanatı) ile ilgilenmektedir.

Sanatı

“Şair ya da yazar olunmaz, doğulur.” diyen Özdemir, kendisini yazmaya iten belli bir nedenin olmadığını belirtmiş, meslek hayatına başladığı yıllarda yazmaya başladığını aktarmıştır.

Şair, örnek aldığı kişiler konusunda şu bilgileri paylaşmıştır: “Özellikle örnek aldığım kişiler yok. Mümkün olduğunca farklı şair ve yazarların kitaplarını okumaya gayret ediyorum. Beğendiğim çokça şair ve yazar var. Her birinden farklı lezzetler alıyorum.”

Özdemir, 2006'dan beri İçel Sanat Kulübü üyesidir. 2009'dan beri Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği'nde yönetim kurulu üyesidir.

Günay Bey'in 2013 yılında basılmış “Aşk-ı Ten” isminde bir şiir kitabı, “Çizgilerle Sinop” adında 2012 yılında Sinop Valiliği tarafından basılmış bir tanıtım kitabı vardır. Ayrıca “Sinop'taki Tarihi Camiler ve Türbeler” kitabının basımı için de Sinop Üniversitesi rektörü ile görüşmeler yaptığını aktarmıştır.

Mersin ve Sinop yerel basınında ve bazı dergilerde, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği'nin yayımladığı Maki kültür ve edebiyat dergisinde eserleri hakkında yazılar yazılmıştır.

Özdemir, katıldığı etkinlikleri şöyle aktarmıştır:“İçel Sanat Kulübü'nde, 23 Ocak 2014 tarihinde ilk şiir kitabım “Aşk-ı Ten”in imza ve tanıtım günü yapıldı.Yine Mersin'de 2008-2016 yılları arasında, İçel Sanat Kulübü'nde, yerel radyo ve televizyon programlarında, 1. Mersin Kitap Fuarı'nda şiir ve edebiyat etkinliklerine katıldım.”

5.2.14. Hamit İzol

Hayatı

İzol, 1 Ocak 1953 tarihinde Şanlıurfa'nın Siverek ilçesinin Taşlıköy bölgesinde doğmuştur. İzol, 1978 yılında Mersin'e yerleşmiştir.

Yazarın babasının adı Ahmet olup Şanlıurfa'da çiftçilikle uğraşmış, aynı zamanda aşiret reisidir. Hamit Bey'in verdiği bilgilere göre hali hazırda Adıyaman, Diyarbakır, Elazığ, Malatya,

Mardin, Şanlıurfa, Tunceli vb. pek çok şehirde İzol aşireti mensubu pek çok kişi bulunmaktadır. İzol'un büyük amcası Bozan Ağa, Kurtuluş Savaşı'nda Atatürk ile beraber düşmana karşı mücadele etmiştir.

İzol'un annesi ve onun ailesi, yazarın babasının maiyetinde çalışan bir aile imiş. Yazarın babası, annesine âşık olmuş ama annesinin babası evliliklerine izin vermemiş. Bunun üzerine Ahmet Bey İzol'un annesini kaçırmış. Hamit Bey'in annesi tarafının bir kısmı Adıyaman'da, bir kısmı da Şanlıurfa'da yaşamaktadır.

Üç anneden olma toplam on kardeş olan Hamit Bey'in kız kardeşleri Mensufe, Suna, Fatoş, Suzan, Birsen ve Ayşenur Hanım ev hanımı, erkek kardeşleri Ömer, Ejder, Zülfikar Bey ise çiftçilikle uğraşmaktadır.

İlkokul, ortaokul ve liseyi Siverek'te okumuştur. Üniversiteyi ise Ankara Ziraat Fakültesi'nde tamamlamıştır.

İzol, 1981 yılında acemiliğini Isparta'da yapmıştır. Sonrasında da er olarak Şanlıurfa'da askerliğini tamamlamıştır.

Hamit İzol, İsmet Hanım ile 1974 yılında evlenmiştir. İsmet Hanım, Hamit Bey'in amcasının kızıdır ve aynı zamanda beşik kертmesidir. Ev hanımı olan İsmet Hanım, ilkokul mezunudur. Hamit Bey'in beş çocuğı vardır. Oğı Mehmet Serkan, Genç İşadamları Derneğı Başkanı ve aynı zamanda Sultaş Otel'i'nin yöneticisidir. Kızlarından Rahime, Meski'de avukatlık yapmaktadır. Semra, inşaat teknikeridir. Demet, İngilizce öğretmenidir. Deniz, Uluslararası Ticaret bölümünden mezun olduktan sonra Sultaş Otel'i'nin hesap işleriyle ilgilenmeye başlamıştır.

Öğrencilik hayatından sonra Mersin'e yerleştiğini söyleyen İzol, ilk iş olarak araba alım satımıyla uğraşmıştır. Sonrasında bir lokanta ve Kız Kalesi'nde küçük bir pansiyon işletmiştir. Daha sonra Sultaş Otel'i'ni kurmuş hâlâ otelin işlerini yürütmektedir.

Sanatı

"Yazarlığa nasıl başladınız?" sorusuna İzol'un cevabı şöyle olmuştur:"Kendimi bildim bileli içimde yazma hevesi vardı. Ben insanların eksiklerini, yanlışlarını yüzlerine söyleyebilen biri değilim. İnsanları üzmekten, kırmaktan korktuğum için bunları yazarak söyledim. O zaman daha rahat olurdum. Böylelikle de yazmaya başladım."

Yaşar Kemal'i kendisine örnek aldığı belirten yazar, bunun nedenini de, Yaşar Kemal'in yazı dilini çok beğenmesine bağlamıştır.

Yazarın altı kitabından beşi basılmıştır. 1980 yılında ilk kitabını yazan İzol, o kitabında kan davasını anlatmıştır. "Acaba bu kitabımla kan davası daha da büyür m?" düşüncesine kapılınca, kitabını yayımlamaktan vazgeçmiştir.

Daha sonra “Aşiretin Öteki Yüzü” adlı kitabını yazmıştır. 2009 yılında Destek Yayınları tarafından basılan bu eser, 269 sayfadan oluşmaktadır.

Sonrasında “Ağanın Akmayan Gözyaşları” adlı kitabı, 2010 yılında Destek Yayınları tarafından çıkarılmış ve 348 sayfadan oluşmaktadır. Yazar bu kitabında çok eşliliğin yanlış yönlerini anlatmıştır.

Diğer kitabı olan “Kürdün Türk Aşkı”nda, Türklerle ve Kürtlerin aslında ne kadar ayrılmaz bir bütün olduğunu anlatmıştır. Bu eserde yine Destek Yayınları tarafından 2012 yılında çıkarılmış ve 280 sayfadan oluşmaktadır.

Diğer eseri “Barış Sonrası Büyük Türkiye”de, barış sürecine ve devletimize destek olmayı amaçlamıştır. Bu kitabı da Destek Yayınları tarafından 2014 yılında çıkarılmış ve 376 sayfadan oluşmaktadır. Bu kitabını Hatay’dan Artvin’e sınır boyunca araştırma yaparak yazdığını söylemiştir.

Son kitabı “Roza”da Destek Yayınları tarafından 2017 yılında çıkmış olup, 328 sayfadan oluşmaktadır. Kadına şiddeti ve töre cinayetini ele almıştır.

Hamit Bey, Fatih Altaylı, Balçıçek Pamir gibi televizyoncuların programlarına katılmış, kitaplarına ve töreye dair söyleşilerde bulunmuştur. Son kitabı “Roza” için 27 Mayıs 2017 tarihinde Forum AVM’de büyük bir imza günü düzenlemiştir.

Ankara’da ve Mersin’de gazeteciler cemiyetinden, töreye, kan davalarına değindiği ve bunlara karşı olduğu için barış ödülü almıştır.

5.2.15. Handan Uçak Tunca

Hayatı

Tunca, 1 Mayıs 1959 tarihinde Malatya’da dünyaya gelmiştir. 2003’ten beri Mersin’de ikâmet etmektedir. Handan Hanım’ın babasının adı İsmail Uçak’tır. Geçimini çiftçilikle sağlamıştır. Şairin annesi Yağıt Hanım ağa kızıdır, eşi ile berdel usulü evlenmişlerdir. Handan Hanım’ın Mehmet Ali isminde, Karayolları’ndan emekli bir erkek kardeşi vardır.

Tunca, 1966- 1971 yılları arasında Malatya Bahri Köyü İlkokulu’nda, 1971-1974 yılları arasında Malatya Gazi Ortaokulu’nda, 1974-1978 yılları arasında da Malatya Gazi Lisesi’nde eğitim hayatını tamamlamıştır.

Tunca, 1979 yılında adliyede memur olarak görev yapan Sedat Bey ile evlenmiştir. Handan Hanım’ın tek çocuğu olan Bora, öğretmendir.

Tunca, 1979 yılında Malatya Adliyesi’nde memur olarak göreve başlamış ve bu kurumda on beş sene çalışmıştır. Daha sonra Manisa Adliyesi’ne geçmiş ve burada da yedi sene yazı işleri müdürlüğü yaptıktan sonra 2001 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Handan Hanım şiir yazmaya nasıl adım attığını şu cümlelerle aktarmıştır: “Emekli olduktan sonra 5-6 sene Ankara’da yaşadık. Daha sonra Mersin Susanoğlu’na yerleştik. İşte beni şiir yazmaya da iten burası oldu. Çünkü arkadaşlarım kışın merkeze dönüyorlardı, burada yalnız kalıyordum. Bu şekilde yaşadığım yalnızlık beni şiire bağladı ve şiir yazmaya başladım. Yaklaşık on bir yıldır şiir yazıyorum.”

Handan Hanım, çocukları çok sevdiği için, çocuk edebiyatında çok güzel çalışmaları olduğunu belirttiği Gülsüm Akyüz Hanım’ı örnek aldığını ve beğendiğini ifade etmiştir. Büyük şairlerimizi de severek okuduğunu ve hiç biri arasında ayırım yapmadığını belirtmiştir.

Şair, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

“Yürekten Mısralara” adlı şiir kitabı 2015 yılında Mersin Ekrem Matbaası tarafından çıkarılmıştır. Eser toplamda 132 sayfadan oluşmaktadır. “Kırılan Yüreğim” adlı eseri de yine Mersin’de Ekrem Matbaası tarafından çıkartılmış olup, 128 sayfadan oluşmaktadır.

Genelde serbest nazım tarzında şiir yazdığını belirten Tunca, şiirlerinde çoğunlukla çocuklara yer verdiğini, onları anlattığını aktarmıştır. Ayrıca toplumsal konulara da yer vermektedir. Şiirlerinden bazıları, Maki dergisinde yayımlanmaktadır.

Tunca, “Ayrılığın Acısı Düştü Gözlerime” adlı şiiriyle Osmaniye’de “Ahmet Birgül Şiir Ödülü”nü almıştır. Tunca’nın, “Yürekten Mısralara” ve “Kırılan Yüreğim” isminde iki şiir kitabı vardır.

5.2.16. Hanife Mert

Hayatı

Hanife Mert, 1 Ocak 1963 tarihinde Samsun’da dünyaya gelmiştir. 1987 yılından bu yana Mersin’de ikâmet etmektedir.

Yazarın babasının adı Halil Erkan’dır. Halil Bey, aslen Yozgatlıdır ve polis olarak görev yapmıştır. Hanife Hanım’ın annesi Fatma Hanım ise aslen Yozgatlı olup kendisi ev hanımıdır. Hanife Hanım’ın ikisi üvey, ikisi öz olmak üzere dört kardeşi vardır. Öz kardeşleri vefat etmiştir. Üvey kardeşleri Yasemin ve Derya Hanım ise ev hanımıdır ve Anamur’da ikâmet etmektedir.

Hanife Hanım ilkokul birinci sınıfa 1971 yılında Muş İlkokulu’nda başlamış, ikinci sınıfı İstanbul Samatya İlkokulu’nda, üçüncü sınıfı İstanbul Mehmet Akif Ersoy İlkokulu’nda, dördüncü ve beşinci sınıfı da İstanbul Sancaktar Hayrettin İlkokulu’nda 1976 yılında tamamlamıştır. 1976 yılında İstanbul Sancaktar Hayrettin Ortaokulu’na başlamış ve orta ikide Kahramanmaraş’ın Elbistan ilçesine taşındıkları için Elbistan Mükremin Halil Lisesi’nin ortaokulunda 1979 yılında orta öğrenimini tamamlamıştır. Lise birinci sınıfı 1979 yılında Elbistan Ticaret Lisesi’nde okumuş, 1980 yılında Mersin’in Anamur ilçesine taşınmışlardır. Lise

ikinci sınıfa Anamur Ticaret Lisesi'nde başlayarak lise öğrenimini burada tamamlamıştır. 1986 yılında ise Eskişehir Anadolu Üniversitesi İktisat Bölümü'nden mezun olmuştur.

Yazar, 1990 yılında Eyüp Bey ile evlenmiştir. Eyüp Bey bilgisayar formatör ğretmeni olarak çalışma hayatını sürdürmektedir. Ayrıca Eyüp Bey de edebiyatla yakından ilgilenmektedir. Kendisinin yayımlanmamakla birlikte pek çok şiiri vardır.

iftin, Merve ve Hande isminde iki kız çocuğu vardır.

Hanife Hanım iş hayatına ilk olarak 1987 yılında Mersin Toprak İnşaat Malzemeleri Anonim şirketi'nde muhasebe müdür yardımcısı olarak başlamıştır. Bu kurumda iki yıl görev yapmıştır. Daha sonra Mersin Deniz Ticareti Odası'na sorumlu muhasebeci olarak başlamış, burada muhasebe müdürü olarak 2008 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Hanife Hanım, küçüklüğünden beri içinde bir yazma tutkusunun olduğunu, yayımlanmamış küçük hikâyelerinin bulunduğunu ve yazmaya da 2010 yılında blog yazarlığıyla başladığını aktarmıştır. Edebiyat aşığı olan eşinin de yazma konusunda kendisine çok büyük desteği olduğunu belirten Hanife Hanım, 2010 yılında “yaren33blogspot.com” bloğunda yazmaya hız vermiştir.

Hanife Mert, Cengiz Aytmatov, Nihal Atsız, Peyami Safa, Ayşe Kulin, Elif şafak, Canan Tan gibi yazarları çok beğendiğini, bu kişilerin kitaplarının çok akıcı olduğunu ve kendisini sıkmadığını belirtmiştir.

Hanife Hanım, Mersin Yazarlar Derneği yesidir.

Hanife Hanım'ın basılmış bir kitabı vardır. “Dş Batımı” isimdeki bu kitap 2017 yılında Gece Kitaplığı tarafından Ankara'da basılmıştır. Hanife Hanım 2017 yılının Temmuz ayında Mersin Mezitli'de düzenlenen kitap fuarında kitaplarını imzalamıştır. Kitabında kadın ve aile gibi toplumsal konuları işleyen Hanife Hanım, kitabın konusundan ise kısaca şu şekilde bahsetmiştir: “Anne-babası ayrılan bir çocuğun dramını anlatmaya çalıştım romanımda. ‘Bir aile nasıl parçalanır?, Nasıl toparlanabilir?, Eksikleri nelerdir?’ sorularına cevap aradım. Biraz da erken yaşta evliliğin sorunlarını roman havasında anlattım diyebiliriz.”

İkinci romanını daha yeni bitirdiğini, henüz basılmadığını ve son rtşlarını yaptığını belirten Hanife Hanım, “Bakiş Acısı” adlı bu eserinde de eşinden boşanan dul bir kadının yaşadığı sorunlara, beşik kertmesi olayına ve Alevi-Sünni meselesine değindiğini, toplumun zihinsel engellilere bakışını anlattığını söylemiştir. İnsanların tekileştirilmemesi gerektiğini, insanlar arasında ayırım yapılmaması gerektiğini bu kitabında vurgulamaya çalışmıştır.

2012 yılından bu yana Milliyet blog sayfasında, 2015'ten bu yana Anamur Express gazetesi ve İstikbal gazetesinde yazıları yayımlanmaktadır.

5.2.17. Harun Özmen

Hayatı

Harun Özmen, 21 Mart 1965 tarihinde, Konya'nın Ilgın ilçesinde doğmuştur. 1998 yılından beri de Mersin'de ikâmet etmektedir. Şiirlerinde “Zahit” mahlasını kullanmıştır. Bunun dışında kendine özgü bir lakabı yoktur. Harun Özmen'in babasının adı Salim, annesinin adı ise Emine'dir. Baba tarafı Yozgatlı, anne tarafı ise Konyalıdır. Harun Bey, dört erkek kardeşin en küçüğüdür. Ağabeyleri Halil, Haluk ve Haldun'dur.

Harun Özmen, ilk, orta ve lise öğrenimini Adana ve Konya'da tamamlamıştır. Özmen, 1989 yılında Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olmuştur.

Özmen, 1990-1992 yılları arasında Sırnak Bolu Komando Tugayı'nda yedek subay hekim olarak askerliğini yapmıştır. Harun Bey, 1991 yılında askerlik görevi sırasında taburun bir bölüğünün çığ altında kaldığını ve yetmiş vatan evladının çığa teslim olduğu Görmeç Faciası'nı yaşadığını da belirtmiştir.

Harun Özmen eşi Özlem Hanım ile ortak arkadaşları vasıtasıyla tanışmış ve 1992 yılında evlenmiştir. Harun Bey'in Göktuğ Cihan adında bir oğlu vardır. Oğlu elektrik-elektrik mühendisidir.

Harun Bey, halen anestezi ve reanimasyon uzmanı olarak Mersin Şehir Hastanesi'nde görev yapmaktadır.

Sanatı

Harun Özmen, şairliğe ve yazarlığa nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır: “Ortaokul ve lise yıllarımdaki okuma alışkanlığım, kompozisyon ve edebiyat derslerime olan ilgimi ve başarıyı arttırdı. Şimdilerde İstanbul Üniversitesi'nde Türk Dili ve Edebiyatı Profesörü olan Mehmet Tekin'in teşviği ile özellikle düzyazı çalışmalarım arttı. Üniversite yıllarımda da yoğun bir biçimde şiir çalışmalarım olmuştur.”

Harun Özmen, Türk Edebiyatı'nda, Cahit Sıtkı, Necip Fazıl, Yahya Kemal, Mehmet Akif, Orhan Veli, Attila İlhan ve Ümit Yaşar'ın şiirlerinden etkilenmiştir. Peyami Safa'nın romanlarındaki tasvirler, düzyazılarındaki üslubunun oluşumunda etkili olmuştur.

Özmen, gençlik yıllarında kaleme aldığı şiirlerini 2007 yılında “Kırkikinci Yağmuru” adlı şiir kitabında toplamıştır. 2011 yılında, deneme ve hikâyelerinin olduğu “Üç Mevsim” adlı kitabını çıkarmıştır. “İstiridye İçinde Yüreğin”, adlı kitabında da yine şiirlerini toplamış ve bu eserini de 2014 yılında yayımlamıştır. Ayrıca bu eserinde sadece “Yoksulluk” adlı şiiri 14'lü hece ölçüsüyle, diğerleri ise serbest nazım biçiminde yazılmıştır. 2017 yılında da “Düş-ün-düğünüz Gibi” adlı eserinde denemelerini toplamıştır.

Yazarın “Düşündüğünüz Gibi” adlı eseri hakkında Nafiz Nayır tarafından Maki dergisinin 102-103 sayısında, “Düşündüğünüz Gibi” başlıklı bir tanıtım yazısı kaleme alınmıştır. Ayrıca Aydan Yalçın da Özmen'in aynı eseri hakkında “Düş'ün gücüne yürümek: Harun Özmen” başlığıyla bir yazı yazmıştır.

Harun Özmen, Adana, Mersin ve İstanbul'da kitap fuarlarının imza günlerine kendi eserleriyle katılmıştır. Özmen, Mersin Şair ve Yazarlar Derneği'nin çeşitli şiir etkinliklerine, İçel Sanat Kulübü şiir günlerine, kitaplarının imza günlerine, “Aşk Olsun” şiir ve tezhip buluşması sergisine, “Çocuklar Şiir Okusun” şiir posterleri sergilerine de katılmış ve düzenlemiştir.

Harun Bey'in, çeşitli edebiyat sitelerinde, İçel Sanat Kulübü Bülteni, Maki, Töre, Güncel Sanat, Akra gibi dergilerde yazıları ve şiirleri yayımlanmış ve yayımlanmaya devam etmektedir.

Özmen, Çukurova Üniversite'sinde, “Gençlik ve Barış” konulu makale yarışmasında birincilik ödülüne layık görülmüştür.

5.2.18. Hüseyin Emrem

Hayatı

Şairin adı Hüseyin, soyadı ise Emrem'dir. Ailesinin lakabı “Arapoğlu” olduğu için, Hüseyin Bey de bazen şiirlerinde Arapoğlu mahlasını kullanmıştır.

Emrem, 1949 yılında Malatya'nın Doğanşehir İlçesinin Topraktepe köyünde doğmuştur. 1997 yılından beri de Mersin'de ikâmet etmektedir. Şairin babasının adı Kamil Emrem'dir. Kamil Bey, çiftçilikle uğraşmıştır. Baba tarafı Elbistan taraflarından Doğanşehir'e göç etmiştir. Şairin annesi Elif Hanım ev hanımıdır.

İki erkek kardeşi olan Hüseyin Bey'in kardeşleri Seydi Bey ve Doğan Bey, sınıf öğretmenliğinden emeklidir.

Hüseyin Bey, Malatya Topraktepe Köyü İlkokulu'ndan 1960 yılında, Malatya Doğanşehir Ortaokulu'ndan 1964 yılında mezun olmuştur. Malatya Endüstri Meslek Lisesi'ni ise o zamanki şartlardan dolayı yarıda bırakmak zorunda kalmıştır.

1969 yılında acemi birliğini Ankara'da, usta birliğini ise Afyon Karahisar Muhabere Destek Bölüğü'nde, ikmal deposunda kâtip olarak yapmıştır.

Emrem, 1976 yılında ev hanımı olan Zahide Hanım ile evlenmiştir.

Üç evlada sahip olan Hüseyin Bey'in çocuklarından Zuhal ev hanımı, Sinan çevre mühendisi, Yunus ise elektronik mühendisidir.

Ortaokul bittikten sonra askere gidene kadar amatör fotoğrafçılık yaptığını söyleyen Emrem, askerden geldikten bir sene sonra Devlet Demir Yolları'nda hareket memuru olarak göreve başlamış ve 1996 yılında da emekli olmuştur.

Sanatı

Emrem, şiire başlamasını şu şekilde aktarmıştır:

Okuryazar olduktan sonra bir ara çobanlık yaparken elime geçen kalemle, çöple ne varsa kayalara, kâğıtlara, taşlara bir şeyler karalardım. Sonra zaman geçtikçe bunlar beyitlere dönüştü. Ama ilk şiir yazmam ilkokul beşinci sınıfa rastlar aslında. Yazdığım bir şiiri arkadaşlarım öğretmenimize göstermişti. Ben ondan güzel sözler beklerken, o beni hiç önemsemedi bile, ben de hiç aldırmadım ona. Bir süre daha yazdım. Ortaokula geçince o zamanki şartlardan dolayı iyice bıraktım şiir yazmayı. Ortaokul bitince askere gidene kadar yazdığım şiirleri mahalli gazetelerde yayımladım. İş hayatına atılınca şiir yazmalar yine sekteye uğradı tabii. Ne zaman emekli oldum Mersin'e yerleştim, MEYAD ve MEŞYAD ile tanıştım, şiire tekrar dört elle sarıldım ve yazmaya başladım.

Şair, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği, Mersin Yazarlar Derneği ve İçel Sanat Kulübü üyesidir.

İlk zamanlar serbest tarzda şiirler yazdığını söyleyen Hüseyin Bey, ayırım yapmadığını ve her konuda şiir yazdığını aktarmıştır. Özellikle de 7-8-11'li hece ölçüsüyle şiir yazmaktadır.

Halk ozanları başta olmak üzere Şemsi Belli, Mihri Belli, Âşık İhsanî gibi şairlerimizden etkilendiğini söyleyen Emrem, özellikle halk ağzıyla ile yazdığı için Şemsi Belli'nin yerinin ayrı olduğunu belirtmiştir.

Emrem'in bine yakın şiiri vardır ve şiirleri Maki dergisinde, 4 Mevsim dergisinde ve İstikbal gazetesinde yayımlanmaktadır.

5.2.19. Hüseyin Güney

Hayatı

Hüseyin Güney, 20 Kasım 1945 tarihinde Nevşehir'in Göre Köyü'nde dünyaya gelmiştir. 1986 yılından bu yana Mersin'de ikâmet etmektedir.

Hüseyin Bey'in babasının adı Osman Güney'dir. Osman Bey, çiftçilik yapmıştır. Roman yazmış ama kitaplaştırmamıştır. Güney'in annesinin adı ise Şerife'dir. Aslen Nevşehirli olan Şerife Hanım ev hanımıdır.

Toplamda beş kardeş olan Hüseyin Bey'in kardeşlerinden Pakize Hanım, Nimet Hanım ve Fatma Hanım ev hanımı; Mustafa Kemal Bey ise polistir.

Güney, 1952-1957 yılları arasında Nevşehir Göre İlkokulu'nda, 1957-1960 yılları arasında Nevşehir Muhtedif Gayeli Ortaokulu'nda, 1960-1963 yılları arasında Nevşehir Lisesi'nde okumuştur. Daha sonra dışarıdan Nevşehir Öğretmen Okulu'nu bitirmiştir. 1983 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü Fransızca Bölümü'nü bitirmiştir.

Güney, askerliğini er öğretmen olarak 1967-1968 yılları arasında Manisa'da yapmıştır.

1969 yılında Sonsel Hanım ile evlenen Hüseyin Bey'in eşi emekli öğretmendir. O da 1997 yılında emekli olmuştur.

Hüseyin Bey'in iki kızı vardır. Özbek İngilizce öğretmeni, Özen ise müzik öğretmeni olarak hayatlarına devam etmektedir.

Güney, fark derslerini verip öğretmen olduktan sonra, 1976-1982 yılları arasında Türk işçilerinin çocuklarına ders vermek için Türkçe ve kültür dersleri öğretmeni olarak Hollanda'da görev yapmıştır. Hüseyin Bey, 30 yıl sınıf öğretmenliği yaptıktan sonra, Mersin Yüzüncü Yıl İlköğretim Okulu'ndan emekli olmuştur.

Sanatı

Güney, yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Amcam öğretmendi, kitapları vardı. Babam da çok okurdu, evimize her gün farklı gazeteler girerdi. Yani ben, çocukluğumdan beri hep bir okumanın içerisindeydim. 1950'li yıllarda, Mahmut Makal adında bir öğretmen vardı. "Bizim Köy" diye bir kitap yazmıştı. Sonra o kitabı okumuştum. Galiba ondan sonra ben de niye yazmayayım diye düşündüm. İlk olarak 15 yaşında bir defter dolusu roman adı altında bir şeyler yazdım. Ondan sonra da yazmayı bırakmadım zaten, sürekli yazdım.

Yazdıklarını kurgulayarak yazmadığını, belli bir olayı görüp, ondan yola çıkarak yazdığını ve genişlettiğini de özellikle belirtmiştir.

Güney, Yaşar Kemal'i ve Fakir Baykurt'u örnek aldığını ve gençlik yıllarında severek okuduğunu aktarmıştır. Hatta bir şeyler yazarken "Sanki Fakir Baykurt beni omzumun üzerinden izliyormuş gibi yazardım." diyerek dikkatli yazdığını da belirtmiştir.

Hüseyin Bey'in yayımlanmış eserleri ise şunlardır: "Nevşehir İli Yakın Çevre İncelemeleri", (E. Güney, H. Güney, S. Güney ile ortak çalışma, İstanbul, 1974), "Turks voor Nederlandstalegen" (Hollandaca Konuşanlar İçin Türkçe, Wildervank-Hollanda, 1980), "Türkçe Supplement"(Wildervank- Hollanda, 1982), "Türkçe Düzey Kartları" (Wildervank-Hollanda, 1982), "Nasrettin Hoca (1-2) Hollandaca-Türkçe"(Wildervank-Hollanda, 1982), "Nasrettin Hoca (3-4) Hollandaca-Türkçe" (Wildervank-Hollanda, 1983), "Nevşehir İli Kapadokya" (E. Güney, H. Güney, S. Güney ile ortak çalışma, Mersin, 1988), "Türkiye Coğrafyası" (Dr. Emrullah Güney ile ortak çalışma, Wildervank-Hollanda, 1989), "Barışın Bekçisi" (Ankara, 1992), "Nevşehir Folkloru, Sözcükler-Deyimler-Atasözleri" (Dr. Emrullah Güney ile ortak çalışma, Mersin, 1993), "Okuma-Anlama Testli Dilbilgisi Çalışmaları" (Hückelhoven-Almanya, 1994), "Dilbilgisi ve Dil Yeteneği Testleri"(Hückelhoven-Almanya, 1994), "Türkçe Dilbilgisi-5" (Pakize Özcan ile ortak çalışma, Ankara, 1996), "Bilmeceler" (Mersin, 1996), "Bir Çift Mavi Kuş"(Mersin, 1996), "Varsa Sevgi Yoksa Sevgi" (Mersin, 1997), "Akça Bebek" (Ankara, 1997), "Akça Bebek Hollanda'da" (Ankara, 1999), "Yalnız Martı" (Ankara, 2001), "Eski Köyün Gizi"(Ankara, 2001), "Ah Bir Sincabım

Olsa" (Ankara, 2002), "Ormana Dönüş"(Ankara, 2002), "Bir Kutu Tebeşir İstiyoruz"(Ankara, 2003), "Bir Dolmakalemin Anıları"(Ankara, 2003), "Kırlangıç Yapar Yuvayı"(Ankara, 2004), "İrmağın Türküsü"(Ankara, 2006), "Doğa'nın Yayla Günlüğü"(Ankara, 2007), "Sevgili Kitaplarım"(Ankara, 2008), "Türkçenin Yolculuğu" (Mersin, 2008), "Güneşin Gülüşü"(Ankara, 2011), "Bayır Köyün Çocukları"(Ankara, 2014).

Kitaplarının çoğu Ankara Bilgi Yayınevi'nden çıkan Hüseyin Bey, kitaplarını da ilgili yayınevi bünyesinde Adana ve Mersin'de düzenlenen kitap fuarlarında imzalamıştır. Güney'in kazanmış olduğu ödüller ise şunlardır:

- Çocuk Şiiri, Arkın Kitapevi, 1972,
- Göre Kasabası Folklor Derlemesi, Başbakanlık Kültür Müsteşarlığı, 1973,
- Öğretmenler Arası Anı, MEB, 1991,
- 2000'li Yıllar ve Biz Öğretmenler, UNICEF, 1991,
- Çocuk Şiiri, Çankaya Belediyesi, Damar Edebiyat Derneği, 1992,
- Çocuk Romanı, Çankaya Belediyesi, Damar Edebiyat Derneği, 1996,
- Çocuk Öyküsü, Eğitim-Sen, 1997,
- Çocuk Romanı, Halkevleri Genel Merkezi, 1998,
- Çocuk Romanı, T.C. Kültür Bakanlığı, 1998.

5.2.20. Kader Kutlu

Hayatı

Kader Kutlu, 2 Ağustos 1966 tarihinde Kahramanmaraş'ta dünyaya gelmiştir. 1987'de Adıyaman'dan Tarsus'a göç etmiştir.

Şairin babasının adı İsmet Kutlu'dur. İsmet Bey aslen Adıyamanlıdır. Karayollarından emekli olmuş ve iki yıl önce de Tarsus'ta vefat etmiştir. Kutlu'nun annesinin adı ise Yedigâr'dır. Ev hanımı olan Yedigâr Hanım, 1996 yılında Tarsus'ta vefat etmiştir.

Beş kardeşi olan şairin kardeşlerinden Mukadder Hanım ve Elif Hanım ev hanımı, Abdullah Bey karayolları çalışanı, Mehtap Hanım ticarî işletmeci, Volkan Bey özel bir şirkette iş makinası operatörü olarak hayatlarını devam ettirmektedir.

Kader Hanım ilkokulun ilk üç yılını Tarsus Atatürk İlkokulu, İskenderun Cumhuriyet İlkokulu ve Adıyaman Barbaros İlkokulu'nda, son iki yılını ise Şırnak'ta Fatih İlkokulu'nda okumuş ve 1978 yılında eğitim hayatını burada bitirmiştir.

Kader Hanım, eşi Salih (Sedat) Bey'den uzun yıllar önce ayrılmıştır. 2016 yılında ise Salih Bey vefat etmiştir.

Kader Hanım'ın İlkay adında üniversiteye giden bir kızı vardır.

Kutlu, en uzun süreli olarak hasta bakıcılığı yapmıştır. Bunun dışında çeşitli işlerde alışan Kader Hanım, şu anda ev hanımı olarak hayatına devam etmekte, babasından kalan emekli maaşı ile geçinmektedir.

Sanatı

Kutlu, “8 yaşında ilkokul ikinci sınıfta iken ders sırasında ‘Zamlar’ isimli şiirimi yazarak şairlik hayatına başladım. Uzun yıllar sonra da ilk şiir kitabım olan ‘Umudun Penceresinden’ isimli şiir kitabımı çıkartarak şiir yazmaya devam ettim.” diyerek şiire ne zaman başladığını bizlere aktarmıştır.

Kader Hanım, katıldığı etkinlikler konusunda şu bilgileri paylaşmıştır:

İlk şiir kitabım çıktıktan sonra şiirle alakalı birçok etkinliğim oldu. İlk iki şiir kitabımın imza günlerini Tarsus'ta yaptım. Tarihlerini net olarak hatırlamıyorum. Tarsus'un yerel radyo kanallarında canlı yayın şiir programları hazırlayıp sundum. Mersin Üniversitesi Tarsus Yerleşkesi'nde şiir dinletisi yaptım. Kuva-i Milliyeci kimliğimle çeşitli etkinliklerde kendi yazdığım şiirleri kendim seslendirdim. En son Giresun niversitesi'nde bir şiir dinletisine katıldım. Yakın zamanda aynı üniversitede şiir okuma yarışmasında jüri yeliği yaptım.

Kutlu'nun “Umudun Penceresinden” isimli ilk şiir kitabı, 2012 yılında Tarsus'ta basılmıştır. “Sevda Yağmuru” isimli ikinci şiir kitabı ise 2015 yılında yine Tarsus'ta basılmıştır. Genellikle hayatın kendisi ile ilgili şiirler yazmakta olduğunu belirten şair, “Yaşadıklarımı şiirsel bir dille daha çok hece ölçüsüyle anlatmaktayım. şiirlerimde daha çok aşkı işledim.” diyerek konuya açıklık getirmiştir.

Kader Kutlu, Tarsus'ta her yıl düzenlenen Uluslararası Karacaoğlan şiir Akşamları başlıklı etkinlikte 500 TL para dl almıştır.

5.2.21. Kemal Karşlı

Hayatı

Kemal Karşlı, 20 Eylül 1965 tarihinde Sivas'ta dünyaya gelmiştir. 1990'lı yıllardan beri Mersin'de ikamet etmektedir.

şairin babası Doğan Bey, ğretmen emeklisi olup 1997 yılında vefat etmiştir. Aile 93 Harbi'nde Kars'tan Sivas'a g etmiştir. şairin annesi Zehra Hanım ise ev hanımıdır. Zehra Hanım'ın babası İbrahim Eren bir halk ozanıymış ve TRT'de birçok sanatçıya eşlik etmiş, saz çalmıştır. Kemal Bey'in Cemal adında bir erkek kardeşi daha vardır.

şair, 1971 yılında Sivas Crek İlkokulu'na başlamıştır ve Sivas Crek Ortaokulu'nda okumuştur. Liseyi ise, İstanbul Kabataş Erkek Lisesi'nde parasız yatılı olarak 1982 yılında tamamlamıştır.

Karşlı, askerliğini Antalya Manavgat'ta 1986 yılında jandarma olarak yapmıştır.

Kemal Bey'in Seval adında bir kızı ve Ercan adında bir oğlu vardır. Eşinden ayrılmıştır.

Kemal Bey, otuz yılı aşkın bir süre Mersin Karayolları'nda çalıştığını ve 11 Ağustos 2017 tarihinde emekliye ayrıldığını belirtmiştir.

Sanatı

Karşlı, ilk kitabını arkadaşı Nurhan Bakaner'in desteğiyle çıkardığını ve onun sonrasında da yazmaya daha büyük bir aşkla ve hevesle devam ettiğini belirtmiştir. "Ben gençliğimde Ümit Yaşar Oğuzcan hayranıydım" diyen şair, aşk şairi Oğuzcan'ı kendisine örnek aldığını söylemiştir.

Şair, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Şairin basılmış "Hanımağa" ismindeki eseri, 2012 yılının Ocak ayında Berikan Ofset Matbaa tarafından çıkarılmıştır. Serbest nazım tarzında yazdığı şiirlerinden oluşmaktadır. Karşlı, arkadaşı Nurhan Hanım'a ithafen kitaba bu ismi vermiştir. "Amacım, kitabımı toplumla buluşturmak değil, sevgimi anlatmaktı, onu da başardım" sözleriyle kitabı yazış amacını da açıklamaktadır. Eserinde konu olarak aşk ve acıyı işlemiştir.

Karşlı, şu an basılmaya hazır bir de öykü kitabının olduğunu belirtmiştir. Ayrıca Karşlı'nın şiirleri Maki'de aylık olarak da yayımlanmaktadır.

5.2.22. Meryem Özdemir

Hayatı

Meryem Özdemir, 2 Ağustos 1954 tarihinde Diyarbakır'ın Bismil ilçesinin Seyithasan köyünde doğmuştur. 2003 yılından beri Mersin'de ikamet etmektedir. Rahmetli babasıyla birlikte buldukları "Dost Meryem" mahlasını kullanmaktadır.

Şairin rahmetli babasının ismi Niyazi Demir'dir. Âşık olan Niyazi Demir, dozer operatörüymüş. İşi dışında, şiir ve ozanlıkla uğraşan Niyazi Bey, hiçbir karşılık beklemeden yazdığı şiirlerini herkese dağıtmış. 1990 yılında Mersin'e göç etmişlerdir. Niyazi Bey, küçük yaşta iken Gülizar Hanım'a âşık olmuş. Fakat küçük olunca kimse ona aldırış etmemiş. O da bir gün Diyarbakır'daki ziyaretlerden birine giderek içten bir şekilde şu şekilde dua etmiş: "Allah'ım, senden bir dilek diliyorum, sana ulaşsın. Bana halk içinde sevmeyi, ozanlığı ve bu kızı kısmet eyle." Niyazi Bey ondan sonra hem eşi Gülizar Hanım'a, hem ozanlığa, hem de halk içinde sevmeye kavuşmuştur. Şairin annesinin adı ise Gülizar'dır. Ev hanımı olan Gülizar Hanımın baba tarafı ise Suriye taraflarından Diyarbakır'a göç etmişlerdir.

Meryem Hanım'ın Erdoğan, Kasım Naci, Ali Haydar, Asiye, Gülsüm, Feza, Songül ve Şahturna olmak üzere sekiz kardeşi vardır.

Meryem Hanım, ilkokulu, Seyithasan Köyü Bakacak İlkokulu'nda 1961-1966 yılları arasında tamamlamıştır.

Şair, 1970 yılında Cemal Özdemir ile evlenmiştir. Cemal Bey emekli öğretmendir. Meryem Hanım altı çocuk annesidir. Çocuklarından Güldal edebiyat öğretmeni, Özlem hazine avukatı, Eylem diş hekimi, Özge sosyal bilgiler öğretmeni, Hasan Taylan grafikerdir. Özgür ise edebiyat öğretmeni iken istifa edip Almanya'ya gitmiştir.

Kısa bir süre evde dikiş dikerek eşine destek olan Meryem Hanım, daha sonra bu uğraşını da, çocukları okuyup onlara destek olmaya başladıktan sonra bırakmıştır.

Sanatı

Meryem Hanım, şairliğe nasıl başladığını, şu cümlelerle anlatmıştır:

Kendimi keşfetmem zor oldu. Ozan bir babanın kızı olunca, benim aklıma her an bir şeyler geliyordu. Herhalde babamdan duydum falan derdim. Ama bir gün bir rüya gördüm. Uçsuz bucaksız bir gökyüzündeyim. Sadece ara ara taşlar var. Baktım gökyüzü yarıldı, bir insan seli geliyor ve hepsi de siyah giyinmiş. Ama yüzlerini görmüyorum. Birisi yanıma geldi ve “Şu taşa otur.” dedi. Parmağındaki yüzüğü çıkartıp bana uzattı. “Bunu size hediye etmek istiyorum.” dedi. Aldım yüzüğü taktım, bir baktım ki yüzüğün içinde dünyada ne kadar renk varsa hepsi mevcut. Birden ürperdim. Onun maddi değerinin büyük olduğunu düşünüp kabul etmedim, verdim. “O zaman size başka bir şey vereyim ne istersiniz?” dedi. Ben de manevi değerlere daha çok değer verdiğimi söyledim. Ondan sonra baktım gitmeye başladılar. “Siz tekrar ne zaman gelirsiniz?” dedim. “Biz yüzyılda bir geliriz” dedi. Giderken de ucu bucağı gelmeyen bir masanın iki tarafına geçip, yavaş yavaş gitmeye başladı onca gelen. Giderken de o masadan ağızlarına bir şeyler atıp gidiyorlardı. Ben de merak ettim yaklaştım masaya, biraz da ben alıp o şeyden ağızıma attım. “Tamam, helvaymış” dedim. Sonra baktım gökyüzü kapandı ve kimse kalmadı. Uyandıktan sonra baktım dilimde bir farklılık. Sonrasında kalemi kağıdı alıp bir şiir yazdım. Yıllar sonra şiiri okuduğumda şu dörtlük dikkatimi çekti:

Çoktan değil, zerresinden tatmışım,
Derya olup ummanlarda batmışım,
Ben payımı erenlerden almışım,
Namertlere el açmaya ne gerek.

Meğer o rüyadaki kişi, tattığım şey ile bana şairliği verip gitmiş. Ben de o zaman bilmeden yazdığım şiirimin içinde onu dörtlük olarak ifade etmişim.

Yine yıllar sonra elim rahatsızdı, Almanya'ya doktora gitmişim. Doktor bana iyileşebilmesi için elini çalıştır dedi. Ben de ondan sonra aldım elime kalemi kâğıdı, yazmaya başladım:

Uzak oldu memleketin yolları
Alın gurbet sizin olsun neyliyem
Konuşurlar bilmediğim dilleri
Alın gurbet sizin olsun neyliyem

Kadir kıymet yok olmuştur burada
Nice değerlerim gitti arada

Fayda etmez pişman olsan sonra da
Alın gurbet sizin olsun neyliyorum

Gurbetle zdeşti benim hasretim
Bu yollarda genç ömrümü tükettim
Meryem'e sorarsan ak memleketim
Alın gurbet sizin olsun neyliyorum

Babam hastalandı, haber geldi, otobüste gidiyorum. Hemen bir şeyler geldi aklıma. Aldım kalemi kâğıdı elime:

Koca ınar bir fiskeyle düşer mi?
İten içe yaralıyım erenler
Namert ocağında arif pişer mi?
İten içe yaralıyım erenler.

Kırkların cemine engrler ezdim
Elekten szldm, özünü sezdim
Namertleri gördüm, canımdan bezdim
İten içe yaralıyım erenler.

Bulut gibi ne gezersin stmde
Gönlüm kırık, su kalmadı testimde
Kadir kıymet bilmezlere kstm de
İten içe yaralıyım erenler.

Kendi deryasında namert yüzüyor
Meryem söyler, yaralarım azıyor
Kardeş kardeşine kuyu kazıyor
İten içe yaralıyım erenler.

Yanına vardıktan sonra bu şiirimi babama okudum. Baktım elimi tuttu. "Kızım, bu yol incelik, ama kopmaz. Bende ne varsa hepsi sende, yolun açık olsun" dedi. Bana son sözü de bu olmuştu" dedi.

şiiri kendisine en başta babasının sevdirdiğini söyleyen Meryem Hanım, öncelikle örnek aldığı kişinin rahmetli babası olduğunu ve onun haricinde de, Âşık Veysel, Karacaoğlan, şah Hatayi, Pir Sultan, Mahsuni, Âşık Daimi gibi ozanları çok sevdiğini belirtmiştir.

şair, "Eskiden radyolarda bu halk ozanlarının programları olurdu, çok severdim. Heyecanla bekler, tek tek not ederdim söylediklerini. Akşam da babama gösterirdim. O da çok sevinir, başımı okşardı." diyerek örnek aldığı kişilerden bahsetmiştir.

Şair, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği ve Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği yesidir. Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği, 2017 yılı “Yılın Şairi” dln, İçel Sanat Kulübü'nde düzenlediği bir programla Meryem Hanım'a vermiştir.

Şairin, şiir ve deyişlerinden oluşan “Yollar Dolaştı” isimli bir kitabı vardır. 2000 yılında çıkarılan kitapta, her konudan şiirinin olduğunu söyleyen zdemir, konu bakımından özellikle bir şeye bağlı kalmadığını, eksik gördüğü her şey için yazdığını belirtmiştir.

Ayrıca kendi adına hazırlanmış “Dost Meryem” isminde de bir kitap vardır. Kitabı hazırlayan Bülent Akın, içeriğinde Meryem Hanımın hayatından, şiirlerinden ve sanatından ayrıntılı bir şekilde bahsetmiştir. Kitap, Horasan Yayınları tarafından 2010 yılında çıkarılmıştır ve toplamda 206 sayfadan oluşmaktadır.

5.2.23. Murat Ali Bilkay

Hayatı

Murat Ali Bilkay, 26 Haziran 1981'de Konya'da dünyaya gelmiştir. 1988 yılında, Konya Karaman'ın Ermenek ilçesinden, Mersin'in Toroslar ilçesine bağlı olan Buluklu Köyü'ne yerleşmişlerdir. Murat Ali Bey'in babası, çocukları iyi bir eğitim alsın diye bu kararı almıştır.

Murat Ali Bey'in babası Mustafa Bey, Makine Kimya Endüstrisi'nden işçi emeklisidir. İlkokulu bitirmiş, askerlik görevi için köyünden çıkıp emekli oluncaya kadar köyüne hiç dönmemiş bir insandır. Murat Ali Bey'in aktarımına göre, Divan ve Tanzimat dönemi edebiyatından oldukça fazla şiir bilirmiş. Murat Ali Bey'in annesinin adı ise Hatice Bilkay'dır. Hatice Hanım ev hanımıdır ve okuryazarlığı yoktur. İki kardeşi olan Murat Ali Bey'in kardeşlerinden; Abdullah Savaş infaz koruma memuru, Ayşegül ise ev hanımıdır.

Bilkay, 1988-1996 yılları arasında Buluklu İlköğretim Okulu'nu, 1996-2000 yılları arasında Hatay Reyhanlı Anadolu ğretmen Lisesi'ni (Şimdiki adı Yahya Turan Fen Lisesi), 2000-2005 yılları arasında Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı ğretmenliği tezsiz yüksek lisansını, 2012-2015 yılları arasında Niğde Ömer Halis Demir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Yönetimi Anabilim dalı tezli yüksek lisansını, 2013-2016 yılları arasında Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi Kamu Yönetimi lisans bölümünü onur ğrencisi olarak üç yılda bitirmiştir. 2015-2017 yılları arasında da Atatürk Üniversitesi Açık ğretim Fakültesi İş Sağlığı ve Güvenliği n lisans bölümünü bitirmiştir.

Bilkay askerliğini, 2007 yılında Ankara- Polatlı Topçu ve Füze Okulu'nda kısa dönem er olarak yapmıştır.

Murat Ali Bey, Meral Hanım ile 2006 yılında evlenmiştir. Üniversitede tanıştığı eşi Meral Hanım, okul öncesi öğretmenidir. Bu evliliklerinden Mustafa Metehan ile Ali Efe adında iki çocukları dünyaya gelmiştir.

2005 yılında Türkçe öğretmeni olarak Mersin'in Aydıncık ilçesine atanan Bilkay, 2010 yılından bu yana da, Silifke ilçesinde Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak görev yapmaktadır.

Sanatı

Murat Ali Bey, yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

İlkokul yıllarımdan beri şiir yazardım. 23 Nisan törenlerinde okuduğum şiirleri kendim yazardım. Lise yıllarımda şiir defteri tutmaya başlamıştım. Üniversitede biraz daha ciddi olarak şiir üzerine eğilmeye başladım. Öğretmenliğe başladıktan sonra Mete Han'ın hayatını konu edinen bir roman yazmaya ve Lozan Antlaşması'nın tam metnini günümüz Türkçesine çevirmeye başladım. İkisi de yarım kaldı. 2007 yılında şiirlerimi kendim evde bir kitap yaptım. Deri cilt ile kendim kapladım. İlk kitabım o oldu. Sonra idarecilik yapmaya başlayınca sanattan koptum. 2016 yılında idarecilik ile bağımı kesince Kuşadası'nda bakanlığın açtığı Yazarlık Eğitimi Kursu'na katıldım. İlk şiir kitabım "Gecenin Direkleri"ni 2017 Ocak'ta çıkardım. Sonra diğerleri geldi.

Bilkay, "Şiirde iki kişiyi hep örnek aldım. Bunlardan birincisi Mevlana'dır. Şiirlerindeki anlatış ve anlayış beni hep etkilemiştir. Onun konuları birçok şiirime de konu olmuştur. Diğer örnek aldığım kişi ise Attila İlhan'dır. Şiirinde var olan üslup, anlatış beni hep cezp etmiştir. Sıradan cümlelerle derin anlamlar çıkarmasını hep örnek almışımdır." diye eklemiştir.

Murat Ali Bilkay, basılı eserlerini de şu şekilde tanıtmıştır:

"Gecenin Direkleri", 2017 ocak ayında İzmir'de Etki Yayınevi tarafından yayınevinde basıldı. Bu eser, beşeri ve ilahi aşk üzerine yazmış olduğum şiirlerden oluşan bir kitaptır.

"Erkeklik Sorunları, Korku, Kıskançlık, Kompleks", 2017 mart ayında Ankara'da Ayata Yayınları'ndan çıktı. Toplumun kültürel yozlaşmasında erkelerin rolü ve erkeklerin bozulmasından kaynaklanan sorunlar üzerine kadınlara ve genç kızlara yönelik hazırladığım denemelerden oluşan bir kitaptır.

"Hayal Avcısı", 2017 mart ayında Ankara'da Ayata Yayınları'ndan çıktı. Bu eser, hayal olgusu üzerine yazdığım öykülerimi topladığım bir kitaptır. Arabesk kültürden bohem hayata kadar birçok yaşam biçimini işledim.

"13. Cinayet", 2017 ağustos ayında Ankara'da Ayata Yayınları'ndan çıktı. İlk romanımdır. Amerika'da yaşanmış gerçek bir olaydan yola çıkarak suçsuz yere idama mahkûm olan ve 17 yıl sonra salıverilen bir gencin intikam hikâyesi ve aşkını yine Amerika'da geçen bir olay olarak kurguladığım bir romandır.

Bilkay, İzmir Kitap Fuarı (2017) ve Hatay Kitap Fuarı (2017)'n da kitaplarını imzalamıştır.

5.2.24. Mustafa Doğan

Hayatı

Mustafa Doğan, 1 Ocak 1971 tarihinde Malatya'nın Doğanşehir ilçesinde dünyaya gelmiştir. Mustafa Bey'in babasının adı Halil Doğan'dır. Şair, babasıyla ilgili bilgileri kendisi şöyle aktarmıştır: “Babamın esnaflık ve süreklilik arz etmeyen bir ticaret hayatı oldu. Babam hiç kitap okumamıştır. Okumayı ve yazmayı askerde öğrenmiş. Çok iyi olamasa da okuma yazması vardır.” Doğan'ın annesinin adı Fidan'dır. Şair, annesiyle ilgili ise: “Annem ve babam teyze çocukları Malatya Doğanşehir İlçesi'nin Beğre Köyü'nde evlenmişler ve Mersin'e ben bir yaşındayken yerleşmişler. Annem ev hanımıydı, okumayı sonradan öğrendi, yazmayı bilmiyordu, 2015 yılında vefat etti.” demıştır.

Şairin üç kardeşi bulunmaktadır. Kardeşleri hakkında şu bilgileri vermiştir:

Benim bir küçüğüm Suna Yılmaz İlkokul mezunu, evli ve iki kızı var. Rahmetli annem hep o, Kıbrıs Savaşı'nda doğdu derdi. Eşi Mersinli tarımla uğraşıyorlar ve sütçülük yapıyorlar. Suna, çok olmasa da kitap okur ama şiire herhangi bir meyli yoktur. Sadece benim şiirlerimi mecburen okur. Çocuklarının okuması için çok yoğun bir çaba sarf ediyor. Henüz bir tanesi okul çağına yeni girdi. Bülent Doğan, benden sekiz yaş küçüktür. Bir erkek bir kız olmak üzere iki güzel çocuğu var. Bülent, ilkokulda bir kere sınıfta kalıp ertesi sene bir tüpçünün yanında çalışmaya evlere tüp servisi yapmaya başlamıştı. Halen bir kurumun yetkili tamir servisinde çalışmaktadır. Ve küçüğümüz Sibel, içimizde ortaokulu bitiren tek kişidir. Kardeşimle aramızda yirmi yaş var. Diğer kardeşlerim gibi beni bir baba olarak görür. Adıyaman'ın Gölbaşı İlçesi'nde ev hanımıdır.

Doğan, öğrenim durumunu şu şekilde aktarmıştır:

1978 yılında ilkokula kimliğim olmadığı için babamın bir arkadaşının ricasıyla o zamanki adıyla Mareşal Fevzi Çakmak İlkokulu'nda başladım. Başarılı, çalışkan olduğumu tüm çevrem söylüyordu. İlk sanatçı yönüm de o zamanda açığa çıkmaya başladı. Dördüncü sınıfta kendi yazdığım bir tiyatroyu kendim yönetip oynamıştım. Geçen onca zaman halen hafızamdaki derin çizgileri silmeye yetmedi. 1982'de Mersin Atatürk Lisesi'ne kaydım yapıldı. İşte burada şiir ile olan bağım ortaya çıkmaya başladı. Bazı şarkıların sözlerini değiştirip böyle daha güzel olduğunu iddia ediyordum. Herhangi bir not almadan burada şiirler yazmaya başladım. Halen aklımda olan dizeler var. Ama okul hayatım yaşanan ekonomik sıkıntılar nedeniyle yarım kaldı. O an hayatımın dönüm noktasıydı ve artık sadece yaz tatillerinde değil her zaman çalışabiliyordum. Öyle de oldu, okul hayatım ortaokuldan mezun olamadan bitti. Daha sonra liseyi dışarıdan bitirdim.

Şair, askerliğine Kayseri Hava İndirme Tugayı'nda başlayıp, Urfa Akçakale Hudut Karakolu'nda bitirmiş, Şubat 1993'te de terhis olmuştur.

Şairin eşi Ayşe Hanım, ev hanımı olup, kitap okumayı sever ve resme karşı kabiliyeti vardır. Şairin Betül, Eylül ve Emine Ebrar adında üç kızı vardır.

Şair iş hayatı hakkında “Ben çok erken yaşlarda ailenin en büyük çocuğu olduğum için çalışmaya başladım. O gün bu gündür gerek inşaat gerekse tarım işçiliği dâhil pek çok iş alanında çalıştım. Halen Soda Sanayii AŞ’de sendikalı bir işçi olarak çalışmaktayım.” demiştir.

Sanatı

Doğan, şairliğe başlamasını şu şekilde aktarmıştır:

Hani çocukken yazdığım o tiyatro vardı ya ilk sanat eylemimdir benim. Şiir sonra gelir. Ortaokul dönemlerinde yazdığım aşk şiirleri sonradan toplumsal şiirlere dönüştü. İnşaatta çalışırken bir işe yaramasa bile gizli gizli çimento torbalarına şiir yazdığımı bilirim. Bir gün ünlü bir şarkı sözü yazarı olacağım derdim. Önce yazar, sonra onu ezberlerdim. Hayat meşgalesi, iş, güç, evlilik, farklı sorumluklar, şiire ve yazmaya uzun zaman ara vermeme sebep oldu. Ta ki internet ve şiir siteleriyle tanışana kadar. İşte her şey yeniden başlıyordu. Yazanları gördükçe seviniyor, güç kazanıyordum. Çok sürmeden Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği'yle tanıştım. Ben hep şunu söylerim, ben önce şiir yazdım, sonra şiir yazmayı öğrendim. Bu işin aslında bir ilim olduğunu ise yıllar sonra öğrendim. MEŞYAD üyeleriyle tanışınca yalnız olmadığımı ve işi gönüllü yapan insanlardan öğrenmem gereken çok şey olduğunun farkına vardım. Şimdi ise ayakları yere sağlam basan bir şair olmak için çalışıyorum.”

Şair, Necip Fazıl Kısakürek, Mehmet Akif gibi şairleri örnek aldığını belirtmiştir.

Mustafa Bey, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği başkan yardımcısıdır.

Doğan’ın “Güle Düşen Gözyaşı” (2013) adlı bir şiir kitabı vardır. Şair, henüz basılmamış on tane de öyküsünün bulunduğunu ifade etmektedir. Altı tane radyo tiyatrosu yazmıştır. Bunlar “Biber Suyu, Dinmeyen Sızı, Bosna, Ebabil Gazabı, Kaçak Aranıyor, Kua Düşen Gözyaşı” dır. İki tane bestelenmiş eseri vardır. Tasavvufi Türk müziği alanında bestelenen eseri “Usta” şiiri, marş şeklinde bestelenen ise “ Hüzün Göçü” adlı şiiridir. “Üç Bin Mektup ”adlı tiyatro eseri de İzmir’de sahnelenmiştir. Amatör olarak sesli şiir albümü çıkarmıştır. Albümün adı, “Güle Düşen Gözyaşı” dır. Son yazdığı “Zaman Seferim” adlı tiyatro oyunu ise sahnelenme aşamasındadır.

Şair, çalışmaları ile ilgili şu bilgileri paylaşmıştır:

İki yıl üst üste “Mustafa’nın Gemisi” adında bir şiir şöleni yaptık. Kendi imkânlarımızla, hiçbir kurum ya da kuruluştan destek almadan. Türkiye’nin pek çok şehrinden katılımcı geldi. Bunlar arasında ünlü şairimiz Bahaeddin Karakoç üstat da vardı. Katıldığım etkinliklere gelince; Çukurova Sanat Günleri Orhan Kemal Anma Programı (Adana 2017), Karacaoğlan Şiir Festivali (2016), Tokat Sanat Günleri (2016), Dünya Şiir Günü Etkinliği (2017), Gaziantep Kurtuluş Günü Etkinliği (Gaziantep 2016), Nafiz Nayır İmza Günü ve Tanıtım Programı (2016), Yılın Şairi Programı (2015-2016), Mersin Kitap Fuarı (2016-2017) ve Adana Kitap Fuarı (2016) şeklinde sıralamak mümkündür. “Güle Düşen Gözyaşı” adlı kitabımın tanıtım ve imza günü 2013’te Ankara ve Mersin’de yapıldı.

Doğan'ın kazandığı derece ve ödüller şunlardır: Ümraniye Belediyesi Naat Yarışmasında mansiyon ödülü, Eskişehir Sanat Derneği Şiir Yarışması'nda Türkiye ikinciliği, Gaziantep Vehbi Bozgeyik Şiir Yarışması'nda Türkiye dördüncülüğü, Ankara Kızılcahamam Belediyesi Şiir Yarışması'nda Türkiye üçüncülüğü, Osmaniye OŞEYAD'ın düzenlediği yarışmada Türkiye dördüncülüğü, Bursa İnegöl Belediyesi Şiir Yarışması'nda Türkiye birinciliği, İstanbul Ümraniye Belediyesi Şiir Yarışması'nda mansiyon ödülü.

5.2.25. Münevver Nehir Aslan

Hayatı

Münevver Nehir Aslan, 5 Kasım 1979 tarihinde Mardin'in Nusaybin İlçesi'nde doğmuştur. 1992 yılından beri Mersin'de ikamet etmektedir. Yazarın babası Sıraç Aslan'dır. Sıraç Bey Arap kökenli olup, dedeleri, yazarın kendi ifadesiyle Arabistan'dan göç etmişlerdir. Annesinin adı Şükran Aslan'dır. Yazarın anne tarafı da Arap kökenlidir.

Beş kardeşin en büyüğü olduğunu belirten Nehir Aslan, diğer kardeşlerinin isimlerini de Sabahattin, Tuncay, Leyla ve Tülay olarak sıralamıştır. Kardeşlerinden biri vergi müfettişi, ikisi öğretmen ve bir diğeri de gıda mühendisidir.

Yazar, ilk ve orta öğrenimini Nusaybin'de tamamladıktan sonra, Mersin Dumlupınar Lisesi'nden 1996 yılında mezun olmuştur. Sırasıyla 1999 İzmir Rüştü Ünsal Polis Okulu'nu, Anadolu Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü'nü ve Toros Üniversitesi İşletme yüksek lisansını tamamlamıştır. Halen Mersin Üniversitesi Saç Bakımı ve Güzellik Hizmetleri'nde öğrenci olarak eğitimini sürdürmektedir.

Yazar, Bolu ve Şanlıurfa illerinde polislik yapmıştır. Şimdi de görevine Mersin ilinde devam etmektedir.

Yazar, şu bilgileri de aktarmıştır:

İnsanın bütün hedeflerine bir aracı olmaksızın; bireysel çaba ile varması gerektiğine inanıyorum. İlahi varış için tek rehberin kutsal kitaplar olması gerektiğine ve kişinin kendi çabası ile doğruyu bulabileceğine inanıyorum. Bu güne kadar herhangi bir ilgim ve merakım ve hatta tarikatlarla ilgili hiçbir araştırmam dahi olmamıştır. Yapı olarak, birilerine bağlılık veya birileri tarafından yönlendirilmeyi kaldıramayacak özgür bir ruhum ve özgüvenim var.

Sanatı

Aslan, yazarlığa başlama sürecini şu şekilde aktarmıştır:

Hayatın kendisi başlı başına bir esin kaynağıdır. Her anı görerek ve dokunarak yaşıyorsanız, bütün zamanlardan esinlenirsiniz. Hayatı ölümsüzleştirmek, hep yaşamak için yazma dürtüsü oluyor insanda, hayat varlığımızla anımlaşıyorsa ben de kendi varoluş hikâyemden esinlendim. Henüz okuma ve yazmayı bilmediğim yaşlarda bile düşünürdüm. Duygu ve düşüncelerimi kâğıda aktarmasam da, kafamda ve hayal dünyamda

kahramanlarım olur ve onlara can verirdim. Sonra bu yeteneğimi eğitim hayatım boyunca öğretmenlerim kompozisyonlarımla fark etti. Yazdıklarımı övgü aldıkça doğru bir şeyler yaptığımı fark ettim. Farklı olduğumu, yazmanın bir yetenek işi olduğunu ve bu özelliğimin diğer arkadaşlarımda olmadığını anladım ve belki de bu yüzden daha çok sarıldım bu yeteneğime. Sürekli günlük tutardım. Sıradan bir çocuk gibi, sabah uyandım, yemek yedim ve uyudum şeklinde ibarelerim olmazdı. Gökyüzünde duran ayın bütün dünyaya nasıl yetebildiğini yazardım. Üzüntülerimi ve beklentilerimi yazardım. Sorgulardım ve büyüdükçe cevaplarını bulduğum sorularımı, sorgularımı, artık yüreğimden taştan duygularımı başkaları ile paylaşmam gerektiğini düşünmeye başladım ve derken ilk romanım olan “Almira”nın kitaplaştığını gördüm. Yani bir insan doktor olmayı, pilot olmayı vs. düşünebilir. Ama “Hadi yazar olayım.” ya da “Ben büyünce yazar olacağım.” deme lüksü yok. Yazarlık insanın bütün zamanlarına sinsice yayılan ve zamanı geldiğinde ortaya çıkan bir hastalık gibidir. Yazarken insanın daha rahat davranabildiğini ve yazdıktan sonra oldukça rahatladığını çok küçük yaşlarda keşfettim. Ben mutlaka bir gün yazdıklarımı herkesle paylaşmalıydım. İşte o gün geldiğinde “yazan” değil de “yazar” oluyorsunuz. Eseriniz artık bir kimlik kazandığında çevrenizde olan değişiklikler, insanların beğeni ve hayranlığı ya da olumlu-olumsuz eleştirilerini bir kenara iterek sadece “Oh be!” diyorsunuz. Hayatın tüm olumsuzlukları bitmiş ve siz huzura ermiş gibi oluyorsunuz. Hayatınızda bir milat oluyor ve her şey olumlu yönde değişiyor. En azından size öyle geliyor. Çünkü duygu yükünüz hafıflıyor ve siz bunu başkalarına yüklüyorsunuz. Kahramanlarınız sizden gidiyor. Her okuyucu sizin artık ortağınız oluyor.

Aslan, örnek aldığı kişiler konusunda ise şu bilgileri aktarmıştır:

Elif Şafak, Kahraman Tazeoğlu. Daha nicesini sayabilirim. Her eser ve her yazar olumlu ya da olumsuz bir rehber aslında. Birinin duygusunu aktarırken ki kelimelerine vurulursunuz, birinin kullandığı tekniğe, birinin konusuna, birinin hayal gücüne... Her yazarın mutlaka daha usta olduğu bir alanı var. Ama öyleleri var ki ne yazarsa yazsın duygusunu çok güzel aktarabiliyor. Çok iyi roman yazarıyken, bir bakmışsınız ki harika şiirleri de var. Tiyatro oyunu da yazar. Murathan Mungan böyle bir yazar işte. Ne yazarsa başarıyor onu, o anlamda örnek alıyorum. Olabildiğince de romanlarımla birbirinin devamı olmasına aynı teknik ve kalemle yazılmamasına özen gösteriyorum. İlk romanımı şiirimsi bir dille aktarırken, ikinci romanımdaki anlatım ve teknik polisiye olabiliyor. Üçüncü romanım ise araştırma ve biraz tarihi bir roman. Yazar her romanda kendini tekrarlamamalı. Her romanı bir öncekinin tadında olmalı ama aynı kıvamda olmamalı.

2013 yılının ocak ayında “Almira” isimli ilk eseri okurla buluşan yazar, yalın ve akıcı bir üslupla yazılan romanda duyguları pekiştirmek için şiirlere de yer vermiş ve bir anlamda, şair yönünü de ortaya koymuştur. Yazar, romanı “Almira” yı şu cümlelerle anlatmıştır:

Almira, bir erkek kahramanın ağzıyla yazılmış bir roman. “Erkek ruhunun bir kadın tarafından bu denli güzel kaleme getirilmesi takdire şayan.” şeklinde birçok erkek okuyucudan övgüler aldım. Araf’ın (roman kahramanı) üzerinden sessiz ve dilsiz erkek dünyasının derinliklerine inilerek, bir erkeğin aşkı ve

acıyı en dibe vuracak ya da en zirveye taşıyacak kadar yaşayabildiğini gören okuyucu, aşkı ve hüznü sadece kadının taşımadığını, çoğu zaman kadınların hayatın duygu propagandacıları olabildiğini, seslerini yükseltmeyi iyi bildiklerini, en derin duyguları yaşayan erkeklerin duygularını maskeleyerek kamufle ettiklerini gördü. Aslında kadın da erkek de her duyguyu eşit yaşar. Kadın, duygusunu süslenmiş kelimelerle ve iki damla gözyaşı ile dile getirebilirken erkek kendi içinde yaşar ve bunu belli etmemeye çabalar. Kadın bilinsin ister, erkek belli etmekten korkar. Araf aşkın dibine düşen her erkeğin tercümanı bu romanda. Sadece aşka değil, bu romanla hayatın temeli birçok duyguya dokundum. Anneler ve babalar... Almira'da herkes var, her duygu...

2014 yılı Ağustos ayında çıkan ikinci romanı "Benim Adım Fûruzan"ı ise Aslan şu cümlelerle açıklamıştır:

Biraz polisiye, biraz psikoloji ve biraz da aşk... Açıkçası ben bir kategoriye koyamadım. Ama okuyucu sürekli şaşırarak ve okudukça "Nasıl yani?" diyecek. Okurken ben bile kendim yazmamış gibi taslağı elimden bırakamadım.

İlk romanımda bir erkeğin iç dünyasında gezinirken ve bir erkek ruhuyla yazarken ikinci romanımda tamamen kadın oldum. Ama o kadar karışık ve farklı bir kadındı ki Fûruzan'la bakış açılarımız çok farklıydı. Yazarken çok zorlandım, çok kızdım Fûruzan'a ama yine de Fûruzan'ın ruhuna, hayata bakış açısına büründüm. Belki de yazarlığın en güzel tarafı buydu. Kendi yarattığınız kahramanınız kontrolünüzden çıkabiliyor ve siz yazarken çok müdahale edemiyorsunuz. Akışa göre gitmek zorundasınız. Birçok kadının aynası Fûruzan.

Üçüncü roman taslağım da tamamen bitmiş olup, yayımlanma aşamasına gelmiştir. 1950 yıllarında geçen, Süryani bir kadın ve Müslüman bir gencin aşkını anlatan bu romanımda da aşk ve savaş iç içe... 2018 yılının başlarında, raflardaki yerini alır diye ümit ediyorum.

Aslan, TÜYAP Kitap Fuarları kapsamında İstanbul ve Mersin'de imza etkinlikleri yapmıştır. Bazen de çeşitli TV programlarına konuk olduğunu ifade etmiştir.

5.2.26. Müberra Gönen

Hayatı

Müberra Gönen, 4 Nisan 1957 tarihinde Ankara'da dünyaya gelmiştir. 2003 yılından beri de Mersin'de ikamet etmektedir. Müberra Hanım'ın babasının adı Şerif Alkan'dır. Aslen Samsunlu olan Şerif Bey, askeriyeden emeklidir. Aslen Tarsuslu olan annesi Ayten Hanım, Tarsus'un ünlü bir terziymiş. Müberra Hanım, ailenin tek evladıdır.

Şair öğrenim hayatını; 1963-1968 yılları arasında İlkokulu Kütahya'da, 1968-1971 yılları arasında İstanbul Bahçelievler Ortaokulu'nda, 1971-1975 yılları arasında İstanbul Bahçelievler Lisesi'nde, 1975-1977 yılları arasında İstanbul İktisadi Ticari İlimler Akademisi Aksaray Yüksekokulu'nda da üniversiteyi tamamlamıştır.

Şair, 1980 yılında, fizik mühendisi olan, Mehmet Bey ile evlenmiştir. Çocuğu yoktur.

Şair, mezun olduktan sonra ilk bir yıl bir anonim şirkette çalıştığını, 1982 yılında muhasebe bürosu açıp sonrasında mali müşavirlik sınavına girerek kazandığını ve mali müşavirlik unvanını aldığını belirtmiştir. 1995 ağustosuna kadar görevini sürdürdüğünü ve sonrasında Bağkur'dan emekli olduğunu aktarmıştır. Ayrıca 2001-2003 yılları arasında TGRT'de ve öncesinde de Bakırköy FM, Ataköy FM, Radyo Mega gibi radyolarda da küçük şiir programları yapmıştır. 2003 yılından beri de Kanal 2000'de "Damla Damla Şiir" programını yapmaktadır.

Sanatı

Gönen, şair yazmaya nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

İlkokul öğretmenim bir gün elinde çok güzel bir hatıra defteri ile girdi. "İstiklal Marşı'nı kim daha çabuk ezberlerse, bu defteri ona vereceğim." dedi. O zamanlar okulumuz tam gündü. Ben öğle tatilinde oturdum ve İstiklal Marşı'nı ezberledim. Tabi takıldığım yerler oldu, olmadı değil. Öğretmenim yardım etti yine de. İşte o zaman ben, İstiklal Marşı'na âşık olarak şiire ve şiir yazmaya başladım.

Örnek aldığı kişiler konusunda ise şunları söylemiştir: "Mehmet Akif Ersoy, Nazım Hikmet örnek aldığım kişilerdir. Ama bende şöyle bir durum vardır. Ben bir Nazım Hikmet okudum mu, ardından da bir Necip Fazıl okuyabilirim. Yani siyasal yönlerine hiç bakmam."

İstanbul'da bir şiir yarışmasına katılmış ve "Bende Şiir" adlı şiiriyle ikinci olmuştur.

Şairin şiirleri edebiyat defteri sitesinde, MEŞYAD antolojisinde ve Maki'de yayımlanmıştır. Ayrıca Kanal 2000'deki programlarında da şiirlerini icra etmektedir.

5.2.27. Nafiz Nayır

Hayatı

Nafiz Nayır, 13 Mart 1950 tarihinde Erzincan'ın Çayırılı ilçesinin Çaykent Köyü'nde doğmuştur. Kendi ifadesine göre soyadı, esas olarak Nayır olmakla birlikte nüfus memurunun hatasından dolayı kütüğe Nayır şeklinde geçmiştir. Nafiz Bey, Nayır soyadını tercih ettiğini belirttiği için bu çalışmada da soyadı Nayır olarak kullanılmıştır.

Şairin baba tarafı, köken olarak Gümüşhaneli olup 1930'lu yılların başında Çayırılı ilçesinin Çaykent köyüne yerleşmiştir. Babası Mehmet Nayır, çiftçilikle geçimini sağlamış olup 2013 yılında vefat etmiştir. Mehmet Bey'in şairliği yoktur.

Anne tarafı da aynı şekilde Gümüşhane'den 1930 yılların başında Çayırılı ilçesinin Çaykent köyüne yerleşmiştir. Annesi Güllü Hanım, ev hanımıdır, okuma yazması ise yoktur, ancak halk kültürüyle ilgili derin bir bilgisi olup masallar ve efsaneler konusunda zengin bir dağarcığa sahiptir. Güllü Hanım, eşinden on yıl önce yani 2003 yılında vefat etmiştir.

Mehmet Bey ile Güllü Hanım'ın Nafiz Bey dışında 5 çocuğu daha dünyaya gelmiştir. Buna göre 6 kardeşli bir ailede büyüyen Nafiz Nayır'ın 3 kardeşi Nadim, Şaban ve Kezban kendi

köylerinde çiftçilikle meşgul iken şu an emekli olan kardeşlerinden Nizan Bey Erzincan'da Fazlı Bey ise İstanbul'da yaşamaktadır. Kardeşlerinden hiçbirisinin şiirle ve edebiyatla ilgisi yoktur.

Nafiz Nayır, ilkokulu köyünde yani Çaykent'te, ortaokulu ise Erzincan'a bağlı Tercan Beldesi'nde okumuştur. Kendi ilçesinde ortaokul yoktur. Ortaokul yılları maddi açıdan oldukça sıkıntılı geçmiştir. Köylerinde ilkokulu bitiren beş çocuk için Tercan'da ev kiralanmıştır, Nafiz Bey de bu çocuklar arasında yer almış, aynı odada yatmış, öğrenimleri süresince evdeki tüm işleri kendileri yapmıştır. Ailelerini de iki hafta aralıklarla ancak görmüşlerdir. Zorlu geçen ilk yılın ardından Nafiz Nayır, dedesiyle birlikte ilçede kalmaya başlamıştır. Ortaokuldan sonra 1963'te Gümüşhane Öğretmen Okulu'nu kazanmış ve yatılı okumuştur. 1968 yılında Erzurum Eğitim Enstitüsü'nün Türkçe bölümünü kazanmış ve 1971 yılında bu enstitüden mezun olmuştur. Devlet okullarında görev yaparken Anadolu niversitesi'nde de lisansını tamamlamıştır. Kendisi bu konuyu "Bizim zamanımızda Türkçe bölümü 3 yıldır. Mersin'e geldikten sonra (1977 yılında) da Anadolu niversitesi'nin sınavlarına girerek kazandım ve 4 yılı tamamlamış oldum." diyerek açıklamıştır.

Nayır, askerlik görevini 1975 yılında kısa dönem yedek subay öğrenci olarak Isparta'da yapmıştır.

Nayır, 1977 yılında Mersin'e gelmiş ve bu şehirde tanıştığı sınıf öğretmeni Fatma Hanım ile anlaşılarak evlenmiştir. Fatma Hanım, aslen Kayserili olan Mersin'de karayollarında çalışan Celalettin Aslanyürek ile Anamurlu Hafize Müftüoğlu'nun kızıdır. Fatma Hanım, 1998'e kadar öğretmenlik görevini sürdürmüştür.

Nafiz Bey ile Fatma Hanım'ın Nihal ile Hilal adında iki kızları dünyaya gelmiştir. şu an büyük kızı Nihal İskenderun'da aile hekimi olarak; Hilal ise Mersin niversitesi'nde öğretim yesi olarak görev yapmaktadır.

Nayır, emekli öğretmendir. 1971 yılında Kastamonu Gl Öğretmen Okulu'nda öğretmenliğe başlamıştır. 1972 yılının aralık ayında bir arkadaşıyla becayiş yaparak Maraş Kız Öğretmen Okulu'na gelmiştir. 1976'da ders yılının başında Rize Eğitim Enstitüsü ve Öğretmen Lisesi'ne müdür başıyardımcısı olarak atanmıştır. 1977 Eylülünde eş durumundan Mersin Erdemli Lisesi'ne gelmiştir. Eylül 1984'te Mersin Ortaokulu'nda göreve başlamıştır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın açtığı sınavları kazanmış, 1991-1993 yılları arasında Türk işçi çocuklarının eğitiminde görev almak üzere Fransa'nın Nantes şehrine gönderilmiştir. 1993 şubatında tekrar Mersin Ortaokulu'ndaki görevine dönmüştür. Milli Eğitim'de 25 yıllık hizmetini tamamladıktan sonra 1996 Ekim ayından itibaren 2008'in Haziran ayına kadar Mersin'deki bir özel okulda çalışmış, 2008'den beri de kendi deyimiyle "tam emekli" dir.

Sanatı

Nayır, şairliğe başlama sürecini bizlere şu şekilde aktarmıştır: “İçimdeki şiir sevgisi hayatımın erken dönemlerinde başladı. Ezberleme kolaylığım vardı. Öğretmenlerim bana şiirler ezberlettirir, törenlerde okuttururlardı. Şiirleri tekrarlaya tekrarlaya şiire karşı bir ilgim oluştu ve böylece yazmaya başladım.”

Nayır'ın şiir yazmaya başlaması birilerinin etkisiyle olmamıştır. Orta ikinci sınıfta şiir yazmaya başlamış ve yazdığı şiirleri Erzurum'da Doğu Gazetesi'nde mürettip olarak çalışan arkadaşına göndermiş, arkadaşı da bu şiirlerin gazetede basılmasını sağlamıştır.

Şair, Türk Edebiyatının usta şairlerinin hepsinden de etkilenip, örnek aldığını belirtmiştir. Bununla birlikte en beğendiği şairleri Yunus Emre, Fuzûlî, Bâkî, Şeyh Gâlip, Yahya Kemal, Ahmet Hamdi Tanpınar, Necip Fazıl Kısakürek, Arif Nihat Asya, Sezai Karakoç, Cemal Süreyya, Sâbir, Şehriyâr, Bahtiyar Vahapzâde, Mikail Müşfik, Erkin Vâhidov şeklinde sıralamaktadır. Kendi ifadesiyle Yunus Emre, en derin düşünceleri en basit şekilde anlatmayı başarabildiği için; Fuzûlî, aşkı en ince biçimde anlatmayı başardığı için; Bâkî, şiirinde Kanunî'nin saltanatına eş bir saltanat oluşturduğu için; Şeyh Galip, ince hayallerin şairi olduğu için; Yahya Kemal, Türk aruzunu günümüz Türkçesine de başarıyla uyguladığı için; Necip Fazıl ve Ahmet Hamdi heceyi kullanmaktaki ustalıkları için üstat olarak görmüş ve kendisini derinden etkilemiştir. Şehriyar'ı ise lirik şiirin zirvesi kabul ettiği için severek okuduğunu belirtmektedir.

Nayır, kendi yetiştirdiği bir şairin de bulunduğunu ifade etmektedir. Erdemli Lisesi'nde görevli iken okuttuğu öğrencisi Gazi Hüseyin Kılbaş, Nafiz Nayır'dan etkilenecek, şiirler yazmaya başlamıştır. Gazi Hüseyin Kılbaş halen Kilis İl Özel İdaresi'nde görevlidir. Kendisi hece ölçüsüyle şiirler yazmaktadır.

Nayır şiirlerini içerik bakımından; “millî ve vatanî şiirler, aşk şiirleri, düşünce şiirleri ve taşlamalar” olmak üzere dört gruba ayırmaktadır. Şiirlerini önceleri serbest vezinle yazmış, uzun süre böyle yazmaya devam etmiştir. Daha sonra hece ölçüsünü deneyerek, heceyle yazdığı birkaç şiiri ödül kazanınca heceye ağırlık vermiştir. Biçim bakımından rubai kalıplarıyla yazılmış on tane şiiri de vardır.

Nafiz Nayır'ın basılmış iki adet kitabı vardır. Bunlar; “Hüzün Hüzün” ve “Ey Sevgili Hüzün” adlı kitaplar olup her iki şiir kitabı da 2016 yılında yayınlanmıştır.

Nafiz Nayır, kitapları basıldıktan sonra 23 Nisan 2016'da İçel Sanat Kulübü'nde imza günü düzenlemiştir. Ayrıca Türkiye çapında yapılan çeşitli şiir yarışmalarında ödüller de almıştır. Bu ödülleri şu şekilde sıralamak mümkündür:

1984 yılında Töre Dergisi'nin düzenlediği şiir yarışmasında ikincilik ödülü,

1985 yılında Tercüman Gazetesi'nin düzenlediği şiir yarışmasında mansiyon ödülü,

1998 yılında Elazığ'da bir işçi derneğinin düzenlediği şiir yarışmasında birincilik ödülü.

Yine 1997 yılında da İLESAM'ın açmış olduğu şiir yarışmasında, şiir dosyası en başarılı 22 dosya arasında yerini almıştır.

Gazi Hüseyin Kılbaş, Nafiz Nayır'ın 1983 yılında orta üçüncü sınıfta Türkçe öğretmeni olduğunu ifade ettiği "Nafiz Nayır Hocam'a" başlıklı ve 14 Mart 2017 tarihli yazısında, Nayır'ın doğum günü sebebiyle bir şiir kaleme almıştır. Yine Gazi Hüseyin Kılbaş, "Seneler sonra hocamızın 'Bir Şair Ölünce' şiirine bir nazire yazmak da bize nasip oldu." demiş ve "Şairler Ölünce" adlı nazireyi yazmıştır. Ayrıca Gazi Hüseyin Kılbaş, Hasan Şahmaranoğlu'nun Nayır için yazdığı "Türk'ün Aksakalı Nafiz Nayır Hoca ve Şiirleri" adlı yazıyı kaleme almıştır. Kılbaş, bu durumu şu şekilde açıklamıştır: "Hasan Şahmaranoğlu Hocam 85 yaşındadır ve bilgisayar, internet, sosyal medya bilmez. Kendi el yazısıyla yazdığı Nafiz Nayır Hocamla ilgili düşüncelerini, benim bu ortamda bizzat yayınlayıp paylaşmamı istedi." Şahmaranoğlu, bu yazıda şahsen tanımadığı Nayır'ın şiirleriyle ilgili görüşlerini paylaşmıştır.

Cevdet Alperen, 20.06.2017 tarihli "Kahramanmaraş'ta Bugün" gazetesinde "Şair Nafiz Nayır'da Hüznün Aşkı" adlı bir yazı kaleme almıştır. Bu yazıda Nafiz Nayır'ın kendisinin öğretmen olduğu yıllardan bir anısını anlatmış ve Nayır'ın bazı şiirlerinden dörtlükler sunmuştur.

Abidin Güneşli, Nafiz Nayır'ın 23.04.2016 tarihinde İçel Sanat Kulübü'nde düzenlenen imza gününde, Dr. Harun Özmen'in yapması beklenen ancak Özmen şehir dışında olduğu için onun hazırladığı konuşmayı kendisinin okuduğu bir metni paylaşmıştır. Ayrıca Harun Özmen, 2017 yılında yayımlanan Düşündüğünüz Gibi adlı deneme kitabında "Hüzün Şairi" başlıklı yazısıyla şairin "Hüzün Hüzün" ve "Ey Sevgili Hüzün" adlı kitaplarından şiirlerine yer vermiş ve şairle ilgili fikirlerini dile getirmiştir.

Mehmet Demirci, kişisel web sitesinde 13.04.2016 tarihinde yayımlanan "Nafiz Nayır ve Şiiri" adlı yazısında, 1965-67 yılları arasında birlikte görev yaptığı Nayır'ın "Hüzün Hüzün" ve "Ey Sevgili Hüzün" isimli şiir kitaplarını ele almış ve şiirlerinden örneklerle şair hakkındaki görüşlerini paylaşmıştır. Yine Mehmet Demirci, aynı web sitesinde yer alan 26.04.2016 tarihli "Nafiz Nayır ve Mevlânâ" adlı yazısında, Nayır'ın yolu Celâleddin Rûmî ile kesişen şairlerden biri olduğunu ifade etmiş ve şairin Mevlânâ ve onun yoluyla ilgili şiirlerinden örnekler sunmuştur.

Ömer Eru'nun hazırladığı ve 2014'te Adana'da yayımlanan "Yaşayan Tarih Âşık Dertli Kâzım Hayatı ve Şiirleri" adlı kitapta, Âşık Dertli Kâzım'ın Nafiz Nayır için söylediği "Nafiz Nayır Hocam'a" adlı şiir de yer almıştır.

5.2.28. Orhan Özdemir

Hayatı

Orhan Özdemir, 1 Mayıs 1953 tarihinde Adana ilinin Saimbeyli ilçesinde doğmuştur. Özdemir'in dedesi, Hacı Kerim'den olma, Elif'ten doğma Numan Özdemir'dir. Numan Hoca adıyla da bilinir. Ait olduğu sülaleye "Fakılar" denilir. Bu lakap, Osmanlı döneminde Fakıların çoğunun okuryazar olması ve dinî bilgilerini halkla paylaşmasından dolayıdır. Fakılar, Elbistan'ın bir köyünden gelip Tufanbeyli'nin Kayarcık Köyü'ne yerleşmiştir. Avşar kültürü baskın olduğu için sülale, Avşarlarla ilişkilendirilir. Avşarlar, Pınarbaşı (Kayseri) ile Tufanbeyli arasında yerleşiktir.

Özdemir'in dedesi Numan Hoca, Kayseri'de rüştiyede okumuştur. Osmanlı döneminde atanmış din dersi hocasıyken Cumhuriyeti'n kuruluşundan sonra Cumhuriyet'in getirdiği yenilikleri ve özellikle yeni harfleri benimsediği için ilkokul öğretmeni olarak atanmış ve öğretmenlikten emekli olmuştur.

Numan Hoca, Cumhuriyet'in ilkelerini benimsemesine karşın, davranış olarak iyi bir Osmanlı adamıymış. İlçeye giderken elbisesini, kasketini, pantolon ve ayakkabılarını giyermiş. Eve geldiği zaman da kavuğunu giyer, karyolasındaki yerine oturur, tam bir padişah gibi görünürmüş. Evdeki yazı tahtasına Namık Kemal'den, Ziya Paşa'dan ve birçok diğer yazarlardan dizeler yazarmış. Ziya Paşa'nın atasözü gibi dizelerini çok severmiş: "Nush ile arlanmayanı etmeli tektir / Tektir ile uslanmayanın hakkı kötektir." gibi. Bunlardan başka, "İşini bilmeli / Eşini bulmalı / Beşini kılmalı" gibi uyaklı sözler yazdığı da olurmuş.

Köyde hiç kimsenin evinde kâğıt, kalem, kitap bulunmazken Numan Hoca'nın evinde kalın, eski harflerle yazılı dinî kitaplar varmış. Bu kitaplardan zaman zaman odasına gelen konuklara da okurmuş. Bu arada çok sayıda köy çocuğuna Kur'an okumayı öğretmiş. Eve gelen çocuklarla Kur'an okumayı öğrenenlerden biri de Orhan Özdemir olmuştur. Dedesi, Orhan Özdemir'i her gelen grupta yeniden başlattığı için, Kur'an'ı yedi kez hatmetmiştir.

Daha sonra Numan Hoca'nın yaşı ilerlediğinde ona Arapça-Türkçe yeni harflerle yazılı kitapları Orhan Bey okumaya başlamıştır. Yani kitaplardaki hem Arapça hem de Türkçeyi okumuştur. Kimi zaman bir saatten fazla okuduğu olurmuş. Dedesi uyuklamaya başlayınca kitabı kapatıp hemen oyun arkadaşlarıyla buluşurmuş.

Özdemir'in o yıllarda öğrendiği çok şey olmuştur. Bunlardan birini kendisi şu şekilde anlatmıştır:

Güzel hikâyeler anımsıyorum. Birisi "Günahkâr Kadın" hikâyesi. Günahkâr kadının biri çölde kuyunun başında oyalanırken susuzluktan dili iki karış sarkmış bir köpek görmüş. Su çıkarmak için kovası da yokmuş kadının. Ayağındaki pabuçlardan birini çıkarıp bir iple kuyuya sarkıtarak kuyudan defalarca su çekmiş ve köpeğe içirmiş. Bunu gören Tanrı, kadının bütün günahlarını affetmiş.

zdemir, “Kutsal kitaplarda kötüyü öğütleyen bir Şey yoktu. Her Şey iyi insana, iyiliklere, gzelliكلere odaklydı. Okudukça bütün kutsal kitapların böyle olduğunu anladım. Ne var ki bütün bu güzellikler, kendini bilmez, çıkar düŐkünü kötü insanın elinde eriyip gidiyordu. Dolayısıyla iyi-kötü atıŐması deėiŐmeden kalıyordu. Tasavvufta sıkça rastlanan “Kendini bilen Tanrıyı da bilir.” hadisi, insanın bizzat kendisinin araştırması ve çözmesi gereken bir yükümlülüktür. Bunun yerini daha sonraları “fazilet” (erdemlilik) kavramı almıştır.” diyerek kutsal kitapların içeriğine de vurgu yapmıştır.

Orhan zdemir'in babası, amcası ve halaları da böyle bir kültür ortamında bir arada olmuştur. Babası ilkokul (iki yıllık) mezunu, iyi bir köy aydıınıdır ve iki dönem muhtarlık yapmıştır. Bir amcası Köy Enstitüsü mezunudur ve daha sonra Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İŞ bölümünü bitirerek resim ğretmenliği yapmıştır. Diğer amca ve halaları da çiftçilik ve hayvancılık yaparak geçinmiŐlerdir.

zdemir'in annesinin babası Veysel Usta ve kardeşleri 1877-1878 yılları arasında “93 Harbi” diye bilinen Osmanlı-Rus Savaşı'nda Balkanlardan kaçıp Adana'nın Saimbeyli ilçesinin Avcıpınarı Köyü'ne ve Tufanbeyli'nin de Őar Köyü'ne yerleşmişlerdir. zdemir'in dedesi ve dayıları demirci ustasıymıŐ ve “Usta” sülalesi olarak bilinirlermiŐ.

Usta ailesi ve diğer Avcıpınarlılar, Artvin'den göçüp geldikleri için yörede baskın olan Avşar geleneklerinden farklı gelenekleri varmış. En belirgin olan farklılık, bağ-bağe kltrymŐ. Onlar gelip Şimdiki köylerine yerleŐtiklerinde, Avşarlar arpa, buğday ekimi ve hayvancılık dışında bir Şey bilmiyorlarmıŐ. Tufanbeyli yöresinde verimli topraklar olmasına karşın, patatesi, domatesi kağnılarla gidip Kayseri'den getirirlermiŐ. Bu yüzden olacak zdemir'in dedesi, evine konuk olanların heybesini sebze ve meyvelerle doldurup gnderirmiŐ. YaŐlılar Şimdi bile dedesinin bu davranıŐından sevgiyle söz ederlermiŐ.

Annesi babasıyla evlendiğinde köylerinde sebze ve meyve adına dikili bir ağı yokmuş. Dedesi, gelinlik hediyesi olarak annesi için evlerinin önüne çok sayıda elma ağı dikmiŐ. Orhan Bey o ağların elmalarıyla büyümüş.

Orhan Bey'in annesi de Kur'an okuyabiliyormuŐ. Köylerindeki kadınlar, geç ızlar annesini çok severlermiŐ. Bunun önemli nedenlerinden biri de annesinin “Arzu ile Kamber” hikâyesini türküleriyle anlatmasıymıŐ. Hikyeyi etkili bir biçimde anlatınca kadınlar aėlarmıŐ. Köy kadınları, hikyedeki kötü kadın tipini kendi kaynanaları ile zdeŐleŐtirirlermiŐ.

zdemir, beş erkek iki ız olmak üzere yedi kardeŐtir. ız kardeşlerinden biri ilkokul diğeri de ortaokulu bitirmiştir. Erkek kardeşlerinden ikisi ortaöğretimde ğretmen, biri üniversitede ğretim görevlisidir. Diğer erkek kardeşi ise bilgisayar işiyle uğraşmaktadır.

zdemir, ilkokulu YeŐilova Köyü'nde 1963 yılında bitirmiştir. 1963-1966 yılları arasında Adana Saimbeyli Ortaokulu'nda, 1966-1968 yılları arasında iki yıl Ankara Cumhuriyet Lisesi'nde okumuş ve daha sonra 1968 yılında Adana KarŐıyaka Lisesi'ne geçerek, 1972 yılında buradan

mezun olmuştur. 1979 yılında Hacettepe Üniversitesi Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirmiştir. 1996 yılında Yüksek lisansını, 2002 yılında da doktorasını Mersin Üniversitesi'nde tamamlamıştır.

Orhan Özdemir, askerliğini 1982 yılında Antalya'da yapmıştır.

1980 yılında evlenmiştir. Eşiyle üniversite yıllarında tanışmıştır ve işi nedeniyle yıldırım nikâhıyla evlenmiştir.

Orhan Bey'in biri oğlan biri kız olmak üzere iki çocuğu vardır. İkisi de Hacettepe Üniversitesi'ni bitirmiştir. Oğlu, Türk Dili ve Edebiyatı Halkbilim Bölümü'nden, kızı da İngilizce Öğretmenliği Bölümü'nden mezun olmuştur.

Sanatı

Özdemir, şairliğini ve yazarlığını hazırlayan ortam ve etmenleri şu şekilde anlatmıştır:

Annemin güzel öykü ve masallar anlatması benim için önemliydi. Zorluklar içinde bir yaşam ve bir öğrenim süreci... Bu süreç benim için çok yorucuydu. Böyle durumlar, sanıyorum insanı duygusallaştırıyor. Aynı zamanda ayrıntıları düşünmesine de ortam hazırlıyor. Orhan Kemal "Yazmak itiraf etmektir." diyor. İnsan ancak içinde sakladıklarını itiraf eder. Demek ki ben de çok şey biriktirmişim. Fırsat bulabilsem sürekli yazacağım. Başka etkenler de var kuşkusuz: türküler, ağıtlar, köy insanların yaşantıları, savaş hikâyeleri, halk şiirleri gibi. Her biri beklenmedik bir zamanda insanı etkileyebiliyor.

Özdemir, Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde okutman olarak çalışırken, Trabzon'da çıkan "Kıyı" kültür ve sanat dergisiyle tanışmıştır. Önce denemeler yazmış, daha sonra çevirdiği çeşitli şiir ve deneme yazıları yayımlanmıştır. Daha sonra da öykü ve şiir denemeleri yapmıştır. Mersin Üniversitesi'ne geldikten sonra da yazmayı sürdürmüştür. İlk olarak Franz Hohler'in "Dr. Parplatz" adlı öykü kitabını "Dr. Parkyeri" adıyla Türkçeye çevirmiştir. Bu kitap Kültür Bakanlığı tarafından yayımlanmıştır. Daha sonra "Buluttan Resimler", "Mağara Öyküleri" ve "Yıldızların Olacak" adlı öyküleri yayımlanmıştır. Şimdilerde yayımlanmaya hazır bir şiir kitabı dosyası vardır.

Özdemir, Millî Edebiyat dönemi yazarlarından etkilenmiştir. Özellikle onun için Reşat Nuri Güntekin'in hikâye ve romanları çok etkileyicidir. Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının hepsinden çok etkilendiğini söylemiştir. Yaşar Kemal'in dili ve seçtiği konular kendisine yakındır. Zaten eserlerinin hemen hepsinde Çukurova ve Toroslar insanını anlatmıştır.

Özdemir, halen edebiyatla ilgili toplantılara katılmaktadır ve İçel Sanat Kulübü üyesidir.

Orhan Özdemir'in üç adet öykü kitabı bulunmaktadır. "Buluttan Resimler", E-Yayınları tarafından 2003 yılında çıkarılmıştır ve 82 sayfadan oluşmaktadır. "Mağara Öyküleri", Etik Yayınları tarafından 2007 yılında basılmıştır ve eser 104 sayfadan oluşmaktadır. "Yıldızların Olacak" adlı öykü kitabı ise, Kanguru Yayınları tarafından 2013 yılında çıkarılmıştır ve 112 sayfadan oluşmaktadır.

Özdemir'in derleme kitapları da vardır. "Eleştirel Düşünme", Kriter Basım Yayın Dağıtım tarafından 2008 yılında basılmıştır ve 136 sayfadan oluşmaktadır. "Gündüz Artan'a Armağan", Etik Yayınları tarafından 2005 yılında çıkarılmıştır. Toplamda 207 sayfadan oluşmaktadır. "İlyas Halil ve Nuri Abaç'ın Kanada Mektupları", Kanguru Yayınları tarafından 2016 yılında çıkarılmıştır ve 288 sayfadan oluşmaktadır. "Değişen İnsan Değişen Öğretmenlik Mesleği" adlı eseri ise, Avcı Ofset tarafından 2017 yılında çıkarılmış olup, 236 sayfadan oluşmaktadır.

Orhan Özdemir'in tek çeviri kitabı olan Franz Hohler'in "Dr. Parkyeri" adlı öykü kitabı 1997 yılında Kültür Bakanlığı tarafından çıkarılmıştır.

"Mağara Öyküleri" adlı öykü kitabı, 2005'te "Orhan Kemal Öykü Ödülü"ne layık görülmüştür.

Şair ve yazar Ali F. Bilir, Orhan Özdemir'in "Mağara Öyküleri" adlı öykü kitabıyla ilgili şunları söylemiştir:

Orhan Özdemir, Türk öykücülüğünün tanıdık bir imzası. İlk kitabı "Buluttan Resimler" (2003) okurun ve eleştirmenlerin beğenisini kazanan yazarımız bu kez "2005 Orhan Kemal Öykü Ödülü" ile değerlendirilen "Mağara Öyküleri"yle selamlıyor bizleri. Özdemir'in yazınsal biçimini oluşturan ironi, yeni öykülerinde daha belirgin, daha keskin. Öykü coğrafyası genişliyor bu kez, Almanya'ya değin uzanıyor. Anlatım yalın, anlaşılır, derin ve çok katmanlı... Öykü kahramanları, fiziksel ve ruhsal dünyalarıyla bizden; yakın çevremizden. Bu insanlar acıları, sevinçleri, korkuları, yiğitlikleri, bütün açmaz ve çelişkileri ile belleğimizin konukları oluyor, soluk alıp yaşıyorlar. Yazarın kullandığı özgün dil ile yeğlediği anırtı ve sezgiler, kısa ve yoğun anlatım biçimi, onun öykülerini şiire yaklaştırıyor.

5.2.29. Sabahattin Özkan

Hayatı

Sabahattin Özkan, 31 Mayıs 1951 tarihinde Adana'da dünyaya gelmiştir. 1962'den beri Mersin'de ikamet etmektedir.

Sabahattin Bey'in babasının adı Osman Özkan'dır. Çiftçilikle uğraşmış olan Osman Bey'in şiirle ilgisi yoktur. Osman Bey, 19. yüzyılın sonlarında Aydın'dan Adana'ya gelip yerleşen Karahacılı Yörüklerindendir. Özkan'ın annesinin adı ise Naciye'dir. Naciye Hanım, 14 yaşında iken Osman Bey'e ikinci eş olarak gelmiş bir Yörük kızıdır. Okuması yazması yoktur. Bugün Çukurova'da Yemişli, İsmailiye köylerinin bulunduğu yerde kışlayan Karakoyunlular aşiretindendir.

Sabahattin Bey'in, dördü babasının eski eşinden olmak üzere 14 kardeşi vardır.

Özkan, 1963'te Adana'nın doğusunda bir köy olan Kızılkış İlkokulu'ndan, 1971'de Adana İmam-Hatip Okulu'ndan, 1977'de Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun olmuştur.

Özkan, 1982’de Erzincan 59. Topçu Tugayı’nda dört aylık kısa dönem er olarak askerlik görevini yapmıştır.

Sabahattin Bey, 1980 yılında Gülsüm Hanım ile evlenmiştir. Gülsüm Hanım, 12 yıllık memuriyetten sonra istifa edip çocuklarıyla ilgilenmeye başlamıştır.

Özkan’ın üç oğlu vardır. Kemal Safa anestezi uzmanı, Ömer Can ortopedi uzmanı, Volkan Nazar ise müzik öğretmenidir.

Sabahattin Özkan, 1978-1984 arasında çeşitli devlet okullarında öğretmenlik yaptıktan sonra memuriyeti bırakıp dersane öğretmeni olarak çalışmaya başlamıştır. 1997’de SSK’dan emekli olmuş, 2002’den sonra özel okullarda öğretmen olarak çalışmıştır. 2013 yılında da edebiyat öğretmeni olarak emekli olmuştur.

Sanatı

Sabahattin Bey, yazmaya başlama sürecini şu şekilde anlatmıştır: “Şiire başlamam, sıkıntılı zamanlarımın ruhsal boşalımı biçiminde kendiliğinden oldu. Hikâye yazmayı ise sevdim. Anlatma ihtiyacıyla yazdım, yazıyorum.”

Özkan, yazmaya başladığı ilk yıllarda az da olsa Beş Hececiler’e özendiğini belirtmiştir.

Özkan, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Özkan, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği’nin ve Mersin Yazarlar Derneği’nin etkinliklerinde şiirler okuduğunu belirtmiştir.

Sabahattin Özkan, 2000 yılında Türk Edebiyatı Vakfı ile Kültür Bakanlığı’nın birlikte düzenlediği Ömer Seyfettin Hikâye Yarışması’nda özendirme ödülü kazanmıştır. 2001’de aynı yarışmada ikincilik ödülü almıştır.

Özkan’ın yayımlanmış iki kitabı bulunmaktadır. “Bir Kuş Olmak” adlı hikâye kitabı 2002 yılında, Kültür Bakanlığı tarafından basılmıştır. Bu eser, 12 hikâyelik bir cep kitabıdır. 2010 yılında “Zamana Tutunmak” adıyla bir de şiir kitabı çıkmıştır. Bunu kendi imkânlarıyla İstanbul’da ARTSHOP adlı bir yayınevinde bastırmıştır. Özkan’ın henüz yayımlanmamış roman çalışmaları da vardır. Şiirlerini çeşitli konularda yazdığını belirten şair, belli bir sınırlama yapmadığını, ayrıca hece ölçüsünü kullandığı şiirlerinin de olduğunu ama çoğunlukla serbest tarzda yazdığını belirtmiştir.

5.2.30. Sezai Topal

Hayatı

Sezai Topal, 17 Temmuz 1977 tarihinde Kahramanmaraş Göksun’da dünyaya gelmiştir. 1999’dan beri Mersin’de ikamet etmektedir.

Sezai Bey'in babasının adı Şahin Topal'dır. Şahin Bey, işçi emeklisidir. Koçgiri ayaklanmasından sonra Sivas'tan Kahramanmaraş'a göç etmişlerdir. Yazarın annesinin adı Şevkiye' dir ve onun ailesi de aynı şekilde Sivas'tan Kahramanmaraş'a göç etmişlerdir. Şevkiye Hanım'ın babasının şiirler yazdığı, bunları da kasete çekip Sezai Bey'e dinlettiği bilinmektedir.

İki erkek iki kız dört kardeşi olan Sezai Topal'ın kız kardeşlerinden Şaziye Hanım ev hanımıdır. Fevziye Hanım ise tarih mezunudur ancak şu anda çalışmamaktadır. Erkek kardeşi Gökhan Bey, felsefe öğretmenidir ve özel bir eğitim kurumunun müdürüdür. Gökhan Bey, çocuk öyküleri yazmaktadır fakat bunlar henüz yayımlanmamıştır. Erkan Bey ise üniversiteye başlamış ancak mezun olmamıştır.

Sezai Topal, 1986-1991 arasında Göksun Akboyun İlkokulu'nda okumuştur. 1991 yılında Adana Atatürk Lisesi'nde birinci sınıfa başlamış, ikinci ve üçüncü sınıf için Göksun Lisesi'ne dönmüş ve 1994 yılında liseyi burada tamamlamıştır. Aynı yıl Gazi Üniversitesi Felsefe Grubu Öğretmenliği Bölümü'ne başlamış ve sonra yatay geçişle Çukurova Üniversitesi'ne geçerek öğrenim hayatına burada devam etmiştir. 1998 yılında buradan mezun olmuştur.

Sezai Bey, askerliğe 2001 yılında Balıkesir Ordu Donatım Okulu'nda başlamış ve burada dört ay asteğmen olarak bulunmuştur. Sonrasında Ağrı Doğubayazıt'ta bir yıl asteğmen olarak görev yapmış, askerliğini tamamlamıştır.

Sezai Topal'ın 1998 yılında ilk görev yeri, Osmaniye Düziçi olmuştur. Mersin'de Yüksek lisansı kazanması sonucunda öğrenim ömrü nedeniyle ataması Osmaniye'den Mersin'e yapılmıştır. 1999 yılından beri Mersin'de görev yapmaktadır. Belediye Lisesi ve Mareşal Fevzi Çakmak Çok Programlı Lisesi'nde öğretmenlik yapan Topal, 2005'ten bu yana Mehmet Serttaş Anadolu Lisesi'nde felsefe öğretmeni olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Topal, şiir ve roman yazmaya nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır:

Şiiri lisedeyken amatörce yazardım. Sonra üniversitede şiir dinletilerine katılmaya ve orada şiir okumaya başladım. Oradaki arkadaşlarımızdan da bu yönde olumlu tepkiler alınca şiirin üzerinde biraz daha durmaya başladım. İlk şiir kitabım da 2011 yılında çıktı.

Romana ise önceden bir temeli olan, kurguladığım bir yazı üzerinde çalışarak başladım. 2014 yazında İsviçre'ye tatile gittiğimde boş vaktim çoktu ve romanımı biraz daha genişlettim. Türkiye'ye döndükten sonra 2014 yılında İstanbul'da 2. Adam Yayınevi'nde romanımı bastırdım.

Birçok roman okudum ve Türkiye'de psikoloji üzerine yazılan romanların çok az olduğunu gördüm. Güncel konuların, roman diliyle çok yazılmadığını fark ettim. Zaten bu eksikliği görünce bende psikolojik roman yazma düşüncesi doğdu.

Yazar, okumayı öncelikle Vedat Türkali'nin "Bir Gün Tek Başına" adlı eseriyle sevdiğini belirtmiş, dünya edebiyatından ise Jack London'dan ve özellikle Kafka'nın "Dönüşüm"

kitabından etkilendiğini ifade etmiştir. Şairler arasında en çok Turgut Uyar’dan etkilendiğini ve onun şiirlerini severek okuduğunu da sözlerine eklemiştir.

Topal, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Sezai Bey’in yayımlanmış iki eseri vardır. Bunlardan ilki, şiir kitabı olan “Aşk Riski Göze Almaktır” adlı eseridir. Serbest tarzda şiir yazan şairin kitabı 2011 yılında İkinci Adam Yayınları tarafından basılmıştır ve burada şair toplumsal ve kentsel sorunları, yalnızlık ve aşk temalarını işlemiştir.

2014 yılında ise psikolojik bir roman olan “Bedenimdeki Çılgılık” adlı eseri basılmıştır. Topal, bu eserini, Freud’un psiko-dinamik kuramından hareketle kurguladığını aktarmıştır. Eserde, psikolojik sorunları olan dört kadını anlatmıştır. Ayrıca “Bedenimdeki Çılgılık 2” kitabının da bitmek üzere olduğunu, “Uğultu” isminde henüz tamamlamadığı bir roman çalışmasının daha bulunduğunu ifade etmiştir.

Sezai Topal, 2014’te Mersin ve İzmir Kitap Fuarı’nda, ayrıca Mersin Sokak Kitabevi’nde, 2015 ve 2016’da Mersin Kafka Kitabevi’nde kitapları için imza günü düzenlemiştir.

5.2.31. Su Kübra Deniz

Hayatı

Su Kübra Deniz, 1 Ocak 1970’te Konya Çağlayan’da dünyaya gelmiştir. 1994 yılından beri Mersin’de ikamet etmektedir.

Şairin babasının adı Ramazan Deniz’dir. Ramazan Bey, seramik sanatçısıdır. İzmir’de seramik fabrikaları olan Ramazan Bey vefat etmiştir. Kendisinden kalan şirketi çocukları yönetmektedir. Şairin annesi Mukadder Hanım ev hanımıdır.

Şairin ikisi erkek biri kız olmak üzere üç kardeşi vardır. Erkek kardeşlerinden Bilal Bey seramik sanatçısıdır ve babalarından kalan seramik fabrikalarının yöneticisidir. Mustafa Bey de seramik sanatçısıdır ve seramik üzerine eğitimler vermektedir. Şairin kız kardeşi Sultan Hanım ise ev hanımıdır.

Deniz, 1975 yılında İzmir Şehit Kemal İlkokulu’na başlamış, burada 2 yıl okuduktan sonra İzmir Cumhuriyet İlköğretim Okulu’na geçerek 1980 yılında ilköğrenimini tamamlamıştır. 1980-1983 yılları arasında İzmir Menemen Ortaokulu’nda, 1983-1986 yılları arasında İzmir Menemen Kız Meslek Lisesi Çocuk Gelişimi Bölümü’nde okumuştur. 1986-1988 arası Ankara Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi Çocuk Gelişimi Eğitimi Öğretmenliği Bölümü’ne devam etmiş ve buradan mezun olmuştur.

Su Kübra Deniz’in, Mislina adında bir kızı ve Serhan adında bir oğlu vardır. Eşinden ayrılmıştır.

Deniz'in ilk görev yeri Rize Çayeli olmuştur. Daha sonra Mersin Anadolu Teknik Meslek Lisesi'ne atanmıştır ve görevine burada devam etmektedir. Deniz, aynı zamanda bilgisayar formatrlğ ve bilişim uzmanlığı görevlerini de yapmıştır.

Sanatı

İlkokul ve ortaokul yıllarında resme yeteneğ olduğunu söyleyen şair, lisede resim bölümüne gidemeyince çok üzüldüğünü ve resme karşı ilgisinin ve heyecanının kreldiğni belirtmiştir. Sonrasını ise şu şekilde anlatmıştır:

Lisede bir edebiyat ğretmenim vardı. Ben de o zamanlar okul başkanıydım. Okuldaki etkinlikleri hep ben organize ediyordum. Edebiyat ğretmenim de her şiir yarışmasına bir arkadaşımın beni gönderirdi. Öğretmenim bir gün yine bir şiir yarışmasına şiir yazmamızı istedi. Arkadaşımınla beraber oturup öğretmenimizin dersinde ayrı ayrı şiirler yazdık. Şiirler yarışmaya gitti ve bir süre sonra cevap geldi. Cevap aynen şöyleydi: "Bu şiir, bir çocuğın yazamayacağı kadar iyi ve profesyonelce. O yüzden şiiri yarışma dışı bırakıyoruz." çok oldum, çok canım sıkıldı. Sonra resmen şiire kstm, uzun süre yazmadım. Yıllar sonra hayatımda bazı şeyler beni mutsuz etmeye başlayınca rahatlamak için tekrar şiire döndüm.

Deniz, şiir konusunda kimseyi örnek almadığn, içinden geldiğ gibi davranıp yazdığn belirtmiştir.

Deniz'in yayımlanmış tek eseri olan "Sonsuzlukta Aşk" isimli şiir kitabı, 2011 yılında çıkmıştır. Şair, buradaki şiirlerinde aşkı, sevdayı anlatmıştır. Kendisini de "aşk şairi " olarak tanıtmaktadır.

Şair, 2011 yılında Mersin Gl Kafe'de kitabı "Sonsuzlukta Aşk" için bir imza günü düzenlemiştir.

Deniz'in şiirleri Maki dergisinde yayımlanmıştır.

5.2.32. Suzan Alptekin

Hayatı

Suzan, Alptekin, 19 Mart 1957'de Gaziantep'te dünyaya gelmiştir. 2005'ten beri Mersin'de ikamet etmektedir. Alptekin, Edebiyat Defteri adlı internet sitesinde "Su Kılıcı Suzan" mahlasını kullanmaktadır.

Suzan Hanım'ın babasının adı Hayri'dir. Memur olarak görev yapmış olan Hayri Bey, 10 yaşındayken ailesi, Kahramanmaraş'tan Gaziantep'e göç etmiştir. Şairin annesinin adı Nevruz'dur. Nevruz Hanım, 21 Mart'ta doğduğ için, ailesi ona bu adı vermiştir. Nevruz Hanım ev hanımıdır.

 kardeşi olan Suzan Hanım'ın tek erkek kardeşi vefat etmiştir. Kız kardeşleri Serpil Hanım ve Selma Hanım ise ev hanımıdır.

Suzan Alptekin, ilkokulu 1964-1969 yılları arasında Gaziantep Şehitkamil İlkokulu'nda, ortaokulu ise 1969-1972 yılları arasında Gaziantep Kız Lisesi'nde okumuştur. Suzan Hanım, 1972-1975 yılları arasında Gaziantep Erkek Sanat Enstitüsü'ne devam etmiştir. Alptekin, Erkek Sanat Enstitüsü'ne nasıl başladığını ise "Büyük çoğunluğu erkek olan lisenin müdürüyle babam çok samimiydi. Müdür Bey bir gün babama 'Lisenin tamamı erkek olunca, kimse kızını okula yazdırmaya yanaşmıyor.' demiş. Babam da 'Benim kız ortaokulu bitirsin, ben getirip buraya yazdıracam. İlk kız öğrenci benim kızım olsun.' demiş." şeklinde ifade etmiştir.

Alptekin, 1976 yılında Mehmet Bey ile evlenmiştir. Mehmet Bey memur emeklisidir.

Suzan Hanım'ın iki oğlu vardır. Orkun Bey, bir üniversitede öğretim görevlisidir. Diğer oğlu Aykut Bey ise memur olarak görev yapmaktadır.

Sanatı

Suzan Hanım şairliğe nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır:

Anneannemin güzel manileri olurdu. Bir manisi beni çok etkilemiştir. Onun hikâyesi de şöyledir: Babası, anneannemi evlendirmek üzere dedeme veriyor. Anneannem tabii görmüyor verdiği kişiyi. O zaman öyle görücü karşısına çıkmak yokmuş. Anneannem erkek kardeşini içeri gönderip, kendisini verdikleri kişiyi öğrenmesini istiyor ve bu şekilde önce ondan bilgi alıyor. Sonra bir gün "Nakış ipliğim bitti." diye bir bahane uydurup, dışarı çıkmak istiyor anneannem. Tabii annesi de yalnız göndermiyor ve "Kardeşini de al git." diyor. Dedemin iş çıkışı gittiği kahvenin oraya gidiyorlar. Kardeşi anneanneme dedemi gösteriyor. Eve geldikten sonra anneannem kardeşine "Şu sözlerimi kâğıda yaz hemen." diyor. Sonra da nişan bohçasına koyulacak mendilin kenarına bu sözleri işliyor ve bohça gittiğinde bu mendili hemen kendisi alsın, kimse görmesin diye de kardeşine tembih ediyor. O sözler ise şudur:

"Al efendim, lal efendim, al yanaktan akan teri, bu mendile sil efendim."

İşte bu dörtlük benim hayatımın dönüm noktası oldu. 12-13 yaşlarımda ilk şiirimi yazdım. İlk şiirim ölümle ilgiliydi. Türkçe öğretmenim kitabımın arasında bulmuştu o şiirimi. Bir türlü inanmamıştı benim yazdığımı. Ama o günden sonra bu konuda üzerime çok eğildi, ilgilendi benimle. O zamandan beri de özellikle öz Türkçe üzerine yazmaya dikkat etmişimdir.

Alptekin, Faruk Nafiz Çamlıbel'i ve Yahya Kemal'i severek okuduğunu belirtmiştir.

Alptekin, Mersin Yazarlar Derneği üyesidir.

Çoğunlukla hece ölçüsüyle şiirler yazdığını belirten Suzan Hanım'ın yayımlanmış iki kitabı vardır. İlk kitabı "Bu Dünyada Gerçek Olan Ne"yi, 1995 yılında Muğla'da bastırmıştır. İkinci kitabı "Gerçek Aylarda"yı ise 2002 yılında Elazığ'da bastırmıştır. Kitaplarında çeşitli konularda şiirler mevcuttur. Alptekin'in şiirleri MEYAD'ın Dört Mevsim dergisinde de yayımlanmaktadır.

Suzan Hanım, ikinci kitabı “Gerçek Aynalarda” için Eskişehir Kitapsan’da 2012 yılında imza günü düzenlemiştir.

Alptekin’in ikinci kitabında yer alan “Sen Miydin?” adlı şiiri İzmir TRT Radyosu’ndan Engin Çır tarafından rast makamında bestelenmiştir ve zaman zaman da arşivden okunmaktadır.

5.2.33. Süheyla Deniz Ergüler

Hayatı

Süheyla Deniz Ergüler, edebiyat dünyasında “Gönüldostu” lakabıyla tanınmakta, kendisi “Deniznas” mahlasını kullanmaktadır. 2004 yılından beri Mersin’de ikamet etmektedir.

Ergüler, 10 Temmuz 1965’te Niğde’de dünyaya gelmiştir. Ergüler’in babasının adı Ahmet Şahin’dir. Emekli öğretmen olan Ahmet Şahin, gençlik yıllarında şiire karşı merakı olan ve şiir yazan biridir. Fakat ailesinin bu duruma karşı olumsuz olan bakış açısı, Ahmet Bey’in şiire karşı olan sevgisini köreltmıştır. Ahmet Bey, aslen Torosların dağ köylerindendir. Kökeni Yörük’tür. Ahmet Bey’in ailesi Toroslardan Niğde Ulukışla’ya göç etmiştir. Ergüler’in annesinin adı Dudu Özlü’dür. Ahmet Bey ile yollarını ayırmış olan Dudu Hanım, ev hanımıdır. Şiirle ilgisi olmamakla birlikte nesirde başarılı olduğu, Süheyla Deniz Hanım’a güzel mektuplar yazdığı şairin verdiği bilgiler arasındadır. Dudu Hanım, Ahmet Bey ile aynı köydendir.

Süheyla Deniz Hanım’ın, iki erkek kardeşi vardır. Murat Şahin, sınıf öğretmenidir ve şiirle yakından ilgilenmektedir. Hakan Şahin ise bir hastanede güvenlik şefi olarak görev yapmaktadır.

Ergüler, ilkokulu 1971-1976 yılları arasında Niğde’de okumuştur. Akabinde 1976-1979 yılları arasında Ankara Hasanoğlu Öğretmen Okulu’nda, 1979-1983 yılları arasında Niğde Sağlık Meslek Lisesi’nde okumuştur. 1990-1992 yılları arasında Eskişehir Anadolu Üniversitesi’nde ön lisans eğitimini tamamlamıştır.

Süheyla Deniz Hanım, 1985’te Atilla Ergüler ile evlenmiştir. Sakin ve saygın bir evlilik yaşadığı belirten Ergüler, fabrika işçisi olan eşini 2015 yılının mart ayında kaybetmiştir.

Bir kız çocuğu olan Süheyla Deniz Hanım’ın kızı Nazlıcan Ergüler öğrencidir.

Ergüler, emekli hemşiredir.

Sanatı

Ergüler, lise yıllarından beri edebiyatı ve yazmayı sevdiğini, yazmaktan hiç vazgeçmediğini ifade etmiştir. Ergüler, sonraki yıllarda şiire yönelmiştir. Şiirin “kendini ifade edebildiği ve kendini bulduğu tek yol” olduğunu sözlerine eklemiştir.

Şiirlerinde serbest vezni kullandığını söyleyen Ergüler, Nazım Hikmet hayranı olduğunu ve onu örnek aldığını belirtmiştir.

Ergüler'in "Üstatlığınız var mı?" sorusuna cevabı şudur: "Şiirde üstatlık olur mu? Hepimiz birbirimizden öğreniyoruz. Hepimiz birer çırağız. Kat edecek çok yol var ve sürekli öğrenme durumundayız."

Ergüler, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği başkanıdır. Dernek olarak sürekli etkinlikler düzenlediklerini, dernekte her hafta şiir dinletisi yaptıklarını belirtmiştir. Ayrıca bu sene 21 Mart Dünya Şiir Günü kapsamında Mersin Büyükşehir Kongre Merkezi'nde ünlü Türk şairlerin şiirlerini teatral olarak sahnelediklerini, nisan ayında Karacoğlan Şiir Akşamları düzenlediklerini ifade etmiştir. Yine dernek etkinlikleri kapsamında Mart ayında yaşlı bakımevinde şiir dinletisi yaptıklarını söyleyen yazar, derneğin yönetim kurulunun onayladığı bir kişiye yılın şairi plaketinin verildiği ve artık gelenekselleşmiş olan bir ödül töreni tertip ettiklerini de sözlerine eklemiştir.

Ayrıca Ergüler, ilk kitabı olan "Denizin Ayak Sesleri" isimli şiir kitabının imza gününü 2016'da gerçekleştirmiştir. "Denizin Ayak Sesleri" adlı bu kitabında şair, sade ve yalın bir dil kullanmış, şiirlerini hece ölçüsüyle kaleme almıştır. Şiirlerinde genellikle aşk, hüznün, özlem temalarını işlemiştir. Ayrıca kızı ve merhum eşi için yazdığı şiirler de bu kitabında yer almaktadır.

Afet Kırat, Mustafa Doğan ve Necdet Arslan, "Denizin Ayak Sesleri" adlı kitaba Ergüler'le ilgili önsöz yazmışlardır. Atifet Gezek, Maki Dergisi'nde bu kitabın tanıtım yazısını yazmıştır. Ayrıca şair ve MEŞYAD'ın onursal başkanı olan Abidin Güneyli "Güney" gazetesinde, Ergüler'in kitabının tanıtımını yapmıştır.

5.2.34. Şah İsmail Ateş

Hayatı

Şah İsmail Ateş, 27 Haziran 1954 tarihinde Tunceli'nin Pertek ilçesinin Sumak Köyü'nde dünyaya gelmiştir. Ateş, 1996 yılından beri Mersin'de yaşamaktadır.

Şah İsmail Bey'in babasının adı Hıdır Ateş'tir. Hıdır Bey, çiftçilikle uğraşmıştır ve Azerbaycan kökenli oldukları bilinmektedir. Ateş'in annesi Elif Hanım ev hanımıdır.

Üç kardeş olan Şah İsmail Bey'in kardeşlerinden Süleyman Bey, Halk Bankası'ndan emeklidir. Kız kardeşi İnci Hanım ise Ankara'da yaşamaktadır ve ev hanımıdır.

Ateş, ilkokulu Sumak Köyü İlkokulu'nda 1969 yılında, ortaokulu Elazığ Atatürk Ortaokulu'nda 1973 yılında, liseyi ise Elazığ Lisesi'nde 1976 yılında tamamlamamıştır. Daha sonra Sivas Eğitim Enstitüsü'nden 1978 yılında mezun olmuştur.

Şah İsmail Bey, askerliğini kısa dönem olarak 1983 yılında Erzincan'da yapmıştır.

Ateş, 1983'te Miyase Hanım ile evlenmiştir. Miyase Hanım emekli hemşiredir.

Ateş'in iki çocuğu vardır. Oğlu Egemen ve kızı Harika, bilişim sistemleri mühendisidir.

Ateş'in sınıf öğretmeni olarak ilk görev yeri 1979 yılının mart ayında atandığı Kahramanmaraş Elbistan'da bir okuldur. Son olarak da Mersin Vali Şenol Engin Okulu'ndan 2007 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Şah İsmail Bey şiire, 1975 yılında, Elazığ'ın ünlü şairi Süleyman Bektaş sayesinde başladığını aktarmıştır.

Örnek aldığı kişiler hususunda ise Süleyman Bektaş ve Ümit Yaşar Oğuzcan'ın kendisi için çok önemli olduğunu aktarmıştır.

Ateş, Mersin Yazarlar Derneği ve Anadolu Basın Birliği Derneği üyesidir.

Ateş'in yayımlanmış beş kitabı vardır. İlk kitabı "Erguvan Sevdâ" şiir kitabı 2000 yılında yayımlanmıştır. Diğer şiir kitabı ise "Erguvan Işığım" adını taşımaktadır. 2002 yılında yayımlanan "Altın Saçlı Kahraman" adlı kitabında Atatürk'ü anlatmıştır. "Mavi Kanatlı Duygular" ise 2006 yılında basılan bir şairler antolojisidir. "Şiirlerle Nasreddin Hoca" kitabındaki çizimleri eşi Miyase Ateş yapmıştır ve bu kitap 2016 yılında basılmıştır. Kitaplarında genellikle aşk üzerine yazılmış şiirler bulunmaktadır. Ayrıca şiirleri MEYAD'ın yılda dört kez çıkan Dört Mevsim dergisinde de yayınlanmaktadır.

İlk şiiri 1975 yılında Ümit Yaşar Oğuzcan tarafından Hürriyet gazetesinde, Oğuzcan'ın köşesinde yayınlanmıştır.

Ateş, ilk kitabı "Erguvan Sevdâ" için 2002 yılında MEŞYAD'da imza günü düzenlemiştir.

5.2.35. Tamer Konca

Hayatı

Tamer Konca, 24 Temmuz 1966'da Sivas'ta doğmuştur. Konca'nın babası Yılmaz Bey, Sivas'ın yerlilerindendir ve ailesi Sivas ve civarında "Balcılar" olarak bilinmektedir. Yılmaz Bey, Devlet Demir Yolları'ndan emeklidir. Annesi Sabiha Konca ise ev hanımıdır fakat aynı zamanda iyi bir terzidir. Tamer Bey'in anne tarafı da Sivas'ın yerlisidir ve "Hocazadeler" olarak tanınmaktadır. Konca, müzik konusunda dayılarının yetenekli olduğunu; kiminin ud, kiminin cümbüş, kiminin de keman çaldığını ifade etmiştir. 2012 yılından beri de Mersin'de ikamet etmektedir.

Yılmaz Bey ve Sabiha Hanım'ın Tamer Bey dışında üç çocukları daha olmuştur. Tamer Bey'in ablası Tuğba Hanım evli ve ev hanımıdır. Erkek kardeşi Aydın Bey, ilaç mümessilidir. En küçük kardeşi Gamze Hanım ise üniversite mezunu ve ev hanımıdır.

Yazar,1972 yılında Sivas Cumhuriyet İlkokulu'nu bitirmiştir. Ortaokulu Sivas'ta Selçuk Ortaokulu'nda okumuştur. Ortaokul dönemleri 1980'li yıllara denk geldiği için ortaokulu 5 yılda bitirebilmiştir. Yazar, öğrenimiyle ilgili şu bilgileri de paylaşmıştır: “2001 yılında memur olduktan sonra açık öğretimden liseye kayıt yaptırdım ve 2,5 yılda liseyi bitirdim. Daha sonra yine açık öğretimde, 2 yıllık halkla ilişkiler bölümünü okudum. Akabinde de iktisat okudum ve onur belgesiyle mezun oldum.”

Konca, askerliğini 1986'da Balıkesir Çayırhisar'da er olarak yapmıştır.

Yazarın ikisi oğlan ikisi kız olmak üzere dört çocuğu vardır.

Gençlik yıllarında ve sonrasında garsonluk, işçilik, esnafılık yaptığını belirten Konca, İstanbul Cerrahpaşa'nın açtığı bir sınava katılmış ve sınavı geçerek memur olmuştur. 2001 yılında memur olarak göreve başlayan Konca, halen Mersin Üniversitesi'nde memur olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Tamer Bey yazmaya başlamasıyla ilgili şunları söylemiştir:

İlkokuldan beri okumayı hiç bırakmadım. Hatta bir gün bir çöp kutusunun yanından geçerken kenara atılmış kitaplar gördüm, Antik Yunanla ilgili kitaplardı. Alıp okumuştum hepsini. Yazarlığımı gelince, belli bir olay itmedi beni yazmaya. Zaten yazarlık ya da şairlik bana göre doğuştan gelen bir meziyettir, sonradan öğrenilmez.

Konca, İçel Sanat Kulübü üyesidir.

Yazarın yayımlanmış iki kitabı vardır. İlk kitabının adı “Lilith”tir. Yazar, bu kitabında yaratılan ilk kadın olduğuna inanılan Lilith'i günümüze uyarlayarak ele almıştır. Adana'dan Mersin'e on bir günlük bir yolculuğu konu alan bir romandır. On bir gün olmasının sebebi, bu rakamın Lilith'e ait özel bir rakam olmasıdır. İkinci kitabı olan “Anadolu'da Zaman Yolculuğu”nda ise yazar, 2000 yıl öncesini anlattığını ve bu kitabın kendisi için çok zahmetli olduğunu belirtmiştir. Bu kitapta, Efes'te başlayıp İzmir, Bergama, Akhisar, Salihli, Alaşehir ve Denizli arasında devam eden bir yolculuk anlatılmaktadır. Yazar, kitabında, Sivas'ta bir kilisede bulunan el yazmasından yola çıkmıştır. Konca'nın yazım aşamasında olan “Edep, Tevazu ve Merhamet Estetiği” ve “Tutku ve Saplantı” isminde iki kitabı daha vardır.

5.2.36. Tülay Aslan

Hayatı

TülayAslan,6 Temmuz 1954 tarihinde Malatya'da dünyaya gelmiştir. 2003 yılından bu yana Mersin'de ikamet etmektedir. Babası İbrahim Bey, bir dokuma fabrikasında dokuma ustalığı yapmıştır. Ataları zamanında Horasan'dan Anadolu'ya gelip Malatya'nın Bostanbaşı

beldesine yerleşmiştir. Okuma yazması olmayan İbrahim Bey'in astsubay olan dayısı Cumali Gülnar şairdir ve yayımlanmış üç kitabı bulunmaktadır. Şairin annesinin adı Naima'dır. Kadın terzi olan Naima Hanım'ın babası Halil Kurt'un "Fadik Kızın Aşkı" adlı yayımlanmamış bir aşk romanı vardır.

Yedi kardeşi olan Tülay Hanım'ın kız kardeşleri Nezihe Hanım dikiş ve nakış öğretmeni, Duransel Hanım ve Gülay Hanım ev hanımı, Elif Hanım ve Nilüfer Hanım adliye yazı işleri müdiresi, Nuray Hanım ise sınıf öğretmenidir. Aslan'ın tek erkek kardeşi Murat Bey ise ticaretle uğraşmaktadır.

Aslan, 1968 yılında Malatya Cumhuriyet İlkokulu'nu, 1971 yılında ise Malatya Sümer Ortaokulu ve Lisesi'ni tamamlamıştır.

Tülay Aslan, 1974'te öğretmen olan Süleyman Polat ile evlenmiştir.

Tülay Hanım iki çocuğundan birincisi olan Deniz gümrükte memur olarak görev yapmakta; ikincisi olan Cengiz ise turizm alanında çalışmaktadır.

Bir ara ticaretle uğraştığını belirten Aslan, şu an emeklidir. Ayrıca Türkiye gazetesi yazarı Sefa Koyuncu'nun teşvikiyle 2008'de internet radyosunda yayıncı olarak çalışmaya başlamıştır. Halen "Dünyanın Sesi" radyosunda yayın sorumlusu olarak görev yapmaktadır. Bu radyonun merkezi Amerika olup, sahibi Emir Oktay'dır ve internet üzerinden yayın yapmaktadır. Uzun süredir gazetelerde köşe yazarlığı teklifi aldığını belirten şair, 26.07.2017 tarihinde Malatya Flash Haber adlı aylık siyaset dergisinde şiir ve makale yazmaya başlamıştır. Ayrıca Malatya'da haftalık çıkan bir dergide de şiir ve öyküleri yayımlanmaktadır.

Sanatı

Ortaokul yıllarında amatörce yazdığını belirten Aslan, 2008 yılından bu yana yazmaya hız verdiğini ve şiirler kaleme almaya başladığını belirtmiştir.

Aslan, örnek aldığı kişiler konusunda ise şunları söylemiştir:

Faruk Nafiz Çamlıbel... Aruz ölçüsünü kullanmış, duygu ve düşüncüyü bir arada yürüten, romantik ve realist konuları, memleket ve Anadolu sevgisini işlemiştir. Şiirlerini sade ve akıcı bir dille yazmıştır. Birçok eseri TRT repertuarına girmiş usta bir şair olarak beni etkilemiştir. Yahya Kemal Beyatlı... Aruz konusunda usta bir şairdir. Divan Edebiyatı ile modern şiirde köprü oluşturmuştur. Eski Türk ve Batı şiirini birleştirmiştir.

Aslan, Mersin Yazarlar Derneği, Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği ve Bağımsız Şairler ve Yazarlar Derneği (BAYŞAD) üyesidir.

Tülay Aslan, Mersin Şiir Festivali (2017)'ne ve Uluslararası Avrasya Şairleri, Sanatçıları Antalya Buluşması (2015)' na ve 3. Uluslararası Çukurova'da Türk Dünyası Şiir ve Müzik Festivali (2017)'ne katılmıştır. Ekmek Ödüllü Geleneksel 20. şiir yarışmasında "Aşka Yüz Çevirdim" şiiri ile Ozanlar Şairler ve Yazarlar Derneği(OŞYAD) tarafından onur belgesine layık

görülmüştür. Ankara, İstanbul, Malatya ve İzmir’de yapılan şiir etkinliklerinde kitaplarını imzalamıştır. Adana Şiir Festivali ve Mersin Kitap Fuarı’nda iki kez kitabının imza gününe katılmıştır. İzmit Kitap fuarlarına her yıl katılmaktadır.

“Şiir Demeti” internet sitesinin açtığı şiir yarışmasında “Gurbet Kuşları” isimli şiiri ile üçüncü olmuştur. Uluslararası “anne” konulu şiir yarışmasında “Sevgisi Yüreğimde ” adlı şiiri ikincilik ödülü almıştır. Şiirleri birçok edebiyat sitesinde günün şiiri seçilmiştir. Aslan’ın onur belgesi ve plakeleri vardır.

Aslan’ın şiirleri dergilerde, “Önce Vatan” ve “Türkiye” gazetelerinde yer almıştır. İki kitabı vardır. “Naftalin Kokulu Sevdam” isimli şiir kitabı 2013 yılında, Antalya’da Sahil Kitap Yayınevi tarafından yayımlanmıştır. “Göçebe Gönlüm” adlı şiir kitabı ise 2017’de Adana’da Ekrem Matbaası’ndan çıkmıştır. Her iki kitapta da anne sevgisi, aşk, hüzn ve kader konularını işlemiştir. Aslan, Antalya’da 2013’te ASKEF tarafından hazırlanan Türk Dünyası Şairler Antolojisi’nde ve Adanalı Yazarlar, Şairler, Ozanlar Antolojisi’nde yer almıştır.

Tülay Aslan ve şiirleri ile ilgili Türkiye gazetesi yazarı Sefa Koyuncu 2009 yılında Hürriyet gazetesinde; şair, şarkı sözü yazarı ve bestekâr Vural Şahin 2013 yılında Naftalin Kokulu Sevdam kitabı üzerine önsöz; araştırmacı yazar ve şair Mansur Ekmekçi 23.03.2017’de son kitabı Göçebe Gönlüm’e önsöz yazmışlardır.

5.2.37. Yılmaz Aksoy

Hayatı

Yılmaz Aksoy, 15 Kasım 1949’da Şanlıurfa’nın Halfeti ilçesine bağlı Tilaze, şimdiki adıyla Kavaklıca Köyü’nde doğmuştur. 1981 yılından beri Mersin’de ikamet etmektedir.

Yılmaz Bey’in babasının adı Müslüm Aksoy’dur. Müslüm Bey, Beydili Türkmen aşiretine mensuptur. Müslüm Aksoy, Malatya Akçadağ Köy Enstitüsü’nü 1946 yılında bitirmiş bir ilkokul öğretmenidir. Yılmaz Bey, babasının da şiir yazdığını, 100’den fazla şiirinin ve 1952 yılında yazılıp basılmamış “Sızlayan Kalp” isminde bir romanının olduğunu belirtmiştir. YılmazAksoy’un dedesi, ikinci Ermeni tehcirinde jandarma olarak görev yapmış, Ermeni kafilesinin güvenliğini sağlamıştır. Yılmaz Bey’in annesinin adı Meryem’dir. Meryem Hanım’ın okuma yazması yoktur. Yılmaz Aksoy’un anne ve babası aynı zamanda uzaktan akrabadır.

Aksoy’un biri erkek dördü kız beş kardeşi vardır. En büyük çocuğun kendisi olduğunu belirten Aksoy, kız kardeşinin PTT’den emekli olduğunu ifade etmiştir. Serpil Hanım, hastaneden sicil memuru olarak, Filiz Hanım ise Kadın Doğum Hastanesi’nden ebe olarak emekli olmuştur. En küçük kız kardeşi hemşiredir ve görevine devam etmektedir. Tek erkek kardeşi Sadettin Bey, Belçika’da işçi olarak çalışmaktadır.

Aksoy, ilkokula 1955 yılında Halfeti'ye baēlı Cibin (Saylakkaya) Köyü'nde baēlamıētır. 1959 yılında Gaziantep'e göç ettikleri için ilkokul 5. sınıfı Gaziantep Merkez Yavuzlar İlkokulu'nda bitirmiētir. Aksoy, 1960-1966 yılları arasında Gaziantep Lisesi'nde eēitimini tamamlamıē, hemen ardından Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne baēlamıē, oradan da 8 Eylül 1972'de mezun olmuētur.

Yılmaz Aksoy, halen, Mersin Şehir Hastanesi'nde cildiye uzmanı olarak alıēmaktadır. Ayrıca Mersin'deki İmece gazetesinde kēe yazıları yazmaktadır.

Aksoy, askerlik görevini dört aylık kısa dönem olarak Ankara Hava Kuvvetleri Karargâhı'nda yapmıētır.

Yılmaz Aksoy, amcasının kızı olan Avukat Neriman Cengiz ile 12 Aēustos 1974'te evlenmiētir. Neriman Hanım, Erzurum ilinin Narman kazasının Güvenlik Köyü'ndendir.

Aksoy'un üç oēlu olmuētur. İlk ocuēu Müslüm Burak, 17 Ekim 1975'te, ikinci ocuēu Ramiz Fırat ise 1 Haziran 1978'de dünyaya gelmiētir. Müslüm Burak, 25 Aralık 1987'de, Yılmaz Bey Mersin İl Saēlık Müdürü iken vefat etmiētir. Oēlu Müslüm Burak'ın vefatından bir yıl sonra 25 Aralık 1988 tarihinde küçük oēlu Uēurcan dünyaya gelmiētir.

Sanatı

Aksoy, 12 yaēındayken babasına özenerek Şiir yazmaya baēlamıētır. O zamanlar yazdēē Şiirler, millî bayramları anlatan ocuk Őiirleridir. Gençlik aēlarında aēk Şiirleri yazmaya baēlamıētır. Yazar, babaannesinin babasının da Şair olduēunu belirterek, Őairliēin ailesinde genetik olduēunu sylemiētir.

Aksoy, öncelikle babasını örnek aldıēını sylemiētir. Daha sonra Cumhuriyet Şairlerinden mit Yaēar Oēuzcan'dan etkilendiēini ve onu örnek aldıēını sylemiētir.

Yılmaz Aksoy, Mersin Yazarlar Derneēi üyesidir ve bu derneēin etkinliklerine katılmaktadır.

Aksoy'un yayımlanmıē tek kitabı, "Siyah Gln Gelinleri" adlı Şiir kitabıdır. Bu kitap, Color Ofset tarafından 2010 yılında basılmıētır. Toplamda 135 sayfa olan eserin sonunda ninesinin kendisine 44 yıl önce yazdēē mektuba da yer vermiētir. Şiirlerinin oēunu serbest ölçü ile kaleme almıētır. Bu kitabının haricinde henüz yayımlanmamıē yazıları ve Şiirleri de vardır. Yazar, Şiirlerinin altında bunların yazıldıēı yeri, zamanı ve bazen de saati belirtmektedir. Aksoy'un 14 Şiiri bestelenmiētir.

5.2.38. Yunus Özkan

Hayatı

Yunus Özkan, 2 Ocak 1982 tarihinde İzmit'te dünyaya gelmiştir. 2000 yılından bu yana Mersin'de ikamet etmektedir. Radyo yayını yaptığı dönemlerde şiirlerinde “Saklı Düşler” adını kullanmıştır.

Şairin babasının adı Zekeriya olup aslen Trabzonludur. Zekeriya Bey ve ailesi 1970 yılında önce İzmit'e, 1990 yılında da İzmit'ten Malatya'ya göç etmiştir. Burada da 10 yıl kadar kaldıktan sonra, 2000 yılında Mersin'e göçmüşlerdir. Zekeriya Bey, 1999 yılında vefat etmiştir. Yunus Bey'in annesi Süheyla Hanım ise aslen Bayburtlu olup ev hanımıdır.

Yunus Bey'in ikisi kız biri erkek olmak üzere üç kardeşi vardır. Kız kardeşleri Çiğdem Hanım ve Şerife Hanım ev hanımıdır. Erkek kardeşi Hasan Bey ise Almanya'da bir fabrikada çalışmaktadır.

Şair, 1989 yılında İzmit Kocatepe İlkokulu'nu bitirmiştir. Ortaokulu, Malatya Hayrettin Sönmezay Ortaokulu'nda, liseyi ise Malatya Hacı Ahmet Akıncı Lisesi'nde okumuştur. 2000 yılında liseden mezun olarak eğitim hayatını tamamlamıştır.

Askerlik görevinin acemilik dönemi için 2002 yılında Manisa Kırkağaç'a gitmiş, usta birliğini ise 2003 yılı mart ayında Artvin Yusufeli'nde jandarma komando olarak yapmıştır.

Yunus Özkan, iş hayatına mermercilikle başlamıştır. 2004'ten bu yana tesisatçılık yapmaktadır. Ayrıca 2008-2015 yılları arasında radyo programcılığı yapmıştır.

Sanatı

Özkan, şiir yazmaya, uzun süren bir birlikteliğinin bitmesinden sonra başladığını aktarmıştır. “Şarkılar dinliyorsunuz ama yetmiyor. Sonrasında ben de bir şeyler karalamaya başladım. Ve yazdıkça rahatladığımı anladım. Özellikle de askerlik dönemimde çok yazdım. Döndükten bir süre sonra da seslendirme işine başladım. 400'ün üzerinde şiirim, 500'ün üzerinde de seslendirmem var.” şeklinde açıklamada bulunmuştur.

Şair, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği üyesidir.

Özkan'ın şiirleri, “Edebiyat Defteri” (www.edebiyatdefteri.com), “Şiirkolik”(www.siirkolik.net) isimli internet sitelerinde ve Maki dergisinde yayımlanmaktadır.

5.2.39. Zehra Selçuk Üçgül

Hayatı

Zehra Üçgül, 18 Aralık 1954 tarihinde Iğdır'da dünyaya gelmiştir. 1970'li yıllardan beri Mersin'de ikâmet etmektedir.

Şairin babasının adı Eyüp Selçuk'tur. Eyüp Bey, Azerbaycan kökenlidir ve Erivan'da dünyaya gelmiştir. Eyüp Bey, Azerbaycan kültürünü çok benimsemiş bir insandır ve bu kültüre ait olan "mahnı" söyleme geleneğini devam ettirmiştir. Eyüp Bey ticaretle uğraşmıştır. Şairin annesinin adı Nahide'dir. Kökeni Kafkas olan Nahide Hanım da Azerbaycan göçmenidir. Şairin anne tarafı yıllar önce Balkan Harbi'nden kaçarak Aras'ı geçmiş ve Sakarya'daki Taşburun Köyü'ne yerleşmişlerdir. Nahide Hanım kuaförlük yapmıştır.

İkisi erkek biri kız  kardeşi olan Zehra Hanım'ın kız kardeşi Yemen Hanım ğretmen okuluna başlamış fakat mezun olmadan okuldan ayrılmıştır. Erkek kardeşleri Timur Bey ziraat, zcan Bey ise inşaat mühendisi olup ailede "mahnı söyleme" geleneğini devam ettiren tek kişidir.

Zehra l, öğrenimine İğdir İlkokulu'nda 1961 yılında başlamıştır. Ancak okulunun depremde hasar görmesinden dolayı Cumhuriyet İlkokulu'na devam etmiş ve ilkokulu 1966 yılında tamamlamıştır. Ortaokulu 1966-1969 yılları arasında İğdir Ortaokulu'nda okumuş, lise öğrenimini ise İğdir Lisesi'nden 1973 yılında mezun olarak tamamlamıştır. Trabzon'daki ğretmen okulunu kazanan Zehra Hanım, bir yıl buraya devam ettikten sonra ailesine yazdığı duygusal bir mektuptan dolayı babası tarafından okuldan alınıp, İğdir'a getirilmiştir.

Zehra Hanım 1974 yılında, Kıbrıs kökenli olan mer Bey ile evlenmiştir. Ömer Bey İngilizce öğretmenidir.

l'n bir kızı bir oğlu vardır. Kızı Emek İngilizce ğretmeni olarak Mersin'de görev yapmaktadır. Oğlu Yusuf Emre ise uzman hekim olarak Aksaray'da çalışmaktadır.

1974 yılında Millî Eğitim Müdürlüğü'nde işe başlayan Zehra Hanım, sonrasında Maliye Müdürlüğü, Ticaret Müdürlüğü ve son olarak da Mersin İl Tarım Müdürlüğü'nde görev yaparak buradan 1994 yılında emekli olmuştur.

Sanatı

Zehra Hanım şairliğe nasıl başladığını şu şekilde aktarmıştır:

Beni yazmaya iten, ailemin büyük ve aydın bir aile olması, özellikle de anne tarafımın sanata çok düşkün olmasıdır. Ortaokuldayken Nazım Hikmet şiirlerini severek okurdum. Bir dönem, uzakta olan arkadaşlarımla mektuplaşırdık. Bir gün bir baktım, yazdığım mektuplar, şiir tarzında yazılmış. Çok hoşuma gitti kendi yazdıklarım sonra. Böyle böyle yöneldim şiire. Lisede duvar gazetesi çıkardık hemen akabinde.

Çocuklar olduktan sonra şiire biraz ara verdim, ama onlar büyüyünce tekrar yazmaya başladım. Sonrasında MEşYAD'a ye oldum. Aileden gelen bir alışkanlık da olunca, kopamadık zaten sanattan, edebiyattan.

Ben duyguların, düşüncelerin aktarılmasını, paylaşılmasını çok önemsiyorum. Bunu yapmaya zen gösteriyorum. şiirde derinlik, anlam çok önemli benim için. Yzeyssel şiirler hiçbir heyecan, tat vermiyor bana.

“Örnek aldığım insanlardan biri, Bedri Rahmi Eyüboğlu’dur.” diyen şair, Eyüboğlu’nun olayları çok iyi ve net anlattığını vurgulamıştır. Ahmet Arif için ise “Bir olayı bazen tek kelimeyle bile anlatabiliyor.” diyerek, Ahmet Arif’e karşı hayranlığını da bu şekilde dile getirmiştir. Ayrıca Sadık Gürbüz ve Nedret Selçüker’in şiir okuma tarzlarını çok beğendiğini aktarmıştır.

Üçgül, Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği, İçel Sanat Kulübü ve Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği üyesidir.

Üçgül’ün şiirleri Maki ve İLESAM İlim ve Edebiyat Dergisi’nde sürekli olarak yayımlanmaktadır.

5.2.40. Zeynel Abidin Aygün

Hayatı

Şairin adı Zeynel Abidin, soyadı ise Aygün’dür. Aygün, gerçekte 7 Haziran 1968’de, resmîyette ise 7 Temmuz 1968’de Adana’nın Ceyhan ilçesinde dünyaya gelmiştir. 1995’ten beri görevi gereği Mersin’de ikâmet etmektedir.

Zeynel Bey’in babasının adı İbrahim Aygün’dür. Bakkal emeklisi olan İbrahim Bey’in baba tarafı Erzincan’dan önce Sivas’a, oradan İstanbul’a, oradan da 1930’lu yılların başında Ceyhan’a göç etmişlerdir. Zeynel Bey’in dedesi, Alevî dedesiymiş ve saz çalıp türkü söylemiş. Zeynel Bey’in annesinin adı ise Şadiye’dir. Şuan hayatta olmayan Şadiye Hanım, zamanında 6 yıl kadar Almanya’da işçi olarak çalışmıştır. Onun haricinde bir çalışma hayatı da olmamıştır. Şadiye Hanım’ın ailesi ise 1950’li yıllarda Kahramanmaraş Elbistan dolaylarından Ceyhan’a göç etmişlerdir.

Toplamda altı kardeş olan Zeynel Bey’in iki ağabeyi İstanbul’da serbest meslekle uğraşmaktadır. Ablası ev hanımıdır. İki erkek kardeşinden biri çalışmamaktadır. Diğeri ise Adana’da serbest meslekle uğraşmaktadır.

Zeynel Bey, ilkokulu ilk 2 yıl, 1974-1976 yılları arasında Ceyhan Gaziosmanpaşa İlkokulu’nda, diğer 3 yılını da Adana Barbaros İlkokulu’nda okuyarak 1979 yılında tamamlamıştır. 1979-1982 yılları arasında 19 Mayıs Ortaokulu’nda, 1982-1985 yılları arasında Çobanoğlu Ticaret Lisesi’nde okumuştur. 1985 yılında bir yıl İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Adalet Yüksekokulu’nda okuyan Aygün, 1986-1990 yılları arasında Çukurova Üniversitesi Türk Dili Ve Edebiyatı Bölümü’nde öğrenim görmüştür. 1990-1993 yılları arasında Çukurova Üniversitesi’nde yüksek lisans, 1993-1999 yılları arasında ise aynı üniversitede doktora eğitimini tamamlamıştır.

Aygün, askerliğini 1999-2001 yılları arasında yapmıştır. Zeynel Bey’in, acemi birliği İzmir Narlıdere’de, usta birliği ise Ankara Eğitim ve Doktrin Komutanlığı’ndadır.

1997-2009 yılları arasında evlilik hayatı olmuş ve ayrılmıştır.

Bir kız evladı olan Aygün'ün kızının adı Püren Nil'dir.

Aygün, halen Mersin Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Sanatı

Aygün yazmaya nasıl başladığını şu şekilde anlatmıştır:

1970'li yılların sonunda babaannem vefat edince, halam kendini çok yalnız hissetti. Sonra bir gün halam bir anda ortadan kayboldu. Kendinden 6-7 yıl kadar hiçbir şekilde haber alamadık. Bir gün apansız çıktı geldi. Ama tek değil, yanında 3 tane de kızı vardı. Meğerse o sıralarda evlenmiş, 3 tane de kızı olmuş. Bu olay beni çok etkilemişti. İlk şiirim zaten 1987 yılında bunu konu alan bir şiir oldu. Yine 1987 yılında üniversite birinci sınıftayken, Osmanlıcamı geliştirmek için, eski harflerle günlük tutmaya başladım. Günlük tutarken de şiire yönelmem bu şekilde gerçekleşti.

Aygün, çağdaş edebiyattan Orhan Veli Kanık ve Cemal Süreya, geleneksel edebiyattan ise Karacaoğlan ve Pir Sultan Abdal'ın kendisi çok etkilediğini belirtmiştir. Bu şairlerde kendisini en çok etkileyen şey kişilerdeki doğallık, kendilerini rahat ifade edebilme, şiirlerini zekâ ile örmeleri olmuştur.

Aygün'ün yayımlanmış bir kitabı vardır. "Hayat Kısa Kızlar Uçuyor" adlı şiir kitabı, toplamda 112 sayfadan oluşmaktadır. 2012'nin nisan ayında, Mersin Martı Kitabevi'nden çıkan eserde yaklaşık 120 şiir vardır. Bu şiirler 25 yıl (1987-2012) boyunca yazdığı şiirlerden oluşmaktadır. Aşk konusu ön planda olmakla birlikte, güzellik ve felsefe konularını da şiirlerinde işlemiştir. Ayrıca şiirlerinin hepsi serbest nazımla yazılmış şiirlerdir.

Zeynel Bey'in şiir kitabı hakkında Mersin Üniversitesi Öğretim Görevlisi Çetin Acar, Mersin Üniversitesi Rektörlük Türk Dili Bölümü Okutmanı Erdinç Kaplan, şair Yusuf Alper, Mersin Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Almanca Mütercim Tercümanlık Bölümü'nden Doç. Dr. Cemal Sakallı, Mersin Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden Yrd. Doç. Dr. Ali Tan, Mersin Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunlarından Ramazan Kuş ve Gözde Tanlak kitabın arka kapağında yorumlarda bulunmuşlardır.

6. MERSİNLİ ŞAİR VE YAZARLARA AİT ESERLERİN İNCELENMESİ

6.1. Şiirlerin Biçim ve İçerik Özellikleri

Çalışma kapsamında ele alınan, 86 edebiyat temsilcisi arasında bulunan 71 şair ve bu şairlere ait 213 şiir incelemeye alınmıştır. Bu şairler ve şiirleri, çalışmanın genelinde olduğu gibi Mersin’de doğmuş ve Mersin’e yerleşmiş şairler olarak ayrı ayrı değerlendirilmeye tabi tutulmuştur. İncelemeye alınan şiirler, çalışmanın sekizinci bölümünde “Şiirlerden Örnekler” başlığı altında yer almaktadır. Biçim ve içerik olarak yapılan sınıflandırmalarda, şairlerin ad ve soyadlarının kısaltılmasıyla oluşturulan kodlar kullanılmıştır. Bu kodların açıklamaları, çalışmanın kısaltmalar bölümünde verilmiştir. Bu bölümde incelenmek üzere, her şairin sanatçı kimliği hakkında fikir verebilecek üç şiiri seçilmiş ve söz konusu şiirler, ilgili temsilcinin adı ve şiir numarası esas alınarak oluşturulmuş kodlamalar yardımıyla açıklanmıştır.

6.1.1. Mersin'de Doğmuş Şairlerin Eserleri

Mersin’de doğmuş 36 şair ve onlara ait 108 şiir incelemeye alınmıştır. Şiirler önce biçimlerine sonra da içeriklerine göre sınıflandırılmıştır.

Şiirlerin biçim özellikleri incelendiğinde, nazım birimi olarak en çok dördlük kullanımının tercih edildiği görülmektedir. Şiirlerden 54’ü dördlüklerle kurulmuştur (AT-2, AT-3, AB-2, HİK-1, HİK-2, HİK-3, HA-1, HA-3, HG-1, HG-2, HC-1, HC-2, HC-3, HGK-2, HGK-3, KŞ-1, KŞ-2, KŞ-3, MeG-1, MeG-2, MeG-3, MeB-1, MeB-2, MeB-3, MeD-1, MeD-2, MeD-3, MÖr-1, MÖr-3, MY-1, MY-2, MY-3, MA-1, MA-3, ND-2, OK-1, OK-2, OK-3, ÖA-1, ÖA-2, ÖA-3, ÖK-2, ÖK-3, RS-1, RÇ-3, RA-2, SÇ-1, SÇ-2, SÇ-3, SK-1, SK-2, YŞ-1, YŞ-2, YŞ-3). Dördlüklerden sonra en çok serbest nazım biriminin tercih edildiği görülmektedir. Şiirlerin 44’ü serbest nazım olarak kaleme alınmıştır (AT-1, AD-1, AD-3, AİB-1, AİB-2, AİB-3, AY-1, AY-2, AY-3, EG-1, EG-2, EG-3, HB-1, HB-2, HB-3, KT-1, KT-2, KT-3, MRA-1, MRA-2, MRA-3, MiB-1, MiB-2, MiB-3, MuG-1, MuG-2, MuG-3, ÖK-1, Öİ-1, Öİ-2, Öİ-3, RS-2, RS-3, RÇ-1, RA-1, SY-1, SY-2, SY-3, ÜY-1, ÜY-2, ÜY-3, ÜG-1, ÜG-2, ÜG-3). Şiirlerden 8’i bentlerle kurulmuştur (AB-1, AB-3, HG-3, HGK-1, ND-1, ND-3, RÇ-2, SK-3). Kullanım sıklığı bakımından en az tercih edilen nazım birimi ise beyittir. Şiirlerden 5’i beyitlerle kurulmuştur (AD-2, HA-2, MÖr-2, MA-2, RA-3).

Şiirler, konularına göre incelendiğinde aşk konusunun en sık işlenen konu olduğu görülmektedir. Aşk konusunu alan 27 şiir (AD-1, AD-2, EG-3, HİK-3, HA-2, HA-3, HG-1, HB-2, HB-3, HC-1, HC-2, KŞ-2, KT-1, KT-3, MeS-1, MY-2, MA-1, MA-2, MA-3, ND-3, OK-2, ÖK-1, ÖK-3, Öİ-1, RÇ-1, RÇ-3, SÇ-2, YŞ-2) bulunmaktadır. Şiirlerden 8’i eleştiri (AY-3, HG-2, KŞ-1, MeS-3, ÖA-1, RA-1, SY-2, SY-3), 6’sı öğüt (HGK-3, KŞ-3, MeS-1, MÖr-1, ND-2, OK-1), 6’sı övgü (AB-3, HİK-2, MY-1,

MY-3, MuG-2, RS-2), 2'si ağıt (MeB-2, MeB-3), niteliğindedir. 7 şiir, şairlerin hüznünü dile getirirken (AB-2, AİB-2, AY-1, AY-2, EG-2, ND-1, ÜY-3,) 7'si şairlerin hayata bakış ve yorumlayışını ifade etmektedir (AB-1, MeB-1, MD-1, MuG-1, Öİ-2, SY-1, ŞK-3). Şiirlerin 5'i ayrılık (KT-2, OK-3, ŞK-1, ÜY-1, ÜY-2), 5'i sitem (MuG-3, Öİ-3, RÇ-2, ÜG-1, YŞ-1), 4'ü doğa (AT-2, HA-1, ÖA-3, RS-1) 4'ü özlem (AD-3, HİK-1, HGK-1, MÖr-3), 3'ü umut (AT-3, AİB-3, EG-1) konularını işlemektedir. Şiirlerden 2'si şehitler (AT-1, YŞ-3), 2'si vatan sevgisi üzerine kaleme alınmıştır (HB-1, MÖr-2). 2 şiir, ilahi aşkı anlatmakta iken (HGK-3, SÇ-1) 1 şiir gurbet (SÇ-3), 1 şiir adalet (RA-3), 1 şiir kahramanlık (MA-1), 1 şiir dil sevgisi (MA-2), 1 şiir ise ölüm (ÖK-2) konusunu işlemektedir.

Şiirlerin 13'ünde (AİB-1, HG-3, HC-3, MD-2, MD-3, MA-3, ÖA-2, RS-3, RA-2, ŞK-2, ÜG-2, ÜG-3) konu olarak Mersin ve Mersin'e bağlı beldelerin yer aldığı görülmektedir.

Şiirlerde, Mersin'e duyulan sevgi ön plana çıkmaktadır. Kent kültürünün şair üzerindeki etkisini göstermesi bakımından önemli olduğu düşünülen bu şiirlerden alınan bazı bölümler şöyledir:

MA-3

TOROS DAĞLARI

...

Başından eksilmez kar ile boran,
Az değil yolunu arayıp soran,
Vazgeçmez dünyada bir defa gören,
Ömürler bitirir Toros Dağları

RA-2

ARSLANKÖY

Frenk diyarında aslan
Cocak kaşında kahraman
Torosların zirvesinde barınan
Kar beyazı Arslanköy.

...

ŞK-2

MUT'UMA

Ne güzeldir ilk gözümü açtığım,
Çınar altında, kalesinde dolaştığım,
Karacaoğlan'ında buluştuğum,
Memleketime Mut'uma hayranım

...

G-3

ESKİ MERSİN - 2

Aah ah eski Mersin

zlemimsin

O kadar güzeldi ki yemyeşil

Gören âşık olur ayrılmazdı

Gelen kaldı

Geçen kaldı

Mersin daraldı

Alabildiğine narenciye bahçeleri

İçinde yer evler vardı huğlar vardı

Kestiler ağaçları bahçeleri

Koca koca

Apartman diktiler

Sarhoş ederdi portakal çiçeklerinin

Kokusu mart ayında

Kokmuyor artık

Murt kalmadı sanki Mersin'e adını veren

Mersin bitkisi

Kara murt beyaz hambelisi

Tepsisine tan tun tan tun

Vuran tantunicileri

Sırtında meyan şurubu

Limonatacıları, çekirdekçileri

Seyyar ciğercileri özledim

Sarmaşık tırmanan eski

Taş binaları

Mimozaları

Konsolos çiçeklerini

zledim âşıklar parkını

Öpücük sokağını

mre bedel

Eski Mersin'i

6.1.2. Mersin'e Yerleşmiş Şairlerin Eserleri

Çalışma kapsamında, Mersin'e yerleşmiş 35 şair ve onlara ait 105 şiir incelemeye alınmıştır. Şiirler, önce biçimlerine sonra da içeriklerine göre sınıflandırılmıştır.

Şiirlerin biçim özellikleri incelendiğinde, Mersin'e yerleşmiş şairlerin de nazım birimi olarak en çok dördlük kullanımını tercih ettiği görülmektedir. Şiirlerden 45'i dördlüklerle kurulmuştur (AC-1, AC-2, AC-3, AbG-1, AbG-3, AfK-1, AfK-2, AlG-1, BK-1, CŞ-3, ÇA-1, EE-3, FÖB-1, FÖB-2, GÖ-1, HUT-1, HUT-3, HÖ-2, HE-1, HE-2, HE-3, KaK-1, KaK-2, KaK-3, MÖz-1, MÖz-2, MÖz-3, MAB-3, MuD-2, MüG-1, MüG-3, NN-1, NN-2, NN-3, SÖ-2, SA-1, SA-2, SDE-1, SDE-2, ŞİA-2, TA-1, TA-2, TA-3, YA-2, YA-3). Dördlüklerden sonra en çok serbest nazım biriminin tercih edildiği görülmektedir. Şiirlerin 41'i serbest nazım olarak kaleme alınmıştır (AbG-2, AfK-3, AhK-1, AhK-2, AhK-3, AlG-2, AlG-3, AtG-1, AtG-2, AtG-3, AyG-2, AyG-3, AyK-1, AyK-2, AyK-3, BK-2, BK-3, CŞ-1, EE-1, EE-2, GÖ-3, HÖ-1, HÖ-3, KeK-1, KeK-2, KeK-3, MuD-3, MüG-2, SKD-3, SDE-3, ŞİA-1, YA-1, YÖ-1, YÖ-2, YÖ-3, ZS-1, ZS-2, ZS-3, ZAA-1, ZAA-2, ZAA-3). Şiirlerden 15'i bentlerle kurulmuştur (AyG-1, CŞ-2, ÇA-2, ÇA-3, FÖB-3, GÖ-2, HUT-2, MAB-1, SÖ-3, ST-1, ST-2, ST-3, SKD-1, SKD-2, ŞİA-3). Kullanım sıklığı bakımından yine en az tercih edilen nazım birimi ise beyittir. Şiirlerden 4'ü (MAB-2, MuD-1, SÖ-1, SA-3) beyitlerle kurulmuştur.

Şiirler, konularına göre incelendiğinde Mersin'e yerleşmiş şairlerin de en çok aşk konusunu işledikleri görülmektedir. Aşk konusunu alan 26 şiir (AbG-1, AbG-3, AhK-1, AhK-2, AyG-1, AyG-3, AyK-3, BK-1, CŞ-2, CŞ-3, GÖ-3, KaK-1, KeK-3, MÖz-1, MAB-2, MüG-2, SÖ-3, ST-3, SKD-1, SKD-2, SKD-3, ŞİA-1, ŞİA-2, ŞİA-3, YÖ-1) bulunmaktadır. Şiirlerden 9'u eleştiri (AfK-1, AfK-2, AlG-2, AyK-1, BK-3, HUT-1, SA-2, SA-3, TA-2), 8'i sitem (HUT-3, HE-3, MuD-3, SDE-1, SDE-2, YA-2, YÖ-2, YÖ-3), 5'i hüznün (AtG-1, AtG-2, AyK-2, ÇA-2, ST-1) içermektedir. Şiirlerden 2'si (MÖz-2, YA-3) ağıt niteliğindedir. 4 şiir (AC-2, AC-3, ST-2, YA-1), şairlerin özlemini dile getirirken, 3 şiir (AfK-3, EE-1, EE-2) umutsuzluğu 1 şiir (ZS-3) ise umudu dile getirmektedir. Şiirlerin 2'si ayrılık (AhK-3, CŞ-1), 2'si yaşlılık (HE-1, HE-2), 1'i yalnızlık (EE-3) üzerinedir. Şairlerin hayatla ilgili çeşitli duygu ve düşüncelerini aktardıkları 5 şiir (BK-2, HÖ-1, KeK-1, ZAA-2, ZAA-3) bulunmaktadır. Şiirlerden 4'ü öğüt (ÇA-1, FÖB-1, GÖ-1, SÖ-1) içerirken, 1'i öğretmen (GÖ-2), 1'i evlat (KaK-2), 1'i şiir (NN-1) sevgisi üzerinedir. Şiirlerin 2'si Atatürk (TA-3, ZS-2), 2'si barış (FÖB-2, MÖz-3), 2'si vatan (AyG-2, HÖ-2), 1'i şehitler (SA-1), 1'i bayrak (MuD-2) üzerine kaleme alınmıştır. 2 şiirde kadın (MAB-1, SDE-3), 1 şiirde saz (AlG-1), 1 şiirde çocuk (KeK-2), 1 şiirde su (SÖ-2), 1 şiirde hastalık (AC-1), 1 şiirde ölüm (ZS-1), 1 şiirde ise doğa (ZAA-1) konu olarak işlenmiştir. Şiirlerden 2'si (MüG-3, NN-2), Türkçenin güzelliklerini anlatırken 1'i (FÖB-3) şairin gezip gördüğü yerleri tanıtmaktadır.

Şiirlerin 9'unda (AbG-2, AlG-3, AtG-3, HUT-2, HÖ-3, KaK-3, MüG-1, NN-3, TA-1) konu olarak Mersin ya da Mersin'e bağlı beldelerin yer aldığı görülmektedir. Bu şiirlerden biri (MüG-

1) şairin Mersin'e duyduğu sevgiyi dile getirmektedir. Bir diğeri (TA-1), "Üç Ocak" Mersin'in kurtuluş gününü anlatmaktadır. Mersin'in tarihine değinen şiirlerden 1'i (AIG-3) "Mersin Bizimdir" adını almakta ve şairin kendini ne kadar bu kente ait hissettiğini de göstermektedir. Mersin'e yerleşmiş şairlerden birinin, kentle ilgili duygularını dile getirdiği 1 şiirde (MüG-1), Mersin'in coğrafi ve kültürel öğelerinin de kullanıldığı görülmektedir. Bu ve benzeri örnekler, edebi eser aracılığıyla, kent kültürünün tanıtılması, aktarılması ve yaşatılmasına katkı sağlamaktadır. Şairin aşkını anlattığı bir başka şiirde (HÖ-3), yine Mersin'e duyduğu sevgiyi görmek mümkündür. Söz konusu şiirlerden örnekler aşağıda yer almaktadır.

AIG-3

MERSİN BİZİMDİR

Düşman soysuzu, Mersin iskelesine yanaştı
Komisere verildi zarf, ortalık aniden karıştı
Savaş Kilikya'nın işgalinden başlayacaktı
Devlet adamı Galib Bey, meclisine danıştı
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin bizimdir!

On beş gün sayıldı, işgale geldi Fransızlar
İngiliz korkaklarından destek istedi arsızlar
Milisler mücadelesiyle, takdire şayandılar
Bir yılın sonunda düşmanı bozguna uğrattılar
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin bizimdir!

1920'de dik durdu Mersin, direndi yıkılmadı
Düşman ordularının son tacizine de aldırmadı
Titreyerek Mustafa Kemal Atatürk'ü tanıdı
Düşman aman dilemek için çöktü, yalvardı
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin bizimdir!

İngilizler mutasarrıf Galib Bey'e zarf verdiler
Zarflarını da alıp, geldiği gibi koşarak gittiler
3 Ocak sabahı saat dokuzda bir tren körükler
Dağ köylerinden coşkuyla geliyordu Yörükler
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin bizimdir!

Mustafa Kemal'i düşünüyorum yorulmadan,
Alnımız ak, anımızla yürüdük bu yollardan,
Sinamayın bizleri, vazgeçmeyiz bu davadan
Dalgalansın al bayrağım ak deniz sularından
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin bizimdir!

Toroslardan fırtına olur, rüzgâr gibi geliriz,
Baş koyduk bu yola, delirdi hırçın yüreğimiz,
Nerden gelerseniz gelin, bükülmez bileğimiz!
Şerefim üstüne yemin, son sözü biz söyleriz,
Mersin'e yürüyün Yörükler, mersin bizimdir!

MG-1

MERSİN'İM

Güneşin sihir bana
Denizin şiir bana
En güzel şehir bana
Mersin'im aşkım benim

Portakal iekleri
Turuncu dilekleri
Aşk dolu yürekleri
Mersin'im şarkım benim

Kuzeyi Bolkar Dağı
Hiç bitmez güzel ağı
Yörüklerin bucağı
Mersin'im şansım benim

Dünyada cennetimsin
Dinlere mabedimsin
Gönüllü nbetimsin
Mersin'im bahtım benim

Sevdalar ocağında
Yeşiller otağında

Akdeniz kucağında
Kurulu tahtım benim.

Ayırmaz hiç kimseyi
Ne dini, ne mezhebi
Ata'mın emaneti
Mersin'im canım benim.

H-3

BEN SENİ MERSİN'DE SEVDİM

...
Bereketi Akdeniz'in,
Camekânlardan taşan tadı,
Havuç tatlısı, turunç reçelinin,
Hani kaybolduğumuz kalabalığı, Hastane Caddesi'nin
Ben seni Mersin'de sevdim.
Mersin'i seninle sevdim.

...

6.1.3. Değerlendirme

Çalışma kapsamında değerlendirilen 213 şiirden hareketle bir kentin, edebiyat temsilcileri ve edebi eser üzerindeki etkilerinin çok yönlü olduğunu söylemek mümkündür. Mersin, şiirlerde gerek coğrafyası gerek tarihi, gerekse sosyo-kültürel yapısıyla varlığını belirgin biçimde hissettirmektedir. Mersin sahip olduğı pek çok özelliğıyle, şaire ilham kaynağı olmaktadır. Şiirlerde sıkça karşılaşılan dağları, yaylaları, denizi, bitki örtüsü vb. şairin hayallerini, imgelerini zenginleştirmektedir. Bunun yanı sıra ev sahipliğı yaptığı farklı etnik grupların etkisiyle şaire, zengin bir kültür yelpazesi sunmaktadır. Şiirlerden yola çıkarak bu kentin aşkla bütünleşen bir tarafı olduğı da söylenebilir. Hem Mersin'de doğmuş hem Mersin'e yerleşmiş olan şairlerin şiirlerinin büyük bölümü aşkı anlatmaktadır. Aşk konusunun işlendiğı 53 şiir incelendiğinde kent yapısının ve kültürünün aşkı yaşamaya ve anlatmaya olanak sağladığı görülmektedir.

6.2. Roman ve Hikâyelerin Biçim ve İçerik Özellikleri

Çalışmanın bu kısmında yazarlara ait roman, öykü ve diğer türler hakkında kısa bilgiler yer almaktadır. Söz konusu yazarlar Mersinli olanlar ve Mersin'e yerleşmiş olanlar biçiminde düzenlenmiş, daha sonra kendi içlerinde alfabetik olarak sıralanmıştır. Burada tanıtılan eserlerin tam künyeleri çalışmanın kaynakça kısmında yer almaktadır. 17'si Mersin'de doğmuş, 13'ü ise Mersin'e yerleşmiş olan toplam 29 yazara ait eserlerin biçim ve içerik özellikleri şu şekildedir:

6.2.1. Mersin'de Doğmuş Yazarların Eserleri

Ali İhsan Bilir'in yayımlanmış 6 eseri bulunmaktadır. "Üşüyen Sıcak Düşlerim" adlı eserinde 11 adet öyküsünü bir araya getirmiştir. Yalın, lirik ve güçlü bir anlatım sergileyen yazarın kitabı 106 sayfadan oluşmaktadır. "Eleştiriden Günceye" adlı eleştiri türündeki eserinde ise 19 adet düz yazısını bir araya getirmiştir. Yazıları hem dil hem de imgelem açısından şiirsel bir şekildedir. Eser, 93 sayfadan oluşmaktadır. Bunun dışında Ali İhsan Bilir ve Orhan Özdemir'in birlikte hazırladığı "Gündüz Artan'a Armağan" kitabı vardır. Özdemir ve Bilir, bu kitabı araştırmacı yazar Gündüz Artan'a ilk yazısının yayımlanmasının 50. yılı armağanı olarak hazırlamışlardır. Eser, Gündüz Artan ile yapılan bir söyleşiyle başlamış ve sonrasında birçok şair ve yazarın yazılarıyla devam etmiştir. Eserin sonunda Gündüz Artan'ın hayatı, eserleri, fotoğrafları, yayımları verilmiş ve aile üyelerinin Gündüz Artan ile ilgili düşünceleri yansıtılmıştır. Eser, 207 sayfadan oluşmaktadır. Yazarın, eşi Saadet Bilir ile birlikte hazırladığı "Orta Asya'dan Toroslara Gülnar" adlı araştırma türündeki eserde Gülnar'daki günlük yaşam, mutfak kültürü, bölgenin yemekleri, bayramları, törenleri, kutlamaları, halk inanışları, halk hekimliği, halk veterinerliği, kullanılan dil hakkında bilgi verilmekte ve burada yaşayan halkın edebi ürünleri tanıtılmaktadır. Eser, 759 sayfadan oluşmaktadır. Çiftin birlikte hazırladığı başka bir eser ise "Abdulkadir Bulut'a Sevgi Sözleri" adını taşımaktadır. Eser, Ataol Behramoğlu'nun önsözüyle başlamış, sonra da birçok kişinin, Abdulkadir Bulut'un ardından yazmış olduğu şiirler ve yazılar toplanmıştır. Kaynakça ve fotoğraflarla tamamlanan eser, 454 sayfadan oluşmaktadır. Bilir çiftinin birlikte hazırladığı son kitap ise "Abdulkadir Bulut 'Kasabalı Lorca'"dır. Bu kitapta Abdulkadir Bulut'un yaşam öyküsünü, şiirlerini, yazılarını, söyleşi ve mektuplarını bir araya getirmiştir. Kitapta ilk söz Cemal Süreya'ya, önsöz ise Özdemir İnce'ye aittir. Eser, 344 sayfadan oluşmaktadır.

Behzat Ay, yazılarında, küçüklüğünden itibaren sevgisiz bir ortamda büyümesini, köydeki ağır işleri çocuklarına yükleyen, şefkatini göstermeyen anne babaların zaman zaman şiddete başvuran katı davranışlarını öyküleştirmiştir. Behzat Ay'ın 1959 yılında yayımlanan

“Köyden Geliyorum”, 1961 yılında yayımlanan “Başkanın Ankara Dönüşü” ve 1970 yılında yayımlanan “Gündoğusu” adlı eserleri kasaba ve köy gezilerini anlattığı kitaplarıdır. Yazar, 1966 yılında yayımlanan “Dor Ali” adlı romanında, Dor Ali'nin özgür ve küçük toprak sahibi köylü olarak neden artık toprağa tutunacak ve yaşayacak gücünün kalmadığını konu edinmiştir. 1950'den sonra oluşan şartların, makineleşmiş tarımın küçük çiftçiyi nasıl ezdiğini, ağaların ellerinde toplanan büyük toprakların nasıl büyük işletmeler haline geldiklerini, olayların içinde yaşamış gibi okuyucuya aktarmıştır. Eser, 128 sayfadan oluşmaktadır. 1975 yılında yayımlanan “Sürgün” adlı romanında 1965-1973 döneminin bir yansıması olarak düşüncelerinden dolayı kovuşturmaya, soruşturmaya uğramış, sürgün edilmiş, küçük görülmüş öğretmenlerin yaşantısı anlatılmaktadır. Ay, bu yüzden bu romanını vefakâr, çilekeş öğretmenlere ve aydınlara adanmıştır. Eser, 221 sayfadan oluşmaktadır. 1992 yılında yayımlanan “Kuşku ve Korku” adında bir öykü kitabı bulunmaktadır. Yazarın 1994 yılında yayımlanan “Çırılçıplak Yüreğimle” adlı altında yayımlanmış günlük tarzında bir eseri de bulunmaktadır. Yazar bu kitabında doğa ve yalnızlık konularına yer vermiştir. Eser, 160 sayfadan oluşmaktadır. Kitaplarının dili olabildiğince sade ve anlaşılırdır.

Bekir Yıldız'ın yayımlanmış tek eseri olan “Düz Adam”, 2017'de çıkmıştır. Kitap, Mersin Arslanköy'den Ankara'ya tarih eğitimi için yola çıkan bir gencin hikâyesini anlatmaktadır. Kitapta Ankara'nın yaşam tarzına, coğrafyasına değinen yazar, ayrıca gencin başından geçen bazı siyasî olayları, çalıştığı meyhaneyi, özellikle de İstanbul ve Ankara'daki meyhane kültürünü anlatmaya çalışmıştır. Kitap, gencin bir ihanet sonucunda her şeyden kopup, tekrar doğduğu yer olan Arslanköy'e dönmesi ile son bulmaktadır.

Çınar Arıkan'ın hikâyeleri iki kitapta toplanmıştır. “Yörük Göçü” kitabı, 202 sayfa olup Konya'da 2006 yılında, Şelale Matbaası tarafından basılmıştır. Bu kitapta, Yörük-Türkmen kültürüne ait sözlü edebiyatta anlatılan ancak yazılı edebiyata ilk defa aktarılan; yer, zaman, şahıslar kazandırılarak yazılmış 23 özgün hikâye yer almaktadır. “Taşeli'den Fıkra Tadında Hikâyeler” adlı kitabı ise 116 sayfa olup, Mersin'de 2016 yılında, Mavi Ofset Matbaası, İnciay Yayınları tarafından basılmıştır. Bu kitapta Anamur ve Bozyazı ilçelerinde anlatılan ancak yine yazılı edebiyata aktarılmamış olan, yaşanmış ve mutlaka insanı gülümseten bir olayla biten hikâyelere yer verilmiştir. “Türkiye Çocuk Oyunları” adlı üçüncü kitabında ise Anamur yöresine ait 16 adet çocuk oyununun oynanış biçimi, sayısma ve ebe belirlemelerine ilişkin bilgiler yer almaktadır.

Çiğdem Dokuzoğlu'nun yayımlanmış iki eseri vardır. Bir kadının kırk yılını anlatan “Çiçeğin Öyküsü”nde; sevgi dolu, kalabalık bir ailede büyüyen fakat öyle büyümeyenlere denk gelen, anneliğinin erdemi ile ayakta duran, fakat çok fazla özveride bulunmanın onda bıraktığı sarsıntı ile baş başa kalan bir kadının öyküsü anlatılmaktadır. 2016 yılında yayımlanan eser, 196 sayfadan oluşmaktadır. “Ezo'nun Öyküsü”nde ise kırsal kesimde yaşayan, 15 yaşında

istikbali ve töre arasında seçim yapmak zorunda kalan, tam pes edecekken hayatın ona sunduğu imkân ile hayatını değiştirmeyi başaran bir genç kızın öyküsü kaleme alınmıştır. 209 sayfa olan eser 2017 yılında yayımlanmıştır.

Hakan İlhan Kurt'un "Köl Tigin Ünlemesi" adlı kitabı, Kasım 2013'te, Kurgan Edebiyat Yayınevi'nde Ankara'da basılmıştır. Kitap, 116 sayfadır. Göktürk Prensi Köl Tigin'in şahsiyetini, katıldığı savaşları ve mücadelelerini konu edinen bir yapay destan çalışmasıdır. Çalışma, Türk destancılık geleneği açısından Prof. Dr. Naciye Ata Yıldız; Türk dil yapısı açısından Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun ve Göktürk tarihi açısından Prof. Dr. Sadettin Gömeç tarafından basımından önce tetkik edilmiş ve önerilen düzeltme ve düzenlemelerle basılmıştır. Ayrıca söz konusu yapay destan, bölümler hâlinde Töre Dergisi'nde de yayımlanmıştır. "Kutalmışoğlu Süleyman Şah Ululaması", 118 sayfadır. Mehmet Sağ'ın yağlı boya çalışması "Dört Yön Dört Renk ve Atlılar", kitabın ön kapağında kapak resmi olarak tercih edilmiş; Ramazan Türkmen'in döneme ait siyah beyaz çizimleri sayfa aralarına serpiştirilmiştir. Kutalmışoğlu Süleyman Şah'ın seferlerini, anlaşmalarını ve kararlarını konu edinen bir yapay destan çalışmasıdır. Çalışma yayımlanmadan evvel Türkiye Selçuklu tarihi açısından Prof. Dr. Mustafa Kafalı tarafından incelenmiş ve onun önerileri doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılmak suretiyle basılmıştır. Çalışmada tarihî çelişkilere (devletin kuruluş yılı, devletin ilk başkenti vs.) dipnotlarda yer verilmiş, ancak resmî tarihin dışına çıkılmamaya özen gösterilmiştir. Bu kitap, ağustos 2015'te ve haziran 2016'da Ötüken Neşriyat tarafından İstanbul'da yayımlanmıştır.

İsmail Güler'in 2005 yılında yayımlanan "Taşucu Efsanesi" adlı çalışması bir çizgi roman niteliği taşımaktadır. 117 sayfadan oluşan kitapta Taşucu'nun resimlerle desteklenen hikâyelerle anlatılması amaçlanmıştır. Yazarın 2009 yılında yayımlanan "Antikçağ'dan Günümüze Taşucu" adlı çalışması geçmişten günümüze kadar Taşucu hakkında yaptığı araştırma ve halktan aldığı bilgilerle yazılmış ve yazara ait yağlı boya tablolarıyla da birleştirilerek oluşturmuştur. Eser, 123 sayfadan oluşmaktadır. Yazarın "Sevdam Torosları Aştı" adlı eseri Silifke çevresinde yaşanmış hikâyelerden oluşturulan bir aşk ve macera romanıdır. Hikâye, Silifke'de başlamış ve Torosların zirvesinde üzücü bir şekilde son bulmuştur. 2012 yılında yayımlanan eser, 205 sayfadan oluşmaktadır. 2015 yılında yayımlanan "Zor Yıllar" Birinci Dünya Savaşı sonrasında yangın yerine dönen Anadolu'da iç karışıklıklar, açlık, yokluk ve umutsuzluk hâkimken, küçük bir bozkır kasabası olan Ankara'da eşine rastlanmayan bir özgürlük meşalesinin tutuşturulmasını anlatmaktadır. Kısa zamanda tüm Anadolu'ya yayılan kurtuluş ateşi, Silifke ve Taşucu'ndaki yurtseverleri de heyecanlandırır ve yüreklerini yakıp kavurur. Yazar, bu eserde, Kurtuluş Savaşı'nın hikâyesini bir de Silifke ve Taşucu halkının gözünden bakarak anlatmaya çalışmıştır. Kitap, 202 sayfadan oluşmaktadır.

Mehmet Ali Elçin'in, 2011 yılında, Kurgu Yayınları'nda basılmış "Şehirli Kurnazı" adlı bir öykü kitabı vardır. İçeriğinde zihinsel engelli insanların durumu, sorunları, kadına şiddet ve

Şehir magandaları gibi sosyal konuları işleyen 18 kısa öykü bulunan eser 127 sayfadan oluşmaktadır.

Mehmet Babacan'ın yayımlanmış iki kitabı bulunmaktadır. Yazar 2005 yılında basılan "Dikenlere Rağmen" adlı kitabında 89 öyküye yer vermiştir. Yalın ve akıcı bir anlatım ile yazmış olduğu eser, 244 sayfadan oluşmaktadır. 2015 yılında mizah ve talama türündeki "akıl Taları" adlı eserde ise gerçek olaylardan yola çıkarak, kısa anlatımlarla mizahi talama yapmıştır. Ahmet mit Aloğlu kitaba nsz yazmıştır. Eser, 144 sayfadan oluşmaktadır.

Mehmet Reşat Ata'nın yayımlanmış sekiz kitabı bulunmaktadır. "Acar ocuk", bir araştırmacı-yazar olan Mehmet Emin ln baından geçen bir olaydan (bir kartala binip havalanması) esinlenerek öykü formunda yazılmış bir eserdir. Kitap, 2002 yılında, İstikbal Gazete ve Matbaası'nda basılmıştır ve 30 sayfadır. Yazarın "Sidikli" adlı kitabının kapak resminde yazarın yeğeni Hüseyin Ata'nın fotoğrafı yer almaktadır. Babasının isteği üzerine kaleme aldığı bu kitap 2002 yılında, İstikbal Gazete ve Matbaası tarafından basılmıştır ve 22 sayfadan oluşmaktadır. Yazarın bir başka eseri, "Güneşin Dili", Gne ile bir Türk çocuğu arasında geçen konuşmalara yer veren bir kitaptır. 2002 yılında İstikbal Gazete ve Matbaası tarafından basılmıştır ve 22 sayfadır. Ata'nın başka bir eseri olan "Mor Teke" adlı kitapta, kısa öykülerini bir araya getiren yazar, babasının baından geçen olayları, yaptığı ziyaretlerde anlatılan olayları ykletirmi ve öykülerini çocuklara ders verecek nitelikte bitirmiştir. Kitap, 2002 yılında İstikbal Gazete ve Matbaası tarafından basılmıştır. Ata'nın, "Kalpak" adlı kitabında, Kurtuluş Savaşı'nda büyük mücadele veren Binalı'nın ruh hali anlatılmaktadır. Kitap, 2002 yılında İstikbal Gazete ve Matbaasından basılmıştır ve 22 sayfadan oluşmaktadır. "Yörük Bildirgesi" adlı kitap ise, 1994 yılında yazar tarafından kaleme alınan bir sayfalık bir yazının geniletilmi biçimi olmuştur. Bu kitap, 2000 yılında ağlar Ofset tarafından basılmıştır ve 64 sayfadır. "Güllü Memet" adlı kitap ise bir araştırma kitabıdır. Mehmet Reşat Bey, Güllü Mehmet adında bir kişinin tutmuş olduğu notları ve onun hakkında yapmış olduğu araştırmalarını bu kitapta toplamıştır. Kitap, 2000 yılında, ağlar Ofset tarafından basılmıştır ve 90 sayfadan oluşmaktadır. Yazarın "Kutsal Bekâr" adlı kitabında "Sadık Bektaş Baba" hakkında topladığı bilgiler yer almaktadır. Sadık Bektaş Baba Erenler, Mersin'de yaamı, yazarın ei Gülşen Hanım'ın aile büyüklerinden birisidir. Mcerrettir ve mücerretlik küpesi vardır. Hiç evlenmemiş ve kendisini yola (tarikata) adamıtır. Kitap, 2007 yılında, İnciay yayınları tarafından basılmıştır ve 160 sayfadan oluşmaktadır.

Mehmet Cokundeniz'in on be kitabı bulunmaktadır ve bu kitapların tamamı ak ve kadın-erkek ilişkileri üzerinedir. "Ak doktoru" lakabıyla tanınan yazarın kitapları ise ŗunlardır: Ak Bize Yakıtı ve Alev Alev Ak adlı kitapları, Bilge Karaca Yayınları'ndan 2003 yılında çıkmıştır. 2007 yılında Nasıl Yakaladım adlı kitabı Neden Yayınevi tarafından basılmıştır. Bunun dışında Sen Git Ak Bana Kalsın 2008 yılında Neden Kitabevi tarafından basılmış bir ak

romanıdır. Aynı yıl içinde Bana Bir Aşk Borçlusun, Aşk Buldu Bizi ve Aşk Yakalar Seni adlı kitapları da aynı yayınevi tarafından basılmıştır. Seni Seviyorum Çünkü Sensiz Olmaz ve Aldatan Kadınlar adlı kitapları, 2009 yılında Neden Kitabevi tarafından basılmıştır. Yine 2009 yılında Aşkın El Kitabı adlı eseri New Age Yayınları tarafından basılmıştır. 2011 yılında ve Kadınlar... ve Erkekler... ve Aşk..., Beni Bir Tek Aşk Aldatmadı, Sevgiliye Bu Sevdanın Yolunda adlı kitapları Destek Yayınları tarafından basılmıştır. Aşk Uykusu ile Aşk ve Kül adlı romanları ise 2014 yılında yine Destek Yayınları tarafından basılmıştır.

Mehmet Doğan'ın yayımlanmış dört kitabı vardır. "Talihsiz Ayşe" romanı 1994 yılında yayımlanmıştır. Kitap, yöre halkının sosyal yaşantısını ve çektiği ıstırapları ortaya koymaktadır. Kitapta anne-babası küçük yaşta ölen bir çocuğun, zor şartlar altında kendi halinde büyümesi, evlenmesi, bir çocuğunun olması ve çocuğun koyun güderken bir taş yüzünden ayağının kayıp ölmesi anlatılmaktadır. Kitap, 73 sayfadan oluşan romandır. "Köyüme Gidiyorum" kitabı, belgesel roman niteliğindedir, 1998 yılında basılmıştır. Köyünde vefat etmiş olan tanıdıklarını, resimlerle ve dörtlüklerle anlatmıştır. "Köyüme Gidiyorum" kitabı yine aynı adlı romanın genişletilmiş şeklidir ve 2010 yılında basılmıştır. "Bekleyiş/Bir Düştü Beklemek" kitabı, hikâyelerden oluşmaktadır. 2011 yılında basılmıştır ve bu kitap yazarın çeşitli konularda kaleme aldığı hikâyelerden oluşmaktadır. Doğan bu eserinde hikâyelerini; Talihsiz Ayşe, Beklenen Öyküler, Umudumuz Çocuklarımız, Yörük Göçü ve Bir Aşk Hikâyesi, Soframızın Dostları, Yarım Kalan Düğün/Piyes, Misafir Hikâyeler" başlıkları altında yedi bölüme ayırmıştır. Eser, 237 sayfadan oluşmaktadır.

Mine Bahçeci'nin 2003 yılında basılmış "Ballı Tarçın Kokusu" adlı bir öykü kitabı bulunmaktadır. Yazar bu eserinde, aşk, özlem, ayrılık ve gurbet konularını işlemiştir. Kitapta bu konular üzerine 17 öykü bulunmaktadır. Kitap, 180 sayfadan oluşmaktadır. Yazarın 2006 yılında yayımlanan "Hayal Bilgisi" adlı kitabında çocuklara yönelik üç öykü yer almaktadır. Kitap, 64 sayfadır. 2006 yılında yayımlanan "Yırtmayın Gök Yüzümü" adlı eserde yine çocuklar için yazılmış dört öykü bulunmaktadır ve eser, 63 sayfadır. 2006 yılında yayımlanan "Hayat Çiçekleri" adlı 128 sayfadan oluşan bu eserde de yine dokuz adet çocuklar için yazmış olduğu öykü yer almaktadır. Aynı yıl içerisinde yayımlanan "Deliler Koğuşundan Mektup Var" adlı kitap ise 72 sayfadır yazarın denemelerinden oluşmaktadır. 2009 yılında yayımlanan "Bana Özlemini İmzalar Mısın?" adındaki 124 sayfadan oluşan öykü kitabında yazar, gençlere yönelik altı adet öyküyü bir araya getirmiştir.

Nurhan Yıldız Bakaner'in tek eseri "Mor Baharın Tomurcuğu"dur. Bu eserinde eşiyle olan anılarını ve bir epilepsi hastası olarak kendisinin verdiği mücadeleyi, hayata nasıl tutunduğunu anlatmaktadır. Kitabının isminin "Mor Baharın Tomurcuğu" olmasının nedeni ise "Morun epilepsinin rengi olmasıdır.

Rt Aydın'ın yayımlanmış iki romanı bulunmaktadır. Bunlardan ilki 2004 yılında yayımlanan "Zor Sınav" isimli eseridir. Bu eserinde, okuma hevesi olan dört liseli gencin siyasi görüş farklılıklarından kaynaklı çalkantılı dönemde Mersin, Tarsus ve Elazığ'da liseyi bitirme süreçleri anlatılmaktadır. 180 sayfadan oluşan romanda karşıt grl gençler arasındaki mücadeleye yer verilmiştir. 2007 yılında yayımlanan ikinci romanı ise "Mersin'de Sancı" adını taıymaktadır. Bu eserinde de Kürt bir ailenin oğluyla Türk bir ailenin kızının evlilik süreci ilenmitir. Roman, Mersin-Diyarbakır arasında geçmektedir. 160 sayfadan oluşmaktadır. Bunların dışında biri hikâye, biri şiir kitabı olmak üzere iki ayrı "Gzbebeğim" kitabı yayımlanmıştır. 2002 yılında yayımlanan kitapta 20 hikâye bulunmaktadır. Yalın ve akıcı bir dil kullanılan eser 110 sayfadan meydana gelmektedir. Ayrıca 2004 yılında yayımlanan "AB'ye Girelim mi Girmeyelim mi?" ve "Büyük Ortadoğu Projesinin Perde Arkası" isimli iki araştırma kitabı bulunmaktadır ve "Vampir Mustafa" isminde bir hikâyesi de vardır.

adan Köse'nin 2004 yılında basılan "Hogrnn Adresi" adlı kitabında dünya dini, siyasi ve edebi hayatında iz bırakmış insanların yapmış oldukları hizmetlerden bahsedilmektedir. Bu isimler, Hz. Muhammed, Mustafa Kemal Atatürk, Ahmet Kabaklı, Ahmet Yesevi, Ak Şemseddin, Alparslan Trke, Arif Nihat Asya, Dede Korkut, Devlet Bahçeli, Ebulfeyz Elçi Bey, Evliya Çelebi, Farabi, Gaspıralı İsmail, Hüseyin Nihal Atsız, İbni Sina, Karacaoğlan, Karamanoğlu Mehmet Bey, Mareal Fevzi akmak, Mehmet Akif Ersoy, Mehmet Emin Yurdakul, Mevlana, Necip Fazıl Kısakürek, Osman Yüksel Serdengeçti, Ömer Seyfettin, Peyami Safa, Pierre Loti, Piri Reis, eyh amil, Tebrizli ems, Yahya Kemal Beyatlı, Yunus Emre, Yusuf Has Hacıp, Ziya Gökalp olarak sıralanabilir. Eser, 187 sayfadan oluşmaktadır.

Turan Ali ağlar'ın ise yayımlanmış dört eseri vardır. Bunlardan 2010 yılında basılmış olan "Zalalı" adlı romanında, bir ekıyayı öldüren silah kaçakçısı Zalalı anlatılmaktadır. Ermeni ve Türk ekimeleri de romanda ilenmitir. Fırat'tan Göksu'ya kadar dört yüz yıldır o topraklarda sözü geçen derebeyleri ile Yörüklerin ilişkileri, yüzyıllardır birlikte yaamı Türk-Ermeni halklarının i ve dış ıkarıların oyunlarıyla birbirlerine dmeleri ve tüm bunlara karşın Türk ve Ermeni olan iki sevdalı yüreğin engel tanımayan akı anlatılmıştır. Kitabın sonunda bir de kahraman Zalalı'nın kullanmış olduğu kelimelerin karşılıkları verilmiştir. Kitap 296 sayfadan oluşmaktadır. 2012 yılında basılan "Yol Geçen Hanı" adlı öykü kitabında ise Osmanı Mahallesi'nde geçen olaylar ve yapılan sohbetler öykü havasında ilenmitir. Eserde 30 yk bir araya getirilmiştir. Eleği seyrek Yörüklerin birbirlerine takılmalarını, akalarını, çatışmalarını anlatan, kısa öykülerden oluşan kitap, 110 sayfadan oluşmaktadır. ağlar'ın halk kültürüyle ilgili yaptėı araştırmalarını topladığı "Mersin-Tarsus Halk Kültürü" adlı bir de araştırma kitabı vardır. Bu kitap 2016'da basılmıştır. Ayrıca Tarsus'un Mahrumı mahlaslı halk ozanı Necmettin Eser'in türkülerini derlediği "Tarsuslu Âık Mahrumı" adlı bir kitabı da bulunmaktadır.

6.2.2. Mersin'e Yerleşmiş Olan Yazarların Eserleri

Abidin Güneyli'nin yayımlanmış bir tane eseri bulunmaktadır. Güneyli, "Deneme ve Öyküler" adlı bu eserinde, yazmış olduğu şiirlerin öykülerini bir araya getirmiştir. Kimi öyküler yaşanmış, kimileri ise kurgulanmış bir şekilde yazılmıştır. Toplamda 21 öykünün bulunduğu eser, 144 sayfadan oluşmaktadır.

Bedriye Korkankorkmaz'ın yayımlanmış üç eseri bulunmaktadır. "Kitaplarla Söyleşi" adlı deneme/inceleme türündeki eserinde, dünya edebiyatına adını altın harflerle yazdıran isimlerin yapıtlarını irdelemiş, biyografileri üzerinde durmuş ve onların hayata karşı ruhsal analizlerini yapmıştır. Bu isimler, Andre Gide, Dostoyevski, Marcel Proust, Kafka, Tolstoy, Gorki, Oscar Wilde, Montaigne, Nietzsche, Erasmus, Milene Jesenka, Virginia Woolf, Arthur Rimbaud, Paul Verlaine, Rilke, Enver Gökçe'dir. Kitaplarla Söyleşi adlı eserin devamı niteliğinde olan "Ruhlarla Söyleşi" adlı eserde de yazar, yine dünyaca ünlü yazarları, hayatlarıyla, eserleriyle, söylemedikleriyle, bilinçaltındakilerle ele alarak, okurla buluşturmuştur. Eser, 312 sayfadan oluşmaktadır. "Tinsel Söyleşi" adlı eserinde de Bedriye Hanım, yine ünlü yazarların hayatlarını, eserlerini, hayata bakışlarını anlatıyor. Kitap, 304 sayfadan oluşmaktadır.

Eyüp Ekinci'nin "Ercü İle Erdü Armadies'ten Kaçış" adlı kitabı, yayımlanmış tek eseridir. Bu kitap çocuklara yöneliktir. İşlenen tema, lisanslı satılan ve televizyonlarda sürekli reklamları yapılan pahalı oyuncakların gerçekte o kadar da gerekli olmadığıdır. Bu konu çocuklara fantastik bir dünyada yolculuk yaptırılarak anlatılmaya çalışılmış, bunun bir özentiden ibaret olduğunun altı çizilmiştir. Eser, çocukları bu tür oyuncaklardan uzaklaştırmayı amaçlamaktır ve 88 sayfadan oluşmaktadır.

Hamit İzol'ün basılmış beş eseri vardır. 1980 yılında ilk kitabını yazan İzol, bu taslak kitabında kan davasını anlatmıştır. "Acaba bu kitabımla kan davası daha da büyür mü?" düşüncesine kapılınca, kitabını yayımlamaktan vazgeçmiştir. Hamit İzol'ün "Aşiretin Öteki Yüzü" adlı kitabı 2009 yılında İstanbul'da Destek Yayınları tarafından basılmıştır. Gerçek yaşam öykülerinden yola çıkılarak oluşturulmuş bir kitaptır. Bir ağanın etrafında dönen olaylardan hareketle düşmanlığın ve cahilliğin nelere sebep olabileceği anlatılmak istenmiştir. Kitapta kan davalarını körükleyen davranışlardan, çok eşli evlilikten, aile içi şiddetten, çocuk yaşta evlilikten kaçınılması gereğinden bahsedilmektedir. Kitap, 296 sayfadan oluşmakta olan bir romandır. Sonrasında da "Ağanın Akmayan Gözyaşları" adlı kitabında, çok eşliliğin yanlış yönlerini anlatmıştır. İzol bu eserinde, Urfa'nın düşman işgalinden kurtuluşundan, Türkiye'nin ikiye bölündüğü döneme kadar geniş bir alanın tahlilini, insan ilişkilerinin aynı dönem içerisinde almış olduğu yolu anlatmaktadır. II. Abdulhamit döneminden başlayarak, 1980'li yıllara kadar gelen zamanda, aşiret ilişkilerini, kadınlar arası rekabeti ve kan davasını yalın ve akıcı bir dille anlatmıştır. Eser, 348 sayfadan oluşmaktadır. Diğer kitabı olan "Kürdün Türk Aşkı"nda,

Türklerle ve Kürtlerin aslında ne kadar ayrılmaz bir bütün olduğunu anlatmıştır. Eser, 280 sayfadan oluşmaktadır. Diğer eseri "Barış Sonrası Büyük Türkiye"de, barış sürecine ve devletimize destek olmayı amaçlamıştır. Yazar, bu kitabını Hatay'dan Artvin'e sınır boyunca araştırma yaparak kaleme almıştır. Eser, 376 sayfadan oluşmaktadır. Ve son kitabı "Roza"da kadına şiddeti ve tre cinayetini anlatmaktadır. Treden kaçarak şanlıurfa'dan Hatay'a göç eden bir ailenin kızı, aşiretin onay vermediği bir adama aşık olması ve onunla kaçması üzerine kızın ölüm emrinin verilmesini konu eden eser, 328 sayfadan oluşmaktadır.

Harun zmen'in yayımlanmış iki kitabı bulunmaktadır. " Mevsim" adında ki kitabında 17 tane denemesini bir araya getirmiştir. Aralarda kısa şiirler ve ünlü düşünürlerden de sözler ekleyerek, eserini zenginleştirmiştir. Kitap, 144 sayfadan oluşmaktadır. Diğer kitabı ise "Dş-n-dğnz Gibi" adını taşımaktadır. Yazarın 35 denemesinin bulunduğu bu eseri, hoşgörü, şiddet, aşk, paylaşma, hümanizm, emperyalizm, iş disiplini, adalet vs. zerinedir. Eser, 166 sayfadan oluşmaktadır.

Hüseyin Güney'in yayımlanmış otuz iki eseri bulunmaktadır. "Nevşehir İli Yakın evre İncelemeleri" adındaki eserini Emrullah Güney, Hatice Güney ve Sonsel Güney ile birlikte kaleme almıştır. Bu kitap, Nevşehir'in tarihi, coğrafyası, tarımı, ekonomisi, turizmi ve kültürünü anlatmaktadır. 1974 yılında yayımlanan eser, 164 sayfadan oluşmaktadır. "Turks voor Nederlanstalegen" adlı eserini ise Hollandaca konuşan kişilere Türkçe öğretmek amacıyla Tinekevan Schoten ile birlikte 1980 yılında yazmıştır. 210 sayfadan oluşan kitap, Türkçe metinler, bunların Hollandaca evirisi, dilbilgisi kurallarının Hollandaca açıklamaları, metin üzerinde alıştırmalar içermektedir. "Türkçe Supplement" adlı eser, yazar tarafından Lummie Barelds, İrma Mulders ve Semra Bıçakçı ile birlikte 1982 yılında Türkçe ğretimi için ek kitap olarak çıkarılmıştır. Türkçe deyimlerin Hollandaca karşılıkları, Türkçe cümle kalıpları, belirteçler, Türkçenin ekleri gibi bölümlerden oluşmakta olan kitap, 110 sayfadır. Aynı yıl içerisinde yazarınİsmet Yazgılı ile birlikte çıkardıkları "Türkçe Düzey Kartları" bulunmaktadır. Hollanda'da yaşayan Türk çocukları için Türkçe dilbilgisini alıştırmalar üzerinden öğretmeye yönelik bu çalışma kartları 3 kutu şeklinde 15'er kart halinde hazırlanmıştır. Yazar, 1982 yılında Liavan Geenen ile birlikte "Nasrettin Hoca 1" adlı 72 sayfalık eserini yayımlamıştır. Eser Hollandaca konuşanların Türkçe kullanımını geliştirmeyi amaçlamakta ve Nasrettin Hoca fıkralarından oluşmaktadır. Aynı yıl içerisinde bu kitabın devamı niteliğindeki "Nasrettin Hoca 2" adlı eserini Lummie Barelds ile birlikte hazırlamıştır. Bu kitap 70 sayfadan oluşmaktadır. Hüseyin Güney yine Lummie Barelds ile birlikte 1983 yılında arka arkaya "Nasrettin Hoca 3" ve "Nasrettin Hoca 4" adlarıyla serinin devamını yayımlamıştır.

Hüseyin Güney, 1988 yılında "Nevşehir İli Kapadokya" adlı eserini Emrullah Güney, Hatice Güney ve Sonsel Güney ile birlikte hazırlamıştır. Eserde Nevşehir'in tarihi, coğrafyası, tarımı, ekonomisi, kültürü, fotoğraf ve çizimlerle desteklenerek anlatılmıştır. Eser, 186 sayfadan

oluşmaktadır. 1989 yılında Emrullah Güney ile birlikte yayımladıkları “Türkiye Coğrafyası” adlı kitapta yurtdışındaki Türk çocuklarına Türkiye coğrafyasını tanıtmayı amaçlamışlardır. Eser, 160 sayfadan oluşmaktadır. Güney 1992 yılında ise “Barışın Bekçi” adında yerel bir sözlük çalışması yapmıştır. Nevşehir yöresinden derlenmiş sözcükler, deyimler ve atasözlerinin bulunduğu eser 64 sayfadan oluşmaktadır. 1994 yılında “Okuma-Anlama Testli Dilbilgisi Çalışmaları” adlı 128 sayfadan oluşan bir Türkçe dilbilgisi kitabı çıkarmıştır. Aynı yıl içerisinde “Dilbilgisi ve Dil Yeteneği Testleri” adı altında eşanlamlı –karşıt anlamli sözcüklerin bulunduğu, atasözleri ve deyim açıklamalarının yapıldığı, sözcük ilişkilerinin ve cümle çeşitlerinin alıştırma eşliğinde işlendiği 66 sayfalık eserini de yayımlamıştır. Yazar “Türkçe Dilbilgisi-5” adındaki kitabını 5. Sınıf öğrencileri için Türkçe dilbilgisi kitabı olarak hazırlamış, metinler vererek konuyu anlatmış, her konunun sonuna konulan testlerle de alıştırma yapılmasını amaçlamıştır. 1996 yılında yayımlanan kitap, 332 sayfadan oluşmaktadır. “Bilmece Bildirmece-Şekerleme Tekerleme” adlı eserinde Türkiye’nin çeşitli yörelerinden derlenmiş 323 bilmece ve eğlenceli tekerlemeleri bir araya getirmiştir. 52 sayfadan oluşan bu kitap 1996 yılında yayımlanmıştır. Yazar aynı yıl içerisinde “Bir Çift Mavi Kuş” adlı çocuklar için yazılmış şiir kitabını da bastırmıştır. 1997 yılında bu kitabın devamı niteliğindeki “Varsa Sevgi Yoksa Sevgi” adlı şiir kitabını da yayımlayan yazar aynı yıl içerisinde “Akça Bebek” adıyla bir öykü kitabı da ortaya koymuştur. Göremeli Akkız’ın yaptığı bir bez bebeğin öyküsü anlatılmaktadır. Kafası cevizden, iskeleti ağaçtan, gövdesi pamuktan bir bez bebek: Akça Bebek... Bu kitapta, Akça Bebeğin Akkızla konuşmaları, peribacaları arasında uçuşan güvercinlerle dost olması ve Akça bebeği Hollandalı bir turistin satın alması ve Hollanda’ya götürmesi konu ediliyor. Akça Bebeğin sahibi Akkız’la geçirdiği günlerin güzelliğini daha sonra turistlerle olan yol maceralarını anlattığı bu kitap, 80 sayfadan oluşmaktadır. Hikâyenin devamı 1999 yılında “Akça Bebek Hollanda’da” adıyla yayımlanmıştır. Bu kitapta ise Akça Bebeğin Hollanda’da geçen maceraları anlatılmıştır. Türkiye’ye ve kendisini yapan Akkız’a büyük özlemi ele alınmıştır. Göreme’de arkadaş olduğu güvercinlerin, Hollanda’ya Akça Bebek’i almak üzere gelmeleri işlenmiştir. Kitap, 152 sayfadan oluşmaktadır. Yazar, 2001 yılında “Yalnız Martı” adındaki romanını yayımlamıştır. Güney romanında, haksızlığa karşı direnen bir martının, diğer martılarla mücadelesini anlatmıştır. Yazarın arkadaşlık, dayanışma, özgürlük, özgüven, yaşama bağlılık gibi kavramların yaşamdaki yerini ele almış olduğu eser, 112 sayfadan oluşmaktadır. Aynı yıl çıkan “Eski Köyün Gizi” adlı kitabı iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, yüzyıllar önce İbrahim Paşa’nın, Nevşehir’in gelişimi için yaptırdığı bir tünel anlatılmakta, ikinci bölümde ise Yaşar, Orhan, Dursun ve köpekleri Ala’nın bu tüneli bulması anlatılmaktadır. Hem tarihsel bilgi vermesi hem Kapadokya yöresinin tanıtılması açısından önem taşıyan roman, 104 sayfadan oluşmaktadır. Yazarın, 2002 yılında yayımlanan “Ah Bir Sincabım Olsa” adında bir de çizgi romanı bulunmaktadır. Eriş adında bir çocuğun ormanda bulduğu ve Fındıkçı adını verdiği bir

sincabı eve getirmesini ve onunla ilgili yaşadığı olayları anlatan roman Cavit Yaren'in çizgileriyle süslenmiştir. 120 sayfadan oluşan kitap çocuklarla hayvanların dostluğu üzerine kaleme alınmıştır. Yine 2002 yılında "Ormana Dönüş" adında bir öykü kitabı yayımlanmıştır. Güney'in 88 sayfadan oluşan ve 14 öyküye yer verdiği bu kitaptaki çizimler de Cavit Yaren'e aittir. Öykülerinde tabiat unsurları, hayvanlar ve çocuklar arasındaki ilişki ağları anlatılmaktadır.

Yazar, 2003 yılında "Bir Kutu Tebeşir İstiyoruz" adlı romanını kaleme almıştır. Bu kitap, farklı bölgelerden patates toplamak için Nevşehir'e gelen, bu nedenle de eğitim olanakları ellerinden alınan işçi çocuklarının romanıdır. Çocukların eğitimlerini aksatmamaları için mücadele veren iki gönüllü insan: Tonguç Öğretmen ve Yıldız Öğretmen romanın başkahramanlarıdır. Kitap, 104 sayfadan oluşmaktadır. Güney aynı yıl içerisinde "Bir Dolmakalemin Anıları" adıyla bir roman daha yayımlamıştır. Bu romanda bir dolmakalemin başından geçenler anlatılmaktadır ve 88 sayfadan oluşan bir kitaptır. Yazarın 2004 yılında yayımladığı "Kırlangıç Yapar Yuvayı" adlı bir çocuk romanı daha bulunmaktadır. Romanda kış nedeniyle uzaklaştıkları kente ilkyazla birlikte dönen Alıngan ile Atılgan adındaki kırlangıçların, yavruları doğmadan önce kendilerine yuva yapmak zorunda kalmaları anlatılmaktadır. Bu zorlu süreçte Özgür adındaki bir çocuk dostlarının onlara yardım etmesi işlenerek yine çocuklar ve hayvanlar arasındaki dostluğun önemine vurgu yapılmaktadır. Bu çocuk romanı 112 sayfadır. 2006 yılında yayımlanan "İrmağın Türküsü" adlı romanda ise doğayı yaşanabilir hale getirmek içi el birliği ile çalışan insanların, ırmağın, kuşların ve balıkların macerası anlatılmıştır. Eser, 112 sayfadan oluşmaktadır. Aynı yıl içerisinde "Nevşehir Folkloru 1" adlı kitabında Nevşehir yöresinden derlenmiş yöresel sözcükler, deyimler, atasözleri ve açıklamaları örnekleriyle verilmiştir. Eser, 176 sayfadan oluşmaktadır. Güney'in 2007 yılında yayımladığı "Doğa'nın Yayla Günlüğü" adlı kitabı ise yaz tatilini dedesinin yanında geçiren Doğa'nın yayla maceralarını, günlük şeklinde anlatmasından oluşan bir eserdir ve 88 sayfadan oluşmaktadır. 2008 yılında yayımlanan "Sevgili Kitaplarım" adlı romanın başkahramanı ise bir kitaptır. Kitap okumanın kötü kabul edildiği ve yasak olduğu bir zamanda yaşamıştır. Bu romanda da bu kitabın başından geçenler anlatılmıştır. 88 sayfadan oluşan bir romandır. Güney, 2008 yılında yayımlanan "Türkçenin Yolculuğu" adlı kitabında, Türkçenin doğuşundan günümüze kadarki süreçte geçirdiği evreleri belli başlıklar altında ve soru-yanıt tekniğiyle anlatmaktadır. Diller, Türkçenin Akrabaları, Orhun Yazıtları, Türkçenin söz varlığı, Türkçenin Yozlaşma Süreci, Osmanlıca, Matbaa, Yeni Bir Dönem: Cumhuriyet başlıklarını içeren bu kitap, 80 sayfadan oluşmaktadır. 2009 yılında yazarın Emrullah Güney ile birlikte hazırladığı "Nevşehir Folkloru 2" adlı çalışma yayımlanmıştır. Bu eserde, Nevşehir yöresinde halkın dilinde dolaşan öyküler yer almaktadır. Eser, 143 sayfadan oluşmaktadır. Güney, 2011 yılında "Güneşin Gülüşü" adlı kitabında, güneşi engelleyen dağı tıraşlayıp kısaltarak beldelerini ışığa kavuşturan Yalıköy (Fatsa-Ordu) halkının

bu imkânsızı nasıl gerçekleştirdiklerini anlatan bir öykü kaleme almıştır. Eser, 120 sayfadan oluşmaktadır. 2013 yılında yine Emrullah Güney ile birlikte hazırladıkları “Göre Kasabası” adlı çalışmada Nevşehir’e bağlı Göre kasabasını tanıtmışlardır. 2014 yılında “Bayır Köyün Çocukları” adındaki çalışmayı yayımlayan yazar, kitabında doğup büyüdüğü köyü ve anılarını öykü biçiminde kaleme almıştır.

Hanife Mert’in yayımlanmış bir tek kitabı vardır. “Düş Batımı” isimindeki bu roman 2017 yılında Gece Kitaplığı tarafından Ankara’da basılmıştır. Kitapta anne-babası ayrılan bir çocuğun dramı anlatılmaktadır. Eser, 296 sayfadan oluşmaktadır.

Murat Ali Bilkay’ın yayımlanmış üç kitabı bulunmaktadır. 2017 yılında yayımlanan “13.Cinayet” adlı roman yazarın ilk kitabıdır. Amerika’da yaşanmış gerçek bir olaydan yola çıkarak suçsuz yere idama mahkûm edilen ve 17 yıl sonra salıverilen bir gencin intikam hikâyesini ve aşkını yine Amerika’da geçen bir olay biçiminde kurgulamıştır. Eser, 192 sayfadan oluşmaktadır. Yine 2017 yılında yayımlanan “Erkeklik Sorunları” adlı eserde toplumun kültürel yozlaşmasında erkelerin rolü ve erkeklerin bozulmasından kaynaklanan sorunlar üzerinde duran yazarın, kadınlara ve genç kızlara yönelik denemelerinden oluşan bir kitaptır ve 112 sayfadan oluşmaktadır. Aynı yıl içerisinde yayımlanan “Hayal Avcısı” adlı kitabında yazar, hayal olgusu üzerine yazdığı öykülerini toplamıştır. Arabesk kültürden bohem hayata kadar birçok yaşam biçimini işlemiştir. İçerisinde sekiz öykü bulunan eser, 92 sayfadan oluşmaktadır.

Münevver Nehir Aslan, 2013 yılının ocak ayında “Almira” isimli ilk eserini okurla buluşturmuştur. Yalın ve akıcı bir dille yazılan romanda duyguları pekiştirmek için şiirlere de yer verilmiş ve bir anlamda, yazarın şair yönü de ortaya konulmuştur. Konusu itibarıyla bir aşk romanıdır ve 192 sayfadan oluşmaktadır. Yazarın, 2014 yılının ağustos ayında çıkan ikinci romanı ise “Benim Adım Füzûzan” adını taşımaktadır. Bu romanda polisiye ve aşk hikâyesi iç içedir. Gözü hep yükseklerde olan, asla azla yetinmeyen ve hayatı boyunca yediği tokatların intikamını en yukarı çıkarak almaya ant içmiş bir kadın anlatılmaktadır. Eser, 276 sayfadan oluşmaktadır.

Orhan Özdemir, Türk öykücülüğünün tanınmış bir imzasıdır. İlk kitabı “Buluttan Resimler” 2003 yılında yayımlanmıştır. Yazar, bu eserinde kısa öykülerine yer vermiştir. Öykülerini, çocukluk ve gençlik anılarını hümanist bir bakış açısıyla yeniden ele alıp, kurgulayarak yazdığını belirttiği bu eser, 82 sayfadan oluşmaktadır. Yazar, 2007 yılında yayımlanan “Mağara Öyküleri”yle öykü türünde yazmaya devam etmiştir. Bu eserinde Çukurova insanını öykü kahramanı olarak ele almış, onların hayatla mücadelelerinden yola çıkarak ve olayları kendi süzgecinden geçirerek okurla buluşturmaktadır. Eser, 104 sayfadan oluşmaktadır. Öykülerin coğrafyası bu kitapta biraz daha genişlemiş ve Almanya’ya kadar uzanmıştır. Anlatımı yalın, anlaşılırdır. Öykü kahramanları, fiziksel ve ruhsal dünyalarıyla birlikte anlatılmıştır. Yazarın kullandığı özgün dil ile yeğlediği sezdirme, kısa ve yoğun anlatım biçimi, onun öykülerini

biraz Şiire yaklaştırmaktadır. 2013 yılında yayımlanan “Yıldızların Olacak” adlı kitabında zdemir’in 17 adet öyküsü bulunmaktadır. Kitap, 112 sayfadan oluşmaktadır. Aynı yıl içerisinde yayımlanan “Eleştirel Düşünme” adlı kitabında yazar, okullarda eleştirel düşünme yerine ezberci bir anlayışın hâkim olmasını eleştirmiştir. Bu kitapta, eleştirel düşünmenin kişiye faydalarından bahsedilmiştir ve aynı zamanda okullarda öğrencilere eleştirel düşünme becerisi kazandırmanın gerekleri ele alınmıştır. Eser, 134 sayfadan oluşmaktadır. 2016 yılında yayımlanan “İlyas Halil ve Nuri Abaç’ın Kanada Mektupları” adlı eserin başında mektup kelimesi tanıtılmış, sonrasında Nuri Abaç ve İlyas Halil’in biyografilerine, eserlerine ve ödüllerine yer verilmiştir. Kitabın geriye kalan kısımlarında ise İlyas Halil ve Nuri Abaç’ın birbirlerine yazmış oldukları mektuplar yıllara göre ayrılarak bir araya getirilmiştir. Kitap, 288 sayfadan oluşmaktadır.

Sabahattin zkan’ın yayımlanmış iki kitabı bulunmaktadır. “Bir Kuş Olmak” adlı hikâye kitabı 2002 yılında, Kültür Bakanlığı tarafından basılmıştır. Bu eser, 12 hikâyeden oluşmaktadır. Toplam 248 sayfadır. Diğer kitabı ise “Zamana Tutunmak” adındaki şiir kitabıdır. 2010 yılında yayımlanan bu kitaptaki şiirler çeşitli konularda ve serbest nazım türünde yazılmıştır ve 96 sayfadan oluşmaktadır.

Sezai Topal’ın yayımlanmış bir kitabı bulunmaktadır. 2014 yılında psikolojik bir roman olarak “Bedenimdeki ığlık” adıyla basılmıştır. Yazar, bu eserini, Freud’un psiko-dinamik kuramından hareketle kurguladığını aktarmıştır. Eserde, psikolojik sorunları olan dört kadın anlatılmaktadır. Eser, 396 sayfadan oluşmaktadır.

Tamer Konca’nın yayımlanmış iki kitabı vardır. 2011 yılında yayımlanan ilk kitabının adı “Lilith”tir. Yazar, bu kitabında yaratılan ilk kadın olduğuna inanılan Lilith’i günümüze uyarlayarak ele almıştır. Adana’dan Mersin’e on bir günlük bir yolculuğu konu alan bir romandır. On bir gün olmasının sebebi, bu rakamın Lilith’e ait özel bir rakam olmasıdır. Eser 314 sayfadan oluşmaktadır. 2012 yılında yayımlanan ikinci kitabı olan “Anadolu’da Zaman Yolculuğu”nda ise yazar, 2000 yıl öncesini anlatmıştır. Yazar, kitabında, Sivas’ta bir kilisede bulunan el yazmasından yola çıkmıştır. Eser, günümüzden başlayıp, M.S 37 ile 40’lı, yani romanın en renkli imparatoru olan Caligula’lı yıllarında, Efes, İzmir, Bergama, Akhisar, Salihli, Alaşehir ve Denizli üçgenine yapılan ve bu üçgenin tam ortasındaki Kıyamet Tepesi’nde sona eren, yedi kişinin yapmış olduğu maceralarla dolu bir yolculuğu anlatmaktadır. Kitap, 352 sayfadan oluşmaktadır.

6.2.3. Değerlendirme

Çalışma kapsamında toplam yirmi dokuz yazara ait olan 127 adet eser incelenmiştir. Bu yazarlardan on altısı aynı zamanda şair kimliği de taşımaktadır. Yazar-şair olarak tespit edilen

bu kişilerin şiirleri biçim ve içerik özellikleri bakımından ayrıca değerlendirilmiştir. Bu nedenle çalışmanın bu kısmında nesir olarak ortaya koydukları eserler dikkate alınmıştır. Söz konusu kişilerden, Ali İhsan Bilir, ınar Arıkan, Hakan İlhan Kurt, Mehmet Babacan, Rüştü Aydın, Mehmet Doğan, Mine Bahçeci, şadan Köse Mersin'de doğmuş; Abidin Güneyli, Bedriye Korkankorkmaz, Eyüp Ekinci, Harun zmen, Sabahattin zkan, Sezai Topal, Mehmet Reşat Ata, Murat Ali Bilkay, ise Mersin'e yerleşmiş yazarlar arasında yer almaktadır.

İncelemeye alınan 127 adet eser arasından 69 tanesi Mersin'de doğmuş yazarlara ait eserler olarak karşımıza çıkmaktadır. Söz konusu eserler, türleri açısından incelendiğinde, bunların yirmi dokuzunun roman, on altısının hikâye, dokuzunun araştırma, ikisinin eleştiri, ikisinin gezi yazısı, ikisinin yapay destan, ikisinin armağan, ikisinin biyografi, ikisinin anı, birinin günlük, birinin deneme, birinin ise çizgi roman türünde kaleme alınmış kitaplar olduğu görülmektedir.

Mersin'e yerleşmiş yazarlara ait 58 adet eser incelenmiştir. Bunlardan on sekizinin roman, on ikisinin hikâye, on birinin araştırma/inceleme, dokuzunun dil bilgisi, üçünün deneme, birinin derleme, birinin sözlük, birinin eleştiri, birinin biyografi, birinin ise çizgi roman türünde yazılmış kitaplar olduğu tespit edilmiştir.

Söz konusu eserlerinde, yazarların aşk konusunu sıklıkla işledikleri görülmektedir. Ayrıca eserlerinde siyasal ve sosyal konulara değinmiş, toplumun aksayan yönlerine dikkat çekmeye çalışmışlardır. Roman ve hikâye dışında kalan türlerde ise çeşitli konulara yer vermişlerdir.

7. SONUÇ

Kültürün en önemli öğelerinden biri olan mekânın sözlü ve yazılı edebiyat ürünlerine ve bu ürünleri yaratan sanatçılara olan etkisi kaçınılmazdır. Kent ve o kentin içinde yetişmiş sanatçılar birbirinden bağımsız olarak incelemelere konu olamazlar. Yazar ve şairlerle, onların doğup büyüdüğü ya da yaşadıkları kentler arasındaki ilişki oldukça köklü, çok yönlü ve karmaşıktır. Bir anlamda kent, yazarı; yazar da kenti besler, büyütür, dönüştürür. Bu nedenle çalışmadaki en temel amaç kent ve sanatçıyı birlikte ele alarak kent kültür tarihi oluşturma yolunda bir adım atmaktır.

Mersin'deki kültür ve sanat dernekleri, özellikle edebiyatla ilgilenen ancak kendilerini ifade edecek mecra bulamayanlara bu anlamda fırsatlar sunmaktadır. Dileyen herkesin dernek merkezlerindeki olanakları kullanması ve buradaki faaliyetlere katılması mümkün olabilmektedir. Böylece imkânsızlık nedeniyle edebi faaliyetlerden uzak kalan pek çok şair ve yazar bu derneklerin çatısı altında toplanmakta ve birer değer olarak kent kültürüne kazandırılmaktadır.

Kültür ve sanat derneklerinin aynı zamanda birer eğitim merkezi olduklarını da göz ardı etmemek gerekir. Burada tecrübeli şair ve yazarların gençlerle bir araya geldikleri, çeşitli toplantı ve söyleşiler vesilesiyle onlara birikimlerini aktardıkları unutulmamalıdır. Bu bağlamda söz konusu dernekler, günümüzde gittikçe azalan ustalık-çıraklık ilişkisinin sürdürüldüğü yerler olması bakımından da son derece önemlidir. Bu ilişki sayesinde genç yazar ve şairler ustaların yol göstericiliği ile yetişmekte, tecrübenin ışığından yararlanmaktadır.

Çalışma kapsamında elli altı şair, on beşi yazar ve on beşi şair-yazar olmak üzere toplam seksen altı sanatçı ele alınmıştır. Söz konusu sanatçılar da Mersin'de doğanlar ve Mersin'e yerleşenler olarak tasnif edilerek eserleri incelenmiştir. Böylece kent ve sanatçı etkileşiminin daha net ortaya konması amaçlanmıştır. Şairlere ait şiirlerden örnekler seçilerek biçim ve içerik açısından değerlendirilmiştir. Bu şiir örnekleri çalışmanın sekizinci bölümünde yer almaktadır. Ayrıca yazarlara ait roman, hikâye ve diğer türlerdeki eserler tarafımızdan incelenmiş ancak tezin hacim bakımından sınırları aşmaması adına düzyazı örnekleri çalışmaya dâhil edilmemiş, ancak tam künyeleri verilerek biçim ve içerik incelemeleri yapılmıştır. Çalışmaya eklemeyip üzerinde yapılan inceleme sonucunda elde edilen veriler değerlendirilmiştir.

Eserler, biçim açısından değerlendirildiğinde şiirlerden büyük bir kısmının dördlük nazım birimi kullanılarak kaleme alındığını söylemek mümkündür. İncelemeye alınan iki yüz on üç şiir arasından doksan dokuz şiirin dördlüklerle kurulduğu görülmektedir. Bununla birlikte seksen beş şiir, serbest nazım biçiminde kaleme alınmıştır. Yirmi üç şiir bentler, dokuz şiir ise

beyitler halinde yazılmıştır. Şiirlerin bir kısmında kusurlu olmakla birlikte milli ölçümüz olan hece vezninin kullanıldığı da tespit edilmiştir.

İnceleme kapsamında ele alınan yetmiş bir şaire ait iki yüz on üç şiirden hareketle Mersin kentinin tarihiyle, coğrafyasıyla, iklimiyle ve sosyo-kültürel özellikleriyle şiirlere ilham kaynağı olduğu tespit edilmiştir. Şiirlerden yirmi iki tanesi konu bakımından başlı başına bu kenti anlatmaktadır. Gerek bu şiirler, gerek farklı konularda kaleme alınmış diğer şiirlerin büyük bir kısmı, Mersin'in çeşitli tarihi, coğrafi, kültürel özelliklerini yansıtmaktadır. İncelemeye alınan şiirlerden elli üçü aşk, on yedisi eleştiri, on üçü sitem, on ikisi hüznün, on ikisi hayat, onu öğüt, yedisi ayrılık, yedisi umut, altısı övgü, dördü ağıt, dördü doğa, dördü özlem, dördü vatan sevgisi, üçü şehitler, üçü Türkçe, ikisi ilahi aşk, ikisi Atatürk, ikisi yaşlılık, biri yalnızlık, biri bayrak, biri adalet, biri kahramanlık, biri ise gurbet konuları üzerine kaleme alınmıştır. Şiirlerde işlenen konuların çok çeşitli olmasının altında yatan neden, kentin dini, sosyal, siyasi ve iktisadi bakımdan geniş bir yelpazeye sahip olmasıdır.

Çalışma kapsamında ulaşılan şairlerin, yazarlara oranla sayıca fazlalığı da dikkat çekmektedir. Ulaşılan on beş yazar ve on beş şair-yazarın, kırk beş roman ve yirmi sekiz hikâye kitabı üzerinde yapılan incelemelerde aşk, sosyal - siyasal olaylar ve ekonomik ya da toplumsal sorunların iç içe ele alındığı görülmektedir. Yazarlar söz konusu eserlerde yalın, anlaşılır bir dil kullanmayı tercih etmişlerdir. Betimlemelerinde Türkiye Türkçesinin onlara sunduğu olanaklar arasından yaptıkları seçimlerde de Mersin kentinin etkisiyle denizin, yaylaların, dağların canlı tasvirleriyle karşılaşmıştır.

Sonuç olarak kentin, edebi ürünleri ve bu ürünleri veren temsilcileri, çeşitli biçimlerde etkilediği görülmektedir. Elbette bu etki tek taraflı değildir. Ortaya çıkan edebi ürünlerin toplumdaki yansımalarıyla birlikte kent de sürekli bir dönüşüm ve değişim içindedir. Cumhuriyetten günümüze Mersinli şair ve yazarların bu kente katkıları azımsanamayacak ölçüdedir. Aynı zamanda kentin de onları ve eserlerini beslediği, geliştirdiği, zenginleştirdiği ortadadır.

Kent kültürü bağlamında edebiyat temsilcilerini ve eserlerini inceleyen bu ve benzeri çalışmalarla, özellikle yereldeki kültürel mirasın korunması ve yaşatılması faaliyetleri de güçlendirilecektir. Özgünlükler ve farklılıklar çağında doğal, tarihî ve kültürel belleğin yaşatılması, gösterilmesi, somutlaştırılması, etkili ürün ve hizmetlere dönüştürülerek insanlara ulaştırılması çok yönlü istendik sonuçların elde edilmesini sağlayacaktır.

İnsan etrafına sanat aracılığıyla baktığı zaman nasıl bir çevrede yaşadığını, yaşamını nelerin çevrelediğini de daha iyi anlamaktadır. Bu çalışmayla birlikte bizde de yaşadığımız kente karşı farklı bir duyarlılık gelişmiş oldu. Çalışmanın bundan sonraki çalışmalara kaynaklık edebilmesini ve edebiyat araştırmalarına katkı yapabilmesini umuyoruz.

8. ŞİİR ÖRNEKLERİ

8.1. Mersin'de Doğmuş Şairlerin Şiirleri

Bu çalışmada toplam 86 şair ve yazar yer almaktadır. Söz konusu edebiyat temsilcilerinden Mersin'de doğmuş olanlardan 37'si şiirle ilgilenmiştir. İncelemeye alınan şairlerin, işlediği konu, dil ve üslup özellikleri, şiirlerin biçim özellikleri hakkında fikir vermesi bakımından her birinden üç şiir örneği seçilmiştir. Böylelikle bu bölümde 111 şiir örneği verilmiştir. Şairlerin eserleri taranarak seçilen örneklerin, şairlerin sanatsal karakterini olabildiğince yansıtmaları amaçlanmıştır.

Bu bölümdeki şiir örnekleri, şairlerin isimlerinin alfabetik sıralaması ile verilmiştir. Her şairin şiirleri de kendi içinde numaralandırılmıştır. Şiirlerin biçim ve içerik bakımından incelenmesin de de bu kısaltma ve numaralar kullanılmıştır.

ABDULLAH TUFAN

AT-1

BEŞ OCAK ŞEHİTLERİNE

Bir zaman gene böyle hür,
Bayrak göklerimizde sürerken ömür!

Kimlerdi bu bayrağın direkleri hey!
Kimlerdi vatan için çarpan yürekleri hey!
Kimlerdi, kimlerdi bunlar,
Sizdiniz muhakkak ey uyuyanlar!

Siz ey! Şu karşı sırtlarda savaşıyan erler!
Siz ey! En yüce mertebeye ulaşan erler.
Siz ey! Topsuz, tüfeksiz, fişeksiz dövüşenler.
Siz ey! ŞEHİT düşenler.

Toplardan, tüfeklerden, tanklardan

korkmaz iman!

Sonra da “vatan vatan” diye çarpan bir
yüreğiniz.

İşte bunlardı sizin

En ağır tüfeğiniz!...

Siz ey kahraman şehitler, siz ölmediniz

Sizler bu toprağa gömülmediniz;

Sizler içimizde gömülüsünüz!

Götürsün bizlerden size 5 Ocak

Selamlar, saygılar, dualar... kucak, kucak!

Siz ey bu toprağın her zerresini silah
yapanlar,
Kiminizde sopa, kiminizde taş, kiminizde
sapanlar.

İçinizde alevlenen, şahlanan,

AT-2

KASABAMIZ

Günden güne şenleniyor

Bizim güzel kasabamız

Görenler beğeniyor

Ne güzeldir kasabamız

Yaz gelince akın akın
Herkes olur bize yakın
İsterseniz şöyle bakın
Ne güzeldir kasabamız

Bahar gelir yeşillenir
Yaz gelince pek şenlenir
Yorulan burada dinlenir
Ne güzeldir kasabamız

Üst yanında Toros Dağı
Yemyeşildir solu sağı
Artmaktadır bahçe bağı
Ne güzeldir kasabamız

Oralarda duramayan
Serince bir yer arayan
Namrun diye koşar duyan
Ne güzeldir kasabamız

Yasası yaratılışın
Önünde var daha kışın
Tadı ayrıdır her yaşın
Üzölme erik ağacı

Dökülse de yaprakların
Yeni bir doğuştur yarın
Kış geçer, gelir baharın
Üzölme erik ağacı

Hayırlı uykular sana
Yakışmaz kaygılar sana
Ne kaldı şurda nisana
Üzölme erik ağacı

Bahar gelir bürünürsün
Gene güzel görünürsün
Neden böyle düşünürsün
Üzölme erik ağacı

AT-3

ERİK AĞACI

Dallarına çöktü hüznün
Bu bir cilvesidir güzün
Sonu değil ömrümüzün
Üzölme erik ağacı

ABDULKADİR BULUT

AB-1

ÜÇ YILDIR ALİBEYKÖY'DEYİM

Üç yıldır Alibeyköy'deyim
Sabahları yağan yağmurlara
Karışarak başlıyorum her şeye
Şiire, aşka ve arkadaşlığa

Üç yıldır Alibeyköy'deyim
Gözlerimle görmesem inanmam
İşçi ve köylü çocuklarının
Kalem tutuşlarına bakarak
Değişiyor dünya

Üç yıldır Alibeyköy'deyim
Her tanrının günü
Kestek boylu Boşnak kızları
Yüzlerini kaçırarak geçerler
Caddelerden ve önümden

Üç yıldır Alibeyköy'deyim
Taş aralarına sıkışıp kalan
Zeytin köklerini andırıyor
Hayat burada

AB-2

İKİNDİ ODALARI

Yeni bir sevmeye yıkık gemileri
Unutur ülkesinin ikindilerini
Kaçtığında uzak geyiklerin solumalarını
Doğu odalarına düşer de zamanları

Yalnızlıklarını çiçekler sular vuran
Doyumsuz ağlamalar yapar şehirlerine

Sığındığı bir ormandır belki de
Büyük aşklar bulan otağına

Batık şehirleri söylemek gidende
Ve eski yıldızlarını gök katının
Dalında bir ağaç yeşil yorgunudur
Bulup onca beyazını sevende

Vuruşları yalnızlık benim bildiğim
Ara kapılarını uzun kovuşturmanın
Bir göçebeyi belki de o obalarda
Günübirlik tutkulara aramanın

AB-3

BİZİM OĞLAN

Alnın taşıyor yüzün dar
İnceliklere karışmadı adın hiç
Köylü duyarlığın çoğaldı boyna
Göğüsledin acıyı hüznü yıllarca
Kavgan bu uğurda sana
Yol iz açıklığı versin

Akranların da adadı gövdelerini
Umutlarını şiire düşen sözcükleri
Ekine orak sallar gibi yiğitçe
Ayarladın tahrânın ağzını
Yumruk gibi bir hayat için

Büyüledin ekmeği yazan eli
Türküleri yerinden oynatan dili
Ve sabahını yaşartan tütünü
Sakladın boyna bizim oğlan

Deli sygyne duran narın
Toprağı coşkuyla yaran sabanın
Geleceği adına
Suskun değilsin okuntun var
Ekmeğin bile sesi duyulur
Çocukların ellerinde

AHMET DENİZ

AD-1

SÜMEYYA

Sevgin ile dolar kalbim belki bir gün
geleceksin.

Yıllar geçer aşklar düşer belki bir gün
seveceksin.

Hayallerim, düşlerim, aşkımsın sen hep
özlerim

Sevgin bana güneş gibi hasret ile beklerim

Bedenimde, ruhumda, gönlümdesin

Sümeyya

Sümeyya, Sümeyya, son aşkımsın Sümeyya

Yakutlara bezenmiş az bulunur asaletin

Yaktın aşkınla beni sönmez durur şu ateşin

Ömrüm hebadır aşkına çekilmiyor hasretin

Alnımdaki yazgım gibi duru aşkın esaretin

Bedenimde, ruhumda, gönlümdesin

Sümeyya

Sümeyya, Sümeyya, son aşkımsın Sümeyya

Yıllar geçti üzüldürüm gönlüm seller gibi

taşkın

Vermesem de şu gönlünü sensin benim son
aşkım

Seni görmeyeli oldu bilmem kaç yılı aşkın

Tanrı yazgısıymış derim sensin benim son
aşkım

Bedenimde, ruhumda, gönlümdesin

Sümeyya

Sümeyya, Sümeyya, son aşkımsın Sümeyya

AD-2

GÜNEŞİN YANSIMASI

Yüzünde pırıl pırıl güneşin yansıması

Bakışların bir lahza gökte yıldız kayması

İsterdi ki şu gönlüm yaşayası bir ömür

Sen kim bilir nerdesin kanar gönül yarası

Düşümde senin yüzün güneşin her haresi

Gözlerin o ta içten iri üzüm karası

Bende hasret acısı şafakta beklediğim

Sen kim bilir nerdesin kanar gönül yarası

AD-3

GÖZYAŞLARIN İNCİ İNCİ

Gamze gamze o gülüşün bana senin
yüzündü

Bakışın, asil duruşun zaten senin özündü.

Kırpık ile kaş arası kara kara gözündü.

Gizlediğim sevgim, aşkım sana olan
sözümdü.

Sözlüm, aşkım üzüldükçe inci inci gözyaşım

Seherde bir kasırgadır sana her haykırışım.

Geceler bana haramdır, çaresiz bekleyişten.

O yıldızlar arasında soldu benim gül
benzim.

ALİ İHSAN BİLİR

AİB-1

TOROSLAR AVUCUMDA

Yeni bir yolculuk geçmişe
Ne günün ağır yükü
Ne kaygı ince hesap
Nereye götürürse yüreğim
Dingin bir güz sabahı
Gün ağarırken
Ölüm kadar uzak
Doğduğum yere

Toroslar avucumda

Çaltı diken

Dokununca kanıyor

Çocukluk anılarım

Pelit ağacında takılı

Mazı torbam

Kızıl mazaktan oyduğum

Su değirmeni

Kışneyen küheylanım

Bir söğüt dalı

Doldurup terkime

Çocukluk düşlerimi

Nereye götürürse yüreğim

AİB-2

YAĞMUR ÇOCUK

Yağmur sessizce açar çamurlu yolunu
Varla yok arasına sıkışan hayatın
Sabah serin bir dokunuşla uyanır
Düşlerinde üşüyen çocuk

Yağmur, yurtsuz bir gezgindir

Bulutların altında

Sırtında karanlığın soğuk örtüsü

İncecik çöp bacaklı bir gecede

Çinko çatıların davetsiz konuğu

Umut kapısını çalan sessizlik

Bu yüzden mi ürperir yalnızlığı insanın

Uçurumun kıyısında

İzini sürerken yaralı çocuğun

Yağmur hep kendi dilinde anlatır acıyı

Nereden geçse çocuk kanatır tel örgüleri

Portakal kokar elleri biraz sevince

Birazcık okşayınca güneş doğar yüzünde

AİB-3

HATTUŞİLİ'NİN BİLGE SÖZLERİ

Sokağa çıkabilirsin bugün

Güneşle birlikte

Omzuma dokunabilirsin

Sevdiğin arkadaşların

Dar gelmez yaşadığın kent

Büyüyen düşlerine

Kırılğan anlar yaşarız bazen

Uzak düşeriz sevdiklerimizden

Özenle saklarız sırlarımızı

Karanlık günlerimizde

Bir sevgilisi vardır elbet

Üniversiteli genç bir kızın

Büyütülen umutları vardır

Kuşku bir gölge gibi

Ayrılmaz peşimizden

Yalnızlığımız korkularımız

İ sıkıntılarımıza yoldaş
Hattuşili'nin bilge sözleri vardır
Onunla geçebilirsin ıssız parkları
Karanlık günleri

Hattuşili'nin hani Hitit kralı
Güngörmüş bilgenin
Soylular meclisine
Ve torunu Muşşil'e yazdığı
Mektupta ansıtılan sözleri
Yeniden okumayı bekleyen
Kil, su ve ateşle yoğrulan
Zamanın kaygan yüzüne

İşlenen tutkunun öyküsünü
Kurduyla birlikte büyüyen elmayı
Zamanın gergefinde uyuyan
Umudu ve acıyı
Oysa hep geri döner o mektup
"Adreste bulunamamıştır" damgalı
Hiç açılmamış zarfların arasında
Sararmış bir gz yaprağı gibi
Karışır sessizliğimize

Sokağı çıkabilirsin bugün
Güneşle birlikte

AYDAN YALÇIN

AY-1

SON DÖNEMEÇ

Bütün kareleri siyah olan
Bir bulmacaya dönüştüğünde zaman
Sobe diyemezdim hayata
Yenilirdim
Sonra nedense, birden
Dilimden öpen aşklar düşerdi usuma
Ve nasıl da saplanırdı
Gecenin gergin kasıklarına

Dilimde bir kaldırım ıslığı
Şaraplanır akardım esrik yalnızlığım

Şimdilerde benim
Güz yanığı, iki leke gözlerim

Son dönemeçteyim

Koynumda zehirli bir engerek
Ahhh! Şimdi bana
Annemin elleri gerek

AY-2

DÜNYA BOĞAZIMDA KALIR

Kara çarşafını giyinip de
Ayağıma dolaşmaya başlayınca gece
Acının tuğrasıdır hüznün
Ay bakışlı gözlerimde

Ki zehre keser kendini aşk
Külünü soğutur sevginin

Ve cesedine gazete kâğıtları örtüldüğü için

Yüzüme suskusu düşer
Cinayete uyanan bir kentin

Göçebe ömrümde birden
Çalmaya başlayınca bir cankurtaran sireni
Çöker yaşamıma

Yavaş yavaş bir inilti

Ellerimde ıslanır kent
Soyunur zaman

Ah! Her yer nasılda
Kül/ is / duman

Asılı kalır aşk
Acı kimliğime yapışır
Yutkunamam yaşamı

Dünya boğazımda kalır

AY-3

İNSAN ÇIKMAZI

Yalçın dağların ardında meşalesini yakan
Ateş gözlü tanrıdır fırlıdak zaman
Yürek kiri gözlerinde biriken

Ey! Ölümlü
Ey! İnsan

Sen ki çırlıçıplak geldiğin bu dünyada
Gelgeç hazlar peşinde koştun
Kötülük okları sapladın yüreğine
Masumiyetini unuttun

Onun içindir ki:

Hiç dinmedi içinde sancı çeken dağ

Hor gördün, hoş grmen gerekirken cinsini

Tkettin kaynağını bedenindeki kutsal

suyun

Uyuyan kılıtı içinde boynuzlu şeytan

Seni büyüklenme denizi, benekli yılan

Saksıda ınarlar büyüten afili insan

Ütopyaların, söyle nerde

Düşlerin neden talan

Sızılı yorgunluk var yüzünde

Ve de derin bir hüzün

armıha gerili mi kalacak hep

Söylesene gkyzn

Gün dökümünde mrn

Mevsimlerin suskuda

Kırıyor kendini kalem

Bu insan ıkmazında

EFSUN GÜLTEKİN

EG-1

DALGA BOYU

Yüreğine değsin bu morötesinden uzun
öpüş
Ve şimdi senden bahsederken,
Belirteyim ki
Geleceğin ekseni üstünde bir umut
Gözün geri kalanı yanılmıyorsa inci tanesi.

Akşam bir sızı oyuğunda
Emiyor sıkıntıyı ışık saplantılıca,
Işığın bütün kaynağı içinde o yaralanış.

Bir canlının boyutu,
Zamanın konuma karşı gösterdiği direnci
Algılanarak yayılıyor boşluktan.

Açıklığa kavuşur karanlık,
Geri gider sıkıntı,
Görünür bu açının değeri.

Görünür dalga boyu.

EG-2

YANIK İZİM

Hayal halin gelirdi üzerime,
Hatlarına dokunamazdım ellerim.
Geceyi, utangaç düşünceler kaplardı.
Hırçınlıklarımın ve deliliklerimin
yer altı karmaşası,
çatalsı itiraflarıma kurşun vururdu.

Bir sis saçlarıma doğru yükselirdi,
büyük bir kuşatmayla.
Düşle gerçek çizgi arasında,

zedelenmem; konyak içtirirdi,
bastırılmış en derin hatıralarıma.

Mırıldanan sesim çağırırdı,
o şehrin kıpırtısız duran çocuğunu.
Zihnime bağlanan hoşluk sargısı,
Yanık izime, bir haz yayardı.

Ve döllenmiş bir gün daha uyarırdı,
Kuşları şakımaya.
Yaprak damarlarından,
Mumsu bir tabaka çözünürdü,
Yumuşak ve şen bir ezgiyle.

Duvarı tanıdık bir portre;
Erişilmezlik duygusuna
Emziren bir kadın gibi şekil aldırırken,
Şefkatleşen dudaklarım
Usulca beneklerdi gökyüzünü.

EG-3

VE PERDE VE DEKOR VE KALP

Senin kül olmuş saçlarını seyrediyorum,
Yazı yazan bir kadını yatırıyorum yanına.
Birden içinden kabaran anın sesi çarpıyor,
Bu küçük kadının kalp odacıklarına.
Sonra elin kıpırdamaya başlıyor,
Öyle uzuyor ki zaman rüyayı kat ederek,
Sanki gerçeğe ölçülüyor yakınlaşmalar.

Ve içrek dalıyor sınırların ötesine yalınayak
zihinde arzu,
Karşımda duran bir freski imgelerimizi
şekillendiriyor.

Sayılar ile harfler arasında gizlenmiş imler,

Düşüncelerden nasıl iştir olduğunu
söylüyor bana.

Bir duyu dirilişi göründüklerini çekiyor
anlamının,

Bu çağrışımsal geçişte belirveriyor söz
düşümleri,

Söz dşmleriyle birlikte apaçık görüyorum
seni,

Bak, geziniyor mizacında bir meşale gibi
aydınlığım,

Doluyor ışık kadehimiz aşk ilham eden
büyülü bir iksirle

Sarmaş dolaş, mavi dalgaların alevleriyle i
ie.

Ve çok yazık ki bu sevdanı ne çokluklar,
Ne kalabalıklar tanıyor;

Her şey içimde titriyor, tek başınalıkta ah
ekiyorum.

Duymadan hiçbir haber seviyorum,
seviyorum

Eski masalların yaşanmayacağı bu çağda
seni!

Oysa benim canlım bu zamanda bir
yaşamsa,

Niçin uzaksın şarkılar söylediğin inanç
dizgelerinde?

Daha fazla kalmayacağım senden uzak.
Bu şiiri işleten kimdi?

Bu ie bakış, çıplak sezgi ve gz yolumda
İzlerinin bilinç gevşemesi duruyor yazılarda
varlığının

Bir bildiğim varmiş gibi ayrışacakları
bekliyorum

şimdi buraya ait, algılama ritimlerini
yaymak için yarın derken,

Anlıyorum ki zincire vurulmayı
kucaklaşmalarla canlandırabilmek.

Senin kl olmuş saçların, benim yazı yazan
parmaklarım,

Birer vesile ile bir timsaldir aslında,
Derin, derin, çok derin, gelip geçenlerin
sarartısı kadar derin

İçine her şeyi sığdırdığımız dnn
zerinden

Bugün için perdeyi kim kaldıracak?

... şuanda; doğup nefeslenmekten rker
gibisin ama

O kadar kuvvetli bir şekilde hissediyorum ki
Burada olduğunu, bir okarina sesi gibi

Erişini duyuruyorsun beni solurcasına,
Bir alyans var parmağımda

Ve bakıyorum o'na, sabahın ortasında,
Sanıyorum, grl bir episode de mısra
mısra

Cereyanı olduğunu söylemek bir mucize
hafızama,

Dile gelişin efsanesi kalpti bu...

HAKAN İLHAN KURT

HİK-1

SANA NE

Ben istedim seni ve utanmadan
Özlüyorsam seni gülüm, sana ne!
Benimdir günahlar benimdir isyan
Özlüyorsam seni gülüm, sana ne!

Efkârıma inat dağlar misali
Gece gündüz kalpte gezer hayali
Sırtıma yük ettim hırçın vebali
Özlüyorsam seni gülüm, sana ne!

O gece muhteşem, o an intizam
Sen unutsan bile hiç unutmam
Harammış, yasakmış, günahmış ne gam
Özlüyorsam seni gülüm, sana ne!

Kuşatırken beni ıssız feryatlar
İnanmazsın ama özlemler ağlar
Ey uğruna gece sattığım gün yar
Özlüyorsam seni gülüm, sana ne!

Çekilecek elbet anlamsız çile
Yağmurlu geceye güneş nafile
Delice, asice bu sevgim ile
Özlüyorsam seni gülüm, sana ne!

HİK-2

TUNA

Çağla çağla ki içelim suyunu
Ey Tuna bilmem ki, kimi beklersin?
Sen hiç, hiç mi özlemedin yurdunu
Ey Tuna bilmem ki, kimi beklersin?

Kırıldık, boyun eğmedik zamana
Damla damla düştük yedi cihana
Çıkacaksan çık artık şu meydana
Ey Tuna bilmem ki, kimi beklersin?

Geceler bitti, görünüyor şafak
Gün senin günün, ne var ki korkacak
Coşmuş da çağlar iken Kızılırmak
Ey Tuna bilmem ki, kimi beklersin?

Su verdin, can verdin kuru toprağa
Mertçe meydan okudun köhne çağa
Bak Sakarya bile kalktı ayağa
Ey Tuna bilmem ki, kimi beklersin?

İşte dizilmiş yiğitler art arda
Seni bekliyorlar, yağmurda karda
Aras, Dicle, Fırat, Meriç yollarda
Ey Tuna bilmem ki, kimi beklersin?

HİK-3

UNUTMAK İÇİN SEVMEDİM

Ruhuna sarıldım, tenine inat
Ben seni unutmak için sevmedim!
Gece ötesinde ve kanat kanat
Ben seni unutmak için sevmedim!

Gül gülüşün mehtap, saçların rüzgâr
Dokunuşun titrek, busense efkâr
Ey çekik gözleri gece olan yar
Ben seni unutmak için sevmedim!

Gün aydınlığından, güneşten uzak
Gl yaşıatmaktır sende ağlamak
Ve gecelerine dönüp de bir bak
Ben seni unutmak için sevmedim!

Sensizlik sabrına geçerken günler
Şahlanır nisranlı isyanlar yer yer

Senle geçen her an bir ömre değer
Ben seni unutmak için sevmedim!

Yarasa dnler çökerken üstüme
Teselli saldı, yıllanmış gcme
Ve günden güne gitsem de lme
Ben seni unutmak için sevmedim

HALİL AKSOY

HA-1

KUŞLAR DESTANI

Gül kuşu, bülbüldür diyeyim baştan
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız
Hak nasip ederse yazayım destan
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Devekuşu koskocaman bir kuştur
Bülbül'ün sadası her zaman hoştur
Uğursuz sayılan kuşsa baykuştur
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Hüma ile Anka masalda geçer
Balıkçıl bataкта bolca su içer
Şahinle atmaca avını seçer
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Ağaçkakan durmaz deler ağacı
Karga sesi duymak gerçekten acı
Kanaryanın sesi gönül ilacı
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Serçe dediğin kuş, gider sekerek
Erkek keklige de diyorlar tülek
Havada çok uçar hem hacı leylek
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Ebabil'in adı geçer Kur'an'da
Avcılık sanattır avcı doğanda
Çokça marifet var sinekkapanda
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Tavus kuşunun da tüyleri güzel
Sanatkar, tüyünü işlemiş tel tel

O büyük kudretle edilmez cedel
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Ardıç kuşları da eker ardıcı
Havada uçarken gör kırlangıcı
Aradım görmedim küçük dalgıcı
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Akbabanın başı boynu çıplaktır
Balıkla beslenen karabataktır
Martı eti yenmez, tüyü apaktır
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Turnayı sorarsan çeşidi çoktur
Ama tellisinin benzeri yoktur
Puhunun bakışı sanki bir oktur
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Emirciğe derler yalıçapkını
Deniz kıyısında gör balıkçılı
Avcılar severek yer bildircini
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Muzcul nedir dedim, olmadı bilen
Kutup sularında yüzer penguen
Çalı bülbülüne denir ötleğen
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Dişi doğanın da adı basalak
Çengel gahalıdır, kuş avlar çaylak
Gövel ördeğin de tüyleri parlak
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

akırkanat, suna, pekin ördeği
Ömrümde görmedim gülen eşeği
Sana sorsam bilir misin tleği
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Çayır kuşuna da dediler turgay
Birer avcı kuştur sungur, torumtay
Örümcek kuşuna denir guralay
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Kumrular hu çeker, Allah diyerek
Suyu da pek sever kaz ile rdek
Su ulluğuna der halkım civelek
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

oban mı aldatır obanalдатan
Gagası keseli kuştur pelikan
Doksan kuşu olmuş, kışta gün sayan
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Lorinin gıdası bir kuru kemik
Hthte diyorlar bir de ibibik
Kartalın pençesi sanki bir elik
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Zar eyleyen kuş a demişler darcan
Sivri kanadıyla uçar yelkovan
Hem düşünür hem konuşur papağan
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Aslı iki kardeş derler yusufçuk
Yabancı yuvaya yumurtlar guguk
Saksağan, tibili, gken, ak kuyruk
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Tuti papağandır, kaza derler bat
Uçmak için gerek kuşlara kanat
Baykuşa dediler hem hacı murat
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Çalı kuşunun da yeri çalıdır
Bülbülün mekanı gln dalıdır
İyi güvercinler çok pahalıdır
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Saka kuşu, karabatak, kılkuyruk
Turna tek uamaz, başına buyruk
Gulu gulu dedin, dedim kel tavuk
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

İspinoz, albatros, kuğu da vardır
Muhabbet kuşuysa insana yarıdır
Okursan destanım bu sana kardır
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Sariasma, incir kuşu, baysungur
Dokumacı kuşu acep ne dokur
İşhak kuşu, Hakk'ın ismini okur
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Bunca kuş adını nereden almış
Sülün denilen de kuyruğun salmış
Yurdumda bu kuşlar neden azalmış
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

ulluk göçmen kuştur, eti de yenir
Çok avlanan kuşlar, çabuk tükenir
Böylesi destana bilmem ne denir
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Kelaynak da nesli azalan kuştur
Ötücü kuşların sadası hoştur
Kuşu sevmeyene ne desem boştur
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Yağ döktüm kuşunu unutmadan yaz
Bülbül andeliptir, doğan ise baz
Kaknus efsane kuş, yazmasam olmaz
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

Çin çin kuşunu da görmedi gözüm
Kuşları sayarken uzadı sözüm
Bilenler biliyor Garib'dir özüm
Türlü türlü kuş yaratmış Mevla'mız

HA-2

BERİ GEL (GAZELLER)

Uzak olmakta ne var gel yine canan beri gel
Ahı gönlünde tutan sürmedi devran beri gel

Sana baktıkça gözüm hançeri vur kalbe
güzel
Senin aşkınla olur sine gülistan beri gel

Ne haber var ne sesin gözlerim ağlarsa yine
Olur elbet iki günken iki zindan beri gel

Dilberim öpmeniz İsa lebin andırmalıdır
Öpüşün aşığa can vermelidir can beri gel

Gece gündüz dönen eflake bakıp gel diyeli
Yanar oddur şu Garib ateş-i suzan beri gel

HA-3

HANÇERLİ GÜZEL(RUBAİLER)

Hançerle güzel gönlüme mihman geldi
Hançer bilirim güzelden ihsan geldi
Canım üzüldü gelmeden evvel yar
Hançerle gelince yar görün can geldi.

HALİL GÜLŞEN

HG-1

AĞIT

Savurdun bir hazan yeliyle beni,
Sararmış yaprağa döndürdün gülüm
ldrdn celladın eliyle beni,
Sevda ateőimi sndrdn gülüm.

Dnyam karanlıktır, hayallerim ak,
Aşkınla yıktığın divaneye bak!
Mehtaba hasretim, yıldızlar uzak;
Ne zaman doğacak bana gün gülüm.

Söyle bana, söyle ey vefalı yar;
Nerden geldi başıma bu intizar?
Desene, Halil'e artık dünya dar...
Gerçekten doğru mu ldĞn gülüm.

HG-2

AĞU YEMİŐ TEKE

Kambur boyu ile salınır gezer,
Yrr kaldırımımda, taşı beğenmez...
Sahile inince don ile yüzer;
Girer lokantaya, aőı beğenmez!

Balkabağı yemez bal kel diye;
Nice diller döktük yola gel diye...
Karakargalara düzer methiye;
Dili blbl olan kuşu beğenmez!

İstidadı vardır, yalana keme;
Doğruya gelince dili kekeme!
Hele bakın ağu yemiő tekeme;
Kuruyu beğenmez, yaşı beğenmez!

Her zaman akreple doludur cebi;
Paran yere batsın; zıkkımın dibi!
Tipinde meymenet var imiş gibi;
Kara gz üstünde kaşı beğenmez!

Ah seni anında hıkkıdık tuttu;
 kuruş görünce Hakk'ı unuttu.
Sildi geçmiőini, yaladı yuttu;
Sonunu bilmeden, başı beğenmez!

Tembihten anılamaz, daha ne deyim;
Őerrinden rcuda, bahaneyim...
Terbiye, nezaket, ne gezer beyim;
Menfaat olmayan iőı beğenmez!

Merkebin sırtına attım kolanı,
Herkes sever derde derman bulanı;
Onun gibi kalbe ırak olanı;
Yareni beğenmez, eőı beğenmez!

HG-3

ERDEMLİ GİBİSİN

Ey gönlümün hayat bağı
Ellerinde kum zambağı,
Başın yüce Toros Dağı,
Bakışların nemli senin,
Emsalin Erdemli senin!

Ellerin yar, yüzün ana,
Hasretinle yana yana,
Bir sada ver, gelem sana,
Haletin sitemli senin,
Emsalin Erdemli senin!

Türkülerin bala benzer,
Meyve dolu dala benzer,
Mavi, yeşil, ala benzer,
Zülüflerin simli senin,
Emsalin Erdemli senin!

amlık güler, deniz ağlar,
Hicranın ruhumu bağlar,
Ayaş durur, Lemas ağlar,
Duyguların demli senin,
Emsalin Erdemli senin!

Aşk biter mi anlatmayla,
Hani sedir kokan yayla?
Vuslat versin yüce Mevla,
Âşığın elemli senin,
Emsalin Erdemli senin!

HALİT BİLEN

HB-1

MEMLEKET

Gözlerim kan çanağı
Gözlerim dipsiz kuyu
Hasreti kapamışım içime
Kurumuş gönlümün suyu
Hayallerim fıfır
Hayallerim uçuk kaçık
Üç adım ötemde Nazım Hikmet
Yanımda Orhan Veli
Hayal meyal biri daha
Cahit Sıtkı mı desem
Ümit Yaşar mı?
Yeni doğmuşum sanki
Silinmiş dünden evveli

Zıpkın gibi üçü de
Başları göğsüne saplanmış
Memleket toprağında ayakları
Hava süt liman
Bahar kokuyor burnuma
Nergis mi desem
Sümbül mü?
Gözlerini gözlerime dikip
Memleket kokusu diyor Nazım
O berbat sesiyle
İçim dışım memleket doluyor
Memleket tıklım tıklım
Memleket ıslıl ıslıl
Memleket nihavent
Muhayyer hicaz
Kulaklarımda yoğun bir melodi

(İstanbul'dur duyduğun gözlerini yum ve
dinle) diyor

Orhan Veli

Üstümüzde kocaman bir ay
Bembeyaz gümüş bir tepsi

(memleket sensin sen memleket)
Diyerek ayağa kalkıyor
Üç kanat olup uçuyorlar.

HB-2

SEVDİM

Seni çok sevdim deli adam
Terli ellerini soluk alışını
Peşimden koşuşunu, ıslık çalışını
Seni her şeye inat
Durup durup, dönüp dönüp sevdim

Ben senin her şeyini
Denize olan tutkunu
Ağaca, çiçeğe, böceğe merakını
Telaşını da, ağırdan alışını da sevdim

Mevsimlere inat giyinişini
Umursamaz gülüşünü
Hatta sebepsiz öfkene bile
Ben seni, sana rağmen sevdim
Unutkanlığını da
Şaşılacak hafızanı da
Sınırsız hoşgörünü de
Zamansız alev alışını da sevdim

Yaa deli adam
Ben seni hep sevdim
Seni kendinden daha çok
Soluksuz koşmalarını

Taşıp coşmalarını

Olta başındaki balığa sabrını

Yolculuktaki telaşını

Ben senin beni sevişini sevdim

Aklıma gelmedi değil

Ben bu adamın neyini sevdim diye

Çok sorguladım kendimi

Bütün bu saydıklarımı unutup

Ben senin yüreğindeki

Sınırsız sevgiyi, gereksiz inadı

Kimseden saklamadan

Ulu orta sevdim

Gizli gizli âleme aşikâr sevdim

Ben senin gün doğuşuna bakışını

Yıldızlara verdiği anlamı sevdim

Baş belası herif

Ben seni kırk kere bin kere sevdim

Ben senin gülüşünü de

Ölüşünü de sevdim.

HB-3

SEN GELİNCE

Sen gelince

Deniz harelenir göz bebeklerimde

Yosun kokar nefesim

Dilim çözülür

Şarkı söylemek geçer içimden

Kuşlara öykünürüm

Sesim yankılanır karşı yamaçta

Sen gelince

Mevsim değişir gün döner

Saçlarımda gezinir rüzgâr

Tenimi yakar güneş

Gözlerimin yağmuru diner

Biter hasret nöbetlerim

Uykuyla barışırım

Rüyalarım geri döner

Sen gelince kendime gelirim

Gülümserim

İçim taşar

Gözümü alamam gözlerinden

Gözlerine kanarım

Tepeden tırnağa aşk olurum

Sen gelince

Yanarım közlerinde...

HAŞİM CAN

HC-1

SEN GELSEN

Yollar yokuş oraya varamadım
Halini hatırını soramadım
Sözüm var aşkım sana tutamadım
Ben geledim sen gelsen sevdiğim

Dizler tutmaz ayağa kalkamadım
Gözlerim görmez yola bakamadım
Bir haller oldu bana dondum kaldım
Ben yürüyemedim sen gel sevdiğim

Her gününe bir umutla başladım
Bir gün gelir diye mutlu yaşadım
Yaşım genç ama ben yeni yaşlandım
Ben yaşamadım sen yaşa sevdiğim

Sen yoksun dünyadan tat alamadım
Neredesin kimseye soramadım
Aradım hiçbir yerde bulamadım
Gel de ara sen beni bul sevdiğim

Uzaktasın sen şimdilik hayalim
Özledim seni sensin özlediğim
Gel de bayram etsin yaşlı gözlerim
Can ağlasa da gel güldür sevdiğim

HC-2

GARİP

Sevdim aşkımdan sarhoşum
Kendimde değil bir hoşum
Baykuşlar oldu yoldaşım
Yalnızlıktandır telaşım

Yüreğim hızlanır durmaz
Deli gönül laf anlamaz
Sevdiğim arayıp sormaz
Gönlümü eğlerim kanmaz

Aklım başımda değil ki
Kara sevda mı benimki
Anlayamadım derdimi
Deli gönül ne ister ki

Seversen candan sev beni
Ben çok seviyorum seni
Bana söz vermiştin sahi
Güzel günlerimiz hani

Âlem muradını aldı
Ben yeni buldum aşkı
Seni bana kader yazdı
Gel de güldür Haşım Can'ı

HC-3

TÜRKMEN KIZI

Torosların gülü müsün?
Cin mi peri misin?
Yörük kızı Türkmen kızı
Dağların meleği misin?

Sana bu yüreğim yanar
Gönül sende sana kanar
Yörük kızı benim olsan
Dağlarda sular buz donar

Erisin dağların karı
Oldu mrm gayri yarı
Yörük kız varayım demiş
Neyleyim cihanı gayrı

Ben senin için yaşadım
İstemem cihanı sensiz
Güzelim sensiz olamam
Cana can sensin meleğim

Gel de al beni dedin ya
Ben sizin ele varayım
Grseydin nasıl mutluyum
Dünyalar benim seninle

HÜSEYİN GAZİ KILBAŞ

HGK-1

HASRET ÇIKMAZI

Mevsimler hüznü, saatler dargın,
Şafaklar sökse de yüreğim yorgun,
Çileli bekleyiş, biter mi bir gün?

Lütfet kereminle gönlümün şahı,
Dermansız haldeyim dindir bu ahı.

Çıkmaz sokaktayım, kalemde, sözde,
Sağanaklar boşanır, gönülde, gözde,
Her günüm hazandır, bahar da yaz da,

Gahi kederdeyim, inlerim gahi,
Şad et gülüşünle gözümün mahı.

Yokluğun bir alev, yanıyor döşe,
Sen varsın niyazda, kıldığım beşte,
Beklerim yolunu hayalde, düşte,

Bad-ı saba ile kıydım nikâhı,
Doğmadı bir türlü vuslat sabahı.

HGK-2

BEN BU CANDA DEĞİLİM

Mecnun'un gözyaşıyla, mayalanmış
toprağım
Beşer gözle gördüğün, fani tende değilim.
Kırk ince kız elinde çiçeklenmiş yaprağım
Bağlıyım yücelere, kula bende değilim.

Hasretiyle dağlandım, yar elinden bizarım
Bahtıma hicran düştü, tükenmez intizarım
Ferhat'ın kazmasıyla, deşilmiş bak mezarım
Arifler gönlündeyim, toprak sinde değilim.

Eyyüb ile beraber çilelere çul serdim
İbrahim'le yanarken, gülistanda gül derdim
Muhammed'in aşkıyla üç kıtaya yol verdim
Hak emrinde akmayan hiçbir kanda değilim

Her yer Rabbin huzuru, kul farkında olacak
Her şey O'na aşık, idrakiyle dolacak
Kavline sadık olup, öze bağlı kalacak
Aşk muhabbet babında, kara günde değilim

Ötelerden ibretle getirdim cümle sözü
Tövbesiz gecelerin sonunda dinmez sızı
Hakkı söyleyip doğru yazılmalı tüm yazı
Batılın kelamıyla aynı yönde değilim

Sabrın fecir gülünün tartıldığı yerdeyim
Yusuf'un ar gömleğin yırtıldığı yerdeyim
Ruhun mahpus yurdundan kurtulduğu
yerdeyim
Kanatlandım sonsuza, ben bu canda değilim

HGK-3

OĞLUMA NASİHAT

Yüreğin ezelden merhamet dolu,
Adalet seninle gelecek Oğul.
Kökten kırılacak zalimin kolu,
Mazlumlara seninle gelecek Oğul.

İnsan olan nifak ekmez araya,
Merhemi sürmeden geçmez yaraya,
Servete, makama, köşke, paraya,
Karnın tok, gzn tok olacak Oğul.

Adam, adam olmaz bozuksa maya,
Atadan yadigâr edeple hayâ,
Hayırla anılan ismin dünyaya,
En büyük servettir, kalacak Oğul.

Bu yolda mukaddes çekilen ile,
Tükenmez düşmanda tuzak ve hile,

Kurban gerekirse hak olan yola,
Yiğitler korkmadan ölecek oğul.

Hakka, hakikate mezar kazanlar,
Sinsi planlara destan yazanlar,
Huzuru, birliğı, bağı bozanlar,
Seni karşısında bulacak Oğul.

lkmn erisin Ey Oğul, anla!
Rabbim mr versin dinle, imanla.
Özlenen nesiller gelecek senle,
Nurun karanlığı delegecek Oğul.

KENAN ŞAHBAZ

KŞ-1

ASİL BİR KAN VER

Ya Rab!

Fıskırsın gönlümden sevgi pınarı

Gönül dünyasından mekân ver bana!

Sönsün içimdeki cehennem narı

İrfan ver, ilham ver, imkân ver bana!

Kalmasın tek varlık, sevgisiz kuru

Tüm gönüller engin olsun dupduru

Üflensin o anda sevginin suru

Aklı kullandıran Furkan ver bana!

Kör duygu sevgiyi paslandırırken

Sırtımı meçhule yaslandırırken

Şeytanlık şeytanı kiskandırırken

İyiden, doğrudan kalkan ver bana!

Kirlendi bu dünya, biziz kirleten

N'olur bir akıl ver solmadan bu ten

Ezelden ebede var olup yeten

Asilden de asil bir kan ver bana!

KŞ-2

ŞAHBAZ'IN SEVDASI DESTANA BENZER

Yayla havasında bir güzel gördüm

Saçı Toroslarda ormana benzer

Utandım, adım adım göz sürdüm

Her hali bir derde dermana benzer

Nazları, şahlanan kırata bedel

Sevdasına dalmak sırata bedel

Bakıştan kurtulmak berata bedel

Darmadağın gönül harmana benzer

Bakışı, güneşi kiskandırmakta

Duruşu, deliyi uslandırmakta

Şuh sesi, ölüyü canlandırmakta

Sözleri sultandan fermana benzer

Sandım saraylardan çıkıp da gelmiş

Bilmem kaç yiğidin gönlünü çelmiş

Hak'tan güzelliği cana bedelmiş

Tavri, zarafeti sultana benzer

Yusuŕ'u, Züleyha zindana atmış

Aslı'ysa Ferhat'ı dağa fırlatmış

Mecnun, Leyla için çöllerde yatmış

ŞAHBAZ'ın sevdası destana benzer

KŞ-3

BABAMDAN ÖĞÜTLER

Hiçbir şeye karıştırmayın hile

Maddeyi yoğurun hep mana ile

Ekmeğin, yoğurdun, insanın bile

Mayasını iyi "çal" dedi babam

Çilesiz hiç hedeflere erilmez

Biliyorsun yaylar oksuz gerilmez

Zararlı olana değer verilmez

Arıyı sevdiren "bal" dedi babam

Bilgisiz olursan kalırsın atıl

Sen de âlimlerle sohbete katıl

En büyük servettir insanda akıl

Her an deryasına "dal" dedi babam

Davranışlarına dikkat et yeter

Sorumsuzluk seni boşluğa iter

Çan, őöhret, arkadaş, para, pul biter
Bunlar başa gelen “hal” dedi babam

Beyinsizler gelir bela ararsa
Dedim başım dönse ufkum kararsa
Kudurmuőlar ya çevremi sararsa
Köpeği susturan “yal” dedi babam

KUTLAY TOKER

KT-1

SEVDİM

Dün gece gönlümü sorguladım
Suladım binlerce defa
İstedim inkâr etsin
Savunsun kendini.

Ama hep “sevdim” dedi.

İsyan ettim sonunda
Geçirdim ilmeği boynuma
Astım gönlümü darağacına
Bastı tekmeýi sehpayı.

Sevdayı inkâr bana zulümdür
Sevdim onu bu son szmdr.

KT-2

HAYDİ EYVALLAH

Duygularımı ardımda bırakarak
Sensizliği de sırtıma vurarak
Yalnızlığımla yoldaş olarak
Gidiyorum
Hadi bana eyvallah

Tatsız olsa da glmsemeýi
Zor olsa da seni dşnmemeýi
Sensiz de mutlu olmayı
Umut ederek gidiyorum
Hadi bana eyvallah

Hiç kırgın değilim

Beddua da etmeyeceğim

Ama şunu bil ki sevdiceğim

Seni yürekten terk eyledim

Gnl defterimden silerek gidiyorum

Hadi bana eyvallah

KT-3

İLK İHANETİMSİN

İlk ihanet gnahımsın.

İsyanımda ilk eylemim.

Zayıf yanımsın işte

Hayır diyemediğimsin.

Gönlümden söküp atamadığım

Yüreğimde yarattığım

Cehennemin adısın sen.

Yakıp kavuran ateşimsin

Hkmedemediğim yreğimsin.

Suçlu bulup da

Hapsedemediğimsin sen.

Şimdi diyorsun ki

“Gardaşımsın dostumsun”

... işte gülüm

Benim gardaş olamadığım/

Olmadığım

Dost bulamadığımsın

Sen var ya sen!!!

Tanımlayabildiğim ilk ihanetimsin.

MECİT GÜR

MeG -1

NASİHAT

Sakla bu sözlerim sana hazine
Alıp bir kenara atıcı olma
Söz gümüşse sükût altındır elbet
Nefesin boş yere yorucu olma

Küçüğü büyük bil büyüğü ulu
Hor görme garibi Allah'ın kulu
Kapını çalarsa dilenci biri
Küfredip eşikten kovucu olma

Ununu savurma borana yele
Sırrını söyleme dostuna bile
Acından ölsem de söyleme ele
Namert sofrasından doyucu olma

Çıktığın kapıyı çarpıp da çıkma
Bir daha girmeye yüz gerek emi
Hançerden derindir dilin yarası
Son sözü ilk önce deyici olma

MECİT sözlerine biçmedi paha
Anlayan anladı ne deyim daha
Mutlak yol bulunur en yüce dağa
Kendini düz yolda yorucu olma

MeG -2

14 ŞUBAT'TA

Bir mektup bırakıp çekip gitmişsin
Hani gelecektin 14 Şubat'ta
Nasıl incitip de nasıl üzmüştün
Hani gelecektin 14 Şubat'ta

Amacın üzme kına yak
Âşık usandırır bu nazı bırak
Bir kendine bakıp bir de bana bak
Hani gelecektin 14 Şubat'ta

Kırmızı gül aldım koştum gara ben
Aldırmıyom fırtınaya, kara ben
Kar basıyom yürekteki yâre ben
Hani gelecektin 14 Şubat'ta

Mevsimler değişti sen de beraber
Ne selamın gelir ne de bir haber
Eller sarmaş dolaş bizden bihaber
Hani gelecektin 14 Şubat'ta

Kul Mecit'i yaprak gibi soldurdun
Saçlarımı teker teker yoldurdun
Mersin Seyahat'ten bilet aldındın
Hani gelecektin 14 Şubat'ta

MeG-3

SON HAVADİS

Aziz dostum sen uyurken gaflette
Neler oldu memlekette duydun mu?
Kimileri ekmek arar çöplükte,
Hortumcular sefa sürdü duydun mu?

Asgar'ücret kaldı sefil Hasan'a
Ha Hasana ha bana ha Osman'a
Tüm vekiller aç kalmışlar baksana
Yedi bine az diyorlar duydun mu?

Enflasyonu emekliler azdırır

Bakanları başvekili kızdırır

Çok yemesin diye kemer sıktırır

Bizim kemer çoktan koptu duydun mu?

Avuç atı Osmanlı'nın torunu

Yere serdik tepeledik onuru

Kuzu sandık kucakladık samuru

Hep yiyor da süt vermiyor duydun mu?

Bir krizdir sinemize saplandı

Benim halkım sefaletе saplandı

Sorun nerde yeni yeni saptandı

Kazanandan yiyen çokmuş duydun mu?

İnancı kaybettik inanmıyoruz

Siyasetçi yalan gvenmıyoruz

Bulsak bulmayan çok yiyemiyoruz

Yıllar yılı oruç tuttuk duydun mu?

Efendi köylüyü ettiler sefil

Suçlular ortada istemez delil

Sana anlattığım tamamı değil

MECİT daha neler yazdı duydun mu?

MEHMET BABACAN

MeB-1

ÖN SÖZ GİBİ

Otuz altı yılı, aralık ayı
“İyi ki doğdum” ayımdır benim.
Gülner’dan güneyde denize kıyı
Eski Yörük Köyü köyümdür benim.

Babam bir âşıktı, adı Babacan.
Dilleri tatlıydı, sözleri mercan,
İnsanı dört bilen sevecen bir can,
En güzel mirası huyumdu benim...

Annemse Rukiye, esmer güzeli,
Daha ağarmadan saçının teli,
Erkenden çekince dünyadan eli,
Öksüzlük acısı payımdır benim...

Babaannem vardı çileler görmüş.
Çanakkale’mize eşini vermiş.
Sırtında çocuğu, çiftini sürmüş,
Asla pes etmemek suyumdur benim...

Çiftçilik ederdik, tarlamız kıraç,
Çok yoksulluk çektik, bazen yarı aç.
İnsanlık onuru başımızda taç,
Türkmen Yörükleri soyumdur benim.

Öğretmen oldum da köy köy dolaştım,
Haksızla hırsızla gün gün dalaştım.
Atatürk yolunu bildim, savaştım
Kemalizm limanım, koyumdur benim...

Yılanlar, çıyanlar, bir sürü akrep,
Düşünür olmamı saydılar sebep,

Boyum ölçüsünü aldılar da hep,
Bilirim yüz yetmiş boyumdur benim...

Dostluğa âşığım, dostlara doyamam,
Sevgisiz yüreğin sesini duyamam,
Şiirsiz günleri yaşanmış sayamam,
Şiir meclisleri toyumdur benim.

İki dalda açmış yedi gülüm var,
Sevgiyle, dostluğa dönen dilim var.
Babacan’ım bilir, er geç ölüm var,
Ecelin şerbeti meyimdir benim...

MeB-2

AĞIT

7 Haziran’da yandı gönlümüz,
Neyleyim her yangın suyu bulamaz.
Kıvrana kıvrana soldu gülümüz.
Ecelin elinden kimse alamaz...

O bir hazineydi, sevgi kasası,
Cehennem azabı bitmez tasası,
İyilik, doğruluk anayasası,
O yasayı bozan insan olamaz...

Sevgiyi akıtan coşkun pınardı,
Kötüleri bile dostça anardı,
Azaplı Köyü’nde ulu çınardı,
İnsanlık onları kolay bulamaz...

Dost, arkadaş, oğlu, kızı, yeğeni,
Ne kadar çoğumuş meğer seveni,
Ecel topraklara sarsa da seni,
Bizim gönlümüzden kimse alamaz...

Babacan'ım der ki, sözümüz bitmez,
Elimiz erişmez, gücümüz yetmez,
Gitti sandığımız uzağa gitmez,
Yanımızda ama geri gelemez...

MeB-3

O BİR ÇINARDI YÖRÜK ELİNDE

Ecele yenilmiş sevgili dostum,
Duyunca kırıldı bellerim bugün.
Artık isyanım var, kadere kstm,
İçime varmıyor ellerim bugün...

Ahmet Gülyavuz'du o güzel insan,
O da besler imiş meğerse bir can,
Tutuşan yüreğim doyasıya yan,
Fatıha'ya döner dillerim bugün...

Kkle kktn, bykle büyük,
Ağır mı geldi dost, seksen yıllık yk,
Gönlünde yatardı ulu Atatürk,
Kavuştu mu ona yolların bugün...

Yalan mı bu dünya, bu nasıl yalan,
Toplanmış harmanlar sonunda talan,
Hatıraydın bana babamdan kalan,
Siyaha büründü allarım bugün...

Babacan'ım der ki, iten yanarım,
Rahmetler vadeder, her an anarım,
Neyleyim devrildi koca ınarım,
Onunla kırıldı dallarım bugün...

MEHMET DOĞAN

MeD-1

ÖMRÜMÜN SONBAHARI

Gözlerim daim yaşlı saçlarım dağın karı
Geçen acı günlerde ağladım zarı zarı
Hayatım hep karakış görmedim ilkbaharı
Geçti sayılı günler ömrümün sonbaharı

Gazel olmuş bağlarım yaprakları dökülmüş
Ah çekerim yarenler sanki bağrım sökülmüş
Yorgun düşmüş bedenim gayri boynum
bükülmüş

Sormayın ey dostlarım ömrümün sonbaharı

Yıllar beni kocattı gençliğimi özlerim
Nisan yağmuru gibi yaş akıtır gözlerim
İş işten geçti artık para etmez sözlerim
Kaybettik kışı, yazı ömrümün sonbaharı

Çıksam Toros dağına avaz avaz ünlesem
Ses verir mi diyerek kulak verip dinlesem
“Ne olur geçen yıllar geri geliver” desem
Nafile yalvarışım ömrümün sonbaharı

Hani gelip geçtiğim o tozlu köy yollarım
Bir bir göçüp gittiler can dediğim dostlarım
Mehmet'im der tutmaz olmuş ellerim,
kollarım
Elveda yalan dünya ömrümün sonbaharı

MeD-2

KARGIPINARI

Denizin yanına şöyle yaslanmış
Çiçek açmış bahçe gülle süslenmiş
Nice yoksul işçi sende beslenmiş
Fakir yatağısın Kargıpınarı

Silifke asfaltı içinden geçer
Baharda limonlar hep çiçek açar
Sıcaktan halkımız yaylaya göçer
Dolup boşalırın Kargıpınarı

Doğusunda akar Gilindir çayı
Yaz gelince kurur kesilir suyu
Kadının erkeğin güzeldir huyu
Çalışkandır halkın Kargıpınarı

Çarşısı evleri yola kurulmuş
Yerli, garip hep el ele sarılmış
Tembellik edene herkes darılmış
Tutkundur ahalin Kargıpınarı

Limonlar bahçede hemen sarılır
Sandıklara çeşit marka vurulur
Sende nice garip işçi barınır
Misafirperversin Kargıpınarı

Çalışmak isteyen hep sana koşar
Portakal mevsimim dolup da taşar
Türlü çeşit ilden insanlar yaşar
Ekmek teknesisin Kargıpınarı

Söyle Mehmet Doğan destanı yazdır
Bu güzel köyünde gönlünü gezdir
Ne kadar methetsen yine de azdır
Övmeye layıksın Kargıpınarı

MeD-3

AYVAGEDİĞİ

Evleri yamaca bir bir kurulmuş
Ayvagediği diye isim verilmiş

Yerli garip kardeş gibi sarılmış
Dostluğuna doyulmaz Ayvagediği

Sisle kaplıdır dağların başı
Kimseler bilmiyor kaç yıldır yaşı
Yiyenler ayrılmaz tatlıdır aşı
Sıcak değil bayılmaz Ayvagediği

Serindir havası gel de gr hele
Belde iken olmuş şimdi mahalle
şaştım kaldım gardaş bu hale
Küçük de sayılmaz Ayvagediği

Eksik olmaz daim kışı, boranı
Toplanmış sohbette dostu, yareni
Bazı yerler ışıksız yoktur soranı
Hatırı sayılmaz Ayvagediği

Meydana kurulmuş köyün kahvesi
Hızlı konuşurlar yüksektir sesi
Kimseler sormuyor kim kimin nesi
Yine de cayılmaz Ayvagediği

Yazın yağmur yağar kışınsa karlı
Kimileri fakir kimisi varlı
Halkının pek çoğu kara şalvarlı
Kısaca giyilmez Ayvagediği

Evlerin zeri ekseri çatı
Birbirine kavuşmuş güney ile batı
İster günübirlik isterse yatı
Namerde eğilmez Ayvagediği

Pek çok caddelerin yolu bozuktur
Orda yaşayana bil ki yazıktır
Bu zamanda halka büyük kazıktır
Bu kadar kıyılmaz Ayvagediği

Tükenmek bilmiyor ayva, kirazı
Yiyenlerin kalmaz derdi, marazı
Yazmakla bitmiyor kaldı birazı
Fazla da koyulmaz Ayvagediği

Parsel parsel edip almışlar tapu
Sağlamdır zemini mükemmel yapı
Anahtarcıları Mustafa Kapu
Fazlaca duyulmaz Ayvagediği

Ulaşım aracı daima çoktur
Burada gam, keder sanki de yoktur
Her taraf yemyeşil meyvesi çoktur
Yenilir yoyulmaz Ayvagediği

Yazlıkı şairi Süleyman Kaptan
Ayrılmıyor dosttan hem de ahabtan
O da ayrı kalmış elinden, yurttan
Göz ardı koyulmaz Ayvagediği

Camisi andırır Mimar Sinan'ı
Doluşur camiye halkın tamamı
Kahuti sesiyle hafız imamı
Cemaati sayılmaz Ayvagediği

Sıcaktan kaanın olmuş durağı
Yollara serilmiş kızıl kayrağı
Dalgalanır gökte şanlı bayrağı
Kimseye darılmaz Ayvagediği

Dağların zeri daima sisli
Sarkmış da meyveler dalları süslü
Yaşı ilerlemiş Mehmet'se yaslı
Gün gelir durulmaz Ayvagediği

MEHMET ÖRSEL

MÖr-1

DOSTLUĞA DAVET

Dil uzatma, gül uzat
İnsanlara arkadaş
Çok ince bir mevzuat
Olmak istersen çağdaş

Önce kendinle barış
Onda huzura varış
Bu dostane uyarış
Bedavadır ha gardaş

Kibarlık ve dürüstlük
İnsana sağlar üstlük
Ne ince duygu dostluk
Kalpler olmamışsa taş

Hem dürüst ve samimi
Olmak gerek daimi
Yiğitlik bu değil mi?
Haydi, verelim uğraş.

MÖr-2

EŞSİZ BU MİLLET

Anamız vatan, babamız devlet
Gönülde sultan, bunlardır elbet

Ne mutlu bize, milletimize
Gelmedik dize biz ilelebet

Vatanımız hür, neşeliyiz pür
Sesimiz hep gür, insanımız mert

Güler yüzlüyüz, açık sözlüyüz
İcabında biz, oluruz da sert

Şanlı milletiz, tarihlerde iz
Cesaretimiz bu vatana set

Çekmeyiz zulüm, korkutmaz ölüm
Şudur bildiğim: Eşsiz bu millet

MÖr-3

SOLAN BİR UMUT

Çekerim hasretlik ıstırabını
Beklerim ki seni gelecek diye
Mazi hayalimde tatlı bir anı
Korkarım ki hicran silecek diye

Hicran ile hüsrân olur emeller
Yıkılır kökünden belki temeller
Beni merak aldı, seni yâd eller
Umudum yok yüzüm gülecek diye

Umudumu kırma, ne olur benim
Hayatım diyerek seni sevenim
Sarsılıyor artık sana güvenim
Yanarım bu sevgi ölecek diye

MEHMET REŞAT ATA

MRA-1

SEVDAN YÜREĞİMDE

Ben ne deniz kenarları eskittim
Ne çok yürüdüm dalgalara inat
GüneŐe hiç aldrmadım biliyor musun?
Sevdan yüreğimde
Sana kavuŐmanın hayalleriyle
Sahil yolu hani ya benden bıkmıŐtı
Ben alkole inat ve sallanarak
Bulutların ŐahitliĐinde
Ne çok hayaller kurdum
Sevdan yüreğimde
Tüm Şehir üstüme gelirken
Ve ben kulağını kesen
Büyük ressam kadar
Kafayı yemiŐken
Ve Őehre inat
Dalgalara martılara
Sahil yoluna
Her Şeye inat
Sevdan
Yüreğimde

MRA-2

HARA GİDİRSEN AYBALAM

Gel
Gel hele
Hele bak sana
Sana neler diyerem.
Titreyen regimi nicedir saklaram
Ay balam ezgilidir regim.
Can kopar canımdan ay balam.
Gel hele, bak sana neler diyerem.
Canın zgedir canımdan, dilim diyemez.
Nazlı kızım, hara gidirsen.

Gel hele, bak sana neler diyerem.
Menim dilim lal.
De mene hara gidirsen.
Ay gızım güzel gızım.
Gel hele, bak sana neler diyerem.
Anayı, atayı bırakıp hara gidirsen.
Gözümün ıŐıĐı, gl zlm ay balam.
Gyek gızım, hara gidirsen.
Gel hele, bak sana neler diyerem.
Gel
Gel hele
Hele bak sana
Sana neler diyerem.
Hara gidirsen ay balam.

MRA-3

GÖK YERE İNMEZ Mİ?

Yıldızlar
Ay
Ve güneş
Benim sevdama Şahit
SevmiŐsem bu vatani
Bayrağımı
Trkmle sevdamla
Bana Şahit olmazlar mı?
Gök yere inmez mi?
İner
Türk'n yüceliğini görmek için
İner Mustafa Kemal'in ordularına
Őahadet etmek için
Gök demir yer bakır
Kuvayı Milliyecilerin kalpağını görmek için
Ve yıldızlar
Dokuz ışık olur

Ve güneş
Mustafa Kemal'in salar
Ve gök olur onun gözleri
Gök yere inmez mi?
İner
Gök taşları mermi olur
Eliflerin omzunda
Ve gök yere iner
ırpınan Akdeniz
Ağrı Dağı kadar sağlamdı
Başındaki kalpak
Ve akmak akmaktı gözleri
Masmavi
Ama hiçbir mavi
Onun gözü kadar mavi olmadı
Nazım ki onu
Sarışın bir kurda benzetti
Kuvayı Milliye'sinde
Güneş sarısı salar
Sanki yere inmiştı güneş
Gözler kamaştı ve emir verdi
Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir ileri
Selam sana
Selam ordularına
Bu selam ki biz ona Çukurova deriz
Ve sıcaktır Çukurova
Yakar kavurur

Çiğ kalmak ne mümkün
Pişirir
Ve söyletir
Yunus miskin çiğ idik piştik elhamdülillah
Kendiliğinden dile gelir
Takılır durur usumun bir köşesinde
Paslı bir çivi gibi
Bin dokuz yüz on sekizden kalan
Fransız damgalı paslı bir ivi
Hangi güneş görmemiş
Çiğ
İşbirlikçi
Çanak tuttu
Ekonomik işgalcilere
Ve bana ve Akdeniz'in güneşine
Vah
Vah
Vah
Yazıklar olsun bize
Ata'm
Yine emir ver
Dkelim hainleri
Akdeniz'e

METE YILDIZ

MY-1

KİMDEN ÖĞRENDİM

Türkü çağırmışım, kalpten duymuşum,
Uysalmışım çevreme, çarka uymuşum,
Derler ki ben bir Dadaloğlu'ymuşum
Ben demedim ki birinden öğrendim.

Nice mert şairler doğurmuş ana,
İliğimden eksik olmaz Mevlana,
Daha söz söylenmez sevgiden yana,
Böyle bir büyüğü ünden öğrendim.

Yunus gibi bir ozanı olmaz unutmak,
Karacaoğlan nerde yollarına bak,
Üstün meziyet vermiş onlara hak,
Bunları küçüklüğümden öğrendim.

Sanki canlanacak sazıyla teli,
Tarifi mümkünsüz bir sevgi seli,
Şevk aldım dinleyip Âşık Veysel'i,
Bunu da ben büyüğümden öğrendim.

Gurbetten içlenen Hikmet Nazım'ı,
Âşık Mahsuni der verin sazımı,
En çok bunlardan ben aldım hazzımı,
Sazın, sözüm gördüğümünden öğrendim.

Acı çektik, piştik şükür ölmedik,
Şairler arasında dokuduk mekik,
İlham verdi bir gül bazen bir kekik,
Esini kördüğümünden de öğrendim.

Namık Kemal gitmez kalpten dışarı,
Unutmadık asla Ümit Yaşar'ı,

Zira eserleri büyük başarı,
Bunu da büyüklüğünden öğrendim.

Garip midir dostlar bendeki bu hal,
Aklımdan çıkmıyor Pir Sultan Abdal,
Aklımı başıma toplayıp derhal,
Dosta giden yolu tümünden öğrendim.

Kısacası dostlar bütün ozanı,
Tam manasıyla şiir yazanı,
Ozan meclisinde kaynar kazanı,
En ünlü şairin üçünden öğrendim.

Kitaptan okudum Neyzen'i, neyi,
Değiştirdi bende bir hayli şeyi,
Bütün bunlarla biz kurduk ilkeyi
Günün ışığında, günden öğrendim.

Selamlarım bütün şairi, sazı,
Sevdirmiş yaşamı erkeği, kızı,
Onların peşinde Mete Yıldız'ı
Şevk verdi aşkıma dünden öğrendim.

Garip midir dostlar bendeki bu hal?
Aklımdan çıkmıyor Pir Sultan Abdal,
Aklımı başıma toplayıp derhal
Dosta giden yolu tümünden öğrendim.

MY-2

VURULDUM

Arslanköy'ün yüce Toros dağında,
Baş pınar yanında yeşil bağında,
On yedi yaşında sevda çağında,
Narin ince belli kıza vuruldum.

Okula gidiyor çanta kolunda,
u zalim hayatın çamur yolunda,
Gr Tanrım bu kulu Anadolu'nda,
Esmer, tatlı dilli kıza vuruldum.

Elinde gergefi iler nakıı,
İçi sevgi dolu tatlı bakışı,
Deli eder beni küpe takıı,
Elinde al gll kıza vuruldum.

İçil ııl bakan gözü güzeldir,
Temiz ak anlatan sözü güzeldir,
Yüzü güzel asıl özü güzeldir,
Saçı ince telli kıza vuruldum.

Kuzu otlatıyor suyun baında,
Kuz yaka boyunda Odabaı'nda,
Ak derdine dm o genç yaında,
Entarisi allı kıza vuruldum.

Büyük adam olmak, okumak d,
İimi ısıtır güzel gl,
Muhteşem olacak köye dn,
Kalın nasır elli kıza vuruldum.

Yıldız der ki içim buruk buruktur,
Yetimezsen zm niye koruktur,
zd akı kalbimde oktur,
İçi sevgi seli kıza vuruldum.

MY-3

MERSİN KIZLARI

Karıma çıkmadı henüz yerdiğim,
Sanki gl bahçesi gller derdiğim,

Farkında olmadan gönül verdiğim...
Unutsa da ana, baba bizleri
Unutulmaz asla Mersin kızları.

Yüzü kıpkırmızı kalp patlayacak,
Kalp atıı belki dört katlayacak,
Akı ilk yaıyor o atlayacak...
Vergi değil onlar kalp hırsızları
Unutulmaz asla Mersin kızları.

ivesi kibardır, tatlı dilleri,
Yumuşak, ak, pamuk pamuk elleri,
Bir de ak göğsüne taksa glleri...
Yüzünde gözükür sevgi izleri
Unutulmaz asla Mersin kızları.

On parmağında on marifet vardır,
Kimisi anadır kimisi yarıdır,
Kalbinde ne kadar yaasan krdır...
Kibarlık rneğ-i kırmaz sözleri
Unutulmaz asla Mersin kızları.

İlk sevdiğim oydu on be yaında,
Aklım hala siyah, kalem kaında,
Vazgeçmez akımdan dertler baında...
Unutan vefasız, hain sizleri,
Unutulmaz asla Mersin Kızları.

Neyleyim serveti, neyleyim kk,
İliğime girdi amansız akı,
Yıldız der ki; onu unutsam keşke,
Her zaman gletir tatlı yüzleri
Unutulmaz asla Mersin kızları.

MİNE BAHÇECİ

MİB-1

SEVDA BURCU

Bilendi sızım

Hüznün şerbetiyle bu gece

Bilendi, sus kokulu sensizliğim

Adınla indi cemre

Uzattım dudaklarımı pastel kıyılarına

Seninle katlayıp drdm ömrümü

Vurdum alınından gurbeti seninle

Bir limon dalında ttt hasretin

oğaldı

Kerpiç kokulu düşlerim

oğaldı, kar altında açtığım

bahar!

zgrlğe uçtu gece

zgrlğe, şyen kuşlar

Gözlerini serdim yıldızların içine

Sana uyandım.

Sen varsın gğmde, bulutumda sen

ylesine az, öylesine çok

ylesine var, öylesine yok

Okşadım saçlarını

Yamandı

Yaşamın yırtıkları tel tel

Kapattı aralığı ıhlamur sesin

Ocağında yandım.

Sevdim seni, sevdim

On iki kat dünden

Sevda burcuna girdi ay

Vurdum takvimi on ikiden.

MİB-2

YAŞAMAK SENİ

Gönlümün sarnıcında sesinin eşiği

Ne geçer yaban eli

Ne açar ele seni

pşrken gözünde

Yeni doğmuş kumrular

Okşar suları dilin

Tutuşur durgun sular.

Hercai baharın göbek bağını

Gmdğmz toprakta

Yağmur sonrası kokan

İki kaaktık

Birbirine

dayanan.

Umayı ğrenirken

Kaç kanat kırdık camda

Hangi sırtında kaldıksa

O kr bıçağın

Yüreğimiz kan!

-Ki anlamaz sevmeyen neden ölür

Neden yaşar bunca yıl!-

Yol ki!

Yitik yolcusu

Başlar bittiği yerde

zlemlerin buğusu

Muştusuna geç kalan sevaplırsa duasız

Omzumıza yk olan bunca günah günahsız!

İslanırken

İçimizi serdiğimiz kumral heceler
Nerede başlar yalnızlık nerede biter!
Bir mahrem balkısın benden içeri
Kıskanır sevdamızı
Gönlünün şebneminden
Glkurusu tenime
Emzirdiğın yıldızlar.
Adın yok!
Adından öncedir yaşamak seni!

MİB-3

AŞK VAPURU

Çekmiş gökyüzünü üstüne
Rüzgârlı güvertesi
Güneş yoldaşı gündüz
Gece yıldızlarla ay
Uzanmış koynuna boylu boyunca
Tenini okşuyor denizin
Kollarında yakamoz
Alnında martı sesi
Çözmüş palamarını
Sevdalı omurgası
Açıldıkça özgürlüğe
Gülüyor küpeştesi

MURAT ARICI

MA-1

3 OCAK DESTANI

Kuyruk acısını unutmayıp da,
İşgalci olana [gül](#) vermedik biz.
Yalnız Fransız'ı düşman sayıp da,
Ermeni'yi tutup bel vermedik biz.

İngiliz en önde akıl hocası,
Peşine takılmış hain nicesi,
İnsanlık yoksunu şeref cücesi,
Cürmü kadar yaktı kül vermedik biz.

Kilikya hayali sarmış düşmanı,
O yüzden kudurmuş yokmuş imanı,
Müsait demişler Mersin limanı,
Çıkarma gününde sal vermedik biz.

Safı değiştirmiş gizli kefere,
Karargâh kurmuşlar onca nefere,
Boş yere çıkmışlar büyük sefere,
Alata'dan öte yol vermedik biz.

Çakal sürüsüne kucak açana,
Etrafa kendince korku saçana,
Karakalpaklıdan ürküp kaçana,
Merhamet edip de yal vermedik biz.

Mustafa Kemal'in aslan yaveri,
Mara'dan getirdi Kuvva haberi,
Değiştirdi Yörük'ün bahtı kaderi,
Değil memleketi çul vermedik biz.

Bütün müfrezeler gelip yerleşti,
Vatan sevdalıları tek tek birleşti,

Toroslarda Türk'ün sesi gürleşti,
Çok şükür millete zül vermedik biz.

Kaçarak gidince haçlı ordusu,
Bitti esaretin zulüm korkusu,
3 Ocak'ta çaldı zafer borusu,
Şehit düşsek bile il vermedik biz.

MA-2

DİL UZATMA DİLİME!

Divanda, dergâhta Türkçeden gayrı,
Konuşursak bizler düşeriz ayrı.

Demişti Mehmet Bey asırlar önce;
Dilin önemini o gün görünce.

Bu kural nakşoldu millet özüne;
Herkes sahip çıktı artık sözüne.

Yüce ferman dile birlik getirdi;
Şanlı tarihime dirlik getirdi.

Kim ki bu gerçeği inkâr ederse,
[Başka](#) hedeflere sapıp giderse,

İsyankâr ruhunda kazan kaldırır;
Utanmadan bir de dile saldırır.

Şimdi de gördük ki değişmiş devir;
Bu yüzden vekilden akıyor zehir.

Hiç sayar cahil hem de yasayı,
Bilmez ki bu millet sevmez maşayı.

Farklı bile olsa kökenin senin,
Unutma ki ettin Türkçe bir yemin.

Sen ki tutmaz isen verdiğin sözü,
Oyar bir karınca kem bakan [gözü](#).

Vatanı blmekse gizli emelin,
Derinden sarsılır bir gün temelin.

Dil uzatma sakın Türkçeden yana;
Atasözü der ki kulak ver bana:

Dağda gezmeyene yılan dolanmaz;
Köpek ulusa da [deniz](#) bulanmaz!

MA-3

TOROS DAğLARI

Yıllardır etrafı eder temaşa,
Zirvede oturur Toros Dağları.
Yaslarsa sırtını şöyle bir taşa,
Güneşi batırır Toros Dağları.

Sırdaşı her [zaman](#) oban yıldızı,
Gönlünde Ak[deniz](#) gizli bir sızı,

Erken gitmez ise mehtap arsızı,
Geceyi yatırır Toros Dağları.

Bulutları ağlar durur haline,
Lale, sümbül [iek](#) açar yoluna,
Rüzgârlar değince saın' teline,
Kederi yitirir Toros Dağları.

Hasreti olsa da içinde yara,
Koynunda düşürmez kimseyi dara,
Bir uçtan bir uca hep sıra sıra,
Ne dertler götürür Toros Dağları.

Buzlu akan suyu balın peteği,
Gelinlik eyizdir [yeşil](#) eteği,
Kuytu köşeleri âşık yatağı,
Duyanı getirir Toros Dağları.

Başından eksilmez kar ile boran,
Az değil yolunu arayıp soran,
Vazgeçmez [dünya](#)da bir defa gören,
mrler bitirir Toros Dağları.

MUSTAFA GEZMEN

MuG-1

BİR ADAM GÖRDÜM

Bir adam gördüm
Sislerin içinden gelen
Bir adam gördüm
Başı önünde eğik duruyor
Düşünce denizin içinde
Dalga dalga yüzüyor
Bir adam gördüm
Sevinçle gülüyor üzüntüyle ağlıyor
Bir adam gördüm
Ağaç misali meyve veriyor
Bir adam gördüm
Çiçek misali
Sonbaharda kuruyup soluyor
Bir adam biliyorum
Şimdi mezar taşının üstünde adı bile yok

MuG-2

ŞAİRİN AĞITI

Ağla şair ağla
Sen üzüntülerinde
Dertlerinde kaleminle
Ağla
Şiirler senin büyülü dünyanın
Aşk, sevgi senin en güzel dünyanın
Sevmek sana yakışır
Duygularında kalemini ağlatmak
Sana yakışır
Ağla şair ağla
Sen üzüntülerinde

Dertlerinde
Kaleminle ağla

MuG-3

EGOİST ŞAİR

Yanıyorum bu dünyada
Bana bir cehennem gibi
Yalanlar içinde boğulmuşum
Dibi olmayan bir deniz gibi
İçinden çıkmaya çalışıyorum
Adeta bir bataklık gibi
İyi, güzeli bulmaya çalışıyorum
Gecenin karanlığında kaybolmuş
Bir çiçek gibi

Benim atalarım Anadolu'nun bozkırlarında
at koşturdular
400 yıl dünyaya nam saldılar
Torunlarına tarihte Türk'ün adını bıraktılar
Dünyaya Türk adıyla nam saldılar
Benim atalarım Anadolu'nun bozkırlarında
400 yıl at koşturdular

Mehmet askere gitti
Türküler onu çağırıyor
Yanık bağrım her gün ağlıyor
Ayşe kızı vatan yolu gözlüyor
Yârim bu hasret biter mi diyor
Mehmet'in askere gitti
Türküler onu çağırıyor

NECMİYE DURU

ND-1

ANILAR

Geçiyoruz âlemin fecri kızılından
Gündüzün nöbet bıraktığı geceye
Uzan akşamın bekri rengi
Çıkınca başımız bulutlara
Çözülür dizginlerinden
Kalkar şaha doru bir küheylan

Karşı duralım inadına
Sarsılmadan dimdik

Fırtınaya şimşeklere
Kenetlensin ellerimiz
Çeliklenir bükülmez direncimiz
Çoğaltır taze düşler

Uzaklarda çok uzaklarda
Çalıyor kırkbeşlik
Kırık dökük şarkıların
Geliyor belli belirsiz sesi
Karışıp serin rüzgarlara
Çiçek kokuları bırakıyor saçlarımıza

ND-3

GÖÇEBE

Soluğum yağın bir kar, gidiyorum işte
Her şeyi kıran dalgınlıklar var hüznü
Yeni bir yolculuğa çıkıyorsun
Sormuyorum kiminle, nereye
Elindeki son davetiye tuttuğun
Gidecek ve döneceksin
Göçebe hayatını bilmiyorum

ND-2

KEŞİF

Kanat açıp göklere otağ kuralım
Yükselsin yerden ayaklarımız
Kalmayalım eski düşlerde
Okyanuslar keşfedelim kirlenmemiş
Gözlerimiz vursun aynı hedefi
Kırılsın ufuklar sınırların ötesinde

Bilinen bütün yalnızlıkların
Düşlerinden geçen birileri olmalı
Örebilsin kederle kalbini
Büyür özlemler o zaman
Açar endemik bitkiler
Dağların yükseklerinde

ORHAN KIR

OK-1

ADAM GİBİ ADAM OL

Deşme gönüldeki derin yarayı
Etme eyleme ki yapma ezayı
Şaşırma ayıptır verme cefayı
Mutlu etmek sahi hoştur be dostum

Eritme gönlüme yağan karları
Getirme buraya akbabaları
Öç alıp incitme garibanları
Nedamet sonradan boştur be dostum

Üşenme sevindir koyma yarına.
Lale sümbül ersin ilkbaharına
Değer ver dostuna hem yaranına
Eziyet eylemek yakışmaz dostum

Kim birine iyilik ihsan ederse
İçine huzur dolar dosta giderse
Daralmaz kesesi sadaka verse
Eciri sevabı yazılır dostum

Rahatın bozulmaz huzur verince
İnan erişirsin sevip sevince
Nedamet eyleme yap yeterince
Yazboz tahtasına döndürme dostum

Açık tut kapını dostların girsin
Reddeyle kibiri kov şunu girsin
Akraba, yaranın seni çok sevsin
Yaşat gönlündeki aslanı dostum
Isıt TARSUSİ'nin gönlünü dostum

OK-2

SEN VE BEN

Sen ve arzu etmeden
Sevilip sevilmeden
Bu hayat geçmez neden
Sevmesini bilmeden

Sen ve ben üşürse beden
Sarılmalıdır birden
Bu hayat geçmez neden
“Seviyorum” demeden

Sen ve ben beklemeden
Bir yatağa girmeden
Bu hayat geçmez neden
Çılgınca sevişmeden

Sana siz TARSUSİ'den
Bu dünyadan gitmeden
Sevgim hiç bitmez neden
Sevmekle yaşar beden

OK-3

ŞİMDİ

Felakete uğradım bu gönül viran şimdi
Her taraf yıkık dökük, perme perişan şimdi
Ne çare yetmez gücüm yarımın gidişine
Gidişi deprem oldu, her taraf duman şimdi

İmdat isterim imdat, bir imdadım yok şimdi
Gönül sarayım yıkık, yer ile yeksan şimdi
Elveda derken bile yer gök birden sallandı
Beni mahzun bıraktı sahi mutlu mu şimdi?

ÖMER AYBAT

ÖA-1

HÜSRAN

Amaç için her yol meşru diyenler
Dön de geriye bak ne elde etmiş
Dönüp dolaşıp da başa gelenler
Dön de geriye bak nereye gitmiş

Görüşünden ödün vermeyene bak
İlkelerin başı sonu değişmiş
Dün meşru değildin yine değilsin
Baş ayağa ayak beriye gitmiş

Sömürücülerin kucağı tatlı
İpin elde gezer haydut suratlı
Bir boşluktasın ki ellerin kanlı
Boyun bağa bağ mı direğe gitmiş

İnsanoğlu dostum işte böyledir
Tarihten ibret almak gerektir
Suça karşılıklar vermek hünerdir
Söz mü dile dil mi yarıya gitmiş

Ömer şu dünyayı sana verseler
Tepe tepe kullan batır deseler
Sen alçak değilsin bunu bilseler
Emek suya su mu dereye gitmiş

ÖA-2

İÇEL İLİ

Şu Mersin'in denizine, dağına
Güneş sıcak bakar ay sıcak bakar
Anamur'a Erdemli'ye Tarsus'a
Toprak sıcak bakar taş sıcak bakar

Çamlıyayla'sına çıkınca dağa
Yağmur başka yağar kar başka yağar
Toroslardan Bozyazı'ya inince
Bahar kucak açar yaz kucak açar

Silifke'de poyraz soğuğu yersin
Gülner sırtlarında elma derersin
Mut'ta kayısı görür bayram edersin
Sazlar sıcak çalar söz sıcak çalar

Ömer ne söylersin İçel ilini
Dünya âlem bilir Mersin'imizi
Nice insanlar gelirden görür
Gözler sıcak bakar kalp sıcak bakar

ÖA-3

NAZİRE

Tömük'ten çıkılır Hacıalan'a
Yolum gider hep dolana dolana
Selam söylen dostlar geri kalana
Anılar beynimi yer birer birer

Ömer Mersin Hacıalan'a ırak mı?
Ela gözlü sarı saçlı gerek mi?
Tezce mi gidersin yoksa ürkek mi?
Yollar insafsızca sürer de sürer.

Yanımda Hüseyin ve Liyakat var
Ömer düşünceli geriye bakar
Mersin'de kalmış da ela gözlü yar
Düşleri beynini sarar da sarar

Karakız göleti göründü bana
Ela gözlü yârim sitemim sana
Yağmur da düşüyor Hacıalan'a
Bağrıma ok gibi girer de girer

ÖMER KARAYILAN

ÖK-1

EVVEL ZAMAN İÇİMDE

Koyu bir adın vardı, geceyi pıhtılayan,
Kente hiç ilişmeden yürürdük, gün ışırdı.
Üzerini örterdin uyuyan mutsuzluğun,
Kuşlara gülümserdin, bu sana yakışırdı.
Zincirleme susardık, söze hiç gerek yoktu,
Bir seni böyle sevdim, bir dahası imkânsız.

Gülüşün gül gibiydi, sevdam alnında
perçem,
Hiçbir dalda yuvan yok, nerelerdesin
serçem?

Martı sesleri... Sabah. Ve gerinen İstanbul.
Dalgalar getirirdi senin şarkılarını.
Kente yağmur düşerdi ve saçların göğsüme,
Yaşamak ırgalardı, ayrılık hırpalardı,
Aykırıydık hayata, bunu hak ediyorduk,
Korumamız gereken bir geçmişimiz vardı...

Geçmiş küflü bir kuyu, dibinde aşk ve
hüzün,
Sulara yansımıyor aydınlık kokan yüzün.

ÖK-2

KAR VAKTİ

Evin her yerinden geçen bir rüzgâr
O senin gülüşün, boş odalarda.
Bir şarkı tayfında ne çok sesin var
Ne çok sarsılışım, hatıralarda.

İşte bu masada yemek yemiştik,
Sen ve ben... İkimiz... Ayna ve hayal.

Hüzzam şarkıları söylememiştik,
Mutlu bitsin diye yaşanan masal.

Kaçsak da bulurdu çok zaman efkâr
Ne çok sebep vardı... Ne çok Filistin
Annesiz çocuklar nerede ağlar?
Sormuştum, hiçbir şey söylememiştin.

Bir resim kalmadı, bir cisim senden,
Ne bir saç tokası, ne başörtüsü.
Üstünde uçtuğun ipek seccaden
Senin varlığının son görüntüsü.

Issız saçlarında suskun ırmaklar
Ve yağmur öncesi son tebessümün.
Ellerin... Duaya dönük parmaklar
Ve sonsuz ağrısı bu genç ölümün...

Evin her yerinden geçen bir keder
O senin bakışın, boş aynalarda.
Bir hüznün toplamı kaç hayat eder
Ne çok yaşayışın hatıralarda...

ÖK-3

CANIM EFENDİM

Şarâb-ı aşkıdır, sebep-i mestim,
Ayıkmak öldürür, canım bağışla.
Derd-i dünyevîden ilgiyi kestim,
Kapında bendeyim, hânım bağışla.

Layık değilsem de intizarına,
Pervane kesildim hüsn ü nârına.
Sendendir kalırsa adım yarına,
Acemiyim, heyecanım bağışla.

Sana amadeyim, emret, gerekse,
Mecnun gerekliyse, sermest gerekse,
Meyyitinim işte, abdest gerekse,
Gzyaşıma buyur, kanım bağışla...

ÖZDEMİR İNCE

Öİ-1

YORGUN DEĞİLİM

Yorgun değilim,
Seni beklemekten, seni düşlemekten, geçen
günlerden,
Yeniden başlasam da bir başka yenilgiye.

Yorgun değilim,
Ne aşktan, ne dostluktan, ne de ölümden,
Geceye gözlerimi açarak bakıyorum.

Yorgun değilim,
Ne acıdan, ne umuttan, ne de korkudan,
Sonbaharla birlikte kazıya başlıyorum.

Yorgun değilim,
Ne geçmişten, ne şimdiden, ne de
gelecekten;
Bir yalnızlığım vardı, gittikçe aşıyorum.

Öİ-2

BİR KENTİ YAŞAMAK

Bir kenti yaşamak
ona boyun eğmektir
sözleşmesiz, anlaşmasız,
ne derse tek tek yapacaksın,
düşünmeden, direnmeden.

Yabancıysan
Ve gezgin değilsen
“Bir kent yeter” diyeceksin,
“tek bir ölüm”;
Boğazına oturmuş olan
Bir bardak su isteyen.

Boyun eğeceksin yolcu!
Bir köle gibi tıpkı,
Anlamak için belki,
Nedir mutluluğu bir tutsağın?

Öİ-3

BAHÇIVAN

Rüzgara bırakma şikayet dilekçeni
Yakarmalarla gelmez dünya
Sen git onun ayağına

Rüzgara bırakma şikayet dilekçeni
Veba sesiyle konuşuyor kahinler
Yasaların dünyayı kirlettiği söyleniyor
Yas tutuyor üzümde şarap
Ve su dileniyor kavmin çocukları

Rüzgara bırakma şikayet dilekçeni
Zaman daralıyor, aylardan dikim ayı
Derinden sür tarlanın toprağını
Yeni mahyalar dik
Mahşerin karıklarına

Rüzgara bırakma şikayet dilekçeni

Sen dönek kent, yırtık kuma,
Diye yaz kağıdın beyaz alınlığına,
Sen hasret geçidinin softa bekçisi
Çöl katlanıyor ve gelmiyor haberci.

Toprağa düşen neyin anlamıdır?

RAMAZAN SEVGİLİ

RS-1

SANCAR

Sarp yamaçları derin yarlarla doludur
Uçurumları ürkeklere korkaklara hep
borandır

Her nevi baharı yazı sekisinde barındırır
Benim doğduğum büyüdüğüm Sancar

Azametli duruşuyla gölge etmemiş kimseye
Boranlara sed, kılavuz olmuş kibleye
Sade neft kokuludur menekşesi sümbülüyle
Asırlar boyu Yörüklerin konduğu Sancar

Oyunlar oynadığım saklambacına şahit
O büyülu duruşuyla adını almış sanı kayıt
Muhkem mevkidir benim doğduğum
büyüdüğüm
Cevizine incirine devasa duran, Çınarlı
Sancar

İki göz bir kilerdi baba ocağında doğmuşum
Yuvakla sallanır hatılları, sanırsın ninnidir
Ser vermedi serden geçilir mi sıra-i rahim
Gelinciği, cınarı, meşesi, çamlarıyla Sancar

Nice kuzularını gütmüşümdür Karlı Kara
Tepesi'nde
Ne keliklerim kalmıştır, Eli Talip'te, Kızıl
Ürtük'de
Nefesim durur yalınayak, Çulfalık Gediğinde
Ulu ladini gök kubbeye aşına, yücesin
Sancar.

Boyun'da körebe, Kızıllar'da nefes üflediğim
Koyunluğun taşlarında, dizlerimi kanattığım

İnin önünde seyran eyleyip, umarsızca
yattığım
Dili lal, gözü ağma olanlara ferdir Sancar

RS-2

BENDEKİ ÂŞIK VEYSEL

Hüzünlü akşamlardı, ondaki ben
Değişlerinde sonsuzluktan onu dinlerken
Muallakta kalmayan ayarın temalarında
İlmekti boğazımda düğümlenen, tezenede
seyyah
Bam telinde bezirgandı, oymakların diliydi.
Söz uça da, kelimelerin, hecelerin eriydi o
Bazen kasvet salardı, gönül bağımıza
Bazen uçarı deyişle coşardık özdeyişle
Bendeki izi, açardı yaramı apansız kanardı.
Doludizgin minvalde seyyah olurum,
Sevdasını anlatırdı, usta nüktedanlığıyla
Kavrulmuş yüreğindeki melankolik
sevdalarını
İnmeler girmişti sahipsiz fukaralığına.
İmgelerde bulurdu kendince karaçalıyım
dese de
Hüzünlerinde yadigâr kalsa da, toz
bulutunda,
Kimi süt yeşilliğinde, afakanlarında
boğuşurdu.
Deryaların ötesinde dünyası vardı yalnızdı.
O yalnızlığındaki sevgiliye serenaçta
haykırdığı,
O yalnızlığındaki
Serzenişine isyanı vardı.
Şairliğindeki o naifliğinde maraldı, ahuydu,
ceylardı.

Sevgi vardı, aşk çalan goncasından yoksun
biçare,
Dilinde pas değil, gönlünde yar tadıyla
yakarışları,
Hele Türk'üz türkü çağırırız deyişinde coşku
vardı.
Sel alan yanıyla, aşk dolu gümbürtüsü vardı.
İşte bendeki Âşık Veysel.

RS-3

3 OCAK MERSİN

On Dokuz Mayıs'ta, on dokuzunda,
Samsun'da yakılan ateş sarmıştı Anadolu'yu
Hüzün dolan Anadolu'nun kurtuluşuydu
Kemal Atatürk'ün yaktığı ateş buydu
Ateş bütün yurdumun sekisinde yanıyordu
Sakarya'da şahlanan devasa Türk'n gücü
Dumlupınar'da mazgalda yakıyordu
toplarımız

Davetsiz Yunan yakarak, yıkarak def
oluyordu
Hedef Ege denildiğinde mızrakla bir olup
Denize dökülmüştü parola Akdeniz ileri
Verilen emre müteakip Çukurova'nın
emrindeydi
Gülek'te yakılan ateş yer yer dağılmıştı
Çukurova'ya
Mut'ta Kuvayı-ı Cemiyeti ruhu Adana'ya
kadar ulaştı
Artık kınına mızrak sığmıyordu
Molla Kerim Tarsus'ta, Mersin'de isli
buluttu artık
İniş i vardı Gülek'ten sanırsın Şeyh Şamil
Gülek'te yanan atas, Arslanköy' sardı
Gözne'yi sardı Elvanlı 'da şimal oldu
Eshab-ı Kehf'te kartal oldu, Yanpar'da efe
Kıvılcımın ateş i Arslanköy'de tutuşmuş
ilerliyordu
İlerleyen Kuvayı Milliye Camili'deydi

REMZİYE ÇELİK

R-1

İNTİHAR EDEN DUDAKLARIMDAN ÖP

Say ki

Dilsiz bir ılık kopar gözlerimden

Cinnet geçiriyor gözyaşlarım

Her yer karanlık

Aşk sahipsiz

Sancılarım şuuruz

İntihar ediyor dudaklarım

De ki

Lin edilsin aşk

Cellât olsun maviler.

Cemreler vurulsun ki avuçlarında

İpini çeksin elleri

Ey yüreğimin tan kızılındaki sevgili

Gök kuşacağımın yedi renginden gebe kalan
ayrılık

Zemheri ayazlarımda çiftleşen ölü kumrular

Hani aşk şarabıyla tepeden tırnağa

ıslanacaktık

C/an sızım

Canımdan can koparan gök gürültüm

Şimşekleri aktıran felaketim

Sonsuzum yokluğuna göçüyorum...

R-2

YALANCISIN SEN

Mesafeler sanki çok mu uzaktı

Gözlerin gözüme sanki tuzaktı

Sevdan yüreğimde zaten kaçaktı

Dönerim desen de, yalancısın sen

Gözlerimde artık, yalancısın sen

Var mı ki halimden, daha beteri

Düşrdn bağıma, derdi kederi

Sendeki bu aşkın neydi ederi

Pişmanım desen de, yalancısın sen

Sözlerimde artık, yalancısın sen

Vicdanın sızlarsa, uğra yanıma

Teselli beklerken, kıydın canıma

Kimseler görmesin, bak figanıma

Üzgünüm desen de, yalancısın sen

Közlerimde artık, yalancısın sen

Okşasın ellerin, mezar taşımı

Ömrm çrttn, yaktın başımı

İster ağla silme, kader yaşımı

Ağıtların sahte, yalancısın sen

Gözlerimde artık, yalancısın sen

R-3

SALTANAT KURDUĞUN GÖZLERİMDİ

Öylesine dağıtmışım

Biraz salaş biraz da avare

Ne geceye kulak asar oldum

Ne de gündüz ile dost

Bıraktım kendimi suyun akışına

İster ağlasın deniz

İsterse yarılsın kızıl nehir

Saltanat kurduğun

Gözlerimdi

Bakışlarımı sorma

İpini çoktan çekmiştin

Çelik bir kafesin içinde

Attıkça atıyor nabzım

Gittin diyorum

Ne var ne yok silip süpürüp gittin

Canımdan canımı söküp

Yüreğini yüreğime yamayıp gittin

Sol yanımda belada olduğunu bilsen

Kıyamet koparıyor gözlerim desem

Bir avuç sevda dilense

Yaktığın ateşin küllerine basarak

Döner misin?

RÜŞTÜ AYDIN

RA-1

KENDİNE DÖN

Karanlığı aydınlatırken loş bir mum ışığıyla,
Mazide kaldı gözlerim, daldı aydınlık
çağlara.

Alparslan Bey'im, Fatih'im, Kanunim,
Sultan'ım Yavuz,
Sizler çağınıza mum değil, hep meşale
oldunuz.

Biz atom çağını mum ışığıyla aydınlatırken,
Bir müddet mum ışığını da aldılar
elimizden.

Bir kez daha vurmak istediler esaret zinciri,
O an isyanların en yücesi sardı benliğimi.

Hürriyet isteyen benliğim taşı, taştıkça
coştu,
Bir kez daha anladı dünya Türkler esir olur
mu?

Türkler ne zaman taklitçi oluyorsa
yıkılmıştır,
İşte o zaman bağrından Mustafa Kemaller
çıkılmıştır.

Her taklitçiliğin ardından bir kahraman
çıkarmak,
Türk milletine pahalıya mal oluyor, yeter
artık!...

Milletler uzayı parsellerken bizler hala
taklit,

Yetmeli artık, Türk milleti titre ve kendine
dön!...

RA-2

ARSLANKÖY

Frenk diyarında aslan
Cocak kaşında kahraman
Torosların zirvesinde barınan
Kar beyazı Arslanköy.

Çam kokuları arasında
Dört mevsim bir arada
Sallanır Ayyıldız dağlarda
Kar beyazı Arslanköy.

Ayağında postalı, elinde tufengi
İlk kurşun ile şehit vereni
Fransız'ı kovan arslan yüreği
Kar beyazı Arslanköy.

RA-3

ADALET

Çırpındıkça bir kuşun, kalbi atar durmadan,
Girmiş küçük kafese, hayatına doymadan.

Durmaz kafeste canı, damarlarında kanı,
Bulmak için huzuru, parlayan ışık dermanı.

Adalet yıldızı gibi, parıldayan bir ışık,
O ışık huzur dolu, sevgiye de alışıktır.

Ey!...sevgi, huzur için, bir ışık arayan can,
Bekliyor! Sana candan alışıktır olan canan.

Kavuşmak zor değildir; yeter ki istenmeli,
Onu candan severek, birlikte yaşanmalı.

Seninle kaynadıkça, canım, kanım kaynıyor,
Atılıyor kirlerim toprağa karışıyor.

Geçer mi adaletsiz, dört duvar arasında?
Su, aş, hepsi hayal, tek gerçek sigarasında.

Adalet erenlerin ermişi Mevla'm gibi,
Pişmeyi pişirir, hafifletir tüy gibi.

Halka halka dumanlar, yükseldikçe havaya,
Her halkasında odur, can verdiren manaya.

Pişir, pişir hep adil olmak için bizleri,
Uyuşuk durmayalım, yırtalım kafesleri.

Adalet bulutlardan dökülen yağmur gibi,
Sndrr hasretini kavuşturur can habibi.

Şu dört duvar arası, neden, niçin dar gelsin?
Dolunsun sığmayalım dört duvara, taşılınsın.

Ey ışık bulamayınca ümidini kıran can,
Hayal bu, yanındadır hep adil olan canan.

Taşsın kafesteki can, pişerek adil olsun,
Adaletli olsun ki, her insan huzur bulsun.

Yeter ki elini ver hemen gelecek sana,
Sarılıver pişmeye, bütün kalbinle ona.

Ey pişip, pişip candan kiri atan âşıklar,
Söyleyin, neden hak yolundan
uzaklaşmışlar?

Kaynadıkça tencerem, pişiyorum seninle,
Pişmek, pişmek, hep pişmek bir kıvamında
senle.

Çırpınsın kuş yüreği sebebi mutlak gaflet,
Tek çaredir gaflete adil olan adalet.

SABAHAT ÇELİK

SÇ-1

NEY

Su kenarında sararıp solmuşum
Bir çobanın elinde soyulmuşum
Karnımdan altı kere oyulmuşum
Derinden ağlayan sır var içimde

Harlı ateşlerde ne çok yanmışım
Doğrulunca duygulara canmışım
Bilinmedik sırlara belenmişim
Ezelden çağlayan sır var içimde

Boynuma bir parazvane astılar
Başıma bir de baş pare bastılar
Dokuz boğum altı ara kestiler
Kalpleri dağlayan sır var içimde

Çağlar içimde gönüllerin sesi
Dinlerler çaldığım hüznünlü yası
Ruh okşar içimden geçen nefesi
Huzuru sağlayan sır var içimde

Hakk'ın aşkına ulaşır seslerim
Ancak Mevla bilir ben ne beslerim
Her doğumda değişiyor hislerim
Kalpleri bağlayan sır var içimde.

SÇ-2

BEYAZ ATLI YÖRÜK KIZI

Obanın en güzel kızı
Senden alır kalbim sızı
Oldum aşkın bir arsızı
Sevdim seni Yörük kızı

Beyaz atın üzerinde
Gezersin sen gündüz gece
Yolun bana bir düşerse
Bir göreyim Yörük kızı

Torosların ceylanısın
Sen gönlümün ırmağısın
Vadilerin zambağısın
Yandım sana Yörük kızı

Ovalara akar ırmak
Olmaz seni asla kırmak
Çok isterim seni sarmak
Sarıl bana Yörük kızı

Yanakların al güllerden
Gözlerin mor sümbüllerden
Bir kerecik ince belden
Sarılayım Yörük kızı

SÇ-3

ŞU GURBETİN YOLU

Şu gurbetin yolu taş ile dolu
Umutla gönlümü gezdiremedim
Zalim gurbet bize ayrılık yolu
Varıp da bir mezar kazdıramadım

Her gün sıla kokar esen rüzgârda
Tükenir umutlar yanarım harda
Son trenim kalkıyor gözlerim garda
Gurbetin bendini bozduramadım

Ŗu gurbet yolları aē ile rg
BaēlanmıŖ dillerim dudakta sürgü
Her an aklımda binlerce sorgu
Gurbetin cengini yazdıramadım

Bilsinler ki gönül hep ahu zarda
Gömülü Ŗemalım kıŖta ayazda
Yıēılıp kalmıŖım bu dar boēazda
Gurbetin derdini zdremedim.

KırılmıŖ yreēim kanadı kolu
ŖaŖırmıŖ belleēim saēı solu
Umudu blerse bir gün hak yolu
Bilin ben kaderi izdiremedim.

SADIK YAŞAR

SY-1

1

Annem babam seslendi ben duydum
Ağzımın yediğini ben buldum
Gözümün gördüğünü ben gördüm
Dünyada ne varsa dünyayı ben uydurdum
Taş taş üstüne koydum sonra devirdim
Böceklerden kaçtım devlerle savaştım
Oyuncak kırmızı arabamı sürdüm
Atıp atıp havaya kalbimi güldüm
Denizde tahtaydım kaptansız yüzdüm
Bebek uyandı baktı bana
Kışın onu titreyerek açtıran çiçeği
Annesinden akan pişmanlık ve açlığa
Doğru yüzdü yüzdü
Üşüdüm onu gülümseten rüzgârın altında
Ağlarken soğuk ıssız bir kıyıda
Korkunun kırıbağı şaklıyordu üstünde
Ama bir melek geldiğini duydum bebeğe
Ona gülüşünü veren bir melek
Ce-e diyordu yeryüzü ona gerçek
Zamanı bölmek ve paylaşmak
Hayaller korkusuz geçip giden yolcu
Ben görürüm ve o beni göremez
Beni göstermez avuç açmadım kimseye
Plastik gümüş tokalı gülen kız
Elmacık kemikleri parlak dudak
Yakınır kışa kış odunu patlatır karnında
Bizi götüren mevsim kollarını dinlendiriyor
Çocuk kışın yukarında ağlıyor
İşi bitmiş şişelerin çöpe atılış sesiyle
Taşlara çarpınca köpüklü dalgaya
dönüşüyor ekmek
Adamın dokunulmamış
Gizlediği söze birden dire geçişi

O da söylüyor şarkısını: dünyayı ben
uydurdum

SY-2

2

O ona altını veriyor o ona üstünü
Alan halatına bağlıyor veren sayıyor
saklıyor
O ona altını veriyor o da ona sıcak yolunu
O ona dişlerini vermez dökülse
O ona böbreğini vermez çürüse
O onun çenesini bağlar ölse
Birinin adı sağdan sola kılı barbar
Birbirinin adı ar satılık bakışı var
Nedir öyleyse bu böyle
Her şey böyleyse kalsın öyleyse öyle
Ben atıma yol verdim dönmüş bile
Yol yok sonsuz bir düzlükteyim
Susuz kaldım yıldızsız kaldım
Gök perdenin altında kendimleymim
Ona vereceğim bir şey kalmadı
Onun bana vereceği ne: süslü hile
Fazla parlıyorum göremez beni
Bir benek siyah olmak insanı
Nasıl kör eder parlayan ışıktaki
Dökülen taş çarpan su niye sevilir
Hadi acı çekiyorsa çılgıysa bu
İçi görünen saf bir etin
Böyle böyle tuzlanıyorsa kalp tahtamız
Nedir öyleyse bu almak ve vermek oyunu
Kalıp bitirmek sayıp tüketmek oyunu
Nasıl böyle aynı öz içinde ondan ayrıkça
Nasıl böyle birbirine dönüşüyorsa her
fırsatta

Ve sırayla biri donup biri yukarıda
tutuyorsa onu
Çünkü buz sudan hafiftir çünkü aşk buhar
kalıbıdır
Değirmeni döndürüyoruz burada hep
birlikte
O ondan alsın ne alırsa-satarsa satsın
O ona versin ne verirse-severse sevsin

SY-3

İNSANLIĞIN TAPTIĞI TOTEM

Labirent gözlüklü alıp kaybedeceğinden
Kalp ereveli gülüp kandıracağından
Aıklarda kapalılığın fırsatısı
Sis akı bakışlı yoğun ama kr
Eli var el pençe durmaz
Kafa sesiyle konuşur deccal,
Bilmem kederli neden
Merdiven tahribatlarına

Kaldırım çıkmazlarına
Sokak lambalarının yanmazlarına aldırılmaz
Gözleriyle ateş eder bize utanmaz
l taklidi yaparak öldürür böyle
Yeniden kavuşmayı dener hayata
Yıldırılmaz onu canlı öpücüğü gereğın
Kimseyi karıştırmaz doymaz öldürmekten

Tüm bunlara güldü kaldı para
Durdu şaşırđı buna tarih yazılımını
durdurdu
Birinin gözü nakledildi birinin gözüne
Birinin kalbi nakledildi birinin kalbine
Bunlar kurtaramayacak sizi
Hayaller kadar büyük açılacak ağızınız
Dedi gözlemeyi bıraktı dikildiğı taştta
Jleden maskesi düştü suratından
Adlar listesi uçtu koynundan
Başladı kaçmaya ölüm paradan

ŞADAN KÖSE

ŞK-1

UNUTMAK İSTİYORUM

Hayatın gerçeklerini paylaşıp,
Hırçın günlerimi unutmak istiyorum.
Güzel bağları bahçeleri düşünüp,
Ormansız bozkırları unutmak istiyorum.

Ölümü unutarak çalışıp,
Güzellikleri beraber paylaşıp,
Hayatı güzel yaşayıp,
Kötü günleri unutmak istiyorum.

Göz göze paylaştığımız günleri,
Diz dize yaşadığımız rüyayı,
Seninle geçirdiğim kötü yıllarımı,
Artık unutmak istiyorum.

Onca ettiğin bedduayı,
Parçalanmış, bölünmüş duyguları,
Kalmadı dediğin sevgi kırıntılarını,
Sevgisiz günlerimi unutmak istiyorum.

ŞK-2

MUT'UMA

Ne güzeldir ilk gözümü açtığım,
Çınar altında, kalesinde dolaştığım,
Karacaoğlan'ında buluştuğum,
Memleketime Mut'uma hayranım.

Haziran ayları bir başka güzeldir.
O aylarda kayısı bahçelerinde gezilir.
Sapsarı renkli kayısılar,
Bir başka tat verir Mut'uma.

Yedi pınarın şırıl şırıl sesleri,
Beş çınarın serin koyu gölgeleri,
Altında oturan işçileri, köylüleri,
Bir başka güzellik katar Mut'uma.

Toros dağları geçit vermişler,
Mutlular mutlu olsun istemişler.
Tabiat yaylasından yağ akıtmışlar,
Ovasından bal akıtmış Mut'uma.

Balabolunun aslan heykelleri,
Güzellik katan Alahan harabesi,
Alaçam köyünün uzun minaresi,
Nur saçar Mut'uma Lalpaşa Camisi.

ŞK-3

YÖRÜK OĞLUYUM

Ben Yörük oğluyum,
Anam beni dağ başında doğurmuş.
Sağlam olsun diye düşünüp,
Çam kabuğundan avkımı atmış,
Soğuk suyla derelerde yıkamış.

Ben Yörük oğluyum,
Atan sağlam atmış temelimi,
Kışın soğukunda hastalanmasın,
Bir ağaç dibinde yatabilsin,
Giydirmemiş başışıklık kazansın.

Ben Yörük oğluyum,
Dağ başında temiz havayla,
Koyun güderken dağlarda,
Kuru ekmekten aldığım gıdayla,
Hayata sımsıkı bağlanmışım.

Ben Yörük oğluyum,
Saftır benim bütün obalarım,
Kilit yoktur çadırların kapılarında,
Onları bir tek Şey bağlar hayata,
Tek sermayeleri dürüst olmakta.

ÜMRAN YILDIRIM

ÜY-1

YOKLUĞUNA D/ÜŞÜYORUM

Aylardan ağustos
Günlerden sensizliğin ertesi
Ayrılığın sıcağında üşüyor buz kesiği yaralar
Her adımda kanatıyor yokluğunu
Kanattıkça yanıyor yandıkça bir sızı içime
işliyor
Karanlık çöküyor bahar dallarına
Gittiğinden beri mevsimler hep aynı
Dökülüyor dalından tüm ümitler
Sevda çiçekleri unuttu açmayı
Yıldızlar söndü gözlerimde
Hangi ayın ışığında bulurum ki seni
Hangi günün güneşinde
Unuttum ben her şeyi gidişinle
Oyuncağı elinden alınmış
Gülmeyi unutmış çocuklar geçiyor içimden
Karanlıktan korkuyor
Hayallerim sensizliğe kapılıp
Yokluğunun denizinde sürükleniyor
Aylardan ağustos
Günlerden sensizliğin ertesi
Karanlık sarıyor tüm şehri
Yaşamak ağrısı sızlatıyor yine kemiklerimi
Senden sonra unuttum tüm kelimeleri/mi

O yüzden yarım bıraktım
Yalnız kaldı ruhumun sen yanı
Rüzgârlar yokluğunu savuruyor bedenime
Yağmurlar yağıyor hüzün dolu gözlerime
Ve ben ayrılığın sıcağında üşüyorum

ÜY-2

SENSİZLİĞİN GECEŚİ

Sensizliğin gecesinde yokluğunla beraber
oturuyorum
Bir kadeh yalnızlık dolduruyor sensizliğe
içiyorum
Hüzünlü şarkılar çalıyor ikimizin yerine
dinliyorum
Gittiğin ilk gecesi gökyüzünden yıldızları
topluyorum
Senden kalan hatıraları geceye diziyorum
Kayıp gidiyor ellerimden bir düş
sarhoşluğunda
Gözlerimde birikmiş sevdanı tutamıyorum

Bu gece yine kendimden geçiyorum
Senden geçmiyor yüreğim direniyorum
Yıldızları toplanmış gökyüzünün
Karanlığa bürünmüş gecem
Tüm korkularımla yalnız başıma
bekliyorum
Tek korkumda sensizlikti oysa
Yine aklıma geldin yokluğunla
Bir kadeh daha kaldırıyorum
İçiyorum yine yokluğuna
Kaç yalnızlık devirdim bir başıma

Yüreğim ısınmadı yokluğunun
sarhoşluğunda
Başka tenler de avutmadı senden sonra
Kimseler sen gibi sarılmadı boynuma
Gecenin sessizliğini bozdu yine
Kalbimin sen atışı
Dilimde senden kalan son şarkı
Uzanıp tutuyor masamda kalmış

Yarım bir aşkı
Şerefine yudumluyorum
Bu gittiğinin ilk akşamı

Gecenin koynunda
Senden kalan anılarıma sarılıyorum
Şarkılar sensizliğe söyleniyor
Ben ikimizin yerine ağlıyorum
Sızıp yokluğunun sarhoşluğunda
Sensiz gelecek sabaha ayılmak istemiyorum

ÜY-3

HOŞ GELDİN HÜZÜN

Hoş geldin hüznüm
Çok zaman oldu görüşmeyeli
Oturmaz mısın kalbimin köşesine
Biraz sessizlik koydum biraz da gözyaşı
doldurdum içime
Yalnızlığın üzerine iyi gider
Hadi ne duruyorsun özlemişsindir
Bak odam hatıralarla dolu hiç sıkılmayız

Dalıp hatıraların içine bir daha hiç
çıkamayız
Bilirsin iyi ağırlarım ben
Çok rahat edersin
Gelirken elin boş da gelmemişsin üstelik
Kan kırmızı ayrılığı aşkın solan yanını
Yalanı dolanı bir de ağır onca lafı
getirmişsin
Geceden kaplı örtüyü serdim yüreğime
Bir bir dizdim getirdiklerini üzerine
Bende olanları da ekledim yanına
Şimdi koyu bir sohbet iyi gider
Biliyorum sen de sevmiyorsun benim gibi
konuşmayı
Olsun
Sen getirdiklerin ile ben içimdekilerle
yetinir
Bir susma payı bir damla gözyaşıyla anlaşır
Geceyi bu şekilde geçiririz
Nasıl olsa sabaha daha çok var
Bir yolunu bulur acılarımızı da
konuştururuz

ÜZEYİR GÜLEÇ

ÜG-1

HATIRLAR MISIN ?

Bir gece balkonda oturup mehtabı
seyrederken
Işıklar saçarak bir yıldızın kaydığını
görürsen
Ilık ılık esen rüzgârın saçlarını salladığını
Ellerimi boynunda hissedip
Beni hatırlar mısın?

Yine uzanmış sere serpe uyurken yatağında
Kesik kesik çalan telefonun ziliyle uyanırsan
Uzanırsan ahizeyi eline aldığında
Merhaba diyen titrek bir ses duyarsan
Beni hatırlar mısın?

Bir yaz sabahı ezik ezik okunan sala ile
uyandığında
Kimsesiz bir garibin öldüğünü duyarsan
Pembe güllerle sarılmış tabut geçerken
önünden
İhanetin damla damla gözlerinden
süzüldüğünde
Beni hatırlar mısın?

ÜG-2

ÇUKUROVALI

Bir köşede resmini gördüm
Gönüllere esen lodos gibisin
Duruşun Torosları andırıyor
Sanki güneyli gibisin
Deniz kokuyor bakışların
Sıcacık tebessümün
Belli ki Çukurova'nın çocuğusun
Adana'dan mı yoksa Mersin'den misin?

Yaşamadım İstanbul'da güzelim
Sert esiyor yeli
Belki dünyanın en güzel kenti
Ama bir sevdadır Çukurova
Sıcak güneşi illa ki yemeği
Adana'da kebab, Mersin'de tantuni

Lezzet dünyası Çukurova
Damak tadı Mersin
Denizle orman kucak kucaka
Yeşili mi maviyi mi istersin
Sahilde plajlar, Toroslarda yaylalar
Gidene hasret, gelene özlemdir Mersin

Sevdalar yürek yakar
Dön gel buraya güzelim
Dağları orman kokar çam kokar
Balık kokar, iyot kokar sahili
Gül açar gönüllerde
Unutma yiğidin harmanı Çukurova'yı
Yörükler diyarı Mersin'i Adana'yı

ÜG-3

ESKİ MERSİN - 2

Aah ah eski Mersin
Özlemimsin
O kadar güzeldi ki yemyeşil
Gören âşık olur ayrılmazdı
Gelen kaldı
Geçen kaldı
Mersin daraldı
Alabildiğine narenciye bahçeleri
İçinde yer evler vardı huğlar vardı
Kestiler ağaçları bahçeleri

Koca koca	Srtında meyan şurubu
Apartman diktiler	Limonatacıları çekirdekçileri
Sarhoş ederdi portakal çiçeklerinin	Seyyar ciğercileri özledim
Kokusu mart ayında	Sarmaşık tırmanan eski
Kokmuyor artık	Taş binaları
Murt kalmadı sanki mersine adını veren	Mimozaları
Mersin bitkisi	Konsolos çiçeklerini
Kara murt beyaz hambelisi	Özledim âşıkla parkını
Tepsisine tan tun tan tun	Öpücük sokağını
Vuran tantunicileri	Ömre bedel
	Eski Mersin'i

YURTTAŞ ŞAHBAZ

YŞ-1

TOPRAK OLSUN

Güven vermiyor artık bana duyduğun hisler,
Sevgiye zarar verir böyle kopup gidişler,
Ruhumu şenlendiren o nadide gülüşler,
Saçılırsa birine can verip toprak olsun.

Tatlı sözler söyleyen kıskanırım dilini,
Kıskanırım saçına esen tanrı yelini,
Namerde hoş edayla uzatırsan elini,
Tokalaştığın anda can verip toprak olsun.

Eşit gördüm herkesi seçemedim dostumu,
Ebedi sevgilerde yitirdim umudumu,
Senden doğacak güneş bedenimi, ruhumu,
Isıtırsa tenimi can verip toprak olsun.

Gözümde büyüttüğüm sevgin şu an hiç
bende,
Kime ne diyeyim ki hata bende suç bende,
Sensin her türlü sebep tükeniyor güç bende,
Senle yorgun bedenim can verip toprak
olsun.

Önemsiz kaldı artık senli tuttuğum dilek,
İstirap veren işten çekilirmiş el etek,
Elli yıl bedenimde gizlediğim şu yürek,
Taşır ise sevgini can verip toprak olsun.

YŞ-2

CENNET-İ ÂLÂ

Baş döndüren ıslak bakışlarında,
Engin denizlerde yürür gibiyim,
Yüreğinde aşk gülleri açmış ya,
Cennet-i Âlâ'yı görür gibiyim.

Yüreğim yağmurlu biliyor musun?
Sanki düşen her damlada sen varsın,
Esen rüzgârları çektim içime,
Bana gelen mis kokuda sen varsın.

Dayanılmaz yokluğundayım aşkın,
Varlığınla bedenimde çağlasan,
Karşında görünce apansız, şaşkın,
Sarılıp sevinçten coşsan, ağlasan.

Seni yar bildiğim ilk günden beri,
Sinemde yarasın, ruhumda cansın,
Bundan gayrısını istemem artık,
Bırak şu bedenim teninde yansın.

Baş döndüren ıslak bakışlarında,
Engin denizlerde yürür gibiyim,
Yüreğinde aşk gülleri açmış ya,
Cennet-i Âlâ'yı görür gibiyim.

YŞ-3

ŞEHİDİMDEN MEKTUP VAR

Ne de muhteşemdi gidişim ana,
Tutup havalara attılar beni,
Mehter marşı ay yıldızın altında,
Davul zurna ile saldılar beni.

Vatan, bayrak, silah sonsuz yar iken,
Özgürlük kanımda sönmez kor iken,
İman, kudret, azim, gurur var iken,
Yeminle orduya aldılar beni.

Mehmetçik, Trklgn arı namusu,
Mehmetçik, düşmanın sonsuz kâbusu,
Israrla kötüye kullanıp usu,
Olur, olmaz anda yerdiler beni.

45 günden sonra dağıtım oldum,
Dağlıca, Gabar'dı vatanım yurdum,
Sayamadım kaç kez çemberi kırdım,
Bir kahpe kurşunla vurdular beni.

Altta kar, üstümde ateşten yorgan,
Bayrağıma helal akıttığım kan,
Ben lmedim ana şehittir bu can,
Ay yıldız bayrağa sardılar beni.

Sonra getirdiler ana yurduma,
Bitmişti görevim şanlı orduma,
Şerefle, gururla baktım ardıma,
Tekbirle toprağa verdiler beni.

Şehit olmak bizde mirası,
Mahşerde kurulur Hakk'ın şurası,
Ruhumu incitti o dil yarası,
Bir kez kelle diye andılar beni.

Vatanıma yabancı el uzanmış,
Ceddim tarihlere tarih yazanmış,
Bu vatani Mehmetikler kazanmış,
Siyasete kurban sandılar beni.

Ah anam ah! Daha neler yazayım,
Düzen kahpe olmuş nasıl bozayım,
Ben Türk'm, Çerkez'im, Krdm, Zaza'yım,
Tek tek ayırıştırıp aldılar beni.

Ama yarıdır, vatan Ar'dır satmadım,
Görev kutsal yan gelip de yatmadım,
Kurşun yedim, Trklge yan bakmadım,
Türk'n tarihine yazdılar beni.

Blnmeyin, ayrışmayın dik durun,
Eğilmeyin, ezilmeyin pek durun,
Tüm Türkiye terörizme tek durun,
Mezarımda bile zdler beni.

Oğlum şehit diye zlme sakın,
Ruhum Muhammed'e, Allah'a yakın,
Bu bana en büyük hikmeti Hakk'ın,
Melekler aşk ile süzdüler beni.

2. Mersin'e Yerleşmiş Şairlerin Şiirleri

Bu çalışmada yer alan şair ve yazarların 40'ı Mersin dışında doğmuş, hayatlarının ilerleyen yıllarında Mersin'e yerleşmiştir. Bu sanatçılardan 35'inin şiirleri bulunmaktadır. Burada bu 35 şairden toplam 105 şiir örnek olarak verilmiştir. Bu şairlerin seçtikleri konular, üslupları ve şiirlerinde kullandıkları nazım biçimleri hakkında bir fikir verebilmek amacıyla her birinden üçer örnek seçilmiştir. Şairlerin eserleri taranarak seçilen örneklerin, şairlerin sanatsal karakterini olabildiğince yansıtmaya amaçlanmıştır.

Önceki başlıkta olduğu gibi buradaki şiir örnekleri de şairlerin isimlerinin alfabetik sıralaması ve kendi içinde numaralandırılması ile verilmiştir.

ABDULLAH COŞKUN

AC-1

HASTANIN DRAMI

Hastane odası mekânım oldu

Doktorlarım baba, evladım oldu

Taptazeyken gülüm sarardı soldu

Hastane odası mekânım oldu

Hemşire seslenir iğnen var Hasan

Rengin de çok soluk neyin var Hasan

Yürümen zorlaştı nerede asan

Hastane odası mekânım oldu

Ziyaretin vakti gelmedi kimsem

Bekledim kapıyı çalmadı kimsem

Ağladım yaşımı silmedi kimsem

Hastane odası mekânım oldu

Derdim ağır geldi bulunmaz çarem

Selamı yolladım vefasız yarem

Gittikçe azıttı kan akıtır yarem

Hastane odası mekânım oldu

Dedi hemşire göz görmüyor Hasan

Ateşin de çok var sönmüyor Hasan

Senin gibi hasta dönmüyor Hasan

Hastane odası mekânım oldu

Ben de anladım ki ecelim yakın

Hediyesi bu dert bana da Hakk'ın

Beni unutanlar sal tutmasın sakın

Tabutum üstüne garip bayrağı asın

Hastane odası mekânım oldu

Vatanım sağ olsun açıkta koymaz

Kara toprak denir içi hiç dolmaz

Resul'e doymadı bana da doymaz

Hastane odası mekânım oldu.

Hastane odası mekânım oldu

AC-2

ÖZLEM

Kanatlanıp uçabilsem

Deniz derya geçebilsem

Omzuna konabilsem

Özlemim gider mi acep

Yatarım rüyamda sensin
Kalkarım hayalde sensin
Gr zlem murada ersin
Gel hasretim gider gayrı

Hasta oldum gelemedin
Halim nedir bilemedin
Hak'tan iyilik dileyendin
Gel hasretim gider gayrı

Uzaktan selamın gelir
Miski amber kokun gelir
Sensiz ekmek nasıl yenir
Gel özlemim gider gayrı

Boyun uzun fidan gibi
Bulunmaz dünyanın dibi
Yok lemde evlat gibi
Gel hasretim gider gayrı

Bugün benim gamım var
Dünya denilen hanım var
Bir nefeslik canım var
Gel hasretim gider gayrı

Abdullah'ım yanar içim
Resulmdr benim elim
Dünya hali biçim biçim
Gel özlemim gider benim

AC-3

YALNIZLIK

Şafak vakti kalkar oldum
Kandilimi yakar oldum
Sağa sola bakar oldum
Yokluğunla yanarım yar

Kahvaltımda niçin yoksun
Bilmem a mısın tok musun?
Kalbim sana emanet olsun
Yokluğunla yakma yar

Kuşluk vakti parlar güneş
Her canlıya lazım bir eş
Koyun kuzuya olur meleş
Yokluğunla yakma yar

Öğlen olur güneş dikilir
Verimli toprağa gl ekilir
Aması için su dökülür
Gl susuz bırakma yar

İkindiden sonra güneş batar
Âlem eve döner katar katar
Senin yokluğun da bana batar
Gel de yokluğunu aratma yar

Akşam olur karanlık çöker
Yalnız kalanlar yaşı döker
Yalnızlık nice dertler söker
Dertten dertlere koyma yar

Yatma vakti geldi yatılmaz
Derdim çok are katılmaz
Ykm ağır asla satılmaz
Ykm almaya geliver yar

Abdullah'ım sözüm sonda
Dünya bir yana gönül onda
Azrail geliyor olsa da yolda
Gel de sevindir beni ey yar

ABİDİN GÜNEYLİ

AbG-1

KIŞ GÜNÜ

Bir kış günü tutmuştun ya elimi
Sıcaklığın kitlemişti dilimi
Gonca gonca açan sarı glm
Buralarda bırakıp da gidemem

Deli sevdaların hayatlarına
Dize dize şiir sanatlarına
Beyaz güvercinin kanatlarına
Sevdiğimi bırakıp da gidemem

Girdik bir tünele ışıklar söndü
İşte geldiğin gün talihim döndü
O gün perşembeydi en mutlu gündü
Mutluluğu bırakıp da gidemem

Yağmur yağar kaldırımlar ıslanır
Hırçınların yürekleri paslanır
Deli gönül belki bir gün uslanır
Seviyorum bırakıp da gidemem

Ellerimi tutan ellerin güzel
Dilimi okşayan dillerin güzel
Yüreğimde senin yerin çok güzel
Seviyorum bırakıp da gidemem

Sümbül gibi gller gibi güzelsin
Bütün dünya sensiz olamam bilsin
Yolun sonu bana seninle gelsin
Seviyorum bırakıp da gidemem

Uslansam da boş hayale koşarım
Bilemem ki sensiz nasıl yaşarım

Bütün engelleri sen'çin aşarım
Seviyorum bırakıp da gidemem

AbG-2

MERSİN KOKUSU

Sevmek fiilinin
İkinci tekil şahsını istiyorum
znesi ben
Yükleme sen ol
Bir tutam konsolos çiçeği kat
Mersin koksun

Bir tutam nergis
Bir tutam limon çiçeği
İki tutam sen katıl
Mest olayım

Bir tutam Konya
İki tutam İzmir
Üç tutam Mersin
On bir tutam da Osmaniye kat
Dnsn başım
Dnsn arkadaşım

Her şey dönsün
Güneş dönsün
Ay dönsün
Şansım dönsün
Sen de dn...

Dn ki
Sonbaharın son çeyreğinde
Yüzüm birazcık gülsün
Gidecekse bu ruh
Sen geldikten sonra gitsin

Sevmek fiilinin

Öyle bir şahsını söyle ki

znesi ben

Yükle mi sen olan

Kurudu kökleri tadı yok suyun

Tüm dostlarım sizde mutlaka duyun

Demeyin sonra bu gizli bir oyun

Uğraştım yine de sel aldı yolu

AbG-3

SEL ALDI YOLU

Ben bir bataklıkta kurumuş saz dım

İzmir’de karakış, Mersin’de yaz dım

Herkes için nice şiirler yaz dım

Yine de olmadı sel aldı yolu

Hiç olmadık yerde yoluma çıksan

Beyaz sayfa açıp geçmişe baksan

Her sözü kpedir diyerek taksan

Köprüler yıkıldı sel aldı yolu

Bakışın başkaydı gülüşün başka

Durulmaz önünde gelersen aşka

Kalmadı ki zaten akılda başta

Hüzün doldu her yer sel aldı yolu

AFET KIRAT

AfK-1

HALICI KIZIN DÜŞLERİ

Dudaktaki gülüşün kovuğundan inmiştım
Yerleşerek umutla gönöl kasabasına
Kız demişler adıma kızmamıştım, sinmiştim.
Bakmamışlar, bir tek gün ruhumun
çabasına.

Bazen bir halı oldum, sabır ile dokunan
Bazen de çılgın çiçek, sevgi sundum hayata.
Bazen bir kitap oldum, yalan yanlış okunan
Bilinmedi değerim satıldım yok fiyata.

Bir elim uzanırken kaynayan denizlere,
Diğer elim buzullar arasında kayboldu.
Bir çocuğun düşüyken aniden düştü yere
Sinsice bastı gece, beyaz güllerim soldu.

Gölgeleri asarken dokunan ilmeklere
Hayallerim renk oldu, işledim nakış nakış.
Karşılık bir gözyaşı, verilen emeklere
Duyulmadı avazım boşa gitti yakarış.

Bir kızın düşlerini çiğnediler görmeden
Bıçak açmaz dilimin türköluri ezildi.
Ne hayaller kurmuştım, düğölmleri
örmeden
Hoyrat ayaklar ile acımadan gezildi.

İnsanım sanıyordum bir halıymışım meğör
Dövöldüm tek sebebi tozumu silkelemek
Duyguları sorulmaz kıza verilmez değer
Bu şiddete çileye dayanır mı kelebek?

AfK-2

VE SON

İmgeye düştü al gül, dudağında kadının
Büyümeyi öğretti sudaki halkalara
Harflerini kopardı sevgi dolu adının
Sakladı vahameti suları yara yara.

Ezgiyle kulaklarda kırılığandı, sadıktı
Duvağını çıkarıp eskiyince umudu
İncir çekirdeğinden çıkan sebepten bıktı,
Öfkenin gölgesinde yıllar boyu uyudu.

Kirpikleri birleşti son sözünü ararken
Gerisinde kalanlar meyvelerdi sadece
Güneşin iplerini sabah yeli sararken
Bir “Of!” oldu çınladı dilinden kopan hece.

Yırtılmıştı hoyratça umudun haritası
İşlemeler içinde saklarken sandığıında
Çatlamak üzereydi çırpınan hayat tası
Yanılmıştı anladı yaşıyor sandığıında.

Nokta koydu kâbusa sonra ünlemi sildi
Soru işaretini kaldırıp saldı suya
Parantezli şiddetler birden bire eksildi
Yumdu gözünü daldı dönölmeyen uykuya.

Halkalar genişledi, gözden kayboldu al gül
Dalgalara karıştı ömrü taşıyan balon
İlkyazın başlarında bir an da sustu bülböl
Çekti beyaz perdeyi kalemiyle yazdı; Son!

AfK-3

AY İLE SOHBET

Ay darıldı bu gece işmar etmedim diye
Haykırdı hece hece muhtaç kalmış sevgiye...
Be hey vefalı yaren olur mu küsmek hemen?
Günlük arzular ile dönmüyor bu değirmen
Bağışla bir seferlik unutmuşum tamamen
Aklım hayli karışık çıkılmaz devrandayım
Balkonu mekân ettim yıkıldım
hsrandayım.

Gözyaşı kulelerim avucumda yok oldu
Çocukça hayalleri çaldıralı çok oldu
İnce damlalar sızarak kirpiğin vuslatında
Umutlar hayal oldu kanatlanmış atında
Şimdi ben ne bulayım öfkeli suratında?
Kelimelerim ksz hecelerimse yetim
Namahrem sözcükleri azat etmek niyetim.

An, elde eriyen buz kolay değil telaffuz
Mümkün müdür tahaffuz yazar mı levh-i
mahfuz?
İstemezdim, kayboldu pembe düşler
nerede?

Çıղlıęı duyulmadı boğulurken derede
Onu çekip tutsaydı talihim bir kere de
Kamçlandı hayaller terkisinde atımın
Sefasının sürmedim günlük saltanatımın.

Ruhumda parça parça bin bir türlü düşünce
Kalkmak gelmez yeniden bir kez yere
düşünce
Ne zaman ayrılacak üstümden karanlıklar
Saatler akıp gitmez daha şafağa çok var
Beni yedi bitirdi, içimdeki canavar.
Çekilir gibi değil ruhumdaki ısırap
Geçmişim perişandı, gelecek günler harap.

İpekli kaftanından kan szld sabaha
Ömür tükendi bitti geri ne kaldı daha?
İlmek ilmek işlenip saklanırken her ayıp
Açıyorum elimi sknete susayıp
Kopardılar ruhumdan bütün inancım kayıp
Emret, huzur getirsin mavi kanatlı kuşlar
Önümde dümdüz olsun yükselen tüm
yokuşlar!

AHMET KADAYIFCI

AhK-1

KAL

Boş kalan pabuçlarımda yeşerir
Penceremdeki karanfiller
Uykusuz gecelerde uykuya dalıp
Sensizliğin sessizliğini istemem
Bir ayağım eksik ya da kulağım sağır
Bana kal, bende kal, benden içeri,
Benim dünyamda kal.
Hem gidersen
Mektup yazamam ki sana
Göremem duvarların ötesini
Birden küçük rakamların
Karekök işlemlerinde asarım kendimi
Hayal ağacına bağlarım içindeki köpekleri
Yapay bir el tutar ellerimi
Güncel haberleri taşıyım sana
Dört ayağımla
Sadakatim mezara kadar sürer
Bu kadar yük ağır değil mi bana?
Gel sen gitme
Bana kal, bende kal, benden içeri,
Benim dünyamda kal.

AhK-2

TAŞ EVLER

Harcı kurşundan taş evlerde
Ne acı kahveler içtim.
Ne diyetler ödedim.
Anne sevgisinin bittiği yerde,
Ne acı sözler duydum,
Ne sancılı doğumlar gördüm.
Acemi balıkçının,
Misina düğümüydü hayat,

Çözmüştüm, çözülmüştüm.

Kuşun kanadındayken gölge yükümle,
Uçurumun kenarındayım,
Gölgem sarılır ağaçlara düşme diye.
Nafile gayret,
Kurşun gibi gözünden düştüm, gitti hayat.
De ki karşılıksızdı sevgim
Ayağım taşa çarptı yalandan öldüm.
Olsun be sevgilim
Gönül gözüm kör
Veda mektubum raylarda
Yüzümde bir tebessüm,
Yaşıyorum hala...

AhK-3

ÖLÜM KALDI YAŞANMADIK

Fırtınalar esiyor dünyamda
Sağanak yağmur altında
Yağmur değil beni ıslatan
Göz yaşlarım
Resmin var yanımda.

Neden yağmur yağıyor?
Gökyüzü neden ağlıyor sanki?
Bana göz yaşlarım yetiyor
İstirabım, sevgin hayalin
Kahrolmama yetiyor.

Bir daha sevdalanma toprağa
Ey gökyüzündeki beyaz bulut
Aldırmam denize düşüp kaybolursan.

Bak hala yağıyorsun aldırmadan
Sen denizde ben toprakta

Ebedi birleşemez ellerimiz.

Ölüm kaldı yaşanmadık ayrılıkta

Birleşin artık kolyedeki incide ümidimiz

ALİ GÜLMEZ

AIG-1

BAĞLAMININ ÖZÜ

Gördüğün o bağlamanın özü var, söz gibi,
Yan gözle bakma, gözlerin yanar köz gibi,
Gönülünden çalarsan ışık verir, yakamoz gibi,
Bağlamayın gönül gözümüzü, kör etmeyin.

Otur yanı başına, bir ses al bam telinden,
Hitap edersin âşığın gönlüne, yâd elinden,
Gönülünden dokunursan, korkma telinden,
Bağlamayın gönül dostumuzu, sus etmeyin.

Türkülerin kardeşidir, ağıtların emir eri,
Görmeyen gözlerin yolu, sözlerin rehberi,
Âşık dokundukça meydana çıkarır eseri,
Bağlamayın gönül bağımızı, dar etmeyin.

Mızrap dokunur titrer, ses verir inceden,
Yorgun düşerdi telleri, dağıttırdı perdeden,
Çığırsınız yüreğimize vuruldukça ezelden,
Bağlamayın gönül selimizi, yas etmeyin.

AIG-2

SOMA

Kömür karası bulutlar yükseliyordu
Soma'dan
Tam 20 gün öncesinden, hiç gözünü
yummadan
Karanlığa yürüdüler erkenden hiç
durmadan
Soma'daki ağıtları yüreğinizde duyduunuz
mu?

İnsanlık kalmamış, vaz geçilmiş bu davadan
Bırakın beyler, medet ummayın paradan
puldan
Kim çıkardı sizi, doğru giden bu temiz
yoldan
Soma'daki çığlıkları beyninizde duyduunuz
mu?

Bakmayın Allah hepimizi insan diye
yaratmış
Hani... Sizlere de öteki dünyayı hatırlatmış
Gözünüzü, dünya malı kömür gibi karartmış
Soma'daki çocukların sessiz çığlığını
duyduunuz mu?

Bütün dağlar yıkıldı, sardı yiğitlerin başını
Kor oldu ataşları, külleri söndürdü
bakışlarını
Kimler silecek anaların, gelinlerin
gözyaşlarını
Soma'daki nişanlı kızların ağıtlarını
duyduunuz mu?

Gülmez idim o gün gözlerim karardı
Adam olan adam, Somalı'nın yarasını
sarardı
Nutuk atarken meydanda, halkından
kaçmazdı
Soma'daki emekçinin sesini, feryadını
duyduunuz mu?

AIG-3

MERSİN BİZİMDİR

Düşman soysuzu, Mersin iskelesine yanaştı.
Komisere verildi zarf, ortalık aniden karıştı,
Savaş Kilikya'nın işgalinden başlayacaktı,
Devlet adamı Galib Bey meclisine danıştı,
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin
bizimdir!

On beş gün sayıldı, işgale geldi Fransızlar,
İngiliz korkaklarından destek istedi arsızlar
Milisler mücadelesiyle, takdire şayandılar,
Bir yılın sonunda düşmanı bozguna
uğrattılar
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin
bizimdir!

1920'de dik durdu Mersin, direndi
yıkılmadı.
Düşman ordularının son tacizine de
aldırmadı.
Titreyerek Mustafa Kemal Atatürk'ü tanıdı.
Düşman aman dilemek için çöktü, yalvardı,
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin
bizimdir!

İngilizler mutasarrıf Galib Bey'e zarf
verdiler.

Zarflarını da alıp, geldiği gibi koşarak
gittiler.

3 Ocak sabahı saat dokuzda bir tren
körükler,

Dağ köylerinden coşkuyla geliyordu
Yörükler,

Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin
bizimdir!

Mustafa Kemal'i düşünüyorum yorulmadan,
Alnımız ak, şanımızla yürüdük bu yollardan,
Sınamayın bizleri, vazgeçmeyiz bu davadan
Dalgalansın al bayrağım ak deniz sularından
Mersin'e yürüyün Yörükler, Mersin
bizimdir!

Toroslardan fırtına olur, rüzgâr gibi geliriz,
Baş koyduk bu yola, delirdi hırçın
yüreğimiz,
Nerden gelerseniz gelin, bükülmez
bileğimiz!

Şerefim üstüne yemin, son sözü biz söyleriz,
Mersin'e yürüyün Yörükler, mersin
bizimdir!

ATİFET GEZEK

AtG-1

KIRMIZI UMUTLAR

Renk vermeyi unutan
Bir genin marifeti var bedenimde
Kendini sulayamayan.
Sevgisiyle hayata tutunan bir gl.
Gökyüzü sonsuz
Deniz uçsuz
Bedenim susuz.
Gözümüzün gördüğü değil dünya
İçimde ağlayan bir kargaşa
Yetersiz bir akış
Yaprak kuru
Toprak atlak
İçimde bir yarık hayat
lmne susuzluk...

Evlerden taşıyor hüzün.
Geceler derin ve uykusuz
Hıçkırık dalgın pencerelerden
Hayaller kırmızı
Giyeceğim elbiselerin rengi biçilmiş anne!

Odamda glleri eksik etmesen de
Saçlarımı kırmızı tokalarla bağlasan da
Bu rengi
Bedenime damlarken tanıdım
Ben kırmızıya hep muhtacım anne!

Hangi kapıyı alsak
Gl suyuyla yıkayıp gnderseler de beni
Sonra glgeme takılıp
Başka umuda götürüyorum kendimi
Ve sen kanadıkça
Ben oğalıyorum anne!

Hadi sen git şimdi
Solan bedenimi kırmızıya doyuracağım.
Sonra bu acının yıkılmışlığını
lmne yüzüme süreceğim.

Ey damlayan kırmızı!
Tenha düşlerimi canlandıran
Gözlerimde pırıltılar bırakan...
Anlattığın bütün masallar mutlu biterdi
anne
Oysa gözlerimin kıyısında
Eflatun bir ocuk masalı
Mor düşler...
l bir kuşun bakışı
Gri zlem taşıyan
Yıldızları rperten umut bakışından
Söyle mecalsiz kuş ter mi anne?

Al olmadan
Lal kelimeler dökülür m boşluğa
Ağlamak
Sarı benizle

Ey kırmızı heyulam
Ahraz düşlerim
Yokluğun kabuslar uyandırır.
Birazdan geleceğim hüzünle
Sırılısıklam olsam da
Kırmızı denizlerde yıkansam da
Yine de susuzum sana

Yağmurlar yağmadan bu şehre
Neşeli kayıklar yapalım
Melaninle boyayarak

Gerçeğin adalarında gezelim
Rüzgar kırsa da zeytin dalımı
Sevgim dünyayı sular

Kırmızın bittiği yerde umut var
Şiir anlatsın masalımı
İsin zaman çiğ tanelerimi...

AtG-2

OCUKLUğUMLA BEN

ocukluğumun kasabasına gittim
Sokaklarında gezindim evimizin
Eskimiő penceresinde
ocukluğumla karőılaőtık
Bakıőtık uzun uzun
Bir benzerliğimiz yoktu
Glen gözlerimizden başka
Onun gençliği gelecekteydi
Ben gemiőtte bırakmıőtım
Parmak ucuyla dokunmak istedim geleceğe
Mesajlar verdim hayata dair
O duymadı...
O karanlıktan korkuyordu
Ben korkmuyordum
O acıyı ve kederi tanımıyordu
Ben yaőtamıőtım.
O lm bilmiyordu
Ben biliyordum.

Ben lmn
Hüzünlü bir misafiri gibi
Sessizce geldiğini görmüőtüm
O grmemiőtti
Ama o içimdeki çocuğun aynısıydı
Seviyorduk o çocuğu
Biz aynı bahçelerden
Aynı yağmurlardan gemiőttik
İkimiz de mutluluğu
Yaőtadıėımız anda bulmayı becermiőtti

AtG-3

AYDINCİK'TA DENİZ

Yaz akşamı Aydıncık'ta
Büyülü ıőtıkla parlar deniz
Okőarken neon ıőtıkları
Evcil bir köpektir.
Titrer hoőtnut, sakın, sessiz...

Seher vakti
İkiyüzlü olur deniz
Bozar büyülü parlaklığını
Kızılığa bürünür.
Homurdanır.
Canavara dönüőtür
Balık kokusu yayarak.
arparken kayalara
Afrodit çıkacak sanırsınız kpklerinden!

AYDIN GÜRZ

AyG-1

AŞK ALİ'YE AYŞE'Yİ SEVDİRMEK

Aşk...

Bir dost aradığında

Sabahlara kadar

Sızlanmadan

Sabırla metanetle

Dinlemek kadar kutsal

Aşk...

Tüm bildiklerini unuttuğunda

Elinden tutmak

Susmadan sessizce

En güzel kareleri

Paylaşmak kadar adil

Aşk...

Yeniden hatırlatmak

İlk günkü coşkuyu

İlk ellerin tutuşmasını

Ve yüreklerin birleşmesini

Dile getirmek kadar güzel

Aşk...

Kimi zaman büyümek

Yer değiştirmek sonrasında

Büyük olmak, küçük olmak

Öğretmen öğrenci gibi

Hecelerde Ali'ye Ayşe'yi

Sevdirmek kadar masum

Aşk...

Anlamak kadar mantıklı

Bağışlamak kadar yüce

Hoşgörü kadar metanetli

Dimdik ayakta durarak güçlü

Olmak kadar insancıl

Aşk...

Her şeyden önce

Senden uzak

Benden uzak

Biz olabilmek

Biz içinde bir dünya

Kurabilmek kadar umutlu

AyG-2

ÖTEKİ BİZİZ

Tarihin bir

Dinin bir

Tanımak istiyorsan

İçeri gir

Solun duysun

Sağduyunu

Öteki yok

Kökenimiz bir

Hadi boz bu oyunu

Çanakkale bizim

Malazgirt gibi

Teni esmer

Beyazdan daha ak gibi

Bir diğeri varsa öteki

O sen değilsin

Biz değiliz

Üzme atanı

Sızlatma bu vatan için

Toprak olup yatmanı

Çok kardeş can verdi

Öteki olduğu için

Ama bilemedi ötekinin de
Kendini teki gördüğünü
Biz olur bir olursak
Birlikte zeriz
Bu kördüğümü
...

AyG-3

SANA ACIKAYIM

Günaydın
Gözlerim buğulu
Demli bir çay gibi
Bir yağmurlu sabahtan
Akıyorum bulutlara
Merhaba sana
Aşk
Merhaba sana
Sevda
Merhaba şehrim
Merhaba lkem

Sevgililer ıslanıyor mu?
Kız kulende, kızıl kulende
A mı kaldılar yoksa
Acıkmış mı yürekleri
Bir kahvaltıya
Bir sevdaya
Hadi davet edelim o zaman...

Ne dersin sevgilim
Ellerinden
Sıcak bir pide
Arası peynir gibi
Memleket kokan,
Gözlerinde ışıldayan

Taneciklerin sessizliğı
Sonra gökkuşağı usun
Kelebek renklerinde
Yağmur yaslansın omuzlarıma
Bir şiir doğsun
Kahvaltımda sen ol
Yedike azalayım
Yedike sana acıkayım

En tatlısı ilek reelidir
Yanaklarında
En masum busem
Dudaklarına dokunmak da var
Yüreğinde tükenmek de
Toprak kokusu çekip içime
Sokulup koynuna
Derin düşler atlasında
Uyumak da var
Tüm bildiklerimi tüketip
Sana yeniden acıkmak da var

Hadi uyan sevgili
Çok acıktım
Ellerimde gözlerinin tanesi
İçimde zeytin ekirdeğı

Bir fidan işte
Kalk gidelim
Yağmur yağıyor şehrimize
Denizi izlerken
Hadi
Aşk olalım birbirimize
Byyelim
Büyüdükçe sevda olalım

AYŞE KANTAROĞLU

AyK-1

DANTE'NİN CEHENNEMİ

Sahte gülüşlere paydos

Maskenin busesinde sıkışmış

Suratım artık misafir

Ya maskeler gider ya insan yanım

Görüş açısındaki mesafe

Bakış açısındaki disipline denk gelmekte

Senli benli, sıkı fıkı, iç içe

Ayrılık getirmiyor bunaltıcı muhabbete

Yıllarca yaşadım

Kalabalık içinde sevilmeden

Yalnız kalamadım

Yalnızken bile

Durun atmayın beni yine

Dante aşkına

Samimiyetsiz yakınlık

Cehennemine...

AyK-2

HİÇBİRİ

Yağmurlu havalarda

Eve hapsedilen çocuklardık

Camların buğusuna adımızı yazan

Kolumuzu ısırıp saat diye oyalanan

Fen hocası sormuştu yazılıda

Camlar yağmurda neden buğulanır?

a)Bütün evler sıcaktır

b)Dışarısı hep soğuk

c)Sıcakla soğuk farkı

d)Çocuklar evde mutlu

Benim için tam tersiydi.

Gözümü karartıp yazdım.

Yukarıdakilerden hiçbirini.

AyK-3

YAZ AŞKI

Sahilde doğdum büyüdüm

Güneş hep bildiğim

Denizse kumsalın başladığı yerde biterdi.

Dalgaya gelir,

Kumları yalar geçerdi.

Deniz denizdi işte

Ağaç gibi su gibi

Değişik bir ortam yaz geldi.

Haydi âşık olalım denilmezdi

Ne zaman sevsek birini

Muhtemelen yaza denk gelirdi.

Olur mu aşkın mevsimi?

Diğer canlılardan ayırırsa bizi

Her an âşık olma ihtimali

Yaz aşkı kısa süren sorumluluk

Bu denli yozlaşmış başka aşk tabiri yok.

Sahil insanı yazın kıymetini bilmez.

Ama aşkın bilir.

Altı ay baharla karışık kış

Altı ay da yaz varken

Hangi sevgiliyi nerede bırakıp da gidebilir?

Kıştan sonra bahar görünse

İlk mi? Son mu? diye düşünürken

Çabucacık yaz gelir.

Ne zaman sevsek birini

Muhtemelen yaza denk gelir.

BEDRİYE KORKANKORKMAZ

BK-1

İKİMİZİN ŞİİRİ

Bebek sesim

Yaşlı sesimi benimse

Yaşam türküleri söyle

Çocuk sesim tut ellerimden

Gizil bir lkeyim

Ülkelerin lkesi

Bütün denizlerin dağların

Ve bütün halkların

Eksikliğimi başıma kakma

Duyarlığınım senin

Sevincin, umudun, sevdanım

Yollara baktırmam seni

fkenim, nefretin

Yalnız yıllarının acısı

Bensizliği

Nerende taşırırsın bilirim

llerin bedeni sıcak

Yaşamadan lenlerinse soğuk

Ölüler toplamıyım kara defterinde

Korkma saçlarıımı okşamaktan

Yaşamın gizi aşkta

lmsz aşkın saatiyim

Seni bana kur

Razıyım tik taklarına

Yaşamının arşiviyim

Kimseye açmam

Aradığın yaşam iksirininim

Bensizliği nerende taşırırsın

Gel bizde kalanlarla yetinelim

Eksiler artılar yerli yerinde kalsın

Yağmursuz bulut gibiyiz seninle

Rahmetimiz düşmedi bahçemize

Anılarımızda kalanları arayalım

Görelim nedir gerçeğimiz

Nereye nasıl kurarız evimizi

Yalansız yaşamlara komşu

Sakındıklarımızı blşelim

Saygı duyarak değişime

Temizlemeden birbirimizin geçmişini

Kirli neyimiz oldu sanki

Yaşam ateşini yakalım

Ellerimiz ııınsın önce

Hiç şmesin bir daha

ğrenelim yaşanmamış aşkın

Yaşamı yok saymak olduğunu

Nazlı atlarımızı zgr bırakalım

Kulluk silinsin kitabından insanlığın

Ekmeğimiz ile gnaydınımızı blşelim

Aile olalım insanlığın babasız çocuklarına

Kapılma kolaycılığın cazibesine

Razıyım bu ömrü bitmeyen özleme

adamaya

Adanmış lke değilim artık

Senin coğrafyan benim coğrafyam

Benim stm senin kanın

Ekmeğin ve aşkın ortak lkeleri

Ortak savaşımız

Söz olsun bilirsin bunu

O resmi insanca izelim

İnsanca, sence, bence

Gel izelim bu resmi

Gel söyleyelim bu türküyü

Bu ikimizin şiiri olsun

Ölüm bizi yakınlaştırmadan

BK-2

NASIL ANLATSAM

Babamın sesiyle kendime kızım diye

seslenişimi

Minik bir serçe gibi o sese konuşuşumu

Nasıl anlatsam yaşlandıkça konuşmayı

unuttuğumu

Dedemin paltosu gibi duvarda sallanan

yıllarımı

Yaralarımınla kendimi yenilemek isteyişimi

Minik parmaklarımdın yaralarımın

dokunamayışını

Yaşantılar aydınlatmalı karanlığımızı

Nasıl anlatsam bu yüzden başına gelenleri

Suları kirlenen eşmeleri görünce

Yeni eşmeler bulmak için yollara

dşşm

Her köşe başında duvar diplerinde

Gmdğm glgemi öptüğümü nasıl

anlatsam

Yaşamı her akşam ekmek gibi evlerine

taşıyanlar

Boşluğın düşen su damlalarının yatağımı

ben

Duaların nasıl dokunduğunu bana

Nasıl anlatsam yaşama kırgınlığımı

BK-3

TOPRAK GİBİ LMEYECEĞİM

Tabutum güneşin

Mezarım toprağın olacak

En karanlık ruhlar

Günah çıkaracak mezarımda

On iki kıdemin derinliğı

İnsanlığın en eski şehriyim

Çıplak dolaşıyorum

Bütün ülkelerini insanlığın

Değışimin anası zaman

Benzersiz acılar

Benzersiz mutluluğın dönüşecek

Benim cennetimde

Önümde ayağın kalkan ıstırap

Samimi olmayanlarla konuşmuyor

Komşu olmuyorum kıymet bilmeyenlere

Sağ da l de kendisi olan ozanım

Katlandıklarının benzersiz yaptığı

Evrenin dışladığı tek canlıyım

Benlik zerine kurmayın dünyanızı

Herkesle blşn ekmekle barışın

Barışın lkesinde

Savaşta lenlerle

Aynı mezara giriyorum

Ölmeden

Yaşadıklarıyla kendisini gerçekleştiren
Kışın çiçek açan
Yazın yaprak döken meyve ağacıym
Korktuğunuz tüm gerçeklere kök salan

Yağmuru yontuyor
Güneş tutuyor
Kayayı dişlerinle çiğniyor musun ki
Beni kendinize benzetmek istiyorsunuz

Şeytanların ağladığı
Kötülerin yas tuttuğu içimde
Duyguların teni
Ruhların cennetiyim
Gururum aşağıladığı cennetinizde
Sizler ldrdkçe ben yaşayacağım
Zulmün yaraladığı kalpleri
Merhametle saracağım

Yreksizliğiniz
Yrekliliğimde sefaletini sürdürüyor
Kuşlarla bebelerin olacağı dünyada
Eziyet edemeyeceksiniz tek bir insana

Kılıktan kılığa girip kirletemeyeceksiniz
Temiz aklımla vicdanımı benim
Saygısızlık ettiğiniz değerin
Kölesi olacaksınız şiirlerimde

Dklsn hırsın dişleri ağzınızdan
Yeniden çıksın paylaşımın süt dişleri
Düşünürlerle ozanların öldürüldüğü
dünyada
Sizler yaşayın ben onlarla leceğim

Türküler yağmur umutlar tabiat
Yorganım gkkuşığıdır benim
Toprak gibi ölmeyecek
Güneş gibi doğacağım dünyanıza.

CEMİL ŞENSEVER

CŞ-1

DÜN AKŞAM

Beni koyu yalnızlıklara salıp
Gittin dün akşam.

Gölgelerin sindi üstüme,
Buzdan bıçaklar saplandı yüreğime.
Yarınlar titrek mum alevi artık
Umutsuzum, mutsuzum.

Beni dipsiz uçurumlara atıp
Gittin dün akşam.

Kör oldum,
Yazamaz oldu elim
Söylemez oldu dilim
Lal oldum.

Beni el âlemle bir tutup
Gittin dün akşam.

Kor alevlerle doldu her yanı
Yüz bin çalı dikenini battı tenime
Tarifsiz acılar miras koyup bedenime
Gittin dün akşam.

Gözyaşlarını gözyaşlarıma katıp
Gittin dün akşam.

Çaresiz avuçlarımdan,
Kayıp gitti titreyen ellerin.
Dönüp son kez bakamadın,
Çağlayanlardan farksızdı
Gözlerin/gözlerim.
Gözyaşlarını gözyaşlarıma katıp

Gittin dün akşam.

Sessiz ölümler yaşadım ardından.

CŞ-2

GÖNÜL DEFTERİ

Senin sevgin yazılmış şu gönül defterime
Silemezsin bunu bil razı ol kaderine.

Gel seninle kuralım mutlu, şen yuvamızı
Yaşayalım bir ömür bitmeyen aşkımızı.
Şiirlere yazalım bu güzel sevdamızı.

Doyamadım sevgilim o güzel gözlerine
Koyamazsın bir tanem beni eller yerine.

Sevenler neşelensin, çekemeyenler solsun,
İki erkek biri kız üç meleğimiz olsun,
Onlar koşsun yürüsün eve mutluluk dolsun.

Sevdanın yollarında yürürken adım adım,
Seninle bir yastığa baş koymaktır muradım.

Yuvamızda mutluluk perileri dolaşsın,
Saçımız o yastıkta beraberce kırılsın,
Yastıklar eskidikçe, sevgimiz yeni kalsın.

Söz verdim sana gülüm, gül döktüm
yollarına,

Bırak artık şu nazı gel sarıl kollarıma.

CŞ-3

GELİVER

Geleceğim demiştin, hiç gecikme geliver
Yıldız olup göklerden yüreğime kayıver
Ilık meltemler gibi tenimi okşayıver
Vuslattan bana düşen, hakkım olan payı ver

Ateşim seni sarsın, ben gibi tutuşuver
Kelebekler misali karşımda uçuşuver
Cennet meyvelerinden elmayı ver narı ver
Ruhuma hicranımı sarmalayıp sarıver

İpeksi saçlarını şu bağrıma seriver
Her zaman benimle ol canıma can katıver

Gülistandan bir gülü aşığına atıver
O güzel endamınla ruhuma süzlüver

Gitme derim bu akşam hep yanımda kalıver
Gonca gül leblerinden akan süzme balı ver
Yazdığım şiirlerden bu dörtlüğü alıver
Ben mahurdan söylerken sen kemani
çalıver.

İçiyorken badeyi ince zarif elinden
Aşk sözleri dökülsün inci mercan dilinden
Çal uçur nağmeleri udumun tellerinden
Hlyalı gözlerinle sineme yaslanıver

ÇINAR ARIKAN

ÇA-1

ÇAĞRI

İnsan perişan, umutsuz darmadağın,
Hayat damarları kurumuş toprağın,
Ağaçları hüznle ağlıyor dağın,
İnsanlık perişan, umutsuz darmadağın.

Sevgidir, kardeşliktir, dostluktur, temel
İnsanlığa kurtuluş, insanlığa emel,
Dolmalı kalplere, ruha güzel amel,
Sevgidir, dostluktur, kardeşliktir temel.

Bizler istiyoruz, dünya da isteyecek,
Bizlere yeni bir ruh, bir yürek gerek,
Toplansın Arap, Türk, Acem ve Frenk,
Güzel bir umut dünyaya nizam gerek.

Yüzyılları yırtıp geliyor çağrısı
Toplansın hürü, esiri, beyi, paşası
Birleşsin şehirlim, köylüsü, dağlısı
Yüzyılları yırtıp geliyor çağrısı.

Yunus bir çağrı, nefes, ılık bizlere
Doluyor artık ruha ve gönüllere
Sevgi, kardeşlik, dostluk selam sizlere

ÇA-2

DERTLİ ÇINAR

Bir çınar vardı,
Şurda, şu suyu kenarında,
Loş bir gölge yarattırdı haziranda.
Yolcu gelir içerdi suyunu
Otururdu o loş gölgeye...

Çınar sorardı ona,
Kimsin ne yaparsın buralarda?
Cevap üç kelimeydi çınara...
Yolcuyum,
Geçiyordum buradan...

Ama bir gün,
Ama bir gün,
Bütün bunlar değişti, pınar kurudu.
Kuraklık oldu, yağmur yağmadı,
Ve aradan birkaç yıl geçti...

Artık çınar soluyordu,
Soluyordu, sararıyordu,
Yemyeşil yapraklar kararıyordu.
Kaderi böyleymiş o çınarın
İsmi de Dertli Çınar olmuştu...

ÇA-3

KARACAOĞLAN MİSALİ

Karacaoğlan gezerken dağ, taş, bayır,
Çeşme başlarına yaklaşırmış ağır ağır.
Görünce güzelleri hop hop edermiş yüreği,
Sızlarmış kalbiyle birlikte burnunun direği.
Türküler, güzellemler söylermiş onlara,
Cansınız, candansınız dermiş güzel canlara.

Bir mayıs ayında, iki binin bir yılında,
Ben de karşılaştım bir canla, bir anda.
Daha ilk görüş, ilk heyecan bir vuruş,
O nasıl bakış Allah'ım o nasıl duruş?
Ta içlerime kadar yakıverdi kalbimi,
O bir peri, o bir melek acaba gerçek mi?

İri gözleri vardı, en güzel gzlerdendi,
Söylediği her söz ciğerdendi, yrektendi.
Okuyunca sevgiyi, aŐki, gözleri yaŐlandı,
AŞka, sevgide anlaşılan bir boşlukta ydı.
Dolardı elbet bu boşluk gerçek sevenle,
Duyunca sözleri ıŐıl ıŐıl parlıyordu gözleri.

Tanrı'nın vaadi bir Cennet'ti; aŐktı onun adı,
Gl idi, her davranıŐı, her sözü saygıya
layıktı.
Bakınca insan, kendini, gözlerinden
alamıyor,
İnan ki içimde binlerce alev topu
oluŐturuyor.

İçimde, derinde bir yangın oluştu onu
görünce,
Unutamam artık sevdam seni, ömrüm
boyunca.

Daha ilk karŐılaŐmada yazdırdın bunları,
zleyeceğim seninle olduğum güzel anları.
Ben söylüyorum bunları yürekten bir bir
sana,
Bilmem bir yürek var mıdır sende benden
yana?
Olmasa da olur ben Karacaoğlan misaliyim
aşkta,
Paralansın her dem yüreğim, yansın
Glden yana.

EYÜP EKİNCİ

EE-1

BOŞ

Dışarıda bir aydınlık ki; geceyi siler
süpürür.
Saksısındaki çiçekler vedaya yanaşır.
Giyinse ya üzüntülerin yamacında soyunan
dünüm!
Gelmez o vakit, ölüm gibi kapıma uyku.
Yastığa koymam başımı. Erinçlerimde gizil
ayrılık, kalır sabaha.
İçerim içkimi savururum küfrümü. Odalar
b
o
ş bir yalan
İki yanı ağaçlı yollarda, ısrarla dururduk
Durduğumuz yerde uçurtmalara umut
tutuşturanları izlerdik
Uçurtmalar marşlarla aydınlık ülkeleri
selamlardı
Görmezdi kimileri rüzgâra takılan hayatları
Her gün yorulurdu nefesimiz. Nefesler göç
yorgunu
Gözlerim yolunu gözlemese de; yollar
b
o
ş bir gökyüzü
Neyi düşünüyorsun çılgınları toplayarak?
Basamaklı denizin şeffaflığında kaybolan
Sınırsız gökyüzünde ağlayan bulut sen
misin?
Bak gökyüzü karardı, aksini vuruyor yüzlere

Yüzler ölü tedirginliğinde denizimde
boğuluyor
Ufuklarda acı bir fırtına kopuyor. Acılar
b
o
ş bir balon

EE-2

ZAMAN

Geceler esner kimi zaman. Griye dönüşür,
çırpınır ay. Yarasında
Acı saklar. Uzaklardan lehçesi bozuk bir
küfür. Ağzında
Hınçla hınç tasa.
Kederlenmeli mi ceylan? Yassı yuvasında
anbean! Kahırla
Dönmemeli dünya.
Bir çeşit ruh. Zaman... Zaman... Zaman!
Çorak bir tutkuyla sarılmak, yitik bahçelere.
esmer telaşı başlar o an.
Ol'
s
u
n!
Hiçliğimin devrilen rüzgârına götürüyor,
geriye tastamam. Süslü mücev-
her, her yerde. Her zaman. Bekleyelim
uykuyu:
Uyku cebimizde eski bir kelam.
Krallığı; tek düze sığınma kıvrılışı. Gelmiyor
içimden yönünü unutmuş jilet kesikleri
Tende bir ağırlaşma, değiştirir süreyi. Gece
geyik yorgunluğundan

Kâğıtlara yazmıyor kalem. Sonra;
Ahlar okşanır
Kaderin zemininde işlenen soluksuz zaman
cinayetleri...

EE-3

GÖRMEDİĞİM AŞKLAR HANCI KOĞUŞU

Denizin içinde yanan sefil derinlik;
İtaat et vazgeçişe,
Sunulmuş serinliklerdeki köpüksüz
Unutulmuş serzenişe

Uzunca yol aliver kadife sahilden

Yoksul dökülmesi nefesini öp
Kerpiç bulutlar ölüm terlemesi
Köle zaman çerçöp

Burası tükenmiş bataklık dergâhı,
Ağızlarda çıplak hayat hevesi
Omurgası sızlak,
Rızısız obez devesi

Yanlışlıklar yalnızlığında kal
Sal hurda sorularını
Bilinmedik şuursuz dikkatsizlikle
Tut dizginsiz yularını

FATMA ÖZGER BİLGİÇ

FÖB-1

ZORU KOLAYLAŞTIRALIM

Gönül kapımızı açık tutalım sevgiyle
Kucak açalım öksüze, yetime
Birleşelim el ele, gönül gönüle
Verdikçe de mutlu olalım kendimizce

Bilgimiz, çevremize yarasın
Becerilerimiz bu dünyada değersin
İhtiyacı olanlara ellerimiz uzansın
Beraberliğimiz değer kazansın

Komşumuzu düşünerek sessiz konuşalım
Yardım edelim, hayatı kolaylaştıralım
İyi günü de kötü günü de paylaşalım
Komşuluk hakkını unutmayalım

İşimizi neyse en iyi şekilde yapalım
Maaşımızın hakkını emeğimizle verelim
Bilgimizi en iyi şekilde kullanalım
Zamanın kıymetini bilelim

Çevremizdeki sorunları görelim
Sorunları tespit edip çözüm üretelim
Hayattaki zorlukları kolay hale getirelim
Çevremize alıcı değil, verici olalım

FÖB-2

TANRI'M

Savaşları kaldır ya Rabb'im
Bütün âlem desin: Âmin

Artık bu kara günler son olsun
Bütün kâinat huzurla dolsun
Kin, nefret yok olsun gönüllerde
Karşılık olsun, mutluluk olsun sevdalarda
Yok olsun ayrılıklar da kayıplar da
Tanrı'm dünyamı güzellikler kaplasın

İslamiyet yayılsın evrene
İbadet aşkı doğsun her gönle
Peygamber sevgisi, Allah sevgisi
Evreni sarsın bu yüce sevgiler

FÖB-3

KARBOĞAZI'NA YOLCULUK

Tarsus'tan sabah erken kalktık
Karboğazı sevinciyle bir yola çıktık
Öğrenciler, veliler bir arada, sevinçliydik
Kar görmek umuduyla mutluyduk
Dualarla bu güzel yolculuğa koyulduk...

Yol sanki uzadı, kar kıymetlendi
Mevsim kar mevsimiydi ama kar yoktu
Çukurova çocukları, kara özlem doluydu
Gözler uzak dağların eteklerine takılıyordu
Sırf kar görmek için, uzun yollar aşıliyordu!

On dört minibüsle, dizilmiştik arka arkaya
Tek umudumuz, varmak karlı sahaya
Sevinçten duracaktı sanki küçük yürekler
Sabırsızlaşmıştı liderler, izciler, veliler
Sucuk ekmek kokuyordu tüm çantalar

GÜNAY ÖZDEMİR

GÖ-1

DOSTU DEVRAN

Durmadan akıyor, gidiyor zaman
Dertler bitmiyor, vermiyor aman
Zalim dünyadan göçtüğüm zaman
Anlarsın halimi, ey dostu devran

Sözümü dinle, incitme beni
Darda bırakma bekletme beni
Dosta düşmana güldürme beni
Ellere kıymet verdiğin zaman

Sevdiğim kanma, yaban eline
Fazla güvenme, dostun diline
Sonra ağlarsın, kendi haline
Gönülünden dara düştüğün zaman

Günay'ım söyler hep acı sözler
Acıdan gülmez bir türlü yüzler
Neylesin garip sevdiğim gözler
Sevdadan yana düştüğü zaman

GÖ-2

ÖĞRETME/N AŞKI/M

İyiye güzeli hep senden aldım
Bilgi deryasına sayende daldım
Çok büyükmüş sevgine şaşırdım kaldım
Bilgiydin dilinde kitaba koştum
Biçilmez pahaydın, öğretme/n aşkı/m

Yıllarca ardından izini sürdüm
Görmedim sadece sesini duydum
Rüyamda aydınlık yüzünü gördüm
Kitaptın elimde, sayfana koştum
Yorulmaz dehaydın, öğretme/n aşkı/m

Ne çok öğrenci yetiştirdim elimde
Sevgi sözcükleri bitmez dilimde
Sevinçli ışıltı daima gözümde
Sayfaydın elimde, dizene koştum
Tükenmez rehaydın, öğretme/n aşkı/m

Beş yıl okudum da bitiremedim
Sevdana akıl sır erdiremedim
Ömrümce konuştum hep dillendirdim
Sevdaydın gönlümde ardına düştüm
Geçilmez vahaydın, öğretme/n aşkı/m

GÖ-3

AŞK'I TEN

Hüzün mevsimidir sonbahar
Yürekler dağlanır
Basiretler bağlanır
Gidenin peşinden ağlanır.

Bir çağrı yapılır ardından
Düşen her yaprağın
Acıtır çığlıkları sonbaharın

Yalnızlık şarkıları çalar radyolarda
Solmuş sayfalarda aranır veda yazıları
Hüzün çöker gurbet yolcularına
Başkadır sonbaharda aşk
Hicran dökülür yapraklarından ağaçların

Kuşlar başka öter hazan mevsiminde
Suların çağıldayışı bile başkadır

Aşk... Aşk... Aşk...

Diye dökülür avlanlardan

Zamanın girdabında kaybolur hüzün

Gün dolanır

Ay batar

Gece biter

Şavkı vurur gönlüme

Söz dolanır

Pay katar

Hece biter

Kz düşürür yüreğe

Aşk-ı ten.

HANDAN UÇAK TUNCA

HUT-1

DEĞİŞİM

İnsanların yüzünü çözemiyoruz
Kelamı başka, kalemi başka
Doğrucu Davut bile değişti
Eğrisi başka doğrusu başka

Her kafada ayrı bir tarif
Sendeki başka bendeki başka
Herkes bilgin, herkes arif
Arayış başka kavrayış başka

Her mecliste başköşeye oturur
Alımı başka, çalımı başka
Saygıdan iliklemek istersin düğmeleri
Selamı başka, meramı bir başka

Ne kaldı değişmeyen?
Sevgiler başka, sevgililer başka
Yunus'u, Mevlana'yı, Veysel'i örnek alan
kim?
Hoşgörü başka, aşklar başka, meşkler başka

Mevsimlerin de çehresi değişti
Yazları başka, kışları bir başka
Değişen biz miyiz, dünya mı?
Tabiat bir başka mahlûkatı bir başka...

HUT-2

YÖRÜK GÜZELLERİ

Sırtlarında bebeleriyle
Çalı çırpı topluyorlar gelinler
Bir yandan da yarenlik edip eğleniyorlar
Öylesine mutlular ki
Kahkahaları savuruyorlar küçük ağızlarıyla

Nergis sümbül kokuyor saçlarının telleri
Çilek kokuyor, limon kokuyor elleri
Sakın ha dara düşmesin diye erleri
Evde, tarlada, bayırda dört mevsimlik işçiler

Bir de bir neşeliler bir neşeliler
Sanki gülüşüyor çekik gözleri
İnsanın içini ısıtıyorlar
Ne bileyim bir başka oluyor
Yörük güzelleri...

HUT-3

ZALİM DÜNYA

Var git yalan dünya senden ayrıldım
Görür görmez albenine bayıldım
Acı şerbetinden içtim içtim ayıldım
Neyini seveyim zalimdin dünya

Var git yalan dünya senden ayrıldım
El âleme güldün bana darıldın
Terazinde zalimleri kayırdın
Neyini seveyim zalimdin dünya

Var git yalan dünya senden ayrıldım
Yıllar yılı zindanında barındım
Elimi yüzümü yumdum arındım
Neyini seveyim zalimdin dünya.

Var git yalan dünya senden ayrıldım
Bir diyarından diğerine savruldu
Takatim kalmadı gayri yoruldu
Neyini seveyim zalimdin dünya.

Var git yalan dünya senden ayrıldım
Duymadın feryadımı bana sağırdın
Sırtımda kambur gönlümde kahırdın
Neyini seveyim zalimdin dünya

Yıldızımız barışmadı dünya seninle
Bitmedi bir türlü nidan benimle

Gcm yitirdim kendi kendime
Neyini seveyim zalimdin dünya

Aradığım huzuru kendimde buldum
İçimdeki sarayıma, tahtıma kuruldum
Sana ağır gelmiştim hadi kurtuldun
Başın göğü erdi mi dünya?

HARUN ÖZMEN

HÖ-1

İSTİRİDYE İÇİNDE YÜREĞİN

Islak ikindilerde gökkuşağı bağlardın
boynuna,
Ağlayan asma dallarında koruk üzüm
tuzlardın,
Mahalle bakkalından alınmış renkli şekerler
yerdin,
Gözlerden uzak... Gizli, saklı,
Tadına doyamazdın.

Harçlıklarla alınan resimli romanlarda,
Kendi hikâyeni yazardın:
İyi çocuk, kötü adam,
Peri padişahının kızı, beyaz atlı prens,
Yalnız oyunlar kurardın kartondan,
tahtadan, taşlardan,
Kitaplardan çıkagelirdi Polyanna, Keloğlan,
Alice harikalar diyarından, Nemeçek Pal
Sokağı'ndan.

Velespit tekerinde dünya ile beraber başın
da dönerdi.
Uzanıp çayırılara gökyüzünde yıldızlara
mektuplar yazardın.
Dondurma, elma şekeri, toz leblebi
kandırmazdı da,
Ankara gazozu isterdi gönlün,
İlaha...

Misketlerde ışıldardı umutların, geleceğin...
Bilmezdin bir gün kiminle ayrılacak yolun,
Birleşecek kaderin,
Çocuk çehrende okyanus olup gülüşlerin,

İstiridye içinde inciye benzerdi yüreğin.

HÖ-2

ANADOLU

Yanık bozkır güzellemesinde saz benim.
Dertli'ye şifa, Abdal'a vefa olur sözlerim.
Erciyes'ten Hasan Dağı'ndan esen yelim,
Emrah'a cefa, Veysel'e deva sözlerim.

Kemençeye yay, bağlamaya mızrap benim.
Dostu güldürür, düşmana ferman gözlerim.
Fırat'ta zılgıt, Sakarya'da destan benim,
Çukurova'da bereket, Harran'da güneş
gözlerim.

Yörük kıza ilham, tezgâhta meram benim.
Isparta, Milas, Bergama'dan uzanır ellerim.
Nakışa sevdâyı, acıyı, hasreti işlerim,
Özleme vuslat, kedere neşe yazar ellerim.

Buğdayda dolgun başak, dalı basan erik
benim.
Bağda üzüme, dağda kovana bal veririm.
Karadeniz'in demli çayı, Ege'nin zeytiniyim,
Toprağa memba olup köke can veririm.

Kuytuda çoban çeşmesi, ovada değirmenim.
Başaktan bulguru, koruktan sirkeyi süzer
veririm.

Zaman öğütür, insan büyütür medeniyet
değirmenim.

Ben Anadolu'yum, ana da baba da benim.

H-3

BEN SENİ MERSİN'DE SEVDİM

Göçmen kuşlar gibi geçtim, rkek,
O sonbahar günü, palmiyeli yoldan.
Akdeniz'in köpüklerinde kabarcınca midim,
Zümrüt gözlerinde kayboldu kederlerim.
Muğdat yokuşundan sapınca Topraksu'ya,
Yolunu konsolos çiçekleri, yaseminler
gösterdi.

Yüreğim, ıslak, titreyen elleriyle taşıdığı
gençliğı,
El değmemiş ellerine verdi.

Baygın Mersin çiçeğı kokulu o akşamda,
Birbirimize söz verdiğimiz,
Mehtabın denize vuran yakamozunda,
Sevinçten merdivenler kurduk geceye,
Tek şahidimizdi Mersin,
Ben seni Mersin'de sevdim.

Sana kasımpatıları aldığım,
Güvercinli meydanı Ulu Cami'nin,
Gediz sineması çıkışı, dönünce köşesini
kilisenin,
Portakal çiçeğı süslü sokakları amlıbel'in.
Yoğurt Pazarı'ndan ulaşınca balıkçılara,

Bereketi Akdeniz'in,
Camekânlardan taşan tadı,
Havuç tatlısı, turunç reçelinin,
Hani kaybolduğumuz kalabalığı, Hastane
Caddesi'nin
Ben seni Mersin'de sevdim.
Mersin'i seninle sevdim.

Viranşehir'de dalga laciverdinde,
Menderes'te martı kanadında,
Liman'da gemi kpeştesinde,
Çiçekçi kadının gl bahçesinde,
Aşk şarkıları söyledik:

"Tek krekçim sensin benim."
"Bir yemin ettim ki dnemem."
"Sen mhimsin."

Renkler aldık Gözne'den, Fındıkpınarı'ndan,
Toroslara resimler çizdik sevdalı.
İslandık ocağında, yeşerdik şubatında.
Martında...
Limon çiçekleri sen koktu,
Sen Mersin.
Ben Mersin'i seninle sevdim,
Ben seni Mersin'de sevdim.

HÜSEYİN EMREM

HE-1

KAÇ PARA

Ağlarım çoğalmış, başım kaşımda
Tevellüt sorarsan, yetmiş yaşında
Yaşlılık bellidir, yürüyüşümde
Övsem de geçmiş, şimdi kaç para?

Gözlerim uzağı dumanlı görür
Yoldaki gidişim yalpalı olur
Dostların da birden sana yâd olur
Gençliğim tükenmiş, hükmüm kaç para?

Sağa sola baksam tanıdık olmaz
Bu yaşta insanlar, sık sık aranmaz
Geriye dönmenin, çaresi olmaz
Çaba göstersem de, şimdi kaç para?

Başımda güneş, ısınmaz içim
Önümde hendeği, ben nasıl geçim
Dostların yanında, artık bir hiçim
Ferini yitirmiş gözüm kaç para?

Dilim dönmez ki anlata meram
Fital işlemez ki iyileşe yaram
Kazancın yok ise derindir yaran
Yanlıştan dönsen de, şimdi kaç para?

HE-2

İHTİYAR OLDUM

Döküldü gür saçlarım buruştu yüzüm
Yabana atılır her doğru sözüm
Uzağı yakını ayırmaz gözüm
Vakit gelmiş artık, ihtiyar oldum

Bükülür yürürken düz yolda dizim
Durduğum yerde çoğalır sızım
Üşürüm, karıştı kış ile yazım
Vakit gelmiş artık, ihtiyar oldum

Anlatmaya kalksam yetmez nefesim
Duyurmak içinse yetmiyor sesim
Kursağımda kaldı gençlik hevesim
Anladım ki artık ihtiyar oldum

Elimden alındı, gençlik sancağım
Ne ova isterim, ne yüce dağı
Geçmiş getirmez hiçbir tanesi
Vakit geçmiş artık, ihtiyar oldum

Ne bülbül dinlerim ne karga sesi
Kulağım ayırmaz her iki sesi
Kaybolan gençliğin yok tesellisi
Mazeretim yoktur, ihtiyar oldum

Gençliği getirecek, bulunmaz hile
Yalvarmak için artık nafile
Gözyaşın kesilir, dökülmez bile
Vakit gelmiş artık, ihtiyar oldum

HE-3

GÜZELİM

Gökte esen yelde yosun kokar mı?
Akli başta olan sana tapar mı?
Allah'ından korkan hiç can yakar mı?
Ahirette çekerim, dara güzelim.

Salınıp gezersin, yokum umrunda
Gençliğim tükendi, senin yolunda
Bu sevdanın kışı, bitmez başımda
Gel senle bahara girek güzelim

Yrekte tutarım çıkarmam seni
Dünyada yer beğen, konduram seni
Hiç terk eder mi seven seveni
Sonra ahım tutar, seni güzelim

Sevmeyen ne bilsin, kara sevdamı
Görülmez ki ite tüten dumanı
leceksen ben alayım kadanı
Orada beklerim seni güzelim

Arapoğlu sende görmedi fayda
Heder etmiş canı senin uğrunda
Arar mavi gökte, kara toprakta
Tek sebepim sensin yemin güzelim

KADER KUTLU

KaK-1

NARIMSIN BENİM

Her zaman hasretim güzelim sana
Petekten szlmş balımsın benim
Mis gibi tenini koklatsan bana
Cananım değilsin, canımsın benim

Bu hayat sadece seninle güzel
Tutunup kaldığım dalımsın benim
Duruşun gülüşün hep sana zel
Bedende dolaşan kanımsın benim

Karanlığa dalsam sen bana nursun
Neşemsin, canımsın, sazımsın benim
Dilerim Allah'tan muradın olsun
Cennetin bağında narımsın benim

KaK-2

EVLAT

Evladımsın sevgim başka
Koklamaya doyar mıyım?
Senin derdin gelsin bana
Yavrum sana kıyar mıyım?

Akmasın bir damla yaşın
Seninle bahardır kışım
Candan te can yoldaşım
Ben ki sensiz yaşar mıyım?

Mısra mısra şiir dizdim
Kara gözlerini yazdım
Yanımdayken hasret kaldım
Bağılaşın yaradanım

KaK-3

TARSUS ŞEHALESİ

Güzel Tarsus şelalesi
Akar akar yorulmazsın
Dört mevsimin prensesi
Bir gün olsun durulmazsın

nce nazlı szlşn
Aşaağıya dklşn
İnişlerde kprşn
Asırlardır kurumazsın

Gelinliktir köpüklerin
Ozanların, şairlerin
Şarkılar söylüyor sesin
Doğamızda harikası

Gündüz gece ayrı güzel
Gün batımı sana zel
Diyorsun ki "Durma çık gel"
Hiçbir yerde durdurmazsın

KEMAL KARSLI

KeK-1

KERVAN

Garip bir Yörük ezgisi cınladı
Şakağımın yanı başında...

Çatmalar kurdum sensizliğin gölgesine
Heybemde çillenen tohumları sepeleyip
Umutlar ekтім/ gamzelerin koyağına...

Boynuma dolayıp kaküllerini
Sürüler güttüm çayırlarında
Kaç koyuna baş
Kaç keçiye sırdaş olup
Kaç tas ayran içtim/bilmiyorum...

Çalı çeper sardı dört bir yanıımı
Kevenlere diken
Pınarlara sevda olup
Çatılıp kaldım/kaşlarında...

Dağlar taşlar yolak oldu yüreğıme
Bandırınca ekmeğimi batırıklarına
Ardıçların kalemine sarılıp
Şiirler sürdüm/Yörük karası gözlerine...

Uçsuz bucaksız bozkırlarda
Katar başı oldun kervanlarıma
Göçüp durdu sevdamız/obadan/obaya...

KeK-2

ÇOCUKLAR

Bir çocuk sarılıyor benliğime
Gözleri Yörük karası/elleri buz...

Üst baş/hüzne belenmiş
Sevgiye inat ne varsa/dökülüyor yakasında
Yetimliği aşındırmış körpe omuzları
Kısacık ömrü/dar geliyor bedenine...

Kim bilir kaç oyuncağı çalındı
Kaç kez ağladı
Kaç gülüşü/gamzelerinde asılı kaldı...

Kısa bir düş aralığı telaşıyla
Ellerini yüreğıme sarıp götürüyorum
Kara/kuru/hınzır çocukluğuma...

Oyuncaklarımı gösteriyorum/kara
gözlerine
Okul bahçelerine gömülü aşkları eşeliyor
Sobelendiğimiz köşe başlarına yeni umutlar
sinip
Kaybolup gidiyoruz/saklambaçlarda...

Gökyüzüne soyunuyoruz / ergen gecelerde
Sevda şişkini ceplerimizi boşaltınca
Sen hanım ağa oluyorsun / ben / kulun
Büyüyüp gidiyoruz ihtiyarlığımıza...

An geliyor:
Yılgın bir bekleyişe dönüşüyor zaman
Onca çocukluğu bir kenara bırakıp
Çekip gidiyorsun / doğduğun yere
Ve ben / ölüyorum
Yirmi Dört Eylül akşamlarında...

Gören oldu mu çocuklar?

KeK-3

SENDİN

Hiçbir eyim gibi duramazdın / seni
yaşadım
Beklediğim gnlerimdin / bekleyemedim
Tutamadığım ellerimdin / tutmaya çalıştım
Ardı ardına sıralanan umuttun /
inanamadım...

Neler olmadın ki?
Deniz oldun / dalga oldun / kumsal oldun
adır oldun / yayla oldun / dağ oldun.
Yukarıda / aşığıda / sağımda solumdaydın
Duygularıma rehber, yüreğime yoldaş
oldun...

Yetmedi sırdaş oldun sevdamda

Acımdın / hznmdn / hasretimdin...

Taşıyamadığım ykm varamadığım yolum
Ulaşamadığım ykseğim duymadığım
sesim
Sen mziğim / sen resmim / sen şiirim
Sen mazim / sen modelim / sen
İstanbul'umdun...

Her şeyden te / Hanım Ağa'mdın
düşlerimde
Kimseler dokunamadı sevdama
Yalnız seni sevdim / seni...
Sonunda
Kulun oldum / klen oldum / ziyan oldum...

MERYEM ÖZDEMİR

MÖz-1

DOLUNAY KIZI

Yüreğe saklandı ince bir sızı
Bir güzel hatırım sordu da geçti
Sandım on dördünde dolunay kızı
Aklımı başımdan aldı da geçti

Çok güzeldir özü, yoktur hatası
Dünyaya bedeldir ölçme pahası
Sandım ki göğsümün iman tahtası
Gözüme perdeyi çekti de gitti

Gönlüme girince etti virane
Bilmem deli miyim yoksa divane
Bu güzellik soyundan mı, sırrı ne?
Soruma baş eğdi güldü de geçti.

Dağlar sıralandı Meryem önüme
Dokunmayın bahçedeki gülüme
İnsan bu güzelle gider ölüme
Sinem de ateşi yaktı da geçti

MÖz-2

SENİN ÖLÜN OLMUZ MAHZUNİ BABA

Paylaştı güçlendi gücü sevgidir
Gönüle kök saldı Mahzuni baba
Halka emek verdi hakkı övgüdür
Yüzyılın ozanı Mahzuni baba

İnsanlık yolunda büyük erdemdin
Sazın sözün ile çok şeyler verdin
Gerçek bildiğini ortaya serdin
Bakmayanlar kördür Mahzuni baba

Bu düzenin çarkı böylece gitmez
Çorak topraklarda meyveler bitmez
Seni anlatmaya sözcükler yetmez
Denizsin, deryasın Mahzuni baba

Karanlığı aydınlatan fenersin
Yana yana her tarafa dönersin
Sen ışıksın, sen yanarsın sönmezsin
Senin külün yoktur Mahzuni baba

Koştukça menzile ulaşacaksın
Kazancın onurdur taşıyacaksın
Yüzyıllar geçse de yaşayacaksın
Senin ölümler olmaz Mahzuni baba

Dost olan Mahzuni dostuna yardırdır
Mahzuni'yi sevmek insana kardır
Dostların kalbinde Mahzuni vardır
Meryem'e rehbersin Mahzuni baba

MÖz-3

BARIŞ OLSUN

Hak Muhammed şahı Merdan can Ali
Haram olan cisme elim sürmedim
Medet senden, mürvet senden can Ali
Yalan dolan hilekârlık bilmedim

İnsanları kardeş bildim kendime
İmam Şah Hüseyin kemer bendime
Ahirette sorsun ana Fadime
Perişan kullara asla gülmedim

Garip bir obanım kalmadı sürüm
Paraladı kurtlar, kalmadı dirim
Şahlar şahı dost Ali sana derim
Senden gayrı dünyada dost görmedim

Erenlerden gelir Meryem geçmişim
Sunulan badeyi alıp imişim
Doğruluğ, kardeşliğ seçmişim
Barış olsun savaşları sevmedim

MURAT ALİ BİLKAY

MAB-1

KADIN

Kadın dediğın dimdik duracak
Deli tay gibi olacak
Hırçın, başına buyruk
İnat olacak biraz da
Aklına eseni söyleyecek
Aklına eseni yapacak

Kadın dediğın dimdik duracak
Eğilmeden, bükülmeden
Sözünü geçirecek sevdiğine
Derleyip toplayacak
Esirgemeyen şiddetini

Kadın dediğın dimdik olacak
Sevdası yıkacak âlemi
Sevdiğini kadın gibi sevecek
Sevdiği onu adam gibi

MAB-2

GAZEL

Aşkımı Leyla'ya duyurdular kahrından
Mecnun öldü
Sevdiğim glden güzel dedim ahından
blbl öldü

Sevdiğim sen ne gzelmişsin meğır anladım
Sen geldin Belkıs taht u tacından oldu

Boşuna anmasınlar sen varken adını sanını
Kader bu ya Züleyha, Yusuf'undan oldu

Senin iklimin fethetti âlemi, cihanı sardı
güzelliğın

Babil'in asma bahçeleri unutuldu, viran oldu

Murat ne söylese kifayetsiz kalır senin için
Zhre hüsrana uğradı, Aslı yalan oldu

MAB-3

DELİ

Yedi köyün delisiydim
Akıl zindanına koydular beni
Atlas değil gönül libaslıydim
Nesimi gibi soydular beni

Eğriye gittim, doğrusun dedi
Doğruya gittim, eğrilik istedi
Akıllıya yanaştım, delisin dedi
Hallaç gibi kestiler beni

İki sözüm hep bir oldu
Yolum sadece Hakk'ın yolu
Gözlerimde sır dolu dolu
Osman gibi boğdular beni

MUSTAFA DOĞAN

MuD-1

EVLENELİM ARTIK

Şu kira denen illet tak edince canıma
Yanaştım sokaktaki emlakçının yanına

Adam gayet kibarca őansımı araladı
Elindeki evleri övgüyle sıraladı

Bir hayli tecrübesi ferahlattı içimi
Endiőeyi bitirdi özgüvenli őeimi

Dedi tam size göre őahane bir evim var
Abartısız içine yirmi beş kişi sığar

Belki inanmam diye fotoğraflar gösterdi
Merakım gitsin diye uzaktan salık verdi

Bir heyecan bastı ki üst üste ektimoley
Bunun tarifi garip evlenmek gibi bir şey

Nasıl oldu bilmeden vardık hemen bankaya
Teslim ettim parayı hiç bakmadan arkaya

Ben biraz tez canlıyım yoksa çabuk
bıkardım
Henüz akşam olmadan tapuyu da çıkardım

Öyle mutlu oldum ki bedava ev bulmuőum
Daha evi görmeden ev sahibi olmuőum

Bir elimde tapu var diğerinde anahtar
Yr Mustafa Doğan artık seni kim tutar!

Adam ev alacak ya sevinmez mi karısı!
Yine de tepkisinde aklımın bir yarısı

evirdim tüm borçları bir çırpıda altına
Hemen eve koşarak müjdeledim hatuna

Bir de biz baksak diye hayıflandı birazcık
Aman hanım ses etme keyfim gelmiőken
az'cık

Biraz tedirgin kaldı zavallı ilk etapta
Avrat sözüyle işler olmaz bizim kitapta

Kiradan kurtulduk ya gerisi Allah kerim
Artık ev sahibinin kahrını mı çekerim?

Çoluk ocuk şen őakrak neőeyi bölüőerek
Apar topar yollara koyulduk gülüőerek

Neyse ki yol eridi belirdi bizim hane
Görür görmez őatoyu dkldm tane tane

Bir anda tüm bakıőlar üzerime çevrildi
Anahtarı sokarken birden kapı devrildi

fkeden sendeledim bismillah diye diye
Dilimin hiddetinden gitti edep terbiye

Hafiften şiddet görüp sanki büzülmüő gibi
Grmeyince güneşi korkup zlmő gibi

İçinde camı sağlam iki tane pencere
Bol bulup da sürülmüő yağlı boya her yere

Bilmem hangi milattan eser kalmış burası
Yarım metre toz toprak koridorun arası

Evin duvarlarında yer yer kuş yuvası var
Hani biraz zorlasan içine kafan sığar

Ne bir korniş takılı ne baca var ne piriz
Maaşa tedbir konmuş artık biz bizi yeriz

Zavallı ev hayalim şaşırdıkça şaşırdı
Merdivenden inerken sandım ki ev hapşırdı

Eyvahlar şaha kalktı panik hâli cssemde
Hanımın tokadını hissetmedim ensemde

Vallahi dedi hatun taşınmam ben bu eve
Babam evine bile giderim seve seve

Sabırımı daha fazla sına ma ne olursun
Ben kiraya razıyım bu ev yerinde dursun

Eski ev sahibimiz belki affeder diye
Aldık zccaciyeden birkaç küçük hediye

Varır varmaz kapıya bizi oldukça gerdi
Az önce bir gurbetçi üç yıllık peşin verdi

Attım kendimi yere bizim hanım bağırdı
Korkudan telaşlanıp ambulansı çağırdı

Hakk'a dikilmiş gibi kaydurdım gözlerimi
Uzun uzun sallayıp titrettim dizlerimi

Gariban Mustafa'nın itibarı kayıptır
Korkudan kaçırmışım söylemesi ayıptır

stm başım perişan umurumda mı canım
İşte tam bittim derken sarılıverdi hanım

Bir an göz göze geldik tersine döndü gidiş
Hatun merhamet etti tatlıya bağlandı iş

MuD-2

AL MEKTUP

Kaldır kutlu başını rüzgârın nazlı gülü
zgrlğme tuğra, varlığıma lksn
stne titrediğim has bahçenin bülbülü
Muhabbet sevdasıyla bestelenmiş trksn

Yıkanıp sabahında binlerce yıllık düşün
Şanla szl gönderde kandan kırmızı Burak
Semanın gerdanında parıldarken gülüşün
ğrunda ölmek bile en şerefli iştiyak

Muhabbetini bilen hudut çizemez sana
Okyanuslar misali suretinin deseni
Çehrendeki tebessüm Hızır olsun tasana
Bil ki! Kumaşın değıl mübarek kılan seni

Aşkla ıslansın dudak, öperken seni alın
Yıldızına yıldızlar gıpta ederek baksın
Kamaştırsın gözleri renklerin şahı 'al'ın
Hilalin yıldız aşkı sonsuzluklara aksın

Etrafında dönüyor dört mevsim yedi bölge
Hürriyet pınarının abı-ı hayatı sensin
Otağların burcusun arşın altına gölge
Yoldaş ol bulutlara yerin üstü şenlensin

Cem edip cümle canı sınırların içinde
Ayırıp kayırmadan aynı safta topladın
Şehadet boyası var o kırmızı saçında
lmne sevdıyla yürekleri kapladın

Al mücella göğsüne ak ipekli şal takın

Göğü delen görkemini nihayetsiz çağrıdır

Sakin çehreni “çatma” kutlu yarınlar yakın

Bu dilsiz topraklar ki; şühedanın bağıdır

Sensin; vatan sağ olsun derken dayanağımız

Sensin; gözyaşlarının en namahrem lehçesi

Sensin; kor menzillerde huzur barınağımız

Sensin; musallaların cennet kokan bahçesi

Ey! Ümmetin duldası ey! Mukaddes hediye

Seyrine safa durup ömür boyu bakayım

Kelimeler şanına selam versinler diye

Seni yazan harflere bırak şapka takayım...

MuD-3

KIRMIZI GÜVERCİN

Küstüm barışa

Artık kim götürürse götürsün bu zeytin

dalını

Musa'nın alnını kirletenlerin

Nedenleri varsa

Yanakları kızarmış bir ar taşısın

Âdem'in çocukları...

Köpürsün Kızıldeniz yarıldığına bin pişman

Başını taşa vursun asa

Kibirli bir heybetle yürüsün

Kabil'in soyu...

Nerede kaldınız?

Ebabiller de gelmedi...

Ebrehe'nin dişleri değişiyor.

Mescid-i Aksa'ya

Kanatlarından kan damlıyor

Beyaz güvercinlerin

Öyle yüzüme bakma çocuk

Sayamıyorum acıyan yanlarımı

İhtiyarlıyorum gülüşlerinde

Ve hâlâ cennet kokuyorsun.

Kimin aklına takılacaksın

Bunca kirin arasında

Şarapnel yarası göğüsten süt istiyorsun

Ben de bıktım

Bu arsız şehrin duvarları

Örtmüyor yüzümü

Önceden üç günde ölürdüm

Şimdi soğuk ölümler gibi yaşamın yüzü

Beni yeniden doğur anne

Gölge gibi

Sevdiğim renk

Kırmızı olsun

MÜBERRA GÖNEN

MG-1

MERSİN'İM

Güneşin sihir bana
Denizin şiir bana
En güzel şehir bana
Mersin'im aşkım benim

Portakal çiçekleri
Turuncu dilekleri
Aşk dolu yürekleri
Mersin'im şarkım benim

Kuzeyi Bolkar Dağı
Hiç bitmez güzel çağ
Yörüklerin bucağı
Mersin'im şansım benim

Dünyada cennetimsin
Dinlere mabedimsin
Gönüllü nbetimsin
Mersin'im bahtım benim

Sevdalar ocağında
Yeşiller otağında
Akdeniz kucağında
Kurulu tahtım benim.

Ayırmaz hiç kimseyi
Ne dini, ne mezhebi
Ata'mın emaneti
Mersin'im canım benim.

MG-2

AŞK RH (-)

Kan kaybıdır aşk!
Vericisi yok alfabenin harflerinde
Hiç bir kan anonsunda geçmez adı
Geçse bile
Tek verici asla duymaz bu feryadı

Can kaybıdır aşk!
Seyircisi çok arenanın çevresinde
Keyiflidir izlemek giyotine düşen baş
Kan tutsa bile
Kapatır gözlerini cellat
Bitirir işi

Oysa sevgi
Gönüllü bir kan verici
Şefkatle yana açar kollarını
Hiç bilmez o
Aşkın ayak oyunlarını!

MG-3

DİL YANLIŞI

Kendimizi arif kişi tanırız,
Aklımız yıllarla büyür sanırız,
Hem pişmek isteriz, hem usanırız,
Belki bundan yanlış söyler dilimiz.

Ne de kolay kırmak billur şişeyi,
İz kalmaz sanırız, dnsek köşeyi,
Böyle yakıp yıktık işte her şeyi,
Belki bundan yanlış söyler dilimiz.

Dalda koruk idik, zm dediler,
Yedi kat yabandık, gözüm dediler,
Kalplerimiz dzm dzm dediler,
Belki bundan yanlış söyler dilimiz.

Ne bir postumuz var ne de bir hırka,
Yazık dört yıl daha ekledik kırka,
Nafile yanarız biz korka korka,
Belki bundan yanlış söyler dilimiz.

 erdemimizi yedi saydılar,
Daha dillenmedik, dedi saydılar,
Bizi pir lokması yedi saydılar,
Belki bundan yanlış söyler dilimiz.

Ummanda damlayız gl niyetine,
Dikenli alıyız, gl niyetine,
Ağuyuz, zehiriz bal niyetine
Belki bundan yanlış söyler dilimiz.

NAFİZ NAYIR

NN-1

ŞİİR SANATI

Şiir söylemeye duyduysan heves
Bırakmak istersen yarınlar ses
Âşığın bağına meltem gibi es
Sevenler gönülde tutar şiiri

Aklını duyguna kativer gitsin
Çirkin, kabayı ativer gitsin
Gereksiz olanı sativer gitsin
Ayrıntı otları yutar şiiri

Bir şey anlat, anlam yükle diline
Tercüman ol, milletin haline
Düşme bayağının kirli seline
Bayağı yabana atar şiiri

Anlaşılmaz sözü tarihe bırak
Kulağa hoş gelen ses bulmaya bak
Mısranda musiki olsun muhakkak
Kuruluk ucuza satar şiiri

Anlamı boğmaya çalışma kasten
Sözün, edan farklı olsun herkesten
Yüzyıllar boyunca söylensin besten
Seçkin söz, hayata katar şiiri.

NN-2

TÜRKÇE

Türkçem, milletimin ulu eseri
Bir büyük zekânın mantık zaferi
Hiçbir şeyle ölçülemez değeri
Güneş bile karşısında sönesi

Toprağa benziyor, Türkçemdir vatan
Mete'den, Bilge'den bize armağan
Çarşıda pazarda duyulduğu an
Cümle âlem bülbül şakır sanası

Âşığın elinde inleyen tardır
Karlı dağda çağıldayan pınardır
Eriktir, elmadır, ayvadır, nardır
Yüce dallarına kuşlar konası

Temeli sarsılmaz bina gibidir
Bizleri besleyen ana gibidir
Düğünde, dernekte kına gibidir
Gelin kızın ellerine yanası

Bir çağlayan kadar coşkun ve temiz
Onunla şenlenir gönül bahçemiz
Sevenden sevene en büyük remiz
Gönülden gönüle köprü konası

Yazık bugün hoyrat ellere düşmüş
Yâd sazlarda paslı tellere düşmüş
Boz bulanık akan sellere düşmüş
Arı duru günlerine dönesi

NN-3

ANAMUR-SİLİFKE

Güneş çiçektir tepemizde
Yollarsa karayılan
Süslü çocukların rüyaları gibi
Uzanır boşlukta zaman

Sevda başına vurur
Dağa hasretli bu su
Ayağını per durur
Akdeniz Toros'a hayran

Susmuş çeşmelere inat
Çarpar yüreği dağların
Uçurum kırılmış kanat
Ölüm bir tahtirevan

Torosların burcunda
Bitmeyen mesafeler
Gözlerimin ucunda
Silifke duman duman

SABAHATTİN ÖZKAN

SÖ-1

NASİHAT

Kör kuyulara seslenme, kör kuyunun
Düşler zindanında son bulur oyunun

Aynalara sorma kim olduğunu, aynalar
Yalanını çoğaltır yalansız olmayanın

Saf yüzlere bakar dost arayan, oralar
Uğrak yerleridir akşamlarda ağlayanın

Kumpaslar kurmaya kalkar mı insan
Gönül emanetine kıyar da yoldaşının

İyiliğin bağlarında filizlenir nankörlük
Dolanırmış boğazına sonra bahçıvanın

Dosttan nasihat hançer gelir dostu
Ateş salınırmış bağına, gül yollayanın

Vefalı ol, sitemini baş üstüne al sen
Yerin sıcacık kalsın bağrında üstadın.

SÖ-2

SU

Suyla geldik hayata suyu sevdik biz
Azıcık uzak kalsak anamız sudan
Dolar hemen, alıngan gözlerimiz
Bulanacak diye gündüzlerimiz

Siner karışınca toprağa sular
Unutuveririz; âdemoğluyuz

Kimimiz suya hasret, havaya bakar
Kimimiz kuyusundan Yusuf çıkar

Hoş haberler serper yüreklere su
Gözlerde fer, su olunca gülümser
Baharın coşkusu, güzün burkusu
Bulutı ağlatır denizlerin uykusu

Peygambere koşan yol Fuzulî'de
Şiirden şarkıdan nasipsizler mi?
Dinleseler duyarlar derelerde
Görürler ateş gülünü Çamlıbel'de

SÖ-3

ZAMANSIZ YOLCULUK

Dudaklarında sabırsız bir itiraf gizli
Yarım gülüşünden bunu anladım
Ürkek bakışlarındaki kıvılcımlanış
Yeni bir sevdaya konacak sanki
Gülme, nereye bu zamansız kaçış?

Bir gelindin dün gece buluttan at üstünde
Yumuşak kanatlardan kollarıma süzüldün
Ilık su kıvamında dokundun yanağıma
Uyandırdı soluğun susak dudaklarımı
Nasıl bir düşün sen hangi yıldız aşkına?

Esrik bir budalaya döndürdün beni
Neye baksam seni görür oldum karşımda
Kalın uğultularla çekiyor beni boşluk
Yitik efsanelerden sesler alıyorum
Söyle, hangi şarapla diner bu sarhoşluk?

SEZAI TOPAL

ST-1

BU KENT GÜLÜMSEMEZ İNSANA

Bu kent gülümsemez insana,
Her akşam hüzün dağıtır.
Ne kendine bağlar insanı,
Ne de uzaklaşmasına izin verir.
Kimi zaman bir sevgili olur, sarar insanı
Kimi zaman düşman kesilir.
Bu kent gülümsemez insana...

Bu kent gülümsemez insana,
Her kaldırım taşı
Bir ayrılık hikâyesi taşır.
Parklarında sessizlik,
Banklarında yalnızlık hüküm sürer.
Bu kent gülümsemez insana...

Büyütmez çocuksu bakışları koynunda
Delilikler taşır varoşlarında.
Çılgınlıklar büyütür genç yüreklerinde,
Korku olur,
Çılgılık olur geceler.
Köy kokan,
Köylü kokan evlerde,
Bu kent gülümsemez insana.

ST-2

AH NE FAYDA

Gıyabında yazılmış bütün şiirler,
Gıyabında söylenmiş bütün şarkılar,
Sen duymamışsan,
Sen dinlememişsen,
Sen bilmemişsen,
Ah ne fayda!

Ben seni içime çekmişim,
Damla damla köpük köpük.
Sevgini içmişim,
Sen bunu bilmemişsin.
Ah ne fayda!

Sen gitmişsin çiçeklerim sararmış.
Sen gitmişsin gözlerim nemlenmiş.
Sana dokunamamışım.
Saçlarını okşayamamışım.
Sen gitmişsin, yüreğim kanamış.
Sen bunu bilmemişsin.
Ah ne fayda!

İçmişim, adını haykırmışım sokaklara.
Dalgalar köpük köpük olmuş,
Ben hep seni düşünmüşüm.
Yıldızlar kaymış, gecenin en kuytusunda,
Ben hep seni dilemişim.
Seni içime çekmişim,
Sen bunu bilmemişsin.
Ah ne fayda!

ST-3

AŞK RİSKİ GÖZE ALMAKTIR

Bir köpek beslenebilir,
Sadık dost olur her zaman
Bir kedi sevinebilir,
Hayırsız çıkmaz hiçbir zaman
Demeyeceğim...
Bir kedi, bir sevgiliye benzer
Seni hayal kırıklığına uğratabilir.

Bir hayırsıza âşık olunabilir
Eğer o sevmemişse seni
Her şeye hazırlıklı olmak gerekir
Bir gün batımında
Seni bırakıp gidebilir

Bir güzele gönül verilebilir
Ama terk edilmeyi göze almak gerekir
Her gül dikensiz değildir
Risk göze alınabilirse
Aşk
Yaşanabilir

Sevgilinin gözlerinde
Bir mutluluk yaşanabilir
Gecenin kuytusunda
Ay ışığına bakılabilir

Yıldızlar kaydığında
Bir dilek tutulabilir

Birkaç damla gözyaşı dökülebilir
Sevgilinin yokluğunda
Bütün umutlar tükenebilir
Bir şarkı söylenebilir
Bir şiir yazılabilir

Bir güzele gönül verilebilir
Ama terk edilmeyi göze almak gerekir
Her gül dikensiz değildir
Risk göze alınabilirse
Aşk
Yaşanabilir

SU KÜBRA DENZ

SKD-1

AYNADA GRDĖĖM YZMDN

Uyanık ve uykuda düşündüm
Kadehte damıtılmış zmdn
Gz bebeğinde umudum
orak diyarlarda can suyumdun
Gzmdn, zmdn
Aynada grdĖĖm yzmdn

Lal dudakta tatlı szmdn
Lambada ışık, elimde sazımdın
Ocak ta kzm
Denizde tuzumdun
Gzmdn, zmdn
Aynada grdĖĖm yzmdn

Kara gecelerde kutup yıldızım
Zemheri, bahar, yazımdın
Ana, baba, kardeş, oğul, kızımdın
Yaralı yürekte ince sızımdın
Gzmdn zmdn
Aynada grdĖĖm yzmdn

SKD-2

KARABASAN

Yalnız yürümekten rkmyorum
Yok, olmaktan korkmuyorum
Ecel bana gelsin kafama takmıyorum

Gecenin içinde
Belki iki belki nde
Ya gidersen korkusu
Karabasan kâbusu rüyalarım içinde

Yanlış yollara sapmıyorum
İnsanlara hiç kötülük yapmıyorum
Mala mülke ise tapmıyorum
Gecenin içinde
Belki iki belki nde
Ya gidersen korkusu
Karabasan kâbusu rüyalarım içinde

Aşkı parayla satmıyorum
Dostlarımı atmıyorum
Yüreklere zehir akıtmıyorum

Gecenin içinde
Belki iki belki nde
Ya gidersen korkusu
Karabasan kâbusu rüyalarım içinde

SKD-3

TANI

Yer gök tanır beni
Sorumluluk ağır dağlar taşımaz
Asil kuşlar yükseklerde uçar
Tatlıdır dillerim
Balla yazsan yazılmaz
AĞır başı
Her omuz taşımaz.
Yer gök tanır beni
Kurşun vursa, bedenimi öldürmez
Aşk ateşimi, yağmurlar söndürmez
Yolum doğruluk, kimse döndürmez
Halim dşmanımı gldrmez

SUZAN ALPTEKİN

SA-1

ŞEHİT POLİSLER İÇİN

Yirmi dört saat, her an, sizler görevdesiniz.
Bu vatana el ele koruyan, sizlersiniz.
Sizlerin sayesinde, huzurla yaşıyoruz,
Siz, cefakâr, fedakâr, şanlı polislersiniz.

Şanlı, şerefli, tarihte hep yeriniz.
Övülmeye layıktır güvenlik güçlerimiz
Bileği de yüreği de güçlüdür her birinin,
Saygı ve sevgi dolu size gönüllerimiz.

Heyecanla çarpmaz mı bu duyguyla
yüreker?
Sağlık ve başarınız içindir tüm dilekler.
Fedakârdır polisler ve eşleri... anaları...
Evde kadınlarınız, gururla sizi bekler.

Siz ki can-ı yürekten vatana seversiniz.
“Ne ana, ne baba, kardeş, ne evlat, eş”
dersiniz.
Vatanın her karışı kutsaldır sizin için.
Bu yolda, gerekirse, can feda edersiniz.

Siz, şehitlerimize, duacıyız hepimiz.
Yalnız dua etmekle, biter mi görevimiz?
Rahat uyu şehidim, rahat uyu yerinde,
Sahipsiz kalmayacak dul ve yetimleriniz.

Toplanan her kuruş, bir yüzü güldürecek.
Her yardım, kim bilir kaç yetim
sevindirecek?..
Şehidim... Yardımsever insanlar var
oldukça,
Dul ve yetimin için hep ele ele verecek.

Şehitlerim! Can verdiniz vatan ve bizleri için
Görev sırası bizde, şimdi de sizler için.
Bu anlamlı buluşma, gönüldendir,
kutsaldır...
Şehit polisler için... Dul ve yetimler için...

SA-2

İNSAN SEVGİSİ

Bilmiyorum, neyi paylaşamazlar?
Dost, kardeş geçinip, uzlaşamazlar?
Bin fakülte bitirir de ulaşamazlar
İnsanlığın yüce mertebesine
Dünyayı bir benlik dalgası sarmış.
Dünyada en üstün, bir tek, o varmış...
Ömrünce herkese tepeden bakmış
Ne kâr kalmış, giderken kesesine?

Dünyada, sevgiden nasip alamamış,
Ömrünce, candan bir dostu olmamış.
Son yolculuğunda, kimse gelmemiş
Garip, diye sarılır kefenine...

Bıraksan ardında, mal mülk, serveti...
Bal üstüne üşüşen sinekler gibi,
Sanma ki, etrafın sevgi çemberi
Acımaz... Atarlar toprak, üstüne...

Bilin ki bu dünya, böyle gidemez,
Dünya malı için gurur ezilmez.
İnsanlık, böyle katledilmez
Kulak veren yok mu naçiz sesime?

SA-3

GÖRDÜM

'Kız' diye, istenmeyen, horlanıp-
sevilmeyen...

Hiç değer verilmeyen nice çocuklar
gördüm!...

'Kız evlat okuyamaz, ayıptır çalışamaz',
Diye düşünen, bağnaz nice babalar
gördüm!...

'Ev işini yapamaz, çocuğuna bakamaz,
Çalışandan eş olmaz!...' diyen kocalar
gördüm!...

Babada, satılık mal, para sayana helal,
Koca evinde hamal, nice kadınlar gördüm!...

İnsandan sayılmayan ve söz hakkı olmayan,
Hiç fikri sorulmayan, nice kadınlar
gördüm!..

Sevmeyen, sevilmeyen, bir gün yüzü
gülmeyen,
Mutluluk ne, bilmeyen... nice kadınlar
gördüm!...

Ömrünce hep horlanan, köle yerine konan,
Bunu kaderi sanan... nice kadınlar
gördüm!...

Dertlenmez vara yoğa, pislige bata çıka,
Dövülen ite kaka nice kadınlar gördüm!...

Ve bazen de tersine, kişilik kompleksine,
İntikam hevesine düşen kadınlar gördüm!...

Kadın cahil kaldıkça, erkek yetki buldukça,
Bu zihniyet oldukça... çökmüş yuvalar
gördüm!...

Pasif bir koca bulup, otoriteyi kurup,
Meydanda horoz olup, öten kadın da
gördüm!...

Her konuda bilgili, aileden görgülü,
Her tavrında ölçülü nice kadın da gördüm.

Becerikli, çalışkan, tüm engelleri aşan,
Başarıya ulaşan nice kadınlar gördüm.

Kendisine güvenen, herkesten saygı gören,
Toplumda yer edinen nice kadınlar gördüm.

Sevilen ve sayılan, yuvada huzur bulan,
Eşiyle mutlu olan nice kadınlar gördüm.

Ne olursa olsun yaşı, herkesin arkadaşı,
Yuvanın temel taşı nice kadınlar gördüm.

SÜHEYL A DENZ ERGÜLER

SDE-1

RYAKR

Geçti bahar vurur hazan
Sözler vardır ezber bozan
Ateş snmş küldür tozan
Ben değil, yıllar riyakr

Seller akar çamur hani
Gller solar ölür ani
Bu da Şimdi söz m yani
Ben değil yıllar riyakr

Ta ezelden yanık renkler
Feri snmş donuk renkler
Sanki suçlu sanık renkler
Ben değil yıllar riyakr

Yalan olmuş solan yüzüm
Ağlar olmuş gülen yüzüm
Bak kalmadı sana sözüm
Ben değil yıllar riyakr

Aşık deryası boyluyorum
Bir yürüyüş eyliyorum
Ta yürekten söylüyorum
Ben değil yıllar riyakr

SDE-2

TEZ BÜYÜTTÜ BABAM BEN

Bebeklerimle oynamak
Gamsızca sokakta koşmak
sterdim ya çocuk kalmak
Tez büyüttü babam beni

Annemin hznne dalmak
Kardeşlere ekmek bulmak
Çocukken yetişkin olmak
Tez büyüttü babam beni

sterdim saçım okşasın
Beni içinde saklasın
Bir kez okulu yoklasın
Tez büyüttü babam beni

Doğruyu kendime sordum
Evimi yuvamı kurdum
Yüreğimi çokça yordum
Tez büyüttü babam beni

Nasip değilmiş sevgisi
Etrafın irkin yergisi
Yaramın ağır vergisi
Tez büyüttü babam beni

Sitem değil yürek sesim
imde yarım nefesim
Dert dolu göğüs kafesim
Tez büyüttü babam beni

SDE-3

KADIN

Sahilde bir kadın
Dikmiş gözünü yüreğinin ta içine
Sancılı sancılı
Oturuyor
Dalmış gitmiş dalgaların içinde kayboluyor

Uçsuz bucaksız derinliklerdeki
Fay hatlarını arıyor eski bir yıkılışın
Belki de nerelerde kırılmış, nasıl kırılmış
görmeye alışıyor
Anlamak istiyor
Dipteki dalgalara soruyor

Yüreği eski kentlerden birinin bitpazarlarını
andıran
Bu kadın ben miyim?
Köşede boynu bükük oyuncak sepeti öylece
duruyor
Tıpkı ocukluğum gibi yavaş yavaş soluyor

İşte bir üniforma
Solgun ama ümitli
Ya fotoromanlarım
Hiç tükenmeyen heyecanım
Genliğimden bir parça
Dokunmayın, dokunmayın asla...

Dönüm noktası diplomalarım
Kartpostallarım
Sararmış resimler
Puslu seherlere benzer
Çok
Çok eskiler

Aşktan etekleri zil çalan kız artık yok bu
pazarda
Hercailik nedir, çoktan unutmuş
Yol ayırımına geldik artık
Ortada paslı kocaman bir ivi
Doğrultsam doğrulmaz
eksem kangren
Kımıldatsam kanar
Bu saatten sonra neye yarar

Hatıra defterimi buldum karıştıırken
Ne kadar basit, ne kadar kıymetli
Saf, riyasız, hakiki
Karmakarışık duygularla yüklü

Şunu düşündürdü bana
Hani bir bebeği koklayıp ensesinden
persin ya
Anlatılmaz işte o an
Sadece anne olanlar anlar

Dudaklarımda tebessüm
Kapattım yüreğimi
Açtım gözlerimi
Baktım koca denize
Kalk dedim kendime kalk...
Srdrmelisin yaşamayı
Kaldığın yerden devam

ŞAH İSMAİL ATEŞ

ŞİA-1

HAYALİN ANITI

Mavi gözlerin düşünce içime
Bitimsiz hasretliklerin çürük izleri
Durup durup pervaneler gibi
Işığa bakıyorlar ışığa akıyorlar

Gözlerinde meşale taşıyan kadın
Gizli bir kıvılcım gözbebeklerin
Pası çökmüş yaşlılığa değsen de
Aşkın öfkesi kabardığında
Söndürmek bir bela
Ruhunda bitmeyen ateşi

Dudağın öpse de beyaz soluğu
Kalbimin sıcaklığını hatırla
Gözlerin uzakta da olsa
O yorgun sesin hala kulaklarımda

Eski zamanlarda yüzünü silkeleyen kadın
Karanfil düşerdi yüreğine gül ekşirdi
saçlarında
Uzaktaki gözlerin aklımın cebinde
Uğultulu rüzgârın yorgunluğu
Üşümüş düşlerimde
Çoğalır uykularımda nefesinin sıcaklığı
Hayalinin anıtı kaplar odamı

ŞİA-2

BİR KUŞ

Kalbim tutuklandı
Gözlerinin prangasına
Kara kara saçların
Darağacında kemendim

Öksüz sokaklardayım
Yakamda sevda ağıtları
Hasretin rüzgârında
Geçer hüznün şarkıları

Kalbimde ufaladım
Güz rengi bakışlarını
Kaçak güneşler
Hercai bulutların katında

Bir kuş ol
Eski bahçelerden uç
İndir göğü yüreğine
Açsın gözlerimde güneşler

ŞİA-3

GÖZLERİNİN GÖLGESİ

Adı dilime değse
Sözcükler uyanır
Elim saçına uzansa
Bulutsuz oluyor gece
Yıldızlar nakış nakış
Uzun saçlarında
Gözlerinin gölgesinde canlandı
Usumdaki sözcük ölüleri
Kalbimde uyanan güvercin
Sevinen hecelere konu

Güz dalında
Bir heceli yanık kokusu
Kızgın külüne çizdim resmini
Üç heceli bir sözcük yüzü
Gülüşi soyadında gizli

TÜLAY ASLAN

TA-1

ÜÇ OCAK

İtilaf Devletleri sinsi özgürlük ağda
Mersin işgal altında dinmez gözlerin yaşı
Kuvayı Milliye ve Yörük siperdir ağda
Türk süvari birliği halkıyla çeker başı

Bizimdir bu topraklar Rab gafletten uyandır
Zulümler yeter bitsin millet için ziyandır
Tüm dünya duysun gayrı işgal ayan
beyandır

Türk süvari birliği halkıyla çeker başı

Ey haçlı soytarısı, kudurmuş zalim iti
Şu güzel toprağıma göz koyan bu zibidi
Hainlerin hepsinin bellidir akıbeti
Türk süvari birliği halkıyla çeker başı

Büyük direniş ile düşman kirli oyunu
İngiliz, Fransız kim? İpe serildi unu
Kilikya boşaltıldı halkımız gördü bunu
Türk süvari birliği halkıyla çeker başı

Birlik beraberlikle sevgi ekildiğinde
İşgalciler ülkeden çıkıp çekildiğinde
Zafer bizim gönlere bayrak dikildiğinde
Türk süvari birliği halkıyla çeker başı

TA-2

BERDEL

Ağa kızı nazlıdır gözü gönlü de toktur
On üçünde berdel düğün dernek kurulmuş
Kapısında kesilen koyunları pek çoktur
Çocukluğu çalınmış yükü ağır yorulmuş

Bebeleri yaşamaz bir bir toprağına saldı
Misafiri severdi her şey geride kaldı
Birden her şey değişti sonunda olan oldu
Çocukluğu çalınmış yükü ağır yorulmuş

Baba evine gider yavrular kollarında
Yetim aylığı azdır tarla iş yollarında
Çok çalışır çabalar derman yok dallarında
Çocukluğu çalınmış yükü ağır yorulmuş

Yalnızlığa direnir yoksulluk olmuş azap
Öksüzleri korur yaşam olmuş ıstırap
Kadere razı gelmiş yuvası olmuş harap
Çocukluğu çalınmış yükü ağır yorulmuş

Zenginken fakirliğe diktir başını eğmez
Ekmeğini paylaşır cimriliği hiç sevmez
Herkesi sever sayar yardımlardan kaçmaz
Çocukluğu çalınmış yükü ağır yorulmuş

Gençliğini kendini çocuklara adayıp
Yeniden evlenmeyi sevdayı yasaklayıp
Çilelerle tükenen senelerini sayıp
Çocukluğu çalınmış yükü ağır yorulmuş

TA-3

ATAM İZİNDEYİM

Yoktur onu cihanda tanımayan
Efsanedir devrimler yaptı bize
Düşmanlara hiç aman tanımayan
Ah Ata'm kalk bak laiklik denize

Bu topraklar nice sultanlar gördü
Senin gibi kahramanı çok vd
Senden sonra gelenler çorap rd
Atatrkm kaşı keman der türban

anakkale savaşıını kazandı
Yurdunu canı pahası korudu
Al yıldızlı bayrağıım dalgalandı
Gazi atam vermedi karış toprak

Bu memleket için o çok çalıştı
İlke ve inkılaplar oldu ışıık
Bağımsız Türkiye için savaştı
Gzn verdi vatana o aşık

Dünyada yok ki Atam gibi nder
Ey Türk Atamın mirası ile vn
Vatana sahip gitti böyle lider
Tülay der cumhuriyetini sever

YILMAZ AKSOY

YA-1

TOZLU YOLLAR

Bakışlarında anlaşılmaz bir hüzün vardı
Ve yaşılar sessiz gz yağımurı gibi akardı
mitlerim tozlu yollarda kaldı
Bakarken gözlerini, gözlerimden saklardı
Dudaklarında titrek bir tebessüm vardı
Tüm yüzünü bir kırmızılık kaplardı
mitlerim tozlu yollarda kaldı
Çocuk gibi neşeli, melek kadar temizdi
Titreyen dudakları sanki bir nergisti
Serin yaz günlerinin tadı damağımda
Ve mitlerim tozlu yollarda kaldı...
Kuşlar kadar şen, bahar gibi mesuttuk
Yıllar geçti sanmam ki o günleri unuttuk
Yoktu hiçbir şeyden pervamız
Ne keder ne gamımız
Gözlerde yaşamak sevinci
Sevgi hatıralarda bıraktı iz
Günler o kadar abuk
Bir o kadar mutlu geçti ki
Tanrım anlayamadım
Sanki dn geçtik
Bu tozlu yollardan biz
Güneş batarken, yazı glgelenirdi
Uzaktan uzağı ince bir ses gelirdi
Köylü kızı "Sabah erkenden girdim bostana
Acurlar topladım allı fistana"
Türküsünü söylerdi.
Giderken tozlu yollarda
Ne güzeldi grubun seyri
Anlatamam o güzel günleri
Anlatılmaz nk
O günlerde bir daha dönmeyecek

Hatıramdan silinmeyecek, bir sevgilim
vardı.
Ve mutlu ocukluğı, tozlu yollarda kaldı!..

YA-2

GZ MEKTUPLARI (1)

Aklımı başımdan almıştın ya
Beni kara sevdaya salmıştın ya
Neyleyim cennet-i bakide seni
Aşkı, dnyanı benden almıştın ya

Yüzün zihnimde sisli bir perde
Eski bir resmin bile yok bir yerde
Bazen her yüzden alınca bir nebze
Seni görüyorum her gzelde

Yırtmış idim kara kalem resmini
Şükür unutmadım ismini
Bahemdeki ieğı, ağılara
Verdim tatlım senin ismini

Gizlice girdim mi rüyalarına
Dşrdn m beni hlyalarına?
Dedin mi göreyim veda namına
Son defa onu ölmeden yarına

Haykırışım ulaşacak sana
Bugün değılse mutlaka yarına
Duyunca, eski dostun ölümünü
Utan ama hakkın yok ağılamaya

YA-3

MÜSLÜM BURAK İÇİN

Çilli yüzün çakılıdır beynimizde
Kor ateş yakıp gittin içimizde
Senin yerin nuru cennet bahçesi ama
Bir kalk da bak, senden sonraki halimize

O dimdik duruşun gitmez gözümden
Gülümsemen hiç eksilmezdi yüzünden
Sen kahrederek, bırakıp gideli bizi
Gönül başaklarımız, sarardı hüzünden

Sen gözümüzün nuru Müslüm Burak'tın
Işık hızıyla âlemi berzaha aktın

Sen gittin, cennetteki köşküne ama
Bizi yalnız, garip, boynu bükük bıraktın

Böyle yazmış, böyle emreylemiş yaradan
Sen muradın almadan, gittin dünyadan
Her ne kadar sakın, görünsek de dışarıdan
İçin için yandık, farkımız yok çıradan

Muhammedi beyaz gülfidanıydın soldun
Ama nuru cennette köşk sahibi oldun
Hem yerimizi, hem göğümüzü kararttın
Ayan olsun ki sana, annen ve ben ne oldum

YUNUS ÖZKAN

Y-1

SEMA

Eski bir türkü sen gibi dilimde...
Sol yanımın esintisinde savurduğum
bedenim
Dzlklerin en ücra yamacında ensemde
senin kokun
Ama sen yoktun...

Hasretimin en dayanılmaz haliydi gözlerin
Gökyüzü sendin, yer sen, bu sema da...
Ah bir de seni kucaklayabilsem
Saflığın kirlenmişken yine de aştın sen...

Sensiz ömründen giden yıllar gibi kaıp
gittin benden
Sensizliğe bir suret ölüm kadar gerçek

Yalanların ardına saklanmış bir hayatı
yaşamışız biz
Sancılı ayrılıkların birleştiği bu güne kadar
Her şeyden kaabilirsin ama benden asla
Yreklerimiz böyle aşkla yanarken asla

Dş yağmuru ağlamaklı gözlerim
Hasretim tenine, hasretim sevgilim...
Kimse bilmesin yağmurlardan başka
Ne senin yaşadığını içimde
Ne nefes aldığımı gözlerinde
Bu kadar severken birbirimizi
zmesinler artık bizi...

İhaneti koynuna saklanmış bir aşk değiliz
Biz bir birimiz için yeşermiş filizleriz...

Y-2

MUTLU SON

Aşk dediğin sen istediğinde alsaydı kapını
Satılık aşklar cenneti olurdu bu
yalan dünya.

Gitmesini istediğin gider, susar belki de.
Aşk bu ya, seven gider de sevdiğinden bin
bir arşın uzağa...
Dönmesi imkânsız sanma, kısa bir i
ekiş zamanında...

Eskisi gibi olamayan her zaman yarımdır.
Giden kalana acır, kalan gideni zler
Çoğu zaman.
Sorma yarım bıraktığını, kanatma
acımasızlığından.
Su olsan yanacaksın, tuz olsan ekileceksin
bağrım...

Sen avuç ierimden söküp aldığın
umutlarımın katili.
ncesi yoksa sonrası olmayan bir hikyenin
başkarakteri...
Gitmek yetmez, kalmak kesmez seni bilirim,
bildiklerimi susarım.
Her damla aşk için bir tek senin kapına
dayanırım.

Nakaratına eşlik ettiğim şarkılar dolar
odama.
Duvarlar üzerime üzerime gelir, sen yine
sessiz izlersin.
Olan biten, kalan giden acımı derinleştiren
kemanın sesinde.

Derin bir rüyadan öteye gitmez bu hal,
dalarım uykuma...
Her gelişin gibi uyanışlarımda bir kez daha
beni yıkarsın.

O yüzden sevmem uykuları ve bu
yüzden geceler bitmesin isterim.
Güneş doğduğunda insan umut ediyor,
gelecekmişsin gibi geliyor.
Utanma yüreğim aşkı sana armağan eden ne
istediğini iyi biliyor.
Aşkı kollarının arasına alamasan da bu hal
zerine çok yakışıyor.

Y-3

ÇATI KATI

atı katına sığnımıştı şişeler...
Korkularını paylaştım
İlerini döktüler üzerime,
Bu yüzden anason kokar nefesim.

atı katında saklı,
Naftalin kokan mektuplar da biriktirdim.

Okumadın onları,
Okutmadım da,
Kimselere de anlatmadım
Ayık kafayla 'seni seviyorum' derken
svdğm satırlarımı!

Sen iri gözlerini gizlesen de
İ yangını alevlendiğinde
Yüreğimle birlikte mektuplar,
Sonrasında bu çatı katı yanar.
Kllerim savrulur mu sana bilmem!

Erişilmez!
Yıkık!
Viran kalmaksa bu izbe mekânda...

Yaşamaksa bu dünyayı,
Nefes almaksa hayat,
Yuva olur mu bu virane?
Lanet olası düşlerimin kahramanı,
Gözlerimin içine bak ve anlat.

Ellerinden tutamadığım gerçeği
Dklrken birer birer
Gözlerinden içmek zehri, ağır geldi...
Ayıktı kafam!
Ruhumu teslim ettiğimde sahibine...

Soğuk taşlar soruyor şimdi 'Sevmiş miydin
beni?'

Ya da cevap verme susman en iyisi
Alkol yasağı var saat de geçti
Bir şişede daha arayamam seni
Affet beni...

ZEHRA SELÇUK

ZS-1

ÖLMEK

Üstünde buz dağlarının
Titremiyor yüreğim
Yine sevmekteyim
Mavi karanlık kıpırtısız

Soğuk sarmalımda üşümek
Buz tuttu sevmek
Donuyorum

Yok artık bedenim
Kapanırken gözlerim
Saran tatlı uykuda
Üşümekti sevmek
Donarak
Sevide ölmek

ZS-2

ATATÜRK

Gözlerimde vatan sevgisi gözlerin
Yüreğimde coşku, atan yüreğin
Düşen şehitlerde acılı parçan
Her gazide sızın var kanayan
Kurtuluşa hem yara hem de can

Umudu...
Sonda başlangıcın utkusu
Vatan bayrak tutkusu
Sarılıp sarmalanır halkıyla Anadolu

Yaşamak! Nefes almak! Yetmezdi...
Laik demokrasi seninle geldi.

Andım, ilkelerim, varlığım
Onurum, şerefim, namusum
Senden aldığım
Emanetinle bir bütün yaşadığım

Hasat mevsimi saçların sarı
Düşmanların bile sana saygılı
Çakan şimşekler gözlerinden de mavi
Yüreğinde halkının sonsuz güveni

“Yurtta barış, cihanda barış”
Yankılanır evrende emperyalizme haykırış
Akan tarihin ölümsüz kahramanı
Durdukça dünya Türkiye yaşamalı
Ulusların övdüğü yüzyılın dehası
İnsanlık yolunda yüce Türk
Sensin toprağım, bayrağım

ZS-3

ATEŞE DOST PAPATYALAR

Ölüm korktu senden
Yüreğin ve sevginden
Dostların can böldüler
Canı candan verdiler

Bir oldu yürekler
Sevginin sarmalında
Çelme takıp acıya
Od odaklanıp umuda

Suskun yorumsuz gözler
Dipçik darbesinde sözler
Ağdan kaçan balık
Kozadan çıkan kelebek

Kayadan gülen gelincik
Tuzaktan kaçan kuş
Bu kanser belasından kurtuluş

Mor menevişli
Hoyrat yelleri
Asi'nin delişmeni
Tırmandıka devleşen
Sen gibi dağlar
Dağlar gibi sen
Saklı güzelliğinde gizem
Pınarları su esirgemeyen
Kutsal şen ağaçları
Seyreden Amanos sevecen

Deniz senin kadar
 Sen gibi zgr dalgalar

Ezgili kadehler dansta
Şarap gz kırpmakta
Sağlığa ve dostluğa
Çın seslerinde kahkaha
Güneşli gözlerinin
Kutsal mabedini
Gkkuşağı sevginde
Bldn yüreğini
Blnp btnleştighin
Bin sevda yreğın
Göğsünde atıyordu coşkulu
Yiğite her solukta mertliğın

Onlar cana can oldular
Kucak dolusu ateşe dost papatyalar

ZEYNEL ABİDİN AYGÜN

ZAA-1

BİR EKİM SABAHINDA BAHÇEMİZ

Bir ekim sabahı
Annemin sararmış yaprakları
Topladığı temiz yeşil kıpırtısız serin
Bahçeye bakıyorum
Ağaçlar yemyeşil gölgeleriyle sessiz
Bir doğaüstü görünüm yansıtıyor
Bakıyorum...
Olgunlaşan sararan portakallarla yüklü
Portakal ağacımız ortasında bahçemizin
 incecik dal üzerinde dut yaprakları
Hemen pencerenin ötesindeki gencecik
Zomzalak
İncir ağacı yapraklarını dkmemekte kararlı
Az mı çıkmıştım üzerine incir toplamak için
Gencecik am ağaççıkları
Zeytinimiz eriğimiz
Kendi başınalığından mutlu limonumuz
Yenidünya elma kavak ağaçlarımız
Baktım da bylendim
Penceremden odamın içine akan canlardan
İçime bir genişlik bir mutluluk doğuyor...
Onu yazıyorum...

ZAA-2

BULUTLARIMIZIN ALTINDAYIZ

Bulutlarımızın altındayız
Daha önce bir şeyler altında
Beyaz bir denklem şeklinde
Bize doğru bir çizgi evren

Yanımızda doğal bir bilinmezlik
Her şey gibi görünmüyor
Bekliyoruz kendisinde kararmasını
Anlamsızlığa taşıyoruz yolları
Uuşup tmyor dudaklarımız

ZAA-3

ŞİİRDİR ALINAN HER BİR NEFES

Şiirdir alınan her bir nefes
zgrce içine çekiliyorsa...
Zaman, bizden başka bir şey değil
Ağaçların dallarını saniyelerdir yapraklar
Usul usul kımıldar aklımızın kıvrımlarında
ieğede durur bir ocuk ansızın
Adam bir kelebeğede aşkını fısıldar
Rüzgâr birden bire kendini bir insan sanır
Unutmayalım musikidir aynı zamanda
zaman
Damarlarımızda kâh usuul usul, usuul usul
Kâh alabildiğine hızlı hızlı akar akar akar

Şiirdir alınan her bir nefes
Kimileyin bir bitimsiz aşkın yolunu açar,
Kimi de, tutar bizi günlük kaygılardan ötede
Mışıl mışıl saf bir uykunun rüyasına
bırakır...

SÖZLÜ KAYNAK LİSTESİ

Kaynak kişilerle ilgili bilgiler; “adı-soyadı, doğum yılı ve yeri, öğrenim durumu, mesleği, medeni hali, ikameti ve derleme tarihi” gz önünde bulundurularak yapılmıştır.

- [1]. K.1. Abidin Güneyli, 1947, Osmaniye, niversite, Memur, Evli, Mersin, Temmuz 2017.
- [2]. K.2. Halit Bilen, 1946, Tarsus, Lise, Astsubay, Evli, İzmİr, Temmuz 2017.
- [3]. K.3. Hamit İzol, 1953, Siverek, niversite, Serbest Meslek, Evli, Mersin, Temmuz 2017.
- [4]. K.4. Handan Uçak Tunca, 1959, Malatya, Lise, Memur, Evli, Mersin, Temmuz 2017.
- [5]. K.5. Hüseyin Gazi Kılbaş, 1969, Erdemli, niversite, Memur, Evli, Kilis, Temmuz 2017.
- [6]. K.6. İsmail Güler, 1947, Silifke, İlkokul, Serbest Meslek, Evli, Silifke, Temmuz 2017.
- [7]. K.7. Mustafa Doğan, 1971, Doğanşehir, Lise, İşçi, Evli, Mersin, Temmuz 2017.
- [8]. K.8. Mustafa Gezmen, 1971, Mersin, Lise, Memur, Bekâr, Mersin, Temmuz 2017.
- [9]. K.9. Remziye elik, 1971, Mersin, İlkokul, Ev Hanımı, Bekâr, Mersin, Temmuz 2017.
- [10]. K.10. Tülay Aslan, 1954, Malatya, Lise, Serbest Meslek, Evli, Mersin, Temmuz 2017.
- [11]. K.11. Ahmet Kadayıfçı, 1960, İskenderun, niversite, ğretmen, Evli, Mersin, Ağustos 2017.
- [12]. K.12. Aydan Yalçın, 1964, Silifke, niversite, Müdür, Bekâr, Mersin, Ağustos 2017.
- [13]. K.13. Cemil şensever, 1956, Van, niversite, Memur, Evli, Mersin, Ağustos 2017.
- [14]. K.14. Hanife Mert, 1963, Samsun, niversite, Memur, Evli, Mersin, Ağustos 2017.
- [15]. K.15. Kemal Karşlı, 1965, Sivas, Lise, İşçi, Bekâr, Mersin, Ağustos 2017.
- [16]. K.16. Mine Bahçeci, 1963, Mersin, Lise, İşçi, Bekâr, Mersin, Ağustos 2017.
- [17]. K.17. Murat Ali Bilkay, 1981, Konya, niversite, ğretmen, Evli, Mersin, Ağustos 2017.
- [18]. K.18. Nurhan Yıldız Bakaner, 1968, Mut, niversite, İşçi, Bekâr, Mersin, Ağustos 2017.
- [19]. K.19. Orhan zdemir, 1953, Saimbeyli, niversite, Akademisyen, Evli, Mersin, Ağustos 2017.
- [20]. K.20. Tamer Konca, 1966, Sivas, niversite, Memur, Bekâr, Mersin, Ağustos 2017.
- [21]. K.21. Rüştü Aydın, 1964, Erdemli, niversite, Gazeteci, Evli, Mersin, Ağustos 2017.
- [22]. K.22. Abdullah Coşkun, 1959, Niğde, Ortaokul, Serbest Meslek, Evli, Mersin, Eylül 2017.
- [23]. K.23. Afet Kırat, 1955, Amasya, Lise, Ev Hanımı, Mersin, Eylül 2017.
- [24]. K.24. Ali Gülmez, 1965, Adıyaman, Lise, Serbest Meslek, Evli, Mersin, Eylül 2017.
- [25]. K.25. Atifet Gezek, 1966, Adıyaman, niversite, Hemşire, Evli, Mersin, Eylül 2017.
- [26]. K.26. Aydın Gürz, 1984, Elbistan, niversite, Serbest Meslek, Evli, Mersin, Eylül 2017.
- [27]. K.27. Harun zmen, 1965, Konya, niversite, Doktor, Evli, Mersin, Eylül 2017.
- [28]. K.28. Haşim Can, 1955, Anamur, İlkokul, İşçi, Evli, Mersin, Eylül 2017.
- [29]. K.29. Kenan şahbaz, 1955, Tarsus, niversite, ğretmen, Evli, Tarsus, Eylül 2017.
- [30]. K.30. Mehmet rsel, 1947, Tarsus, Lise, İşçi, Evli, Tarsus, Eylül 2017.
- [31]. K.31. Müberra Gönen, 1957, Ankara, niversite, Mali Müşavir, Evli, Mersin, Eylül 2017.
- [32]. K.32. Ramazan Sevgili, 1961, Mersin, Ortaokul, İşçi, Evli, Mersin, Eylül 2017.

- [33]. K.33. Sadık Yaşar, 1959, Silifke, niversite, ğretmen, Evli, Mersin, Eylül 2017.
- [34]. K.34. Ümran Yıldırım, 1979, Tarsus, Lise, Serbest Meslek, Evli, Tarsus, Eylül 2017.
- [35]. K.35. Ayşee Kantaroğlu, 1968, Finike, niversite, Hemşire, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [36]. K.36. Bedriye Korkankorkmaz, 1965, Bingöl, niversite, Memur, Bekâr, Mersin, Ekim 2017.
- [37]. K.37. Çiğdem Dokuzoğlu, 1975, Tarsus, Lise, Estetisyen, Bekâr, Mersin, Ekim 2017.
- [38]. K.38. ınar Arıkan, 1957, Anamur, niversite, Müfettiş, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [39]. K.39. Efsun Gültekin, 1981, Mersin, niversite, Serbest, Bekâr, Mersin, Ekim 2017.
- [40]. K.40. Fatma zger Bilgiç, 1971, Adıyaman, niversite, Hemşire, Evli, Tarsus, Ekim 2017.
- [41]. K.41. Halil Aksoy, 1954, Tarsus, Lise, ğretmen, Evli, Tarsus, Ekim 2017.
- [42]. K.42. Halil Gülşen, 1976, Erdemli, niversite, ğretmen, Evli, Erdemli, Ekim 2017.
- [43]. K.43. Kutlay Toker, 1973, Erdemli, niversite, Memur, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [44]. K.44. Murat Arıcı, 1967, Erdemli, niversite, ğretmen, Evli, Erdemli, Ekim 2017.
- [45]. K.45. Münevver Nehir Aslan, 1979, Nusaybin, niversite, Memur, Bekâr, Mersin, Ekim 2017.
- [46]. K.46. Nafız Nayır, 1950, Çayırılı, niversite, ğretmen, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [47]. K.47. Nejmiye Duru, 1961, Anamur, Lise, ğretmen, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [48]. K.48. Ömer Karayılan, 1967, Mersin, niversite, Memur, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [49]. K.49. Sabahattin zkan, 1951, Adana, niversite, ğretmen, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [50]. K.50. Su Kübra Deniz, 1970, Konya, niversite, ğretmen, Bekâr, Mersin, Ekim 2017.
- [51]. K.51. Şah İsmail Ateş, 1954, Pertek, Enstitü, ğretmen, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [52]. K.52. Turan Ali ağlar, 1952, Mersin, İlköğretmen Okulu, ğretmen, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [53]. K.53. Üzeyir Güleç, 1950, Erdemli, niversite, Bankacı, Evli, Mersin, Ekim 2017.
- [54]. K.54. Abdullah Tufan, 1930, Tarsus, Enstitü, Serbest Meslek, Evli, Tarsus, Kasım 2017.
- [55]. K.55. Ahmet Deniz, 1958, Tarsus, Ortaokul, Komisyonculuk, Evli, Tarsus, Kasım 2017.
- [56]. K.56. Bekir Yıldız, 1991, Mersin, Lise, Memur, Bekâr, Mersin, Kasım 2017.
- [57]. K.57. Süheyla Deniz Ergüler, 1965, Niğde, niversite, Hemşire, Bekâr, Mersin, Kasım 2017.
- [58]. K.58. Günay zdemir, 1963, Sinop, niversite, Jandarma Astsubay, Evli, Mersin, Kasım 2017.
- [59]. K.59. Mecit Gr, 1959, Tarsus, niversite, Memur, Evli, Tarsus, Kasım 2017.
- [60]. K.60. Mehmet Babacan, 1936, Gülnar, niversite, ğretmen, Bekâr, Mersin, Kasım 2017.
- [61]. K.61. Meryem zdemir, 1954, Bismil, İlkokul, Ev Hanımı, Evli, Mersin, Kasım 2017.
- [62]. K.62. Ömer Aybat, 1955, Mersin, niversite, Muhasebeci, Bekâr, Mersin, Kasım 2017.
- [63]. K.63. Sezai Topal, 1977, Göksun, niversite, ğretmen, Bekâr, Mersin, Kasım 2017.
- [64]. K.64. Suzan Alptekin, 1957, Gaziantep, Enstitü, Ev Hanımı, Evli, Mersin, Kasım 2017.
- [65]. K.65. Yunus zkan, 1982, İzmit, Lise, Serbest Meslek, Bekâr, Mersin, Kasım 2017.
- [66]. K.66. Ali İhsan Bilir, 1964, Gülnar, niversite, Eczacı, Evli, Mersin, Aralık 2017.
- [67]. K.67. Hüseyin Emrem, 1949, Doğanşehir, Ortaokul, Memur, Evli, Mersin, Aralık 2017.

- [68]. K.68. İpek Ongun, 1942, Ankara, Lise, Ev Hanımı, Evli, Mersin, Aralık 2017.
- [69]. K.69. Kader Kutlu, 1966, Kahramanmaraş, İlkokul, Ev Hanımı, Bekâr, Mersin, Aralık 2017.
- [70]. K.70. Mehmet Ali Elçin, 1954, Mersin, Üniversite, Öğretmen, Evli, Mersin, Aralık 2017.
- [71]. K.71. Mehmet Coşkundeniz, 1966, Mersin, Üniversite, Gazeteci- Yazar, Bekar, İstanbul, Aralık 2017.
- [72]. K.72. Mehmet Reşat Ata, 1962, Mersin, Lise, Emlakçı, Evli, Mersin, Aralık 2017.
- [73]. K.73. Mete Yıldız, 1963, Aslanköy, Lise, İşçi, Evli, Mersin, Aralık 2017.
- [74]. K.74. Orhan Kır, 1948, Tarsus, Üniversite, Eczacı, Bekâr, Tarsus, Aralık 2017.
- [75]. K.75. Özdemir İnce, 1936, Fındıkpınarı, Üniversite, Öğretmen, Evli, İstanbul, Aralık 2017.
- [76]. K.76. Şadan Köse, 1954, Mut, Astsubay Okulu, Serbest Meslek, Bekâr, Mersin, Aralık 2017.
- [77]. K.77. Zehra Selçuk Üçgül, 1954, Iğdır, Lise, Memur, Evli, Mersin, Aralık 2017.
- [78]. K.78. Abdullah Toroslu, 1935, Gülnar, Üniversite, Öğretmen, Evli, Mersin, Ocak 2018.
- [79]. K.79. Eyüp Ekinci, 1973, Gemlik, Üniversite, Memur, Evli, Mersin, Ocak 2018.
- [80]. K.80. Hakan İlhan Kurt, 1976, Tarsus, Üniversite, Memur, Evli, Tarsus, Ocak 2018.
- [81]. K.81. Sabahat Çelik, 1958, Mersin, Ortaokul, Serbest Meslek, Evli, Mersin, Ocak 2018.
- [82]. K.82. Hüseyin Güney, 1945, Göre, Üniversite, Öğretmen, Evli, Mersin, Ocak 2018.
- [83]. K.83. Mehmet Doğan, 1938, Silifke, İlkokul, Serbest Meslek, Evli, Mersin, Ocak 2018.
- [84]. K.84. Yılmaz Aksoy, 1949, Halfeti, Üniversite, Doktor, Evli, Mersin, Ocak 2018.
- [85]. K.85. Yurttaş Şahbaz, 1964, Tarsus, Lise, Memur, Evli, Tarsus, Ocak 2018.
- [86]. K.86. Zeynel Abidin Aygün, 1968, Ceyhan, Üniversite, Akademisyen, Bekâr, Mersin, Ocak 2018.
- [87]. K.87. Hüseyin Yıldırım, 1945, Arslanköy, Üniversite, Pazarlamacı, Evli, Mersin, Ocak 2018.
- [88]. K.88. Müge Uzabacı, 1975, Mersin, Üniversite, Yönetici Asistanı, Evli, Mersin, Ocak 2018.

KAYNAKLAR

- [1]. Ak, M. (2016). Edebiyatımızın klasik döneminde Aksaray airleri ve Aksaray'da şiir ortamı. *Aksaray Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dergisi*, 3(5), 53-84.
- [2]. Akpınar, S. (2006). *zdemir İnce'nin hayatı-sanatı ve iirleri üzerine bir araştırma*. Yayınlanmamış doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- [3]. Altıntaş O., Eliri İ. (2012). Birey toplum ilişkisinde kent kültürü, kamusal alan ve onda ekillenene sanat olgusu. *İdil Dergisi* 2005, 1(5), 63.
- [4]. Arıkan, . (2006). *Yörük g*. Ankara: elale Matbaası.
- [5]. Arıkan, . (2016). *Taşeli'den fıkra tadında hikâyeler*. Mersin: İnciay Yayınları.
- [6]. Aslan, M. N. (2013). *Almira*. İstanbul: Cinius Yayınları.
- [7]. Aslan, M. N. (2014). *Benim adım Fruzan*. İstanbul: Deva Yayıncılık.
- [8]. Ata, M. R.(2000a). *Güllü Memet*. Mersin: ağlar Ofset.
- [9]. Ata, M. R. (2000b). *Yörük bildirgesi*. Mersin: ağlar Ofset.
- [10]. Ata, M. R. (2002a). *Acar ocuk*. Mersin: İstikbal Gazete ve Matbaası.
- [11]. Ata, M. R. (2002b). *Güneşin dili*. Mersin: İstikbal Gazete ve Matbaası.
- [12]. Ata, M. R. (2002c). *Kalpak*. Mersin: İstikbal Gazete ve Matbaası.
- [13]. Ata, M. R. (2002d). *Mor teke*. Mersin: İstikbal Gazete ve Matbaası.
- [14]. Ata, M. R. (2002e). *Sidikli*. Mersin: İstikbal Gazete ve Matbaası.
- [15]. Ata, M. R. (2007). *Kutsal bekar*. Mersin: İnciay Yayınları.
- [16]. Ay, B. (1966). *Dor Ali*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- [17]. Ay, B. (1973). *Sis içinde*. İstanbul: Tel Yayınları.
- [18]. Ay, B. (1975). *Sürgün*. İstanbul: Tekin Yayınevi.
- [19]. Ay, B. (1992). *Kuşku ve korku*. İstanbul: Broy Yayınevi.
- [20]. Ay, B. (1993). *O uzun yalnızlık*. İstanbul: Broy Yayınevi.
- [21]. Ay, B. (1994). *ırılıplak yreğimle*. İstanbul: Gerçek Sanat Yayınları.
- [22]. Aydın, R. (2002). *Gzbebeğim*. Mersin: İstikbal Gazete ve Matbaası.
- [23]. Aydın, R.(2004a). *AB'ye girelim mi girmeyelim mi?*. Mersin: İstikbal Gazete ve Matbaası.
- [24]. Aydın, R.(2004b). *Büyük Ortadoğ projesinin perde arkası*. Mersin:İstikbal Gazete ve Matbaası.
- [25]. Aydın, R.(2004c). *Zor sınav*. Mersin: Yüksel Ofset.
- [26]. Aydın, R.(2007). *Mersin'de sancı*. Mersin: İnciay Yayınları.
- [27]. Babacan, M. (2001a). *İçel airler ve yazarlar antolojisi (2. Cilt)*. Mersin: Meşyad Yayınları.
- [28]. Babacan, M. (2001b). *İçel airler ve yazarlar antolojisi (3. Cilt)*. Mersin: Meşyad Yayınları.
- [29]. Babacan, M. (2005). *Dikenlere rağmen*. Mersin: Gözde Ofset Matbaacılık.
- [30]. Babacan, M. (2015). *akıl taşları*. Mersin: Avcı Ofset Matbaacılık, Yayıncılık, Reklamcılık.
- [31]. Bahar, B. . (2011). *Kilis airleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya.

- [32]. Bahçeci, M., zdemir, H., ekok, A., Gne, M., Sağlam, M., Topoğlu, O. ve Babacan, M. (2001). *İçel airler ve yazarlar antolojisi (1. Cilt)*. Mersin: Meyad Yayınları.
- [33]. Bahçeci, M. (2003). *Ballı tarçın kokusu*. Mersin: ağlar Ofset.
- [34]. Bahçeci, M. (2006a). *Deliler koğuşundan mektup var*. Kosova: Bay Yayınları.
- [35]. Bahçeci, M. (2006b). *Hayal bilgisi*. Kosova: Bay Yayınları.
- [36]. Bahçeci, M. (2006c). *Hayat iekleri*. Kosova: Bay Yayınları.
- [37]. Bahçeci, M. (2006d). *Yırtmayın gök yüzümü*. Kosova: Bay Yayınları.
- [38]. Bahçeci, M. (2009). *Bana özlemini imzalar mısınız?*. Mersin: ağlar Ofset.
- [39]. Bakaner, N. Y. (2016). *Mor baharın tomurcuğu*. Mersin: Can Matbaacılık Yayıncılık.
- [40]. Bilir F. S., Artan, G. (2013). *Bir Mersin belgeseli "yaşam öyküsü, şiir, yazı, söyleşi ve mektupları"*. İstanbul: E Yayınları.
- [41]. Bilir, A. F., Bilir, F. S. (2007). *Orta Asya'dan Toroslara Gülnar*. İstanbul: Etik Yayınları.
- [42]. Bilir, A. F., Bilir, F. S. (2010a). *Abdulkadir Bulut'a sevgi sözleri*. İstanbul: E Yayınları.
- [43]. Bilir, A. F., Bilir, F. S. (2010b). *Abdulkadir Bulut "kasabalı lorca"*. İstanbul: E Yayınları.
- [44]. Bilir, A. İ. (1994). *şyen sıcak düşlerim*. İstanbul: E Yayınları.
- [45]. Bilir, A. İ. (1996). *Eleştiriden gnceye*. İstanbul: E Yayınları.
- [46]. Bilkay, M. A. (2017a). *13. cinayet*. Ankara: Ayata Yayınları.
- [47]. Bilkay, M. A. (2017b). *Hayal avcısı*. Ankara: Ayata Yayınları.
- [48]. Bilkay, M. A. (2017c). *Erkeklik sorunları*. Ankara: Ayata Yayınları.
- [49]. Coşkundeniz, M. (2004). *Sen git aşk bana kalsın*. İstanbul: Neden Kitap Yayınevi.
- [50]. Coşkundeniz, M. (2006). *Aldatan kadınlar anlatıyor*. İstanbul: Neden Kitap Yayınevi.
- [51]. Coşkundeniz, M. (2008a). *Aşk bize yakıştı*. İstanbul: Neden Kitap Yayınevi.
- [52]. Coşkundeniz, M. (2008b). *Aşk yakalar seni*. İstanbul: Neden Kitap Yayınevi.
- [53]. Coşkundeniz, M. (2008a). *Aşk buldu bizi*. İstanbul: Neden Kitap Yayınevi.
- [54]. Coşkundeniz, M. (2008b). *Bana bir aşk borçlusun*. İstanbul: Neden Kitap Yayınevi.
- [55]. Coşkundeniz, M. (2009). *Aşkın el kitabı*. İstanbul: New Age Yayınları.
- [56]. Coşkundeniz, M. (2009). *Seni seviyorum çünkü-sensiz olmaz çünkü*. İstanbul: Neden Kitap Yayınevi.
- [57]. Coşkundeniz, M. (2010). *Ve kadınlar ve erkekler ve aşk*. İstanbul: Destek Yayınları.
- [58]. Coşkundeniz, M. (2014). *Aşk ve kl*. İstanbul: Destek Yayınları.
- [59]. Coşkundeniz, M. (2016). *Aşk uykusu*. İstanbul: Destek Yayınları.
- [60]. ağlar, T. A. (2010). *Zalalı*. Ankara: Kanguru Yayınları.
- [61]. ağlar, T. A. (2012). *Yol geçen hanı*. Ankara: Kanguru Yayınları.
- [62]. Değer, M. (2006). *XVII. ve XVIII. yüzyıl kaynaklarında Kütahyalı airler. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya*.
- [63]. Doğan, M. (1994). *Talihsiz Ayşe*. Mersin: Kargıpınarı Belediyesi Kültür Yayınları.
- [64]. Doğan, M. (1998). *Kyme gidiyorum*. Mersin: Kargıpınarı Belediyesi Kültür Yayınları.
- [65]. Doğan, M. (2010). *Kyme gidiyorum*. Mersin: Kargıpınarı Belediyesi Kültür Yayınları.

- [66]. Doğan, M. (2011). *Bekleyiş/bir düştü beklemek*. Mersin: Kargıpınarı Belediyesi Kültür Sanat Yayınları.
- [67]. Dokuzoğlu, . (2016). *ieğin yks*. Ankara: Gece Kitaplığı.
- [68]. Dokuzoğlu, . (2017). *Ezo'nun yks*. Ankara: Gece Kitaplığı.
- [69]. Dulkadir, H. (1987). Mut'ta bulunan cnklerden Bektaşı Şiirleri. *İçel Kültürü*, 3, 9.
- [70]. Ekinci, E. (2017). *Erc İle Erd Armadies'ten kaçış*. Ankara: Panama Yayınları.
- [71]. Ekinci, R. (2012). Osmanlı kültür merkezlerinden Vardar Yenicesi ve tezkirelere göre Vardar Yenicesi Şairleri. *Turkish Studies*, 7, 1663-1679.
- [72]. Ekmekçi, G. (2008). *XVI. yüzyıl Diyarbakır Şairleri*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Dicle Üniversitesi, Diyarbakır.
- [73]. Elçin, M. A.(2011). *Şehirli kurnazı*. Ankara: Kurgu Kültür Merkezi Yayınları.
- [74]. Erdoğan, A. (2007). Ata Terzibaşı, Kerkük Şairleri:1, *Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Trakya Üniversitesi*, Edirne.
- [75]. Güler, İ. (2005). *Taşucu efsanesi*. Mersin: Taşeli Ofset.
- [76]. Güler, İ. (2009). *Antikçağ'dan günümüze Taşucu*. Mersin: Sesimiz Ofset.
- [77]. Güler, İ. (2012). *Sevdam Toroslari aştı*.
- [78]. Güler, İ. (2015). *Zor yıllar*. Ankara: Favori Yayınları.
- [79]. Güney, E., Güney, H., Güney, S. (1974). *Nevşehir ili yakın evre incelemeleri*. Mersin: Kitap Sarayı.
- [80]. Güney, H. (1992). *Barışın bekçisi*. Ankara: ankaya Belediyesi.
- [81]. Güney, H. (1994a). *Dilbilgisi ve dil yeteneği testleri*. Almanya: Schulbuchverlag Anadolu-Hückelhoven.
- [82]. Güney, H. (1994b). *Okuma-anlama testli dilbilgisi alışmaları*. Almanya: Schulbuchverlag Anadolu-Hückelhoven.
- [83]. Güney, H. (1996a). *Bilmece bildirmece- Şekerleme tekerleme*. Mersin.
- [84]. Güney, H. (1996b). *Bir ift mavi kuş*. Mersin: İçel Eğitim Kooperatifi Yayınları.
- [85]. Güney, H. (1997a). *Akça bebek*. Ankara: Damar Yayınevi.
- [86]. Güney, H. (1997b). *Varsa sevgi yoksa sevgi*. Mersin: İçel Eğitim Kooperatifi Yayınları.
- [87]. Güney, H. (1999). *Akça bebek Hollanda'da*. Ankara: T.C. Kültür Bakanlığı Yayınları.
- [88]. Güney, H. (2001a). *Eski köyün gizi*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [89]. Güney, H. (2001b). *Yalnız martı*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [90]. Güney, H. (2002a). *Ah bir sincabım olsa*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [91]. Güney, H. (2002b). *Ormana dönüş*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [92]. Güney, H. (2003a). *Bir dolmakalemin anıları*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [93]. Güney, H. (2003b). *Bir kutu tebeşir istiyoruz*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [94]. Güney, H. (2004). *Kırlangıç yapar yuvayı*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [95]. Güney, H. (2006). *Irmağın türküsü*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [96]. Güney, H. (2007). *Doğa'nın yayla günlüğü*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [97]. Güney, H. (2008). *Türkçenin yolculuğu*. Mersin: Martı Kitabevi.

- [98]. Güney, H. (2008). *Sevgili kitaplarım*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [99]. Güney, H. (2011). *Güneşin gülüşü*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [100]. Güney, H. (2014). *Bayır köyün çocukları*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- [101]. Güney, H., Barelds, L. (1982). *Nasrettin Hoca 2*. Wildervank-Hollanda.
- [102]. Güney, H., Barelds, L. (1983). *Nasrettin Hoca 4*. Wildervank-Hollanda.
- [103]. Güney, H., Barelds, L., Mulders, İ., Bıçakçı, S. (1982). *Türkçe supplement*. Uitgeverij Dekker en Huisman, Wildervank- Hollanda.
- [104]. Güney, H., Geenen, L. (1982). *Nasrettin Hoca 1*. Wildervank-Hollanda.
- [105]. Güney, H., Güney, E. (2006). *Nevşehir folkloru 1*. Mersin: Nevşehir Belediyesi Kültür Yayınları.
- [106]. Güney, H., Güney, E. (2009). *Nevşehir folkloru 2*. Mersin: Nevşehir Belediyesi Kültür Yayınları.
- [107]. Güney H., zcan P. (1996). *Türkçe dilbilgisi-5*. İstanbul: Artım Yayınları.
- [108]. Güney, H., Schoten, T. (1980). *Uitgeverij Dekker en Huisman, Turksvoor Nederlanstalegen* Wildervank- Hollanda.
- [109]. Güney, H., Yazgılı, İ. (1982). *Türkçe düzey kartları*. Uitgeverij Dekker en Huisman Wildervank-Hollanda.
- [110]. Güneyli, A. (2009). *Mersin şairler antolojisi*. Mersin: MEŞYAD Yayınları.
- [111]. Güneyli, A. (2010). *Mersin şairler antolojisi*. Mersin: MEŞYAD Yayınları.
- [112]. Güneyli, A. (2014). *ykler ve denemeler*. İstanbul: z Baran Ofset.
- [113]. Güney Gürlek, O. (2001). *Kırıkkale halk şairleri*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas.
- [114]. Güney Harmanı, A. (2012). Cumhuriyet dönemi edebiyatımızda Aksaraylı şair ve yazarlar. *Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5, 157-191.
- [115]. Güney, H., Güney, E., ve Cihan (2013). *Göre Kasabası*. Nevşehir: Göre Belediyesi Kültür Yayınları.
- [116]. İzol, H. (2009). *Aşiretin teki yüzü*. İstanbul: Destek Yayınları.
- [117]. İzol, H. (2010). *Ağanın akmayan gözyaşları*. İstanbul: Destek Yayınevi.
- [118]. İzol, H. (2012). *Kürtün Türk aşkı*. İstanbul: Destek Yayınları.
- [119]. İzol, H. (2014). *Barış sonrası büyük Türkiye*. İstanbul: Destek Yayınları.
- [120]. İzol, H. (2017). *Roza*. İstanbul: Destek Yayınları.
- [121]. Kaplan, A. (2015). *Memurum ben*. Mersin: İnciay Yayınları.
- [122]. Kayalı Orta, N. (2010). *Mersin halk kültüründe geçiş dönemleri*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Mersin Üniversitesi, Mersin.
- [123]. Keleş, R. (2015). Tezkirelere göre XV-XIX. yüzyıllarda yaşamış Tokatlı şairler. *Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 54, 135-188.
- [124]. Konca, T. (2011). *Lilith*. İstanbul: Cinius Yayınları.
- [125]. Konca, T. (2012). *Anadolu'da zaman yolculuğ*. İstanbul: Enki Yayınları.
- [126]. Korkankorkmaz, B. (2011). *Kitaplarla söyleşi*. İstanbul: Camgöz Kitap.
- [127]. Korkankorkmaz, B. (2014). *Ruhlarla söyleşi*. İstanbul: Camgöz Kitap.

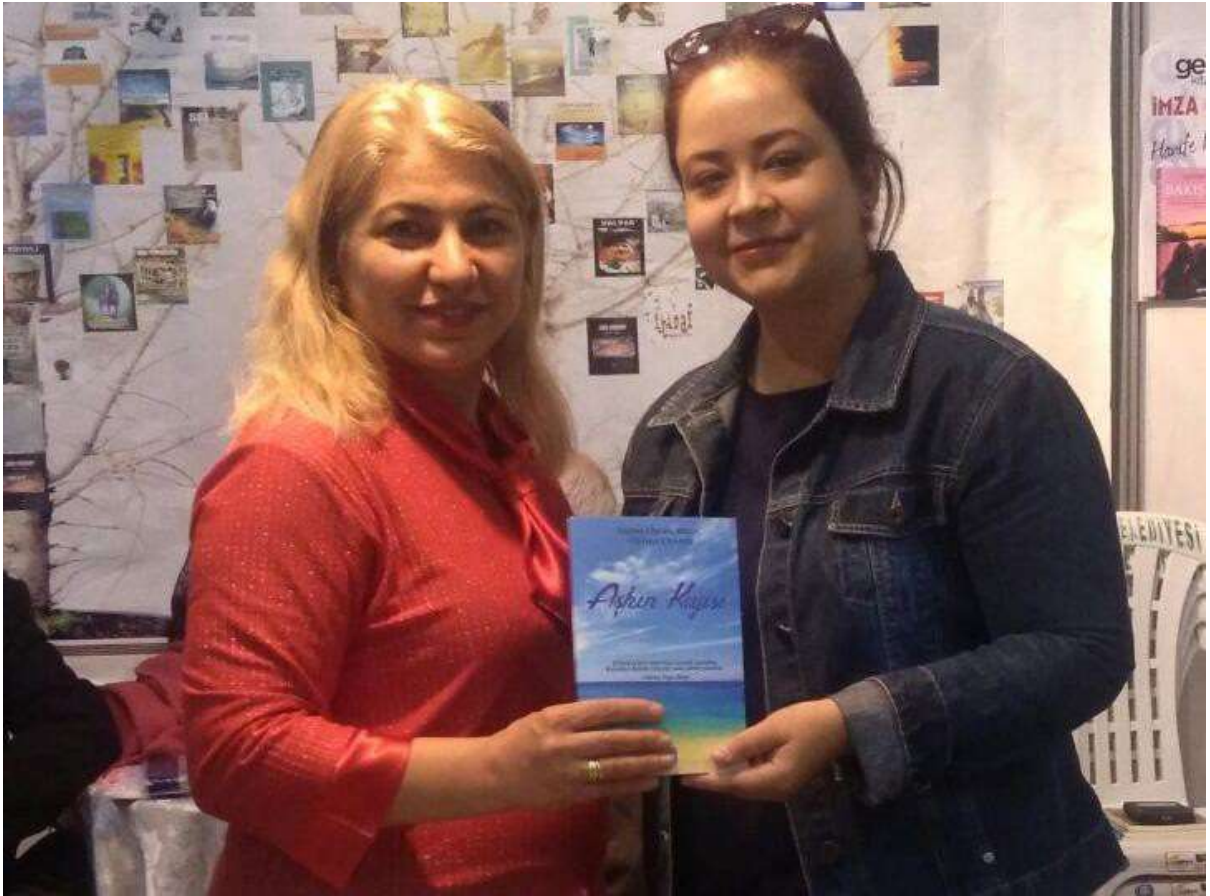
- [128].Korkankorkmaz, B. (2017). *Tinsel sylessiler*. İstanbul: İnsancıl Yayınları.
- [129].Köksal, M. F. (1999). şu'ara tezkirelerine göre Kayserili şairler. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8, 51-82.
- [130].Köse, ř. (2003). *Hoşgörünün adresi*. Mersin: Yüksel Ofset.
- [131].Kurt, H. İ. (2016). *Kutalmışoğlu Süleyman şah ululaması*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- [132].Kurt, H. İ.(2013). *KülTigin nlemesi*. Ankara: Kurgan Edebiyat.
- [133].Kültür (1998). *Türkçe Sözlük* (1998). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- [134].Mert, H. (2017). *Dş batımı*. Ankara: Gece Kitaplığı.
- [135].nkaş, A. N. (2011). Osmanlı döneminde Muğlalı şairler. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 26, 52-66.
- [136].zdemir, N. (2011). Edebiyat ve ekonomi, kültürel ekonomik bir alan olarak edebiyat. *Milli Folklor Dergisi*, 23(91), 108.
- [137].zdemir, O. (2003). *Buluttan resimler*. İstanbul: E Yayınları.
- [138].zdemir, O. (2007). *Mağara ykleri*. İstanbul: Etik Yayınları.
- [139].zdemir, O. (2013a). *Yıldızların olacak*. Ankara: Kanguru Yayınları.
- [140].zdemir, O. (2013b). *Eleştirel düşünme*. İstanbul: Kriter Basım Yayın Dağıtım.
- [141].zdemir, O. (2016). *İlyas Halil ve Nuri Abaç'ın Kanada mektupları*. Ankara: Kanguru Yayınları.
- [142].zdemir, O., Bilir, A. F. (2005). *Gündüz Artan'a armağan*. İstanbul: Etik Yayınları.
- [143].zkan, A., Değirmenay, V. (2015). Tuhfe-i Nili'de Konyalı şairler. *Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 54, 49-86.
- [144].zkan, S. (2002). *Bir kuş olmak*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- [145].zkır, M. B. (2003). *Gaziantep halk şairleri ve şıkları*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gaziantep Üniversitesi, Gaziantep.
- [146].zmen, H. (2011). * mevsim*. Ankara: Yıldızlar Yayıncılık.
- [147].zmen, H. (2017). *Dş-n-dğnz gibi*. İstanbul: Mühür Kitaplığı.
- [148].Pehlivanoglu, F. (2000). *The Liverpool poets (Liverpool şairleri)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- [149].Sekni, G. N. (1996). *XX. yüzyıl Afşinli halk şairleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Fırat Üniversitesi, Elazığ.
- [150].Sevgi, A. (1993). Giritli şairler. *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 8, 33-51.
- [151].Sivri, M. (2013). Eskişehir'in kültür ve edebiyat elleri: şairler ve Eskişehir. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 14, 73-102.
- [152].Soylu, S. (1988). Halk şiirinde mekân unsuru. *İçel Kültürü*, 6, 15.
- [153].şaman, E. (2009). *Mersin ili inanç turizmi potansiyelinin değerlendirilmesi: Mersin'de inanç turizmine katılanların profili üzerine bir araştırma*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Mersin Üniversitesi, Mersin.
- [154].şentürk, A. H. (2009). *XVI. yüzyıl Anadolu sahası şu'ara tezkireleri ışığında Bursalı şairler*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya.
- [155].şimşek, E.B. (2010). *Arslanköy (Mersin) ve çevresinde Türk halk edebiyatı ve folklor ürünlerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.

- [156].Topal, S. (2017). *Bedenimdeki *. Ankara: Nilüfer Yayıncılık.
- [157].Toros, T. (1938). Bölgemizde yetişen simalar: Tarsus alim ve şairleri imdadı. *İçel*, 3, 18.
- [158].Uğur, E. (1996). *Mersin’de nüfus hareketleri*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Kahramanmaraş.
- [159].Uğur, S. (1938). İçel alim ve saz şairleri: Kara Feyzi. *İçel*, 8, 12.
- [160].Uğur, S. (1948). *İçel folkloru III halk şairlerine ait tetkik ve metinler*. Ankara: CHP Halkevleri Yayınları.
- [161].www.antoloji.com/ozdemir-ince/hayati
- [162].www.behzatay.com
- [163].www.kimdirhayatieserleri.com/behzat-ay-kimdir-hayati-ve-eserleri-hakkinda-bilgi.html
- [164].www.kulturportali.gov.tr
- [165].www.mersinkulturturizm.gov.tr
- [166].www.mersin.bel.tr
- [167].www.mersin.gov.tr
- [168].www.mersin.web.tr
- [169].www.sozkimin.com
- [170].www.turkedebiyati.org/ozdemir-ince.html
- [171].Yakup, H. (2000). *Üsküplü divan şairleri*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- [172].Yapıcı, U. (2009). *Edirneli Mevlevi ve Glşenı şairler*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Trakya Üniversitesi, Edirne.
- [173].Yıldırar, M. N. (2002). *Amasya Divan şairleri*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- [174].Yıldız, B. (2017). *Düz adam*. İstanbul: Sokak Kitapları Yayınları.
- [175].Yiğit, B. K. (2013). Bolulu divan tasavvuf şairleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(2), 301-324.
- [176].Güneyli, A. , Kamacı, A. , Akay, A. , Taner, N. , zdemir, O. ve Kokulu, V. (2010). İçel Sanat Kulübü 21. Yıl zel Sayı, İzmir: Lamineks Matbaacılık.

FOTOĞRAFLAR

Resim 1: Abdullah Tufan

Resim 2: Fatma zger Bilgiç

Resim 3: Ŗah İsmail AteŖ

Resim 4: Ümran Yıldırım

Resim 5: MEŞYAD'da toplantı.

Resim 6: Ali Gülmez

Resim 7: Hanife Mert

Resim 8: Mecit Gr

Resim 9: Sadık Yaşar

Resim 10: Nurhan Bakaner ve Kemal Karşlı

Resim 11: Ramazan Sevgili

Resim 12: Remziye elik

Resim 13: Rüştü Aydın

Resim 14: MEŞYAD-CNR EXPO Kitap Standı

Resim 15: MEYAD Aylık Toplantı

ÖZGEÇMİŞ

Adı ve Soyadı : Merve ÇAMSARI

E-mail : mrv.cms9044@gmail.com

Öğrenim Durumu :

Derece	Bölüm/Program	Üniversite	Yıl
Lisans	Türk Dili ve Edebiyatı	Anadolu Üniversitesi	2010-2014
Yüksek Lisans	Türk Dili ve Edebiyatı	Mersin Üniversitesi	2015-2018
Doktora			